# ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

## ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ

τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ τε καὶ καθολικοῦ ὀρθοδόξου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης ἀποκειμένων

## ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΙΣ ΚΟΣΜΗΘΕΙΣΑ ΠΙΝΑΞΙΝ

ὑπὸ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΕΡΑΜΕΩΣ

τύποις δ᾽ ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

---

ΤΟΜΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

1915

impression anastatique

CULTURE ET CIVILISATION
115, AVENUE GABRIEL LEBON
BRUXELLES
1963

# ПРЕДИСЛОВІЕ.

Настоящимъ томомъ оканчивается капитальный многолѣтній трудъ покойнаго Аѳанасія Ивановича Пападопуло-Керамевса: «Каталогъ Іерусалимскихъ рукописей», который является вмѣстѣ съ тѣмъ и посмертнымъ трудомъ неутомимаго и плодовитаго автора. Томъ этотъ давно ожидался съ нетерпѣніемъ всѣми учеными, восторженно привѣтствовавшими начало этого полезнаго труда, предпринятаго на свои средства Православнымъ Палестинскимъ Обществомъ. Пятый томъ, начатый и быстро веденный его авторомъ вначалѣ, при окончаніи своемъ, встрѣтилъ неожиданно цѣлый рядъ препятствій, побѣдить которыя не легко было и безвременно отошедшему въ лучшій изъ міровъ весьма настойчивому и изумительно энергичному составителю, и безкорыстному издателю этого труда, не щадившему никакихъ средствъ, – Императорскому Православному Палестинскому Обществу.

Прежде всего А. И. Пападопуло-Керамевсъ долго не могъ получить доступъ въ библіотеку Святогробскаго Константинопольскаго метоха, чтобы окончить описаніе второй половины хранящагося здѣсь собранія греческихъ рукописей, долженствовавшей войти въ пятый томъ его «Каталога». Причины къ тому были случайныя и вызывались нерасположеніемъ Святогробскаго братства къ Аѳанасію Ивановичу, какъ бывшему личному секретарю

не пользовавшагося симпатіями въ Іерусалимѣ патріарха Никодима I. Когда же доступъ въ библіотеку Константинопольскаго метоха сдѣлался легкимъ для Аѳанасія Ивановича, и рукописи его не оконченной еще части были имъ описаны, то, за недостаткомъ времени по обязанностямъ завѣдующаго богословскимъ отдѣломъ Императорской Публичной Библіотеки и благодаря усиленнымъ занятіямъ по исполненію порученій Букарештской Академіи Наукъ и др., онъ уже не могъ приняться немедленно за окончаніе своего «Каталога». Начавъ, наконецъ, его печатаніе съ марта 1908 года, подъ вліяніемъ горячихъ убѣжденій своихъ друзей и благожелателей, А. И. Пападопуло-Керамевсъ лишенъ былъ возможности вести это печатаніе настолько спѣшно, какъ бы ему этого хотѣлось, такъ какъ Императорское Православное Палестинское Общество, испытывая въ это время серьезныя денежныя затрудненія, поставило въ условіе выдавать ему гонораръ не свыше 500 р. въ годъ, т. е. лишь за 10 напечатанныхъ листовъ. Въ 1909 и особенно въ 1910 годахъ у Аѳанасія Ивановича, между тѣмъ, стали обнаруживаться довольно ясно симптомы той тяжелой болѣзни, которая свела его въ преждевременную могилу. Къ концу 1910 года, правда, главная часть пятаго тома была уже окончена печатаніемъ, но Аѳанасію Ивановичу хотѣлось, чтобы и этотъ томъ вышелъ въ свѣтъ по научнымъ достоинствамъ не ниже первыхъ четырехъ. Такъ, онъ намѣревался приложить къ этому тому описаніе тѣхъ Іерусалимскихъ рукописей, которыя или случайно, по недосмотру, не попали въ предыдущіе томы его Каталога, или хранились по разнымъ небольшимъ іерусалимскимъ монастырямъ (напр., въ Авраамієвскомъ близъ Голгоѳы и др.), или же составляли частную собственность, снабдить книгу фототипическими снимками съ замѣчательныхъ рукописей описываемаго собранія и т. п. Съ этою цѣлью, какъ намъ извѣстно достовѣрно, онъ вхо-

дилъ въ переписку съ патріархомъ Даміаномъ и своими друзьями— константинопольскими учеными и даже лично посѣтилъ Іерусалимъ и Константинополь. Однако, это свое благое намѣреніе А. И. осуществилъ, можно сказать, лишь на половину. Помѣхою всему была его серьезная болѣзнь.

Возвратившись въ Россію въ 1910 году, онъ хотя и приступилъ къ намѣченному имъ дополненію пятаго тома Каталога, но въ большей части его онъ оказался уже не самостоятельнымъ изслѣдователемъ, а лишь компиляторомъ книги ученаго іерусалимскаго архидіакона Клеопы Кикилидиса, библіотекаря патріаршей библіотеки, подъ заглавіемъ: «Κατάλογος χειρογράφων τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς βιβλιοθήκης. Ἐν Ἱεροσολύμοις. 1889 ἔτ.» При жизни автора былъ отпечатанъ набѣло 31 листъ книги. Дѣло съ дальнѣйшими прибавленіями, въ виду усилившейся болѣзни, пошло еще хуже. Послѣ кончины А. И. Пападопуло-Керамевса, въ типографіи Киршбаума оказались десять листовъ набора греческаго текста, заключавшихъ въ себѣ дополненія къ тѣмъ рукописямъ, которыя описаны въ первыхъ четырехъ то́махъ Каталога. Наборъ этотъ представлялъ такой хаотическій безпорядокъ и такую жалкую компиляцію изъ общеизвѣстныхъ трудовъ и даже изъ современнаго греческаго евангельскаго текста, что единственнымъ оправданіемъ для всего этого могла служить лишь полная невмѣняемость больного автора. Тяжелый трудъ разбора этихъ безпорядочныхъ корректуръ любезно принялъ на себя академикъ В. В. Латышевъ, доведя вмѣстѣ съ тѣмъ и изданіе 5-го тома до благополучнаго конца. При редактированіи этихъ корректуръ, многое пришлось выбросить, какъ ненужный баластъ, такъ что болѣе или менѣе цѣннаго матеріала осталось всего на 3¼ листа (стр. 497—548), которые и были напечатаны подъ наблюденіемъ В. В. Латышева. Императорское Православное Палестинское Общество считаетъ долгомъ справедливости принести В. В. Латышеву свою

глубокую благодарность за этотъ тяжелый и безкорыстный трудъ на пользу науки и отечественнаго просвѣщенія.

Указатели къ настоящему тому обработаны П. В. Безобразовымъ (по образцу указателей къ предыдущимъ томамъ), хронологическая библіографія печатныхъ трудовъ А. И. Пападопуло-Керамевса составлена профессоромъ Петербургскаго Университета В. Н. Бенешевичемъ, а предисловіе и біографія покойнаго написаны профессоромъ А. А. Дмитріевскимъ.

Къ настоящему тому прилагается портретъ автора, снятый незадолго до его болѣзни.

С.-Петербургъ,
11 Іюня 1914 года.

## А. И. Пападопуло-Керамевсъ.

### (1855—1912 г.).

Аѳанасій Ивановичъ Пападопуло-Керамевсъ родился 24 апрѣля 1855 года въ Дракіи Ѳессалійской, въ семьѣ бѣднаго многосемейнаго сельскаго священника. Отецъ его изъ Дракіи перешелъ на службу въ ефесскую епархію въ приморскій городъ Малой Азіи Кидонію, а отсюда вскорѣ былъ перемѣщенъ въ богатую Смирну, гдѣ будущій византологъ-палеографъ получилъ возможность не только окончить курсъ прекрасно обставленной въ педагогическомъ отношеніи греческой евангелической гимназіи. но для изученія иностранныхъ языковъ нѣкоторое время посѣщать и нѣмецкую школу. По недостатку средствъ, Аѳанасій Ивановичъ не могъ завершить своего образованія въ Аѳинскомъ Университетѣ и вынужденъ былъ со школьной скамьи поступить въ народную школу близъ Смирны учителемъ. Но это скромное положеніе не удовлетворяло любознательнаго отъ природы юношу, и онъ началъ всячески стараться измѣнить его.

Въ 1873 году существующее при Смирнской евангелической гимназіи мѣстное археологическое общество образовало музей христіанскихъ и классическихъ древностей и на должность его консерватора, а вмѣстѣ съ тѣмъ и библіотекаря весьма цѣнной

библіотеки пригласило Аѳанасія Ивановича. Съ радостью и полною готовностью принялъ онъ это лестное для себя предложеніе и съ горячимъ увлеченіемъ предался изученію наличныхъ древностей и греческихъ рукописей, принадлежащихъ этой библіотекѣ. Плодомъ этихъ занятій явились у него каталогъ всѣхъ фрагментовъ древностей Смирнскаго музея и описаніе рукописей библіотеки подъ заглавіемъ: «Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. 1877 ἐν Σμύρνῃ». Не удовлетворяясь тѣмъ матеріаломъ, какой предлагали ему Смирнскій музей и его библіотека, А. И. въ свободное отъ службы время совершалъ путешествія съ научною цѣлью по городамъ Малой Азіи: въ Лидію, Карію и Ликію и по сосѣднимъ островамъ Эгейскаго моря. Плоды этихъ своихъ научныхъ экскурсій онъ печаталъ главнымъ образомъ въ смирнскихъ повременныхъ изданіяхъ.

Въ 1881 году Константинопольское Филологическое общество (Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος) пригласило Пападопуло-Керамевса занять мѣсто секретаря. А. И. безъ колебанія принялъ это заманчивое для него предложеніе, мечтая получить такимъ образомъ возможность завязать живое непосредственное общеніе какъ съ греческими учеными Константинополя и Аѳинъ, такъ и съ иностранными европейскими византологами. Манилъ его сюда и доступъ къ рукописнымъ и археологическимъ собраніямъ древней Византіи. Изъ Константинополя онъ совершилъ въ 1883 году научную экскурсію въ Македонію, Ѳракію, по южному берегу Чернаго моря и на острова Эгейскаго моря. Плодомъ этихъ его путешествій долженъ былъ появиться на свѣтъ задуманный имъ обширный трудъ описанія рукописей всѣхъ библіотекъ названныхъ мѣстностей подъ заглавіемъ: «Μαυρογορδάτειος βιβλιοθήκη, ἤτοι γενικὸς κατάλογος τῶν ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν βιβλιοθήκαις εὑρισκομένων ἑλληνικῶν χειρογράφων». Трудъ этотъ, къ сожалѣнію, прерванъ былъ на первомъ выпу-

скѣ (τ. α' ἐν Κωνσταντινουπόλει 1884), содержащемъ въ себѣ описаніе лишь рукописей острова Лесбоса. Къ этому же времени относятся и другія цѣнныя научныя работы: «Προσθῆκαι εἰς τὰ σωζόμενα τῶν ἀρχαίων μετρολόγων ἐξ ἀρμενικῶν κειμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει 1884» и изданіе неизвѣстныхъ писемъ императора Юліана Отступника: «Neue Briefe von Julianus Apostata», напечатанныхъ въ «Rheinisches Museum».

Въ 1884 году «Силлогосъ» командировалъ Аѳанасія Ивановича на шестой археологическій съѣздъ въ Одессѣ. На этотъ съѣздъ Пападопуло-Керамевсъ явился съ тремя рефератами, изъ коихъ важнѣйшій носилъ заглавіе: «Le hiéron de Zeus Urius et le monastère de St. Jean-Baptiste-Phobéros». (Труды шестого археологическаго съѣзда въ Одессѣ, т. II, стр. 141—162). Эта поѣздка въ Россію имѣла для Аѳанасія Ивановича громадное значеніе и оказала вліяніе на всю его послѣдующую литературную и жизненную карьеру. Здѣсь, въ Одессѣ, онъ успѣлъ завязать знакомство съ нашими русскими эллинистами, покойнымъ профессоромъ Московскаго Университета канонистомъ Алексѣемъ Степановичемъ Павловымъ и здравствующимъ доселѣ академикомъ Ѳ. Е. Коршемъ, который въ то время состоялъ профессоромъ того же Университета. Оба эти профессора-эллинофилы сочувственно встрѣтили молодого греческаго ученаго на съѣздѣ и о научныхъ трудахъ его потомъ дали блестящій отзывъ въ филологическомъ факультетѣ Московскаго Университета, который присудилъ ему honoris causa ученую степень доктора эллинской словесности.

Въ 1887 году іерусалимскій патріархъ Никодимъ I пригласилъ Аѳанасія Ивановича въ Іерусалимъ въ качествѣ личнаго своего секретаря и поручилъ ему, собравъ всѣ рукописи Палестинскихъ библіотекъ въ патріархію, составить научное описаніе ихъ. Страстный библіофилъ-палеографъ, Аѳанасій Ивановичъ

весьма охотно промѣнялъ Константинополь на Іерусалимъ и со свойственными ему увлеченіемъ и упорною усидчивостью принялся за порученное ему дѣло.

Въ Іерусалимѣ въ 1888 году Пападопуло-Керамевсъ черезъ начальника Русской Духовной Миссіи архимандрита Антонина познакомился съ покойнымъ секретаремъ Императорскаго Православнаго Палестинскаго Общества В. Н. Хитрово и заключилъ съ нимъ договоръ, обязавшись за ежемѣсячное вознагражденіе въ 200 франковъ доставлять Обществу ежегодно до 20 печатныхъ листовъ греческихъ неизданныхъ матеріаловъ для напечатанія въ ученыхъ изданіяхъ Общества. Это словесное соглашеніе 10 мая 1889 года было одобрено и Совѣтомъ Общества. Несомнѣнно, этимъ соглашеніемъ В. Н. Хитрово желалъ дать возможность ученому труженику завершить въ Іерусалимѣ принятый на себя капитальный трудъ, а со временемъ привлечь его ученые труды на страницы созданнаго имъ «Православнаго Палестинскаго Сборника». Этимъ и слѣдуетъ объяснить тотъ фактъ, что до 1901 года Аѳанасій Ивановичъ не далъ въ названное изданіе Общества ни одной строки, а потомъ, когда сдѣлался дѣйствительнымъ его сотрудникомъ, получалъ гонораръ полностью за каждую статью по количеству печатныхъ листовъ.

Въ 1889 году «Каталогъ Іерусалимскихъ рукописей» Аѳанасія Ивановича близился къ окончанію. Необходимо было подумать о томъ, какъ этотъ обширный трудъ издать въ свѣтъ. Іерусалимская патріархія, переживавшая въ это время тяжелый финансовый кризисъ, взять изданіе на свои средства не могла. Патріархъ іерусалимскій Никодимъ, желая по возможности скорѣе видѣть этотъ трудъ въ печати, обратился 20 іюня 1889 года къ великому князю Сергію Александровичу, какъ предсѣдателю Палестинскаго Общества, съ письменнымъ предложеніемъ принять этотъ ученый трудъ, а вмѣстѣ и его автора подъ свое высокое

покровительство. Великій Князь передалъ просьбу патріарха на разсмотрѣніе Совѣта Общества, который въ засѣданіи 12 іюля того же года, соглашаясь напечатать «Каталогъ Іерусалимскихъ рукописей», просилъ Керамевса доставить хотя бы часть этого Каталога для ознакомленія съ нимъ членовъ Совѣта, чтобы приблизительно опредѣлить будущіе размѣры его. Одновременно съ симъ патріархъ возбудилъ и другую просьбу—о вызовѣ А. И. Пападопуло-Керамевса въ Россію для наблюденія за печатаніемъ его Каталога. Это второе ходатайство патріарха было отклонено. Но такъ какъ въ это время въ Іерусалимѣ назрѣвалъ неизбѣжный патріаршій кризисъ, и патріархъ Никодимъ вынужденъ былъ подать въ отставку, то положеніе Аѳанасія Ивановича здѣсь становилось крайне тяжелымъ. Поэтому осенью 1890 года Палестинское Общество дало ему средства, покинувъ Іерусалимъ, прибыть въ Петербургъ на постоянное жительство съ вышеуказанными цѣлями.

Съ 1890 года Пападопуло-Керамевсъ начинаетъ вести журнальное обозрѣніе греческой печати въ органѣ Общества «Сообщенія» и приступаетъ къ печатанію своихъ капитальныхъ трудовъ: «Каталога Іерусалимскихъ рукописей» и «Аналектъ». Четыре тома «Каталога» онъ напечаталъ въ періодъ времени съ 1891 по 1899 годъ, а пять томовъ «Аналектъ»—съ 1891 по 1898 годъ. Оба эти изданія въ свое время встрѣчены были научною критикою, какъ у насъ въ Россіи, такъ и въ Европѣ, весьма сочувственно, и по адресу ихъ автора и издателя, Императорскаго Палестинскаго Общества, было высказано много лестнаго, причемъ единодушно всѣми критиками выражалось горячее пожеланіе видѣть «Каталогъ Іерусалимскихъ рукописей» доведеннымъ до благополучнаго конца.

Одновременно съ изданіемъ этихъ трудовъ А. И. Пападопуло-Керамевсъ печаталъ и неизданные матеріалы по палестино-

вѣдѣнію въ «Палестинскомъ Сборникѣ». Его матеріалами заполнены выпуски: в. 26 «Описаніе св. мѣстъ безъимяннаго конца XIV в.» (изд. 1890 г.), в. 29 «Описаніе въ стихахъ Іерусалимскихъ Господскихъ чудесъ и достопримѣчательностей, составленное ефесскимъ протонотаріемъ Пердикою XIV вѣка» (изд. 1890 г.), в. 31 «Фотія, святѣйшаго архіепископа константинопольскаго о Гробѣ Господа нашего Іисуса Христа и другія малыя его творенія» (изд. 1892 г.), в. 32 «Павла Элладскаго и Кирилла Скиѳопольскаго, писателей VI в., житіе св. Ѳеогнія, епископа Витилійскаго» (изд. 1891 г.), в. 34 «Мученичество 60-ти новыхъ святыхъ мучениковъ VIII в.» (изд. 1892 г.), в. 35 «Паисія агіапостолита, митрополита Родскаго, описаніе св. горы Синайской и ея окрестностей» (изд. 1891 г.), в. 38 «Разсказъ Никиты, клирика царскаго, Посланіе къ императору Константину VII Порфирородному о святомъ огнѣ» (изд. 1894 г.), в. 40 «Краткій разсказъ о св. мѣстахъ Іерусалимскихъ безъимяннаго, написанный въ 1253/4 г.» (изд. 1895 г.), в. 46 «Три греческіе безъимянные проскинитарія XVI в.» (изд. 1896 г.), в. 53 «Проскинитарій по Іерусалиму и прочимъ Святымъ мѣстамъ безъимяннаго, между 1608—1634 г.г.» (изд. 1900 г.), в. 56 «Восемь греческихъ описаній св. мѣстъ XIV, XV и XVI в.» (изд. 1903 г.), в. 57 «Сборникъ Палестинской и Сирійской агіологіи» (изд. 1907 г.) и в. 58 «Матеріалы для исторіи архіепископіи Синайской горы» (изд. 1908 г.).

Что же касается сотрудничества Аѳанасія Ивановича въ періодическомъ изданіи Общества, то здѣсь ему съ вѣроятностью можно усвоять слѣдующія статьи: «О румынскихъ имѣніяхъ, преклоненныхъ святымъ мѣстамъ» (Сообщ. в. V. 1894 г.), «Учебныя заведенія въ Смирнѣ» (тамъ же), «Александрійская церковь» (тамъ же), «Синайскій архимандритъ Корнилій» (тамъ же), «Палестинское Общество по отзывамъ греческихъ газетъ» (тамъ же), «Греческій разсказъ о русскихъ церковныхъ дѣлахъ»

(Сообщ. VI, 1895 г.) и «Неизданныя главы исторіи іерусалимскихъ патріарховъ патріарха Досиѳея» (тамъ же).

Закончивъ въ 1899 году изданіе своихъ капитальныхъ трудовъ пятымъ томомъ «Аналектъ» и четвертымъ томомъ «Каталога Іерусалимскихъ рукописей» и получивъ отъ Палестинскаго Общества сверхъ гонорара единовременное пособіе въ 2.000 рубл., въ цѣляхъ дать ему средства на поправленіе разстроеннаго здоровья, Аѳанасій Ивановичъ временно прервалъ связь съ Обществомъ.

Совершивъ съ упомянутымъ щедрымъ пособіемъ отъ Общества путешествіе въ Константинополь, на Аѳонъ и въ трапезундскіе монастыри—Сумела, Перистера и Вазелонъ, Аѳанасій Ивановичъ, по возвращеніи въ Петербургъ, ясно увидѣлъ, что онъ не можетъ никоимъ образомъ оставаться безъ опредѣленнаго солиднаго заработка, только на одномъ мизерномъ содержаніи въ 500—600 р. въ годъ по должности приватъ-доцента Петербургскаго Университета на филологическомъ факультетѣ по каѳедрѣ новогреческаго языка и византійской исторіи, каковое званіе, не безъ содѣйствія Общества, имъ пріобрѣтено было еще въ 1892 году. Надежды на движеніе по службѣ въ Университетѣ, подобно его соплеменнику г. Пападимитріу, занимающему въ Новороссійскомъ Университетѣ каѳедру профессора, при крайне слабомъ знаніи русскаго языка, у него не могло быть. Приходилось волею-неволею превратиться въ чернорабочаго и поставлять срочные библіографическіе обзоры греческой византійской литературы для журнала проф. Крумбахера «Byzantinische Zeitschrift», «Византійскаго Временника» и нѣкоторыхъ греческихъ журналовъ, оплачивавшихъ его трудъ весьма скуднымъ гонораромъ. Въ это-то критическое время А. И. рѣшается повторить свою просьбу, выраженную въ первый разъ въ особомъ посланіи на имя великаго князя Сергія Александровича отъ 22 января

1899 года черезъ патріарха Никодима и оставленную въ то время безъ всякаго результата,—о предоставленіи ему мѣста завѣдующаго богословскимъ отдѣленіемъ Императорской Публичной Библіотеки. Это прошеніе было подано 19 мая 1904 года, также на имя великаго князя Сергія Александровича. «Ваше Императорское Высочество, писалъ въ этомъ прошеніи А. И. Пападопуло-Керамевсъ, прибѣгаю къ Августѣйшей Особѣ Вашей, какъ усердному покровителю литературы новѣйшихъ временъ и щедрому заступнику писателей. Окончивъ, подъ Вашимъ высокимъ покровительствомъ, послѣ 15-тилѣтняго упорнаго труда, мои обязанности при Палестинскомъ Императорскомъ Обществѣ и принявъ русское подданство, я страшно желаю получить обезпеченное мѣсто среди книгъ, дабы быть въ состояніи посвятить остатокъ дней моихъ литературному труду на пользу Имперіи и Церкви, какъ, напримѣръ, подробной исторіи патріарха Фотія, свв. Кирилла и Меѳодія, соборовъ IX вѣка и проч. Назначеніе, о которомъ я давно прошу,—это уже нѣсколько лѣтъ вакантное мѣсто библіотекаря богословскаго отдѣла въ Императорской Публичной Библіотекѣ. Ваше Императорское Высочество, прикажите дать мнѣ это мѣсто. Могу Васъ увѣрить, что буду всегда благодаренъ и достоинъ этой милости. Вашего Императорскаго Высочества покорный слуга Аѳанасій Ивановичъ Пападопуло-Керамевсъ». Благодаря участію великой княгини Маріи Георгіевны, которая весьма благосклонно поддерживала ученаго труженика до конца его жизни, Пападопуло-Керамевсъ, по Высочайшему повелѣнію, получилъ, наконецъ, желаемое мѣсто.

Аѳанасій Ивановичъ проявилъ много любви и усердія, чтобы богатый книжными сокровищами и запущенный, богословскій отдѣлъ, остававшійся нѣсколько лѣтъ безъ завѣдующаго, привести въ порядокъ и приличествующій видъ, достойный такой

богатѣйшей книжной сокровищницы, какъ наша Императорская Публичная Библіотека. Плоды его усердныхъ трудовъ весьма благотворно обнаружились въ капитальномъ изданіи французскаго академика-библіографа Э. Леграна подъ заглавіемъ: «Bibliographie hellénique. Description raisonnée des ouvrages publiés en grec par des Grecs aux XV et XVI siècles, Paris, t. V 1906; XVII siècle, Paris. t. IV, 1896, t. V 1903». Многочисленныя поправки и дополненія къ этому труду сдѣланы были Леграномъ на основаніи библіографическихъ разысканій въ Императорской Публичной Библіотекѣ, присланныхъ ему А. И. Пападопуло-Керамевсомъ изъ Петербурга.

Еще до поступленія на службу въ Императорскую Публичную Библіотеку А. И. принялся за составленіе научнаго описанія всѣхъ греческихъ рукописей разныхъ собраній, принадлежащихъ этой библіотекѣ. Составленное имъ описаніе остается и доселѣ не напечатаннымъ по обстоятельствамъ, отъ автора не зависѣвшимъ. По слухамъ, описаніе это пріобрѣтено нынѣ дирекціею Императорской Публичной Библіотеки и, можно думать, не пропадетъ для науки.

Занятія въ богословскомъ отдѣленіи Публичной Библіотеки, особенно на первыхъ порахъ службы, потребовали отъ Аѳанасія Ивановича много труда и времени. На долю научныхъ работъ въ ту пору у него оставалось очень мало времени. Но, тѣмъ не менѣе, какъ бы предчувствуя близость смерти, Аѳанасій Ивановичъ торопился хотя бы часть собранныхъ имъ многочисленныхъ рукописныхъ матеріаловъ обнародовать и сдѣлать достояніемъ науки. За этотъ періодъ жизни послѣ 1899 года имъ изданы письма патріарха константинопольскаго Фотія, Большой Катихизисъ пр. Ѳеодора Студита, сборникъ греческихъ документовъ подъ заглавіемъ «Varia graeca sacra», сочиненіе Діонисія Фурноаграфіота «Ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης» и, по порученію Бука-

рештской Академіи Наукъ, «Ἑλληνικὰ κείμενα, χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥωμουνίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1909». Къ этому же послѣднему времени относится и печатаніе пятаго тома «Каталога Іерусалимскихъ рукописей».

Чтобы не дѣлать здѣсь утомительнаго перечня всѣхъ многочисленныхъ ученыхъ трудовъ, напечатанныхъ Аѳанасіемъ Ивановичемъ, мы помѣщаемъ въ концѣ настоящаго тома ихъ подробный хронологическій перечень, составленный профессоромъ С.-Петербургскаго Университета В. Н. Бенешевичемъ.

Смерть А. И. Пападопуло-Керамевса, не смотря на продолжительность его болѣзни, была неожиданною не только для друзей, но даже и для окружающихъ его, и послѣдовала 18 октября 1912 года на 58 году его жизни.

## ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

### ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

κωδίκων εὑρισκομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἀκολουθία.

**448.** Τεῦχος ἔτους 1655 ἐκ φύλλων χάρτου α′+200 (μήκ. 0,295, πλ. 0,21), ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30.

1. Πίναξ λεπτομερὴς τῶν περιεχομένων, φ. α′.

2. «Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Κρητός, λόγοι εἰς τὰς Κυριακὰς πάσας τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, φ. 1—198. Ἀρχ. «Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων... Προοίμιον. Λογιάσει θέλει ἴσως ὁ τῶν εὐαγγελικῶν ἐπαγγελιῶν ἄπειρος». Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σ. τοῦ φ. 198· «Πέρας ἔλαβον αἱ διδαχαὶ αὗται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ Κοντοσκαλίῳ, εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὀνομαζομένης Ἐλπίδος, κατὰ τὸ ‚αχνε′ ἔτος τῆς θεογονίας. ἐν μηνὶ Φευρουαρίῳ, ἰν(δικτιῶν)ος η′».

3. «Χρυσοστόμου ἀπὸ τῶν ἀμφιβαλλομένων λόγων τοῦ πέμπτου τόμου λόγος ρβ′», φ. 199-200.

**449.** Τεῦχος αὐτόγραφον ἴσως Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου ἐκ φύλλων χάρτου 129 (μ. 0,30, πλ. 0,21), γραφὲν περὶ τὸ α′ τέταρτον τῆς ιη′ ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἑρμηνεία εἰς τὰ Βασιλικὰ Ἰνστιτοῦτα μετὰ προθεωρίας, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τῆς βασιλικῆς διδασκαλίας ἤτοι τῶν βασιλικῶν Ἰνστιτούτων σύντομος προθεωρία». Ἀρχ. «Μετὰ τὴν μετάθεσιν τῆς Ῥωμαίων βασιλείας».

**450.** Τεῦχος τῆς ιζ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου 276, μήκ. 0,293, πλ. 0,205. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπιγραφή· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις». Ἀρχ. «Ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου σημείωμα τῆς ιε′ ἑκατ. «Ἰωακεὶμ πρωτοσυγκέλλου τυγχάνει ἡ παροῦσα βίβλος τῆς φυσικῆς».

**451.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α′+69 (μήκ. 0,285, πλ. 0.198), οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18-20· ἦν δὲ κτῆμα «Δοσιθέου Ἱεροσολύμων 1675». Ἐπιγραφή· «Le operationi del compasso geometrico et militare di Galileo Galilei nobil. Fiorentino lettor. delle matematiche nello studio di Padova».

**452.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 30 (μήκ. 0,285, πλ. 0,205),

γραφὲν ἔτει 1775. Αὐτόγραφον Ἐμμανουὴλ Τροχάνη. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 14. Ἄρχεται ἀπὸ ἐπιστολῆς τοῦ Τροχάνη πρὸς Σωφρόνιον β', πατριάρχην οἰκουμενικόν, ἧς ἡ ἀρχή· «Παναγιώτατε αὐθέντα. Οὐδείς, ὦ θαυμάσιε, τὰ καλὰ ἐν μοίρᾳ τιθέναι ἀπαξιοῖ». Μετ' αὐτὴν ἑξάστιχον «ἡρωελεγεῖον», οὗ ἡ ἀρχή· «Δισσὶν ἑνὶ πτερύγεσσιν». Μετὰ δὲ τοῦτο ἡ ὑπογραφή· «Τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου παναγιότητος δοῦλος ἐλάχιστος Ἐμμανουὴλ Τροχάνης ὁ Λάκων». Κατόπιν (φ. 1-30) τοῦ αὐτοῦ Τροχάνη «Στίχοι ἡρωϊκοὶ εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον Σωφρόνιον, ἐν οἷς λεληθότως περιέχει καὶ ὅπως δεῖ εἶναι τὸν ἐπίσκοπον». Στίχοι ἐν συνόλῳ 782, ὧν ἐννοίας καὶ λέξεις αὐτὸς ὁ Τροχάνης ἑρμηνεύει ἰδιοχείρως ἐν ταῖς ᾤαις διὰ πολλῶν σχολίων. Ἀρχ. «Δεῦρ' ἴθι, Μοῦσα φίλη, ἵν' ἀείσω σὴν βασιλείαν». Τέλος· «σύγγνωθι προστροπίῳ σῷ | προπροκυλινδομένῳ περὶ σοῖς ἁγίοισι πόδεσσι.—Τέλος.—Ἐφιλοπονήθη ἐν τῇ νήσῳ Σίφνῳ κατὰ τὸ ͵αψοε' ἔτος τὸ σωτήριον παρ' ἐμοῦ Ἐμμανουὴλ Τροχάνη τοῦ Λάκωνος». Πρβλ. Μ. Π α ρ α ν ί κ α Σχεδίασμα περὶ τῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει τῶν γραμμάτων κτλ. Ἐν Κ/πόλει 1867, σ. 172.

**453.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων β'+176, ὧν μία ἑκάστη γραμμὰς ἀριθμεῖ 37 (μήκ. 0,292, πλ. 0,20). Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου γενόμενον ἐν τῇ ιζ' ἑκατ. (περὶ τοῦ ἐντύπου ὅρα L e g r a n d, Bibliographie hell. du xvii siècle, τ. 2, σ. 401-407). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐντὸς μέλανος πλαισίου. «Νεκταρίου Ἱεροσολύμων πρώην πατριάρχου, πρὸς τὰς προσκομισθείσας θέσεις παρὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις φρατόρων διὰ Πέτρου τοῦ αὐτῶν μαΐστορος, περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα ἀντίρρησις». Ἐπὶ τῆς β' σελίδος εἰκόνες (ἐσχεδιασμέναι διὰ μέλανος) τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἐξεδόθη ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸ ͵αχογ'ον ἔτος τὸ σωτήριον». Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος δύο ἐπιγράμματα εἰς τὴν βίβλον ταύτην τοῦ Νεκταρίου.

**454.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 188, ὧν οὐκ ὀλίγα ἄγραφα (οἷον 29-31, 40-48, 59-60, 64, 67, 71-74, 101-106, 108-109, 121-125, 136-162, 176-178). Τὰ γεγραμμένα ἔγραψαν διάφοροι χεῖρες ἐν τῷ τέλει τῆς ιη' καὶ τῇ ἀρχῇ τῆς ιθ' ἑκατ. Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει καὶ αὐτόγραφα Δωροθέου Βουλισμᾶ τοῦ Ἰθακησίου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φύλλου 1$^{β}$ ἡ ὑπογραφή· «Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος».

1. «Συλλογὴ κανόνων ἀναγκαίων καὶ παροιμιῶν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Βυζαντίου». Ἀρχ. «Τὰ εἰς ω λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα» κτλ., φ. 1$^{α}$-58$^{α}$.

2. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ῥήματος ἐνεργητικοῦ ἐν τῇ προτάσει ἡγησαμένου, κατασκευὴν ἀπαιτοῦντος» κτλ., φ. $61^{\alpha}$-$63^{\beta}$. Τέλος· «μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ καὶ τόδε· τῆς περὶ τῶν θεῶν ἀμαθείας καὶ ἀγνοίας, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς - - -». Κείμενον ἀτελές.

3. «Συνοπτικὸν συνταγμάτιον περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων». Ἀρχ. «1. Τὸ ῥῆμα ἢ ἔστιν ἐνεργητικόν, ἢ παθητικόν, ἢ οὐδέτετον» κτλ., φ. 68 κέ.

4. «Κανόνες περὶ συντάξεως». Ἀρχ. «Ὅταν ὁ λόγος ζητῇ δύο ῥήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἓν νὰ ἔχῃ μόριον ὑστερόχρονον» κτλ., φ. $110^{\alpha}$-$120^{\beta}$.

5. «Σύλλογος τινῶν ὠφελιμωτάτων καὶ ἀναγκαιοτάτων λέξεων». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ α. Ἄγω, τὰ πράγματα ὁποῦ περιπατοῦν μὲ τὰ πόδιά τους μόνα τους» κτλ., φ. 126 κέ.

6. «Ἐγκώμιον εἰς γάμον· τοῦ σοφωτάτου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου». Ἀρχ. «Χαίρειν μὲν εἴπερ ποτὲ ἄξιον καὶ ἐν γάμῳ», φ. $164^{\alpha}$-$165^{\beta}$.

7. «Σημασίαι τοῦ ἄγω». Ἀρχ. «Ἄγω ἐπὶ ἐμψύχων· τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας;», φ. $166^{\alpha}$-$168^{\alpha}$.

8. «Ἀνέ(=αί)ρεσις τῆς δόξης τῶν Λατίνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ σύστασις τῆς ἀληθείας κατὰ συλλογιστικὸν τρόπον». Ἀρχ. «Εἰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐστὶ σύνθετον» κτλ., φ. $171^{\alpha}$.

9. Ἐπιστολὴ Δωροθέου ἱεροδιακόνου Ἰθακησίου πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γεννήτορας ἀπὸ 1 Ἰουνίου τοῦ 1768-ου ἔτους, φ. $172^{\alpha}$-$174^{\alpha}$.— Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου ἔτ. 1768-ου πρὸς Νικόλαον Βουλησμᾶν Ἰθακήσιον ἱερέα, φ. $174^{\beta}$. — Ἑτέρα ἀνώνυμος καὶ ἀχρονολόγητος πρὸς ἡγεμόνα ὀνόματι Κωνσταντῖνον. Ἀρχ. «Ἔδει μὲν τὰ καθ' ἡμᾶς», φ. $175^{\alpha}$.

10. Δωροθέου Βουλησμᾶ ἱεροδιακόνου ἐπιστολαὶ Ἰωάννῃ Ἀραμπᾷ, Ἱεροθέῳ διδασκάλῳ τῆς κατὰ Σμύρνην σχολῆς (=τῷ Δενδρηνῷ, 1768), Νικηφόρῳ Θεοτόκῃ ἱεροδιδασκάλῳ (1770), φ. $179^{\alpha}$-$181^{\beta}$.

11. Νικηφόρου Θεοτόκη ἀπόκρισις Δωροθέῳ Βουλησμᾷ ἐκ Λειψίας τῇ 2 Ἰουλίου 1770, φ. 181β-182α.

12. Δωροθέου Ἁγιοταφίτου (= Βουλησμᾶ) ἐπιστολὴ τῷ ἱεροδιακόνῳ Νικηφόρῳ Θεοτόκῃ (1771). Ἀρχ. «Βαβαί, ὅπως αἱ συνεχεῖς» κτλ., φ. 182α-184α.

13. Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Συνέσιος ὁ φιλόσοφος θεὸν εἶναι ἔφη τὴν παρ' ἀνθρώποις φήμην», φ. 185α-186α.

14. [Λάμπρου Φωτιάδου] προσφώνημα ἀνεπίγραφον εἰς ἡγεμόνα Οὐγκροβλαχίας ἐν ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Ἀρχ. «Καὶ Τεῦκρος πεποίηται», φ. 186β-188α.

15. «Φῆμαι», πιθανῶς Λάμπρου Φωτιάδου, «εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας» κτλ., φ. 188α.

**455**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 203 (μήκ. 0,29, πλ. 0,21), γραφὲν ἐπιμελῶς εἰς κάλλος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα ἄγραφα: 1 καὶ 4. Ἐν τοῖς φύλλοις 2α-3α περιέχεται καταγραφὴ τῶν ἐν ὅλῳ τῷ τεύχει περιεχομένων λόγων· ἐν δὲ ταῖς ᾤαις τοῦ φ. 5 (ὅθεν ἄρχεται τὸ κείμενον) ὁ καλλιγράφος ἐσημειώσατο διὰ κοκκίνων στοιχείων ταῦτα· «+ Ὁ θ(εὸ)ς, εὐχαῖς τοῦ ἁγίου μου Μακαρίου π(ατ)ρὸς, βοήθει μοι +». Εἶτα· «+ Ἐξεδόθησαν αἱ ὁμιλίαι αὗται, ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μεγάλῃ μονῇ τῶν Στουδίου :· ». Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 29, αἱ δὲ τούτου ἐπιγραφαὶ διὰ κοκκίνων στοιχείων. Ἦν δὲ τὸ τεῦχος κτῆμα α') μοναστηρίου «Παναγίας Τεταραίνας» περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 16-ης ἑκατ., ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ σημειώματος τούτου (φύλλ. 203β)· «το παρὸ βιβλήόν ενέ τής Παναγιας Τεταρένας καὶ όποιὸς τό παρή να ενε αφόρήμενος και άσιχωρετος». — β') Τοῦ ἐν ἁγίοις Σεραφεὶμ ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 17-ης ἑκατονταετηρίδος· τούτου δὲ ἡ ὑπογραφὴ δὶς ἐν τῷ τεύχει ὑπάρχει· ἐπὶ τοῦ φ. 1β «+ Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φαναρΐου [καὶ Νεοχωρίου] Σεραφίμ»· καὶ ἐπὶ τοῦ φ. 203β «+ Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Ν[εοχω]ρίου Σεραφίμ»[1].

[1] Περὶ τοῦ Σεραφὶμ τούτου ὅρα τὸ τοῦ Κ. Σάθα Τουρκοκρατ. Ἑλλάς. Ἀθήνησι 1869, σ. 214—221. Τοῦ αὐτοῦ Μεσαιων. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 550. Νικοδή-

—γ′) Τοῦ ἐν διδασκάλοις διασήμου Εὐγενίου Ἰωαννούλη τοῦ Αἰτωλοῦ ἔτει 1670-ῷ, γράψαντος καὶ ἰδιοχείρως ἐπὶ τοῦ φ. 203β ταῦτα· «Εὐγένιος ,αχοα′ φευρουαρίου α^η[1]. ✝ Ὁ γράψας οὗτος Σεραφεὶμ Φαναρίου ἦν ἐπίσκοπος· ἐμαρτύρησε καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν τῷ Φαναρίῳ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὁποῦ ὁ Διονύσιος ὁ μητροπολίτης Λαρίσσης ὁποῦ κατὰ Τούρκων ἐκίνησεν· ἔστι δὲ μέρος τῶν ἐκείνου λειψάνων ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς πανυμνήτου Θεομήτορος ἐν τῇ βρύσει τῆς Κορώνης».

Γενικὴ τοῦ κώδικος ἐπιγραφὴ ἐν τῷ φύλλῳ 5α. «Τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἁγίου ἡμῶν πατρὸς, Μακαρίου πρεσβυτέρου τοῦ Χούμνου, τοῦ νεύματι θείῳ, τὸν ἐκ τῆς τοῦ καιροῦ φορᾶς ἀχρειωθέντα καὶ βεβηλωθέντα τουτονὶ τόπον, καταλαβόντος, καὶ τὴν ἁγίαν ταύτην μονὴν, πολλοῖς ἱδρῶσϊ καὶ πόνοις, ἐκ βάθρων δειμαμένου, ὕστερον δὲ, κρίσει καὶ ψήφῳ τῆς ἁγίας τοῦ Θ(εο)ῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, τὰ σκῆπτρα τῶν Ῥωμαίων ἐχόντων, γεγονότος ἡγουμένου τῆς περιωνύμου μεγάλης βασϊλϊκῆς μονῆς τῶν Στουδίου, ἀρχιμανδρίτου τὲ καὶ πρωτοσυγγέλου, δϊδασκαλίαι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς, ἐν τάξει κατηχήσεων :· ». Αὗται δὲ καθ' εἱρμὸν ἔχουσιν οὕτως ἐν τῷ κώδικι·

1. «Ὁμιλία πρώτη: Περὶ πίστεως καὶ ὅτι ὁ φίλαυτος οὐ δύναται εἶναι πιστός, καὶ προτροπὴ πρὸς μίμησιν ταύτης ἐκ τῶν μακαρίων ἀποστόλων». Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ· «Ἐρρέθη, κατὰ τὴν ἑορτὴν, τῶν ἁγίων ἀποστόλων». Ἀρχ. «Ἀδελφοί, τὸ χρέος τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης μου», φ. 5α.

2. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: ὁμιλία β′. — Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους πάλιν ἀποστόλους, καὶ ὅτι ἐνανθρωπήσας ὁ Θεὸς Λόγος διὰ τούτων ἔδειξεν οἵαν δύναμιν ἐξ ἀρχῆς εἴληφεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ

μου Συναξαριστής, ἐκδ. Φιλαδελφέως, τ. 1, σ. 247. Νέον Μαρτυρολόγιον. Ἐν Ἀθήναις 1856, σ. 59—63. Κ. Δουκάκη, Μέγας Συναξαριστής, τ. 12, σ. 119—126 Ὁ βίος τοῦ Σεραφὶμ ὡς νεομάρτυρος εὑρίσκεται καὶ ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ᾀσματικῇ ἀκολουθίᾳ, ἧς γινώσκω τέσσαρας ἐκδόσεις, Μοσχοπόλεως 1740, Ἐνετίας 1745 καὶ 1802. Ἰασίου 1817.

[1] Τὸν βίον τοῦ Εὐγενίου, συγγραφέντα ὑπὸ τοῦ μαθητεύσαντος αὐτῷ Ἀναστασίου Γορδίου, ἐξέδωκεν ὁ Σάθας (Μεσαιων. Βιβλιοθ. τ. 3. σ. 423—479) καὶ Σ. Λάμπρος ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι, τ. 4, σ. 27—80.

ὅπως ταύτην ἀπώλεσεν ἐξ οἰκείας ῥᾳθυμίας· καὶ ὅτι δυνατὸν καὶ ἡμᾶς πρὸς τὸ ὕψος τῆς τούτων γνώμης ἀναδραμεῖν· τῆς γὰρ αὐτῆς αὐτοῖς μετειλήφαμεν χάριτος». Ἀρχ. «Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ», φ. 8α.

3. «Ὁμιλία τρίτη. — Τοῦ αὐτοῦ εὐχαριστία ὑπὲρ τῆς τινῶν εὐπειθείας εἰς τὰ λαληθέντα περὶ ἀποταγῆς, καὶ προτροπὴ πάλιν εἰς τοῦτο διὰ τοὺς ἀπολειφθέντας». Ἀρχ. «Καιρός μοι σήμερον», φ. 13α.

4. «Ὁμιλία τετάρτη. — Τοῦ αὐτοῦ εὐχαριστία ὑπὲρ τοῦ τῆς ἀποταγῆς ἀγῶνος εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ εὐχὴ ὑπὲρ τῶν μὴ καταδεξαμένων τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνα, καὶ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** εὐαγγελίου τοῦ εἰς τὸν παράλυτον τῇ ἕκτῃ Κυριακῇ ἀνάπτυξις καὶ ἀλληγορία πρὸς τὸ πνευματικώτερον». Ἀρχ. «Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου», φ. 16β.

5. «Ὁμιλία πέμπτη. — Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑποταγῆς καὶ ὅτι ἡ ταύτης ὁδὸς τοῖς μέν ἐστι ῥᾳδιωτάτη καὶ ἄπονος καὶ πλήρης εὐφροσύνης, τοῖς δὲ τοὐναντίον οὐ παρὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ μετερχομένου ποιότητα· καὶ περὶ τῆς ἐπιστήμης ταύτης ὀλίγα». Ἀρχ. «Ὀλίγα καὶ σήμερον πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην διαλεχθῆναι προυθυμήθην», φ. 20β.

6. «Ὁμιλία ἕκτη. — Τοῦ αὐτοῦ περὶ χαρᾶς πνευματικῆς καὶ ὅτι οὐ δύναται οὕτω χαίρειν ἄνθρωπος, ἐὰν μὴ πρὸς πόνους καὶ ὀδύνας καθ' ὥραν ὡπλισμένος ᾖ». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ, χαρὰ καὶ στέφανός μοι» κτλ., φ. 25α.

7. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οἶκος Θεοῦ ἐσμὲν καὶ ὀφείλομεν διὰ πάντων καθαίρειν ἑαυτούς, πρὸς τὸ μεγαλεῖον ἀποβλέποντας τοῦ ἐπαγγειλαμένου ἐνοικῆσαι ἐν ἡμῖν». Ἀρχ. «Δαυὶδ ὁ μακαριώτατος», φ. 27α.

8. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὴν θείαν αἴσθησιν, δι' ἧς τῆς πνευματικῆς τροφῆς ὀρεγόμεθα, ἡ ἐκ τῆς ἀναδόσεως τῶν παθῶν πικρία νεκροῦσα ἀδρανῆ καὶ ἄτονον καθίστησι τὴν ψυχὴν πρὸς τὴν τῶν Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν». Ἀρχ. «Τρέφεται καθεκάστην ἡμῶν τὸ σῶμα», φ. 29α.

9. «Εἰς τὴν Μεταμόφωσιν. — Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινώσεως καὶ ὅτι ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἐξ αὐτῆς δι' αὐτὴν πόνοι καθαίρουσι τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς θεοπτίαν ἐπιτηδείαν ἀπεργάζονται· καὶ τῶν εἰς τὴν θείαν μεταμόρφωσιν εὐαγγελικῶν ῥημάτων μικρὰ ἀνάπτυξις». Ἀρχ. «Ὀλίγα καὶ σήμερον», φ. 31β.

10. «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. — Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου καὶ ὅτι τῶν ἐφ' ἡμῖν ἐστι καὶ οὐκ ἀδύνατον, ἀπαλλαγέντας μόνον τῆς ῥᾳθυμίας, κατοικητήριον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι Θεοῦ κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπαγγελίαν καὶ σκηνῶσαι καὶ ἐν ἡμῖν τὸν Θεόν». Ἀρχ. «Δεῦτε τῆς ἁγνείας ἐρασταί», φ. 36α.

11. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι αἱρέσει τὴν κακίαν ἡμεῖς ἑαυτοῖς ἐδημιουργήσαμεν καὶ ὅτι δυνατόν, ἐὰν θέλωμεν, οὐ μόνον ταύτης ἀπαλλαγῆναι, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ταύτης ἀπαλλάξαι· καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου βραχὺς ἔπαινος τῶν ἐν τῷ τόπῳ κατωρθωμένων, καὶ προτροπὴ πρὸς τὴν τούτου μίμησιν». Ἀρχ. «Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἔκτισεν ἡμᾶς», φ. 38α.

12. «Τοῦ αὐτοῦ, τί ἐστι τὸ *Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*, καὶ ὅτι ὁ μὴ τοὺς καρποὺς τοῦ πνεύματος κεκτημένος ὡς τέκνον φωτὸς περιπατεῖν οὐ δύναται· καὶ πρὸς τῷ τέλει μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων καὶ προτροπὴ πρὸς τὴν τούτων μίμησιν». Ἀρχ. «Ὁ μέγας Παῦλος», φ. 45α.

13. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι πρὸς τὴν τῶν θείων πατέρων πολιτείαν βλέποντας ἡμᾶς καὶ τὸν ἀπὸ ταύτης μακαρισμόν, διὰ τούτων πρὸς ζῆλον τούτων ἐνάγεσθαι· καὶ περὶ ἐξαγορεύσεως καὶ ὅτι οὐ δεῖ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ ταύτῃ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἁμαρτάνειν μᾶλλον, ἔνθα καὶ δεῖ· καὶ ὅτι αἰσχύνης ἔργον κυρίως πᾶν τὸ παρὰ γνώμην τοῦ προεστῶτος γινόμενον». Ἀρχ. «Σήμερον τὸ κλῦτος τῶν θείων πατέρων», φ. 47β.

14. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ κοινωνίας καὶ ὅτι ἡ κοινωνία ἐν τοῖς συμφώνοις γίνεται, οὐκ ἐν τοῖς ἀσυμφώνοις· τὰ γὰρ ἐναντία οὐδεμίαν συμφωνίαν ἔχουσιν». Ἀρχ. «Ἐγγίζει ἡ λαμπρὰ καὶ ἐπιφανὴς ἑορτὴ τῶν γενεθλίων Χριστοῦ», φ. 52α.

15. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐπιδημίας τοῦ Κυρίου καὶ ὅπως

μετὰ τὴν τοῦ βαπτίσματος χάριν διὰ τῆς μετανοίας ὥσπερ διά τινος φαρμάκου προενοήσατο τὴν μετὰ τοῦτο κάθαρσιν ἡμῶν». Ἀρχ. «Ἡ δι' ἡμᾶς τοῦ σωτῆρος ἐπιδημία», φ. 53α.

16. «Τῶν Φώτων. — Τοῦ αὐτοῦ, μετὰ ποίου λογισμοῦ δεῖ ἀπαντᾶν τῇ συνάξει καὶ πῶς γινόμεθα Χριστοῦ εὐωδία, καὶ τί σημαίνουσι τὰ ἐν τῷ ναῷ φῶτα καὶ ἡ ἐκ τῶν θυμιαμάτων ἀνάδοσις, καὶ τίνος ἕνεκεν Φῶτα ἡ ἑορτὴ καλεῖται». Ἀρχ. «Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι», φ. 56β.

17. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐκ τῆς παραβάσεως ἡ ὀδύνη καὶ ἡ ἀθυμία ἐγένετο, μὴ πρότερον οὖσα, καὶ διὰ Χριστὸν πάλιν πέπαυται καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐλευθερία ἐχαρίσθη ἡμῖν, πολλὰ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ἀνάπτυξις τῶν κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων *ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος»*. Ἀρχ. «Ἦν ποτε ὅτε ἦν ὁ ἄνθρωπος», φ. 59β.

18. «Ὁμιλία ιη' εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Φώτων.—Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν, εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ ὅτι οὐ φιλοτιμίας χάριν, οὐ δι' ἐπιδείξεως, ἀλλ' ἀγάπῃ καὶ φίλτρῳ τῷ πρὸς ὑμᾶς οὐχ ἡμετέρους λόγους, ἀλλὰ τὰ τοῖς θεοφόροις πνεύματι ἀποκαλυφθέντα νοήματα λόγοις ἡμετέροις κατὰ τὸ ἐγχωροῦν ἀνακαλύπτων πρὸς ὑμᾶς φθέγγομαι· καὶ ὅτι ὀφείλετε τούτων τὸν λόγον» (sic). Ἀρχ. «Τὸ χρέος ὃ ἐπηγγειλάμεθα», φ. 66β.

19. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ καταλαλιᾶς καὶ ὅτι οἱ καταλαλοῦντες τοῖς λοιδόροις συντάττονται· καὶ ὥσπερ περὶ ἐκείνων λέγει ὁ ἀπόστολος, ὅτι λοίδοροι βασιλειαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν, οὕτω καὶ περὶ τούτων». Ἀρχ. «Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν», φ. 73β.

20. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ψυχικῆς ὑγείας καὶ ὅτι ὀφείλομεν ἐκ παντὸς τρόπου ταύτην μεταδιώκειν τῆς σωματικῆς μᾶλλον, πάντα πόνον ὑπὲρ ταύτης καταβαλλόμενοι διὰ τὴν ἐκ ταύτης γαλήνην». Ἀρχ. «Τὸν ἁγιασμὸν ὑμῶν ἀδελφοί», φ. 76α.

21. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, καὶ ὅτι τοῦτο μέγιστον τεκμήριον τῆς τοῦ ἀνθρώπου δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐν εὐλαβείᾳ προκοπῆς, τὸ μὴ ἑαυτῷ βούλεσθαι ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ πλη-

σίον πρὸς οἰκοδομὴν κατὰ τὸν ἀπόστολον». Ἀρχ. «Ὀλίγα καὶ ἡμεῖς σήμερον», φ. 78[β].

22. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον, καὶ περὶ τοῦ μὴ καταλαλεῖν, καὶ ὅτι ἐκ τούτου γεγυμνώμεθα τῆς τοῦ Θεοῦ ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας· καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ ὅτι ὁδὸς τῆς ταπεινώσεως οἱ κόποι οἱ σωματικοὶ ἐν γνώσει». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω γυμνοῖ», φ. 82[β].

23. «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸν ἄσωτον υἱὸν καὶ τῶν εἰς τοῦτον εὐαγγελικῶν ῥημάτων ἀνάπτυξις, καὶ ὅτι ἡ τῶν οἰκείων σφαλμάτων ἀκριβὴς συναίσθησις πρὸς οἶκτον ῥᾳδίως τὸν Θεὸν ἐπισπᾶται». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως, ὡς ἐπιγνωμοσύνη τῶν οἰκείων σφαλμάτων», φ. 87[α].

24. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπόλοιπα τῆς εἰς τὸν ἄσωτον υἱὸν ὁμιλίας, καὶ ὅτι τὸ κατὰ Θεὸν λυπεῖσθαι χαρᾶς αἴτιον· καὶ ὅτι ἡ στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸς διδάσκαλος ἡμῖν γίνεται τοῦ προσέχειν τε καὶ προσεύχεσθαι». Ἀρχ. «Ἐμνήσθην δικαίας αἰτήσεως», φ. 91[α].

25. «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἑσπέρας, ἐν τῇ τραπέζῃ, μετὰ τὴν παράκλησιν τῶν ἀδελφῶν, ὅτι δεῖ πάντοτε νήφειν καὶ ἐγρηγορέναι διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀκραιφνοῦς μετανοίας κάθαρσιν, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς τῶν ἁγίων νηστειῶν ἡμέραις, ὡς παρὰ τῶν πατέρων ἀποταχθείσας εἰς ἀποδεκάτωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ». Ἀρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς, ὦ ἀδελφοί», φ. 97[β].

26. «Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ὁμιλία κζ'η [1]. — Ὁμιλία ῥηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἐν ᾗ τί τὸ *Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ Θεῷ* καὶ τί τὸ *κρεῖσσον μὴ εὔξασθαι, ἢ εὔξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι*· καὶ τί ἐστιν εὐχή, καὶ ὅτι πάντοτε μὲν σπουδῆς καὶ ἀγῶνος δεόμεθα, ἐξαιρέτως δὲ κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, ἐπειδὴ τὸ πάντοτε οὐχ αἱρούμεθα διὰ τὴν ῥᾳθυμίαν τῆς προαιρέσεως». Ἀρχ. «Λέγει πρὸς ἡμᾶς Δαυΐδ», φ. 101[α].

[1] Ἐντεῦθεν δῆλον ὅτι προτέρα τις ὁμιλία ἐν αὐτῷ πιθανῶς περιεχομένη τῷ κώδικι ἔμεινε παρ' ἐμοὶ ἀσημείωτος.

27. «Ὁμιλία ἑτέρα περὶ νηστείας ὁμοίως τῇ αὐτῇ ῥηθεῖσα ἡμέρᾳ· καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν ἀληθὴς νηστεία, ἡ μετὰ λόγου χρῆσις τῶν φυσικῶν καὶ τῶν τὴν φύσιν συνιστανόντων· καὶ προτροπὴ πρὸς ταύτην διὰ τὸν εὑρισκόμενον ἐξ αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς ταύτῃ διαλάμψαντας ἀκριβεστάτην ὁμοίωσιν». Ἀρχ. «Νηστεία ἡ τοῦ παραδείσου πολῖτις», φ. 103β.

28. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμιλία κθη. — Ὁμιλία ἑτέρα περὶ νηστείας, τῇ αὐτῇ καὶ αὐτὴ ὁμοίως ῥηθεῖσα ἡμέρᾳ καὶ» (sic). Ἀρχ. «Καὶ πάλιν ἡ περίοδος τοῦ ἔτους», φ. 110α.

29. «Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας ὁμιλία λη. — Ὅτι εἰ καὶ μὴ ῥᾳδίως, ἀλλὰ τέως, ὁπότε ἀληθῶς βουληθῶμεν, ἀφιστάμεθα πρὸς ἀρετήν· καὶ ὅτι εὐθὺς καὶ τὸν Θεὸν πρὸς οἶκτον καὶ συνεργίαν ἐπαγόμεθα». Ἀρχ. «Πολλῆς καὶ ἀφάτου πεπλήρωμαι τῆς ἡδονῆς», φ. 115β.

30. «Τῇ βα Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ὁμιλία λαη. — Περὶ τοῦ λογικῶς λατρεύειν τῷ Θεῷ καὶ τί ἐστι τὸ λογικῶς λατρεύειν». Ἀρχ. «Καὶ πάλιν τῆς συνήθους πρὸς ὑμᾶς ὁμιλίας ἀψώμεθα», φύλλ. 118α.

31. «Τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὁμιλία λβα. — Περὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τίς ὁ ἐν αὐτῷ λόγος, καὶ ἀνάπτυξις μερικὴ τῶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Εὐαγγελίου, τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως». Ἀρχ. «Τὸ ἐκ τῆς σιωπῆς κέρδος», φ. 120β.

32. «Κυριακῇ δη τῶν Νηστειῶν ὁμιλία λγη. — Περὶ ἁγνείας καὶ τοῦ ἐκ ταύτης ἁγιασμοῦ, καὶ τί τὸ *καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην·* καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀμελεῖν τῶν πνευματικῶν προφάσει τῶν σωματικῶν ἔργων». Ἀρχ. «Τῇ πρὸ ταύτης Κυριακῇ», φ. 127β.

33. «Κυριακῇ εη τῶν Νηστειῶν ὁμιλία λδη. — Περὶ πίστεως καὶ ταπεινώσεως καὶ ἀνάπτυξις τῶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας». Ἀρχ. «Πίστεως οὐδὲν ἰσχυρότερον», φ. 131α.

34. «Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου ὁμιλία λεʹ. — Εὐχαριστήριος μετ' ἐγκωμίου βραχέος τῇ πανυπεράγνῳ Θεομήτορι, λεχθεὶς τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου». Ἀρχ. «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου», φ. 138α.

35. «Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ὁμιλία λϛʹ. — Εἰς τὴν βαϊοφόρον καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου, τὸ *Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε*· καί τις ἀνάπτυξις τῶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Εὐαγγελίου». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τὸ χρέος καὶ σήμερον», φ. 139β.

36. «Ὁμιλία τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ λζʹ. — Ὅτι δεῖ καὶ μετὰ τὴν τῆς νηστείας παρέλευσιν τοῦ λιμένος ταύτης μὴ ἐξέρχεσθαι, μηδ' ἀμεριμνεῖν, μηδὲ τῇ τῶν αἰσθήσεων λύσει καὶ τῷ ἐκ τούτων μετεωρισμῷ εἰς πολλὰς θλίψεις καὶ ὀδύνας πάλιν ἑαυτοὺς περιβάλλειν τὴν ἐκ ταύτης γαλήνην καὶ τὴν ἄλλην γλυκύτητα τὴν ἐκ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως ἀπολέσαντας». Ἀρχ. «Τὸν τῆς νηστείας πλοῦτον», φ. 147β.

37. «Τῇ Πεντηκοστῇ ὁμιλία ληʹ. — Ὁμιλία ῥηθεῖσα τῇ Πεντηκοστῇ, ὅτι δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς κατὰ τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους ἀποστόλους τὴν αὐτὴν λαβεῖν τοῦ ἁγίου πνεύματος δύναμιν καὶ ἐφάμι(λ)λον αὐτοῖς ζῆσαι βίον, ἐὰν θέλωμεν· καὶ ὅτι οὐδεμία ἡμῖν ἀπολογία οὐδὲ δικαίωμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦτο μὴ κτησαμένοις· πρόφασις γὰρ οὐδεμία ἐν τούτῳ, οὔτε καιρός, οὔτε ἀσθένεια, καθὼς ἀπατῶνταί τινες». Ἀρχ. «Τριὰς ἁγία καὶ προσκυνητή», φ. 152β.

38. «Ὁμιλία λθʹ. — Ὁμιλία περὶ εὐλαβείας καὶ ὅτι ἐκ ταύτης ἡ εὐταξία τῶν αἰσθήσεων καὶ ἡ εἰρήνη τῶν λογισμῶν καὶ τὸ ἀπὸ ταύτης φῶς τῆς καρδίας». Ἀρχ. «Μικρὸν ἀπέστην τῶν λόγων», φ. 156β.

39. «Ὁμιλία μʹ. — Ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, τὴν λέγουσαν· *Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνδεδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον*». Ἀρχ. «Τὸ περὶ τῆς ἀναστάσεως δόγμα», φ. 162α.

40. «Ὁμιλία μαʹ. — Ὁμιλία ἑτέρα εἰς τὰ ὑπόλοιπα τῆς αὐ-

τῆς παραβολῆς, τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου». Ἀρχ. «Ὥσπερ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης καὶ σχέσεως», φ. 171α.

41. «Ὁμιλία μβα. — Περὶ εἰρήνης, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ λόγου εὐχὴ περὶ ταύτης, μετὰ καί τινων ἐγκωμίων ὀλίγων πρὸς τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ μυροβλύτην Δημήτριον, ἐπειδὴ ἐν τῇ αὐτοῦ μνήμῃ ἡ παροῦσα ὁμιλία ἐλέχθη». Ἀρχ. «Πολὺν πολλάκις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης» κτλ., φ. 177β.

42. (Ἐπιγραφὴ νέα ἐκ τοῦ πίνακος εἰλημμένη τοῦ κώδικος). «Ὑποτύπωσις ἣν κατέλιπε τῇ ἀδελφότητι, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, πολλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν βιασθείς». Ἀρχ. «Ἀδελφοί, ἐπειδὴ προνοίᾳ Θεοῦ καὶ κυβερνήσει», φ. 186α.

43. «Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ τῆς Πόλεως καὶ σταλεῖσα τοῖς ἀδελφοῖς μετὰ τῆς ὑποτεταγμένης μονῳδίας». Ἀρχ. «Ἀδελφοί, ἡ ἐκδημία τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν», φ. 193α.

44. «Μονῳδία ἐπὶ Γρηγορίῳ καὶ Ἀκακίῳ ἐκδημήσασιν, ὅτε τὸ πρῶτον εἰς τὴν τῶν πόλεων ἀπεδήμησε βασιλεύουσαν». Ἀρχ. «Γρηγόριε, σπλάγχνον ἐμόν», φ. 193β.

45. Ἀνεπίγραφος διαθήκη τοῦ συγγραφέως, Μακαρίου τοῦ Χούμνου. Ἀρχ. «Ἀδελφοί, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, σύνταγμα ἐκλεκτόν», φ. 179 κἑ.

**456**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 268 (0,285×0,20) γεγραμμένων ὑπὸ διαφόρων χειρῶν περὶ τὸ μέσον τῆς 15-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 35 ἢ 36. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φύλλου 268· «Ἐπὶ ἔτους ͵ζμϛ΄ παραιλάβον ἡ Ἀγαρηνὴ ταῖς χόρες των γΐροθεν τοῦς Κῶρφοῦς. καὶ ἦλθεν και ἐταύτη ἡ βηβλος».

1. «Μηνὶ Σεπτεβρίῳ εἰς τὰς η. Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, συγγραφή(=εῖ)σα παρὰ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις», φ. 1α.

2. Ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἡ πρώτη τούτων ἐπὶ κεφαλῆς ἔχει πλατὺ κόσμημα πιοειδές, χρώματος ἐρυ-

θροῦ, ἐν ᾧ φέρεται ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ τοῦ Καλέκα»· μετὰ δὲ ταύτην ἡ τῆς πρώτης ὁμιλίας ἐπιγραφή· «Τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδῶν ὁμιλία ἑκάστης Κυριακῆς τῶν εὐδομάδων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Ὁμιλία γ′ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου». Ἀρχ. «Εἰς τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον παραβολὴ καὶ ὑπόθεσις. Ὥσπερ γυμνασία τις καὶ παρακίνησις» κτλ., φ. 7α. Ἕπονται ἕτεραι ὁμιλίαι μέχρι φύλλου 56α. Ἐντεῦθεν ὑπάρχει «Ἑρμηνεία Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐγγελίου, ἀναγινωσκομένη τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα». Ἀρχ. «Τοῦ πνεύματος ἡ δύναμεις (=ις)» κτλ. Λήγει εἰς τὸ φύλλον 64β. Ἐντεῦθεν πάλιν ὁμιλίαι ἀνώνυμοι (πολλαὶ δὲ καὶ ἀνεπίγραφοι) εἰς τὰς Κυριακάς· ἀλλὰ μεταξὺ τούτων εὑρίσκονταί τινες ἐπιγεγραμμέναι, τὸ ὄνομα φέρουσαι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, οἷον ἡ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, ἧς ἡ ἀρχή· «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ», φ. 208β.

3. «Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἑρμινί(=εί)α Νικήτα τοῦ Σκουταριώτου». Ἀρχ. «Καὶ οἱ διά τινος κλίμακος ἐπί τινα ὑψηλότην περιωπὴν ἀνατρέχειν βουλόμενοι», φ. 227β—239α.

4. «Ἑρμην(ε)ία κυροῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας εἰς τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια», φ. 239β-265β.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἀρχ. «Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων», φ. 266α-268α.

**457**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1673-ου, ἐκ φύλλ. α′+132, μήκ. 0,282, πλ. 0,208. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 ἢ 30. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ φύλλου α′· «Δοσίθεος ἐλέῳ Θεοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχης, τῷ εὐαγεῖ Πατριαρχείῳ... θεουπόλεως μεγάλης Μοσχοβίας, καὶ πάσης Ῥωσίας, εἰς μνημόσυνον ἔπεμψε τὸ παρόν. 1687». Αὐτόθι ἐπιγραφὴ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Δοσιθέου· «Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ Μηνᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθροισθείσης ἁγίας συνόδου» κτλ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φύλλου 1α· «Ἐκ τῶν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων». Αὐτόθι καὶ κόσμημα ταινιοειδὲς ἐρυθρόν.

1. «Ἔκθεσις πίστεως καὶ ἀποκάλυψις Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας». Ἀρχ. «Εἷς Θεὸς» κτλ., φ. 1α.

2. «Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐκ τοῦ περὶ πίστεως λόγου». Ἀρχ. «Ἡ ἄκτιστος φύσις», φ. 1α.

3. «Τὸ σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ τιη' ἁγίων πατέρων», φ. 2α.

4. «Τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων ρν' πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων», φ. 2α.

5. «Ἔκθεσις τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων ἐπισκόπων». Ἀρχ. «Ἤρκει μὲν οὖν εἰς ἐντελῆ» κτλ., φ. 2β.

6. «Ἀντέωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης ἐπιστολὴ πρὸς Πέτρον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας, ὅτι οὐ δεῖ πάθος ἐν τῷ τρισαγίῳ συνάπτειν διὰ τῆς προσθήκης, τῆς *Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς*, ἧς οἱ αἱρετικοὶ πρεσέθηκαν». Ἀρχ. «Πάνυ εἰμὶ ἐστυγνακὼς» κτλ., φ. 3β.

7. «Φαύστου ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον». Ἀρχ. «Ἐπειδή περ ἐπιτέτραπται», φ. 4β.

8. «Παμφίλου ἐπισκόπου Ἀβύδων πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον». Ἀρχ. «Τὸ πολύθρυπτον τῶν ἐμῶν παίδων», φ. 5β.

9. «Ἀσκληπιάδου ἐπισκόπου Τράλλεων πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον». Ἀρχ. «Ἰδοὺ ἀγαπητὲ» κτλ., φ. 6α.

10. «Ἐπιστολὴ Ἰουστικηνοῦ ἐπισκόπου Σικελείας πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον, ὅτι οὐ δεῖ προσθήκην εἶναι ἐν τῷ τρισαγίῳ σταυροῦ, ἵνα μὴ δύο ἄξῃς υἱούς». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν στρατιώτην ὁπλίζεσθαι», φ. 7α.

11. «Φίληκος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον, καθαιρούσας αὐτόν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ δυστήνων ἐξεμαγεύθης», φ. 8α.

12. «Ἐπιστολὴ Κυντιανοῦ, ἐπισκόπου Ἀρκουλιανῶν, πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας». Ἀρχ. «Πολυτρόπως καὶ πολυμερῶς», φ. 9α.

13. «Ἐπιστολὴ Ἀκακίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Πέτρον ἀρχιεπίσκοπον Ἀντιοχείας, ὅτι οὐ δεῖ ἐν τῷ τρισαγίῳ ἐντίθεσθαι τὸ *Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς*». Ἀρχ. «Ἐξέστη ὁ οὐρανός», φ. 10β.

14. «Ἐπιστολὴ Φίληκος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς Πέτρον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας, παραινοῦσα ὅτι οὐ δεῖ προστιθέναι ἐν τῷ τρι-

σαγίῳ τὸ *Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς*». Ἀρχ. «Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ», φ. 12α.

15. «Ἶσα γραμμάτων ἀποσταλέντων Ζήνωνι βασιλεῖ παρὰ Φίληκος ἐπισκόπου Ῥώμης· ἐν ᾧ σημαίνει Πέτρου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τὴν καθαίρεσιν, διότι ἐν τῷ τρισαγίῳ ἐνέθετο τὸ *Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς*». Ἀρχ. «Τῷ ἐνδοξοτάτῳ», φ. 14β.

16. «Τὰ ἐπὶ Ἰωάννου Κ/πόλεως κατὰ Σεβήρου καὶ ἐπὶ Μηνᾶ Κ/πόλεως καὶ Πέτρου Ἱεροσολύμων πραχθέντα ἐν Κ/πόλει καὶ Ἱερουσαλὴμ κατὰ Ἀνθίμου Κ/πόλεως καὶ Πέτρου Ἀπαμείας Συρίας καὶ Ζωόρα καὶ Σεβήρου· καὶ τὰ πραχθέντα ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων τῆς β^ας^ Συρίας κατὰ Πέτρου Ἀπαμείας Συρίας. Δοσίθεος», φ. 16α-127β. Οὕτως ἡ ἐπιγραφὴ διὰ χειρὸς τοῦ Δοσιθέου· μεθ' ἣν ὁ πίναξ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τούτοις περιεχομένων ἐγγράφων, εἶτα δὲ τὰ κείμενα τούτων. Ἐν φύλλῳ 127α· «Τέλος τῶν πρακτικῶν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ε^ης^ συνόδου. τὸν δακτύλοις γράψαντα. τὸν κεκτημένον. τὸν ἀναγινώσκοντα μετ' εὐλαβείας. φύλαττε τοὺς τρεῖς. ὦ τριὰς τρισολβία. ἐτελειώθη, ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίο. ἐν ἔτει 1673». — Ἕπονται προσθῆκαι διὰ χειρὸς ἑτέρου, φ. 129α-132β. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατονταετηρίδος.

17. «Ψελλοῦ πρὸς τὸν Μιχαὴλ τὸν Κομνηνὸν κεφάλαια θεολογικά», ἐν συνόλῳ ἕνδεκα. Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν» κτλ., φ. 129α-130β.

18. «Ὀκτὼ εἰσὶ ταῦτα κεφάλαια σὺν ἄλλοις δυσὶν ἀποδεικνύντα, ὡς ὁ Χριστός ἐστιν υἱὸς Θεοῦ καὶ Θεὸς ἀναντιρρήτως καὶ ἀναμφιβόλως, καὶ ἄλλως ἀδύνατον». Ἀρχ. «Πρῶτον, ὅτι τεσσάρων ὄντων μεγίστων ἀξιωμάτων», φ. 130β-132β. Τέλος· «ἀνδρῶν ἄριστέ μοι καὶ φιλολογώτατε».

**458**. Τεῦχος χάρτινον τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 274 μήκους 0,285, πλ. 0,21. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 30. Ἐν αὐτῷ πολυάριθμα ταινιοειδῆ κοσμημάτια, πάντα ἐρυθρά· αἱ ἐπιγραφαί, αἱ τυπικαὶ διατάξεις καὶ τὰ ἀρχικὰ κεφαλαιώδη τῶν κειμένων στοιχεῖα ὡσαύτως ἐρυθρά.

Τριῴδιον σὺν τοῖς συναξαρίοις Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, ἀρχόμενον ἐν τῷ κώδικι ἀπὸ τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ φύλλου 14 καὶ λῆγον εἰς τὸ φύλλον 268. Τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ κοσμεῖ ποιειδὲς ἐρυθρὸν κόσμημα. Τοῦ κειμένου τοῦ τριῳδίου προέταξεν ὁ καλλιγράφος ταῦτα· α') «Καθίσματα ψαλλόμενα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ $\overline{\text{M}}^{\text{ῃ}}$ ἐν τῷ πρώτῳ καθίσματι τοῦ Ψαλτῆρος, κατ' ἦχον ἐνορδίνως τῆς ὀκτωήχου». Ἀρχ. «Ἦχος α'. Τῇ β'. Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς» κτλ., φ. 1-10$^{β}$.—β') «Στιχηρὰ κατανυκτικά, ἅτινα ψάλλονται κατὰ Κυριακὴν ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*». Ἀρχ. «Ἦχος α'. Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ * τῶν παραπτωμάτων μου», φ. 10$^{β}$-12$^{β}$. — γ') «Ὕμνοι τριαδικοὶ ψαλλόμενοι ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ Ἀλληλούια». Ἀρχ. «Ἦχος α'. Σωματικαῖς μορφώσεσι», φ. 12$^{β}$-14$^{α}$.—δ') «Ἰδιόμελα ψαλλόμενα κατὰ Κυριακὴν ἀντὶ τοῦ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου*, ἀφ' οὗπερ ἄρξονται τὸ Τριῴδιον». Ἀρχ. «Ἦχος πλ. β'. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων», φ. 14$^{α}$. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ Τριῳδίου ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν φύλλων 269-274 «Μαρτυρικὰ κατ' ἦχον ψαλλόμενα τὸ ἑσπέρας, καὶ τὰ νεκρώσιμα τοῦ Δαμασκηνοῦ· ὁμοίως καὶ τὰ προσόμοια τοῦ κυροῦ Θεοφάνους, ἅτινα ψάλλονται τῷ Σαββάτῳ πρωί». Κείμενον κολοβόν, λῆγον εἰς τὸ προσόμοιον ἦχου πλαγίου δ', οὗ ἡ ἀρχή· «Βάθει σοφίας».

**459**. Τεῦχος χάρτινον τοῦ 1584-ου ἔτους, μήκους 0,283, πλάτους 0,21, ἀριθμοῦν φύλλα 471. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25-26. Δύο κοσμήματα ταινιοειδῆ ἐν φ. 1 καὶ 15, τὸ μὲν ἐρυθρὸν καὶ μέλαν, τὸ δ' ἕτερον ὅλως ἐρυθρόν. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 1$^{α}$ ὑπάρχουσι δύο διαφόρων χειρῶν σημειώματα τῆς 18-ης ἑκατοντ. «Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Λαρίσσης Παρθενίου». Εἶτα· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἰακώβου τοῦ Ῥίζου». Ἐπὶ τοῦ φ. 14, ὅπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον· «Κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, καὶ ὁ ἀφαιρούμενος αὐτὸ ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εἴη ἐπικατάρατος, καὶ ἀφο( = ω)ρισμένος ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος: — $\overline{1770}^{\text{ον}}$: Σεπτεμβρίου $\overline{1}^{\text{η}}$:. Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος». Ἕτερον σημείωμα ἐν φ. 471$^{α}$· «+ Τὸ παρὸν βη-

βλύων ἕνε τοῦ Κῷνσταντίνου τοῦ Σαλέρμου τοῦ υἱοῦ τοῦ ῷνομαζομένου Κουδούνη. καὶ ἐγώρασε τούτῳ ὁ πατερας τοῦ δῖα ταλαρα 19 εἰκοσῖν καὶ ἐπλ(ή)ρωσεν τοῦ τὸ 1585 ὑμέρα τριτί Αὐγούστου».

Εὐθυμίου Ζυγαδηνοῦ ἑρμηνεία τοῦ Ψαλτῆρος. Ἐπιγραφή· «Προοίμιον τῆς ἐξηγήσεως τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν, ἤτοι τοῦ Ψαλτηρίου. καὶ ἐγκώμιον τοῦ Δαυίδ, ἐκτεθὲν παρὰ τοῦ ὑπερτίμου τῶν φιλοσόφων χυροῦ Εὐθυμίου τοῦ Ζηγαδηνοῦ: — Θεοδώρου πέφυκεν ἐκ πόθου πόνος». Ἀρχ. «Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου», φ. 1. Τὸ προοίμιον τοῦτο διήκει μέχρι τοῦ φ. 13, ἡ δὲ ἐξήγησις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 15, ἔνθα ὁ καλλιγράφος προέταξε διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν τὸ «Κάταρχε, Χριστέ, τῶν ἐμῶν πονυ(=η)μάτων». Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς ἐξηγήσεως ἔγραψεν ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ φ. 469 ταῦτα· «Ἐτελιώθη τὸ παρὸν βιβλίον. διὰ χειρὸς εὐτελοὺς ἱερέως Νικήτα Μενδρινού. τοῦ λεγομένου Παγκάλλου. ἐν ἔτι ͵ζω. ηβω. ἐν μηνὶ Αὐγούστω ιη. οἱ ἀναγινώσκονσκοντες εὔχεσθαι. καὶ ἤτι σφαλερὸν εὕρειται ἐπιδιορθώσαντες σύγγνωται. ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τῷ ἁμαρτάνειν».

**460**. Χάρτινον ἰβηρικὸν (γεωργιανὸν) Εὐαγγέλιον ἐκ φύλλων 181, μήκ. 0,265, πλ. 0,20, πιθανῶς τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐν ᾧ καὶ εἰκόνες ὀκτώ, αἱ πλείους ὁλοσέλιδοι, α') Ματθαίου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, β') τῆς ἐν σπηλαίῳ γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, γ') Μάρκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, δ') τῆς Χριστοῦ βαπτίσεως, ε') Λουκᾶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ς') τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ζ') Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, η') τῆς εὑρέσεως τοῦ Σταυροῦ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 28. Τρία φύλλα (2, 3, 8) ἄγραφα.

**461**. Τεῦχος ἐκ φύλλων 489 χάρτου βαμβακεροῦ, μήκους 0,272, πλ. 0,19. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28-30, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκάτης καὶ τετάρτης ἑκατ. Τὸ πρῶτον φύλλον πρόσθετον, τῆς 17-ης ἑκατ., ὡσαύτως τὸ φ. 489· τοῦτο δὲ νεώτερον. Ἐπιγραφή· «Ἐξήγησις τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου χυροῦ Νικήτα εἰς τοὺς ἀναγινωσκομένους δεκαὲξ λόγους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Ἄκων χειροτονηθεὶς» κτλ.

**462**. Τεῦχος καλόγραφον ἐκ φύλλων 281 στιλπνοῦ χάρτου, μήκους 0,213, πλάτους 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατοντ. Τὰ φύλλα 7 καὶ 134 ἄγραφα.

1. «Φυσιολογία νέα τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης κυροῦ Δαμασκηνοῦ εἰς πεζὴν φράσιν», ἧς ἡ διάταξις ἔχει οὕτως. Ἐν τῷ φύλλῳ 2ª δίστιχον τοῦ Κάτωνος, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἴ σοι δῶρα πένης φίλος». Εἶτα «Ἐπίγραμμα ἡρωελεγεῖον πρὸς τὸν ἐνδοξότατον κύριν Μιχαὴλ τὸν Κανταχουζηνόν». Ἀρχ. «Ἔγρεο Κωνσταντῖνε». Ἐν τῷ φ. 2β προσφωνηματικὴ ἐπιστολὴ Μιχαὴλ Κανταχουζηνῷ, «μεγάλῳ δομεστίκῳ». Ἀρχ. «Συνήθειαν ἔχουσιν». Φύλλ. 3ª-10ª «Πίναξ τῶν ζώων ὁποῦ περιέχει τοῦτο τὸ βιβλίον». Ἐν τῷ φ. 10β σημείωσις πρόσθετος τοῦ 1668-ου ἔτους Ἐλευθερίου Καθαροῦ περὶ τῆς ἐκ Τραπεζοῦντος ἀποδημίας αὐτοῦ. Φύλλ. 11-133 κείμενον τῆς φυσιολογίας ἐπιγραφόμενον ὧδε· «Φυσιολογία νέα, τὴν ὁποίαν ἔκαμε τοῦτος ὁποῦ ἔναι τὴν σήμερον μητροπολίτης Ναυπάκτου ὀνόματι κύρις Δαμασκηνός, ἔσοντας ὁποῦ ἐπῆρε καὶ ἐδανείσθη ἀπὸ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων τὰ βιβλία καὶ ἐξηγεῖται περὶ τῶν ζώων τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ περὶ τῶν πετεινῶν πουλίων». Ἀρχ. «Περὶ ἀετοῦ. Κεφάλαιον α'ον. Ὁ ἀετὸς εἶναι μὲν βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ πετόμενα» κτλ. Διῄρηται τὸ κείμενον ὅλον εἰς κεφάλαια 85.

2. Χρονογράφος ἀνεπίγραφος ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρι σουλτάνου Μουράτη, ἢ ἔτους 1570, φύλλ. 135ª-238ª. Ἀρχ. «Περὶ τῶν βασιλέων τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὁποῦ ἐβασίλευσαν εἰς αὐτήν. Ῥωμύλος ὁ ὁποῖος ἔκτισε» κτλ. Τέλος· «καὶ ηὐχαρίστησε αὐτῶν πολλὰ ἰδόντας τὴν δουλοσύνην αὐτῶν». Τὸ κείμενον τοῦτο καὶ τὸ ἑξῆς τρίτον περὶ πατριαρχῶν ἀναγνοὺς ὁ Σάθας ἐν τῷδε τῷ κώδικι προσένειμεν ἀνακριβῶς Δαμασκηνῷ τῷ Στουδίτῃ· ἴδε Μεσαιων. Βιβλιοθήκης τ. 3, σ. ια'.

3. Ἀνωνύμου. «Οἱ πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, ὅσοι ἐπατριάρχευσαν αὐτήν, ἀφ' οὗ τὴν ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἕως τὴν σήμερον, ὁποῦ εἶναι χρόνοι ,ζπ'ω, ἰνδικτιῶνος ιε'ης

μηνὶ Μαΐῳ. καὶ πόσους χρόνους ἔκαμε καθ' ἕνας εἰς τὸν ὑψηλότατον πατριαρχικὸν θρόνον· καὶ ποῖοι ἐξεβλήθησαν ἐκ τοῦ θρόνου». Ἀρχ. «ᾱ. Μητροφάνης χρόνους ῑ», φ. 239. Ἀπὸ φ. 246$^{β}$· «Τοῦτοι οἱ κάτωθεν πατριάρχαι ἐπατριάρχευσαν αὐτὸν τὸν θρόνον τῆς Κ/πόλεως, ἀφ' οὗ ἐπῆραν οἱ Τοῦρκοι αὐτὴν τὴν Πόλιν». Ἀρχ. «Γεννάδιος ὁ Σχολάριος. Τοῦτος ἦτον κριτὴς τῆς βασιλικῆς κρίσεως» κτλ. Τὸ τμῆμα τοῦτο, ἐν ᾧ βιογραφοῦνται πατριάρχαι Κ/πόλεως ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἁλώσεως αὐτῆς, διαιρούμενον εἰς κε' ἠριθμημένα κεφάλαια λήγει εἰς τὴν πρώτην πατριαρχίαν Ἱερεμίου τοῦ 2-ου. Τελευταῖαι λέξεις· «καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας εἰς ὠφέλειαν τοῦ χριστωνύμου λαοῦ. Ἀμήν. — Ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τούτου τοῦ κυροῦ Ἱερεμίου ἀπέθανεν ὁ αὐτὸς σουλτᾶν Σελήμης καὶ ἔγινεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ σουλτᾶν Μουράτης, καὶ ὡς ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον, ὑπῆγεν ὁ αὐτὸς δεσπότης ὁ πατριάρχης καὶ ἐπροσκύ - - -».

**463**. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 56 στιλπνοῦ χάρτου, μήκ. 0,253, πλ. 0,19. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Περιέχονται δ' ἐν τούτῳ

1. Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος μελοπεποιημένος ὑπὸ Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἰωάννου Κλαδᾶ καὶ Μανουὴλ Χρυσάφου. Ἀπὸ φύλλ. 1-3 τὸ Α ἀνεπίγραφον κατὰ τὴν μελοποίησιν Κουκουζέλη· καὶ πάλιν τὸ Α ἀπὸ φ. $4^{α}$-$6^{α}$ μετ' ἐπιγραφῆς· «Ἕτερος (= ἀκάθιστος) ποιηθεὶς παρὰ Μανουὴλ λαμπαδαρίου Χρυσάφου». Εἶτα τὸ Β (φύλλ. $6^{α}$-$7^{β}$) κατὰ τὸ μέλισμα «τοῦ κῦρ Ἰωάννου λαμπαδαρίου» τοῦ Κλαδᾶ· καὶ πάλιν τὸ Β (φ. $7^{β}$ κέ) κατὰ τὸ μέλισμα «τοῦ κῦρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου». Κατόπιν τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τοῦ Ἀκαθίστου μέχρι φύλλου 51 κατὰ τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν μελοποιίας.

2. Διάφοροι ἐκκλησιαστικαὶ μελῳδίαι Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Γερμανοῦ μητροπολίτου Νέων Πατρῶν καὶ Νεκταρίου Σερεμέτη, ἔτι δὲ ἡ «ψαλτήρα» Γρηγορίου Ἀλυάτου καὶ ἓν ἤχημα Ἰωάννου Κλαδᾶ, φ. $53^{β}$-$56^{β}$.

**464**. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 90 στιλπνοῦ χάρτου, μήκ. 0,245, πλ. 0,185. Ἐν τῷ φ. $90^{β}$ σημειω-

μα τοῦ γραφέως· «+ Ἐγράφη δὲ παρὰ Νεκταρίου ἱερομονάχου». Μετὰ τοῦτο τρία φύλλα ἄγραφα, μὴ ἠριθμημένα· ἀλλ' ἐν τῷ δευτέρῳ τούτων ὁ αὐτὸς Νεκτάριος ἔγραψεν ἰδιοχείρως τοῦτο μόνον· «,αψν^ψ μηνὶ Ὀχτωβρ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, μετὰ τὸ ἐξουθενῆσαι, καὶ περιφρονῆσαι μοι, ὁ πατριάρχης κὺρ Κύριλλος δι' ἀσέμνων ὕβρεων, ἔπειτα διὰ τῆς διαβολῆς τοῦ Μελενίκου. τῆς τε ἐπιστασίας, καὶ κυβερνήσεως. ὑστέρησέ με. κόλες 24». Τῇ 4-η Ἰουνίου 1798 ἀγοράσας τὸ τεῦχος τοῦτο Διονύσιός τις ἀφιέρωσε τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ (ἴδε φ. 90^β). Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 1^α, ἐν ᾧ κόσμημα ἁπλοῦν, ἀναγινώσκεται τὸ «Καὶ τόδε πρώην Τήνου Κυρίλλου Μαρμαρηνοῦ». — Ἐπιγραφὴ τοῦ κώδικος· «Ἀρχὴ σὺν θ(ε)ῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἦχων μεγάλων κρατημάτων. ἐκ τῶν πολλῶν τὰ ἐκλεκτότερα ποιήματα διαφόρον ποιητῶν. τὸ παρὸν ἐστὶ ποίημα κυρίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη». Εἶτα κρατήματα ἑτέρων, οἷον Κορώνη, Ἠθικοῦ, Πρασίνου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Κλαδᾶ, Γλυκέος, Κοντοπετρῆ, Δοκειανοῦ, Ἀργυροῦ Ῥοδίου, Μάρκου ἱερομονάχου. Πολλὰ τῶν κρατημάτων ἔχουσιν ἴδια ὀνόματα, οἷον Τροχός, Καμπάνα, Βουλγάρα, Ἀνυφάντης, Συρλᾶς, Ἀηδών, Ὀρφανόν, Σημαντήρα, Τρουμπέτα κτλ.

**465**. Τεῦχος ἐκ φύλλων 59 βομβυκίνου χάρτου, μήκ. 0,25, πλ. 0,165. Τὰ φύλλα 1-4 καὶ 56-59 μέρη εἰσὶν ἑτέρου τινὸς βομβυκίνου κώδικος τῆς 13-ης ἑκατ. Τὰ λοιπὰ φύλλα 14-ης ἑκατ., γεγραμμένα πάντα διὰ χειρὸς λογίου καλλιγράφου χρῆσιν ἀφθονέστατα ποιησαμένου ἐν τῇ γραφῇ τῶν λέξεων τῆς συγκοπῆς τούτων καὶ τῆς διὰ σημείων στενογραφικῶν ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

1. Λείψανον ἑρμηνείας εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου, φ. 1-4 καὶ 56-59.

2. Λείψανον τῆς Μαξίμου Πλανούδη μεταφράσεως τοῦ περὶ παραμυθίας τῆς φιλοσοφίας λατινικοῦ πονήματος Βοητίου, φ. 5-52^α. Προτέτακται τοῦ Βοητίου βίος, οὗ ἡ ἀρχή· «Βοήτιος ὁ σοφὸς ἦν μὲν ἐκ τῆς τῶν Τορκουάτων οἰκίας» κτλ. Εἶτα ἀπὸ τοῦ 6-ου φύλλου τὸ κείμενον, μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25. Ἀρχ. «- - - σαν θεραπείας συνεῖναι; ἀλλὰ σύ. ἣν δ' ἐς τὸ κατὰ σὴν γνῶσιν» κτλ. Τέ-

λος· «τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Βοητίου περὶ παραμυθίας τῆς φιλοσοφίας». Πολλαχοῦ ἐν ταῖς ᾤαις σχόλια διὰ χειρὸς τοῦ καλλιγράφου.

2. «Κάτων Ῥωμαῖος, μετενεχθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον παρὰ τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ κῦρι Μαξίμου τοῦ Πλανούδη». Κείμενον κολοβόν, δίστηλον ἐκ γραμμῶν 24 ἢ 25, ἔχον ἐν ταῖς ᾤαις καὶ σχόλια τῆς χειρὸς τοῦ καλλιγράφου. Ἀρχ. «Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν» κτλ., φ. 53-55.

**466**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 410, μήκ. 0,235, πλ. 0,185. Τὸ κείμενον μονόστηλον, λεπτόγραφον καὶ ἐκ γραμμῶν 40 (0,129×0,13). Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι πίναξ τῶν ἐν τῷ κώδικι κεφαλαίων.

Σειρᾶς ἑρμηνευτῶν εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον τόμος, ὡς φαίνεται, δεύτερος καὶ ἀκέφαλος, ἀρχόμενος ἀπὸ κεφαλαίου ια', ἐδαφίου 1 «Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας· «*Κυρίλλου*· Καίτοι θεός ἐστιν ἀληθινὸς καὶ υἱὸς τοῦ ἐπὶ πάντας θεοῦ» κτλ. Ἐκτὸς τοῦ Κυρίλλου παράγονται ἐνταῦθα τεμάχη Τίτου Βόστρης, Γρηγορίου Νύσσης, Βασιλείου Καισαρείας, Μαξίμου, Μάρκου μοναχοῦ, Ὠριγένους, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Συνεσίου, Σεβήρου, Μακαρίου, Γρηγορίου Θεολόγου, Μεθοδίου Πατάρων, Θεοδώρου Μοψουεστίας, Ἰωάννου Γεωμέτρου (φύλλ. 42$^{β}$, 386$^{α}$), Εὐσεβίου Καισαρείας, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως, Νείλου, Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, Εὐαγρίου, Ἰσαάκ, Ψελλοῦ (φ. 108$^{β}$), Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Ἀστερίου, Φωτίου πατριάρχου (φ. 196$^{β}$, 333, 337$^{β}$, 360, 345, 387$^{β}$), Φίλωνος, Δωροθέου, Ἐφραίμ, Κασσιανοῦ, Νικήτα Παφλαγόνος (φ. 248$^{α}$), Ἀπολλιναρίου, Ἀναστασίου, Ἐπιφανίου, Ὑπατίου Ἐφέσου, Θεοδωρήτου, Σιλβέστρου (ἐκ τῆς πρὸς Ἰουδαίους ἀντιλογίας, φ. 360$^{α}$), Ἱππολύτου, Ἀμβροσίου, Κυπριανοῦ, Πρόκλου, Ἀμφιλοχίου.

**467**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 255. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 31 γραμμῶν. Φύλλα ἄγραφα· 233, 234. — «Γεωμετρικῆς καὶ φυσικῆς ἀστρονομίας μαθήματα στοι-

χ(ε)ιώδη συγγραφέντα παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἀββᾶ Καΐλου». Ἀρχ. «Τομὴ πρώτη, τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἡλιακῆς ἀστρονομίας περιέχουσα. Καθ' ὅλον τουτοΐ τὸ σύγγραμμα» κτλ.

**468**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 88 (μήκ. 0,24, πλ. 0,178) γραφὲν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Αὐτόγραφον Δωροθέου Βουλησμᾶ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Πρὸ τοῦ κειμένου ἐν προσθέτῳ τινὶ φύλλῳ ἀναγινώσκεται τὸ σημείωμα τόδε· «Κατὰ τὸ 1872 κατ' ἐπίμονον αἴτησιν τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Νικοδήμου ἀντεγράφησαν διὰ τὸν ἐν Ὀδησσῷ ἀρχιμανδρίτην Βουλισμᾶν» [1], τουτέστι τὰ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχόμενα κείμενα.

1. «Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ Νεοφύτῳ, καὶ τῇ περὶ τὴν αὐτοῦ παναγιότητα θειοτάτῃ τε καὶ ἁγίᾳ συνόδῳ, Δωρόθεος ἱερομόναχος ὁ Βουλησμᾶς τὴν ὑποκλινεστάτην προσκύνησιν». Ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Παναγιώτατε δέσποτα, τῷ τῆς ἱεραρχίας βαθμῷ» κτλ., φ. 1-5α.

2. «Αἱ πρὸς τὴν Χριστοφόρου ἀπολογίαν Δωροθέου ἀνταποκρίσεις». Ἀρχ. «Ἐν τῷ προανακριθέντι μοι, ὦ θειότατοι, μέχρι τῆς τοῦ ἑξηκοστοῦ ὀγδόου τῶν ἀποστόλων κανόνος ἑρμηνείας τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Χριστοφόρου κανονικῷ συγγράμματι» κτλ., φ. 5β-76β. Λείπει τὸ τέλος.

3. Δωροθέου Βουλησμᾶ ἐπιστολὴ «Χριστοφόρῳ ἀνδρὶ ὁσίῳ τε καὶ λογίῳ καὶ ἐμοὶ ἀγαπητῷ ἐν Κυρίῳ τὸν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀντασπασμόν». Ἀρχ. «Τοῖς τὴν ἀλήθειαν ἑκουσίῳ ἐπανηρημένοις γνώμῃ», φ. 77α-79α. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει ἔτει 1729-ῳ.

4. «Ἀνάκρισις εἰς τὰ λοιπὰ τῆς βίβλου τοῦ ἀδελφοῦ Χριστοφόρου». Ἀρχ. «Εὐεπηρέαστον, ἀγαπητέ, ἐστι σημειοῦν», φ. 79α-88β.

**469**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 174 (μήκ. 0,24, πλ. 0,172) γραφὲν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. — «Γεωργίου Κορεσίου θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Χίου, εἰς τὴν Πεντάτευχον» ἑρμηνεία. Ἀρχ. «Ἀρχὴ εἰς τὴν Γένεσιν. Μπερεξὶθ ἑβραϊστὶ ἡ Γένεσις λέγεται» κτλ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

**470**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 23. Πα-

[1] Νοεῖται Εὐστάθιος ὁ Βουλισμᾶς, ὁ ὕστερον ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας.

ράφρασις νεοελληνική έκ τῶν τοῦ Πλάτωνος διαλόγων (Εὐθύφρονος καὶ Κρίτωνος).

**471**. Τεῦχος χάρτινον γεγραμμένον ἐπιμελῶς ἐν τῇ 18-ῃ ἑκατ., ἐκ φύλλων α'+87 χάρτου στιλπνοῦ καὶ παχέος, μήκ. 0,228, πλ. 0,168. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23.—«Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου βοεβόδα αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, περὶ τῶν καθηκόντων». Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ πίναξ ιθ' κεφαλαίων· εἶτα τὸ κείμενον (ἀπὸ φ. 2 κέ). Ἀρχ. «Προοίμιον ὅ τε σκοπὸς τοῦ βιβλίου καὶ τίνες περὶ τῶν καθηκόντων διέλαβον. Κεφάλαιον α^ον. Ἐνῆκεν ὁ Θεὸς τῇ τοῦ ἀνθρώπου φύσει» κτλ. Ἐξεδόθη τύποις ἐν Λειψίᾳ ἔτει 1722-ῳ.

**472**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α'+55 μήκ. 0,245, πλ. 0,18. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28.—«Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητάριον τοῦ ὄρους Σινᾶ». Ἀρχ. «Πρόλογος· Ὁ μὲν ὀφθαλμοὺς νόσσων κατάγει δάκρυα», φ. 1 κέ.

**473**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 74 μήκ. 0,242, πλ. 0,18. Ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Ἡ πρώτη ἔγραψε τὰ φύλλα 1-34 καὶ 72-74, ἡ δ' ἑτέρα τὰ φύλλα 35-71. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τῆς προσθίας σελίδος τοῦ φύλλου 1· «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ». Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας· «+Ἐκ τῶν ἀφιερωθέντων τῷ Παναγίῳ Τάφῳ παρὰ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ τοῦτο ποτὲ ἀφαιρησόμενος ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἀναθεματισμένος παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. + Ἐν Βουκουρεστίῳ, ,αψκη: Μηνὶ Ἀπριλλίῳ. + +Ὁ Ἱεροσολύμων».

1. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγοι τινές, ὧν πρῶτος ὁ «Περὶ ἀλλοιώσεως τῆς ἐν τῇ ψυχῇ γινομένης ἐν παντὶ καιρῷ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους, καὶ ἐκβιασμὸς ἐν τοῖς δεξιοῖς καὶ ἀριστεροῖς γινόμενος. Λόγος προσευχῆς δεομένοις. Ἐκ τοῦ μζ' λόγου τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ Σύρου». Ἀρχ. «Ἴδωμεν ὦ ἀγαπητοί», φ. 1-10 (ἴδε Ἰσαὰκ τὰ εὑ-

ρεθέντα ἀσκητικὰ ἐπιμελείᾳ Ν. Θεοτόκου τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα. Ἐν Λειψίᾳ 1750, σ. 344). Περὶ τὸ κείμενον ἐν ταῖς ᾤαις τεμάχη Νείλου, Ἰσαὰκ Σύρου, Ζωσιμᾶ, Βαρσανουφίου, Ζυγαδηνοῦ, Μάρκου (ἐρημίτου), Μαξίμου καὶ Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Ἔσχατος λόγος εἰς φ. 10β· «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλειν ἀσυγχύτως. Λόγος νϛ'». Ἀρχ. «Θέλεις τρυφῆσαι ἐν τῇ στιχολογίᾳ» κτλ.

2. «Βαρλαὰμ μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου σύντομος καὶ ἀκριβὴς θεολογία περὶ τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος. Ἐρωταποκρίσεις ὡραῖαι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς θεολογίας πόσας φύσεις» κτλ. φ. 11.

3. «Ἡ δίδυμος τοῦ πνεύματος ἐκπόρευσις», φ. 12α-13α. Μαρτυρίαι διαφόρων συγγραφέων.

4. «Ἐκ τῶν ἄρθρων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «α$^{ον}$. Πρῶτον μὲν οὖν δεῖ πιστεύειν» κτλ., φ. 13β-14α.

5. «Ὁμολογία ἐν ᾗ χρὴ ἐπακολουθεῖν τοὺς μοναχούς, τοὺς τὸ μοναχικὸν σχῆμα λαμβάνοντας». Ἀρχ. «Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ μὴ κτίσμα εἶναι» κτλ., φ. 14α.

6. «Ἔκθεσις τῆς ἡμετέρας πίστεως». Ἀρχ. «Ἡμεῖς τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν διδασκάλοις ἑπόμενοι» κτλ., φ. 15α.

7. «Περὶ τῶν θείων μυστηρίων καὶ ὅτι οὐ δι' ἀζύμου τὸ μυστήριον ἐποίησεν ὁ Χριστὸς καὶ οἱ αὐτοῦ μαθηταί, ἀλλὰ δι' ἐνζύμου. Πόνος καὶ συλλογὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν Ἀγγέλου Γρηγορίου». Ἀρχ. «Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος», φ. 15-26β. Παρεμβάλλονται τῷ κειμένῳ τεμάχη διαφόρων συγγραφέων, οἷον (φ. 19α) «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου περὶ ἀζύμου καὶ ἐνζύμου συλλογιστικὴ ἀπόδειξις». Ἀρχ. «Φησὶ γὰρ ὁ τῆς νίκης φερώνυμος, ὁ ἐκ τῆς σεβασμίας μονῆς ὢν τῶν Ξανθοπούλων· Ἐπειδὴ κατὰ τὴν Παρασκευὴν τὸ ἑβραϊκὸν πάσχα» κτλ.

8. «Ἀπόδειξις ὅτι οὐκ ἀπέλαβον οἱ ἅγιοι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, οὔτε οἱ ἁμαρτωλοὶ τὴν κόλασιν, ἀλλ' ἔστι τοῦτο καιροῦ μέλλοντος κατὰ τὰς θείας Γραφάς. Πόνος καὶ συλλογὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν Ἀγγέλου Γρηγορίου». Ἀρχ. «Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι» κτλ., φ. 27α-34β.

9. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου μητροπολίτου Ἐφέσου λόγος καὶ ἀκριβὴς διάλεξις». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης». φ. 35α-64α.

10. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου» ζητήματα ιδ'. Ἀρχ. «Ζήτημα πρῶτον. Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς ἀπαιτεῖτε» κτλ., φ. 64α-71β.

11. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας ἐρωταποκρίσεις». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Τί αὐτόχρημά ἐστιν ἡ ψυχή» κτλ., φ. 72α-74β.

**474.** Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,238, πλ. 0,172. Ἀριθμεῖ σελίδας 298. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Διάφορα γραψίματα 18-ης ἑκατ. Ἐπὶ φύλλου ἀγράφου εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τεύχους· «Οἱ εὑρεθέντες λόγοι τοῦ μακαρίτου Δωροθέου, συναχθέντες ἐπιμελῶς ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἀνανίου». Σελίδες ἄγραφοι· 186-192 καὶ 201-204.

1. «Τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Δωροθέου τοῦ ἐκ Μιτυλήνης, τοῦ διδασκάλου τῆς ἐν Κ/πόλει ἀκαδημίας, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου, τοῦ ἡμετέρου καθηγεμόνος, εἰς ἅπασαν τὴν τοῦ Κορυδαλέως φυσικὴν πραγματείαν προοίμιον». Ἀρχ. «Πολὺ τοῖς φύσει τῶν ὄντων συνιστῶσι» κτλ., σελ. 1-91.

2. «Τοῦ αὐτοῦ ἀπορία καὶ λύσις εἴς τε τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν καὶ εἰς τὸ προοίμιον τοῦ φιλοσόφου Κορυδαλέως». Ἀρχ. «Εἴρηται πολλάκις ἤδη», σελ. 91-146.

3. «Γράμμα πατριαρχικὸν συνοδικὸν περὶ τοῦ ἐν Κ/πόλει σχολείου. Πόνημα τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου τοῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου». Σιγιλλιῶδες συνοδικὸν γράμμα τοῦ πατριάρχου Παϊσίου 2-ου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅσα τῶν ἀνθρωπίνων» κτλ., σελ. 147-175. Συνετάχθη μηνὶ Ἰαν. ἔτ. 1748. Μέρος ἐξέδωκεν Ἰωακεὶμ Φορόπουλος· ἴδε Ἐκκλησ. Ἀληθ. τ. Κ', 1900, σ. 343-344.

4. Σχέδιον ἀτελὲς πατριαρχικοῦ γράμματος. Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν» κτλ., σελ. 177-185.

5. «Ἐγκώμιον εἰς γάμον· τοῦ σοφωτάτου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου». Ἀρχ. «Χαίρειν μὲν εἴπερ ποτὲ ἄξιον», σελ. 193-200.

6. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος (=Παϊσίου 2-ου) τοῦ εἰς ὄγδοον θρόνον προβιβασμοῦ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων. Πόνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου, τοῦ καὶ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τοὺς τῶν κοινῶν προστατοῦντας», σελ. 205-232. Συνετάχθη μηνὶ Ὀκτωβρ. ἔτ. 1747. Ὑπογραφαί· Ἐφέσου Ἰωακείμ, Ἡρακλείας Γερασίμου, Κυζίκου Ἀνανίου, Νικομηδείας Κυρίλλου, Νικαίας Καλλινίκου, Χαλκηδόνος Γαβριήλ, Προύσης Γρηγορίου, Νεοκαισαρείας Διονυσίου, Ἀθηνῶν Ἀνθίμου, Πισιδίας Κοσμᾶ, Παλαιῶν Πατρῶν Γερασίμου, Λαρίσσης Ἰακώβου, Φιλιππουπόλεως Σεραφείμ, Ῥόδου Ἱερεμίου, Μυτιλήνης Ἀνθίμου, Διδυμοτείχου Αὐξεντίου, Μηθύμνης Ἀρσενίου, Μεσημβρίας Γρηγορίου, Βιδύνης Καλλινίκου, Θηβῶν Ἀθανασίου, Χριστιανουπόλεως Δανιήλ, Ξάνθης Μητροφάνους, Χίου Διονυσίου, Προικονήσου Νικηφόρου.

7. «Προοίμιον λογικῆς». Ἀρχ. «Παντὸς ἀρχομένῳ καὶ λόγου καὶ ἔργου» κτλ., σελ. 233-243.

8. «Δωροθέου πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς περὶ νηστείας». Ἀρχ. «Ὤμην μέν, ὦ φίλτατοί μου ἀκροαταί», σελ. 244-271.

9. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐκεχειρίας». Ἀρχ. «Οὐκ ἀλυσιτελεῖς ἄρα παντάπασιν», σελ. 271-276.

10. «Τοῦ αὐτοῦ ἀπορίαι πρὸς τὴν κατὰ Πυθαγορείους τε καὶ Κοπέρνικον τῆς γῆς κίνησιν». Ἀρχ. «Εἰ κινεῖται ἡ γῆ», σελ. 207-295. Εἶτα «Πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων ταύτῃ τῇ βίβλῳ», σελ. 297-298.

**475.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 58 μήκ. 0,23, πλ. 0,17. Ἐγράφη ὑπὸ διαφόρων χειρῶν περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «Ἀκολουθίαι εἰς τὸν μέγαν Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον ὀκτώηχοι». Ἀρχ. «Στιχηρά. Ἦχος α΄ πρὸς τὸ *Τῶν οὐρανίων ταγμάτων*. Τὸν ἀδελφόθεον δεῦτε πιστοὶ» κτλ., φ. 1α-34α.

2. «Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀοιδίμων πάντων πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἦχος δ΄. *Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς* * *τῆς*.—Τοὺς τῆς Σιὼν ὑμνήσωμεν» κτλ., φ. 35 κέ.

3. «Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ κα' μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν κεκοιμημένων κληρικῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν». Ἀσματικὴ ἀκολουθία. Ἀρχ. «Ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* στιχηρά· ἦχος πλ. β' πρὸς τὸ *Ὡς ἀγγελικαί*. Ἀρξώμεθα θρηνεῖν» κτλ., φ. 46β κέ.

4. «Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς τὴν παννυχίδα τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων καὶ διακόνων τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, τῶν ἐκδημησάντων». Ἀρχ. «Ἦχος δ'. Κατὰ ἀλφάβητον. Πρὸς τὸ *Ἤθελον δάκρυσιν*. Στίχος. *Ἀντιπόδος τῷ δούλῳ σου*.—Ἅπαντες δεῦτε πιστοὶ συμφώνως» κτλ., φ. 51α κέ.

5. «Ἕτερος κανὼν ἀναπαύσιμος εἰς ἱερεῖς, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Ἱερεῖς καὶ λειτουργοὶ Σιών, αἰνῶ τὴν μνήμην». Ἀρχ. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. *Δεῦτε λαοί*.—Ἱερουργοὶ * τῶν μυστηρίων» κτλ., φ. 53β κέ.

6. «Ἕτερα στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς κοιμηθέντας ἱερεῖς». Ἀρχ. «Ἦχος πλ. α' πρὸς τὸ *Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος*. Κατὰ ἀλφάβητον.—Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν» κτλ., φ. 56α κέ.

7. «Εἶτα ἄρχονται τῆς θείας ἐκτενοῦς ἱκεσίας». Ἀρχ. «Ὁ ἱερεύς. Ἔτι ἐκτενῶς - - - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων - - - Ἰακώβου» κτλ. Ἀναγραφὴ τῶν ἐπισκόπων καὶ πατριαρχῶν Ἱερουσαλήμ, ἧς τὸ τέλος ἔχει ὧδε· «Γερμανοῦ, Σωφρονίου, Θεοφάνους, Παϊσίου, Νεκταρίου, Δοσιθέου, Χρυσάνθου. — Μέχρις ὧδε περιεῖχε τὸ εὑρεθὲν βιβλίον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ».

**476**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 111 μήκ. 0,232, πλ. 0,178.

1. «Προλεγόμενα τῆς μεταφυσικῆς, τὰ κατ' αὐτὴν εἰς πλάτος διεξιόντα καὶ προδιαλευκαίνοντα». Ἀρχ. «Καλῶς ἄγαν καὶ λυσιτελῶς», φ. 1-4.

2. «Μεταφυσικὴ Ἀντωνίου Γενουενσίου ἐκλεκτικοῦ φιλοσόφου, μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον ἐκ τῆς λατινίδος παρὰ Εὐγενίου». Ἀρχ. «Στοιχεῖα τῆς μεταφυσικῆς. Πρόλογος. Τὴν μετα-

φυσικὴν εἰς δύο οἱ σοφοὶ διαιροῦνται». κτλ. φ. 109β. Ἐξεδόθη τύποις ἐπιστασίᾳ Σ. Βλαντῆ Ἑνετίῃσιν ἔτει 1805-ῳ.

3. (Γράψιμον ἑτέρου φ. 110-111). «Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν καὶ ἀπόστολον ἀπονεμηθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ Ἰγνατίῳ».— «Ἰωάννῃ γέροντι ὁ ἑαυτοῦ Ἰγνάτιος».—«Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον Μαρίαν» κτλ. Μετ' αὐτήν· «Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται μετεφράσθησαν ἀπὸ τῆς λατινίδος· εὑρέθησαν δὲ λατινιστὶ ἐντετυπωμέναι εἰς βιβλίον ἐντετυπωμένον κατὰ ἔτος ͵αχπ».

**477.** Τεῦχος μεμβράνινον, οὗ τὸ στάχωμα παλαιὸν ὂν περικαλύπτει δέρμα φέρον ἔκτυπά τινα κοσμημάτια. Ἀριθμεῖ φύλλα 183 (μήκ. 0,232, πλ. 0,163), ὧν ἄγραφον τὸ 180-όν· ἄγραφα παλαιόθεν ἦσαν τὰ τρία πρῶτα, τὸ πέμπτον καὶ τὰ ἔσχατα δύο· ταῦτα μέντοι πάντα χεὶρ τῆς 16-ης ἑκατ. ἐπλήρωσε διαφόροις κειμένοις καὶ σημειώμασι. Τὸ κύριον τοῦ τεύχους κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 4-ου φύλλου· ἔστι δὲ τοῦτο μονόστηλον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ γραμμὰς ἀριθμοῦν 28 καὶ χῶρον ἐν ταῖς σελίσι κατέχον 0,157×0,10. Ἡ γραφὴ ἐπιμελὴς οὖσα ἐγένετο ἔτει 1330-ῷ· ἴδε φ. 179β, ἔνθα ὁ καλλιγράφος ἐσημειώσατο τὸ «Θ(εο)ῦ τὸ δῶρον, καὶ Χαρίτωνος πόνος. ͵ςωλω μηνὶ Ἰουλίω, ζη. Δημήτριος» [1]. Σημειώματα μεταγενέστερα μνήμης ἄξια.—α') Ἐν φ. 1β σημείωμα 14-ης ἑκατ. ἡγουμένου μονῆς τινὸς περὶ τοῦ τεύχους τούτου, ὅμως δὲ σχεδὸν ὅλον ἀπεξεσμένον.— β') Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 179β· «✝ Τὸ παρὸν βιβλίον. ἤτοι τοῦ Κλίμακος, τοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ῥήτορος Ἰωάννου τυγχάνει». Εἶτα· «καὶ διὰ κληρονομίας χαμοῦ Λασκάρεως πρωτονοταρίου: — καὶ διὰ χάριν ἐμοῦ Δημητρίου» [2]. — γ') Ἐν τῷ 5-ῳ φύλλῳ· «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ παρὸν βιβλίον τοῦ ταπεινωτάτου καὶ σωφρονεστάτου ἁγίου Πτολεμαΐδος κυρίου κυρίου Σωφρονίου τοῦ ἐκ τῆς Συρίας. εὐλαβῶς καὶ προσκυνητῶς Παρθένιος. 1758: Μαΐου γη».

Κείμενα πρόσθετα ἐν τοῖς φύλλοις, ἃ πρότερον ἦσαν ἄγραφα· α') Ἀνωνύμου «περὶ ψυχῆς ἀπορίαι καὶ λύσις». Ἀρχ. «Ἡρώτη-

1 Τὸ «Δημήτριος» ὄνομα πρόσθετον.

2 Οὗτος ἔγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φύλλου 113 οὕτω· «Δημητρίου πρωτοκανονάρχου».

σας περὶ τῆς ἀπολυομένης ψυχῆς τοῦ σώματος» κτλ., φ. 2α.—β') Ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Θαυμαζόμεθα τοῖς πολλοῖς, ἀλλὰ τὸ θαυμάζεσθαι» κτλ. φ. 2α (ἴδε Theodori Ducæ Lascaris epistulæ ed. N. Festa. Firenze 1898, σ. 53)· ἄνωθεν δὲ ταύτης ἐπιγραφή· «+ Τοῦ σοφωτάτου βασιλέως κῦρ Θεοδώρου τοῦ Δούκα τοῦ Λάσκαρι. ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ μέγαν ἐν φιλοσόφοις κῦριν Νικηφόρον τὸν Βλεμμίδη μετὰ τὴν τῆς βασιλείας ἐντελέχειαν».—γ') Σημείωμα ἐν τῷ φ. 3α ἔχον ὧδε· «Ἡ εἰς τὸν Φευρουάριον μῆνα ἔρχονται οἱ Ἁγιορῆται μετὰ τοῦ αὐθεντικοῦ χαρατζίου διὰ ξηρᾶς, ἢ τὸν Ἀπρίλλιον, καὶ τότε μετ' αὐτῶν θεοῦ συνάρσει πορευθήσομαι εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος». Εἶτα «Κατασκευὴ τοῦ ποιῆσαι χρυσᾶ γράμματα». Ἀρχ. «Βαλὼν χρυσάφιν κουκὴν ἕν, ὡς σῖτον καὶ διάργυρον κουκὴν ἕν» κτλ.— δ') Στίχοι εἰς τὸ Ψαλτήριον ἀνεπίγραφοι, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἡ δαυιτικὴ τῶν μελισμάτων χάρις» κτλ. — ε') Ἐν ταῖς σελίσιν 181β, 182α, 183β διάφορα σημειώματα καὶ τεμάχη συγγραφέων ἐκκλησιαστικῶν.

Κύριον τοῦ τεύχους κείμενον· Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος πνευματικαὶ πλάκες. Ἀπὸ φ. 4α «Προθεωρία τῆς ἁγίας Κλίμακος», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁ τὴν ἰσάριθμον» κτλ. Εἶτα «Πίναξ ἐναργὴς τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου». — Φύλλ. 6α-9β «Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ καθηγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ, τοῦ λεγομένου Σχολαστικοῦ, τοῦ καὶ συγγραψαμένου τὰς πνευματικὰς ταύτας πλάκας, ἤγουν τὴν Ἁγίαν Κλίμακα». Ἀρχ. «Ἥτις μὲν ἐστιν ἡ τὸν θεῖον τοῦτον ἄνδρα ἐνεγκαμένη πόλις» κτλ. Περὶ τὸ κείμενον τοῦ βίου τούτου σχόλια. — Φύλλ. 9β «Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου» κτλ. Ἀρχ. «Γινώσκοντες ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς» κτλ. — Φύλλ. 10β «Ἐπιστολὴ ἀμοιβαία. Ἰωάννης Ἰωάννῃ χαίρειν. Ἀπεδεξάμην» κτλ. — Φύλλ. 12α-179β τὸ κείμενον τῶν λόγων Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος καὶ σχόλιά τινα πέριξ αὐτοῦ.

**478**. Τεῦχος ἐκ φύλλων 152 μήκ. 0,228, πλ. 0,17. Τὰ φύλλα 1-142 ἐκ χάρτου βομβυκίνου· τὰ λοιπὰ ἐκ χάρτου συνήθους τῆς 14-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον· ἐγράφη δὲ τοῦτο ὑπὸ τριῶν διαφόρων χειρῶν 13-ης ἑκατ. (Φύλλ. 1-64 ἐκ γραμμῶν 19-26.

Φόλλ. 65-128 ἐκ γραμμῶν 33-35. Φύλλ. 129-142 ἐκ γραμμῶν 26-27). Ἐν τῇ σελίδι 44β, ἥτις ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφος, ἐσχεδιάσθη διὰ μέλανος ἐν τῇ 14-η ἑκατ. εἰκὼν γυναικὸς κρουούσης ὄργανον μουσικόν· ἑκατέρωθεν αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή· «+Φράγκησα: - πεζη άρπα».

1. Νείλου ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἀρχὴ καρποφορίας (ἄν)θος καὶ ἀρχὴ πρακτικῆς ἐγκράτεια», φ. 1α-13β (Migne, Patr. Gr. τ. 79, σ. 1145 κέ). Ἄνωθεν τῆς ἀρχῆς ἐπιγραφὴ πρόσθετος· «Διαδ?. . . . ιαφόρων περὶ τῶν τῆς βιοτικῆς πονηρίας πνευμάτων».

2. «(Τ)οῦ αὐτοῦ περὶ λογισμῶν κεφάλαια κγ'». Ἀρχ. «Τῶν ἀντικειμένων δαιμόνων» κτλ., φ. 13β-30. Migne ἔνθ. ἀ. σ. 1200.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου κεφάλαια διάφορα οε'». Ἀρχ. «Φόβον ἔχε καὶ πόθον», φ. 30β-35α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι ἀπάγουσαι τῶν φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον». Ἀρχ. «Ὁδὸς εἰς ἀρετὴν ἡ τοῦ βίου φυγὴ» κτλ., φ. 35α-40β. Γνῶμαι ρ'. Migne ἔνθ. ἀν. σ. 1240-1249.

5. «Σκέμματα τοῦ ἁγίου Νείλου» ιε'. Ἀρχ. «Εἴ τις βούλοιτο εἰδεῖν τὴν τοῦ νοῦ κατάστασιν», φ. 40β-42β.

6. «Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια διάφορα ν'». Ἀρχ. «ā Ὁ Χριστὸς ᾗ μὲν ἐστὶ Χριστός, ἔχει τὴν γνῶσιν» κτλ., φ. 42β-48.

7. «Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς μοναχούς». Ἀρχ. «Ἀκρασίαν βρωμάτων περικόπτει νηστεία», φ. 48β-51β. Migne ἔνθ. ἀν. σ. 1236.

8. «Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου κεφάλαια περὶ προσευχῆς» ρνγ'. Ἀρχ. «Εἴ τις βούλοιτο εὐῶδες θυμίαμα», φ. 52α-67β. Migne ἔνθ. ἀν. σ. 1168-1200.

9. «Τοῦ μακαρίου ἀββᾶ Μάρκου π(ερὶ μετανοίας τοῖς πᾶσι) πάντοτε προσηκούσης (εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας, ἣν οἱ πιστοὶ καὶ πρὸ) τῆς ἐργασίας διὰ τοῦ βαπτίσματος ἔλ(αβον)». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλάκις ἠβουλήθητε», φ. 68α-87α. Migne ἔνθ. ἀν. σ. 905-929.

10. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι: - Λόγος γ'». Ἀρχ. «Ἡ τῶν ἔξωθεν κακοπιστία», φ. 84α-96α. Migne αὐτ. σ. 920 κέ.

11. «Τοῦ αὐτοῦ συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Λόγος δ'». Ἀρχ. «Ἄκουε ψυχὴ λογικὴ» κτλ., φ. 96α-99α. Migne αὐτ. σ. 1104 κἑ.

12. «Ἐρώτησις περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Λόγος ε'». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ οἱ μὲν τέλειον λέγουσιν εἶναι» κτλ., φ. 99α-117α. Migne αὐτ. σ. 985 κἑ.

13. «Τοῦ αὐτοῦ μακαρίου ἀββᾶ Μάρκου τῷ περιποθήτῳ τέκνῳ Νικολάῳ. Λόγος ς'». Ἀρχ. «Ἐπειδή περ πρώην», φ. 117α-126β. Migne σ. 1028 κἑ.

14. «Λόγος ζ'. Τοῦ αὐτοῦ μακαρίου ἀββᾶ Μάρκου περὶ διαίτης μοναχῶν». Ἀρχ. «Προσήκει τοὺς ἀσκοῦντας» κτλ., φ. 126β-128β. Migne αὐτ. σ. 1109 κἑ.

15. «Τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀντιβολὴ πρός τινα σχολαστικόν». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις τῶν ἐλλογίμων δικανικὸς» κτλ., φ. 129α-142β. Migne αὐτ. σ. 1072 κἑ.

16. (Προσθήκη 14-ης ἑκατοντ.) Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 35-36). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς πατέρας καὶ διδασκάλους ἡμῶν Βασίλειον, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, συγγραφὲν παρὰ Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων». Ἀρχ. «Πάλιν Ἰωάννης», φ. 143α-152. Io. Euchaitorum quae ---supersunt; ed. P. de Lagarde. Gottingae 1882, σ. 106 κἑ.

**479**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 415 μήκ. 0,233, πλ. 0,17. Ἐγράφη διὰ χειρὸς λογίου τινὸς ἐπιμελῶς περὶ τὸ τέλος τῆς 15-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,153×0,10). Ἐπὶ τῆς ᾤας τοῦ φ. 6α· «Πέλει καὶ τοῦτο σὺν ἄλλοις καλῶς Λαρίσσης Διονυσίου, καὶ τῶν φίλων». Ἡ γραφὴ τοῦ σημειώματος τούτου 17-ης ἑκατ. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ φ. 1 ἐπίγραμμα·

Ἄνθρωπε, γυμνώθητι τὴν βίβλον βλέπων·
νοημάτων γάρ ἐστι βυθὸς ἐνθέων,
ὃν οὐκ ἐφικτὸν οὐδενὶ πλεῖν ἀβρόχως,
πρὶν ἐξενεγκεῖν τῆς ψυχῆς τὰ φορτία.
Θ: Π:

Ἐπιγραφὴ τοῦ τεύχους ὑπὸ κόσμημα ταινιοειδὲς χρώματος ἐρυθροῦ (φ. 6α)· «Ἰωσὴφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, ὁμιλίαι διάφοροι, ῥηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ σοφωτάτου, καὶ πατριαρχείας Ἰωσὴφ τοῦ ἁγιωτάτου. Λόγος α^{ος} περὶ τῆς ὑπερθέου Τριάδος· εἴρηται δὲ ἐν τῷ τοῦ παλατίου τρικλίνῳ». Ἀρχ. «Θεὸς ἡ ἁγία μονὰς» κτλ. Λόγοι 47, ὧν ὁ ἔσχατος ἐπιγέγραπται οὕτω· «Τοῦ αὐτοῦ λόγος συμβουλευτικὸς περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς μελετωμένης γενέσθαι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ· εἴρηται δὲ ἐν τῷ συνοδικῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Λόγος μζ'». Ἀρχ. «Θεὸς ὁ πάντα μεταποιῶν», φ. 401α. Ἴδε Ἰωσὴφ Βρυενίου τὰ εὑρεθέντα δι' ἐπιμελείας Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως ἐκδοθέντα. Ἐν Λειψίᾳ 1768, τ. 1, σ. 1-500. Τὸ ἐπίγραμμα, ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς, προεξέδωκεν ὁ αὐτὸς Βούλγαρις ἐν τοῖς Βρυεννίου Παραλειπομένοις. Ἐν Λειψίᾳ 1784, σ. κ'.

**480**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 103 μήκ. 0,238, πλ. 0,168. Ἐγράφη περὶ τὴν δευτέραν δεκάδα τῆς 19-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. [Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου] «Στοιχεῖα ἀλγέβρας». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α^{ον}. Περὶ τῆς ἀλγέβρας γενικῶς. — § 1. Ποσότης ὀνομάζεται» κτλ.

**481**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1747-ου, ἐκ φύλλων 316 μήκ. 0,235, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,156× 0,09). Εἰς φ. 1α «Τριὰς ἡγεμὼν εἴης τῷδε τῷ πόνῳ». Εἶτα κόσμημα μέλαν τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου, μεθ' ὃ ἡ τοῦ κειμένου ἐπιγραφή· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου Κορυδαλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα». Ἀρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ α^{ῳ}. Τὸ φυσικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Δῶρον προνοίας καὶ πόνος Ἰωάννου. Ἐν ἔτει ͵αψμζ^{ῳ}. Ἀνθεστηριῶνος τρίτη φθίνοντος».

**482**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,23, πλ. 0,172. Σελίδες ἠριθμημέναι 586. Αἱ σελίδες 575-586 σχηματίζουσι τετράδιον παλαιότερον γεγραμμένον περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ.

Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25. Ἐν τῇ 1-η σελίδι· «+Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος. τῆς ἱερᾶς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὁ ἀφαιρήσας ἐπικατάρατος». Ἐν τῇ σελ. 574· «+ Ἐκ τῶν τοῦ Κωνσταντίνου υἱοῦ τοῦ Νικολάου Τεννεδίου +». Εἶτα· «Νῦν δὲ Νεοφύτου τοῦ ἐκ Ζαγορᾶς πέφυκεν. 1750 27 Φευρουαρίου. ἀρχὴ καὶ τῆς τῆς φυσικῆς ἀναγνώσεως· τέλος ἐγένετο κατὰ τὸ 1753 Μαρτίου 17 καὶ πάλιν ἀρχὴ εἰς τὴν φυσικὴν: 1753 Δεκεμβρίου 8. ὁ κυρ Δωρόθεος: ὁ Πέτρας καὶ οἱ λοιποὶ μαθηταί».

1. «Εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου Κορυδαλέως τοῦ Ἀθηναίου, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα». Ἀρχ. «Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ., σελ. 1-574.

2. «Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως διαίρεσις τῆς ποιητικῆς καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει». Ἀρχ. «Ἔοικε τοιγαροῦν τῶν θειοτάτων εἶναι ἡ ποίησις» κτλ., σελ. 575-586.

**483**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1813-ου, ἐκ φύλλων 259 μήκ. 0,237, πλ. 0,168.— «Θεοτοκάριον τῶν ὀκτῷ ἤχῶν. κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. *Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος*. Πάντων καὶ ἀγγέλων καὶ βροτῶν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 259$^{β}$)· «Ἐτελειώθει τὸ παρὸν Θεοτοκάριον. δὶα χειρὸς χαμοῦ Σαμουὴλ τάχα καὶ ἱερομονάχου, τοῖς λόγοις, οὐχὶ τοῖς ἔργοις. ἐν τῇ θεία καὶ ἱερᾷ βασιλικοτάτη λαύρα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. ἐν ἔτει χιλίους ὀκτακοσίους δέκα τρεῖς».

**484**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,235, πλ. 0,168) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 599. Τὸ κείμενον μονόστηλον· ἐγράφη κατὰ τὴν πρώτην δεκάδα τῆς 19-ης ἑκατ. — Μαξίμου Συμαίου «Ἱερὰ ἱστορία τῶν Ἱεροσολύμων», σ. 1-204. — «Περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων», σ. 205-444. — «Περὶ τῆς πόλεως τοῦ μεγάλου βασιλέως», σ. 445-530. — «Πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων τῇ παρούσῃ βίβλῳ κατὰ ἀλφάβητον».

**485**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 508 μήκ. 0,227, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,17×0,10). Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. — [Θεοφίλου Κορυδαλλέ-

ως ὑπόμνημα εἰς τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους]. Ἀρχ. «Εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις· ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Τῶν ὅσα θηράσιμα πέφυκε» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τέλος τῶν ὀκτὼ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων, τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν δόξα πολλή, καὶ χάρις ἄπειρος. ἀμήν :· παρὰ Γερβασίου προηγουμένου τοῦ Βαζελοῦ, τοῦ Τραπεζουντίου, υἱοῦ Συμεών, τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου». Περὶ τοῦ Γερβασίου τούτου ἴδε Ἐ. Θ. Κυριακίδου Βιογραφ. τῶν ἐκ Τραπεζοῦντος--- λογίων. Ἐν Ἀθήναις 1897, σ. 82.

**486**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ἑκατ. ἐκ φύλλων 152 μήκ. 0,235, πλ. 0,16. Δύο διάφοροι γραφαὶ σύγχρονοι.

1. «Θεματογραφία τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου, τοῦ ἡμετέρου καθηγεμόνος». Ἀρχ. «Εἰς τὸ πρῶτον εἶδος. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ τὴν προκοπήν του», φ. 1α-126β.

2. «Ἶσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος τοῦ εἰς ὄγδοον θρόνον προβιβασμοῦ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων. Πόνημα τοῦ σοφωτάτου Δωροθέου Λεσβίου, τοῦ καὶ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τοὺς τῶν κοινῶν προστατοῦντας» κτλ., φ. 127α-138β. Ἴδε ἀνωτ. σελ. 40.

3. Γράμμα συνοδικὸν περὶ τοῦ ἐν Κ/πόλει σχολείου (1748). Ἀρχ. «Ὅσα τῶν ἀνθρωπίνων» κτλ., φ. 138β-149α. Ἴδε ἀνωτ. σ. 39.

4. Σχέδιον ἀτελὲς πατριαρχικοῦ γράμματος. Ἀρχ. Οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν» κτλ., φ. 149β-152β.

**487**. Τεῦχος ἐκ φύλλων κοινοῦ χάρτου 11 καὶ ἑτέρων 267 ἐκ χάρτου βομβυκίνου μήκ. 0,233, πλ. 0,16. Ἡ γραφὴ τῶν πρώτων ἕνδεκα φύλλων ἐγένετο περὶ τὸ μέσον τῆς 16-ης ἑκατ., ἡ δὲ τῶν λοιπῶν βομβυκίνων περὶ τὸ τέλος τῆς 13-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32-34.—[Θεοδώρου Προδρόμου] ἀκέφαλος ἑρμηνεία εἰς κανόνας ᾀσματικοὺς Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Ἀρχ. «*Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ θεοπρεπῶς* κτλ. Ὅτι μὲν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ δι' ἣν αἰτίαν κατῆλθον εἰς Αἴγυπτον» κτλ. Τὸ τέλος τοῦ κειμένου (φ. 278) σχηματίζει σταυρὸν μέσον τοῦ

σημειώματος τούτου· «+ Ὁ γράψας τὴν δέλτον ταύτην Θεόδωρος ὁ Βλεμμίδης».

**488**. Τεῦχος χάρτινον ἔτ. 1720-οῦ, ἐκ φύλλων 233 μήκ. 0,225, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23-24. Σελίδες ἄγραφοι· 4β-8β.—Μαξίμου Πελοποννησίου διδαχαὶ 35 μετὰ προλόγου τοῦ συγγραφέως· ὁ πίναξ αὐτῶν μεταξὺ τῶν σελίδων 3β-4α. Ἀπὸ φ. 9 ἡ ἀρχὴ τῶν διδαχῶν· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου διδαχὴ πρώτη εἰς τὴν Κυριακὴν πρὸ τῶν Φώτων. Εὐλόγησον πάτερ. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἂν εἶναι καὶ ἕνας ὁποῦ θέλει νὰ κάμῃ» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐσχάτης διδαχῆς· «Τὸ παρὸν εἴλιψε τέρμα ἐκ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ Ἱεροθέου, ὄντος μου ἔνδον εἰς τὸν Ἅγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον ἐφημέριος ‚αψκ'» [1].

**489**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1741-ου, ἐκ φύλλων 644 μήκ. 0,232, πλ. 0,167, βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος ἡ λεγομένη Παπαδική, παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου ἐξ Ἰωανίνων, ἐνέτει ‚αψμα' Ἀπριλλίου κδ'». Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Ἀφιερώθη καὶ τόδε εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Π. Τάφου παρὰ τοῦ ἀρχιμ(ανδρίτου) κ. Γερμανοῦ Ἀφθονίδου ἐν ἔτει 1880 Ὀκτωβρίου γ'».

1. Διάφοροι μέθοδοι πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς· οἷον α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς παπαδικῆς τέχνης» κτλ., φ. 1α. — β') Ὁ τροχὸς Ἰωάννου Κουκουζέλη, φ. 4β. — γ') Δένδρον παραλλαγῆς, φ. 5α. — δ') «Ἡ σοφωτάτη παραλλαγή», φ. 5β. — ε') Μαθήματα διαφόρων, οἷον (ἐν φ. 7α) Γρηγορίου Μπούνη Ἀλυάτου. — ϛ') «Ἑτέρα μέθοδος τῶν νενανεσμάτων καὶ τερεντισμάτων· ποίημα κὺρ Ξένου τοῦ Κορώνη καὶ πρωτοψάλτου τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἦχος πλάγιος β'». φ. 8β. Εἶτα ἑξῆς ἕτεροι μέθοδοι ἄχρι φύλλου 21. Τὰ κατόπι δύο φύλλα (22 καὶ 23) ἄγραφα.

2. Παπαδικὴ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (φ. 24-

[1] Ὁ βιβλιογράφος Ἱερόθεος καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ προλόγου ἔγραψε τοῦτο· «‚αψκ Ἰουνίου ιβ. ἔνδον τοῦ Ἁγίου Τάφου».

644) καὶ περικλείουσα συνθέσεις διαφόρων μελοποιῶν, οἷον Μανουὴλ Χρυσάφη, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Κοντοπετρῆ, Ξένου Κορώνη, Γεωργίου Σγουροπούλου, Δημητρίου Δοκιανοῦ, Ἀγαλλιανοῦ, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἀθανασίου μοναχοῦ, Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Μπαλασίου καὶ ἑτέρων, ἔτι δὲ μέλος Ἁγιοσοφιτικόν.

**490**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 210 μήκ. 0,215, πλ. 0,172. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24. — Τετραευαγγέλιον ἐλλιπὲς καὶ κολοβόν, μεθ' ὑποθέσεων, πινάκων τῶν κεφαλαίων ἑκάστου εὐαγγελίου, τριῶν κοσμημάτων (φ. 61α, 96α, 174α), στηλῶν (ἐγκόσμων μὲν ἀλλ' ἐφθαρμένων) τῶν κανονίων (φ. 3-7) καὶ τεσσάρων ἐφθαρμένων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου (φ. 10β, 60α, 95β, 173β). Οἱ πίνακες τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν εὐαγγελίων αἱ ὑποθέσεις ἐρυθρόγραπτοι. Τὰ νῦν φύλλ. 1-2 περιλαμβάνουσιν ἐν ἑαυτοῖς τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου μέρος ἀπὸ τῶν λέξεων· «κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλ(άδοις)» κτλ. (ιβ', 19 κέ). Τὸ κατὰ Ματθαῖον (φ. 11-58) ἄρχεται ἀπὸ τοῦ «παραδειγματίσαι» (α', 19), τὸ δὲ κατὰ Ἰωάννην (φ. 174-210) τελευτᾷ εἰς τὰς λέξεις «θέλω μένειν» τοῦ κεφαλαίου κα', 22.

**491**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 302, μήκ. 0,22, πλ. 0,16, διῃρημένον εἰς ἠριθμημένα τετράδια λθ', γεγραμμένον δ' ἐπιμελῶς καὶ τρισὶν ἐρυθροῖς κεκοσμημένον ταινιοειδέσι κοσμήμασι (φ. 1α, 220α, 225α). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,138×0,085).

1. «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα· αὕτη δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίων μονῶν». Ἀρχ. «Εἴδησις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Πρὸ τοῦ δῦναι τὸν ἥλιον» κτλ., φ. 1-219.

2. «Πίναξ τῶν ἀπορ(ρ)ήτων κυροῦ Μάρκου» ἀριθμῶν κεφάλαια ϟε'.

3. «Μάρκῳ ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ». Τὸ κείμενον τελευτᾷ εἰς τὰς ἑξῆς λέ-

ξεις τοῦ ιε' κεφαλαίου· «Τῇ Παρασκευῇ ? - - εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ ἅγιος εἰς ς̄ - - -». Ὅρα Τυπικὸν ἐκδ. ἐπιμελείᾳ Μάρκου Μαροῦ (Ἑνετίῃσι 1685), σελ. ριη'.

**492.** Μαθηματάριον χάρτινον τῶν ἐτῶν 1739 καὶ 1750, ἀριθμοῦν φύλλα 506 (μήκ. 0,213, πλ. 0,162), ὧν ἔνια παντάπασιν ἄγραφα (φ. 144, 187, 241, 300, 301). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἔχον ἀπανταχοῦ σχεδὸν μεταξὺ τῶν στίχων καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ μετάφρασιν αὐτοῦ τούτου εἰς νέαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

1. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου τοῦ Ναζιανζοῦ περικαθ' ἑαυτὸν ἔπη, δι' ὧν παροξύνει λεληθότως ἡμᾶς πρὸς τὴν (= τὸν) ἐν Χριστῷ βίον», φ. 1-27.

2. «Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου ἔπαινος παρθενίης», φ. 28-59. Εἰς φ. 59β· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα περὶ παρθενίας = ᾱψμθ̄, Ὀκτομβρίου. χεῖρ χειρός χεῖρα, Ἰωακείμ».

3. «Ὑποθῆκαι παρθενίας». Ἀρχ. «Νίκη μὲν δὴ σοῖο», φ. 59β-88α. Εἰς τὸ τέλος· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. ᾱψν̄. Μαρτίου η̄».

4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «πρὸς Σέλευκον». Ἀρχ. «Χαίρειν κελεύων», φ. 89-103α. Τῆς ἀρχῆς τοῦ κειμένου προτέτακται κόσμημα κεχρωματισμένον, τὸ δὲ πρῶτον γράμμα, τὸ Χ, μέγα, περιηνθισμένον καὶ κεχρωματισμένον.

5. «Χριστὸς πάσχων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου τραγωιδία» καὶ ἕτερά ἔμμετρα τοῦ αὐτοῦ, φ. 103β-124β.

6. «Ὁμήρου βατραχομυομαχία», φ. 124β κέ.

7. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου διάφορα ἔμμετρα, φ. 146α-175α.

8. Καὶ πάλιν Ὁμήρου βατραχομυομαχία, φ. 175β-186β.

9. «Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος», φ. 188α-199α. Εἰς τὸ τέλος· «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψλθῳ Μαρτίου θῃ, τῇ Πέμπτῃ τῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν· — παρὰ Νικοδήμου ἱεροδιακόνου τοῦ Τραπεζουντίου». Νοητέος ἴσως Νικόδημος ὁ Περιστερεώτης, περὶ οὗ ἴδε Ἐ. Θ. Κυριακίδην ἐν Βιογραφίαις τῶν ἐκ Τραπεζοῦντος λογίων. Ἐν Ἀθήναις 1897, σ. 109.

10. «Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου», φ. 199β-201β. Ἐγράφησαν ὧδε ἔτει 1739-ῳ.

11. «Βασιλείου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως κεφάλαια παραινετικὰ ξς′ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα» κτλ., φ. 202α-240β.

12. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας «παιδεία βασιλικὴ πρὸς τὸν πορφυρογέννητον». Ἀρχ. «Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ» κτλ., φ. 242α-265α.

13. Ἀσματικοὶ τριαδικοὶ κανόνες Μητροφάνους Σμύρνης ἐκ τῶν ἐν τῇ Ὀκτωήχῳ, φ. 266α-299β.

14. «Ἐκ τῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου» ἐπιστολῶν. Ἀρχ. «Νικάνδρῳ. Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην», φ. 302-506.

**493**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1658-ου, ἐκ φύλλων 533 (μῆκ. 0,21 πλ. 0,15), ὧν ἔνια παντάπασιν ἄγραφα (φ. 15, 16, 301, 302, 304, 493, 504-506, 527, 528, 530).

1. «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος βιβλίου κατασελίδων καὶ κεφαλαίων», φ. 1-14. Εἰς τὸ τέλος· «Γρηγόριος ὁ Μελισσηνὸς ταῦτα ἔγραψε, καὶ ἐσπούδασεν ἐς ἄκρον. 1658».

2. «Εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία σύντομος παράφρασις καὶ ζητήματα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητὸς» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπειδή περ οὐδεμία γένεσις» κτλ., φ. 17α-300α. Εἰς τὸ τέλος· «Φθάσαντες τὸ τέλος τὸ πεποθημένον, δόξαν ἀναπέμπομεν Θεῷ τῷ ἐν τριάδι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

3. «Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ», ἀριθμῶν κεφάλαια ργ′, ὅσα ἔχει ἡ κατόπιν αὐτοῦ συγγραφή.

4. Θωμᾶ Ἀκυνάτου τὸ κατὰ Ἑλλήνων ἀνεπίγραφον, διῃρημένον εἰς ριγ′ κεφάλαια. Ἀρχ. «Τίς ὁ τοῦ ποιητοῦ σκοπὸς ἐν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ. Κεφάλαιον πρῶτον. Ἡ δὲ περὶ τὴν σοφίαν σπουδὴ» κτλ., φ. 310α-492α. Εἰς τὸ τέλος· «+ Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητὸς καὶ Σιναΐτου, δι' ἑνὸς μηνὸς κατὰ τὸ, ᾳ χ νη^ον +».

5. «Ἀπάνθισμα ὡραῖον θεολογικὸν τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ Χορτακίου τοῦ Κρητός. + Ἐγράφη καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητὸς καὶ Σιναΐτου». Ἀρχ. «Περὶ ὀπτασίας ἁγίων. α^ον. Καίπερ τὸ θεῖον ὡς πρὸς ἡμᾶς» κτλ., φ. 494β-503β.

6. «Ὡραιοτάτη ἐξήγησις τοῦ ὡραιοτάτου θεολογικοῦ ἀπανθίσματος παρὰ τοῦ λογιωτάτου, Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητὸς καὶ Σιναΐτου. + κατὰ τό, ,αον, χον, νον, ηον ἔτος +». Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην «ἐπίγραμμα τοῖς ἐντυγχάνουσι τῷ βιβλίῳ τούτῳ» (φ. 508α)· ἔχει δὲ ὧδε·

Θεολογίης λειμὼν τελέθω ἴον ἀγλαόκαρπος.
Εἰ τοίνυν ποθὲ εἰς ταίνια θρεψόμενος,
εἴσιθι, σύλλεξον, τοὐδ' ὀσφραίνεσθ' ἀμαράντου,
ἠνίδε, ἀμφικομῶν, Γρηγορίου καμάτοις.

Εἶτα «πίναξ τοῦ παρόντος» (φ. 508β) καὶ Γρηγορίου τοῦ Μελισσηνοῦ ἐπιστολή (φ. 509), ἧς τὸ κείμενον διὰ τὸ ὀλιγόστιχον παρατίθεται ὡς ἔχει ὧδε· «Τῷ λογιωτάτῳ καὶ αἰδεσιμωτάτῳ μεγάλῳ πρωτοσυγγέλ(λ)ῳ τῆς Καθολικῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κυρίῳ κυρίῳ Μητροφάνει τῷ Γηράρδῃ Γρηγόριος ἱερομόναχος ὁ Μελισσηνὸς καὶ Σιναΐτης σωτηρίαν παρὰ Θεοῦ. Ὑπέρτατόν τι χρῆμα καὶ ἐκποθούμενον εἶναι τὴν θεολογίαν τὴν εἰς τὸν ἐν τριάδι ἕνα Θεὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει θεολογουμένην ἔκ τε τῶν ἱερῶν θεολόγων καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐν ἡμῖν δι' ἐκείνης γινομένης πληροφορίας μανθάνομεν, Μητρόφανες παναιδεσιμώτατε, ὅτε μάλιστα μετασκευαζόμενα τὸν ὑψηλὸν τῆς θεωρίας νοῦν ἀναβιβάζεσθαι δι' αὐτῆς μέχρι τοῦ ἐνδοτέρου καταπετάσματος τῶν θείων μύστην τε καὶ ἐπόπτην ἀπεργαζόμενον ὡς θεῖόν τι ἄγαλμα τῆς καθ' ὁμοίωσιν ὡραιότητος τοῦ κάλλει ὡραίου παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Χρησίμης οὖν οὔσης τῆς ταύτης θεωρίας, σύντομόν σοι ἀπάνθισμα θεολογικὸν ἁπλῇ φράσει ἐποιήσαμεν, πάλαι πόνῳ καὶ σπουδῇ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου κυρίου Μελετίου μητροπολίτου Φιλαδελφείας ἑλληνιστὶ συλλεχθέν, πειρασόμενος διαβραχέων τὰ τῷ ὕψει καὶ μόνῳ τῶν νοημάτων διατρυφᾶν καὶ ταῖς ἐπὶ τὰ κρείττω τοῦ νοῦ ἀναβάσεσι χειραγωγεῖν. Ἀντιβολῶ οὖν τὴν σὴν λογιότητα τὸ παρὸν προσδέξασθαι, ᾧ ἔρως τῆς θεολογίας οὐχ ὁ τυχών, ἀλλὰ μέγας· σὺ δ' ἀετοῦ δίκην ταῖς τῆς σῆς σοφωτάτης σοφίας πτέρυξι αὐτῷ περιθάλψαις, καὶ εἰ ἀνάξιον τῆς σῆς αἰδεσιμότητος, πρὸς τὸ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς πρό-

θυμον ἀποβλέψας εὖ ἴσμεν, ὅτι οὐκ ἀποδοκιμάσεις τὸ χάρισμα: — Ἔρρωσο ͵αχνη'''. —Ὁ Γρηγόριος». Μετὰ τοῦτο τὸ γράμμα εὑρίσκεται τὸ κείμενον τοῦ ἀπανθίσματος (φ. 510α-526α), οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ θεωρίας ἁγίων. α'''. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Θεὸς ὡς πρὸς τοῦ λόγου μας παντελῶς δὲν εἶναι ἐγνωρισμένος» κτλ.

5. «Παράδειγμα τῆς ἀιδιότητος συλλεχθὲν ἐκ τοῦ ξς''' κεφαλαίου τῆς θεολογίας παρὰ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ».

**494.** Τεῦχος διμερές, χάρτινον, ἐκ φύλλων 108 (μήκ. 0,21, πλ. 0,152), ὧν τὰ μὲν πρῶτα 82 ἐγράφησαν ἀρχομένης τῆς 18-ης, τὰ δὲ λοιπὰ (83-108) περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «Κεφάλαια τῶν Λατίνων, μὲ τὰ (*κώδ.* μετὰ) ὁποῖα λογιάζουσι νὰ ἀποδείξουσι (*κώδ.* ἀποδήξουσι), πῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, καὶ πρὸς ταῦτα λύσεις τῶν Γραικῶν, μὲ τὰς (*κώδ.* μετας) ὁποίας ἀναιροῦσι (*κώδ.* ἀνερούσι) τὰ ὅσα οἱ Λατῖνοι λέγουσι καὶ - - -». Ἀρχ. «Ἰταλός. Ὁ Χριστὸς λέγει εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην» κτλ., φ. 1α-65α.

2. «Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος, τοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, συνοψισθέντες (*κώδ.* συνοψηστένταις) ἐκ τῶν διὰ πλάτους ἐν διαφόροις λόγοις γεγραμμένων αὐτῶν: — εἰς κοινὴν γλῶτταν». Ἀρχ. «Ὁμολογούμενον εἶναι, ὅτι πῶς ὅλη ἡ θεότης» κτλ., φ. 67α-79α.

3. «Ἐκ τῶν τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολῶν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Τί τοίνυν φατὲ οἱ νέοι θεολόγοι» κτλ., φ. 80α-82α.

4. [Ναθαναὴλ Χύγα]. «Ἐγχειρίδιον διδασκάλου τινὸς περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα, ὅτι μήτε οἱ κανόνες τῶν νόμων, μήτε ὁ λογαριασμὸς θέλει (*κώδ.* θέλη· *οὕτω καὶ ἑξῆς*) νὰ τὰ ἔχῃ καθὼς τὰ κρατοῦσιν οἱ Ῥωμᾶνοι, ἀλλὰ ἁρπακτικῶς θέλει νὰ τὰ χρᾶται». Ἀρχ. «Δὲν εἶναι ἄλλο» κτλ., φ. 83α-108α. Ἰδὲ ἐκδ. Ἀ. Δημητρακοπούλου (ἐν Λειψίᾳ 1869) σ. 1 κε'.

**495**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 163 (μήκ. 0,22, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Φύλλα ἄγραφα· 3, 14-16, 160-162. Ἐν τοῖς φύλλοις 1-2 δύο σημειώματα ἔτους 1740-οῦ. Δύο κοσμήματα ἀκαλλῆ ἐν τοῖς φ. 4 καὶ 17.—Νομοκάνονον ἀνεπίγραφον ἀριθμοῦν κατὰ τὸν πίνακα (φ. 4-16) κεφάλαια σος΄. Τὸ α΄ ἐπιγέγραπται· «Περὶ ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὅταν προσκυνοῦμεν, πῶς ἔχομεν χρέος νὰ κάμνωμεν τὸν σταυρόν μας, καὶ τί δηλοῖ ὁ σταυρὸς ὁποῦ κάμνομεν εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν. Κεφάλαιον πρῶτον». Ἀρχ. «Τοῦ χριστιανοῦ ἔναι χρέος, ὅταν προσκυνεῖ, νὰ σμίγῃ τοὺς τρεῖς δακτύλους» κτλ. Τὸ ἔσχατον κεφάλαιον «Περὶ ποτήριον, εἰ καλύψει ὁ ἱερεὺς κενὸν μὴ ποιήσας ἕνωσιν, ὕστερον δὲ γνῷ, τι ποιήσει. Κεφάλαιον σος΄». Εἰς τὸ τέλος διὰ χειρὸς τοῦ γράψαντος τὸ τεῦχος· «Ἰγνάτηος: ἱερεύς, Ζαγωρέος». Ἐν τῷ 163-ῳ φύλλῳ πρόσθετον σημείωμα περὶ σεληνιακοῦ τινος φαινομένου τῆς 24 Ἰανουαρίου ἔτους 1775-ου.

**496**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 134 μήκ. 0,215, πλ. 0,156. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Γεωργίου Κορεσσίου, θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἰατροῦ», συγγραφὴ ἀνεπίγραφος περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἀρχ. «Ἐχομένοις ἡμῖν τῆς προόδου» κτλ.

**497**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 137 μήκ. 0,208, πλ. 0,148. Διάφοροι γραφαὶ τοῦ πρώτου τετάρτου τῆς 19-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Γραμματικὴ συντεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου κυρίου Νικοδήμου τοῦ Μαζαῤῥάκους, τοῦ ἐκ Φερῶν τῆς Θετταλίας». Ἀρχ. «Προοίμιον εἰς ὅλην τὴν πραγματείαν. Τὰ προλεγόμενα τῆς μεθόδου. Εἴπωμεν δὲ ἐφεξῆς, τίς ἐστιν αὕτη ἡ ἕξις» κτλ.

**498**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 111 (μήκ. 0,202, πλ. 0,148), ὧν τέσσαρα ἄγραφα (φ. 107-111). Ἐγράφη ἔτει 1693-ῳ. Ἐν τῷ φ. $111^{3}$· «пи҃ мт҃, генáрїї, дн҃и, ѳ, лв҃, ,зрча ши а҃ скри еѹ михало лѡ҃ сн҃ь ѿпрѣ дїiако (?) в дн҃и iѡ шебан вѡево i ахи-метрополи ѳеѡдосїе».

1. Λεξικὸν σλαβονορωμουνικόν, φ. 1-84.

2. «Ӑкаѳістъ прⷭ҇тѣи бци» φ. 85-106 (Ἀκολουθία σλαβιστὶ εἰς τὴν Ἀκάθιστον· τὸ κείμενον δίστηλον).

**499**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 137 (μήκ. 0,202, πλ. 0,16), ἐν οἷς περιέχεται σλαβιστὶ ὁ ὑπὸ Γρηγορίου μοναχοῦ συνταχθεὶς ἑλληνιστὶ βίος τοῦ ὁσίου Βασιλείου τοῦ Νέου. Πρὸ τοῦ κειμένου εὑρίσκεται φύλλον, οὗ ἡ δευτέρα σελὶς ἔχει παράστασιν ἐν εἰκόνι τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ. Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ κειμένου εἰσὶν ἐρυθραί· αὐτὸ δὲ τὸ κείμενον μονόστηλον ὂν καὶ γραμμὰς ἐν ταῖς σελίσιν ἀριθμοῦν 22 πέρας εἴληφε γραφὲν ἐν Μόσχᾳ τῇ 23-ῃ Ἰουλίου τοῦ 1781-ου ἔτους.

**500**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. (μηκ. 0,204, πλ. 0,154), ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 271. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19. — Εὐχολόγιον ἔχον ἐν ἀρχῇ τὸ «Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου». α´) Εὐχαὶ διάφοροι, σελ. 1-101. Ἀρχ. «Οὕτως ἀρχέσθω ὁ προσκυνῆσαι καὶ λατρεῦσαι θέλων» κτλ. — β´) «Εὐχαὶ ἐξομολογητικαὶ πολλὰ ὠφέλιμοι λεγόμεναι καθἑκάστην», σ. 101-136. — γ´) «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κ/πόλεως· οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτικοῦ ψαλμοὶ ἐτέθησαν ἐνταῦθα, τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλεγεισῶν». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος» κτλ., σ. 137-177. — δ´) «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον», σ. 178 κέ. — ε´) Κανόνες ᾀσματικοὶ ἀνώνυμοι εἰς τὴν Θεοτόκον τρεῖς, παρακλητικοὶ δύο καὶ εἷς κατανυκτικός, σ. 206 κέ. — ε´) Ἀνωνύμου «κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν κ. ἡ. Ἰησοῦν Χριστόν». Ἀρχ. «Ἰησοῦ γλυκύτατε» κτλ., σ. 228 κέ. — ς´) «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», σ. 236 κέ. — ζ´) «Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα», σ. 248 κέ. — η´) «Εὐχὴ κατανυκτικὴ εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα». Ἀρχ. «Ἡ ἐν μονάδι φύσεως προσκυνουμένη» κτλ., σ. 251 κέ. — θ´) «Εὐχὴ κατανυκτική». Ἀρχ. «Δέσποτα παντοκράτορ», σ. 253 κέ. — ι´) «Ὁ τῆς ἐξομολογήσεως τρόπος». Ἀρχ. «Ἐξομολογοῦμαι τῷ κυρίῳ μου», σ. 257-271.

**501**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1698-ου ἐκ φύλλων 374 μήκ.

0,208, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21-22. Φύλλα ἄγραφα· 20 καὶ 223-226.

1. «Πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου περιέχων ἅπαντα κεφάλαια τθ' καὶ φύλλα 407», φ. 1-19.

2. «Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον», περιλαμβανόμενον ἐντὸς ἠριθμημένων σελίδων 408. Ἀρχ. «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς καὶ νὰ μὴν πιστεύῃ λόγους τινὰς χωρὶς ἐξετάσεως καὶ ἀποδείξεως. Κεφάλαιον α'. Ματθαίου. Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ., φ. 21 κέ. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ἐπιγέγραπται· «Διαζύγιον ὅταν βρωμᾷ τὸ στόμα. Κεφάλ. τθ'». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ συνοδικῶς ἡμῶν» κτλ., φ. 222$^α$. Εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου τούτου· «Ἔλαβε τέλος τὸ παρὸν ἐν ἔτει ͵αχξη$^ω$. μηνὶ Ἰουνίῳ διὰ χειρὸς Μιχαὴλ τοῦ Βυζαντίου, καὶ διὰ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου τῆς Σιγάρτζας, τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Κοιμήσεως, ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κυρίου Γερμανοῦ τοῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ βουληθεὶς παρ' αὐτοῦ ἀποξενῶσαι ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων πατέρων».

3. «Τοῦ σοφωτάτου κουροπαλάτου περὶ τῶν ὀφφικίων τοῦ παλατίου Κ/πόλεως καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Κεφάλαιον α$^ον$. Ὁ μέγας οἰκονόμος» κτλ., φ. 227$^α$-237$^α$.

4. «Περὶ τῶν ὀφφικίων τοῦ παλατίου τῆς Κ/πόλεως. Ματθαίου μοναχοῦ. Ἰατροῦ μοναχοῦ ταυτὶ Ματθαίου θύτου». Ἀρχ. «Ἀξιωμάτων ἀριθμὸν τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις» κτλ., φ. 237$^α$-238$^β$. Κείμενον ἔμμετρον. Τέλος· «τοῦ κάστρου προκαθήμενος, δρουγγάριος τοῦ στόλου». — Εἶτα· «Ἀδέσποτον» περὶ τῶν ἀξιωμάτων τοῦ παλατίου, ἔμμετρον. Ἀρχ. «Ὁ μὲν χορηγὸς τῶν θείων χαρισμάτων κτλ., φ. 238$^β$-242$^α$. Ἀπὸ φ. 242 κέ. «Κεφάλαιον τρίτον. Ἐνταῦθα περὶ τῶν περικαλυμμάτων τῆς κεφαλῆς» κτλ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀκολουθία κεφαλαίων μέχρις 22-ου. Εἰς φ. 294$^β$· «Ἕως ὧδε τὰ τῶν ὀφφικιαλίων τῶν βασιλέων Κ/πόλεως ὀνόματα καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας».

5. «Τάξις προκαθεδρίας τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν» καὶ «Τάξις προκαθεδρίας μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων τελούντων ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως», φ. 295 κἑ. Πρβλ. G. Parthey, Notitiae episcopatuum, σ. 55-94.

6. «Ἐπαρχίαι ὑπὸ τὸν ἐνδοξότατον ἔπαρχον Ῥώμης, ἤτοι Ἰταλίας», καὶ ἐπαρχίαι «ὑπὸ τὸν ἐνδοξότατον ἔπαρχον Ἀφρικῆς». Ἀρχ. «Ἐπαρχία Οὐρβικαρίας. Ῥώμη Βριττίων» κτλ., φ. 307β-320α (πρβλ. G. Parthey, Notitiae episcopatuum, σ. 75-94). Εἰς τὸ τέλος· «Ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἐγεγόνει ἐν ἔτει ,ςτϞα. ἐπὶ τῆς βασιλείας κύρου Λέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ Φωτίου πατριάρχου».

7. «Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὀροθεσίων καὶ συναρίθμησις τῶν ἀποστολικῶν θρόνων». Ἀρχ. «Ὁ πρῶτος θρόνος τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου» κτλ., φ. 320α-328α. Πρβλ. G. Parthey, Notitiae episcopatuum, σ. 138 κἑ.

8. «Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον Κ/πόλεως τελούντων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων». Ἀρχ. «Θρόνος α'ος. Τῷ Καισαρείας Καππαδοκίας· α' ὁ Νύσσης· β' ὁ Καμουλιανῶν» κτλ., φ. 328β-343. Περὶ τὸ τέλος· «Τῷ Κιέβου τῆς Μοσχοβίας ὑπόκεινται ἐπισκοπαὶ αὗται» (α'-ιβ'). Εἶτα· «Καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ῥωσίαν. α' ἡ Γαλίτζα. β' ἡ Βλανδιμοίρη. γ' ἡ Περεμίσλη. δ' ἡ Δουτζίσκα. ε' ἡ Τούρουβ. ς' ἡ Χόλμη. ζ' τὸ Μολέσμον». Πρβλ. G. Parthey ἔνθ. ἀνωτ. σ. 101-131.

9. «Ἔκθεσις βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσι τάξεως αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς Κ/πόλεως», φ. 344α-346β. G. Parthey ἔνθ. ἀνωτ. σ. 225-235.

10. «Περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν, τίνες αὐτῶν λέγονται ἔξαρχοι καὶ ὑπέρτιμοι καὶ τίνες μόνον ὑπέρτιμοι». Ἀρχ. «Ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας» κτλ., φ. 347α-350α. Πρβλ. G. Parthey ἔνθ. ἀνωτ. σ. 131-138.

11. «Ἔκθεσις νέα ὅπως συγγράφῃ (γρ. νῦν γράφει) ὁ Κ/πόλεως πατριάρχης τῷ πάπᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις καὶ ἀρχι-

επισκόποις, καὶ μὴν τοῖς μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διιθύνουσιν· ὅπως γράφωσιν οἱ μητροπολῖται τοῖς πατριάρχαις καὶ μητροπολίταις», φ. $350^{α}$-$357^{β}$.

12. Παρθενίου α' Κ/πόλεως ἐγκύκλιον συστατικὸν γράμμα τοῖς μητροπολίταις ὑπὲρ τοῦ περιοδεύοντος Γάλλου πρεσβευτοῦ Φιλίππου Ἀρλαίου κόμητος Δὲ Τζέζι (=de Cézy) καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ῥογερίου Ἀρλαίου (ἰνδ. θ'. Ἀπριλ. 1641). Ἀρχ. «Οἱ κατὰ πάροδον ἱερώτατοι μητροπολῖται» κτλ., φ. 358.

13. «Ὅσαι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν ἐς ὕστερον». Ἀρχ. «Ἐπίδαμνος, τὸ νῦν Δυρράχιον», φ. $359^{α}$-$360^{α}$. Πρβλ. G. Parthey, Notit. episcop. σ. 311-314.

14. «Τοῦ σοφωτάτου βασιλέως Λέοντος χρησμοί». Ἀρχ. «Αἷμα. Τὴν ἐχθροποιὸν ἔνδοθεν κρύπτει πλάνην» κτλ., φ. $361^{α}$-$365^{β}$.

15. «Ἀνωνύμου παράφρασις τῶν τοῦ βασιλέως Λέοντος χρησμῶν». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ θρυλλουμένου πτωχοῦ» κτλ., φ. $366^{α}$-$370^{α}$.

16. «Τοῦ σοφωτάτου βασιλέως Λέοντος χρησμὸς περὶ ἀναστάσεως τῆς Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Βύζαντος αὐλὴ» κτλ. φ. $370^{α}$.

17. Ἀδήλου. «Τῶν χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς σκόπει ἀκριβῶς. Κωνσταντῖνος πρώτιστος εὐσεβοκράτωρ» κτλ. φ. $371^{α}$. Ἀπὸ φ. $372^{β}$· «Καὶ πατριάρχας τῆς Νέας Ῥώμης βλέπε. Ἀρχιθύτης πρώτιστος ἐν πόλει μέγας» κτλ. Εἰς φ. $374^{β}$· «Γέγραπται τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Μιχαὴλ τοῦ Βυζαντίου. ἐν τῇ αὐθεντικῇ μονῇ τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, τοῦ Ῥάδουλ βοεβόνδα, τῆς κατὰ τὸ Μπουκουρέστιον, ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασαράβα βοεβόνδα, διὰ δαπάνης καὶ ἐξόδων τοῦ τιμιωτάτου, καὶ πανοσιωτάτου ἀρχιμανδρίτου, τοῦ πατριαρχικοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας, κυρίου Γερμανοῦ, ἡγουμενεύοντος ἤδη ἐπὶ τοῦ μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Σιγάρτζας. αχιη$^{ω}$. ἐν μηνί, Ἰουλ(ίῳ)».

**502**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 159 μήκ. 0,218, πλ. 16. Διήρηται εἰς τετράδια, ὡς φαίνεται, ἄνισα καὶ ἠριθμημένα κα'. Ἡ γραφὴ ἐπιμελής· τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμ-

μῶν 18 (0,126×0,075). Πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς κόσμημα ἐρυθρὸν σχήματος παραλληλογράμμου· αἱ τοῦ κειμένου τῶν κεφαλαίων ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί· ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα.

«+ Ἀρχὴ σὺν θεῷ, τῶν ἐρωτημάτων. τῶν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογϊωτάτου κῦρι Μανουὴλ Μοσχοπούλου δϊορθωθέντων + προσῳδιῶν +». Ἀρχ. «+ Ὅρος προσῳδίας + Τί ἐστι προσῳδία; Ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς» κτλ., φ. 1-157. Τὰ δύο ἔσχατα φύλλα (158-159) ἄγραφα. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου σημείωμα τοῦ καλλιγράφου ἔμμετρον (φ. 157β)· «Φίλε μου Χ(ριστ)ὲ υἱὲ Θεοῦ καὶ Λόγε, | σὸν οἰκέτην δέομαι ὁδήγησόν με. | Ἰωάννην θύτην τὸν σὲ φιλοῦντα, | εἰς τὸ εὖ βουλεύεσθαι καὶ εὖ τε πράττειν».

**503**. Αὐτόγραφον τεῦχος Μελετίου Πηγᾶ ἐκ φύλλων χάρτου 435 μήκ. 0,21, πλ. 0,16. Φύλλα ἄγραφα: 8-11, 222-223, 258-261, 323, 382. 419. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔχον πολλαχοῦ διαγραφάς, ἀποσβέσεις, διορθώματα καὶ προσθήκας τοῦ Μελετίου ἐν ταῖς ᾤαις. Σημείωμα μεταγενέστερον ἐν τῷ φ. 16β· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωαννικίου Διοδίου τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου Ἀλεξανδρείας».

1. «Αἱ περιεχόμεναι τῷδε τῷ ὑπομνήματι τοῦ ἐγχειριδίου ὑποθέσεις», φ. 1α-7β. Ἀπὸ φ. 12α ἐπιστολὴ τοῦ Μελετίου λατινική, ἀκέφαλος, πρὸς Μαργαρίταν βασίλισσαν Ναβάρρας, γραφεῖσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔτει 1583-ῳ. Ἀρχ. «- - - evangelium prædicemus» κτλ. Εἰς φ. 12β· «Τοῦ αὐτοῦ ἐπίγραμμα εἰς τὸ ἐγχειρίδιον» ὀκτάστιχον. Ἀρχ. «Οἷς πόθος ἀργαλέης» κτλ. Ἀπὸ φ. 13α ἐπιστολὴ Μελετίου Ἱερεμίᾳ β′ πατριάρχῃ Κ/πόλεως, ἔτους 1583-ου». Ἀρχ. «Ἄριστον μὲν δῶρον» κτλ. [1]. Ἀπὸ φ. 14α-16α πρόλογος τοῦ Μελετίου. Ἀρχ. «Ἐκθέμενοι ὡς ἐν ἐγχειριδίῳ» κτλ. Εἶτα τὸ κείμενον αὐτοῦ (φ. 17α-221α) μετ' ἐπιγραφῆς· «Μελετίου περὶ χριστιανισμοῦ ἐγχειρίδιον». Ἀρχ. «Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα. Διδάσκα-

[1] Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ληφθεῖσαν ἐξ ἑτέρου κώδικος (ἀτόπως νομισθέντος ὡς αὐτογράφου τοῦ Μελετίου) ἴδε παρὰ τῷ É. Legrand, Lettres de Mélétius Pigas, Paris 1902, σ. 70.

λος καὶ μαθητής. Διδάσκαλος. Τῶν τῆς Ἐκκλησίας φροντίδων μικρὸν ἀνανεύσαντες» κτλ.

2. «Μελετίου πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πανδοχεύς». Διάλογος μεταξὺ πανδοχέως καὶ ξένου. Ἀρχ. «Ξ(ένος). Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη» κτλ., φ. 224α-235β.

3. Τίτλος διαγεγραμμένος ὑπὸ τοῦ συγγραφέως· «Μελετίου + ἐπιτομὴ γραμματικῆς, διαλεκτικῆς καὶ ῥητορικῆς», φ. 236α. Μετὰ τοῦτον τὸν τίτλον ἕτερος· «Μελετίου στοιχειώσεις». Εἶτ' ἀμέσως ἑξάστιχον ἐπίγραμμα, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Εἰς Εὐγενίαν τὴν ἀδελφὴν ὁ Μελέτιος». Ἀρχ. «Οὐ θάνες Εὐγενίη» κτλ. Αὐτόθι «εἰς τὴν αὐτὴν δίστιχον». Εἰς φ. 236β «Μελέτιος μέγας πρωτοσύγκελλος καὶ ἀρχιμανδρίτης μεγάλης Ἀλεξανδρείας τοῖς ὁσιωτάτοις Διονυσίοις, τῷ τε μεγάλῳ πρωτοσυγκέλλῳ καὶ τῷ μεγάλῳ ἀρχιμανδρίτῃ» κτλ. ἐπιστολὴ ἀπὸ 7-ης Ἰουλίου 1599-ου ἔτους. Εἶτα τὸ κείμενον τῆς γραμματικῆς (φ. 237α-257β) μετ' ἐπιγραφῆς· «Μελετίου ἐπιτομὴ γραμματικῆς, διαλεκτικῆς καὶ ῥητορικῆς». Ἐν ταῖς ᾤαις προσθῆκαι τοῦ συγγραφέως ἰδιόχειροι καὶ σχόλιά τινα διὰ χειρὸς ἑτέρου τινός. Τῆς ἐπιτομῆς ἡ ἀρχή· «Τριῶν οὐσῶν τῶν περὶ τὸν λόγον τεχνῶν» κτλ.

4. Μελετίου ἐπιστολὴ «τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις ἐν Κυρίῳ ἀδελφοῖς, τοῖς ἐν Κ/πόλει καὶ Γαλατᾷ παροικοῦσιν». Ἀρχ. «Ἐπαινῶ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης τὴν εὐλάβειαν, δι' ἣν ὑμεῖς ζητεῖτε ἑρμηνευθῆναι τὰ παρ' ἡμῶν κατὰ Ἰουδαίων ἐκδοθέντα λατινιστὶ πρὸς τοὺς σοφοὺς ἐκείνους, πρὸς οὓς ἐγράφομεν» κτλ., φ. 262α-290α.

5. «Meletius lectori», φ. 290β-293α. Λατινικὸς πρόλογος ἔτους 1588-ου εἰς τὸ κατὰ Ἰουδαίων πόνημα τοῦ Μελετίου.

6. Μελετίου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ τῷ Γαβριὴλ Φιλαδελφείας ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, Πυανεψιῶνος εἰκάδι ἔτ. 1594, φ. 294α-322α. Μακρὰ ἐπιστολιμαία ἀπόκρισις τῷ Γαβριήλ, ζητήσαντι λύσεις εἰς ἀπορίας περὶ λατινικῶν τινων δογμάτων, ἰδίᾳ δὲ περὶ τοῦ δόγματος τῆς μετουσιώσεως.

7. Τρεῖς διάφοροι τίτλοι ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πονήματος ἐν

τῷ φ. 324α· α') «Διάλογος λεγόμενος χριστιανός», β') «Μελετίου διάλογος λεγόμενος χριστιανὸς καὶ ὀρθόδοξος», γ') «Ὀρθόδοξος χριστιανός: Μελετίου τοῦ . sic . πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτοῦ τῆς οἰκουμένης». Πρὸ τοῦ κειμένου τοῦ διαλόγου τούτου εὑρίσκονται δύο τοῦ Μελετίου σχετικαὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαί· α') Ἱερεμίᾳ Κ/πόλεως ἀπὸ μηνὸς Ἀνθεστ. θ' φθίνοντος ἔτ. 1587. Ἀρχ. «Πολλὰ πάλαι συγγράψαντας ἔγνωμεν» κτλ., φ. 325α-326α.— β') Κωνσταντίνῳ Κορνιακτῷ. Ἀρχ. «Διάλογόν τινα κατὰ Θράκην» κτλ., φ. 326α. Εἶτα τὸ κείμενον τοῦ διαλόγου μετ' ἐπιγραφῆς· «Μελετίου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου καὶ ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξανδρείας ὀρθόδοξος χριστιανός». Ἀρχ. «Ξένος. Χαίροις, ὦ παῖ» κτλ., φ. 327α-342α.

8. «Διάλογος ὀνομαζόμενος Χριστιανός, ἐπειδὴ φανερώνεται ἐν αὐτῷ, τίς εἶναι ὁ χριστιανὸς ὁ ἀληθινός, καὶ διαλέγουνται εἰς τοῦτον δύο πρόσωπα, ἕνας ξένος λεγόμενος καὶ ἕνα παιδὶ λεγόμενον· ὁ Χρυσὸς δὲ εἰς τὸν ὁποῖον εὑρέθησαν τάχατες ἐτοῦτοι οἱ δύο καὶ προσομιλοῦσιν, εἶναι ὁ Γαλατᾶς εἰς τὴν Κ/πολιν». Ἀρχ. «Λέγει λοιπὸν ὁ ξένος. Ξένος. Καλῶς τὰ κάμνεις, παιδί μου. Παιδί. Καλῶς ἦλθεν ἡ ἀντίληψίς σου» κτλ., φ. 343α-381β. Μετάφρασις εἰς γλῶσσαν δημώδη τοῦ προτέρου κειμένου.

9. «Μελετίου περὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων πραγματεία», μορφὴν ἔχουσα γράμματος πρός τινα Ἐδουάρδον, φ. 383α-418α.

10. Μελετίου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ «Κυριακῷ Φωτ(ε)ινῷ, ἰατρῷ καὶ διδασκάλῳ ἐν Ἐγγολσταλδιανίῳ ἀκαδημίᾳ λαμπροτάτῳ». Ἀρχ. «Ὦ ψυχῆς ἀδαμαντίνου» κτλ., φ. 420α-435β. Τὸ κείμενον τῆς μακρᾶς ταύτης ἐπιστολιμαίας θεολογικῆς διατριβῆς ὑποστὰν βλάβας ὑφ' ὑγρασίας ἔστι νῦν πολλαχοῦ δυσανάγνωστον. Τὸ τέλος αὐτῆς ἔχει ὧδε· «Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τοῦ κελλίου τῆς ἡμετέρας παροικίας (ἐν) ἔτει ͵ζρα κοσμογονείας πρὸ καλανδῶν ἰουλιανῶν. τουτέστι Μεταγειτνιῶνος λη»[1].

[1] Τὸ σημείωμα τοῦτο φθαρὲν ἔγραψεν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῶν τοῦ **Μελετίου** αὐτογράφων στοιχείων χεὶρ παλαιοῦ τινος αὐτῶν ἀναγνώστου.

**504**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 262 μήκ. 0,216, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Τῶν πρώτων 88 φύλλων τὸ κείμενον ἀριθμεῖ διὰ τὸ λεπτόγραφον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ γραμμὰς πολιαρίθμους, ἀπὸ 44 μέχρι 51· τὸ δὲ τῶν φύλλων 223-262 γραμμὰς 25. Φύλλα ἄγραφα: 89, 93, 98, 100, 102, 105, 107, 110, 114, 118, 119, 122, 124, 126, 128, 129, 132, 134, 139, 143, 144, 146, 148, 150, 155, 157, 159, 162, 170, 172, 174, 178, 179, 181, 185, 187, 188, 190, 194, 196, 197, 199, 203, 206, 208, 210, 212, 214, 215, 217, 219, 221, 223. Ἐκτὸς τῶν οὕτω πολλῶν ἀγράφων τούτων φύλλων εὑρίσκονται καὶ σελίδες οὐκ ὀλίγαι κεναί, οἷον $88^{β}$, $90^{α}$, $97^{α}$, $109^{β}$, $111^{β}$, $116^{β}$, $120^{β}$, $137^{α}$, $141^{α}$, $153^{α}$, $160^{α}$, $168^{α}$, $176^{β}$, $183^{β}$ $191^{α}$, $201^{β}$.

1. «Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας σύνταγμα εἰς το προφήτην Ὠσηέ». Ἀρχ. «Φιλοθέου βασιλίδος καὶ φιλολόγου πληρῶν ἐπίταγμα» κτλ., φ. $1^{α}$-$33^{α}$.

2. «Τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν προφήτην Μιχαίαν». Ἀρχ. «Σκοπὸς μὲν εἷς πᾶσι τοῖς θείοις προφήταις» κτλ., φ. $33^{α}$-$53^{α}$.

3. «Τοῦ αὐτοῦ Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας εἰς τὸν προφήτην Ἀββακούμ». Ἀρχ. «Εἰσί τινες οἳ σφόδρα δυσχεραίνουσιν» κτλ., φ. $53^{α}$-$66^{α}$.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας σύνταγμα εἰς τὸν προφήτην Ναούμ». Ἀρχ. «Ἐκήρυξε μὲν Ἰωνᾶς» κτλ., φ. $66^{α}$-$78^{α}$.

5. «Τοῦ αὐτοῦ ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν». Ἀρχ. «Πάντας ἀνθρώπους δημιουργήσας» κτλ., φ. $78^{α}$-$87^{β}$.

6. «Ἐκ τῆς σημασίας Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου». Ἀρχ. «Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου. Χεὶρ κυρίου τὴν δύναμιν» κτλ., φ. $88^{α}$.

7. «Τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ λόγου γ' τῆς πρὸς Κολασσαεῖς». Ἀρχ. «Ἀνακεφαλαιώσασθαι φησὶ τὰ πάντα» κτλ., φ. $90^{β}$.

8. Προφητεία Ὠσηὲ ἀκέφαλος ἀπὸ τῶν λέξεων· «εὕρη. καὶ διώξεται» (β', 6), φ. $92^{α}$. Εἰς φ. $109^{α}$ «Τέλος τῆς προφητείας Ὠσηέ». Ἐν ταῖς ᾤαις πυκνὰ σχόλια καὶ ἡ τοῦ Ἡσυχίου ἑρμηνεία. Εἶτα

(φ. 111α-222β) μετὰ πυκνῶν ὡσαύτως σχολίων ἐν ταῖς ὤαις καὶ τῶν ἑρμηνειῶν Ἡσυχίου τὰ κείμενα τῶν προφητῶν Ἰωήλ, Ἀμώς, Ἀβδιού, Ἰωνᾶ, Μιχαίου, Ναούμ, Ἀββακούμ, Σοφονίου, Ἀγγαίου, Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου· ὧν ἕκαστον προτετεγμένον ἔχει τὸν πίνακα κεφαλαίων εἰς ἃ διαιρεῖται. Ἐν τοῖς φύλλοις 112α, 121α, 138α, 142α, 154α, 161β, 169α, 177α καὶ 179α εὑρίσκονται αἱ Θεοδωρήτου Κύρρου ὑποθέσεις τῶν προφητειῶν Ἰωήλ, Ἀμώς, Ἰωνᾶ, Μιχαίου, Ναούμ, Ἀββακούμ, Σοφονίου, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου· ἐν δὲ τοῖς φύλλοις 161α καὶ 213 τεμάχη Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἢ ὑποθέσεις εἰς τὰς προφητείας Ἀββακοὺμ καὶ Μαλαχίου.

9. Ἀνωνύμου λόγος «εἰς τοὺς ἁγίους πάντας, ἐν ᾧ καὶ τῆς περὶ τὸν ἄνθρωπον τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἐπιτομή», φ. 225α-262β. Ἀρχ. «Καὶ τὸ λόγοις μὲν ἄλλως τὰ τῶν ἁγίων ἑκάστου διεξιέναι» κτλ. Πρὸ τοῦ κειμένου ἡ «ὑπόθεσις τοῦ λόγου», ἧς ἡ ἀρχή· «Τῷ παρόντι λόγῳ σκοπός ἐστιν οὐ τὸ τοὺς ἁγίους ἁπλῶς ἐγκωμιάσαι» κτλ., φ. 224α.

**505**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 10-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 320 μήκ. 0,218, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 17 (0,142×0,10). Αἱ ἐπιγραφαί χρυσαῖ· χρυσᾶ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Τὸ τεῦχος ἔχει καὶ τρία χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα κοσμήματα, δύο σχήματος τετραγώνου (φ. 1α καὶ 149α), ἓν δὲ σχήματος πιοειδοῦς (φ. 290α). Ἐπὶ τοῦ φ. 320β πρόσθετον ἔτους 1086-ου σημείωμα· «Μηνὶ Μαρτίῳ θ'. ἰνδ(ικτιῶνο)ς θ. ἐν ἔτει τῷ ,ϛφϞ δ. ἀπεκάρη ἡ ἁγία ἡμῶν δέσποινα». Ἕτερον σημείωμα ἀρχῆς 18-ης ἑκατ. ἐν τῷ φ. 1α· «Γερβασίου προηγουμένου τοῦ Τραπεζουντίου» — «νῦν δὲ Ἱεροσολυμίτου καὶ πρωτοσυγκέλου». Σημειωτέον ἔτι, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς δευτέρας τοῦ τεύχους πινακίδος ἐκόλλησε παλαιὸς αὐτοῦ σταχωτὴς ἓν φύλλον μεμβράνινον 12-ης ἑκατ., ἀπεσπασμένον ἐξ ἐπιτόμου συναξαρικοῦ μηνολογίου· ἐν αὐτῷ δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου. Ἀρχ. «- - - κόνους ψαλμοὺς ἔψαλλε μετά τινος σμικροτάτου τροπαρίου οὕτως συντεθειμένου: Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεός» κτλ.

Ψαλτήριον μετὰ χρυσῆς ἐπιγραφῆς ἐντὸς κοσμήματος· «+ Ψαλ-

τήριον τερπνὸν εἰς Θεὸν μέλος», φ. 1-289. Διήρηται εἰς καθίσματα διακρινόμενα ἀπ' ἀλλήλων διὰ χρυσῶν ὀφεοειδῶν κοσμημάτων. Ἀπὸ φ. 290 κέ. «Αἱ ᾠδαί». Εἶτα ἡ προσευχὴ τοῦ «προφήτου Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου» (φ. 313β), ἡ «προσευχὴ Ἐζεκίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας» (φ. 314β), ἡ «προσευχὴ Μανασσῆ βασιλέως Ἰούδα» (φ. 316α) καὶ ὁ συνήθης «ὕμνος ἑωθινός» (φ. 319α-320β).

**506**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 369 μήκ. 0,215, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα· 238-240. — Στιχηράριον ἀκέφαλον μετ' ἐπιγραφῶν καὶ στοιχείων ἀρκτικῶν ἐρυθρῶν. Ἀρχ. «--- α α κοσμω επεδημησας. ζητων ο ε. καλλυνας πλασμα» κτλ.

**507**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 212 (μήκ. 0,215, πλ. 0,153), ὧν ἄγραφα ὀκτώ (φ. 95-96, 182-184, 201-203). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16. Ἐν τῷ φ. 212 σημείωμα πρόσθετον· «αψλς" (1736), Μαρτίου ι', ἔδωκα τῷ διδασκάλῳ τοῦ ἐκλαμπροτάτου πεϊζαδὲ Ἀλεξάνδρου μίαν ῥητορικὴν τοῦ Σταγειρίτου Ἀριστοτέλους». Ἐν τῷ φύλλῳ 1α πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιεχομένων.

1. «Ερωτιάνου τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ᾱ. Ἀλυσμόν, ἀπορίαν, ἀμηχανίαν» κτλ., φ. 2α-94α. Ἐκδ. Franzii (Lipsiae 1780), σ. 30 κέ.

2. «Γαληνοῦ τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ᾱ. Ἀγκυλιδωτὸν» κτλ., φ. 97α-181β. Ἐκδ. Franzii σ. 412 κέ.

«Λεξικὸν Ἡροδοτείων λέξεων». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ᾱ. Ἀνέλῃ, χρήσῃ. Ἀναξυρίδας, τὰ βαθέα» κτλ., φ. 185α-200β. Ἐκδ. Franzii σ. 602 κέ.

4. «Ἐκ τῶν παρὰ Κορίνθῳ περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου». Ἀρχ. «Λέγεται παρὰ τοῖς Ἴωσι τὸ μὲν ὑγιαίνειν οὐλεῖν» κτλ. Greg. Corinthii . . de dialectis ed. G. H. Schaefer (Lipsiae 1811), σ. 491 κέ.

**508**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,215, πλ. 0,15. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Σελίδες ἠριθμημέναι 763 μήκ.

0,162, πλ. 0,10. Μία εκάστη αὐτῶν ἀριθμεῖ γραμμὰς 22. Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τῆς 1 σελ. ὁ γράψας τὸ τεῦχος τοῦτο ἐδήλωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτω· «Γερβασίου Τραπεζουντίου υἱοῦ Συμεῶν: καὶ πρωτοσυγκέλου». — Ἐπιγραφή· «Ἀλεξάνδρου ἑρμηνέως τοῦ Βι(=υ)ζαντίου πραγματεία εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς». Ἀρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα πραγματείαν». κτλ.

**509**. Τεῦχος χάρτινον ἀπαρτισθὲν ἐκ λειψάνων διαφόρων κωδίκων καὶ τετραδίων 15-ης καὶ 16-ης ἑκατ. Φύλλα 247 μήκ. 0,$^{215}/_{22}$, πλ. 0,158. Τὰ φύλλα 127-131, 235-238 καὶ 241 ἄγραφα. Ἐν τῷ φύλ. 1$^{α}$· «Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης οἰκουμενικὸς καὶ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης: + καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις». Νοητέος ἴσως Κύριλλος 3-ος ὁ Σπανός. Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. 2$^{α}$ σημ. 16-ης ἑκατ. «Τούτο βυβλίον ἦναι τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα συνΑρχαγγέλου Μηχαὴλ τῆς ἁγΐας πόλεως Ἱερουσαλήμ. καὶ ἥτις το ἤστερίσϊ με τον Ηούδα ναχρίνεται τὸν προδότη».

1. Φύλλ. 2-80 (γραφὴ 15-ης ἑκατ.). Εὐριπίδου Ὀρέστης ἀνεπίγραφος καὶ κεκολοβωμένος. Ἀρχ. «Ὑπόθεσις. + Ὀρέστης ἐκδικῶν τὸν φόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀγαμέμνονος» κτλ. — Φύλλ. 4$^{β}$ «Τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος». — Φ. 5$^{α}$-80$^{β}$ κείμενον τοῦ Ὀρέστου μετὰ σχολίων ἐρυθρῶν ἄνωθεν τῶν στίχων. Ἀρχ. «Προλογίζει Ἠλέκτρα. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν» κτλ. Τελευτᾷ εἰς τὸν στίχον 411 «Μενέλαος. Αὗταί σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ»; Ἑκάστη σελὶς ἀριθμεῖ 6—7 στίχους.

2. Φύλλ. 81$^{α}$ (γραφὴ 16-ης ἑκατ.). Τεμάχιον ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «- - - καὶ πρὸς ἀμφοτέρους ὑμᾶς παραινέσεις ἔστειλα» κτλ.

3. Φύλλ. 82$^{α}$-90$^{β}$ (τεμάχιον σχεδογραφίας τῆς 16-ης ἀρχομένης ἑκατ.). Ἀρχ. « - - - *δέ.* σύνδεσμος. *ἀπολογουμένου.* μετοχή. κανόνισον. ἀπολογοῦμαι καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἀπολογούμενος, τοῦ ἀπολογουμένου. ὡς, ἐπίρρημα» κτλ.

4. Φύλλ. 91. Δοκίμιον γραφικοῦ χαρακτῆρος.

5. Φύλλ. 92$^{α}$ (γραφὴ ἡ τοῦ φ. 81$^{β}$). Ἡ ἀρχὴ ἐπιστολῆς, ἴσως τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 προσημειωθείσης. «Ἔλαβόν σου τὸ γράμμα, καὶ διελθὼν αὐτὸ κατενόησά σε ἀχθόμενον κατ' ἐμοῦ μὴ δικαίως» κτλ.

6. Φύλλ. 93-100 (τετράδιον ἐκ κώδ. 15-ης ἑκατ.). Λείψανον τοῦ πρώτου βιβλίου Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς μεθ' ἑρμηνείας ἐν ταῖς ὤαις. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου (p. 406,12 Berol.)· «(τ)εσσάρων δὲ κινήσεων οὐσῶν, φορᾶς, ἀλλοιώσεως» κτλ. Τέλος (p.407,19)· «καὶ τὸ μὲν κινεῖται, τὸ δὲ κινεῖ, τούτων δ' οὐδὲν - - -». Ἡ ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας· «Διότι ἢ κατ' ἄλλο, ἢ καθ' ἑαυτό. κατ' ἄλλο μὲν ἢ κατὰ συμβεβηκός, ὅταν μὴ κινῆται αὐτὸ» κτλ. Τέλος· «ἐξ ἧς τὸ μὲν πέφυκεν κινεῖν, τὸ δὲ κινεῖσθαι».

7. Φύλλ. 101α-114α (γραφὴ 15-ης ἑκατ.). Ἀνωνύμου «+ Περὶ συντάξεως καὶ ἵνα ὁ τοῦτο γνωρίσας συντάσσῃ μὲν πάντα τὰ σχέδη καὶ πάντα τὰ βιβλία·κατὰ τὴν τεχνικὴν ἀκολουθίαν, τοὺς δὲ σολοικισμοὺς διαφεύξηται». Ἀρχ. «Ἰστέον δέ, ὅτι ὀκτὼ εἰσὶ πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, ὄνομα, ῥῆμα» κτλ. — Φύλλ. 114β κέ. «+ Περὶ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν καὶ διατί ὀκτὼ εἰσιν: τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐμάθαμεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν» κτλ. — Φύλλ. 117α-126β «Φράσις τρόπων ποιητικῶν. οὗτοι μὲν οὖν οἱ τρόποι τῆς γραμματικῆς τὴν κοινὴν συνήθειαν παραβαίνοντες: + Φράσις μέν ἐστι λόγος ἐγκατάσκευος, ἢ λόγος κατά τινα περισσοτέραν δήλωσιν ἐκφερόμενος» κτλ.

8. Φύλλ. 132α-139β (γραφὴ 15-ης ἑκατ.). —α') «Στίχοι ἰαμβικοὶ» ἕξ. Ἀρχ. «Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον» κτλ. — β') Δίστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεοῦ βουλεύματα φαίνει» κτλ.— γ') «Φωκυλίδους ἔπη τὰ λεγόμενα ἀργυρᾶ». Ἀρχ. «Μήτε γαμοκλεπέειν» κτλ., φ. 132α-139β. Τέλος· «λήια κειράμεναι καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς». Μεταξὺ τῶν στίχων σχόλια ἐρυθρά.

9. Φύλλ. 140α-153. Δύο τετράδια ἠριθμημένα, α', β'· γραφὴ 15-ης ἑκατ. — α') Φ. 140α-151α «Φωκυλίδους ἔπη τὰ λεγόμενα ἀργυρᾶ», τέλεια, ἔχοντα πρὸ τοῦ κειμένου τοὺς ἐν ἀριθ. 8 δηλωθέντας στίχους ἰαμβικοὺς καὶ τὸ μετ' αὐτοὺς δίστιχον. Μεταξὺ τῶν στίχων ἐρυθρὰ σχόλια. — β') Φ. 151β-153 «Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ οὕτω πως ἐπιλεγόμενα χρυσᾶ, στοιχείωσιν περιέχοντα τῆς τελειότητος τῶν Πυθαγορ(ε)ίων: + Πυθαγόρου Σαμιοίο». Ἀρχ. «Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς» κτλ. Τέλος· «θεοῖσιν ἐπευξάμενος τε-

λέσαι τούτων δὲ κρατήσας - - - -». Μεταξὺ τῶν στίχων ἐρυθρὰ σχόλια.

10. Φύλλ. 154-159 (γραφὴ 15-ης ἑκατ.). Ἀρχ. «Γενική. (Ἀ)γορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Γενικὴ . . ὡς ἂν τῶν μάρως ἀγωνίσονται: Δοτική. . . . ἢ χαμευνία καὶ γάλλετο, ἀντὶ τοῦ ἐτέρπετο» κτλ. Τέλος· «Αἰτιατική. (Δ)ημοσίᾳ τοῦτο ἐκήρυττεν:+ (Γ)ενική. (Κ)οινώνησον αἵματος». Εἶτα (φύλλ. 160-247) λείψανον κώδικος 16-ης ἑκατ. σῷζον τετράδια ἠριθμημένα ἀπὸ κα' μέχρι λβ'· τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25-26.

11. Φύλλ. 160ᵅ κέ. «Ἀρχ(ὴ) σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ, Ἀλεξανδρέως». Ἀρχ: «Περὶ προσωδιῶν: + Προσωδίαι εἰσὶ δέκα· ὀξεῖα / βαρεῖα ' » κτλ.

12. Φύλλ. 180β. « +Στίχος ἡρωελεγεῖος εἰς τὰ πεντήκοντα βιβλία, ἃ συνέταξεν ὁ ἱστορικὸς Κώνων». Ἀρχ. «+ Αἰῶνος πείρημα ἀφυσάμενος» κτλ. Ἐν τῇ Epigram. anthol. palat. τ. 3, σ. 322, ἀριθ. 186 «εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκην».

13. Φύλλ. 180β. «+ Αἰνίγματα σοφῶν +». Δέκα στίχοι συνηνωμένοι, εἰ καὶ συναποτελοῦσι τέσσαρα διάφορα αἰνίγματα. Τὰ δύο πρῶτα ἐν τῇ Epigr. anth. palat. τ. 2, σ. 481, ἀριθ. 110, καὶ τ. 3, σ. 578, ἀριθ. 8. Τὰ λοιπὰ δύο ἔχουσιν οὕτως·

Ἐν σοὶ χαλεῖται τοῦ θεοῦ κλῆσις μία·
ἅπας ὁρᾷ με καὶ κρατεῖν οὐκ ἰσχύει.

---

Ἐξ οὐρανοῦ κάτειμι καὶ τὴν γῆν φθάνω·
τρὶς πεντακόσ'- - -[1] ψῆφος καὶ νόει.

14. Φύλλ. 181ᵅ-189ᵅ. «+Ἕτεροι τρόποι ποιητικοί. κζ. δηλωτικοὶ συνεσκιασμένης φράσεως ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως». Ἀρχ. «Ὑπερβολή, ἔκφρασις, ἐνέργεια κτλ. - - - ᾱ Ὑπερβολή ἐστι φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν» κτλ.

15. Φύλλ. 189ᵅ-195β. «Περὶ τῶν πέντε διαλέκτων». Ἀρχ. «Διάλεκτοι εἰσὶ πέντε, Ἰάς, Ἀτθίς, Δωρίς, Αἰολὶς καὶ κοινή: —

[1] Ἐν τῷ κώδικι «τρεῖς πενταχὸς ἔριμοι»=ἔστι μοι?

ἔχει δὲ ἑκάστη διάλεκτος οἰκεῖον ἰδίωμα, ὃ συνόψει καλῶς ὑποδείξομεν» κτλ. Τέλος· «καὶ τὸ ἐπιπλάσσω ἐπιπλάζω καὶ τὰ ὅμοια».

16. Φύλλ. 195β-197β. «Περὶ ῥαψωδίας». Ἀρχ. «+Τί ἐστι ῥαψωδία; ποίημα ἐμπεριειληφὸς τινὰ ὑπόθεσιν» κτλ.

17. Φύλλ. 200α-211α. «+ Ἀρχ(ὴ) σὺν θεῷ τῶν συντάξεων, πῶς δεῖ ὀφείλει σύντάσσειν τὰς ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος πτώσεσιν». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ᾱ. Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν τῶν ῥημάτων φυσικῶς πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται» κτλ.

18. Φύλλ. 211β-212α. Διάφορα γραμματικὰ σημειώματα. Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι τὰ ὑπερθετικὰ ἐπίτασιν ἀεὶ ἔχει» κτλ.

19. Φύλλ. 212α. «Τὰ ὀνόματα τῶν ἐννέα Μουσῶν». Ἀρχ. «Καλλιόπη ἡρωϊκά, Κλειὼ ἐλεγεῖα» κτλ.

20. Φύλλ. 212β κέ. Περὶ προσῳδίας καὶ τῆς τῶν γραμμάτων εὑρέσεως ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Προσωδία ἐστὶ τόνος πρὸς ὃν ᾄδομεν καὶ τὴν φωνὴν εὐρυτέραν ποιοῦμεν» κτλ.

21. Φύλλ. 218α-230α. Ἀνεπίγραφον περὶ ῥημάτων. Ἀρχ. «Ῥῆμα ἐνεργητικὸν κυρίως ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς ω̃ μέγα, οἷον τύπτω» κτλ. Τέλος· «ἐνδέχεται, δύναται, λέγεται, εἴρηται».

22. Φύλλ. 230α-232β. «Περὶ τῆς συντάξεως τῶν προθέσεων». Ἀρχ. «Ἡ ἐ̅ν̅ πρόθεσις δοτικῇ συντάσσεται πάντοτε» κτλ.

23. Φύλλ. 233α-239α. Ἀνεπίγραφον περὶ ῥημάτων. Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι τοῦ ῥήματος αἱ διαθέσεις εἰσὶ πέντε» κτλ. Τέλος· «ὅπερ ἐμοὶ οὐ συμβέβηκεν ἐν τοιαύτῃ ὑποθέσει:· +Ἐν Μεσήνῃ τῆς Σικελίας: + + ἔτει ᾱ῀ᵠ. ῡᵠ ϟ̅ᵠ ε̅ᵠ:+».

24. Φύλλ. 239β-240α. «Περὶ τοῦ πῶς συνέστη ἡ τῶν Ἑλλήνων γραμματικὴ εὕρεσις, καὶ ἐκ τίνων καὶ ποίων ἀνδρῶν». Ἀρχ. «Ἡ τῶν παρ' Ἕλλησι στοιχείων εἰσαγωγὴ» κτλ.

25. Φύλλ. 242β-244α. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Τί βούλει ἐρωτηθῆναι, ὄνομα ἢ ῥῆμα; ὄνομα. καὶ τί ἐστιν ὄνομα» κτλ.

26. Φύλλ. 244α-247β. «Κωνσταντίνου τοῦ Λασκάρεως περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων». Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων καὶ χρησίμων» κτλ. Τέλος· «καὶ χολῳῶ, τὸ θορυβῶ - - -».

**510.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 527 μήκ. 0,22, πλ. 0,165.

Φύλλα ἄγραφα· 58, 129, 248-251. Τὰ φύλλα 149-527 παριστῶσιν αὐτόγραφα τετράδια Ἀθανασίου Ὑψηλάντου, τῶν ἐτῶν 1729 καὶ 1734. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου».

1. Φύλλ. 1α-42β. «Σημειώσεις τινὲς συμβάλλουσαι τὰ μέγιστα τοῖς ἱεροκήρυξιν». Ἀρχ. «Ἰαννουαρίου α<sup>η</sup> εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐδόθη μὲν πρώτη περιτομὴ τῷ Ἀβραὰμ» κτλ.

2. Φύλλ. 43α-57β. Περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων ἀκέφαλον κείμενον. Ἀρχ. «Βον. τὸ δὲ χρίσμα τοῦ ἁγίου μύρου σημαίνει τὴν πρώτην σφραγῖδα» κτλ.

3. Φύλλ. 59α-128β. «Εἰς τὰ ἄπορα τῆς πρώτης βίβλου, ἤτοι Γενέσεως κατὰ συντομίαν». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Χρῆναι λέγειν προϋπάρχειν» κτλ.

4. Φύλλ. 130α-148β. Ἀντίγραφον τῆς ἔτει 1691-ῳ ἐκτυπωθείσης ἐν Βουκουρεστίῳ παραφράσεως Χρυσάνθου Νοταρᾶ τῶν Βασιλείου Μακεδόνος παραινετικῶν κεφαλαίων. Περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἴδε I. Bianu și N. Hodos, Bibliografia românésca veche, τ. 1, σ. 324-326.

5. Φύλλ. 149α-152β. «Ὅτι ἀτελὲς τὸ τῶν Λατίνων βάπτισμα». Ἀρχ. «Εἰ μὲν τὸ βαπτίζω ῥῆμα οὐ τὸ ῥαντίζειν» κτλ.

6. Φύλλ. 152β-154β. «Ἡ συμφωνία ὁποῦ ἔγινε μεταξὺ τῶν συμβούλων τοῦ ῥιγὸς τῆς τζάρας τῆς Ῥωσσίας ἐξ ἑνὸς καὶ ἑτέρου μέρους μετὰ τοῦ πρέσβεως τοῦ ῥιγὸς τῆς Περσίας ὀνομαζομένου Ἰσμαὴλ μπεϊ» (1723). Ἀρχ. «Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ. Πολλὰ καλὰ ἠξεύρετε» κτλ.

7. Φύλλ. 154β-155β. «Διὰ τὴν Ἱσπάνιαν ἱστορικόν». Ἀρχ. «Εἰς τὴν Ἱσπανίαν οἱ Φραντζέζοι ἐπολέμησαν» κτλ.

8. Φύλλ. 156. «Αἱ πατριαρχικαὶ ἐξαρχίαι», ἢ κατάλογος 15 πατριαρχικῶν ἀξιωματικῶν ἐχόντων ἐξαρχίας. Ἀρχ. «Τοῦ μεγάλου λογοθέτου. Μονήσια. ἡ Φιλαδελφεία, ἡ Κάβαρνα, ἡ Ἰάκωβα» κτλ. Τέλος· «Τοῦ πρημικηρίου. + τὸ Γηρομέρι. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. ͵αψχθῳ ἔτει Φευρουαρίου πρώτη μεσοῦντος: — Ἀθανασίου Θεοδωρίδους» (= τοῦ Ὑψηλάντου).

9. Φύλλ. 157-537. «Ὁλκάδος ἐπιστημονικῆς Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Κωνσταντινουπολίτου τόμος Γ^ος: μέρος Β^ον: περιέχον α^ον λογικὴν τοῦ Κορυδαλλέως ἰδιόχειρόν μου, ἀλλ' ἀτελείωτον· β^ον φυσικὴν λατινιστί, καίτοι ἀτελείωτον· γ^ον φυσικὴν ἑτέραν λατινιστί, ἀτελείωτον καὶ αὐτήν. — Εἰς τὰ ἄπορα τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως λύσεις ἰδιοχείρους μου· δ^ον tractatum theologicum ἰδιόχειρόν μου, ἀλλ' ἀτελείωτον· ε^ον Πέτραν σκανδάλου τοῦ Ἠλία Μηνιάτου· ς^ον τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν πέντε διαφορῶν, εἰ καὶ ἀτελείωτον· ζ^ον dagl' elementi d' Euclide βιβλίον πέμπτον· η^ον algebram· θ^ον περὶ σφαίρας κατὰ Πτολεμαϊκοὺς διὰ στίχων»[1]. Εἶτα τρία ἕτερα κείμενα, ὧν δύο ἔντυπα (φ. 528-537). Τὸ tractatum theologicum (φ. 351-358) ἔγραψεν ὁ Ὑψηλάντης ἐν Παταβίῳ ἔτει 1734-ῳ. Ἐν τοῖς φύλλ. 252-277 δεύτερον ἀντίγραφον τῆς πραγματείας· «Εἰς τὰ ἄπορα τῆς πρώτης βίβλου, ἤτοι Γενέσεως κατὰ συντομίαν». Ἔγραψε δὲ ταύτην ἔτει 1729-ῳ.

**511**. Τετράδια μαθημάτων διδαχθέντων ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐν τῇ Θεολογικῇ τοῦ Σταυροῦ Σχολῇ. Φύλλα 424. Γραφεὺς αὐτῶν Σωφρόνιος Λέσβιος. Ἐν αὐτοῖς μεταξὺ ἄλλων τινῶν κειμένων ὑπάρχουσι σημειώσεις εἰς Εὐριπίδου Μήδειαν, Αἰσχύλου «Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις» καὶ Σοφοκλέους Ἀντιγόνην. Τὰ πρῶτα 118 φύλλα κατέχουσι «Τετράδια ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἔτους ὑπὸ κ. Φωτίου Ἀλεξανδρίδου καὶ σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων· ἐγράφησαν δὲ ὑπὸ Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου κατὰ τὸ ͵αωξθ' (1869) Μαΐου 15».

**512**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 121 μήκ. 0,22, πλ. 0,142. Τὰ πέντε πρῶτα φύλλα πρόσθετα· τούτων τὸ πρῶτον μεμβράνινον ἀπεσπασμένον ἐξ ἰβηρικοῦ παλαιοῦ κώδικος· τὰ μετ' αὐτὸ τέσσαρα χάρτινα καὶ ἄγραφα. Τὰ λοιπὰ φύλλα 6-121 συναποτελοῦσι 15 τετράδια ἠριθμημένα (δ'—ιη'), γεγραμμένα ἐν τῇ 14-ῃ ἑκατ. ὑπὸ δύο διαφόρων λογίων ἀνδρῶν.

1. Φύλλ. 6-63. «Εἰκόνες Φιλοστράτου» λβ' μετὰ σχολίων ἄνω-

[1] Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δευτέρου τόμου τῆς αὐτογράφου Ὁλκάδος ἐπιστημονικῆς τοῦ Ὑψηλάντου σῴζεται σήμερον ἐν τῇ μικρᾷ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Μανταμάδῳ Λέσβου σχολῆς. Ἴδε τὴν ἐμὴν Μαυρογορδάτειον βιβλιοθήκην, τ. 1, σ. 164.

θεν τῶν στίχων καὶ πυκνῶν ἑτέρων ἐν ταῖς ᾤαις. Ἀρχὴ τοῦ κειμένου· «Ὅστις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν» κτλ. Ἀρχὴ τῶν σχολίων· «Τὸ *ὅστις μὴ ἀσπάζηται* ταὐτὸν τῷ *ὁ μὴ ἀσπαζόμενος*. καὶ ὁμοίως ἀτελὲς» κτλ.

2. Φύλλ. 64-68. «Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά. ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικά». Κείμενον καὶ σχόλια ἐν ταῖς ᾤαις. Ἀρχὴ τοῦ κειμένου· «Βούλει μαθεῖν ἄνθρωπε» κτλ. Ἀρχὴ τῶν σχολίων· «Τὸ *πρόσχες* διὰ δύο σσ ὤφειλε γράφεσθαι» κτλ.

3. Φύλλ. 68α. (Ἐπίγραμμα Μουσικίου ἀνεπίγραφον) μετὰ σχολίων. Ἀρχ. «Ἁ Κύπρις Μούσαισι» κτλ. Epigr. anth. palat. τ. 1, σ. 9.

4. Φύλλ. 69β. «Ἐκ τοῦ ἐναντίου πιθανὰ Μητροδώρου» μετὰ σχολίων. Ἀρχ. «Παντοίην βιότοιο» κτλ. Epigr. anth. palat. τ. 1, σ. 72.

5. Φύλλ. 72α-83α. «Μόσχου ἔρως δραπέτης» καὶ ἕτερά τινα ἐπιγράμματα, πάντα μετὰ σχολίων. Ἀρχ. «Τίς πυρὶ πῦρ ᾿δάμασσεν» κτλ. Epigr. anth. palat. τ. 1, σ. 94.

6. Φύλλ. 83-103α. «Μάρκου Ἀντωνίνου ἐκ τῶν καθ' ἑαυτόν». Σχόλια ἐν ταῖς ᾤαις καὶ μεταξὺ τῶν στίχων. Ἀρχ. «Ἴδιον ἀνθρώπου φιλεῖν καὶ τοὺς πταίοντας» κτλ. Ἐκδ. Stich σ. 84.

7. Φύλλ. 103β. Ὀνόματα μηνῶν κατὰ Ῥωμαίους, Αἰγυπτίους, Μακεδόνας, Καππαδόκας, Ἕλληνας, Ἑβραίους, Βιθυνοὺς καὶ Κυπρίους.

8. Φύλλ. 104. Μετρικὰ ἀνεπίγραφα. Ἀρχ. «Πόδες λέγονται, ἐφ' ὧν βαίνει τὰ ζῷα καὶ δι' ὧν βαδίζει» κτλ.

9. Φύλλ. 105α. Ἀνεπίγραφον περί τινων ῥημάτων. Ἀρχ. «Ὄλλυμι ἐνεστὼς καὶ ὀλλύω· ὤλλυν παρατατικός. ὀλέσω μέλλων καὶ ἀπολλῶ» κτλ.

10. Φύλλ. 106β. «Ἐπιστολὴ κῦρι Μαξίμου τοῦ Πλανούδη». Ἀρχ. «Ἐρήμην ποτὲ καταδικασθεὶς» κτλ. M. Planudis epistulae ed. M. Treu σ. vi.

11. Φύλλ. 106β. «Αἴνιγμα κῦρι Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου». Ἀρχ. «Ἦν ὅτ' ἔην βροτῷ εἴκελος» κτλ. Ἀδέσποτον παρὰ τῷ Boissonade, Anecdota graeca, σ. 455. Epigr. anth. palat. τ. 3, σ. 569.

12. Φύλλ. 107α-115α. «Ἰσαὰκ μοναχοῦ περὶ μέτρων ποιητικῶν Ἀρχ. «Μέλλοντες περὶ μέτρων» κτλ. L. Bachmann, Anecdota graeca, τ. 2, σ. 169-196.

13. Φύλλ. 115α-118α. «Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. Ἀρχ. «Πάσης παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς» κτλ. Ch. Waltz, Rhetores graeci, τ. 2, σ. 802-820.

14. Φύλλ. 118β-120β. Ἀνεπίγραφον περὶ τρόπων ποιητικῶν. Ἀρχ. «Εἰσὶ δὲ καί τινα πάθη λέξεων λεγόμενα καὶ αὐτὰ τρόποι» κτλ.

15. Φύλλ. 120β-121β. «Ἐκ τῶν λέξεων αἷς χρῆται Ἡρόδοτος». Ἀρχ. «Ἀνέλῃ, χρήσῃ. ἀνδρῶν, μέγας οἶκος ἀνδρῶν» κτλ. Κείμενον κολοβόν. Τέλος· «ἢ λάχανον σελίνῳ ἐοικός. σκυτάλαις ῥάβδοις».

**513**. Τρία χάρτινα τεύχη συνδεδεμένα τῆς 18-ης ἑκατ., ἀριθμοῦντα ὁμοῦ φύλλα 119 μήκ. 0,21, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα· 33-37, 69, 103 καὶ 104. Τὰ κείμενα μονόστηλα· τὸ πρῶτον (φ. 1-32) ἐκ γραμμῶν 30, τὸ δεύτερον (φ. 38-84) ἐκ γρ. 29-30, τὸ τρίτον (φ. 85-119) ἐκ γρ. 21.

1. Φύλλ. 1-32. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α^ον. Περὶ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων. Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς» κτλ.

2. Φύλλ. 38-84. (Θεοφίλου Κορυδαλλέως ῥητορικὴ κεκολοβωμένη). Ἀρχ. «Προοίμιον εἰς τὴν ῥητορικὴν τέχνην. Τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν» κτλ. Τέλος· «καὶ τὰ λοιπὰ κεφάλαια κοινὰ ἔσται ἀμφοῖν. ἡ ἀντίληψις, ἐὰν μὴ - - -».

3. Φύλλ. 85-102. «Σχόλια εἰς τὸ βῆτα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους Ἀσκληπιοῦ, ἀπὸ φωνῆς Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου». Ἀρχ. «Ἀνάγκη πρὸς τὴν ζητουμένην ἐπιστήμην» κτλ. Ἐκδ. Hayduk (Berolini 1888), σ. 137 κέ.

4. Φύλλ. 105-119. «Τόμος συνοδικὸς κατὰ τῆς τῶν Λατίνων αἱρέσεως, ἐκτεθεὶς κατὰ μῆνα * τῆς * ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἔτους, καθαιρῶν μὲν Ἰωάννην τὸν Βέκκον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἀναθέματι τοῦτον καθυποβάλλων ὡς τῇ

τοιαύτῃ αἱρέσει αὐτομολήσαντα, τῷ αὐτῷ δ' ὁμοίως παραδιδοὺς ἀναθέματι καὶ πάντα ἄλλον, τὸν τὰ ἐκείνου φρονοῦντα ἢ φρονήσοντά ποτε. προκαθημένου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, συνεδριάζοντος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Γρηγορίου, παρακαθημένης τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ τῶν λαμπροτάτων συγκλητκῶν». Ἀρχ. «Ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα» κτλ. A. Banduri, Imperium Orientale. Paris. 1711, τ. 2, σ. 942-949.

**514**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 190, ὧν ἔνια ἄγραφα (φ. 49, 50, 117, 118, 130-134, 153, 154). Διάφοροι γραφαὶ τῆς 17-ης ἑκατ. Τὰ κείμενα μονόστηλα.

1. Φύλλ. 1-82. «Ἐκ τοῦ χρονικοῦ τοῦ σοφωτάτου Μιχαήλου τοῦ Γλυκᾶ κατ' ἐκλογήν». Ἐν τῷ φ. 51 σημειοῦται ὡς χρόνος τῆς ἐκλογῆς ταύτης τὸ ἔτος 1686.

2. Φύλλ. 83-116. «Ἐκ τῶν τοῦ Μακαρίου Αἰγυπτίου ὁμιλιῶν ἐκλογαὶ πνευματικαὶ πολλῆς ὠφελείας πεπληρωμέναι».

3. Φύλλ. 119-129. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν «Σωκράτους Σχολαστικοῦ».

4. Φύλλ. 135-152. «Ἀκακίου μοναχοῦ Σαββαΐτου ἀπὸ τὸν μεγάλον κανόνα τοῦ Ἀνδρέου Κρήτης μέρος τι ἐξηγήσεως». Ἀρχ. «Θαυμάσαι δὲ ἄξιον» κτλ.

5. Φύλλ. 155-166. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν ἁμαρτημάτων καὶ θανασίμων, σύντομον καὶ σαφές». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος» κτλ.

6. Φύλλ. 167-189α. «Ὥρου Ἀπόλλωνος Νειλῴου ἱερογλυφικά, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον». Ἀρχ. «Πῶς αἰῶνα σημαίνει; Αἰῶνα σημαίνοντες» κτλ.

7. Φύλλ. 189β-191α. Ἐκ τοῦ χρονικοῦ Νικήτα καὶ τῶν Πατρίων Κ/πόλεως ἐκλογαί τινες.

**515**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 128 μήκ. 0,215, πλ. 0,15. Τέσσαρες διάφοροι γραφαί. Τὸ κείμενον μονόστηλον.—Ἀνωνύμου ἑρμηνεία «εἰς ἅπασαν τὴν τῆς λογικῆς πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Ἐπειδήπερ τῶν ὄντων ἕκαστον» κτλ. Τέλος· «τὰ πλείω ὡς ἓν ἐρωτήματα, ὅτι οὐκ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ: — τέλος τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων».

**516.** Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἐκ φύλλων 89 μήκ. 0,228, πλ. 0,162. Πάντων τῶν φύλλων αἱ ἄνω γωνίαι ἐφθαρμέναι. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Ἐπὶ τῆς ᾤας τοῦ φ. 3α· «+ Τὸ παρὸν ἀφιερώθη τῇ Ἱ. βιβλιοθήκῃ τοῦ Π. Τάφου παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Κυρίλλου Ἀθανασιάδου τῇ 10 Αὐγούστου 1882, ὅστις εὑρὼν ἐν Κύπρῳ ἠγόρασεν ἀντὶ 5 γροσίων». — Ἀντίγραφον τῆς 18-ης ἀρχομ. ἑκατ. τοῦ τυπωθέντος ἔτει 1697-ῳ ἐν τῇ Συναγώβου μονῇ «Ἐγχειριδίου περί τινων ἀποριῶν καὶ λύσεων» Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου.

**517.** Αὐτόγραφον Παϊσίου Λιγαρίδου χάρτινον, μήκ. 0,21, πλ. 0,16. Σελίδες 829. Γραφὴ τῆς 17-ης ὑπερμεσ. ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22-31.

Παϊσίου Λιγαρίδου διδαχαὶ δώδεκα, ὧν αἱ τρεῖς πρῶται καὶ αἱ δύο τελευταῖαι ἐπιγεγραμμέναι εἰσὶν οὕτω· α′) Σελ. 1-26. «Τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου Γάζης κυρίου κυρίου Παϊσίου τοῦ Χίου διδαχὴ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Τὸ πρῶτον παϊσιακὸν ἀπὸ τὸ δωδεκάορτον. Λουκᾶ κεφ. αον». Ἀρχ. «Εὔμορφον κυνῆγι καὶ θαυμαστὸν πιάσιμον» κτλ. — β′) Σελ. 27-91. «Τοῦ αὐτοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου κυρίου Παϊσίου διδαχὴ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Τὸ δεύτερον παϊσιακὸν δωδεκάορτον. Λουκᾶ κεφάλαιον βον». Ἀρχ. «Ἐκίνησαν οἱ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος» κτλ. — γ′) Σελ. 92 κέ. «Τοῦ αὐτοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου κυρίου Παϊσίου τὸ τρίτον παϊσιακὸν ἀπὸ τὸ δωδεκάορτον εἰς τὴν Περιτομήν. Λουκᾶ κεφ. βον». Ἀρχ. «Ἔτος νέον ἀρχίζομεν» κτλ. — δ′) Σελ. 690-779. «Τοῦ αὐτοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου κυρίου Παϊσίου τὸ ἐνδέκατον τοῦ δωδεκαόρτου εἰς τὴν Ἀνάληψιν». Ἀρχ. «Ἐγκωμιάζω τὸν θαυμαστὸν» κτλ.— ε′) Σελ. 780-892. «Τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου Γάζης κυρίου κυρίου Παϊσίου εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «Εἰς τὴν δευτέραν τῶν Βασιλειῶν» κτλ. Διδαχὴ κεκολοβωμένη λήγουσα εἰς τὰς λέξεις· «ἦτο πρὸ καταβολῆς κόσμου προωρισμένος νὰ σαρκωθῇ ὁ Θεὸς - - -».

**518.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 188 μήκ. 0,208, πλ. 0,148.

Ἀδήλου «Στοιχεῖα τῆς μεταφυσικῆς». Ἀρχ. «Κεφάλαιον $\overline{\alpha}^{ον}$. Περὶ αἰσθήσεως καὶ κινήσεως τῶν ἀνθρωπίνων μελῶν. Ἐκ φύσεως οἱ ἄνθρωποι» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον ὁ γραφεὺς αὐτοῦ διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν ἐσημειώσατο τοῦτο· «Καὶ αὕτη ξὺν τοῖς ἄλλοις Σεραφεὶμ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Σκιάθου, 1811: Ἰαννουαρίου: 10:».

**519**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 211 (μήκ. 0,215, πλ. 0,155), ὧν οὐκ ὀλίγα παντάπασιν ἄγραφα (3-4, 6, 49, 67-83, 105). Γραφαὶ διάφοροι τῆς 17-ης ἑκατ. ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως.

Ἀνωνύμου διδαχαὶ καὶ ὕλαι πρὸς σύνταξιν ὁμιλιῶν, ἔχουσαι μεταλλαγάς, ἀποσβέσεις καὶ διορθώσεις τοῦ συγγραφέως αὐτῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν σημειοῦμαι ὧδε τὰς ἑπομένας διδαχάς. — α') Φύλλ. 1. «Εἰς τὴν κάθοδον τοῦ θείου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος λόγος». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ὄντως ἡ μὲν τοῦ ζωαρχικοῦ πνεύματος λαμπροτάτη κάθοδος εἰς πανηγυρισμὸν ἡμᾶς ἐφέλκεται» κτλ. — β') Φύλλ. 22-27. «Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἔλεγεν ὁ μακαριώτατος» κτλ. — γ') Φύλλ. 41-44. «Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «Ὅλοι μας ἀκούοντες τὰ ὑπὲρ φύσιν θαυμάζομεν» κτλ. — δ') Φύλλ. 45-47. «Εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς εἶδος ἐγκωμιαστικόν». — ε') Φύλλ. 49-55. «Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «Χαρμόσυνος ἡ πανήγυρις» κτλ. — ϛ') Φύλλ. 56-61. «Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν ὁμιλία». Ἀρχ. «Μυστήριον μέγα» κτλ. — ζ') Φύλλ. 210-211. «Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ βάπτισιν». Ἀρχ. «Κατὰ ἀλήθειαν ὅσα πρέπει νὰ εἰποῦμεν» κτλ. Τέλος· «νὰ ὁμιληθοῦσιν εἰς τὴν σημερινήν μας πανήγυριν».

**520**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 114 μήκ. 0,205, πλ. 0,152. Τὸ στάχωμα φιλόκαλον, ὡσαύτως 16-ης ἑκατ., ἔχον πινακίδας ξυλίνας μετὰ δερματίνων ἐπικαλυμμάτων καὶ ἐπιχρύσων ἐκτύπων. Αὐτόγραφον Ἱέρακος. Ὁ χάρτης στιλπνός. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν καθόλου 17, πλὴν τοῦ τῶν φύλλων 3-6 καὶ 111-114, ὄντος διστήλου καὶ λεπτογράφου (γραμμαὶ 26). Λεπτόγραφοι καὶ πέντε σελίδες μονοστήλου κειμένου (φ. $7^{α}$-$9^{α}$).

1. «Ἐκεῖνα ὁποῦ κριθοῦν καὶ κακῶς τυπωθοῦν οὔτε χρόνοι

οὔτε νόμοι οὔτε ἡ συνήθεια τὰ βεβαιοῖ. Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως κεφ. ιδ'». Ἀρχ. «Καὶ πότε ἐκαθηρέθη ἀρχιερεὺς» κτλ., φ. 1.

2. «Λύσις ἀφορισμοῦ λεγομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως». Ἀρχ. «Ἡ ταπεινότης ἡμῶν» κτλ., φ. 2.

3. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ). «Ὅτι ἄλυτός ἐστιν ὁ παρὰ τῶν ἱερέων ἐπαγόμενος δεσμός, καὶ ὅτι κατ' ἐξουσίαν ἀρχιερατικὴν καὶ οὐ κατ' ἔχθραν ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης Θεοδόσιος ἀφορισμῷ καθυπέβαλε τῶν ἀρχόντων τινάς, ἡνίκα τὰς ἐκκλησίας ἀποσπάσαι τοὺς πρόσφυγας παρὰ τῶν κρατούντων ἐστάλησαν». Ἀρχ. «Εἰ δὲ καὶ τοῦτο ζητεῖς ἀείποτε μαθεῖν» κτλ., φ. 3-6.

4. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κῦρι Λέοντι τῷ ἐγκλείστῳ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι μετανοίᾳ περὶ τὸ τέλος ὁ Σολομὼν ἐχρήσατο». Ἀρχ. «Εἰ δέ τις καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος» κτλ., φ. 7α-9α.

5. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ). «Ὅτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται, εἴ γε προαγορεύειν τὸ μέλλον οἱ δαίμονες δύνανται, εἴτε καὶ μή». Ἀρχ. «Τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως» κτλ., φ. 9α-10β.

6. Νομοκάνονον ἐκ κεφαλαίων σνς', φ. 11-92. Ἀρχ. «Τὸ παρὸν νόμιμον μετατραπὲν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς γλώττης εἰς τὴν ἁπλῆν κόπῳ πολλῷ ἤδη εὑρίσκεται γλῶτταν. Προοίμιον. Θησαυρὸς κεκρυμμένος» κτλ.—Φύλλ. 11β-20 «Ὁ πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου».—Φ. 21β ἐνταλτήριον πατριαρχικὸν εἰς πνευματικὸν πατέρα.—Φύλλ. 22-92 Κείμενον τοῦ νομίμου. Ἀρχ. «Κεφ. αον. Ματθαίου τοῦ νομογράφου. Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Εἰς τὸ τέλος (φ. 92β)· «Ἐν ἔτει ,ζρδῳ (1595), Δεκεμβρίῳ, ιη, ἰνδικτιῶνος θης». Ἐπὶ τοῦ φ. 20β εὑρίσκεται κεκολλημένον τεμάχιον χάρτου φέρον ἑξάστιχον ἐπίγραμμα «εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «Φοῖβον ἀλυσκάζεις, μυρίων ἀνταξία φοίβων» κτλ.

7. «Κανόνες τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων», φ. 93α-100α.

8. «Συμεὼν Θεσσαλονίκης περὶ ἱερωσύνης κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Τοῦ ἀναξίως ἱερουργοῦντος» κτλ., φ. 100α.

9. «Τοῦ αὐτοῦ, εἰ συμβῇ χεθῆναι τὰ ἅγια ἐν εἰσόδῳ ἢ βρωθῆναι ὑπό τινος ζῴου, τί ποιητέον». Ἀρχ. «Συμβαίνει τὰ τοιαῦτα κτλ., φ. 101β.

10. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ μεταδόσεως». Ἀρχ. «Καὶ ἐν τῷ μέλλειν δὲ κοινωνεῖν» κτλ., φ. 103α.

11. «Ἐπιστολὴ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις μέγαν Βασίλειον». Ἀρχ. «Τὸ ἔμφυτόν μοι» κτλ., φ. 104α.

12. «Τὰ ἀντίγραφα τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τὸν Ἰουλιανόν». Ἀρχ. «Μικρά σοι τὰ τῆς παρούσης τύχης» κτλ., φ. 105-110.

13. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κῦρι Ἰωάννῃ τῷ Σιναΐτῃ περὶ τοῦ ὁποίαν φύσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα ἐκ νεκρῶν ἐγερθήσονται καὶ εἰ βρῶσιν ἐσθίειν μέλλουσιν, ὥς τινες ἐπιφέρουσιν». Ἀρχ. «Ὁ κύριος ἡμῶν» κτλ., φ. 111-114. Ἐκδ. Σωφρονίου Εὐστρατιάδου (ἐν Ἀθήναις 1906) τ. 1, σ. 71-88.

**521**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 334 (μήκ. 0,212, πλ. 0,148), ὧν ἱκανὰ ἄγραφα. Αὐτόγραφον συγγραφέως ἀνωνύμου. — Διδαχαὶ καὶ σημειώσεις εἰς σύνταξιν τοιούτων. Κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα περιέχονται ἐν τῷ τεύχει 39 διδαχαί. Ἡ πρώτη αὐτῶν τῇ Κυριακῇ β′ Ματθαίου. Ἀρχ. «Βέβαια, τιμιώτατοι ἀκροαταί, ὅταν ἡ φωτία θέλει εὕρῃ καμίαν ὕλην» κτλ. Ἡ ἐσχάτη διδαχὴ «Κυριακῇ ια′ Ματθαίου». Ἀρχ. «Τόση πολλὴ καὶ ἄμετρος εἶναι ἡ μακροθυμία» κτλ. Τὰ φύλλα 333-334 περιέχουσι λόγον πρόσθετον εἰς τὸ «Χριστὸς γεννᾶται». Ἀρχ. «Θαυμάζει κατὰ ἀλήθειαν καὶ ἀπορεῖ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς» κτλ.

**522**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 371 (μήκ. 0,205, πλ. 0,149), ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15. Ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1663-1667. Φύλλα ἄγραφα· 256-258, 298, 369. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς τῆς πρώτης πινακίδος πλευρᾶς εὑρίσκεται κεκολλημένον συγχωροχάρτιον ἔχον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἱεροσολύμων Παϊσίου· μεταξὺ δὲ τοῦ ἐσχάτου φύλλου τοῦ τεύχους καὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ πινακίδος ὁ δέτης προσέθηκε τρία φύλλα ἄλλου τινὸς κώδικος 16-ης ἑκατ., ἐν οἷς ὑπάρχει μέρος πραγματείας (κεφ. κζ′-κδ′) περὶ ἀγγέλων κατ' ἐρωταπόκρισιν, οὗ ἡ ἀρχή· «- - - παντελῶς τῆς ἐν οὐρανοῖς δοξολογίας, ἡνίκα δ' ἀποστέλλονται εἰς διακονίαν

ἐπὶ τῆς γῆς: — Ἐρώτησις: — Τί διαφέρει ἡ οὐσία τοῦ ἀγγέλου τῆς οὐσίας τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου»;

1. Λειτουργικαὶ ἐκφωνήσεις, φ. 1-2.

2. «Ἐπιστολὴ Ἰωάννου Ἱεροσολυμίτου πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Παραβάτην». Ἀρχ. «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν» κτλ., φ. 3-18.

3. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιωμάτων καὶ ὀφφικίων». Ἀρχ. «Οἱ τοῦ βασιλέως υἱοὶ δεσπόται προΐστανται» κτλ., φ. 19-94.

4. Εὐχαὶ ἕξ, φ. 95-101. α΄) «Εὐχὴ ἐπὶ προχείρισμα βασιλέως». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ φορέσαι τὸν μέλλοντα σὺν Θεῷ βασιλεύειν» κτλ. — β΄) «Εὐχὴ ἄλλη ἐπὶ βασιλέαν». Ἀρχ. «Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ» κτλ. — γ΄) «Εὐχὴ ἐπὶ προχειρίσει καίσαρος, νοβελισίμου, κουροπαλάτου». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος» κτλ.— δ΄) «Εὐχὴ ἐπὶ προαγωγῇ ἀρχόντων ἤτοι πατρικίων». Ἀρχ. «Αὕτη γίνεται ἡ ἐν τοῖς ἀντιμισίοις τῶν κατηχουμένων» κτλ. — ε΄) «Εὐχὴ ἐπὶ πρόχειρή(=ί)σεως ἡγουμένων, γινομένη ἐν τῷ πατριαρχ(ε)ίῳ». Ἀρχ. «Προσάγεται ὁ μέλλων προχειρίζεσθαι» κτλ. — ς΄) «Εὐχὴ ἐπὶ κηροφόρου καὶ δεποτάτου». Ἀρχ. «Ὁ πᾶσαν κτίσιν» κτλ.

5. Ἀκέφαλον περὶ ἰσλαμισμοῦ. Ἀρχ. «- - - Τὸ μέγα αὐτῶν μυστήριον· ἔχει δὲ ἡ λέξις τῆς μυσαρᾶς αὐτῶν καὶ παμβεβήλου προσευχῆς οὕτως. Ἀλλᾶ, ἀλλᾶ, οὐᾶ κουβὰρ» κτλ., φ. 103-104.

6. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ σύγγραμμα γενόμενον παρὰ Νείλου μοναχοῦ τοῦ Δόξα πατροῦ κατὰ κέλευσιν τοῦ εὐγενεστάτου ῥηγὸς Σικελίας Ῥογερίου, περὶ τῶν πέντε πατριαρχικῶν θρόνων» κτλ. Ἀρχ. «Πανευγενέστατε αὐθέντα μου» κτλ., φ. 105α-132α.

7. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἀντίγραφον ὃ ἔγραψε Λιβερίῳ πάπᾳ Ῥώμης, ὅτι τέλειον ἄνθρωπον ἀνέλαβεν ὁ Θεοῦ Λόγος ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας». Ἀρχ. «Εἷς Θεὸς ἀθάνατος ἀόρατος» κτλ., φ. 132β κέ.

8. «Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Βενετίας». Ἀρχ. «Οὐδαμοῦ γέγραπται τὸν πρόεδρον» κτλ., φ. 134α.

9. «Ἀρχὴ τὸ τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ παρὰ τῆς ε<sup>ης</sup> καὶ ἁγίας οἰκουμενικῆς συνόδου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου Ἰουστινιανοῦ ἐν ἔτει ϛ μ β, ἢ ἕξι χιλιάδες σαρανταδίω». Ἀρχ. «Τὰ Ἱεροσόλυμα ἐτιμήθησαν πατριαρχεῖον» κτλ., φ. 135α-141β.

10. «Τάξις γινομένη ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν ἀρχιερέων». Ἀρχ. «Συναχθέντων τῶν εὑρισκομένων ἀρχιερέων» κτλ., φ. 141β-146α.

11. Μικρά τινα κείμενα. α') «Ἑρμηνεία περὶ πατριάρχου». Ἀρχ. «Ἀλλάσσει ὁ πατριάρχης τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν» κτλ., φ. 146α-147β.—β') «Ἑρμηνεία τοῦ ε' κανόνος τῆς δ' οἰκουμ. συνόδου». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ κανὼν οὐχ εὑρίσκεται» κτλ., φ. 148α-152α. — γ') «Τῆς δ<sup>ης</sup> συνόδου κανὼν δ'. Ἰωάννου μοναχοῦ» (=Ζωναρᾶ). Ἀρχ. «Καὶ οὗτος ὁ δοκῶν κανὼν» κτλ., φ. 152α.

12. «Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ζωηφόρον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεγαλυνάρια ψαλλόμενα. Ἦχος α'». Ἀρχ. «(Ἁ)γνὴ παρθένε κόρη» κτλ., φ. 152β.

13. «Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ ἀποστολικῷ καὶ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλή(!)δος Κ/πόλεως. Αὕτη ἡ τάξις ἐκ συνοδικῆς διασκέψεως τὸ ἀκριβὲς εἰλήφει, καθὼς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγέγραπται». Ἀρχ. «Α ἡ Καισάρεια. Β ἡ Ἔφεσος» κτλ., φ. 154α. Τὴν τάξιν ταύτην μετὰ τῶν ἑξῆς δύο (14, 15) ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν H. Gelzer, Ungedruckte und ungenügend veröffentlichte Texte der Notitiae episcopatuum. München 1900, σ. 550-559.

14. «Τάξις τῶν ἀρχιεπισκοπῶν, αἳ τῶν (=τῷ) τῆς βασιλίδος θρόνῳ ὑπόκεινται». Ἀρχ. «Α ἡ Βιζύη, Β ἡ Πομπιούπολις» κτλ., φ. 155α.

15. «Ὅσοι ἑκάστῃ μητροπόλει ὑπόκεινται θρόνοι». Ἀρχ. «Τῇ Καισαρείᾳ Καππαδοκίας» κτλ., φ. 156α.

16. «Κλῆσ(ε)ις μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων αὐτοκεφάλων». Ἀρχ. «Α ἐπαρχία Καππαδοκίας ὁ Καισαρείας», φ. 167β.

17. «Περὶ πατριαρχῶν Ἀντιοχείας». Ἀρχ. «Α Πέτρος ὁ ἀπόστολος» κτλ., φ. 197β. Τέλος· «ΝΓ. Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης β».

18. Ἕτερον περὶ πατριαρχῶν Ἀντιοχείας, φ. 198β. Ἀρχ. «Ᾱ Πέτρος». Τέλος· «Ξ̅ς̅ Νικηφόρος».

19. «Ἐκκλησιαστικὸν Ἀντιοχείας τακτικὸν σὺν Θεῷ τῶν θείων μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων τελούντων ἐν τῇ Θεουπόλεως Ἀντιοχείας ἐπαρχίᾳ· γέγονεν δὲ ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ βαθμοῦ τῶν τοιούτων ἀρχιερέων ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ταύτης τῆς θεο(=ω)νύμου πόλεως». Ἀρχ. «Μητροπολ῀ ἀριθμῶν, ιβʹ. οἱσὶν εἶδε. ᾱ ὁ Τύρου» κτλ., φ. 199α-293β, ἔνθα ὁ τοῦ τεύχους γραφεὺς διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν ἐσημειώσατο ταῦτα· «Τέλος τῶν πατριαρχῶν, τῶν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τῶν ἐνορίων αὐτῶν. 1663 ✝ Γερμανὸς ἱερομόναχος. εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα».

20. «Περὶ τῶν πατριαρχῶν Ῥώμης», Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας, φ. 204α-205β.

21. «(Ε)ἰσὶν ἅπασαι αἱ ἐπαρχίαι καὶ πόλεις αἱ ὑπο τῶν βασιλέων τῶν Ῥωμαίων διοικούμεναι, τῶν ἐν Κ/πόλει, ἐπαρχίαι ξ̅δ̅, πόλεις ,γ̅λ̅ς̅, ὡς ὑποτέτακται». Ἀρχ. «Ᾱ ἐπαρχία Θρᾴκης» κτλ., φ. 206-217. Ἐν τῷ φ. 217 προσετέθη Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων μήνυμα μικρὸν εἰς νεοχειροτόνητον Πτολεμαΐδος μητροπολίτην.

22. «Τάξις γινομένη ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν ἀρχιερέων», φ. 219α.— «Τάξις γινομένη ἐν τῷ μικρῷ μηνύματι», φ. 219α.—«Τάξις τοῦ μεγάλου μηνύματος», φ. 219β κέ.

23. «Εἰς προχείρισιν πατριάρχου: εἰς πατριάρχην»: Ἀρχ. «Ἀφ' ἑσπέρας ἐνθρονίζεται» κτλ., φ. 223β.

24. «Περὶ παραιτήσεως ἐπισκόπου». Ἀρχ. «Ἡ μέντοι παραίτησις τοῦ Μάκρης ἐκείνου Θεοδούλου» κτλ., φ. 230β.

25. «Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρους πρὸς τὸν ἱερώτατον Δυρραχίου τὸν Καβάσιλαν». Ἀρχ. «Κανὼν γ̅ος. Ὅστις οἱῳδήτινι» κτλ., φ. 234β.

26. Τεμάχη κανονικὰ Φωτίου καὶ Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως, φ. 238β.

27. «Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Νείλου τοῦ Καβάσιλα ἀντιλογία εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Βαλσαμῶν, τὴν εἰς

τὸν ιβ^ον κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου, ἥτις διαντιλογία (=δὴ ἀντιλογία) ἔσχε τοιαύτην δήτινα τὴν ἀρχὴν καὶ αἰτίαν». Ἀρχ. «Τοῦ Ἀλανίας ἱερωτάτου μητροπολίτου» κτλ., φ. 240^β.

28. Τεμάχη κανονικά, ἐν οἷς καί τινα ἐκ τῆς βίβλου Πανδέκτης, φ. 243^β.

29. «Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου περὶ μιαροφαγησάντων κανών». Ἀρχ. «Ἔγραψέ σου ἡ ὁσιότης» κτλ., φ. 251^α.

30. Ἰωάννου Ζωναρᾶ ἑρμηνεία εἰς κανόνα, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἰ δέ τις μητροπολίτης μὴ πληρώσας τὸν χρόνον» κτλ. Ἀρχ. «Εἰπὼν περὶ τῶν δύο ψυχικῶν δυνάμεων ὁ μέγας οὗτος πατὴρ» κτλ., φ. 252.

31. «Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας» τεμάχιον κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. «Ἐὰν νηστεύων τις» κτλ., φ. 254^β.

32. «Γεωργίου φιλοσόφου Χίου τοῦ Κορουσίου (= Κορεσίου) εἰς τὸ περὶ μυστηρίων». Ἀρχ. «Οὐκοῦν ὁ μὲν ἄρτος σῶμά ἐστιν» κτλ., φ. 254^β.

33. «Ἐκ τοῦ Ἀρμενοπούλου». Ἀρχ. «Οὔτε ἱερεὺς λουσθεὶς δύναται» κτλ., φ. 255^α.

34. Τεμάχη κανονικὰ ἀνώνυμα (φ. 259-290), ἐν οἷς καὶ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «ἐκ τῆς Διδυμιακῆς ἱστορίας» (φ. 277^β)· ἔτι δὲ κανόνες ἀποστόλων καὶ συνόδων. Ἀρχ. «Ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρήματον εἶναι, ἀλλ' ὥσπερ δωρεὰν ἔλαβεν τὴν τοῦ θείου πνεύματος χάριν, δωρεὰν καὶ μεταδιδότω».

35. «Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (sic) τοῦ Πηλουσιώτου». Ἀρχ. «Εἰ μὴ συνιέντες τὴν γνώμην» κτλ., φ. 280^β. Εἶτα κανόνες διάφοροι, φ. 282^β κέ.

36. «1667. Πίναξ σὺν Θεῷ ἁγίῳ εἰς τὰς ἐρωτήσεις» Μάρκου Ἀλεξανδρείας καὶ ἀποκρίσεις τοῦ Βαλσαμῶνος, φ. 287-297.

37. «Ἐρωτήσεις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν» κτλ. Ἀρχ. «Προοίμιον. ⟨Ὁ⟩ μὲν θεόπτης» κτλ., φ. 299-366.

38. «Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Ἐὰν νηστεύων τις» κτλ., φ. 367^α. Εἶτα· «Περὶ ἱερέων ἀπολεσάντων τοὺς ἄρτους». — «Περὶ ἐπισκόπου ἀποχαρέντος», φ. 367^β.

39. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς καὶ πατριάρχου ἡμῶν Φωτίου κανὼν περὶ ἐπισκόπου μοιχεύσαντος». Ἀρχ. «Οὐχ οὕτως ἐμήνυέ μοι τῷ προέδρῳ, ἵνα μάθωμεν, εἰ μετὰ γνῶσιν παρεχώρησε» κτλ., φ. 370α-371α. Εἰς τὸ τέλος τούτου προσέθηκεν ἐν τῇ 18-ῃ ἑκατ. τὴν παχεῖαν ἐπίσημον πατριαρχικὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ Μελέτιος ὁ Ἱεροσολύμων.

**523**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 269 μήκ. 0,202, πλ. 0,145. Φύλλα ἄγραφα· 3, 223, 224. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 μέχρι τοῦ φ. 170. Εἶτα δύο διάφοροι γραφαὶ 16-ης ἑκατ. (φ. 171-269). — Θηκαρᾶς ἀκέφαλος. Ἀρχ. « - - - καὶ ἀεὶ ὢν εἰς τοὺς αἰῶνας ἄναρχός τε καὶ ἀτελεύτητος», φ. 1. Ἀπὸ φ. 5α κέ. «Ἀρχὴ τοῦ μεσονυκτικοῦ. Στιχηρὰ καὶ εὐχή. συνταχθὲν μετὰ τῶν ὕμνων παρὰ τοῦ ποιήσαντος τοὺς ὕμνους μοναχοῦ Θηκαρᾶ τοῖς κατ' ἰδίαν βουλομένοις ἀσκῆσαι». Ἀρχ. «Ἐν πρώτοις λέγομεν τὸ Πιστεύω» κτλ. Ἀπὸ φ. 44β κέ. «Ἀρχὴ τοῦ ὄρθρου». Ἀπὸ φ. 128 κέ. αἱ ὧραι.

**524**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 181 μήκ. 0,21 πλ. 0,153. Φύλλα ἄγραφα· 9-15, 38, 39, 50, 51, 100, 101, 124-127, 159-161. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἡ γραφὴ τῶν φύλλων 1-8 τῆς 16-ης ἑκατ. Εἰσὶ δὲ πιθανῶς λείψανα κώδικος αὐτογράφου τοῦ Μαργουνίου. Τὰ λοιπὰ φύλλα (16-181) ἐγράφησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1662 καὶ 1663.

1. «Διαίρεσις τῶν λέξεων». Ἀρχ. «Κατὰ τρεῖς τρόπους δύνανται θεωρηθῆναι αἱ λέξεις» κτλ., φ. 1α-6α.

2. Λείψανον ἑρμηνείας εἰς τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προοίμιον. Τὴν εἰς τὰς πέντε τοῦ Πορφυρίου φωνὰς ἑρμηνείαν τὰ δυνατὰ ἀποπληρώσαντες» κτλ., φ. 7α-8β. Τέλος· «καὶ ἐπ' αὐτὴν μεταβῆναι τὴν τῶν ἀριστοτελικῶν ῥημάτων ἐξήγησιν».

3. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Κορυδαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, ἔκθεσις συνοπτικὴ τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται» κτλ., φ. 16-35.

4. «Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως εἰς τὴν κατὰ Ἀριστοτέλην λογικὴν σχολαστικαὶ ἀποσημειώσεις». Ἀρχ. «Συγγραμμά-

των ἐμβατεύειν μέλλουσι» κτλ., φ. 36-99. Ἐν τῷ φ. $99^{\beta}$· «Τέλος τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας σχολαστικῶν ἀποσημειώσεων. ἐξεδώ(=ό)θη ἐν Κ/πόλει κατὰ τὸ ,αχξβ$^{ον}$ (1662) ἔτος τὸ σωτήριον Ἀνθεστηριῶνος ἐνάτην μεσοῦντος—ἰνδικτιῶνος α$^{ης}$» (γρ. ιε').

5. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως συνοπτικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὸ περὶ ἑρμην(ε)ίας τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Πρῶτον δεῖ θέσθαι» κτλ., φ. $102^{\alpha}$-$123^{\alpha}$. Ἐν τῷ φ. $123^{\alpha}$· «Ἐξεδόθη ἐν Κ/πόλει. κατὰ τὸ ,αχξγ$^{ον}$. ἔτος τῆς σωτηρίας Γαμηλιῶνος ε$^{ην}$ φθίνοντος, ἰνδικτιῶνος α$^{ης}$».

6. «Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Κορυδαλέως σύντομοι σχολαστικαὶ ἑρμηνεῖαι εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους πρότερα ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Προθεωρία. Φωναὶ μὲν ἡ πᾶσα» κτλ., φ. $128^{\alpha}$-$158^{\beta}$. Ἐν τῷ φ. $158^{\beta}$· «Κατὰ τὸ ,αχξγ$^{ον}$ ἔτος τὸ σωτήριον ἐξεδώ(=ό)θη ἐν Κ/πόλει».

7. «Τοῦ αὐτοῦ Κορυδαλέως εἰς τὰ ὕστερα τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Τὸ ἀναγκαιότατον εἰς θήραν» κτλ., φ. $162^{\alpha}$-$181^{\beta}$. Ἐν τῷ φ. $181^{\beta}$· «Ἐξεδώ(=ό)θη, κατὰ τὸ τῆς σωτηρίας ,αχξγ$^{ον}$ ἔτος»

**525**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 53 μήκ. 0,21, πλ. 0,158. Δύο διάφοροι γραφαὶ τῆς 18-ης μεσούσης ἑκατ.— Ἀνωνύμου «εἰσαγο(=ω)γὴ εἰς τὰς κοσμογραφικὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας». Ἀρχ. «Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη» κτλ.

**526**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 52 μήκ. 0,202, πλ. 0,153. Δύο διάφοροι γραφαὶ τῆς 17-ης τελευτώσης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 25, 26. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. (Γενναδίου Σχολαρίου) «μονῳδία ἐπὶ τῇ κοιμήσει τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου». Ἀρχ. «Φεῦ νῦν ὦ παρόντες» κτλ., φ. $1^{\alpha}$-$4^{\alpha}$.

2. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ νέου θεολόγου συλλογιστικὰ κεφάλαια πρὸς Λατίνους». Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον» κτλ., φ. $5^{\alpha}$-$24^{\beta}$.

3. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «περὶ τρόπων καὶ σχημάτων γραμματικῶν καὶ ῥητορικῶν σύνταγμα». Ἀρχ. «Περὶ τρόπων καὶ σχημάτων» κτλ., φ. $27^{\alpha}$-$52^{\beta}$.

**527.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1687-ου, ἐκ φύλλων 64 μήκ. 0,21, πλ. 0,145. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου Νοταρᾶ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27.

(Χρυσάνθου Νοταρᾶ ἀνεπίγραφος ἑρμηνεία εἰς τὴν βίβλον τῶν Παροιμιῶν». Ἄρχεται ἀπὸ ἀφιερωτικῆς ἐπιστολῆς «Τοῖς τιμιωτάτοις εὐγενεστάτοις καὶ λογίοις κυρίοις κὺρ Στεφάνῳ, κὺρ Ῥαδουκάνῳ, τοῖς αὐταδέλφοις, καὶ κὺρ Θωμᾷ τῷ αὐτῶν ἀγαπητῷ πρὸς θείου ἐξαδέλφῳ, τοῖς Κανταχουζηνοῖς»· ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀρετὴ καὶ τύχη μόλις μὲν ἀλλ' ἐπὶ μεγάλοις συγγίνονται» κτλ. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς· «Χρύσανθος ἀρχιδιάκονος». Ἡ τῆς ἑρμηνείας ἀρχή· «Ἀνίσως καὶ θαυμάζωνται ἐκεῖνοι οἱ σοφοὶ ὁποῦ χωρὶς θείας χάριτος ἐφιλοσόφησαν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐν Μπουκουρέστη. κατὰ τὸ ͵αχπζ$^{ον}$ ἔτος τὸ σωτήριον. μηνὶ Μαρτίῳ».

**528.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 113 μήκ. 0,205, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Τῇ 18-ῃ ἑκατ. ἦν «καὶ τόδε ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάσαφ ἱεροδιακόνου».

Ἀδήλου ἀνεπίγραφον λεξικὸν τῆς κοινῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἀρχ. «*Ἀγαπῶ* φιλῶ, ἐρῶ, ἐπιποθῶ· ἐπαινετῷ ληφθεὶς ἔρωτι· ἐρασμιωτάτην οὐχ ἧττόν σου ἔμοι γε οὖσαν» κτλ.

**529.** Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,202, πλ. 0,142. Ἀριθμεῖ σελίδας 393, ὧν ἄγραφοι· 13-16, 19-22, 36-40, 85-88. 163-170, 367, 368. Τὸ κείμενον μονόστηλον, εἰ καὶ σχήματος ἀκανονίστου· αἱ γὰρ πλείους τῶν σελίδων ἀριθμοῦσι γραμμὰς 19 ἢ 20, ἕτεραι δὲ γραμμὰς 15. Γραφὴ τῆς 16-ης τελευτ. ἑκατ. Ἀπὸ σ. 1 μέχρι σ. 384 γραφὴ τοῦ Ἱέρακος· τὰς σελίδας 385-393 ἔγραψεν ἕτερος συγχρονίσας τῷ Ἱέρακι. Τὰς πρώτας ἑπτὰ σελίδας κατέχει πίναξ νε' κειμένων, τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιεχομένων ἄλλοτε. Ἐν τῇ σελίδι 382 ἀπαντᾷ τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Πετράσκου, υἱοῦ δὲ Πέτρου βοϊβόδα καὶ Σχουλαρίου, καὶ τῶν φίλων». Ἀπὸ σ. 9 μέχρι σ. 25 Νικόδημος ὁ Ἱεροσολύμων ἐν ταῖς κάτω ᾤαις ἔγραψε ταῦτα· «Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου τῆς ἐν Κ/πόλει, τῆς εὑρισκομένης ἐντὸς τοῦ Ἁγιοταφιτικοῦ Μετοχίου».

Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως συγγραφαί.

1. Πρόλογος ἀνεπίγραφος εἰς τὰ Ἀμφιλόχια ἀπὸ ἐφθαρμένου ἀντιγράφου, τοῦ καλλιγράφου Ἱέρακος δηλώσαντος τὸ πρᾶγμα διὰ τόπων τινῶν κενῶν. Ἀρχ. «Τῆς σπουδῆς σου τὸ γνήσιον» κτλ., σ. 9. Ἐκδ. Σ. Οἰκονόμου σ. 1.

2. Μέρος ἀνεπίγραφον τοῦ πρώτου κεφαλαίου τῶν Ἀμφιλοχίων. Ἀρχ. «Πολλὰ τῶν ἀπορημάτων» κτλ., σ. 10. Ἐκδ. Σ. Οἰκονόμου σ. 2.

3. Ἐπιστολὴ «(τ)ῷ τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ, ἱερωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Νικολάῳ πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης» κτλ. Ἐν τῷ χειμένῳ χάσματα δεδηλωμένα διὰ χάρτου ἀγράφου. Ἀρχ. «Ὅτε τῆς ἱεραρχίας» κτλ. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 133.

4. «(Τ)οῖς θεοφιλεστάτοις συλλειτουργοῖς, τῷ θεοσεβεστάτῳ οἰκονόμῳ καὶ συγκέλλῳ τῆς Θεουπολιτῶν Ἐκκλησίας» κτλ. Ἀρχ. «(Μ)εγίστων μὲν ἄνωθεν» κτλ., σ. 28 κέ. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 143.

5. «(Τ)ῷ παναγιωτάτῳ ἱερωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Νικολάῳ πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Φώτιος ἐπίσκοπος Κ/πόλεως Νέας Ῥώμης». Ἀρχ. «(Ἀ)γάπης μὲν» κτλ., σ. 33α κέ. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 146.

6. Ἀνεπίγραφος ἡ πρὸς Μιχαὴλ ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολή. Ἀρχ. «(Α)ἱ μὲν ἄλλαι χάριτες» κτλ., σ. 41 κέ. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 202.

7. «(Τ)ῷ μητροπολίτῃ Ἡρακλείας». Ἀρχ. «(Ἀ)πολοφύρης (sic) τὰ σὰ» κτλ., σ. 83. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 486.

8. «+ Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ὁμιλία α̅η λεχθεῖσα τῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἁγίας Εἰρήνης, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηχήσεων». Ἐν τῇ ᾤᾳ σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς ε̅. Ἀρχ. «Ἀλλὰ ταῦτα μὲν προηγουμένῳ λόγῳ» κτλ., σ. 89-104. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 1, σ. 469 κέ.

9. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως, Νέας Ῥώμης, ὁμιλία β̅ λεχθεῖσα τῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς» (sic). Ἀρχ. «(Μ)ετὰ τὴν τῶν κατηχητικῶν λογίων ἀνάγνωσιν» κτλ., σ. 105-128. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 145 κέ.

10. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ὁμιλία α' εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥώς». Ἀρχ. «⟨Τ⟩ί τοῦτο» κτλ., φ. 128-143. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 5 κέ.

11. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, Νέας Ῥώμης, ὁμιλία β' εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥώς». Ἀρχ. «⟨Ο⟩ἶδα μὲν ὡς ἅπαντες» κτλ., σ. 144-162. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 30 κέ.

12. «Τοῦ αὐτοῦ Φωτίου ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «⟨Φ⟩αιδρὰ τῆς παρούσης» κτλ., σ. 162. Αἱ σελίδες 163-170 ἄγραφοι. Τὸ κείμενον ἐν τῇ σελίδι 162 λήγει εἰς τὰς λέξεις «καὶ τοῦ κράτους διακρούεται καὶ μανθάνει» (ἐκδ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 231,7)· ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἐν τῇ σελίδι 171 ἀπὸ τῶν λέξεων· «τὸ ἥττημα, τὸν ὀνειδισμὸν τῆς ἀπάτης» κτλ. Ἐκδ. σ. 244,2.

13. «Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ὁμιλία γ', λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεως». Ἀρχ. «Ὅτε τοῦ διαβόλου τὸ κράτος» κτλ., σ. 172-186. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 180 κέ.

14. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου, πατριάρχου Κ/πόλεως, ὁμιλία — εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ἐλέχθη ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «⟨Ὡ⟩ς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα» κτλ., σ. 186-197. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 368 κέ.

15. «⟨Φ⟩ωτίου τοῦ — — ὁμιλία εἰς τὰ βαΐα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. «⟨Ὅ⟩τε τῶν παίδων» κτλ., σ. 197-204. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 410 κέ.

16. «Φωτίου — — ὁμιλία εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἀρχ. «⟨Π⟩ᾶσα μὲν ἑορτὴ» κτλ., σ. 205-216. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 330 κέ.

17. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ⟨ὁ⟩μιλία ῥηθεῖσα ὡς ἐν ἐκφράσει τοῦ ἐν τοῖς βασιλείοις περιωνύμου ναοῦ». Ἀρχ. «⟨Φ⟩αιδρὸν ὁρῶ» κτλ., σ. 216-223. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 428 κέ.

18. «Τοῦ αὐτοῦ Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ ἁγίῳ Σαββάτῳ». Ἀρχ. «(Ἀ)φ' ἑκάστου» κτλ., σ. 223-244. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 442 κέ.

19. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Ἁγίας Σοφίας, τῇ Παρασκευῇ τῆς α$^{ης}$ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν». Ἀρχ. «(Ἥ)κομεν ἡμῖν» κτλ., σ. 245-250. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 1, σ. 192 κέ.

20. «Τοῦ αὐτοῦ Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «(Τ)ῆς προλαβούσης ὁμιλίας» κτλ., σ. 250-265. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 1, σ. 254 κέ.

21. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «(Τ)ῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας» κτλ., σ. 265-280. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 1, σ. 279 κέ.

22. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου, πατριάρχου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως, ὅτε τῆς Θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύφθη μορφή». Ἀρχ. «(Σ)ιγᾶν εἴ τις διὰ παντὸς» κτλ., σ. 280-291. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 294 κέ.

23. «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἡνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ —— ὁ κατὰ πάσης αἱρέσεως ἐστηλογραφήθη θρίαμβος». Ἀρχ. «(Ἦ)ν ἄρα ἐκ πολλοῦ» κτλ., σ. 291-300. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 314 κέ.

24. Κειμένου τινὸς ἀδήλου τὸ τελος ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων· «ἐπίταγμα, κατέσχε τὴν ἐλευθερίαν· οὐ γὰρ ἦν θέμις συνεῖναι τῇ ἀρετῇ τὴν κακίαν» κτλ., σ. 301. Μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ· «Ἕως ὧδε πεπλήρωται τὸ μηνολόγιον, ἀρχὴν δὲ τὸ βιβλίον λαμβάνει πάλιν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζακχαίου ὁμιλίας καὶ διέρχεται τὴν τεσσαρακοστὴν καὶ μέχρι τῶν ἁγίων πάντων καὶ ἐπέκεινα πρόεισι».

25. Λόγος ἀδήλου ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «(Π)ερὶ τῆς μεταστάσε-

ως τοῦ πανσέπτου σώματος τῆς τετοκυίας τὸν λόγον ὑπὲρ λόγον τὴν γλῶτταν κινεῖν βουλόμενος» κτλ., σ. 302-314.

26. Ἀδήλου ἀνεπίγραφος ἑρμηνεία τῆς Κυριακῆς προσευχῆς. Ἀρχ. «(Ἐ)ν τῷ ὀνόματι καὶ δυνάμει καὶ χάριτι τοῦ ἐν προσκυνητῇ τριάδι δοξαζομένου ἑνὸς Θεοῦ ἡμῶν: · Ἡ θεοπαράδοτος εὐχὴ εὑρίσκεται πρῶτον εἰς τὸ εὐαγγέλιον Ματθαίου» κτλ., σ. 315-334.

27. Ἀδήλου ἀνεπίγραφος ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως. Ἀρχ. «Ἡ δὲ τριὰς ἀριθμὸς ἤδη καὶ τέλειος πρῶτος» κτλ., σ. 335-366.

28. «+Δημητρίου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας τοῦ Χωματιανοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸ ψαλμικὸν ῥητόν, τὸ *Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ* καὶ τὰ λοιπά». Ἀρχ. «Αἱ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς ῥήσεις» κτλ., σ. 369-374.

29. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Τῶν ψυχῶν τῶν σωμάτων ἐξελθουσῶν, αἱ μὲν τῶν ἁγίων πάντων εἰς οὐρανὸν ἔρχονται» κτλ., σ. 375.

30. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἡ λογικὴ ψυχὴ ἔστιν εἶδος σώματος φυσικοῦ ὀργανικοῦ μεμορφωμένου» κτλ., σ. 376.

31. Ἀδήλου «εἰ μνημονεύουσιν αἱ ψυχαί». Ἀρχ. «Ὅσαι ψυχαὶ ἐνταῦθα καθαρθεῖσαι» κτλ., σ. 381.

32. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Αὗται αἱ χάριτες, ἃς μέλλουσι μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τῇ κοινῇ ἀναστάσει λήψεσθαι», σ. 383 κέ.

33. Ἀδήλου λόγος «εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἀρχ. «Πάλιν ἡμῖν τῆς Θεοτόκου πανήγυρις» κτλ., σ. 385-393.

**530**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 84 (μήκ. 0,205, πλ. 0,155), φιλοκάλως ἐσταχωμένον· αἱ πινακίδες αὐτοῦ ἐπικεκαλυμμέναι ἐρυθρῷ δέρματι καὶ χρυσοῖς κεκοσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἔξωθεν ἔκτυπα τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις γραμμάτων Ιω Ν / Α Β, ὅθεν δῆλον ὅτι τὸ τεῦχος τοῦτο πρότερον ἦν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου Μαυροκορδάτου. Ἡ γραφὴ τοῦ τεύχους μονόστηλος ἐκ γραμμῶν 12 (0,126×0,098), ἴσως δὲ οὐχὶ παλαιοτέρα τῆς 17-ης τελευτώσης ἑκατονταετηρίδος.

«Αἰσχίνου ῥήτορος ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος».

**531**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1693-ου, ἐκ φύλλων 201 μήκ. 0,20, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ φ. 1α· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου αω» (= ἀρχιμανδρίτου). Καὶ ἐν τῷ φ. 199β διὰ χειρὸς Χρυσάνθου Νοταρᾶ· «ἀνεγνώσθη ἐν Μοσκβᾷ. 1693. Μαΐου 17».

Ἐπιγραφή· «Σύνοψις ἐκ διαφόρων χρονογράφων, περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σλαβονορωσικοῦ ἔθνους [1], καὶ πρωτάρχων κνεζῶν τῆς θεοσώστου πόλεως Κιοβίας. περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἁγίου εὐσεβεστάτου μεγάλου κνέζου Κιοβίας, καὶ πάσης Ῥωσίας πρωτίστου αὐτοκράτορος Βλαδημίρου. καὶ περὶ τῶν διαδόχων τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοῦ κράτους τῆς Ῥωσίας. μέχρι τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθεντὸς ἡμῶν, βασιλέως καὶ μεγίστου κνέζου ΘΕΟΔΩΡΥ ἈΛΕΞΙΟΒΗΤΖΥ, πάσης μεγάλης, μικρᾶς τε, καὶ Λευκῆς Ῥωσίας αὐτοκράτορος. Ἐν τῇ ἁγίᾳ μεγάλῃ θαυματοποιούσῃ λαύρᾳ Κιοβοπετζέρσκῃ, τῇ σταυροπηγίῳ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ οἰκουμενικοῦ. κατ' εὐλογίαν τοῦ παντίμου ἐν Χριστῷ κυρίου πατρὸς Ἰννοκεντίου, τοῦ Γιζϊέλα, ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς αὐτῆς λαύρας, ἐκτυπωθεῖσα τύπω. ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου — 7188. ἀπὸ δὲ σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου —1680». Μετὰ τὸ κείμενον (φ. 199β)· «μετεφράσθη ἐν ἔτει 1693ω. ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ, ἐν τῇ βασιλευούσῃ μεγαλοπόλει Μοσκβᾷ, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῇ ἐπιλεγομένῃ Μπολσάγια Γλαβὰ, ὑποτελούσῃ τῇ ἐν τῷ Ἄθῳ τῶν Ἰβήρων ἱερᾷ καὶ βασιλικῇ μονῇ».

**532**. Χάρτινον τεῦχος τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 105 μήκ. 0,201, πλ. 0,158. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπιγραφή· «Νομοσύνθετον νόμιμον πλουσιώτατον πάνυ», διῃρημένον εἰς δύο διακεκριμένα τμήματα, τοῦ μὲν πρώτου ἀριθμοῦντος κεφάλαια ἑκατόν, τοῦ δ' ἑτέρου τριάκοντα. Ἀρχ. «Νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Ἐν τῷ φ. 105· «Πόνος Διονυσίου μονοτρόπου. προτροπῇ Ἀρσενίου ἱερομονάχου, καὶ καθηγουμένου τῆς Γεθσημανῆς».

[1] Ἀντὶ τοῦ ἔθνους πρότερον ἦν γεγραμμένον τὸ ὄχλου.

**533**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1641-ου, ἐκ φύλλων 252 μήκ. 0,20, πλ. 0,146. Τὸ κείμενον ἱκανῶς ἀνορθόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22.

Ἀκακίου μοναχοῦ Σαβαΐτου ἑρμηνεία τοῦ μεγάλου ᾀσματικοῦ κανόνος Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης. Ἀπὸ φ. 1α «Ἐπιστολὴ κῦρι Ἀκακίου μοναχοῦ καὶ Σαβαΐτου πρὸς τὸν αἰτήσαντα Ῥηγῖνον καὶ πρόλογος τῆς βίβλου τοῦ ἱεροῦ τοῦδε φέροντος τὴν ἑρμηνείαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ κανόνος τοῦ ἐν ἁγίοις θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου». Ἀπὸ φ. 3-252 τὸ κείμενον τῆς ἑρμηνείας, τοῦ μὲν τῶν τροπαρίων (ἀνερχομένων εἰς σν') ὄντος ἐρυθροῦ, τοῦ δὲ τῆς ἑρμηνείας μέλανος. Ἐν τῷ φ. 252β:

Εἰ μὲν χεῖρ, ἡ γράψασα τήνδε τὴν βίβλον.
σαπήσεται φεῦ καὶ γενήσεται κόνις.
τάφω προσεγγίσηται. σωματοφθόρω:
ὑμεῖς δὲ ἅπαντες οἱ τοῦ Χ(ριστο)ῦ μερίδος.
εὔχεσθαι πρὸς κ(ύριο)ν εὑρεῖν σφαλμάτων λύσιν.
ναὶ δυσωπῶ μετὰ κλαυθμοῦ ἀδελφοὶ καὶ π(ατέ)ρες.
δέξασθαί μου δέησιν, οἰκτρὰν.
ὦ θείασος ἁγία. Νικόλαος καίκλημαι.
φεῦ μοι καὶ τοῦτο μέγα, οὐ τῇ χρίσει.
Ῥόδιος πέφυκα γὰρ,
καὶ εἷς ἐκ τῆς αὐλῆς του: —
+
Ἐν ἔτει ͵αχμα, ἐν μὴν Σεπτεμβρίω, ιζ,
τέλος καὶ τῷ Θ(ε)ῷ χάρις: —

**534**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,205, πλ. 0,146) ἔτους 1622-ου, γραφὲν ἐν Ἀγυιᾷ Κ/πόλεως. Φύλλα 92, ὧν ἄγραφα πέντε (φ. 2, 4-7). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25. Ἐν τῷ φ. 1α «Γεώργιος ἀναγνώστης ο. . . μου ἐκ χώρας Καιράσοβον» (18 ἐκ.). Ἐν τῷ φ. 3 τύπος συστατικοῦ γράμματος πατρὸς πνευματικοῦ πρὸς ἀρχιερέα περὶ χειροτονίας εἰς διάκονον τοῦ πρὸς τοῦτο κριθέντος παρ' αὐτοῦ ἀξίου. Ἐν τῷ φ. 8β πίναξ κεφαλαίων τῆς ἑξῆς συγγραφῆς.

Μαξίμου Πελοποννησίου ἐγχειρίδιον κατὰ τοῦ σχίσματος τῶν παπιστῶν. Ἀρχ. «Πρὸς τοὺς ἡμετέρους τῆς ὀρθοδόξου χριστ[ιανικῆς] Ἐκκλησίας κατὰ Λατίνων. Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου. Κατὰ ἀλήθειαν πρέπον καὶ δίκαιον ἦτον» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον· «,αχχβ. κγ Ἰουνίου: ἐν Ἁγίᾳ — ὑπ' ἐμοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου».

**535.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 36 μήκ. 0,205, πλ. 0,152. Φύλλα ἄγραφα· 14-16. Γραφὴ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, φ. 1-13 καὶ 26-36. Τὰ φύλλα 17-25 ἔγραψαν δύο ἕτεροι σύγχρονοι γραφεῖς.

1. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἀνεπίγραφον). Ἀρχ. «Πρῶτον ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς ἐξαμαρτάνει, ἐπειδὴ συνάγει τὸν Πατελάρον ἀπὸ τῆς βραχείας διοικήσεως εἰς τὸν θῶκον τοῦ Βυζαντίου μὴ καλῶς λέγειν» κτλ., φ. 1-13.

2. «Ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἠμπορεῖ νὰ σφάλῃ: — Γεωργίου τοῦ Κορέσση», φ. 17-20. Τὸ περὶ τούτου κείμενον σχηματίζει γράμμα ἐγκύκλιον ὡς ἀπὸ προσώπου πιθανῶς τοῦ Κ/πόλεως οὐνίτου πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας κατὰ τῶν ἐπ' ὀνόματι Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἐκδεδομένων κεφαλαίων ὁμολογίας πίστεως. Ἀρχ. «Πανιερώτατοι μητροπολῖται καὶ ἀρχιεπίσκοποι, καὶ ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι καὶ ἅπας ὁ τοῦ Κυρίου χριστώνυμος λαὸς καὶ τὰ ἑξῆς: · Ἐπειδὴ ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ» κτλ. Τὸ κείμενον ἀχρονολόγητον, ὅμως δὲ φαίνεται συνταχθὲν εὐθὺς μετὰ τὴν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἔτ. 1638-ου γενομένην ἐνεργείᾳ παπικῇ ἐμπαθῆ συνοδικὴν τῶν ῥηθέντων κεφαλαίων κατάκρισιν. Τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τοῦ τύποις ἀνεκδότου τούτου γράμματος ἔχει οὕτως· «Ἐφάνησαν κάποια κεφάλαια αἱρετικὰ καὶ τυπωμένα καὶ γεγραμμένα εἰς ὄνομα τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου, γεμάτα ἀπὸ βλασφημίας, ἐναντία τῆς Γραφῆς, τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ μάλιστα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ζ$^{ης}$ συνόδου ἐνατιότατα. Ἐκεῖνα ὅποιος τὰ κρατεῖ ἀνάθεμα· ὅποιος τὰ πιστεύει ἀνάθεμα καὶ ὅποιος τὰ διαβάζει μὲ ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ τὰ ἀθετήσῃ ἀνάθεμα. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔλαβε τὸ φαρμάκι, ἔσμιξε καὶ κεφάλαια πικρὰ μὲ γλυκεῖα, ἤγουν ἀνακάτωσε καὶ ἀσεβῆ μὲ εὐσεβῆ κεφάλαια, διὰ νὰ βάλῃ δόλωμα τὰ καλὰ καὶ νὰ σύρῃ εἰς τοῦ λόγου

του καὶ εἰς τὰ κακά, ὁ κακὸς καὶ πονηρὸς ψαρᾶς τοῦ διαβόλου καὶ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, διὰ τοῦτο διὰ μέσου τοῦ παρόντος ἠθέλησα ὡς πατὴρ νὰ σᾶς ἐκβάλω τὰ τέκνα μου ἀπὸ ταῖς στράταις τῆς ἀπωλείας καὶ νὰ σᾶς φανερώσω νὰ λείπετε καὶ σεῖς ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ καὶ πονηρὰ κεφάλαια». Ἕπονται τούτοις σύντομοί τινες εἰς τὰ κεφάλαια ἀντιλογίαι καὶ ἀναθέματα τοῖς αὐτοῖς· Τέλος· «Τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸ βιβλίον τῆς Βελγικῆς Ἐξομολογήσεως, οὗ ἡ ἀρχή: Πιστεύομεν - - - ἀπάσαις συνόδοις, ἀνάθεμα».

3. (Ἐπιγραφὴ διὰ χειρὸς τοῦ Δοσιθέου). «Ἔκ τινος νομίμου παλαιοῦ κειμένου ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν, πόθεν παρελάβομεν φυλάσσειν αὐτὰς καὶ τί οἱ ταύτας παραβαίνοντες παρανομοῦσι:—Ἔδει μὲν ἡμᾶς ἐξακολουθοῦντας» κτλ., φ. 21-25.

4. «Μακαρίου ἐπισκόπου ὄρους Σινᾶ ἀποκρίσεις πρός τινα ἐρωτήσαντα». Ἀρχ. «Ἐδεξάμην τὴν σὴν ἐπιστολήν, ἀδελφὲ Θεόφιλε» κτλ., φ. 26α-36α. Τέλος· «Ὁ συνομιλῶν ἢ συναναστρεφόμενος ἢ συμψάλλων μετὰ ἀφορισμοῦ (=ἀφωρισμένου?), καὶ αὐτὸς ἔστω ἀφωρισμένος: — Τέλος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Μακαρίου ὄρους Σινᾶ».

**536**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 195 μήκ. 0,21, πλ. 0,143. Δύο διάφοροι γραφαί. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Ψαλτήριον κεκολοβωμένον, διῃρημένον εἰς καθίσματα, ἔχον ἐρυθρά τινα κοσμήματα καὶ ἱκανὰ ἐρυθρὰ μεγαλόσχημα ἀρκτικὰ κεφαλαῖα γράμματα. Ἀπὸ φ. 182-195 αἱ ᾠδαί. Τέλος· «καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται - - - καὶ κληματίδι».

**537**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 354 μήκ. 0,205, πλ. 0,145. Πιθανῶς αὐτόγραφον Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 67-72.

1. «Ἐπιτομὴ τῶν πρὸς τὴν λογικὴν τέχνην κανόνων, ἢ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν καθόλου λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους», φ. 1α-66α. Ἀρχ. «Προοίμιον. Εἰσαγωγὴν πρὸς τὰ τοῦ μεγάλου διδασκάλου ἡμῶν Ἀριστοτέλους λογικὰ» κτλ.

2. «Εἰς τὴν καθόλου τοῦ Ἀριστοτέλους λογικὴν διαλέξεις ὀκτὼ», φ. 73-354. Ἀρχ. «Προοίμιον. Πάσης διδασκαλίας τὸ εὔτακτον» κτλ. Ἐν τῷ φ. 354α διὰ λεπτῶν γραμμάτων· «Εἴληφε τέλος ἡ ταύτης ἀκρόασις ἐν Παταβίῳ. 1698 — Μαρτίου ἑβδόμῃ, τῇ α' δηλαδὴ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς».

**538.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 196 μήκ. 0,21, πλ. 0,15. Δύο διάφοροι γραφαί. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Νομοκάνονον ἀνεπίγραφον ἐκ κεφαλαιων σνε' μετ' ἐρυθρῶν μεγαλοσχήμων καὶ πεφαντασμένων ἀρκτικῶν κεφαλαίων γραμμάτων. Ἀπὸ φ. 1α «Προοίμιον τοῦ παρόντος νομίμου. πρόχειρον. Θησαυρὸς κεκρυμμένος» κτλ. Εἶτα τῶν κεφαλαίων ὁ πίναξ. Ἀπὸ φ. 13α, ἔνθα καὶ κόσμημα, «Ματθαίου ἱερομονάχου τοῦ σοφωτάτου λογοθέτου, τοῦ ἐπίκλην Βλαστάρι, περὶ τοῦ κριτοῦ τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθὴς καὶ νὰ μὴν πιστεύῃ λόγους χωρὶς ἐξετάσεως. Κεφάλαιον α'. Πρέπον εἶναι τὸν κριτὴν» κτλ.

**539.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 477 (μήκ. 0,21, πλ. 0,152), ὧν ἄγραφα τὰ ἑπόμενα· 95, 130, 131, 305-308 καὶ 449. Αὐτόγραφον Μάρκου Κυπρίου (1671, 1684, 1688, 1705). Ἐν τῷ φ. 2β «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ διδασκάλου Μάρκου». Εἶτα· «Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν ἀφιερωθέντων βιβλίων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς, κειμένης ἐν τῷ σεβασμίῳ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Σάββα, τῷ ἐν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ ὑποκειμένῳ· ὅστις δ' ἄν ποτε τολμήσειεν ἀποξενῶσαι ταύτης τοῦτο, ἔστω ἀφωρισμένος παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ ὑπόδικος αἰωνίῳ ἀναθέματι».

1. Δέκα ἐπιγράμματα Μάρκου τοῦ Κυπρίου. α) «Τῷ δεῖνι Μάρκος εὖ πράττειν». Ἀρχ. «Σὺ μὲν τῆς σῆς γλώττης ἐπέχεις» κτλ., φ. 1α. — β') «Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Ἰγνατίῳ Μάρκος Κύπριος εὖ πράττειν». Ἀρχ. «Μὴ θαυμάσῃς ὦ λῷστε» κτλ , φ. 1α. — γ') Τετράστιχον «ἰαμβικόν». Ἀρχ. «Θεοῦ σέλας ὅστις γ' ἰδεῖν» κτλ., φ. 2α. — δ') «Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Βλαχίας Ἀνθίμου ἰαμβικόν».—Ἴβηρ ἀνὴρ Οὐγγροβλαχίης προστάτης (καὶ ἄλλως ὁ πρῶτος στίχος) Ἄνθιμος ἱεράρ-

χης Βλαχίης τῆσδ' Ἴβηρ) | Θεῷ λιτὰς ἐμοῦ τε καὶ ποίμνης φέρω», φ. 2$^α$.— ε') «Ἕτερον εἰς τὸν αὐτὸν ἡρωελεγεῖον:—Ἄνθιμον ἀρχιερῆα Θεῷ φίλον ἔργα φέριστα, | οὐκ εἰκὼν ἄπνους κύδιμον ἄνδρ' ἀνάγει», φ. 2$^α$.—ς') «Ἕτερον εἰς τὸν αὐτὸν ἰαμβικόν:—Εἶδος μὲν ἄριστον, ψυχὴ δὲ ποικίλη | Ἴβηρος Ἀνθίμου Δακῶν θυηπόλου», φ. 2$^α$. —ζ') «Εἰς διαφόρους δεσποτικὰς εἰκόνας μονόστιχοι ἰαμβικοί», φ. 2$^α$.

Σῶσόν με, σῶτερ, οἷς τρόποις βούλει μόνος·
σαρκὸς παθῶν δεῖξόν μ' ἄνω λάτριν, Λόγε·
σὲ δὴ ποθῶν ἰδεῖν ἐν εἰκόνι βλέπω.
Τύπον σὸν Ἄνθιμος θυηπόλος σέβει.
Χριστοῦ τύπον βλέπων Θεὸν τοῦτον νόει.

η') «Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου».

Μῆτερ Λόγου τήρει μ' ἄαπτον σὸν λάτριν.

θ') «Εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον σὺν τῇ Ἑλένῃ ἡρωϊκός».

Γαῖα πόλος θ' Ἑλένην Κωνσταντῖνον θ' ἅμ' ἀείδει.

ι') «Μάρκου τοῦ Κυπρίου Πορφυροπούλου καὶ ὀστιαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ὡς ὑπάρχει τόδε τὸ ἐπίγραμμα ὡς ἀπὸ μέρους τῆς βίβλου αὐτοῦ ταύτης», φ. 2$^β$.

Πυκτίδα τεῦχέ με θελξίνοον ταύτην πολύπλουτον
Μούσῃσι τρόφιμος Κύπριος, ἀγλαΐης
φέρτατος ἰδμοσύνης ἐραστὴς Μάρκος, ὃς ἴδρις
Μουσῶν ἀρύοις τῆσδε ἀκρεφνὲς πόμα. (ὕδωρ.)

2. «Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις· ὁ πρῶτος λόγος», «πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας· ὁ δεύτερος λόγος», «Νικοκλῆς ἢ συμβουλευτικός· λόγος τρίτος», φ. 4$^α$-31. Τρία κείμενα μεθ' ἑρμηνείας νεοελληνικῆς μεταξὺ τῶν στίχων.

3. «Σοφοκλέους Αἴας μαστιγοφόρος» μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 32-70.

4. «Ἑρμηνεία τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς· ἀμήν. Ἀρχ. «Τὸ Κύριε --- οὐχ ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν» κτλ., φ. 71$^α$.

5. «Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι» μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 72 κέ.

6. Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως ἀνεπίγραφος πρᾶξις (14 Ὀκτ. 1705) ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Ἰωαννικίου εἰς μητροπολίτην Σταυρουπόλεως, φ. 93β. Μνημονεύονται ἐν αὐτῇ Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηδείας, Ἄνθιμος Ἰκονίου, Γεννάδιος Χίου καὶ Νικόδημος Δέρκων καὶ Νεοχωρίου.

7. Ἀριστοφάνους Πλοῦτος μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 96 κέ.

8. Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας Πλανούδη μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 132α-284α. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῶν· «Τέλος τοῦ α^ου^ τμήματος. ‚αχπδ^ῳ^. Ἰουνίου α^η^».

9. Ἐπιστολαὶ Συνεσίου μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 235α-284α.

10. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἔπη, δι' ὧν παροξύνει λεληθότως ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον», φ. 285-304. Μέσον τῶν στίχων ἑρμηνεύματα καὶ σχόλια ἐν ταῖς ᾤαις.

11. Τοῦ αὐτοῦ «Παρθενίης ἔπος» καὶ «ὑποθῆκαι παρθένοις», μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 309-332.

12. Τοῦ αὐτοῦ ἑπτὰ λόγοι μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 333-428. α') Εἰς τὴν βραδυτῆτα, β') εἰς τὸ Πάσχα, γ') εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ, δ') εἰς τὴν Πεντηκοστήν, ε') εἰς τὰ Θεοφάνια, ϛ') εἰς τὰ Φῶτα τῶν Ἐπιφανίων, ζ') εἰς τὸ βάπτισμα.

13. (Λουκιανοῦ) «πρὸς τὸν εἰπόντα: Προμηθεὺς εἶ ἐν λόγοις», «πρὸς Νιγρῖνον ἐπιστολὴ» καὶ «Νιγρῖνος ἢ περὶ φιλοσόφου ἤθους», φ. 429-442. Κείμενον καὶ ἑρμηνεία μέσον τῶν στίχων.

14. «‚αχοα. Ἑρμηνεία τοῦ *τερερὲ* καὶ ἀπόδειξις παρὰ διαφόρων διδασκάλων, ὅτι καλῶς καὶ εὐλόγως παρὰ τοῖς Γραικοῖς ᾄδεται ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Καὶ πρῶτον ἐγράφη ἑλληνικῇ τῇ γλώττῃ παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου, μετὰ δὲ ταῦτα μετεγλωτίσθη καὶ διεσαφήσθη πλατύτερον εἰς κοινὴν κατάληψιν παρὰ

Ἐμμανουὴλ ἱερέως τοῦ καὶ Κρητός, ὡς λέγει». Ἀρχ. «Πρῶτον ἐκ τῶν εἰρηθέντων (sic) παρὰ τοῦ Μαλαξοῦ. Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν, πῶς ὁ τερερισμὸς» κτλ., φ. 443 κέ.

15. «Ἑτέρα ἀπόδειξις ἐκτεθεῖσα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός». Ἀρχ. «Ἕνας εὐγνώμων δοῦλος» κτλ., φ. 447-448.

16. «Τὰ τῶν γάμων διαγράμματα ἤγουν τὰ σχέδη», φ. 450 κέ.

17. «Περὶ τῆς συγγενείας τοῦ στεφανώματος». Ἀρχ. «Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα συγγένεια» κτλ., φ. 455β κέ.

18. «Λουκιανοῦ Σαμοσατέως διάλογοι περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἤτοι βίος Λουκιανοῦ» μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 458 κέ.

19. «Λουκιανοῦ πρὸς τὸν εἰπόντα: Προμηθεὺς εἶ ἐν λόγοις», φ. 463 κέ. Κείμενον κολοβὸν καὶ ἑρμηνεία μέσον τῶν στίχων αὐτοῦ.

20. «Ἡμέρα Δευτέρα ἤρχησα τὸ παρὸν βιβλίον. 1688. — Γνωμικὰ δίστιχα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου», μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 466-471.

**540**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 137 μήκ. 0,22, πλ. 0,14. Ἐγράφη ἔτει 1596-ῳ ὑπὸ Ἱλαρίωνος Γραδενίγου. Φύλλα ἄγραφα· 26, 39-42, 72-74, 87-90, 92. Τὰ κείμενα μονόστηλα. Γραφὴ λογία καὶ κανονική. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ».

1. Ἀνεπίγραφος ἑρμηνεία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὰ περὶ πέντε φωνῶν Πορφυρίου, διῃρημένη εἰς μαθήματα καὶ κατὰ τὸν πρόλογον ἀποτεινομένη πρός τινα Ἰωάννην, φ. 1-25. Ἀρχ. «Ἄτοπόν ἐστι κατὰ τὸν φιλόσοφον ζητεῖν τινὰ εἰδέναι» κτλ. Ἀπὸ φ. 13 κέ. «Εἰς τὰς πέντε φωνὰς Πορφυρίου». Ἀρχ. «Τὴν τῶν πέντε φωνῶν Πορφυρίου διδασκαλίαν σὺν Θεῷ ἑρμηνεῦσαι προελομένους ἡμᾶς» κτλ. Ἐν τῷ φ. 25β· «Τέλος τῶν τοῦ Πορφυρίου φωνῶν: Ἐνετίῃσι, ,αφϞςῳ. Νοεμβρίου θῃ Ἱλαρίων ταπεινὸς ἱεροδιάκων ὁ Γραδενίγος».

2. «Εἰς τὰς δέκα τοῦ Ἀριστοτέλους κατηγορίας». Ἀρχ. «Τὴν εἰς τὰς πέντε τοῦ Πορφυρίου φωνὰς ἑρμηνείαν τὰ δυνατὰ ἀποπληρώσαντες» κτλ., φ. 27α-38β. Κείμενον ἀτελές, διῃρημένον εἰς ἓξ μαθήματα.

3. Ἀνεπίγραφος ἑρμηνεία εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους, διῃρημένη εἰς τριάκοντα μαθήματα. Ἀρχ. «Μάθημα πρῶτον. Ἀπροοιμιάστως ἐπὶ τὴν ἐξήγησιν» κτλ., φ. 48-71.

4. «Τοῦ Πρόκλου εἰς τὸν Κρατύλον». Ἀρχ. «Σκοπὸς τοῦ Κρατύλου» κτλ., φ. 75α-86α. Κείμενον ἀτελές, λῆγον εἰς τὰς λέξεις· «πληρούντων δὲ ἀπλήκτως καὶ ἀσαφῶς τὴν ἀκοὴν τῆς οἰκείας γνώσεως. καὶ γὰρ ἀλλήλοις - - -».

5. Διάγραμμα τῶν διαιρέσεων τῆς ῥητορικῆς, φ. 91.

6. «Συνοπτικὴ παράδοσις τῆς ῥητορικῆς». Ἀρχ. «Ῥητορικοῦ λόγου τρία καθέστηκεν εἴδη» κτλ., φ. 93α-96α.

7. «Γοργίου Ἑλένης ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία» κτλ., φ. 99α-101α.

8. Ἑξάστιχον ἐπίγραμμα «εἰς Θεόδωρον τὸν Γαζῆ». Ἀρχ. «Ἡ ἀτρεκὴς σοφίη» κτλ., φ. 101α.

9. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Εἰ μὲν ἐβούλετο Ἀλέξανδρος, ὦ Τρῶες, κἂν κατὰ μικρὸν εἶναι δίκαιος», φ. 101β-105α.

10. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Οἴμοι τῶν συμφορῶν· ἠτυχήσαμεν εὐσεβήσαντες» κτλ., φ. 105β. Τέλος· «ἢ τοῖς ἐμοῖς συναπολλῦσθαι, ἢ τιμωρῆσαι τὸν ἀδικήσαντα».

11. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν σοφώτατον ῥήτορα Γουΐδωνα τὸν Πανκιρόλαν. Μανουήλου τοῦ Μαργουνίου. ͵αφο Ἰουνίου εἰς τὰς η». Ἀρχ. «Οὐχ ἧττον ἁμαρτάνειν μοι δοκοῦσιν» κτλ., φ. 106α-107β.

12. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον. Ἰωάννου Ματθαίου τοῦ Καρυοφίλου, ὅπερ ἐν Ῥώμῃ ὢν ἐξεφώνησεν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ μεγάλου πατρὸς Ἀθανασίου. ͵αφπθ». Ἀρχ. «Ἐχρῆν μὲν τὸν αὐτῆς τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτην» κτλ., φ. 108α-112β.

13. «Μάρκου Τουλλίου Κικέρωνος Ῥωμαίου διάλογος περὶ γήρως. Κάτων ἢ περὶ γήρως. Ἑρμηνεία Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ», φ. 113α-133α. Ἐν τῇ ὤᾳ· «Τύποις ἐξεδόθη Βασιλείᾳ ͵αφχδ'. 8».

14. «Ὄνειρος τοῦ Σκιπίωνος. ἑρμηνεία τοῦ αὐτοῦ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ». Ἀρχ. «Ἡνίκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφικόμην» κτλ., φ. 133β-137β.

**541**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 236 μήκ. 0,202, πλ. 0,142.

Τρεῖς διάφοροι γραφαὶ τῶν ἐτῶν 1696, 1698, 1701 καὶ 1741. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 3-9, 21, 157, 158, 212. Ἐν τῷ φ. 1α «Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Πτολεμαΐδος κυρίου Σωφρονίου». Εἶτα ἀραβικαί τινες λέξεις μεθ' ἑλληνικῆς ἑρμηνείας.

1. «Ἰατρεία εἰς δυσουρίαν», φ. 2α. Ἀρχ. «Λάβε γκιουβερτζιλὲ δράμια» κτλ. Εἶτα αὐτόθι «ἰατρικὸν εἰς ποδαλγίαν ἢ καὶ ῥευματισμόν, λίαν θαυμάσιον». Ἀρχ. «Λάβε σκάρφην ἄσπρην» κτλ.

2. «Συντομωτάτη ἔκθεσις τῆς λογικῆς πραγματείας παρὰ Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορδίου». Ἀρχ. «Τοὺς τὴν λογικὴν εἶτουν διαλεκτικὴν τέχνην ἐπαγγελλομένους» κτλ., φ. 10α-20β. Μετὰ τὸ κείμενον· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. εἰς τὸ Ἀνατωλικὸν τῆς Αἰτωλίας. κατὰ τὸ ,αψα^ον ἔτος».

3. «1696. Ποσειδεῶνος ιε'. Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορδίου ῥητορικῆς εἰσαγωγικὴ διδασκαλία μετὰ πράξεως, ἐν τμήμασι διῃρημένη». Ἀρχ. «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ῥητορικὴν τέχνην. Ἅπας λόγος ῥητορικὸς» κτλ., φ. 22α. Ἐν τῷ φ. 156β· «Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης ῥητορικῆς διδασκαλίας καὶ πράξεως: — 1698. ,αχϟη^ω, Ποσειδεῶνος λ^η. ἐν τῷ Ἀνατωλικῷ».

4. «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου». Ἀρχ. «Προοίμιον ἐν εἴδει χρείας. Πορευθέντες - - - Κελεύει ἐν εὐαγγελίοις» κτλ., φ. 159α-178α.

5. (Εἰς) «τὴν ἑρμηνείαν τῶν δώδεκα λίθων» καὶ «ἑρμηνεία εἰς τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα», φ. 179α-180β.

6. «Ἔκθεσις ῥητορικῶν τινων κανόνων ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων, οὓς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ὁ ἐν ἱεροδιακόνοις Μακάριος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἀπανθισάμενος τοῖς φιλολόγοις προὔθηκε». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α^ον. Περὶ εὑρέσεως προτάσεων. Μικρὰ φροντίζουσι ῥήτορες» κτλ., φ. 181α-211β.

7. (Μελετίου Ἀθηνῶν) «περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίας συγγράφειν». Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον - - - Μέλλουσιν ὁμιλίαν γράφειν» κτλ., φ. 213-236. Μετὰ τὸ κείμενον· «Τέλος, καὶ τῷ ἐν τριάδι ὑμνουμένῳ Θεῷ, δόξα, καὶ μεγαλοπρέπεια, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν: ~

*

ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ: κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστόν, καὶ τεσσαρακοστὸν πρῶτον. Μαρτίου δυοκαιδεκάτην διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἱερομονάχοις εὐτελοῦς Σωφρονίου Σύρου τὸ γένος: ~ ,αψμα$^{ον}$:—Μαρτίου, ιβ$^{ην}$».

**542.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 169 μήκ. 0,208, πλ. 0,145. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «1691 + ἐσταχώθη τῶ παρὼν βιβλίον διαχειρὸς Σπυρήδων ἱερέως, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δρῦνου πόλεως καὶ Αργυρο κάστρου». Φύλλα ἄγραφα· 149, 150.

1. «Βιβλίον ια. τὰ ἠθικά, ἤτοι τὰ Νικομάχεια». Ἀρχ. «Τίτλος α$^{ος}$, κεφ. α$^{ον}$. Τὰ μὲν θεωρητικὰ ὧν τὸ τέλος ἀλήθεια πέρας ἔχει» κτλ., φ. 1$^{α}$-40$^{α}$.

2. «Ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ», φ. 41-46.

3. Βασιλείου Καισαρείας ἐπιστολαί τινες, φ. 46-58.

4. Ἐπιστολαὶ διαφόρων. α') «Μιχαὴλ Ἑρμόδωρος τοῖς τὰ Ἑλλήνων μετιοῦσι καὶ διδασκομένοις μαθήματα νέοις εὐφυέσι τε καὶ εὐγενέσιν εὖ πράττειν. παραινετική». Ἀρχ. «Τοῦτο σοφία καὶ ἐπιστήμη», φ. 59$^{α}$. Ἐξέδ. Μ. Παρανίκας ἐν Ἑλλ. Φιλολογ. Συλλόγῳ, τ. 1, σ. 44. — β') «Ἑρμόδωρος Ἰωάννῃ τῷ Ζυγομαλᾷ». Ἀρχ. «Περὶ πλείστου ἂν ἐποιησάμην» κτλ., φ. 60$^{β}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλ. τ. 11, σ. 38. — γ') Ἰωάννης Ζυγομαλᾶς Ἑρμοδώρῳ. Ἀρχ. «Πρὸς τοῖς ἄλλοις σπουδαίοις», φ. 61$^{α}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 38.— δ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Πολλάκις ὡς ἀληθῶς» κτλ., φ. 61$^{β}$. Ἑλλ. Φιλολ. Συλλ. τ. 11, σ. 42.—ε') «Ἑρμόδωρος Ζυγομαλᾷ». Ἀρχ. «Ἱερεὺς Νικόλαος ὁ Λέτζης» κτλ., φ. 62$^{α}$. *Crusii* Turcograecia, σ. 241. — ϛ') «Ἰωάννης Ἑρμοδώρῳ». Ἀρχ. «Ἡ ὑπὲρ τοῦ ἱερέως ὁδεῖνα» κτλ., φ. 62$^{β}$. *Crusii* Turcograecia», σ. 241. — ζ') «Ἑρμόδωρος Ἰωάννῃ Ζυγομαλᾷ». Ἀρχ. «Τὸ γράμμα ὅπερ ἐκομίσατο» κτλ., φ. 62$^{β}$. *Crusii* Turcograec. σ. 244.—η') «Ἑρμόδωρος Ζυγομαλᾷ». Ἀρχ. «Τὸ Μαριάλε ὑπέσχετο» κτλ., φ. 63$^{α}$. *Crusii* Turcogr. σ. 245. — θ') «Ἑρμόδωρος Ζυγομαλᾷ». Ἀρχ.

«Πέμπω σοι τὸ δεῖνα», φ. 63β. Πρβλ. *Crusii* Turcogr. σ. 243.— ι΄) «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Συνίστημί σου τῇ λογιότητι» κτλ., φ. 63β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 39.— ια΄) «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Παῖς τις σκόμβρων» κτλ., φ. 64α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 41.— ιβ΄) «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Ἡ τῶν πολλῶν φιλία» κτλ., φ. 65α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 39.— ιγ΄) «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Τὸ μὲν οὐκ ἀμνημονεῖν» κτλ., φ. 65β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 40.— ιδ΄) «Ζυγομαλᾶς Ἑρμοδώρῳ». Ἀρχ. «Ἰωάννῃ τῷ σῷ» κτλ. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 41. — ιε΄) «Διασωρίνου τῷ πατριάρχῃ». Ἀρχ. «Τὸ ἱεροπρεπὲς» κτλ., φ. 67α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 71. — ις΄) «Τῷ σοφῷ ἀνδρὶ καὶ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἰωάννης δεσπότης» κτλ. Ἀρχ. «Ἐδεξάμην τὴν σὴν ἐπιστολὴν» κτλ., φ. 67β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 71. É. Legrand, Bibl. hell. xv-xvi s., τ. 2, σ. 355.—ιζ΄) «Δημητρίου τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Εἰ μὲν τὰ συμβάντα» κτλ. φ. 68α. *Crusii* Turcogr. σ. 248.—ιη΄) «Ἰωάννου Κορεσίου τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Ἰσίδωρος ὁ ἡμέτερος», φ. 68β. *Crusii* Turcogr. σ. 239.—ιθ΄) «Μανουῆλος Θεοδοσίῳ». Ἀρχ. «Τὸ μὲν οὐκ ἀμνημονεῖν» κτλ., φ. 69. *Crusii* Turcogr. σ. 253.— κ΄) «Ἀρσενίου μητροπολίτου Μονεμβασίας Παχωμίῳ πατριάρχῃ Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς» κτλ., φ. 70α. Legrand, Bibliogr. hell. xv-xvi s. τ. 2, σ. 342-346.—κα΄) «Κυροῦ Μανουὴλ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τὴν μακρήγορόν σου» κτλ., φ. 74α. Ἐξέδ. Ἀ. Π.-Κεραμεὺς ἐν Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 60.

5. Ἐπίγραμμα ἑξάστιχον καὶ ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Θεὸς τὸ διττὸν οὐκ ἔχων», φ. 74β.

6. «Φαλάριδος ἐπιστολαί, τυράννου Ἀκραγαντίνων». Ἀρχ. «Ἀλκιβίῳ. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος» κτλ., φ. 75α-113β.

7. «Πυθαγόρας Ἱέρωνι». Ἀρχ. «Ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος», φ. 113β.

8. «Χαρακτῆρες ἐπιστολῶν διάφοροι». Ἀρχ. «Προσωπικὸν ἐπιχείρημα. α΄ παραινετική. Τῶν πανταχόσε διαφημιζομένων σπουδαίων ἀνδρῶν» κτλ., φ. 114α-125β. Εἶτα (φ. 126α) μέρος ἐπιστο-

λῆς ἀκεφάλου. Ἀρχ. «--- τὸ τὴν θείαν καὶ τὰς σὰς γραφὰς ἥδιον θεωρεῖν» κτλ.

9. Δαμασκηνοῦ Στουδίτου ἐπιστολαί. α') «Ἐπιστολὴ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ καὶ ὑποδιακόνου Θετταλοῦ πρὸς Γεώργιον Αἰτωλόν». Ἀρχ. «Χθὲς πρὸ δείλης», φ. $126^{\alpha}$. Ἐκδ. Ἀ. Π.-Κεραμέως ἐν Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 52-53, 62.—β') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν καθηγητὴν αὐτοῦ Θεοφάνην καὶ ῥήτορα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Εἰ καὶ χρόνιαι», φ. $127^{\alpha}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 63.—γ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Νοσήματος ἔναγχος» κτλ., φ. $127^{\beta}$. Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. τ. 17, σ. 63.— δ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Πάλιν τῆς ἐμῆς» κτλ., φ. $127^{\beta}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 63.— ε') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων» κτλ., φ. $128^{\alpha}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 64.— ς') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Γεώργιον». Ἀρχ. «Βάτραχος» κτλ., φ. $128^{\beta}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 64.—ζ') «Τοῦ αὐτοῦ Μεθοδίῳ συμφοιτητῇ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Φίλοις ἀντεγκαλεῖν» κτλ., φ. $128^{\beta}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 64.— η') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Ὁ μὲν σοφώτατος» κτλ., φ. $129^{\alpha}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 65.—θ') «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Ἀγαθῶν ἀγαθίδας» κτλ., φ. $129^{\beta}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 65.— ι') «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Ἰδού σοι τὸ καταλειφθὲν» κτλ., φ. $129^{\beta}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 65.— ια') «Τοῦ αὐτοῦ Ἀρσενίῳ μητροπολίτῃ Τρουνόβου» (sic.) Ἀρχ. «Ὅσης χαρᾶς» κτλ., φ. $129^{\beta}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 65.— ιβ') «Μακαρίῳ ἱερομονάχῳ φοιτητῇ ἑαυτοῦ». Ἀρχ. «Τὸ μὲν λυπεῖσθαι» φ. $190^{\alpha}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 66.— ιγ') «Ἰωάσαφ ἀρχιεπισκόπῳ Θεσσαλονίκης». Ἀρχ. «Παναγιώτατε» κτλ., φ. $130^{\alpha}$. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 66.

10. Τεμάχη φιλοσοφικά. α') Ἀνώνυμα. Ἀρχ. «Τὸ ἀγαθὸν εἰς τέτταρα μέρη διαιρεῖται» κτλ., φ. $131^{\alpha}$.— β') «Τοῦ Πλάτωνος». Ἀρχ. «Τῶν ἀγαθῶν τὰ μέν ἐστιν ἐν ψυχῇ» κτλ., φ. $132^{\alpha}$.— γ') «Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ». Ἀρχ. «Τῶν ζῴων τὰ μὲν πρὸς βρῶσιν» κτλ., φ. $135^{\alpha}$.— δ') Ἀνεπίγραφοι στίχοι. Ἀρχ. «Ὡς ἠξίωσας, ὡς νοῶ ῥῆσιν νάω» κτλ., φ. $136^{\beta}$.

11. Μετρικὰ ἀνώνυμα. α') «Περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου». Ἀρχ. «Τὸ τῶν ἰάμβων μέτρον στίχων τοιαύτην ἔχει τὴν τέχνην» κτλ., φ. 137α.—β') «Περὶ τοῦ ἐλεγιακοῦ μέτρου». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ ἐλεγ. μ. λεκτέον ἂν εἴη» κτλ., φ. 138α.—γ') «Περὶ ἡρωϊκοῦ μέτρου». Ἀρχ. «Τὸ δὲ ἡρωϊκὸν μέτρον ἓξ βάσεις ἔχει» κτλ., φ. 138β-140β. Εἶτα τρεῖς ἀρχαῖαι παροιμίαι, δύο ἐπιγράμματα καί τινα ἀστρονομικὰ σχήματα τῶν ἐτῶν 1572-1578.

12. «Κατὰ τρόπους ἑπτὰ γίνονται τὰ ἁμαρτήματα», «χρησμὸς δοθεὶς Λαΐῳ τῷ Θηβαίῳ» καὶ «τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγός», φ. 141β.

13. «Τὰ σχήματα τοῦ λόγου», «τὰ κατ' ἔννοιαν σχήματα τῆς ῥητορικῆς» καὶ «τὰ κατὰ λέξιν σχήματα», φ. 142α-146α.

14. «Γνωμικὰ ἐκ τῶν καθ' Ἡρὼ καὶ Λέανδρον τοῦ Μουσαίου», γνωμικὰ Εὐριπίδου, Σοφοκλέους καὶ Αἰσχύλου, φ. 147α-148β.

15. «Τὰ προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων ἕνδεκα» (φ. 151α-152β), εἶτα «Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα». Ἀρχ. «Περὶ μύθου. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε» κτλ., φ. 153α-169α.

**543**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 377 (μήκ. 0,20, πλ. 0,15), ὧν ἄγραφα τὰ ἓξ πρῶτα· ἦν δὲ κτῆμα πρότερον τοῦ «Ἁγίου Γεωργίου Μαχαρ. Ἀκ-σακκάλι». Τὸ κείμενον μονόστηλον, καὶ τοῦτο λίαν ἀνορθόγραφον.

«Ἰωάννου πατριάρχου Κ/πόλεως τοῦ Γλυκῆ ὁμιλίαι τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου εἰς κάθε (κῶδ. κάθὴν) Κυριακὴν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ· ἃς ἐκλεξάμενος συνέθετο ἀπό τε διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ ἑτέρων σοφῶν ἀνδρῶν», φ. 7 κέ. Εἶτα ἕτερά τινα κείμενα, οἷον α') «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας» περὶ τῆς Ἀκαθίστου, φ. 188β κέ. —β') Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. Ἀρχ. «Τὴν ἐκκλησίαν θέατρον» κτλ., φ. 211.—γ') Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγοι τινές, φ. 224 κέ. —δ') Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Τί τοῦτο» κτλ., φ. 344.

**544**. Αὐτόγραφα τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου. Φύλλα 458.—Φύλλ. 1 «Σημειώσεις Θουκυδίδου».—Φ. 43α «1862: ἐν Χάλκῃ

τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Σωφρονίου ἱεροδιακόνου. Εἰσαγωγὴ τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως». — Φ. 57ᵃ Αἰνειὰς Βιργιλίου, βιβλίον β'. — Φ. 69ᵃ «Ζήτημα ζ', περὶ θαλασσῶν τῆς Παλαιστίνης». — Φ. 73 «Ζητήματα τῆς περιγραφῆς τῆς Παλαιστίνης». — Φ. 89 «Ἐξηγήσεις εἰς τὸ προοίμιον τοῦ Θουκυδίδου. Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου». — Φ. 105ᵃ «Ζητήματα τῆς ποιμαντικῆς καὶ κατηχητικῆς». — Φ. 117ᵃ «Ζητήματα τῆς δογματικῆς θεολογίας». — Φ. 131ᵃ «Ἐξηγήσεις ἐκ τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Βασιλείου οὐρανοφάντορος τοῦ μεγάλου: - 1858: Φευρουαρίου 6: - Σωφρονίου Λ(εσβίου)». — Φ. 146ᵃ «Ἐπιγράμματα εἰς τὸν πανοσιολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην κ. Ἄνθιμον, ταμίαν τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου. Ἡρωελεγεῖον». — Ἕτερον εἰς μέτρον ἰαμβικὸν εἰς τὸν πανοσιολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην τῆς Ῥωσσικῆς κοινότητος κ. Ἀντωνῖνον». — «Ἕτερον ἰαμβικὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον». — «Ἕτερον τῆς Θεοτόκου εἰς πολιτικοὺς δεκαπεντασυλλάβους στίχους». Ἐν τῷ φ. 149 «Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος Λέσβιος τῇ 9 Ἰανουαρίου 1869». — Φ. 150ᵃ «Σημειώσεις εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας κεφ. ς'». — Φ. 164ᵃ «Περὶ τῶν λέξεων πρεσβύτερος καὶ ἐπίσκοπος καὶ περὶ τῆς λέξεως ἐπίσκοπος ἰδίως». — Φ. 172ᵃ «Λόγος εἰς τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Τεσσαρακονθημέρου». — Φ. 176ᵃ «Λόγος ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους § 35-46». Μετάφρασις. — Φ. 186ᵃ «Ἀνάλυσις τοῦ ἐπιταφίου λόγου τοῦ Περικλέους». — Φ. 194ᵃ «Λόγος ἠθικὸς περὶ δυσωπίας ἢ περὶ τῆς κακῆς ἐντροπῆς». — Φ. 200ᵃ «Λόγος ἠθικὸς περὶ φιλαυτίας τῇ α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν». Ἐν τῷ φ. 208 «Εἰς τὸ τῆς Βηθλεὲμ σπήλαιον. Ἔγραφον τῇ 11 Νοεμβρίου 1878 ἐν τῷ ἁγίῳ μετοχίῳ». — Φ. 209ᵃ «Λόγος πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τῶν Θεοφανίων, τῇ 4 Ἰανουαρίου 1874». — Φ. 213ᵃ «Περὶ ἀριθμήσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ (Ἀριθ. α') καὶ τῆς διατάξεως τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν (εἰς τὸ β')». — Φ. 222 «Περὶ τῆς παραδόξου ἁλώσεως τῆς Ἱεριχώ». — Φ. 236 «Λόγος κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων.» — Φ. 238 «Σύντομος ἀνάλυσις τῶν δύο περὶ στεφάνου λόγων Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους». — Φ. 246 Λόγος, ὅστις «κατὰ παράκλησιν ἐγένετο καὶ προσηνέχθη τῷ κ.

Μιλτιάδη ἀνεψιῷ τοῦ ἁγίου Λαμψάκου διὰ τὴν ἐξαδέλφην αὐτοῦ διδασκάλισσαν τοῦ ἐν Κ/πόλει παρθεναγωγείου, τῷ 1878 Ἰανουαρίου 10». — Φ. 251 «Λόγος ἠθικὸς περὶ τῆς θείας μεταλήψεως». Ἐν τῷ φ. 258· «Ἔγραφον ἐν τῷ Ἁγιοταφιτικῷ Μετοχίῳ τῇ 2ᾳ Νοεμβρίου 1876. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λέσβιος». — Φ. 259 Λόγος εἰς τὸ «Τέξεται δὲ υἱοὺς κτλ. Ματθ. α', 21». Ἐν τῷ φ. 263· «Τῇ 17-ῃ Δεκ. τοῦ 1879-ου ἔγραφον ἐν τῷ Ἁγιοταφιτικῷ Μετοχίῳ. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λ: ἐξεφωνήθη τῇ παραμονῇ τῶν Χριστοῦ Γέννων τῇ 24-ῃ Δεκεμ: ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, χοροστατοῦντος τοῦ μακαριωτάτου κ. Ἱεροθέου». — Φ. 264 «Λόγος ἠθικὸς περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, τῇ α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Χριστουγεννήσεως». Ἐν τῷ φ. 270. «Τῇ 2-ᾳ Νοεμβρίου 1881 ἔγραφον ἐν τῷ Ἁγιοταφιτικῷ Μετοχίῳ, ὅπου καὶ ἐξεφωνήθη χοροστατοῦντος τοῦ ἁγίου Ξανθουπόλεως». Εἶτα ἄλλοι τινὲς λόγοι, ἐπιστολὴ Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου πρὸς (Φιλόθεον) Βρυέννιον ἐκ Λειψίας (25 Νοεμβρ. 1871), αἰτοῦντος ἀντίγραφα κειμένων τινῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ Μετοχίῳ κωδίκων (φ. 243-244), Λογικὴ Θεαγένους Λιβαδᾶ κτλ.

**545.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1634-ου, ἐκ φύλλων 314 μήκ. 0,21, πλ. 0,138. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. 1α «+Βιβλίον ὀνομαζόμενον πράξεις τῶν ἀποστόλων, περιέχει δὲ καὶ ταῖς καθολικαῖς ἐπιστολαῖς, Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ (Ἰ)ούδα, ἐν ἔτει θεογονίας ͵αχλδ ἰνδικτιῶνος βας». Ἐν τῷ φ. 1β· «1660 μηνὸς Απρηληου —10— + το παρὸν Ηραξαπόστωλον το επήρα απο χωρήον Αρατζού επαρχήα του Χαλκηδόνος κε άλον ενα βιβλύον γηα προθέσην. Γρηγόριος - - -». Ἐν τῷ φ. 3 πρόσθετα σημειώματα. Ἐν τῷ φ. 1α τροπάριον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Λουκᾶν εἰς ἦχον γ'. Ἀρχ. «Ἀπόστολε ἅγιε» κτλ. Ἐν τοῖς φ. 4β-5β «Τὰ ἑπτὰ μεγάλα ἁμαρτήματα». — Φύλλ. 6α «Διάταξις τῆς ἀκολουθίας». Ἀρχ. «Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας» κτλ. — Φύλλ. 7α «Ὑπόθεσις τῆς βίβλου τῶν Πράξεων». Ἀρχ. «Πράξεις ἀποστόλων τὸ βιβλίον καλεῖται» κτλ.—Φύλλ. 9β-312 Πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαί. Ἡ ἐπιγραφὴ τῶν Πράξεων·

«Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ πράξεις τῶν ἀποστόλων». Ἐν τῷ φ. 312α διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν· «Ἐγράφη ὁ παρῶν Πραξἀπόστολος κατὰ τὸ ,αχλδ ἔτος τὸ σωτήριον, ἰδικτιῶνος βας. Ἰουλλίῳ κα΄. ὑπάρχ(ει) δὲ τῆς Θεοτόκου τῆς Καθολικῆς». Ἐν τῷ φ. 313α· «+ Δῶρον μὲν Θεοῦ Ἀνθίμου δ' ὁ πόνος + τάχα μοναχοῦ τάλανος Βιθυνίας». Ἐν τῷ φ. 314 πίναξ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου.

**546**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 161 μήκ. 0,148, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20. Ἐγράφη τελευτώσης τῆς 17-ης ἑκατ.

«Ἄκος ἀντιταττόμενον τοῖς ἰοβόλοις δήγμασι τοῦ ὄφεως: · ~παρὰ τῶν λογιωτάτων, καὶ σοφωτάτων ἱερομονάχων τε, καὶ διδασκάλων τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, Ἰωαννικίου, καὶ Σωφρονίου αὐταδέλφων, τῶν ἐκ τῆς νήσου Κεφαλληνίας:—Ἐν σχήματι διαλόγου πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῶν πληγῶν τῶν μὴ ὀρθῶς φρονούντων ἐν τῇ τελειώσει τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας». Ἀρχ. «Πρόλογος. Ἐξ ὅτου ὁ ἀρχέκακος ὄφις» κτλ.

**547**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1656-ου, ἐκ φύλλων 154 μήκ. 0,20, πλ. 0,145.

1. Σημειώματα πρόσθετα τῶν ἐτῶν 1707-1712, φ. 1.

2. «Περὶ ἐπιστολικῶν τύπων». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἐπιστολή ἐστιν ἀπόντος πρὸς ἀπόντα διάλεξις» κτλ. φ. 2α-26α.

3. «Ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων Ἀφθονίου» καὶ «Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα». Ἀρχ. «Ὅρος μύθου. Ὁ μῦθος ποιητῶν» κτλ., φ. 26β-44β.

4. «Λιβανίου ἔκφρασις συγγραφικῷ χαρακτῆρι». Ἀρχ. «Τὸ μὲν ἔαρ φιλῶ πλέον» κτλ., φ. 45.

5. «Περὶ ῥητορικῆς». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἔδει μὲν ἄρα τρισὶ δυνάμεσι» κτλ., φ. 46α-150β. Ἐν τῷ φ. 151β· «Ἔτος ,ζρξδ΄. ἐκ Χριστοῦ. ,αχνς. ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαθοῦς Ἰωάννου, συντεθέντος δὲ πάρὰ τοῦ σοφοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ Βεῤῥοιαίου [1]. τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα».

[1] Οὗτος χρηματίσας διδάσκαλος ἐν Βερροίᾳ ἀπεβίωσεν αὐτόθι τῇ 2-ᾳ Ἰουλίου ἔτ. 1665. Ἴδε τοῦ κώδικος τούτου φ. 151β. Πρβλ. Μ. Παρανίκα Σχεδίασμα περὶ τῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἔθνει καταστάσεως τῶν γραμμάτων. Ἐν Κ/πόλει 1867, σ. 51.

6. Ἰωάννου Βερροιέως σημειώματα περὶ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρων ἐν Βερροίᾳ καὶ τοῖς πέριξ γεγονότων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1640-1677, φ. 79β, 151β-154β. Ταῦτα καὶ τὰ ἐν τῷ φ. 1 νεώτερα σημειώματα ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν οὐχὶ ἀκριβῶς ὁ Ν. Β. Χ[ρυσανθίδης] ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. 4, σ. 693-696.

**548**. Τεῦχος χάρτινον (ἔτ. 1659, 1674 καὶ 1719-1725) ἐκ φύλλων 170 μήκ. 0,20, πλ. 0,142. Φύλλα ἄγραφα· 1, 10-16, 25, 37-44, 50-57, 67, 77, 78, 82-88, 90, 103, 107-113, 124-135, 139-144, 157.

Κατάστιχον ταξιδίων πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ἐν τῷ φ. 2α ἡ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Παϊσίου ἐπίσημος ἐπικυρωτικὴ ὑπογραφή· «͵αχνθ', Παΐσιος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ +». Εἶτα ἐπιγραφή· «Κατάστιχον τῆς Βενετίας, ἤγουν, τὸν Ἑνετῶν χῶρα, εὐλογημένη». Αὐτόθι μεταξὺ τοῦ *κατάστιχον* καὶ τοῦ *τῆς* ὑπάρχει τύπος σφραγῖδος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐν τῷ φ. 3α εἰκὼν ὁλοσέλιδος καὶ πολυχρωμάτιστος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Μεταξὺ τῶν φύλλων 4-25 ἀναγραφὴ ἐλεῶν γενομένων κατὰ τὰ ἔτη 1719-1725, μετ' ἐπιγραφῆς· «1719 εἰ ανακένεισης του Αγιου Ταφου»· μεθ' ἣν ἀγγελία πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς, ὅτι συνδρομῇ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Χρυσάνθου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου ἀρχιμανδρίτου ἀνεκαινίσθησαν «ἅπαντα τὰ σεβάσμια καὶ ἱερὰ σκηνώματα ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τοῦ Ζωοδόχου Τάφου»· ἀλλ' οὕτω «προσετέθη εἰς τὸ παλαιὸν χρέος τοῦ Ζωοδόχου Τάφου ἄλλο χρέος νέον βαρύτατον, τόσον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅσον καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Πρὸς ἐλάφρωσιν δὲ τούτου συνοδικῇ ἀποφάσει στέλλεται μετὰ τοῦ παρόντος καταστίχου ὁ πρωτοσύγκελλος Γαλακτίων ὁ Πελοποννήσιος, ἀνεψιὸς τοῦ πρώην Πτολεμαΐδος μητροπολίτου Ἰωάσαφ, «πρὸς ὑμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς, τοὺς κατοικοῦντας τὰς νήσους Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Λευκάδα ἤτοι Ἁγίαν Μαύραν». — Ἀπὸ φ. 5 κέ. «1722 εἰς δόξαν Χριστοῦ. Κατάστιχον τῶν Κερκυρέων ἤγουν Κορυφούς».

Ἀρχ. «+ Ἔγραψεν εἰς τὸν ἅγιον καὶ ζοωδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ ὁ παναἰδεσιμώτατος καὶ μέγουστος προτοπαπᾶς τὸ ὄνομα Σπυρίδονος ἱερέως Βούλγαρις. + Ἔγραψεν ὁ σιὸρ κόντες Ἀντρουτζέλης» κτλ. — Φ. 17α «Χωρίον Μπινίτζες 1721» καὶ ὀνόματα κατοίκων αὐτοῦ. Εἶτα χωρία· Γαστούρι, Ἅγιοι Δέκα, Καμάρα, Βαρούνα, «1724 χωρίον Μαγουλάδον Ἀγίστου Κορφούς» (φ. 24).— Ἀπὸ φ. 26-36 ἡ τοῦ καταστίχου Βενετίας ἀναγραφή· Ἀρχ. «Βενετίας. 1659 Σεπτεμβρίῳ. + Εἰς δόξαν Χριστοῦ. ἔδοσεν ὁ συνιὼρ Ἰἄκοβως ἤγουν ἀφιεροσεν εἰς τὸν ἁγίον ζωοδόχον τάφον τοῦ χυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐν πρότης δύω σταταρίαις νὰ εἶναι εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν, τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἕνα πολυκάνδηλον, μὲ πενήντα στασίματα τῶν φοτῶν, καὶ ἕνα κανδήλιον τρανόν, καὶ ἔγινεν ἔξωδος εἰς αὐτὰ δουκᾶτα 300, καὶ εἶναι εἰς σταὶς σταταρίαις, εις τὸ κανδήλιον καὶ εἰς τὸ πολυκάνδηλον τὸ τήμιον αὐτοῦ ὄνομα γραμένον *Ἴάκοβος Χαλκεόπουλος ρήτορος, τοῦ ἐκ Ρηθήμνεις,* καὶ νὰ γράψομεν εἰς τὸν Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα του, *Ἰακώβου,* καὶ τῆς γονὴς αυτου Φιωρέντζας,— διὰ συνδρομῆς, Ζωσιμᾶ ἱερομοναχου. — + Ἐποίτροπος, τοῦ Ἁγίου Τάφου συνιὼρ Νικολὸς Γλικὺς, ὁ πατὴρ, Μιχαὴλ καὶ ἡ μήτηρ Λάμπρο, Λεοντάρης, Δημήτριος, ἔδωσεν δουκᾶτα 50» κτλ. —Φ. 36β «1725 Ἐπαξούς». — Φ. 45α «1721 χορίον Πεσάδα». —Φ. 46α «1721 χωρίον Κοντουράτα». — Φ. 47α «χορίον Πρατέα 1721». — Φ. 49 «χορίον Καληγάτα». — Φ. 58α-62β ἀναγραφὴ ἔτους 1659. Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, Ἀργοστόλιον», καὶ χωρίον «Ἁγία Θέκλα» (φ. 63). Καὶ πάλιν φ. 63β «1721 Βενετία». Εἶτα ἀναγραφὴ Ἀργοστολίου Κεφαλληνίας (φ. 64β-67), ἐτῶν 1722, 1723, 1725.— Φ. 68α «1721 περιοχὴ τῆς Πέλαρος, χορίου Μακράδες». — Φ. 69β «1721 Πέλαρω χορίον Βασιλοπουλᾶτα». — Φ. 71α «Ποταμιάνα 1721». — Φ. 72α «1721 χορίον τῆς Πέλαρος Μαρκετᾶτα»· μεθ' ὃ τὸ Ἀπάνω Ποταμιάνα καὶ τὰ χωρία Βαρᾶτα (φ. 73α), Κοντογουρᾶτα (φ. 74), Βουτζινᾶτα καὶ Ῥίζα (φ. 74), Καρδακᾶτα (φ. 75α), Ἀγκώνας καὶ Νύφη (φ. 76), «Ἄβισα χορίον Καρία» (φ. 79α), Βαρί (φ. 79β), Ἄσω (φ. 80α), Μισοβούνι Αἴρισο (φ.

81$^β$).— Ἀπὸ φ. 89 Ζάκυνθος 1725, χωρία Ἐξοὴ Διάκα (φ. 71$^α$) καὶ Ἀννωή (φ. 93$^β$).— Ἀπὸ φ. 95 Ἰθάκη καὶ χωρίον Βαθύ (φ. 97$^β$).— Ἐν τοῖς φύλλοις 98-101 καὶ 114-117 «Κάστρον τῆς Κεφαλληνίας 1664». Καὶ πάλιν τοῦ αὐτοῦ Κάστρου Κεφαλληνίας καὶ χωρίων αὐτῆς ἀναγραφὴ τοῦ 1722-ου ἔτους ἐν τοῖς φύλλοις 102-103 καὶ 117-123.— Ἀπὸ φ. 146-156 «Κάστρον Κορφούς». Ἀναγραφὴ παλαιά. — Φ. 158$^α$ «+ Νίσουρος ͵αχοδ Ἰουλίου 27 νίσος. Μανδράκι».— Φ. 162$^α$ «͵αχοδ Νήσηρος, εἰς τὸν Ἐπορίον». — Φ. 168$^β$-170$^β$ συνταγαὶ σκευασίας φαρμάκων.— Φ. 169$^β$ «Τὸ γράμμα τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι»· μεθ' ὃ ἡ ἑξῆς ὑπογραφή· «+ Ὁ γράψας Ζωσιμᾶς, τοῦ Ἁγίου Τάφου δοῦλος».

**549**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 80 μήκ. 0,193, πλ. 0,143. Φύλλα ἄγραφα· 19-24. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Caesaris Cremonini expositio in libello de longitudine brevitate vitæ (φ, 1-18) καὶ Expositio libri de iuventute - - - morte et respiratione» (φ. 25-80).

**550**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 251 μήκ. 0,197, πλ. 0,135. Ἐγράφη τελευτώσης τῆς 16-ης ἀρχομένης τῆς 17-ης ἑκ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,143×0,082). Ἐν τῷ φ. 1$^α$ κόσμημα πολυχρωμάτιστον. Αὐτόθι ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας· «Καὶ τόδε Κυρίλλου Ἐφέσου». Ἐπὶ τῆς κάτω· «Καὶ τόδε πρωτοσυγγέλου Παρθενίου Ἁγιοταφίτου». Ἐν τῷ φ. 97$^α$· «Ἀγόρασα τὰς Διαταγὰς ταύτας ἀπὸ τὸν κυρίτζη Μανολάκι τοῦ Κυρίλλου τοῦ Ἐφέσου τὸν ἀνηψηὸν εἰς τὸ Κουσάνταςι 1766, κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον. Παρθένιος». Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ τεύχους· «Διαταγαὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος τοῦ Ῥωμαίων ἐπισκόπου καὶ πολίτου. Καθολικὴ διδασκαλία διὰ βιβλίων ὀκτώ», ὧν τὰ κεφάλαια ἀνέγραψεν ὁ καλλιγράφος ἰδίᾳ πρὸ ἑνὸς ἑκάστου τῶν βιβλίων· τούτων δὲ τὸ πρώτιστον γράμμα μέγα, περικεκοσμημένον καὶ χρωματιστόν. Ἐν τῷ φ. 1$^β$ «Στίχοι πρὸς τοὺς ἐντευξομένους τῇ παρούσῃ βίβλῳ», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἤϋτε καρποφόρον δένδρον» κτλ. Ἀπὸ φ. 3$^α$ ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου βιβλίου· «Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι» κτλ.

**551**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 214 μήκ.

0,148, πλ. 0,145. Φύλλα ἄγραφα· 44, 69, 107, 125-147. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «Τοῦ σοφωτάτου Ἐμμανουήλου τοῦ Μουσχιώτου εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Πρόκειται ἡμῖν εἰς ἐξέτασιν» κτλ., φ. 1-43.

2. «Σχόλια τῶν ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας» κτλ., φ. 46α-68β.

3. «Εἰς τὰ πρότερα ἀναλυτικά. Ἀδήλου». Ἀρχ. «Σκοπός ἐστιν ἡμῖν ἐν ἐπιτομῇ» κτλ., φ. 70-106, 108-124, 126-146.

4. «Εἰς τὰ ὕστερα ἀναλυτικὰ Ἀριστοτέλους ἀνεπίγραφα· οἶμαι δὲ ταῦτα εἶναι, ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῆς φράσεως, τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, Κυθήρων ἐπισκόπου». Ἀρχ. «Ἐμοὶ μὲν ἡδονῆς ἁπάσης ἂν ἦν» κτλ., φ. 148α-214β.

**552**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1705-ου ἐκ φύλλων 262 μήκ. 0,20, πλ. 0,138. Πρὸ τοῦ κειμένου ἓν φύλλον ἄγραφον, ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ «Καὶ τόδε κτῆμα χαμοῦ Βασιλείου Τελαγραμμάτικα ἀπὸ τὴν Ἄνδρον 1814 Αὔγουστος 5».

Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Ἀνθωλωγίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν κατὰ τάξιν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων. καλωπισθὲν δὲ καὶ διορθωθὲν παρὰ κῦρ Χρυσάφου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ φ. 262α· «Εἴληφε τέρμα τὸ παρὸν βιβλίον, τῷ κοσμωσωτήριον ἔτος 1705. Ἰουνίῳ. 15 διαχειρὸς ἐλαχίστου πάντων καὶ ἁμαρτωλοῦ Ἰωάννου Χρυσοβέργη, ἀνεψιοῦ Ἀναστασίου ψάλτου ἐξΙωαννίνων +».

**553**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,20, πλ. 0,15) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 629, ὧν ἄγραφοι αἱ ἑπόμεναι· 109-112, 188, 253-260, 360-368, 380-382, 398-400, 437-439. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔργον διαφόρων γραφέων τῆς 17-ης τελευτώσης ἑκατ., πλὴν τοῦ κειμένου τῶν σελίδων 453-458, ὅπερ ἔγραψαν δύο διάφοροι χεῖρες τῆς 15-ης ἑκατ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τῆς σελ. 1· «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου».

1. «Βλαστάρεως περὶ τοῦ ἁγίου Πάσχα» κεφάλαια ιδ'. Ἀρχ. «Εἶτα τὰς μὲν ἄλλας τῶν ὑποθέσεων» κτλ., σ. 1-21.

2. «Περὶ τοῦ νομικοῦ Πάσχα καὶ τῆς περὶ τὴν πανσέληνον διαφωνίας. Ματθαῖος ἔγνω ταυτὶ συντεταχέναι». Κεφάλαια ιδ'. Ἀρχ. «Ἄριστα μὲν πάντων» κτλ., σ. 23-34.

3. «Τοῦ σοφωτάτου Βλεμμίδους περὶ οὐρανοῦ καὶ ὅτι ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν αἴδιος». Ἀρχ. «Τὸν οὐρανὸν ὅρον ἄνω εἶναι ἡ ἀνάπτυξις δηλοῖ» κτλ., σ. 35-108.

4. «Συμεὼν μαγίστρου τοῦ Σὴθ σύνοψις τῶν φυσικῶν». Ἀρχ. «Ὁ μὲν Πλούταρχος» κτλ., σ. 113-137.

5. «Τοῦ αὐτοῦ Συμεὼν τοῦ Σῆθι περὶ χρείας τῶν οὐρανίων σωμάτων». Ἀρχ. «Περὶ μὲν τῆς κινήσεως» κτλ., σ. 137-160.

6. «Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ εἰς τὸ: Θεωρία ἦν τὸ φυτόν, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία». Ἀρχ. «Ἑώρων ὑμᾶς καὶ πάλαι» κτλ., σ. 161-168.

7. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν ἁμαρτημάτων καὶ θανασίμων, σύντομον καὶ σαφές». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος» κτλ., σ. 168-187.

8. «Ἀρσένιος ὁ Μονεμβασίας ἀρχιεπίσκοπος τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Πώλῳ Ῥενάλδῳ τῷ περιφανεστάτῳ εὖ πράττειν». Ἀρχ. «Ὥσπερ τοὺς μετιόντας» κτλ., σ. 189.

9. «Ἀλκινόου διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων». Ἀρχ. «Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων» κτλ., σ. 190-252.

10. Ἀδήλου «εἰσαγωγὴ εἰς τὰς κοσμογραφικὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας». Ἀρχ. «Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη» κτλ., σ. 261-359.

11. (Βησσαρίωνος Μακρῆ ἐπιστολή). «Τῷ λογιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ καὶ ἐν διδασκάλοις ἀρίστῳ κυρίῳ κυρίῳ Σωφρονίῳ τῷ Δαρακίῳ τῶν ποθουμένων ἐπίτευξιν». Ἀρχ. «Μὴ ἡμῖν ἀμνηστίαν ἐγκαλέσῃς», σ. 369-372.

12. «Τῷ λογιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ κυρίῳ κυρίῳ Βησσαρίωνι τῷ Μακρῇ Σωφρόνιος ὁ Δαράκιος» κτλ. Ἀρχ. «Δίκαιος εἰμὶ συγγνώμης ἀξιοῦσθαι» κτλ., σ. 372-379.

13. Ἀκέφαλον περὶ τῆς θείας εὐχαριστίας. Ἀρχ. «- - ἀρ-

του μετέχομεν· τί γάρ ἐστι, φησίν, ὁ ἄρτος; δηλονότι σῶμα Χριστοῦ» κτλ., σ. 383-387.

14. «Τοῦ μακαρίου Σαμωνᾶ, ἀρχιεπισκόπου Γάζης, διάλεξις πρὸς Ἀχμέδη τὸν Σαρακηνόν, ἀποδεικνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἱερουργούμενον ἄρτον καὶ οἶνον σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινὸν καὶ ὁλόκληρον εἶναι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐτυγχάνομεν ποτὲ πορευόμενοι» κτλ., σ. 388-397.

15. Τεμάχη Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καὶ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, σ. 404-416. Εἶτα ἕτερα «ἐκ τῶν τοῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα» (κεφ. β' καὶ κη') περὶ τῆς θείας εὐχαριστίας, σ. 417-431.

16. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου λόγος γ'ος περὶ βαπτίσματος, ὅτι δεῖ τὸν ἀναγεννηθέντα διὰ τοῦ βαπτίσματος τρέφεσθαι λοιπὸν τῇ μεταλήψει τῶν θείων μυστηρίων». Ἀρχ. «Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι» κτλ., σ. 432-436.

17. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἐνδεεῖς φρενῶν παρὰ πᾶσι τοῖς γε νοῦν ἔχουσι φαίνονται ὅσοις ἐν τῷ τῶν θείων καταλόγῳ τὴν τύχην ἐγκρῖναι τετόλμηται» κτλ., σ. 441-444.

18. Ἀδήλου «(εἰς) προθεωρίαν τῶν προφητῶν». Ἀρχ. «Δύο καὶ δέκα προφῆται οὐχ ὡς ἀλλήλοις» κτλ., σ. 445-452.

19. (Σελίδες 453-458. Δύο γραφαὶ 15-ης ἑκατ.). α') Ἀδήλου ἐπιστολὴ «τῷ Σχολαρίῳ». Ἀρχ. «Ἐδεξάμην σου καὶ αὖθις τὰ γράμματα», σ. 453.—β') Ἀδήλου «στίχοι» ἐν τῇ σελ. 454, ἔχοντες οὕτω· «Κομνηνοφυὴς χαριτώνυμος κλάδος, | ἄριστος ἄναξ, εὐσεβὴς αὐτοκράτωρ, | πεσόντα πικρῶς τὸν γλυκύτατον γόνον, | τὸν λαμπρὸν Ἀλέξιον ἐν τύποις ἔχων, | πρὸς πένθος οἰκτρὸν τοὺς θεωμένους ἕλκει· | φεῦ, οἷον ἐξῄρηται τοῦ γένους ἄνθος· | μᾶλλον δὲ πιστοὺς εἰς λιτὰς συγκαλεῖται | πρὸς τὸν δυνάστην καὶ παντάνακτα Λόγον | καὶ παντοβασίλισσαν τῆς νεὼς ὧδε». — γ') Ἀδήλου «προσφώνημα πρὸς τὸν πορφυρογέννητον». Ἀρχ. «Ἰδοὺ χαρᾶς εὐαγγέλια» κτλ., σ. 454. — δ') Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Δέσποτά μοι πανιερώτατε Λακεδαιμονίας, νῦν ὡς ἀληθῶς» κτλ., σ. 455-458.

20. «Τάξις τῶν προτέρων πατριαρχ(ε)ίων». Ἀρχ. «Πατριάρχαι δὴ πάλαι ὠνομάσθησαν πέντε» κτλ., σ. 459-461.

21. Ἀδήλου «περὶ τῆς ἐπιδιορθώσεως τῆς ἰσημερίας, τῆς γενομένης ὑπὸ Λατίνων». Ἀρχ. «Οὐκ ἀπεικὸς ἔσται ἐνταῦθα ὀλίγ' ἄττα εἰπεῖν» κτλ., σ. 463-466.

22. Ἀδήλου «ὅτι καὶ ἡ τῆς ἀποδείξεως ἀλήθεια οὐκ ἐναντία τῇ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἀληθείᾳ». Ἀρχ. «Ἀλλ' εἰ καὶ ἡ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἀλήθεια» κτλ., σ. 467-470.

23. «Ἐπιστολαὶ διαφόρων διδασκάλων καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν καὶ ἐλλογίμων, πεμφθεῖσαι τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κῦρ Νεοφύτῳ, τῷ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἠπείρου», καί τινες τοῦ Νεοφύτου πρὸς αὐτούς, σ. 471-628.— α') Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη βασιλέως, β') Νεκταρίου Ἱεροσολύμων, γ') Γερμανοῦ τοῦ Λοκροῦ, δ') Ἰωάννου Καρυοφύλλου, ε') Εὐγενίου Γιαννούλη, ς') Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, ζ') Παϊσίου τοῦ Λιγαρίδου, η') Ἰωαννικίου Ἀλεξανδρείας.

**554**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 133 μήκ. 0,202, πλ. 0,14. Τὸ κείμενον μονόστηλον.— Ἀδήλου «περὶ τέχνης ῥητορικῆς». Ἀρχ. «Εἰς τοὺς ἀκροατὰς τῆς βίβλου. Ἐνορῶν ὑμῶν τὸν περὶ τὰ καλὰ ζῆλον» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς· «1727 Σεπτεβρίου 12 ἐτελειώθη. γραφεῖσα διὰ χειρὸς Μελετίου ἱερομονάχου Τζαμπλάκου».

**555**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 363 μήκ. 0,208, πλ. 0,148. Φύλλα ἄγραφα· 5-19, 306. Τὸ κείμενον μονόστηλον· ἐγράφη μεσούσης τῆς 17-ης ἑκατ. Ἐν τοῖς φύλλοις 2-4 ὁ «πίναξ τῶν κεφαλαίων τῆς παρούσης βίβλου». Ἐν τοῖς φ. 20β-21 τὰ κεφάλαια οε' καὶ πε' τῆς δευτέρας ἑκατοντάδος Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ ἡ σα' ἐπιστολὴ τοῦ δευτέρου βιβλίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοδοσίου τοῦ Κορυδαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις». Ἀρχ. «Ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ., φ. 22-361 ἢ σελίδες (ἠριθμημέναι ἐκ παλαιοῦ) 702.

**556**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1710-ου, ἐκ φύλλων 211 μήκ.

0,205, πλ. 0,165. Ἐν τῷ φ. 1[3] ὑπογραφαὶ ἀρχιερέων τινῶν τῆς 18-ης ἑκατ.

1. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ὁ Μωάμεθ παροικήσει εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βύζαντος» κτλ., φ. 2. Τέλος· «ἤτοι ἓν τέταρτον τελεῖ, κατὰ τὴν στοιχειώδη μέθοδον τοῦ μαθηματικοῦ Καβάσιλα».

2. Κείμενα διάφορα μετὰ παραφράσεως μέσον τῶν στίχων.— α') «Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας ὁ β^ος λόγος Ἰσοκράτους», φ. 3-16. — β') «Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος», φ. 17-20. — γ') «Αἰσώπου μῦθοι», φ. 21-34. — δ') Βασιλείου Σελευκείας «λόγος εἰς τὸ Ἐν ἀρχῇ ἐποίησε» κτλ., φ. 35-40. — ε') Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν Ἀδάμ», φ. 40-47. — ς') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Νῶε», φ. 47-51. — ζ') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀβραάμ», φ. 51-57, ἔνθα τὸ «,αψι^ψ Ὀκτωβρίου γ^η».— η') «Συνεσίου λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον», φ. 58-66. Κείμενον κολοβόν, ἄνευ παραφράσεως. — θ') Ἐπιστολαὶ κατ' ἐκλογὴν Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Φαλάριδος, Βασιλείου Καισαρείας, Βρούτου, Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος, Ἀριστοτέλους, Διογένους, Κράτητος, Θεοφυλάκτου Σιμοκάτου, Αἰλιανοῦ, Αἰνείου σοφιστοῦ καὶ Συνεσίου, φ. 67-201.

3. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν θεμάτων τοῦ α^ου εἴδους». Ἀρχ. «Α^ον. Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος» κτλ. Τέλος· «τῇ πίστει, ἥν τινα πρὸς αὐτὸν ἐκέκτητο: —Παθη: —».

**557**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 435 μήκ. 0,206, πλ. 0,15. Διήρηται εἰς τετράδια ἠριθμημένα νδ'· ἐγράφη δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 15-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον (ἐκ γραμμῶν 13-14) κοσμούμενον ἐπιγραφαῖς ἐρυθραῖς καὶ μεγάλοις τισὶν ἀλλ' ἀκαλλέσι κεφαλαίοις ἀρκτικοῖς.

Ἀδήλου ἑρμηνεία τῶν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ἀναγινωσκομένων εὐαγγελίων. Ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῶ ἄγιω τὸν εὐαγγελίων, τουὅλου ἐνιάυτοῦ. τῶν Κυριάκὸν. ἀπὸ τις Νέας Κυριακῆς. ἕως. τῶν Βαΐων». Ἀρχ. «Κυριάκῆ τοῦ Θωμᾶ. εὐ(λόγη)σ(ο)ν π(άτ)ερ: —Ἐπὶ

τῇ λαμπροφόρῳ Κυριακῇ καὶ σεβασμίᾳ καὶ ἁγείᾳ ἡμέρᾳ» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κειμένου (φ. 434β)· «Τὸ παρῶν. ἅγιον, ἐβαγγέλιον. ἀφιερόθιν. εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον. Κωνσταντίνου. Ἀχ σακκάλι. καὶ ὅπιος. τὸ ἐπάρι. εἰς κλοπὶν. ναἔχει τας ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα. καὶ ὀκτὸ θεόφόρον π(ατέ)ρων» κτλ.

**558**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 257 (μήκ. 0,21, πλ. 0,15) συναποτελούντων ἠριθμημένα τετράδια ξβ'. Τὸ φύλλον 255 ἄγραφον. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. Διόπτρα μετὰ σχολίων ἀνωνύμων. Ἐν τῷ φ. 1α· «Ἐπιστολὴ μονάσαντος ἁμαρτωλοῦ καὶ ξένου πρὸς μοναχὸν φιλόπονον τὸ γένος Χαρσενίτην». Ἀρχ. «Τῇ κελεύσει σου εἴξας» κτλ. Ἀπὸ φ. 1β-248β τὸ κείμενον τῆς Διόπτρας ἐπιγεγραμμένον οὕτω· «Μερικὴ ὑπόμνησις διὰ στίχων πολιτικῶν, πῶς ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος διαζεύγνυται καὶ ποῦ τυγχάνει ἄχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως».Ἀρχ. «Πῶς κάθῃ, πῶς ἀμεριμνεῖς» κτλ.

2. «Ἐρώτησις περὶ πρεσβείας καὶ προστασίας». Ἀρχ. «Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» κτλ., φ. 249α-254α.

3. «Ἀποφθέγματα ἁγίων πατέρων» ξξ. Ἀρχ. «Μὴ ἔστω ἡ χείρ σου ἐκτεταμένη» κτλ., φ. 254β.

4. Ἐπανάληψις τῆς Διόπτρας (φ. 256α-257β) ἄχρι τοῦ στίχου· «ἢ ἐνεργῆσαι ὅλως τὶ ἄνευ ἰσχύος θείας: — τέλος. τῷ δὲ Θεῷ δόξα: — τῆς βίβλου, ᾧ ἡ ἐπωνυμία Διόπτρα».

**559**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 74 μήκ. 0,208, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα χρυσοῦν σχήματος ἐπιμήκους τετραγώνου παραλληλογράμμου· καὶ ἐν πολλοῖς τόποις τοῦ τεύχους εὑρίσκονται κοσμημάτια, πάντα δὲ ταῦτα ἐρυθρά.

1. «Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου». Ἀρχ. «Κανόνα πίστεως, * εἰκόνα πραότητος» κτλ. — Φύλλ. 4β «Ὁ κανών, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Σοί, Νικόλαε, θεῖον ἐξάδω μέλος». Ἦχος β'. Ἀρχ. «Ὠδὴ α'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε: — Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ» κτλ. Αὐτόθι «ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ἐν ἁγ. π. ἡ. Νικόλαον». Ἀρχ. «Ὠδὴ α'. Διὰ στύλου πυρὸς καὶ νεφέλης» κτλ.—

*

Φ. 9$^α$-10$^α$ «Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ς'. μνήμη τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας. Συναξάριον». Ἀρχ. «Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις» κτλ. — Φ. 13$^α$-17$^α$ «Ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον π. ἡ. Νικόλαον, φέρων ἀκροστιχίδα τὸν ἀλφάβητον, ἄνευ τριαδικοῖς καὶ θεοτοκίοις». Ἐν τῇ ᾤᾳ διὰ χειρὸς τοῦ καλλιγράφου· «Ἰω(άνν)ου (μον)αχ(οῦ)». Ἀρχ. «Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε: — Ἀπόρῳ γλώττῃ» κτλ. — Φ. 17$^β$-19$^β$ «Ἕτερος κανών». Ἀρχ. «Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον:— Θεοῦ πιστευθεὶς ὥσπερ παράδεισον» κτλ. — Φ. 19$^β$-22$^α$ «Ἕτερος κανών». Ἦχος πλ. α'. Ἀρχ. «Ὠδὴ α'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην: — Πίστει καὶ πόθῳ πάτερ οἰκειωθεὶς» κτλ. — Φ. 22$^β$-25$^α$ «Ἕτερος κανών». Ἦχος πλ. β'. Ἀρχ. «Ὠδὴ α'. Κύματι θαλάσσης:—Πάτερ θεοφόρε» κτλ. — Φ. 25$^α$-27$^β$ «Ἕτερος κανών». Ἦχος πλ. β'. «Ὠδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας: — Ἁγίασόν μου τὸ σῶμα» κτλ. — Φ. 27$^β$-29$^β$ «Ἕτερος κανὼν - - -, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Σοί, Νικόλαε, ὄγδοον πρέπει μέλος». Ἐν τῇ ᾤᾳ τὸ ὄνομα τοῦ ὑμνογράφου «Ἰωσήφ». Ἦχος πλ. δ'. Ἀρχ. «Ὠδὴ α'. Ἡ κεχομμένη τὴν ἄτομον:—Σὺν ταῖς χορείαις τῶν ἄνω δυνάμεων» κτλ.— Φ. 29$^β$-30$^α$ «Ἕτερα στιχηρὰ εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Νικόλαον. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε». Ἀρχ. «Πλήθει πειρασμῶν περισχεθεὶς» κτλ. Τρία στιχηρά. — Φ. 30$^α$ «Ἄλλα στιχηρὰ εἰς τὸν ὅσιον π. ἡ. Νικόλαον. Ἦχος πλ. α'». Ἀρχ. «Χαίροις ἀσκητικῶν:— Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κτλ.

2. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας». Ἀρχ. «Σοφόν τι χρῆμα» κτλ., φ. 31$^α$-65$^α$.

3. Ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Νικολάου, φ. 65$^β$-66$^β$.

4. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. Ἀρχ. «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὲ θεράπων» κτλ., φ. 67$^α$-74$^α$.

5. «Στιχηρὰ εἰς τὸν Ἄμωμον» τῆς α' καὶ β' στάσεως, φ. 74$^β$.

**560.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 70 μήκ. 0,203, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Τὰ φύλλα 1-66 γραφῆς 17-ης ἑκατ., τὰ

φύλλα 67-69 γραφῆς 18-ης ἑκατ. Δύο κοσμήματα ἐρυθρὰ σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου ἐν τοῖς φ. 1$^{α}$ καὶ 26$^{β}$. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «1826. ἐν μηνὴ Μαρτίου 12 καὶ τόδε σὶν τὴς ἄλης εἰπάρχη χαμοῦ Παρθενίου προήγουμένου Παντοκρατωρινοῦ». Ἐπὶ φύλλου προσθέτου· «Ἔτως 1824 ἐπήρα ἐτούτο τὼ βηβλήω ἄπο τοὺς τρούχος (= Τούρκους) του Λαψακου ὅπου το φέρανε ἄπου τα Ψαρὰ καὶ το αγόρασα δια τρία γρ(όσια). καῖ δὲν ἤξεβρο πὸς λέγη ἥ π(α)ριμία βηβλήο μου βηβλό μου σήμερα ομου καῖ αὔβριω άλουνου Παρθενηος Πάντὸκρατορίνὼς».

1. «+ Περὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ κτισθή(=εί)σης». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου» κτλ., φ. 1-18.

2. «Πίναξ τοῦ παρόντος κανοναρίου» (σμς' κεφάλαια), φ. 19-26) καὶ τὸ κανονάριον αὐτὸ (φ. 26-66) μετ' ἐπιγραφῆς· «Πρὸς εἰς (sic) πνευματικὸν πατέρα καταρτισμοὶ καὶ ἀσφάλεια». Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Τὸ κείμενον κολοβόν, λῆγον εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις τοῦ κεφαλαίου σλθ'· «καὶ γίνεται ἄνω φλὸξ πυρὸς - - -».

3. Τύποι γραμμάτων, φ. 67-69. α') «Γράμμα ἐνταλτηριῶδες διδόμενον παρὰ τῶν ἀρχιερέων εἰς τοὺς πνευματικούς».—β') «Τύπος κατὰ τὸν ὁποῖον γράφουσιν οἱ πνευματικοὶ πατέρες εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μέλλει νὰ ἱερωθῇ». Ἀρχ. «Εἰσελθὼν τῇ ἐμῇ ἐλαχιστότητι» κτλ.—γ') «Ἑτέρα συμμαρτυρία». Ἀρχ. «Οἱ τὰ θεῖα καλῶς» κτλ. — δ') «Περὶ ἀφωρισμένων ἀνθρώπων». Ἀρχ. «Ὅποιος ἄνθρωπος ἔχει ἐντολὴν» κτλ. — ε') «Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων».

**561**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 107 (μήκ. 0,21, πλ. 0,16) συναποτελούντων ἠριθμημένα τετράδια ιδ'· ἦν δὲ πρότερον «Μελετίου ἱεροδιακόνου». Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18. Ἐν τῷ φ. 107 σημείωμα τοῦ γράψαντος τὸ τεῦχος· « + κθ ₯ αενϟλχ'ϟε ₯ λδϟθπλνλχπθ ϟθξθ ₯ ψλολχθϟωυ ₯ λχ» = «Παρθενιου ἱεροδιακονου και αμαρτολου αισχροῦ».

1. «Διήγησις περὶ ἱερέως καὶ διακόνου πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἱερεύς τις μετ' εὐλαβοῦς διακόνου» κτλ., φ. $1^α$-$4^β$.

2. «Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου καὶ ἡ πολιτεία αὐτοῦ». Ἀρχ. «Τρεῖς τινες ἡγιασμένοι γέροντες» κτλ., φ. $4^β$-$10^α$.

3. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Ζαχαρίου σκυτοτόμου καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἀνήρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν» κτλ., φ. $11^α$-$14^α$.

4. «Ἄθλησις μοναχοῦ τινος μάρτυρος καὶ διήγησις πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Μοναχός τις ἦν ἐν τῇ σκήτῃ» κτλ., φ. $14^β$-$16^α$.

5. «Διήγησις καὶ ὀπτασία πάνυ ὠφέλιμος ὀρθοδόξου τινὸς Δημητρίου, συγγραφεῖσα Μητροφάνει μονάζοντι προτροπῇ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου αὐτοῦ Διονυσίου τοῦ ῥήτορος». Ἀρχ. «Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι» κτλ., φ. $16^β$-$31^β$.

6. «Ὀπτασία μοναχοῦ φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει τρισκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ῥωμανοῦ» κτλ., φ. $32^α$-$40^α$.

7. «Διήγησις καὶ ὀπτασία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἐγένετο ποτὲ ὁ ἅγιος Ἀνδρέας» κτλ., φ. $40^α$-$54^β$.

8. «Ἑτέρα διήγησις πάνυ ὡραιοτάτη καὶ ὠφέλιμος τοῦ μακαρίου Σώζοντος». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις» κτλ., φ. $55^α$-$57^β$.

9. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου, πάνυ ὠφέλιμος, ἐν συντόμῳ» Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις» κτλ., φ. $58^α$-$63^α$.

10. «Διήγησις ψυχωφελὴς περὶ τοῦ βίου τῶν μακάρων καὶ πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον» κτλ., φ. $63^β$-$75^β$.

11. «Ὀπτασία φοβερωτάτη καὶ ἀποκάλυψις περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας καὶ κρίσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφοντος». Ἀρχ. «Ἐν μιᾷ γὰρ μετὰ τὸ τελέσαι αὐτὸν τὸν νυκτερινὸν κανόνα» κτλ., φ. $75^β$-$100^α$.

12. «Τοῦ ἁγίου Παχωμίου προσευχή». Ἀρχ. «Προσηύξατο ποτὲ ὁ μέγας πατὴρ» κτλ., φ. $100^α$-$107^α$.

**562**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 72 μήκ. 0,215, πλ. 0,165. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24. Ἐπὶ

τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς πρώτης πινακίδος δύο κρυπτόγραφα ἔχοντα οὕτω· «πθ ΠΡψλςεβο ΠΡλχ: — μεμφυωρωμωη πχε». Ἐπιγραφή· «Προοίμιον εἰς λογικήν. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τῆς λογικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις τίμιον» κτλ.

**563**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 96 μήκ. 0,213 πλ. 0,138. Φύλλα ἄγραφα· 16-27, 30-55, 57-67, 72-94. Ἐν τῷ φύλλῳ $1^β$ εἰκὼν πολύχρωμος τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν σπηλαίῳ, κάτωθεν δὲ ταύτης ὑπογραφή· «Ὁ πατριάρχης Ἄνθιμος ἀποφαίνεται» (νοητέος ὁ Ἱεροσολύμων Ἄνθιμος).

Κατάστιχον περιοδείας πρωτοσυγκέλλου Ἁγιοταφίτου ἐν Ἰβηρίᾳ καὶ Κριμαίᾳ πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου (1794, 1795). Ἀρχ. «,Αψϟδ$^ω$ Μαΐου α. Ἐκ Κοριμέας. Ὁ Νικόλαος ρούπλια 25» κτλ., φ. $2^α$.—Φ. $3^α$ «1795 Ἀπριλίου λ'. Ἡμερέτη. Τῆς Κάτω Ἰβηρίας ὁ βασιλεὺς μέπα Σωλομῶν μὲ ἔδοσεν εἰς τὴν ἀροστίαν του ἐν τουφέκη» κτλ. Ἀπὸ φ. 69 κἑ. «Τὰ ὀνόματα τῶν χριστιανῶν τῆς Κάτω Ἰβηρίας. ,αψϟε$^ω$ Μαΐου α».—Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «1800 Δεκεμβρίου 28 ἔδοκεν τὸ κοινὸν χρέος ὁ ἀΐδιμος βασιλεὺς κύριος Γεώργιος. καὶ εἰς τὰς 20: Φευρουαρίου μετὰ μεγάλης παρατάξεως τὸν ἔψαλαν ἀπο Τυφλήζη καὶ τὸν ἐπάγισαν εἰς τὴν Τζχάταν. ἀπὸ Δεκεμβρίου 28 μέχρι Φευρουαρίου 20 ἦτον εἰς τὴν Συὸν μὲ το κουβούκλησν με τὰ σιμία ὅλα τὰ βασιλεικα.—1803: Ἀπριλίου 5: ἦτον τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὰς 3 Ἀπριλίου ἦλθεν χιόνη εἰς Ἡμερέτη ἕος μίαν πήχην καὶ περίτου εἰς μερικοὺς τόπους, εἰς δὲ τὸ βασιλικὸν παλάτι ἦλθεν ἕος δύο σπιθαμάς».

**564**. Τεῦχος χάρτινον κάκιστα διασωθὲν ἄχρις ἡμῶν. Φύλλα 137 μήκ. 0,208, πλ. 0,15. Τῶν πρώτων 38 φύλλων σῴζονται μέρη τινὰ μόνον, τῶν δὲ λοιπῶν (ἄχρι φ. 107) αἱ ἄκραι κατεστραμμέναι. Ἡ γραφὴ τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30. Φύλλα ἄγραφα· 106-107.

Ἀδήλου ἑρμηνεία εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους, ἀκέφαλος καὶ

κολοβή. Τελευτᾷ εἰς τὰς λέξεις· «ὅτι οὐ παρὰ τὸ κείμενον ἤγουν οὐ παρὰ τοῦτο ἔγινεν ὁ συλλογισμός, διατὶ δὲν ἔχει τὸν περισσὸν ὅρον ὁ συλλογισμός».

**565.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 85 (μήκ. 0,204, πλ. 0,145), καλόδετον, δέρματι περικεκαλυμμένον ἐρυθρῷ φέροντι ἔκτυπά τινα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,13×0,087).

Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου, μετὰ προλόγου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ παροῦσα σύνοψις» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου· «Τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου κατασκευῆς» κτλ. Τέλος· «πρόσθεσις τοῖς σώμασιν, ἐκ τῶν λαμβανομένων τροφῶν. + Τέλος τοῦ παρόντος βιβλίου». Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων ἐρυθραί· τούτων δὲ τὰ ἀρκτικὰ γράμματα μεγάλου σχήματος, ἔγκοσμα καὶ ἐρυθρά.

**566.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 95 μήκ. 0,205, πλ. 0,138. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον λατινιστὶ καὶ μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 65-67. Ἐπιγραφή· «Pars quinta huius sectionis (?) habens novem distinctiones» κτλ. Ἀρχ. «Propositis radicibus sapiencie» κτλ. Ἀπὸ φ. 68 κέ. «Ultima distinctio de comparatione perspective ad sacram» κτλ.

**567.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 202 μήκ. 0,20, πλ. 0,145. Φύλλα ἄγραφα· 60, 61, 99, 100, 114-118, 127-140, 164, 171, 172, 189-202. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Τὸ παρὸν τὸ ἔφερεν ὁ παπὰ κὺρ Χρύσανθος, ἀπὸ τὴν σκήτην τοῦ ἁγίου Παύλου, δια να το στήλη τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου μας». Ἐν τῷ φ. 202α· «1801ῳ. Ἰανουαρίου 29ῳ. καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμοῦ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Ἀνδριώτου».

1. «Ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου Μακαρίου τοῦ ἐκ Πάτμου». Ἐπιστολαὶ ρ'. Ἀρχ. «Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ μητροπολίτῃ πρώην Λήμνου κυρίῳ κὺρ Ἰωαννικίῳ» κτλ., φ. 1-59.

2. Ἀδήλου πέντε γυμνάσματα ῥητορικὰ (φ. 62 κέ), οἷον «Μελέτη ἐξ ἀμελετήτου ἐφόδου νοός», ἧς ἡ ἀρχή· «Σοφίας πλοῦτον

ἐτίμησαν μὲν πολλοὶ» κτλ. Ἀπὸ φ. 64ᵅ κἑ. «Μελέτησον καὶ οὕτως. εἰς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Βλαχομπογδανίας. Οἱ μὲν τῶν πλου(=ω)τήρων ἐπειδὰν λύσαντες τὰ πρυμνάσια» κτλ.

3. Ἐπιστολὴ ἀνωνύμου Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ. Ἀρχ. «Οὐκ ἔστι λόγῳ περιλαβεῖν» κτλ., φ. 67ᵅ.

4. Ἐπιστολαὶ Μακαρίου Πατμίου καὶ Γερασίμου Βυζαντίου, φ. 67ᵝ-118.

5. (Προσθήκη 19-ης ἑκατ.). Τεμάχιον κανονισμοῦ ἢ προγράμματος σχολῆς τινος, φ. 119-126.

6. «Ἐκ τῶν τοῦ Γερμανοῦ Κυπρίου ἐπιστολαί». Ἀρχ. «Ὢ τύχη τύχη οἷα μετρᾷς» κτλ.

7. Ἀνωνύμου ἐκφράσεις. — α΄) «Ἔκφρασις τῆς μελλούσης κρίσεως». Ἀρχ. «Σοφῶν τὰ ἄψυχτα», φ. 165ᵅ.—β΄) «Σύγκρισις ἐλεημοσύνης καὶ παρθενίας». Ἀρχ. «Ἕκαστον τῶν καλῶν οὐ τοσοῦτον» κτλ., φ. 166ᵅ. — γ΄) «Ἔκφρασις ἔαρος». Ἀρχ. «Ἔαρ ἡ τῶν ὡρῶν καλλίστη» κτλ., φ. 167ᵅ. — δ΄) «Σύγκρισις Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Οἱ τοῦ Πλάτωνος ἐρασταὶ» κτλ., φ. 168ᵅ-170ᵝ.

8. Σεβαστοῦ Κυμινήτου λόγος Σερβάνῳ Καντακουζηνῷ. Ἀρχ. «Τέχνην τεχνῶν» κτλ., φ. 173ᵅ-176ᵝ.

9. Σεβαστοῦ Κυμινήτου ἐπιστολὴ Ἰωάννῃ φοιτητῇ. Ἀρχ. «Ἀρχὴ σοφίας» κτλ., φ. 176ᵝ-177ᵝ.

10. Σεβαστοῦ Κυμινήτου «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον ἐνδοξότατον εὐσεβέστατον καὶ ὑψηλότατον αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόνδα». Ἀρχ. «Ὁ παντοκράτωρ Θεὸς» κτλ., φ. 178ᵅ-180ᵅ.

11. «Προσφώνημα εἰς τὴν περίδοξον τελετὴν τῶν λαμπρῶν γάμων τῆς ἐνδοξοτάτης καὶ πανευγενεστάτης ἀρχοντίσσης κυρίας κυρίας Αἰκατερίνης, θυγατρὸς τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα, μετὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κυρίου Δημητρίου Γεωργιάδου, προσφωνηθὲν

ἐνώπιον πάντων τῶν συμπαρόντων παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ περιφανεστάτου κυρίου Γρηγοράσκου Γκίκα, παμφιλτάτου υἱοῦ τῆς αὐτοῦ ἐκλαμπρότητος». Ἀρχ. «Φαιδρὰ καὶ λαμπρὰ τῳόντι» κτλ., φ. $181^α$-$184^β$.

12. Ἀντιφώνημα, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἑπόμενον τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου οἰκουμενικοῦ διδασκάλου κυρίου Κριτίου». Ἀρχ. «Μεγίστης τῳόντι ἡδονῆς» κτλ., φ. $184^β$-$188^α$.

**568**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 148 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. — Ψαλτήριον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ᾠδαῖς σχολίων, διῃρημένον εἰς καθίσματα· ἔχει δὲ καὶ μετὰ τὸ πέρας ἑκάστου καθίσματος διάφορα τροπάρια. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου· «--- ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτοὺς» κτλ. (Ψαλμ. β', 5). Ἡ ἀρχὴ τῶν σχολίων· «τὸ δὲ γινώσκει ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦται καὶ ἐπισκέπτεται». Τὸ κείμενον τελευτᾷ εἰς «ψαλμοῦ ἰδιογράφου» τὰς πρώτας λέξεις· «Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· ἐποί - - -».

**569**. Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1723-1724, μήκ. 0,208, πλ. 0,148. Σελίδες ἠριθμημέναι 476. Ἄγραφοι σελίδες· 67-72. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26. Ἐπὶ φύλλου ἀσελιδώτου εὑρισκομένου μετὰ τὴν πρώτην τοῦ σταχώματος πινακίδα ἀναγινώσκεται τόδε· «Παναγιώτου Γερένη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις. διὰ δὲ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Παρθενίου μετονομασθέντος. Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν» [1].

1. «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίκησις ἤτοι εἰσαγωγή, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἀρχ. «Τί ἐστι λογικὴ καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοὸς ἐνεργειῶν θεωρία. Ἡ περὶ τὴν σοφίαν σπουδὴ» κτλ., σελ. 1-66. Ἐν τῇ σ. 66· «Εἴληφε τέλος ἡ τοῦ σοφοτάτου, αἰδεσιμοτάτου τε κυρίου κυρίου Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σουγδουρῆ λογικὴ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων γραφθεῖσα διὰ χειρὸς ἐμοῦ Παναγιώτου Γερένη κατὰ τὸ ͵αψκγ$^{ον}$ ἔτος τὸ σωτήριον, Ποσηδαιῶνος, νουμηνίᾳ» [2].

[1] Οὗτος ἐγένετο πατριάρχης Ἱεροσολύμων, 1737—1766.

[2] Τὸν κώδικα τοῦτον εἶδον τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ πλησίον ἐν Κ/πόλει ἔτει 1907-ῳ, ὅτε πέρας ἐδόθη τῷ καταλόγῳ τῆς ἐν τῷ Μετοχίῳ βιβλιοθήκης. Ἐξ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται

2. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλέως εἰς τὸ α^ον τῶν περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων: ὁποῖον ἐστὶ τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα». Ἀρχ. «Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ., σελ. 73-476. Ἐν τῇ σελ. 476· «Τέλος εἰλήφασι αἱ περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν βίβλοι ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ. εἰκοστῷ τετάρτῳ. Μαιμακτηριῶνος πέμπτη. παρὰ χειρὸς Παναγιώτου Γερένη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν».

**570**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,148, πλ. 0,135. Σελίδες ἠριθμημέναι 685. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Σελίδες ἄγραφοι· 22-32. Ἐπὶ τῆς ᾤας τῆς σελ. 1· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου Ἱεροσολυμίτου».

Γερασίμου Βλάχου σχολαστικὴ θεολογία. Ἐν ταῖς σελ. 1-14 «Τοῖς τὴν ἱερὰν θεοσοφίαν ἐπιποθοῦσι πρόλογος». Ἀρχ. «Τῆς θεολόγου σοφίας ἄμμιγα» κτλ. — Σελ. 15-21 «Πίναξ σὺν Θεῷ τῶν κεφαλαίων καὶ σχολαστικῶν ζητημάτων». Τὸ κείμενον ἐν ταῖς σελίσι 33-685, φέρον τὴν ἐπιγραφήν· «Εἰς τὴν ἱερὰν σχολαστικὴν θεολογίαν ζητήματα προοιμιακὰ ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους κοινοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος». Ἐν τῇ σ. 685· «Τέλος τοῦ α^ου τόμου τοῦ α^ου τῆς σχολαστικῆς».

**571**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,195, πλ. 0,12. Αὐτόγραφον Παϊσίου Λιγαρίδου ἔτους 1641-ου. Φύλλα 291. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,12×0,065).

Παϊσίου Λιγαρίδου «Ἀποκεφαλαίωσις. εἴτουν. παρεκδρομη. της ιερας. μυσταγωγίας». Ἀρχ. «Τμῆμα πρῶτον. Ειπέρ ποτε τὸ τοῦ θεολόγου ὑπήχημα» κτλ. Ἐν τῷ φ. 291· «καὶ μέμνησθε τοῦ φιλοπονησαμένου Παντελεήμονος Λιγαρείδου τοῦ Χίου. ἐδόθη ἐν τῷ

νῦν ὀρθὴ ἡ τοῦ Σοφοκλέους Οἰκονόμου γνώμη, ὅτι λαϊκὸς ὢν εἰσέτι Παρθένιος ὁ Ἱεροσολύμων ὠνομάζετο Παναγιώτης (ἴδε Ν. Μαυροκορδάτου ψόγον νικοτιανῆς, ἐκδ. Οἰκονόμου. Ἑνετίῃσιν 1886, σ. 53—54), οὐχὶ δὲ Κυριακός, ὡς ἐπέμενε λέγων ὁ Κ. Χρηστομᾶνος, βασιζόμενος ἐπὶ παραδόσεσιν οἰκογενειακαῖς. Ἴδε τὰ περὶ τούτου ἄρθρα αὐτοῦ ἐν τῷ Παρνασσῷ (1886, τ. 10, σ. 362—363) καὶ ἐν τοῖς τοῦ Γρ. Καμπούρογλου Μνημείοις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων (1892, τ. 3, σ. 144—118). Τῇ ὀρθῇ γνώμῃ τοῦ Οἰκονόμου προσετέθη ὁ Π. Ζερλέντης. Ἴδε Παρνασσοῦ τ. 10, σ. 451—453.

ἑλληνομουσίῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἔτει, ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ͵ΑΧΜΑ. Μηνὶ Σεπτεμβ: κθ».

**572**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1669-ου, μήκ. 0,198, πλ. 0,15. Συνίσταται ἐκ δύο μερῶν, ὧν ἕκαστον ἰδίαν ἔχει σελίδωσιν. Σελίδες ἐν συνόλῳ 487. Σελίδες ἄγραφοι· 270-273. Τὸ κείμενον λατινιστὶ καὶ μονόστηλον.

1. «Praeparamenti seu institutionum in universam Aristotelis logicam» κτλ.

2. «Praeambulum metricum in universam Aristotelis logicam seu metalogicam». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «In noMine IesV ChrIstI saLVatorIs fInIta est DIe 20 Julii».

**573**. Αὐτόγραφος κῶδιξ Ἀθανασίου Ὑψηλάντου, μήκ. 0,198, πλ. 0,14. Φύλλα 337. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16 (0,132×0,09). Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου μεγάλου σκευοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ πρωτοσπαθαρίου Οὐγκροβλαχίας».

Ἐπιγραφή· «Γεωργίου τοῦ Φραντζῆ μεγάλου λογοθέτου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ποτὲ βασιλείας Ῥωμαίων, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς τῶν Παλαιολόγων βασιλείας». Ἀρχ. «Βιβλίον αον. κεφον αον. Ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιβήτωρ Ἀλέξιος» κτλ. Τέλος· «οὔτε κατὰ τῆς Ἁγίας Μαύρας ἦλθεν, ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἄπρακτος».

**574**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 119 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Τὰ φύλλα 1-14 καὶ 91-92 νεώτερα· τὰ λοιπὰ πάντα τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν». Ἀρχ. «Προοίμιον. Οἷόν τις νέηλυς» κτλ.

**575**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1820-οῦ, ἐκ φύλλων 412 μήκους 0,17, πλ. 0,11. — «Δοξαστάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον πάντα τὰ δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, συντεθὲν κατὰ συντομότερον τρόπον, ἐκ θέσεων στιχηρῶν τὲ καὶ εἱρμολογεικῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτά-

του διδασκάλου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Ἰακώβου: — Δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς, κυρίου Ἀθανασίου φιλομούσω γνώμη κινηθέντος πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθείας. ἐξηγήθη δὲ κατὰ τὴν νέαν μέθοδον παρὰ κὺρ Χουρμουζίου διδασκάλου ⟨τῆς⟩ τοῦ γένους σχολῆς καὶ μετεγράφη ὑπὲμοῦ Δημητρίου τοῦ ποτὲ Ἀλτατζόγλου Τριανταφίλου ἐν ἔτει σωτηρίω. αωχ^φ».

**576**. Ἀνθολογία μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς κατὰ τὸ νέον σύστημα, γραφεῖσα ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτ. 215 μήκ. 0,173, πλ. 0,112. Ἀρχ. «Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων· τοῦ μὲν κειμένου τὸ μέλος Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλου ἐκ τῆς Παπαδικῆς, τὸ δὲ κράτημα Ἰωάννου τοῦ πρωτοψάλτου». Ἐν τῷ φ. 70· «Τὸ παρὸν μάθημα ἐμελοποιήθη παρὰ Ἰακώβου τοῦ πρωτοψάλτου καὶ προσεφωνήθη παρ' αὐτοῦ τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων κυρίῳ Ἀνθίμῳ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὁμωνύμου ἁγίου αὐτοῦ».

**577**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 31 μήκ. 0,167, πλ. 0,11. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — Ἀδήλου «ἐγχειρίδιον διὰ τὰ ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α'. Περὶ τοῦ κτιρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. 1. Τὸ σχολεῖον κτιζόμενον» κτλ.

**578**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,16, πλ. 0,11. Φύλλα 21. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — «Εὐχαὶ κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστον ἐν εἴδει οἴκων. ἀρχόμεναι ἀπὸ τὸν Εὐαγγελισμὸν καὶ τελευτῶσαι μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας. Συντεθεῖσαι παρὰ τοῦ εὐτελοῦς ἐν ἱερομονάχοις Ἰσιδώρου Σαμίου εἰς ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ὠφέλειαν».

**579**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 221 μήκ. 0,154, πλ. 0,105. Φύλλα ἄγραφα· 121, 122, 157-161, 183, 207. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Δύο χρωματιστὰ κοσμήματα πιοειδῆ ἐν τοῖς φ. 1^β καὶ 103^α καὶ ἓν ἕτερον ταινιοειδὲς ἐν τῷ φ. 123^α.

Ἐν τῷ φ. 221 πρόσθετον σημείωμα τῆς 16-ης ἑκατ. «+ Λασκαρίνα Μανόλ(η) Ἀργυροπολίνα Λημνέα στο Κοντοσχάλι».

«Εὐχολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ». Ἀρχ. «Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ. Εὐχὴ ἀντιφώνου α'» κτλ. — Φ. 103-120 Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἡ θεία λειτουργία. — Φ. 123-145 Βασιλείου Καισαρείας ἡ θεία λειτουργία. — Φ. 146-156 Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων. — Φ. 162 Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ἑβδομάδος. — Φ. 184 Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ. — Φ. 208 «Ἀρχὴ τῶν εὐλογηταρίων εἰς τὰ νεκρώσιμα». — Φ. 218 «Εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγο(μένη) παρὰ ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς τὸν μέλλοντα ἐξομολογήσασθαι».

**580**. «Νομοχάνονον πλουσιώτατον καὶ νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια». Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,162, πλ. 0,112. Ἐν τοῖς φύλλοις 1-12 «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος νομίμου» (κεφάλαια σλβ'). Τὸ φ. 13 ἄγραφον. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 14 διὰ τῶν λέξεων· «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ.

**581**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 247 μήκ. 0,154, πλ. 0, 114. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16 (0,102×0,057) — Ἐπιγραφή· «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας, τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα· αὕτη δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίων μονῶν». Ἀρχ. «Εἴδησις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Πρὸ τοῦ δῦναι τὸν ἥλιον» κτλ.

**582**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 119 (μήκ. 0,146, πλ. 0,102) σχεδὸν ἁπάντων ὑπὸ μυῶν οἰκτρῶς βεβλαμμένων. Ἐγράφη τῇ 17-ῃ ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως ἐξήγησις καὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα» κτλ.

**583**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1681-ου, ἐκ φύλλων 152 μήκ. 0,15, πλ. 0,102. Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16. Ἐν τοῖς φ. 2$^{α}$ καὶ 135$^{α}$ δύο χρωματιστὰ κοσμήματα σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

«Νομοκάνονον πάνυ ὠφέλιμον καὶ πλουσιώτατον. Νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια». Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Ἀπὸ φ. 135 κἑ «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος νομίμου» (κεφάλαια σκ'). Ἐν τῷ φ. 148˙ «+ Ἐγράφη τοπαρὸν νόμος εις τους ͵α̅ χ̅ π̅α̅ ἐν μηνὴ Ἀπριλλίω. ζ. διὰ χειρὸς ἐμοὺ Γρηγορίου ἱερομονὰχου ἔκ μονῆς Φλαμουρίου. καὶ ἐκ χώρας Βελεστίνω ÷ καὶ εὐχεσθαι ἐν χ̅ω̅ ὑπερ ὑμών: + Γρηγόριος ιερο(μόν)αχ(ος) τάχα ἵερεὺς».

**584**. Διηγήσεις ἐκ τῆς συναγωγῆς Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., ἀκέφαλον καὶ κακόγραφον, ἐκ φύλλων 474 μήκ. 0,151, πλ. 0,098.

**585**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1840-οῦ, ἐκ φύλλων 158 μήκ. 0,15, πλ. 0,102.

1. Ἀδήλου «Βιβλίον δ'. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας τοῦ Χριστοῦ», φ. 1-95. Ἐν τῷ φ. 95˙ «Τέλος ἀγαθὸν Χριστὲ παντελεήμον. | δός μοι τοῦ βίου, δέομαι ὁ παντλήμων˙ | εἰς σὲ γὰρ θαῤῥῶ ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ. | καὶ γὰρ ἥμαρτον ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ. Τέλος. ͵αωμ: Δεκ: 1̅0̅:».

2. «Βίος καὶ ζωὴ καὶ θαύματα μερικὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Νέου˙ τὸν ὁποῖον συνέγραψεν ὁ ἠγαπημένος αὐτοῦ μαθητὴς Γρηγόριος εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων». Ἀρχ. «Ἡ ἀκατανόητος καὶ μεγάλη ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 97-158.

**586**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 486 μήκ. 0,152, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15. Τὸ φ. 458 ἄγραφον. Κοσμημάτια ταινιοειδῆ ὑπὲρ τὰ δέκα ἐν διαφόροις τόποις τοῦ τεύχους. Ἐν τῷ φ. 486˙ «+Τὸ παρὸν βιβλήων ὑπάρχει τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου» κτλ.

1. Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας «παραίνεσις ψυχωφελὴς φανεροῦσα τίνι ὡμοίωται ὁ βίος οὗτος καὶ εἰς ποῖον τέλος καταστρέφει». Ἀρχ. «Πάντες μὲν ἀγαπητοὶ» κτλ., φ. 1α.

2. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν

Σάβα τοῦ ἡγιασμένου καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω κινῆσαι ψυχὴν» κτλ., φ. 2.

3. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου». Ἀρχ. «Πορευόμενός τις ποτὲ» κτλ., φ. 242β.

4. «Βίος καὶ πολιτεία Ἀδὰμ καὶ Εὔας τῶν πρωτοπλάστων, ἀποκαλυφθεὶς ἐκ παραστάσεως Θεοῦ δι' ἀρχαγγέλου τῷ Μωϋσεῖ τῷ θεράποντι αὐτοῦ, ὅτε καὶ τὰς πλάκας τῆς διαθήκης ἐδέξατο». Ἀρχ. «Ἀδὰμ καὶ Εὔας τῶν πρωτοπλάστων» κτλ., φ. 259β.

5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. Ἀναγινώσκεται τῇ α' ἑβδομάδι τῶν Νηστειῶν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστησίμοις ἡμέραις». Ἀρχ. «Σήμερον ἀγαπητοὶ τὸν ἰατρὸν προσκυνήσωμεν» κτλ., φ. 286α.

6. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον». Ἀρχ. «Ὥσπερ τὰ νεοθαλλῆ τῶν φυτῶν» κτλ., φ. 298β.

7. «Τοῦ αὐτοῦ ἠθικὸν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Κορινθίους τοῦ ἁγίου Παύλου περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν πικρῶς τοὺς τελευτῶντας, ἀλλὰ μνήμας καὶ προσευχὰς καὶ ἐλεημοσύνας ὑπὲρ αὐτῶν ποιεῖσθαι, εἴ γε βουλόμεθα τούτους ὠφελῆσαι». Ἀρχ. «Ἐπεὶ μεγάλην μέλλομεν» κτλ., φ. 304β.

8. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς χώρας θέρος» κτλ., φ. 312β.

9. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδρα‹με› τελευτῆς· προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος, καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται». Ἀρχ. «Ἐχρῆν ἀληθῶς» κτλ., φ. 329α.

10. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου λόγος εἰς τὴν

γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» Ἀρχ. «Χριστοῦ γέννησις» κτλ., φ. 371α.

11. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος προτρεπτικὸς εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἀρχ. «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομὼν» κτλ., φ. 390α.

12. Λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἀρχ. «Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν» κτλ., φ. 415β.

13. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ἄχραντον δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα». Ἀρχ. «Φαιδρὰ καὶ πανέορτος», φ. 431α.

14. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν». Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια» κτλ., φ. 447β.

14. «Ἄθλησις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος Χαραλαμπίου». Ἀρχ. «Βασιλεύοντος τοῦ κυρίου ἡμῶν» κτλ., φ. 459α.

**587**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 184 μήκ. 0,154, πλ. 0,104. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔχον ἐν πολλοῖς τόποις κοσμήματα ταινιοειδῆ (οἷον φ. 1α, 65α, 72α, 88α, 100α κἑ).

«Προσόμοια κατ' ἐπιτομήν, περιέχοντα ὅλον τὸ μηνολόγιον. Ποίημα τῶν προσομοίων Χριστοφόρου πατρικίου ἀνθυπάτου τοῦ Μιτυληναίου». Ἀρχ. «Μηνὶ, Σεπτέμβριος. Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι: — ᾱ Συμεὼν ἀνυμνείσθω μοι» κτλ. [1] Ἀπὸ φ. 167 κἑ. «Κανὼν δοξολογίας εἰς τοὺς ἁγίους πάντας».

**588**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 125 μήκ. 0,151, πλ. 0,108. Φύλλα ἄγραφα· 92, 93, 118, 119, 121, 122. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ.

1. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α'. Περὶ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων. Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς» κτλ., φ. 1-91.

2. «Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος», φ. 94 κἑ.

1 Ἴδε τὸ κείμενον αὐτῶν προχείρως ἐν τῷ βιβλιδίῳ· «Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον» 1887. Ἐν Κ/πόλει, σ. 113—136.

3. «Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην», ἔπη Φωκυλίδου καὶ «χρυσᾶ ἔπη Πυθαγόρου», φ. 104-112.

4. «Πρὸς Δραγιτζιάνον ὁ Λιγαρείδης τὸν Κανταχουζηνόν». Ἀρχ. «Χρήζει τι ὁ Χῖος», φ. $112^{β}$-$113^{α}$. Ἐξ ἑτέρου κώδικος ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ. Ἴδε Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. Κ/πόλεως τ. 17, σ. 83.

5. «Ἠθικοὶ χαρακτῆρες Θεοφράστου», φ. $113^{β}$ κέ.

6. Ἀδήλου «λόγος εἰς πεζὴν φράσιν, παιδευτικὸς ἅμα καὶ ἐλεγκτικός, πρὸς τοὺς καταφρονοῦντας τὴν νόμιμον συζυγίαν καὶ λαμβάνοντας ἐπεισάκτους τάχα διὰ παιδοποιΐαν». Ἀρχ. «Πολλὰ φαρμακερὸν καὶ πολλὰ βλαβερὸν» κτλ., φ. $123^{α}$-$125^{β}$.

**589**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 213 μήκ. 0,15, πλ. 0,103. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15. Ἐν τῷ φ. $17^{α}$ κόσμημα πιοειδὲς ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης τοῦ σταχώματος πινακίδος· «Τῶ παρὸν ἡπάρχι ἐμοῦ τοῦ εὐτελοὺς τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου Ἁγιοταφίτου». — «Ἐχαρίσατό μοι ὁ πνευματικὸς κὺρ Παρθένιος εἰς τὴν Μητυλήνην». Ἀμφότερα τὰ σημειώματα ταῦτα 18-ης ἑκατ.

«Νομοκάνονον ἐκλελεγμένον ὑπὸ (= ἀπὸ) πολλῶν θεοφόρων πατέρων». Ἀρχ. «Περὶ πνευματικοῦ, πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶναι. Ἰωάννου Νηστευτοῦ. Κεφ. α'. Πνευματικὲ βάλε εἰς τὸν νοῦν σου» κτλ., φ. 17 κέ. Ἐν τοῖς φύλλοις 1-16 ὁ πίναξ κεφαλαίων τοῦ νομοκανόνου ἀνερχομένων εἰς ρπγ'.

**590**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 135 μήκ. 0,152, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον σλαβιστί, μονόστηλον. Ἐγράφη πιθανῶς μεσούσης τῆς 16-ης ἑκατ. Δύο πιοειδῆ κοσμήματα χρώματος ἐρυθροῦ ἐν τοῖς φ. 1 καὶ $14^{β}$.—«Номоканонон ссырєчь зако́никъ». Ἀρχ. «Прїємлєн помышлєнїа» κτλ. Ἐν τοῖς φύλλ. 125-135 «Лѣтописъ цр҃є сръ҃бкымъ». Ἀρχ. «Въ лѣто ,ѕсм ѿстꙋпы рымъ» κτλ. Τέλος· «Въ лѣто ,ззв: бо́кть кѷрїопа́сха».

**591**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 216 μήκ. 0,155, πλ. 0,102. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἱκανὰ φύλλα παντελῶς ἄγραφα. Ἐν τοῖς φ. 15, 53 καὶ 130 τρὶς ἀπαντᾷ τὸ «Ἐκ τῶν τοῦ Παύλου Βλαστὰρ Μιτυληναίου».

Ἐπιστολαί, ἐκθέσεις, ἀγγελίαι εἰδήσεων καὶ διαταγαὶ τουρκιστὶ γεγραμμέναι διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν, ἴσως δ' ἐν τῷ τουρκικῷ τμήματι τῶν γραφείων τῆς Μολδαβικῆς ἡγεμονίας· ἐξ ὧν σημειοῦμαι κατ' ἐκλογὴν ταύτας. — Φ. 1 «Ταριχὶ ἰτζράι νέχρι ζέρνε». — Φ. 3 «Σουρέτι τοῦ χαϊμὲ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθεντὸς Γρηγόρ-βοδα» (= Γκίκα ?). — Φ. 5 «Ταρίχι ἐργαβὰν καγιασί». — Φ. 7 «Ἴσον τοῦ δοθέντος χαϊμὲ διὰ τοὺς τζεραχόριδες ὁποῦ ἐδούλευσαν εἰς τὰ γκιρδάπια». — Φ. 45 «Ἴσον χαϊμὲ χαβαδισίων» (ἑλληνιστί). Ἀρχ. «Ὁ Πρανδεπούργ, ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὴν Σιλέζιαν μέχρι τῆς σήμερον» κτλ. — Φ. 112 «Ἴσον τοῦ τεχλισίου ὁποῦ ἔκαμεν ὁ τευτερδὰρ ἐφένδης διὰ τὸν μοχασεμπέν». — Φ. 115 «Ἴσον τοῦ μεκτουπίου πρὸς τὸν ὑπέρτατον ἐπίτροπον». — Φ. 117 «Μεκτούπι τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου». — Φ. 120 «Μεκτούπι τοῦ ἐνδοξοτάτου κεχαγιά-μπεϊ». — Φ. 163[β] «Μαρτίου $\overline{10}^{η}$ ἴσον χαϊμὲ χαβαδισίων ὁποῦ ἐδόθη κατόπι». — Φ. 169 «Μαρτίου $\overline{10}^{η}$ χαϊμὲς χαβαδισίων ὁποῦ ἐδόθη πρῶτον». — Φ. 187[β] «Ἀπριλλίου $\overline{κς}^{η}$ τὸ ἴσον τοῦ ὑστερινοῦ δοθέντος χαϊμὲ τῶν χαβαδισίων».

**592.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 170 μήκ. 0,16, πλ. 0,112.

1. Ἀδήλου «Geographiae compendiosa delineatio», φ. 1-143.

2. Ἀδήλου «Description très exacte et particulière de toute l' Allemagne, pour l' intelligence des cartes» κτλ., φ. 144-155.

3. «Αἱ ταξὲς τοῦ μεγαλου σχολιου». Ἀρχ. «Ἀς λογιαζουν ολα τὰ πεδιὰ ὅτι δὲν ἔρχονται μοναχὰ εἰς τὸ σχολίο διὰ νὰ μάθουν τὰ γράμματα» κτλ., φ. 156-161. Διῄρηται εἰς §§ 14.

4. «Διδασκαλία χριστιανική». Ἀρχ. «R. Εἶσαι ἐσὺ χριστιανός; A. Ναίσκαι» κτλ., φ. 158.

5. «Αἱ ἔξοδες των ρουχών μου. 1699 Μάρτιος», φ. 162-165. Πρόσθετοι λογαριασμοὶ σπουδαστοῦ.

**593.** Νομοκάνων ἀκέφαλος καὶ κολοβός, διῃρημένος κατὰ τὸν πίνακα αὐτοῦ εἰς κεφάλαια σπδ'. Φύλλα χάρτου 260 μήκ. 0,15, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15. Ἐγράφη τῇ 17-ῃ ἑκατ. Ἀρχ. «Τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστωνύμοις λα-

σοῖς, ἱερωμένοις καὶ λαϊκοῖς, ἐν Κυρίῳ χαίρειν. Θησαυρὸς κεχρυμμένος» κτλ.

**594.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. μήκ. 0,153, πλ. 9,10. Σελίδες μονόστηλοι καὶ ἠριθμημέναι 501. Ἄγραφοι σελίδες· 323-328. Τὸ κείμενον ἱκανῶς ἀνορθόγραφον. Ἐν τῇ σελίδι 501· «+ Τῶ παρὸν, βηβλείων. ἦνε, ἀφιερομένον, ἧς τὴν αγιοτάτην μητροπόλην, Πτωλεμαΐδως, καὶ επῖμελυθή καὶ γηρἕψη νατοκλέ(ψη) να ἕχη τῶν Ζοωδόχον, Τάφων τοῦ Χριστοῦ ἀντίδικον ψυχή τε καὶ σόματι, ἀμήν ἐν μινή καὶ ἐν χρονία Νόἑμβρίου 14 χυ̅ 1723».

1. «Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις πρὸς Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον». Ἀρχ. «Εἶπεν Ἰάκωβος πρὸς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον περὶ τῶν πλούτων (γρ. ἐσχάτων) ἡμερῶν τῶν ἀνθρώπων. Πῶς ἀπέρχεται ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος» κτλ., σελ. 1 κέ. Πρβλ. A. Vasiliev, Anecdota graeco-byzantina. Mosquae 1893, σ. 317 κέ.

2. Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ λόγος εἰς τὴν πρᾶσιν τοῦ δικαίου καὶ παγκάλου Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ τοῦ Ἀβραὰμ» κτλ., σελ. 59 κέ.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μάμαντος (Σεπτ. 2). Ἀρχ. «Τοὺς τῶν ἁγίων μαρτύρων» κτλ., σελ. 162.

4. Μαρτύριον τοῦ ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου Νικομηδείας (Σεπτ. 3). Ἀρχ. «Βασιλεύοντος τὸ τηνικαῦτα» κτλ., σελ. 237 κέ.

5. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ'. Διήγησις τοῦ ὁσίου Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου περὶ τοῦ πανσέπτου καὶ σεβασμίου Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν ταῖς Χώναις». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων» κτλ., σελ. 285 κέ.

6. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σώζοντος, τοῦ πρώην ὀνομαζομένου Ταρασίου». Ἀρχ. «Μαξιμιανοῦ ἡγεμονεύοντος» κτλ., σελ. 329 κέ.

7. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ η'. Ἱστορία Ἰακώβου εἰς τὸ γενέσιον τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα» κτλ., σελ. 343 κέ.

8. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι'. Μαρτύριον τῶν ἁγίων τριῶν παρθένων, Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας». Ἀρχ. «Ἤδη μὲν τοῦ τελείου λόγου» κτλ., σελ. 401.

9, «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικήτα». Ἀρχ. «Τῶν ἁγίων μαρτύρων» κτλ., σελ. 429.

10. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας». Ἀρχ. «Ἐν τῇ Καλχηδονέων πόλει» κτλ., σελ. 452 κέ.

**595**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 241 μήκ. 0,152, πλ. 0,108. Μεταξὺ τῶν φύλλων 183-184 ὑπάρχει ἔλλειμμα ἐξ ἀποκοπῆς ἑνὸς φύλλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19. — Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες.

**596**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 200 μήκ. 0,15, πλ. 0,105. Ἔν τισι τόποις αὐτοῦ ὑπάρχουσι κοσμήματα ταινιοειδῆ χρώματος ἐρυθροῦ καὶ μέλανος. Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον. Ὁ δέτης μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα, πρὸ τοῦ κυρίου τεύχους, ἔθετο τέσσαρα φύλλα χάρτινα ἄλλου τινὸς κώδικος τῆς 15-ης ἑκατ., ἐν οἷς ὑπάρχει μέρος ᾀσματικοῦ μηναίου. Κείμενα σημειωτέα·

1. Νομοκάνων. Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ., φ. 1 κέ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ νομοκάνονος ὑπάρχουσι διηγήσεις ἀσκητικαὶ καὶ ἕτερά τινα κείμενα, οἷον (φ. 165) «Πῶς ἔστη ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων». Ἀρχ. «Οὐκ ἔστι ἐν τοῖς οὐρανοῖς» κτλ.

2. «Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἀνάληψιν» κτλ., φ. $170^β$.

3. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος ὠφέλιμος καὶ ⟨περὶ⟩ ψυχῆς καὶ σώματος». Ἀρχ. «Προσελθὼν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος προσηύξατο πρὸς Κύριον λέγων· Θεὲ καὶ κύριε τοῦ ἐλέους» κτλ., φ. $188^α$.

4. «Λόγος τοῦ ἀρχιληστοῦ τοὔνομα Δαυίδ. Τὸν ἅπαντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ λῃστεύων καὶ ἀπόλλων πάντας, ὕστερόν που πρὸς τὸ τέλος ἤδη φθάσας» κτλ., φ. $191^β$.

**597**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 175 μήκ. 0,15, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον ἱκανῶς ἀνορθόγραφον. Ἓν κόσμημα πιοειδὲς χρώματος μέλανος ἐν τῷ φ. 105. Φύλλα ἄγραφα· 48-50, 143, 157, 158. Ἐν ταῖς ᾤαις τῶν φ. 152 καὶ 154 δὶς ἀπαντᾷ

τὸ ἑξῆς ex-libris· «✝ Μεθόδιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης».

1. Ἀδήλου. «Γενικῶς περὶ συντάξεως ῥημάτων μετὰ πτώσεων διαφόρων». Ἀρχ. «Τὴν ἀκριβῆ τῶν πραγμάτων ἐφιέμενος γνῶσιν κτήσασθαι» κτλ., φ. 1α-25α. Τέλος· «ἀντὶ τοῦ ἐξεῤῥίφη ἡ ναῦς ἐν ταῖς πέτραις προσωκείλησεν ἡ ναῦς».

2. Ἀνεπίγραφα ἰδιώματα πτηνῶν καὶ ζῴων. Ἀρχ. «Ἐπὶ κύκνου (*κα̃δ.* κύκλου) ᾄδειν, ἐπ' ἀηδόνος τερετίζειν» κτλ., φ. 25α. Πρβλ. G. Studemund, Anecdota varia. Berolini 1886, σ. 287.

3. «Παρ(ο)ιμίαι τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἄλλων χρήσιμαι». Ἀρχ. «Ὅσα ἐπ' ἀδυνάτων. Κατὰ πετρῶν σπείρεις» κτλ., φ. 25β.

4. Ἀδήλου. «Διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἴδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον διαφέρει» Ἀρχ. «Εἰοιῆς (sic) τοιγαροῦν τῶν θειοτάτων ἡ ποίησις» κτλ., φ. 26β-47α.

5. Πινδάρου Πύθια, φ. 51α-104β.

6. Σοφοκλέους Ἠλέκτρα μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 105-142.

7. Θεματογραφία πρὸς ἐξάσκησιν εἰς τὸ μεταφράζειν τὸν κοινὸν ἑλληνικὸν λόγον εἰς ἀρχαῖον ἑλληνικόν. Ἀρχ. «Θέματα τοῦ πρώτου εἴδους. Κοινόν. Ὁ Γεώργιος πηγαίνοντας εἰς Ἀδριανούπολιν ἐκόνευσεν» κτλ., φ. 144α-175α.

**598**. Ψαλτήριον χάρτινον ἐκ φύλλων 170 μήκ. 0,15, πλ. 0,10. Ἐγράφη καλῶς περὶ τὸ τέλος τῆς 14-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 17 (0,105×0,065).

**599**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 240 μήκ. 0,15, πλ. 0,105. Πρὸ τῶν φύλλων τούτων εἰσὶν ἕτερα πέντε πρόσθετα· πρόσθετον ὡσαύτως τὸ μετὰ τὸ 240-ὸν φύλλον· ἐν δὲ τούτῳ σημείωμα ὑπάρχει σλαβικὸν Ἱεροθέου τινὸς διακόνου τῆς μονῆς Ῥίλης, λέγοντος ἐν αὐτῷ ὅτι ἀνέγνω τὸ τεῦχος τοῦτο ἐν Σέρραις ἔτει 1764-ῳ. Ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν πρώτων προσθέτων φύλλων ὑπάρχουσι δύο σημειώματα, ταῦτα· α') «Сїю ст҃ꙋю кнїжнцꙋ истл҃ слове҃ъ прώчатѿ а҆зъ многогрешни попъ велко ѿ гра҄ъ самоковъ и многа дꙋшеполазна ѡ҆брѣтох҆ въ неӥ — ✝» β') «Сказа-

ніє сіє стыє и бжтвїє кныги сбраніє ѣтъ ѿ различныхъ книгъ ıако же сѫра пчѣла медъ ѿ разлычний цвѣтов + Іерωѳей». Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τῶν δύο πρώτων φύλλων τοῦ κειμένου· « + сий ѿтачник іѡсіфа духовника; стежа его в алто (sic) ҂аѱг».

Ὁμιλίαι σλαβιστὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα χρωματιστόν· μεθ' ὃ ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή· «Иже въ стый ѿца нашего іωанна архїепкпа (sic) конс̈тантїнагра злаутаго. поведаніє ѿ евлїи сто маѳеа евлїста. слово а прѣсловіє». Ἀρχ. Подѿбаате оубо на требовати помощи» κτλ.

**600**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 347 μήκ. 0,146, πλ. 0,095. Τὸ κείμενον σλαβιστὶ καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23.

1. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες ἢ κλίμαξ, φ. 1-274. Ἐν τῷ φ. 1α «Сказаніє извѣстно еже ѿ главизнахъ книгы сеѧ». Φ. 1β «Слово вд кратцѣ прзрѣнїа (с)тыа лѣствица». Ἀρχ. «Иже равночисленнаго на хва по плоти възраста» κτλ.

2. «Степєнь прьвыи, о ѿврьженїи мира свєтнаго житїа». Ἀρχ. «Елици изъ егуnта и фараωна» κτλ., φ. 275α. Ἐν τῷ φ. 344β διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν· «приложи архїепкп сщенномнх варлаа сію лѣствицу за свою дшу. Кто ѿмє ѿ мбанти да є проклєть ѿ ти ѿць продрѿ ка».

3. Λόγος ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «іс + хс. — прѣсловіє. Прѣ празниколюбци» κτλ., φ. 345α-347β.

**601**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 146 μήκ. 0,145, πλ. 0,095. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως ἔκδοσις εἰς πᾶσαν τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν λογικὴν πραγματείαν». Ἀρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται» κτλ.

**602**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 144 μήκ. 0,14, πλ. 0,10. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 16-ης ἢ ἀρχομένης τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 14. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤας τοῦ

φ. 129α σημείωμα 17-ης έκατ. «+ Ετούτο τω νόμοιμον είναι τοῦ παπὰ Ἰωσὴφ τοῦ ζωγράφου τοῦ Καπῦργηάνοῦ».

1. Νομοκάνων, φ. 1-129. Ἐν τοῖς φ. 1-11 πίναξ τῶν ρνγ' κεφαλαίων αὐτοῦ διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν. Ἐν τῷ φ. 12α κόσμημα χρωματιστὸν τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου· μεθ' ὃ ἡ ἐπιγραφή· «Νομοκάνονον πάνϋ πλούσιον. Νουθεσίαι εἰς πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια». Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ.

2. «Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας περὶ γονορυΐας (γρ. γονορροίας) καὶ ὑγρότητος ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Ὅταν λοιπὸν συμβῇ καὶ γένῃ περίσσευμα τίποτες» κτλ., φ. 131α.

3. Τρεῖς εὐχαί, φ. 131β-133β. α') «Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων. Ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν» κτλ. — β') Ἰωάννου Χρυσοστόμου «εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν» κτλ. — γ') «Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰ. Χ. καὶ Θεός, ὁ τὴν ἐντολὴν ταύτην» κτλ.

4. Σημειώματα σλαβικά, φ. 134-135.

5. Εὐχὴ συγχωρητική, ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» κτλ., φ. 136α. Καὶ ἑτέρα «εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγομένη παρὰ πνευματικοῦ πατρὸς μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν»· ἣν ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν ὁ *А. Алмазовъ*, Тайная исповѣдь Ἐν Ὀδησσῷ 1894, τ. 3, σ. 49 τοῦ παραρτήματος.

6. «Τάξις προκαθεδρίας τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων Κ/πόλει», φ. 138α.— Φ. 140α-141β «Περὶ τοῦ ποῖοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουσι τὴν σήμερον ἐπισκοπάς».—Φ. 141β-142α «Περὶ τῶν μητροπολιτῶν, ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι, ποῖοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνον» (ἀτελές). — Φ. 142α. Ἀκέφαλος τάξις τῶν πατριαρχικῶν ὀφφικίων, κατὰ πεντάδας. — Φ. 142β. Τάξις ἀνεπίγραφος τῶν ἐπισκοπῶν Οὐγκροβλαχίας καὶ Μολδοβλαχίας.

7. «Ἐνθύμησις πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, τί τοὺς κάμνει χρεία νὰ τρώγουν καθέκαστον μῆνα ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, διὰ νὰ εἶναι πρὸς ὑγείαν καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν». Ἀρχ. «Καὶ πρῶτον μὲν ἀρχόμεσθεν ἀπὸ τὸν Μάρτιον. —Μάρτιος.— Τὸν μῆνα τὸν Μάρ-

τιον κάθε ἄνθρωπος» κτλ., φ. 143$^{α}$-144$^{β}$. Εἶτα πίναξ τῶν καλῶν καὶ κακῶν τοῦ ἔτους ἡμερῶν (φ. 145$^{α}$) καὶ περὶ τοῦ φεγγαρίου τῶν μηνῶν 'Αὐγούστου καὶ Δεκεμβρίου (φ. 145$^{β}$).

**603**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1627-ου, ἐκ φύλλων 129 μήκ. 0,149, πλ. 0,102. Τὸ κείμενον μονόστηλον, αἱ δὲ τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων ἐπιγραφαὶ χρώματος ἐρυθροῦ. Τὰ φύλλα 1-8 πρόσθετα, περιλαμβάνοντα γραφὰς ἀσημάντους.

1. «Νομοκάνων πάνυ πλουσιώτατον (=ς)».'Αρχ. «Νουθεσία εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια. 'Ο δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ., φ. 15$^{α}$-75$^{β}$. 'Εν τοῖς φύλλοις 9-14 ὁ «πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου», διμεροῦς ὄντος, κεφάλαια δὲ ἀριθμοῦντος πε' + λε'.

2. «Περὶ πάσας ἰδίας ἁμαρτίας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων». 'Αρχ. «Περὶ φόνων ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων. 'Ο φονεύσας μὲ τὸ θέλημά του χρόνους κ'» κτλ., φ. 75$^{β}$-109$^{β}$. Μετὰ τὸ τέλος· «+ 'Εγράφη, ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, δ̅. ἐπὶ ἔτους ζρλς:— $\frac{ι}{α}\Big|\frac{ω}{σ}$»='Ιωάσ(αφ).

3. «'Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 112-129.

**604**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 65 μήκ. 0,15, πλ. 0,11.

Αἰσχύλου Προμηθεὺς καὶ 'Επτὰ ἐπὶ Θήβαις.—Φ. 3 «Βίος Αἰσχύλου». 'Αρχ. «Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένους μὲν ἦν» κτλ.— Φ. 5 «Κατάλογος τῶν Αἰσχύλου δραμάτων κατὰ στοιχεῖον». — Φ. 5$^{β}$ «'Υπόθεσις τῆς τοῦ Αἰσχύλου τραγῳδίας, Προμηθέως δεσμώτου». 'Αρχ. «Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ» κτλ.—Φ. 7-39$^{α}$ Κείμενον τοῦ Προμηθέως μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ᾤαις καὶ μέσον τῶν στίχων. — Φ. 39$^{β}$ «'Υπόθεσις τῆς τοῦ Αἰσχύλου τραγῳδίας, ἣ ἐπιγράφεται 'Επτὰ ἐπὶ Θήβαις». — Φ. 42-65 Κείμενον αὐτῆς μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ᾤαις καὶ μέσον τῶν στίχων.

**605**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 90 μήκ. 0,15, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἱκανῶς ἀνορθόγραφον, ἔχον ἐνιαχοῦ ἐρυθρά τινα ταινιοειδῆ κοσμημάτια. — Φ. 1-12$^{α}$ Νομοκάνονος πίναξ κεφαλαίων ἀπὸ ιγ' μέχρις ρπα' ἀριθμοῦ· ὡς δὲ κεφάλαια ρπβ'-ρϟ' λογίζονται τὰ μέρη τοῦ

ἀπὸ φ. 12$^α$ μέχρι φ. 18$^β$ κειμένου, οὗ ἡ ἀρχή· «Χρὴ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ἐὰν πέσωσιν εἰς τινὰ ἀπηγορευμένα πάθη οἱ ἱερεῖς» κτλ. — Φ. 18$^β$ «Περὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ πάσης Τετράδος καὶ Παρασκευῆς κανὼν ξθ' τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Κεφάλαιον ρϟα'». Ἀρχ. «Εἴ τις οὐ νηστεύει» κτλ. Εἶτα τὰ κεφάλαια ρϟβ'-ρϟς'. — Φ. 25 κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ νομοκάνονον τῶν ἁγίων ἑπτὰ καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων συλεχθῆσαν (sic) ἤγουν τὰ ἄνθη». Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Κεφάλαια ρπ'. — Φ. 86$^β$-96$^β$ «Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ». Ἀρχ. «Ὁ τοίνυν ἀλογίστως περὶ ἀρνήσεως» κτλ. Τέλος· «μετὰ δὲ τὸ οὕτω συντέμνειν ἡμᾶς φησὶ τοὺς τῆς μετανοίας χρόνους οὐκ ἂν δόξειε μὴ λόγον σῶζον - - -».

**606**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 126 μήκ. 0,152, πλ. 0,108. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16, κεκολοβωμένον, ἔχον ἐπιγραφὰς ἐρυθράς, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα.

1. «Πίναξ σὺν Θεῷ ἁγίῳ π(ερ)ιέχων ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἱερομονάχου», φ. 1-10.

2. Νομοκάνονον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, διμερές, ἀριθμοῦν κεφάλαια ριη' + ρμγ'. Ἀρχ. « - - - λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως: — καὶ ἀπόλυσις: — Εἰ δὲ ἔστιν ὁ μέλλων ταξιδεῦσαι, οὐ γίνεται ἀπόλυσις» κτλ. Φ. 11$^β$ «Προοίμιον καὶ ἑρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχει(ν) τὸν πνευματικὸν πρὸς τοὺς εἰς αὐτὸν ἐξομολογουμένους». Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Τὸ δεύτερον τμῆμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 87. Ἐπιγραφή· «Κεφάλαια διάφορα ἤτοι ἐκλογὴ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Μάρκου. Κεφάλαιον α' περὶ ἱερέων». Ἀρχ. «Ἱερεύς, ἐὰν ἐξ ἀμελείας χύσῃ τὰ ἅγια δῶρα» κτλ.

2. Λείψανον εὐχολογίου (φ. 122-126), ἐν ᾧ εὐχὴ εἰς σταφυλὰς τῇ 6-ῃ Αὐγούστου, ἑτέρα εἰς εὐλόγησιν οἴνου καὶ «περὶ τοῦ Κατευθυνθήτω, ὅτι δὲν λέγεται τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ».

**607**. Τεῦχος ἔτους 1270-οῦ, ἐκ φύλλων βαμβακίνου χάρτου 284 μήκ. 0,345, πλ. 0,25. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 36

ἄχρι 38, ἔχον καὶ κοσμήματα ἐρυθρά, ἓν πιοειδὲς (φ. 1α) καὶ τέσσαρα ταινιοειδῆ (φ. 20β, 108β, 163α, 242α). Ἐν τῷ φ. 284β μονοκονδυλία δυσανάγνωστος, τινὰ σημειώματα παλαιὰ καὶ μονόγραμμα εἰς διπλοῦν.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἀρχ. «Ἀναστάσεως ἡμέρα» κτλ., φ. 1α.

2. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου» κτλ., φ. 2β.

3. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Καινὴν Κυριακήν». Ἀρχ. «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι» κτλ., φ. 10α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν». Ἀρχ. «Περὶ τῆς ἑορτῆς» κτλ., φ. 12β.

5. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους Μακκαβαίους». Ἀρχ. «Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι» κτλ., φ. 17.

6. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Κυπριανὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν». Ἀρχ. «Μικροῦ Κυπριανὸς» κτλ., φ. 20β.

7. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν, συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἔκδικον Ναζιανζοῦ». Ἀρχ. «Τίς ἡ τυραννίς», φ. 25β.

8. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «Χριστὸς γεννᾶται» κτλ., φ. 29β.

9. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον». Ἀρχ. «Ἔμελλεν ἄρα» κτλ., φ. 33α.

10. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἀρχ. «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς» κτλ., φ. 56β.

11. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἀρχ. «Χθὲς τῇ λαμπρᾷ» κτλ., φ. 61α.

12. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν». Ἀρχ. «Φίλου πιστοῦ», φ. 74β.

13. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπισκόπων παρουσίαν». Ἀρχ. «Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα» κτλ., φ. 85α.

14. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπτωχίας». Ἀρχ. «Ἄνδρες ἀδελφοὶ» κτλ., φ. 93α.

15. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης καὶ τὸν πατέρα σιωπῶντα». Ἀρχ. «Τί λύετε τάξιν» κτλ., φ. 102α.

16. «Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α̅. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου». Ἀρχ. «Συμεώνην τὸν πάνυ» κτλ., φ. 108β.

17. Πίναξ τῶν ἑπομένων ἁγιολογικῶν κειμένων (φ. 162β), μεθ' ὃν σημείωμα τοῦ καλλιγράφου ἔχον ὧδε· «✳ Ἐγρά(φη) τὸ ὅλον βιβλίον διὰ χειρὸς | εὐτελοῦς ἱερέως Θεοδώρου τοῦ Γαζ... | ἐν ἔτει ,ς̅φ̅ο̅η̅. ἐπὶ τῆς βασιλείας | τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μιχαὴλ | Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ νέου Κων|σταντίνου. καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσε | βεστάτης αὐγούστης. μηνὶ Ἰουλίω | ἰν(δικτιῶ-ν)ος ι̅δ̅ ✝».

18. «Μηνὶ Ἰανουαρίῳ ι̅ζ̅ ✝ ·:· Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ μοναχοὺς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις π. ἡ. Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «Ἀγαθὴν ἅμιλλαν» κτλ., φ. 183α.

19. «Μηνὶ Ἰανουαρίῳ ι̅α̅ ✝·:· ·:· Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου». Ἀρχ. «Ἥδιστον μὲν ἔαρ» κτλ., φ. 220β.

20. «Μηνὶ Νοεμβρίῳ κ̅ς̅. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει τῆς Παφλαγόνων ἐπαρχίας». Ἀρχ. «Εἰ πολλοὶ πολλάκις» κτλ., φ. 242α.

21. «Μηνὶ Νοεμβρίῳ κ̅ε̅. ✳ Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος πάπα Ῥώμης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου». Ἀρχ. «Κλήμης Ἰακώβῳ τῷ κυρίῳ» κτλ., φ. 251α.

**608***. Φύλλα χάρτινα 28 μήκ. 0,323, πλ. 0,22, ὧν ἱκανὰ

* Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἔφερε πρότερον ἕτερος κῶδιξ, ὅστις, ὡς ἐλέχθη μοι ἔτει 1907-ῳ ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Μετοχίου ἐλλογίμου ἱεροδιακόνου κ. Φωτίου, ζητηθεὶς ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ ἐστάλη ἁρμοδίως εἰς τὰ πατριαρχεῖα τῆς Ἁγίας Πόλεως· τούτου δ' ἕνεκα τὸν ἀργήσαντα καὶ μείναντα οὕτω κενὸν 608-ον ἀριθμὸν ἀντικατέστησα διὰ νέου χειρογράφου, τοῦ νῦν τὸν αὐτὸν φέροντος ἀριθμόν. Ὁ πρότερος κῶδιξ ἐν τῷ χειρογράφῳ καταλόγῳ Ἀντωνίνου καὶ Ἰωαννίδου περιεγράφη οὕτω· „608. Ἄγκυρα ὀρθοδοξίας ἢ παιδαγωγία θεολογικὴ εἰς γνῶσιν Θεοῦ χειραγωγοῦσα, φιλευσεβῶς φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου, σοφωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀνθίμου. Διῄρηται εἰς βιβλία πέντε. Φύλλ. χάρτ. Βιβλίον ὀγκῶδες“.

ἄγραφα (2-9, 16-18, 23, 24). Σημειωτέα κείμενα· α') Ἀθανασίου Ἱεροσολύμων ἀναφορὰ πρὸς Ὄθωνα βασιλέα τῆς Ἑλλάδος (12 Ἰουλ. 1833), ἀγγελτικὴ τοῦ διορισμοῦ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς διοίκησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τοῦ Ἁγίου Τάφου· β') ἀντίγραφον ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως· γ') Λογαριασμοὶ ἔτους 1842 τοῦ τότε ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου· δ') Ἔγγραφα τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιτρόπων, ἀρχιμανδρίτου Ἐπιφανίου, ἀρχιμανδρίτου Σεραφὶμ καὶ διδασκάλου Ζαχαρίου, πρὸς τὴν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων πατριάρχην καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Ὄθωνα· ε') Ἐκκλησιαστικὸς νόμος ἀτελὴς τοῦ Ὄθωνος περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπισκοπῶν.

**609**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 387 μήκ. 0,332, πλ. 0,228. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 34. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἐπιγραφή· «Εἰς τὸ ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου Θεοῦ. Ἑρμηνεία τῶν ψαλμῶν συλλεχθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ὑπὸ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Ἀνθίμου». Ἀρχ. «Οἱ μὲν φιλόκοσμοι» κτλ.

**610**. Τεῦχος χάρτινον ἔτ. 1739-ου, μήκ. 0,335, πλ. 0,206. Φύλλα ιδ' καὶ σελίδες 573. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. α' ἡ ἐπιγραφή· «Πρόχειρον νόμου τὸ λεγόμενον Ἡ Ἑξάβιβλος, συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐπιτομὴν καὶ κατ' ἐκλογὴν οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλλου κριτῶν προκατάρχοντος». Εἶτ' ἀμέσως· «Προθεωρία καὶ εἰσήγησις τῶν κριτῶν». Ἀρχ. «Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔλαχε νὰ κρίνῃ» κτλ. — Φ. γ' «Κατάκρισις ἐκτεθεῖσα πρὸς τοὺς κριτὰς ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου». Ἀρχ. «Ἐγὼ λογιάζω» κτλ. — Φ. γ' «Προθεωρία τῶν νόμων». Ἀρχ. «Βιβλίον ἔγινε νόμων» κτλ. — Φ. ϛ' «Τῷ πανιερωτάτῳ σεβασμιωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἡρακλείας κυρίῳ κυρίῳ Γερασίμῳ». Ἐπιστολὴ Ἀλεξίου Σπανοῦ. Ἀρχ. «Ἐκ δύο συγκείμενος ὁ ἄνθρωπος» κτλ. — Φ. ζ' «Τοῖς ἐντευξομένοις». Ἀρχ. «Βέβαιον εἶναι» κτλ. — Φ. θ' Δύο ἐπιγράμματα Ἀλεξίου Σπανοῦ τῷ Ἡρακλείας Γερασίμῳ. — Φ. ι' «Πίναξ τῆς

Ἑξαβίβλου». — Σελ. 1-502 Μετάφρασις τοῦ κειμένου αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξίου Σπανοῦ. — Σελ. 523-565 Ἀλφαβητικὸς πίναξ τῆς Ἑξαβίβλου. — Σελ. 566-569 «Ἑρμηνεία εἰς τὸ ἐκτελεῖσθαι τὰς ψήφους περὶ τοῦ χειροτονηθησομένου ἀρχιερέως κἂν τῇ ἁγιωτάτῃ ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου κατὰ τὸν τύπον καὶ τὴν φυλαττομένην τάξιν ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ». Ἀρχ. «Ἰστέον οὖν ὅτι μετὰ τὴν ἀφιλοπροσώπως γενομένην» κτλ. — Σελ. 569-570 «Ὁμολογία τῆς πίστεως τοῦ χειροτονηθησομένου ὑποψηφίου». Ἀρχ. «Ἀθανάσιος ἐλέῳ Θεοῦ ὑποψήφιος» κτλ. — Σελ. 570-571 «Εὐχαριστία γινομένη παρὰ τοῦ νέου μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Νέας Ἰουστιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, μετὰ τὰς κανονικὰς ψήφους καὶ τὸν προβιβασμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν τοῦτον θρόνον». Ἐν τῇ σελ. 571· «Ὁ παρὼν θεῖος καὶ ἱερὸς νόμος ἐτελειώθηκεν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανιερωτάτου, καὶ θεοπροβλήτου ἁγίου μητροπολίτου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Πισσιδίας, κυρίου, κυρίου, κῦρ, Κοσμᾶ. εἰ δὲ χεῖρ ὑπάρχει κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἀνανία ἱερομονάχου. ἐνέτῃ ἀπὸ Ἀδάμ: ζ̅σ̅μ̅ζ̅ :· ἀπὸ δὲ χ̅υ̅, ͵α̅ψ̅λ̅θ̅ῳ: Φευρουαρίου, ι̅ϛ̅ῃ: ἰνδικτιῶνος: β̅: τέλος». — Σελ. 572-573 Τρεῖς τύποι γραμμάτων.

**611**. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον φιλοκάλως· αἱ πινακίδες αὐτοῦ περικεκαλυμμέναι δέρματι ἐρυθρῷ καὶ χρυσοῖς κεκοσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἔξωθεν ἔκτυπα καὶ χρυσᾶ τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις αὐτῶν

Ι̅ω̅ ΝΙ
γραμμάτων ΑΛ ΒΟ (=Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βοεβόδας). Ἀριθμεῖ φύλλα 190 μήκ. 0,322, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον Νικολάου Μαυροκορδάτου γενόμενον ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ ἐκ γραμμῶν συνήθως 24. Ἐν τῷ φ. 190 «Ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραίμ» (=τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων).

Νικολάου Μαυροκορδάτου μεταγραφὴ καὶ ἀνάγνωσις τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου τῶν ἐν τῇ Πεντατεύχῳ Ἀριθμῶν καὶ μεταφορὰ τῆς ἔτει 1547-ῳ ἐκδοθείσης ἐν Κ/πόλει ἑλληνικῆς αὐτῶν δημώδους

μεταφράσεως ἀπὸ γραφῆς ἑβραϊκῆς εἰς γραφὴν ἑλληνικήν. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 190-οῦ φύλλου καὶ λήγει εἰς τὸ 1-ον φύλλον. Ἑκάστη σελὶς δίστηλος οὖσα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς δεξιὰν στήλῃ ἔχει τὸ ἑβραϊκὸν κείμενον (καθαρῶς καὶ κανονικῶς γεγραμμένον διὰ γραμμάτων ἑβραϊκῶν) μετὰ τῆς ἄνωθεν τῶν ἑβραϊκῶν ὀνομάτων προφορᾶς αὐτῶν διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν· ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ πρὸς ἀριστερὰν στήλῃ περιέχεται ἡ δημώδης τῶν Ἀριθμῶν ἑλληνικὴ μετάφρασις μόνον διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν, τῆς διὰ στοιχείων ἑβραϊκῶν παραστάσεως αὐτῆς (οὕτω μόνον εὑρίσκεται ἐν τῇ προσημειωθείσῃ ἐκδόσει) παραλειφθείσης ὑπὸ τοῦ Μαυροκορδάτου ὡς περιττῆς. Ἡ ἐπιγραφή· «Βιβλίον τῶν Ἀριθμῶν. Μέρος τέταρτον ἐκ τῆς Πεντατεύχτου». Ἡ ἀρχὴ τῆς μεταφράσεως· «Βιβλίον τῶν Ἀριθμῶν κεφάλαιον $\bar{\alpha}^{ον}$. —Καὶ ἐσύντυχεν ὁ κύριος πρὸς τὸν Μωσὲ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινάι εἰς τὴν τένταν τοῦ τάρωμα εἰς τὴν μίαν τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, εἰς τὸν χρόνον τὸν δεύτερον εἰς τὴν ἔξοδόν τους ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου» κτλ. Πρβλ. D. C. Hesseling, Les cinq livres de la Loi (Le Pentateuque). Traduction en néo-grec pulbiée en caractères hébraiques à C/ple en 1547, transcrite et accompagnée d'une introduction κτλ. Leide 1897, σ. 258-345.

**612.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1722-ου ἐκ φύλλων 60 μήκ. 0,335, πλ. 0,222. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 33.

«Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων πατριάρχου. Προθεωρία εἰς τοὺς νόμους». Ἀρχ. «Νόμος ἐστί, καθὼς σημειώνει εἰς τὸ περὶ νόμου κεφάλαιον Ματθαῖος ὁ Βλάσταρης, κοινὸν παράγγελμα, φρονίμων ἀνθρώπων δόγμα» κτλ., φ. $1^{α}$-$52^{β}$. Τέλος· «Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς εἰς τὴν παροῦσαν προθεωρίαν τῶν νόμων. Ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ: ,αψκβ′: μηνὶ Φευρουαρίῳ». — Φύλλ. 54-60 «Κανόνες νομικοὶ ἄνευ τῆς τούτων ὑπεξαιρέσεως», διῃρημένοι εἰς §§ 328. Ἀρχ. «1. Οὐ δεῖ ἀναχωρεῖν τὰ μέλη ἐκ τῆς κεφαλῆς, εἰ μὴ εἰδικῶς τι ἐν τῇ κεφαλῇ ὑπάρχοι, ὅπερ οὐκ ἔξεστι τοῖς μέλεσι».

**613.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α′ + 120 μήκ. 0,328, πλ. 0,217. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει

τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἀδήλου «Ὁμιλίαι εἰς τὸ *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* διὰ τὴν τῶν πάντων ὠφέλειαν περὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ θεληματικοῦ ἁμαρτήματος». Ἀρχ. «Ἀνάμεσα εἰς τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ πο(ι)ήματα» κτλ. Ὁμιλίαι 25. Ἀπὸ φ. 6β «Περὶ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ καὶ προσευχῆς. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Λόγος βος» Ἀρχ. «Ὅλα τὰ ποιήματα καὶ πράγματα τοῦ κόσμου» κτλ. Ἀπὸ φ. 119 ἡ τελευταία ὁμιλία· «Διδάξω ἀνόμους - - - Λόγος κεος τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Λουκᾶ». Ἀτελής. Ἀρχ. «Ἀμφίβολον κατὰ πολλὰ καὶ περίεργον» κτλ. Τέλος· «προστάζει ἀκόμη νὰ εἶναι καὶ σφυριστὴ καὶ ὄχι χυτή· καὶ ἡ διαφθορὰ - - -».

**614**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1727-ου ἐκ φύλλων 44 (μήκ. 0,328, πλ. 0,22), ὧν γεγραμμένα μόνον τὰ ἑπτὰ πρῶτα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32. Ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ ἑξῆς κειμένου·

«Ἔκθεσις σύντομος, καὶ κεφαλαιώδης τῶν ἱερῶν ὅρων τε, καὶ δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἤτοι ἡ ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς εὐσεβοῦς, καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, καθὼς ὁμολογεῖ, καὶ φρονεῖ, καὶ δοξάζει αὐτὴν ἡ Ἀνατολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἥντινα ὀφείλουσι πάντες οἱ ἁπανταχοῦ χριστιανοί, ὅσοι τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰσὶ γνήσια τέκνα, ἀποδέχεσθαι, καὶ πιστεύειν, καὶ ὁμολογεῖν ἀπαραλλάκτως καθὼς ἐνταῦθα ἐκτίθεται». Ἀρχ. «Προοίμιον. Τοῖς διαπλέουσι τοῦ τῇδε βίου τὸ πολυτάραχον πέλαγος» κτλ. Εἰς τὸ τέλος· «Ἐξεδόθη, καὶ συνεγράφη τὸ παρὸν ἐν Κ/πόλει κοινῇ γνώμῃ, καὶ συναινέσει, καὶ ἐπικρίσει τῶν ὑπογεγραμμένων ἐνταῦθα ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, καὶ παντὸς τοῦ εὐαγοῦς κλήρου τῆς Κ/πόλεως, εἰς κοινὴν τῶν ἐντευξομένων ὠφέλειαν~.·. ἐν-ἔτει. σωτηρίῳ ,αψκζῳ = κατὰ μῆνα Φευρουάριον». Εἶτα ὑπογραφαὶ τριῶν πατριαρχῶν, Παϊσίου Κ/πόλεως, Σιλβέστρου Ἀντιοχείας, Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων, καὶ δώδεκα μητροπολιτῶν· Γερασίμου Ἡρακλείας, Αὐξεντίου Κυζίκου, Σεραφεὶμ Νικομηδείας, Νικοδήμου Χαλκηδόνος, Νικηφόρου Τορνόβου, Γρηγορίου Προύσης, Μακαρίου πρώην Βερροίας καὶ προέδρου Σηλυβρίας, Παϊσίου Δι-

δυμοτείχου, Ἀνθίμου Μηθύμνης, Καλλινίκου Ἀγχιάλου, Δανιὴλ Χίου καὶ Νικοδήμου Δέρκων. Τὸ κείμενον ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν ὁ L. Petit ἐν τῇ τοῦ Mansi ampliss. coll. conciliorum. Parisiis 1905, σ. 889-909.

**615**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 112 ἀνίσου μήκους καὶ πλάτους (γενικῶς 0,32×0,22). Αὐτόγραφον Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, γενόμενον περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ.

«Βιβλίον ἱστορικὸν Εὐτυχίου, υἱοῦ πατρικίου, ὅστις ἦν πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸ ὀ(=ὠ)νόμασε Σύνθεσιν τιμίων λίθων. ἔγραψε δὲ αὐτὸ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἴσα, υἱὸν πατρικίου, ἰατροῦ εἰς εἴδησιν τῆς τῶν χριστιανῶν νηστείας καὶ τοῦ πάσχα αὐτῶν».

**616**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 134 μήκ. 0,326, πλ. 0,21. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 35. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ῥικάρδου τοῦ τῷ τάγματι ⟨τῶν⟩ παρὰ Λατίνοις καλουμένων ἀδελφῶν πρεδικατόρων κατειλεγμένου, ἀνασκευὴ τῆς παρὰ τοῦ καταράτου Μαχουμὲθ τοῖς Σαρρακινοῖς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἑλλάδα διά τινος Δημητρίου». Ἀρχ. «Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου», φ. 1α-43α.

2. (Ἰωάννου Κανταχουζηνοῦ ἀπολογίαι δ' ἢ ἀποδείξεις περὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως κατὰ Μωαμεθανῶν), φ. 44α-102α. Ἐπιγραφή· «Ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐστι καὶ τέλειος Θεός ἐστι καὶ Θεὸς γέγονεν ἄνθρωπος, ὡς οἱ θεηγόροι προφῆται διακελεύονται». Ἀρχ. «Ἀπολογία πρώτη τοῦ βασιλέως. Μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν, ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Μελετίου μοναχοῦ» κτλ.

3. (Τοῦ αὐτοῦ) «τὰ ἐν τῷ Κορρὰν τουτέστι τοῦ ἐκτεθέντος παρὰ τοῦ Μωάμεθ νόμου κεφάλαια» κτλ. εἰς λόγους δ', φ. 102β-104β. Ἀπὸ φ. 105α-134 τὸ κείμενον τῶν λόγων. Ἀρχ. «Κατὰ τοῦ Μωάμεθ. Λόγος πρῶτος. Παντὸς ἀντιλέγοντος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ δ' λόγου· «Τῶν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Κανταχουζηνοῦ κατὰ τοῦ Μωάμεθ ἀπολογιῶν τε καὶ λόγων τέλος».

**617**. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον φιλοκάλως· αἱ πινακίδες

αὐτοῦ περικεκαλυμμέναι δέρματι ἐρυθρῷ καὶ χρυσοῖς κεκεσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἔξωθεν ἔκτυπα τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονικὰ ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις αὐτῶν

Ιῶ ΝΙ
γραμμάτων ΑΛ ΒΟ (=Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βοεβόδας). Ἀριθμεῖ φύλλα 97 μήκ. 0,318, πλ. 0,217. Αὐτόγραφον Νικολάου Μαυροκορδάτου γενόμενον ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 97ᵅ· «ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραίμ» (=τοῦ ὁμωνύμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων). Ἐν τῷ φ. 97ᵝ (ὅθεν ἄρχεται τὸ κείμενον ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ βαῖνον τοῦ κώδικος) ὑπάρχει μέλαν ὁλοσέλιδον κόσμημα παριστῶν ἐντὸς πλαισίου δύο ἀψῖδας ἰουδαϊκοῦ ναοῦ· ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή·

Ἰϊὼβ μεγιλὰθ σεφέρ

איוב מנלח סכר

Βιβλίον Ἱστορίας τοῦ Ἰϊώβ

Νικολάου Μαυροκορδάτου μεταγραφὴ καὶ ἀνάγνωσις τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου τῆς βίβλου Ἰὼβ μετὰ παλαιᾶς αὐτοῦ δημώδους ἑλληνικῆς μεταφράσεως ἀνυπάρκτου ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ 1547-ου ἔτους· ἄγνωστον δέ, εἴπερ ὁ Μαυροκορδᾶτος εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ἔντυπον ἢ χειρόγραφον κείμενον· μέχρι γὰρ τοῦ νῦν οὐδαμοῦ ἐγνώσθη τῆς βίβλου Ἰὼβ ἑβραιοελληνική τις ἔκδοσις. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 97-ου φύλλου καὶ λήγει εἰς τὸ 1-ον φύλλον. Ἑκάστη σελὶς αὐτοῦ δίστηλος οὖσα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς δεξιὰν στήλῃ ἔχει τὸ ἑβραϊκὸν κείμενον (καθαρῶς καὶ κανονικῶς γεγραμμένον διὰ γραμμάτων ἑβραϊκῶν) μετὰ τῆς ἄνωθεν τῶν ἑβραϊκῶν ὀνομάτων προφορᾶς αὐτῶν διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν· ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ πρὸς ἀριστερὰν στήλῃ περιέχεται ἡ δημώδης ἑλληνικὴ τῆς βίβλου Ἰὼβ μετάφρασις μόνον διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν, τῆς διὰ στοιχείων ἑβραϊκῶν παραστάσεως αὐτῆς (ὡς εἶχεν ἐν τῷ παρὰ τῷ Μαυροκορδάτῳ πρωτοτύπῳ) παραλειφθείσης ὡς περιττῆς. Ἡ ἀρχὴ τῆς μεταφράσεως ταύτης· «Βιβλίον Ἰϊώβ. Κεφάλαιον α$^{ον}$. Ἀνὴρ ἦτον εἰς τὴν γῆν οὐτζ Ἰϊὼβ τὸ ὄνομά του, καὶ ἦτον ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τέλειος, καὶ ἴσιος, καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, καὶ παραμερεῖ ἀπὸ κακὸν» κτλ.

**618**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 281 μήκ. 0,32, πλ. 0,218. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 (0,215×0,145). Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ 15-ον φύλλον ἄγραφον.

1. «Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται». Ἀρχ. «Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι» κτλ., φ. $1^{α}$-$14^{β}$.

2. «Ἰωσὴφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, ὁμιλίαι διάφοροι ῥηθεῖσαι ἐν Κ/πόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ σοφωτάτου καὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωσὴφ τοῦ ἁγιωτάτου, περὶ τῆς ὑπερθέου Τριάδος», φ. $16^{α}$-$219^{β}$. Λόγοι κα'. Ἀρχ. «Λόγος $\bar{α}^{ος}$. Εἴρηται ἐν τῷ τοῦ παλατίου τρικλίνῳ. Θεὸς ἡ ἁγία μονὰς» κτλ. Ἴδε Ἰωσὴφ Βρυεννίου τὰ εὑρεθέντα, ἐκδ. Ε. Βουλγάρεως (ἐν Λειψίᾳ 1768) τ. 1, σ. 1-406.

3. «Τοῦ αὐτοῦ» διαλέξεις τρεῖς «περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως μετὰ τοῦ λατινόφρονος Μαξίμου» κτλ., φ. $220^{α}$-$249^{β}$. Ἀρχ. «Μάξιμος. Χαίροις. Ἰωσήφ. Εἴθε». Ἐκδ. Βουλγάρεως τ. 1, σ. 407-468.

4. «Τοῦ αὐτοῦ» μελέτη περὶ τῆς τῶν Κυπρίων πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν μελετηθείσης ἑνώσεως». Ἀρχ. «Ἐγὼ περὶ τῆς γενέσθαι μελετωμένης» κτλ., φ. $249^{β}$-$271^{β}$. Ἐκδ. Βουλγάρεως τ. 2, σ. 1-25.

5. «Ἰωσὴφ Βρυεννίου λόγος συμβουλευτικὸς περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἀρχ. «Θεὸς ὁ πάντα μεταποιῶν» κτλ., φ. $272^{α}$-$281^{β}$. Ἐκδ. Βουλγάρεως τ. 1, σ. 469-500.

**619**. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον φιλοκάλως· αἱ πινακίδες αὐτοῦ περικεκαλυμμέναι δέρματι ἐρυθρῷ καὶ χρυσοῖς κεκοσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἔξωθεν ἔκτυπα καὶ χρυσᾶ τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονικὰ ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις αὐτῶν γραμμάτων Ιω ΝΙ ΑΛ ΒΟ (=Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βοεβόδας). Ἀριθμεῖ φύλλα 82 μήκ. 0,321, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον Νικολάου Μαυροκορδάτου γενόμενον ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. $82^{α}$· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραίμ» (= τοῦ ὁμωνύμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων). Ἐν τῷ φ. $82^{β}$ (ὅθεν ἄρχε-

*

ται τὸ κείμενον ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ βαῖνον ἄχρι τοῦ 1-ου φύλλου τοῦ κώδικος) ὑπάρχει ὁλοσέλιδον μέλαν ἐντὸς πλαισίου κόσμημα παριστῶν δύο ἀψῖδας ναοῦ, ἐν αἷς κεῖται παραλλήλως ἑβραϊστὶ καὶ ἑλληνιστὶ τοῦ κώδικος ἡ ἐπιγραφή. Ἡ ἑλληνικὴ ἔχει οὕτω· «Βιβλίον τῶν παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος υἱοῦ Δαβίδ».

Νικολάου Μαυροκορδάτου μεταγραφὴ καὶ ἀνάγνωσις τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου τῶν Παροιμιῶν, ἔτι δὲ μετάφρασις αὐτοῦ εἰς νέαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν γενομένη παρ' αὐτοῦ τοῦ Μαυροκορδάτου. Αἱ σελίδες δίστηλοι· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς δεξιὰν στήλῃ ὑπάρχει τὸ ἑβραϊκὸν κείμενον μετὰ τῆς διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν προφορᾶς αὐτοῦ, γεγραμμένης ἄνωθεν τῶν ἑβραϊκῶν ὀνομάτων· ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ πρὸς ἀριστερὰν στήλῃ ἡ ἑλληνικὴ τοῦ ἑβραϊκοῦ μετάφρασις. Ταύτης ἡ ἀρχή· «Βιβλίον τῶν παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος. Κεφάλαιον $\bar{\alpha}^{ον}$. Παροιμίαι Σολομῶντος, υἱοῦ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὲλ § 2 διὰ νὰ ἠξεύρῃ καθ' ἕνας σοφίαν, καὶ διδασκαλίαν, καὶ νὰ νοήσῃ λόγους φρονήσεως» κτλ.

**620**. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον φιλοκάλως· αἱ πινακίδες αὐτοῦ περικεκαλυμμέναι δέρματι ἐρυθρῷ καὶ χρυσοῖς κεκοσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἔξωθεν ἔκτυπα καὶ χρυσᾶ τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονικὰ ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις αὐτῶν γραμμάτων $\overset{\text{Ιῶ}}{\text{ΑΛ}}\ \overset{\text{ΝΙ}}{\text{ΒΟ}}$ (=Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βοεβόδας). Ἀριθμεῖ φύλλα 198 μήκ. 0,321, πλ. 0.22. Αὐτόγραφον Νικολάου Μαυροκορδάτου γενόμενον ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. $198^{α}$· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραίμ» (=πατριάρχου Ἱεροσολύμων). Ἐν τῷ φ. $198^{β}$ (ὅθεν ἄρχεται τὸ κείμενον ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ βαῖνον ἄχρι τοῦ 1-ου φύλλου τοῦ κώδικος) ὑπάρχει μέλαν ὁλοσέλιδον κόσμημα παριστῶν ἐντὸς πλαισίου δύο ἀψῖδας ναοῦ, ἐν αἷς κεῖται παραλλήλως ἑβραϊστὶ καὶ ἑλληνιστὶ τοῦ κώδικος ἡ ἐπιγραφή. Ἡ ἑλληνικὴ ἔχει οὕτω· «Βιβλίον τῆς Ἐξόδου ⁝ μέρος: $\bar{Β}^{ον}$».

Νικολάου Μαυροκορδάτου μεταγραφὴ καὶ ἀνάγνωσις τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου τῆς Ἐξόδου, ἔτι δὲ μεταγραφὴ διὰ γραμμάτων ἑλλη-

νικῶν τῆς ἔτει 1547-ῳ ἐκδοθείσης δημώδους ἑλληνικῆς τῆς Ἐξόδου μεταφράσεως. Αἱ σελίδες δίστηλοι· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς δεξιὰν στήλῃ ὑπάρχει τὸ ἑβραϊκὸν κείμενον μετὰ τῆς διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν προφορᾶς αὐτοῦ, γεγραμμένης ἄνωθεν τῶν ἑβραϊκῶν ὀνομάτων· ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ πρὸς ἀριστερὰν στήλῃ ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις. Ταύτης ἡ ἀρχή· «Βιβλίον τῆς Ἐξόδου. Κεφάλαιον α͞ον. 1 Καὶ ἐτοῦτα ὀνόματα παιδίων τοῦ Ἰσραὲλ ὁποῦ ἔρχονται εἰς τὴν Αἴγυπτον μὲ τὸν Ἰακκὼβ ἀνὴρ καὶ τὸ σπίτι του ἦλθαν» κτλ. Πρβλ. D. C. Hesseling, Les cinq livres de la Loi, σ. 111-196.

**621**. Τεῦχος χάρτινον, ὀγκῶδες καὶ πολισέλιδον, μήκ. 0,32, πλ. 0,215. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,232×0,145), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Ἱκαναὶ τῶν σελίδων μένουσιν ἄγραφοι, ἕτεραι δὲ οὐκ ὀλίγαι εἰσὶν ἀφῃρημέναι· καὶ ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ ἀφῃρέθησαν οὐκ ὀλίγα γεγραμμένα φύλλα. Ἡ νῦν ἐσχάτη σελὶς ἀριθμεῖται 1192-α. Πρὸ τῆς 1-ης τοῦ κειμένου σελίδος ἐπὶ φύλλου ἰδίου ἐπιγράμματα δύο ἔχοντα οὕτω·

«Πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ σοφώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, κύριον κὺρ Δοσίθεον τὸν συγγράψαντα τὴν παροῦσαν βίβλον στίχοι πολιτικοί. Σπαντωνῆς ὁ - - - εἰς τὴν βίβλον ταύτην».

Πανδαμάτωρ κικλήσκεται ὑπὸ σοφῶν ὁ χρόνος,
σὸν δὲ κλέος, Δοσίθεε, καθελεῖν ὅλως οὐκ ἔχει·
μόνος γὰρ βίου αὔταρκες εὖχος ἔδειξας πᾶσιν
ἔργοις καὶ λόγοις, πάνσοφε, ὡς μαρτυρεῖ ἡ βίβλος.

Ἕτεροι πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τὴν βίβλον.

Κοινωφελῆ, βιωφελῆ, ψυχωφελῆ καὶ μάλα
τήνδε τὴν βίβλον ἔθηκε πατριαρχῶν τὸ κλέος·
τὸ μὲν γὰρ τῇ κοινότητι βροτῶν καὶ τῷδε βίῳ,
ὅσον ἱστορικὸν αὐτῆς τὸ χρήσιμον ἐπάγει,
τὸ δὲ ψυχῇ τὴν ὄνησιν καὶ μάλα ἐπιφέρει,
ὅσον δογμάτων εὐσεβῶν τἀλλότρια ἐκβάλλει.

Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ τεύχους ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι· «Δοσιθέου πατρι-

άρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία, ἣν συνέταξε, περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ τῶν τοιούτων πατριαρχῶν ἔργα, πολλῶν δὲ καὶ τὰ ὀνόματα, ἢ οὐ συνεγράφη ὑπό τινων ἢ συνεγράφη μέν, διεφθάρη δὲ ὑπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἐθνῶν καὶ οὐκ εἶχεν εἰπεῖν εἰς πλάτος καὶ καθαρῶς τὰ τῆς ἰδίας προθέσεως, ἐφιλοπονήσατο εἰπεῖν συντετμημένως, καὶ σχεδὸν λόγῳ σημειώσεων, τινὰ τῶν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ συμβάντων καὶ ἄλλα τινὰ ταύτῃ ἀνήκοντα, ἅτινα καὶ συνῆψε τῇ πραγματείᾳ, ἥτις ἅπασα περιέχεται εἰς βιβλία» (ιγ'). Ἀρχ. «Χαῖρε Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλὴμ τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα» κτλ. Ἐν τῷ κειμένῳ ἀπαντῶσι πολλαχοῦ διορθώσεις καὶ ἀποσβέσεις τοῦ συγγραφέως αὐτόγραφοι, προσθῆκαι δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐν ᾤαις καί τισι πρότερον ἀγράφοις ἀφεθεῖσι φύλλοις.

**622.** Κῶδιξ ἐπίσημος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, χάρτινος, ἐκ σελίδων ϛ' καὶ φύλλων 471 μήκ. 0,311, πλ. 0,204, γραφεὶς βαθμιαίως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1661 καὶ 1741, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας Νεκταρίου, Δοσιθέου, Χρυσάνθου, Μελετίου καὶ Παρθενίου. Φύλλα ἄγραφα· 1, 9-12, 17, 18, 28, 29, 43-45, 134, 136, 140, 141, 144, 164, 170, 180, 183, 184, 187, 202, 203, 205, 210, 219-232, 243, 254-260, 264-268, 270-275, 278-291, 293, 295, 299, 305, 306, 310, 311, 315, 316, 319, 328, 330-344, 347, 349-353, 361, 368-382, 386-389, 392-403, 412, 416-423, 429-435, 444, 445, 453-455, 457. Μεταξὺ τῶν νῦν φύλλων 78-79 ἀφῃρέθησαν δύο, ἃ πρότερον ἔφερον τοὺς ἀριθμοὺς 57-58. Ἀφῃρέθησαν ὡσαύτως δύο ἕτερα μεταξὺ τῶν νῦν φύλλων 167-168, ἃ πρότερον ἔφερον τοὺς ἀριθμοὺς 148-149. Ἐν τῇ σελίδι β'· «Ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου τῆς Κ/πόλεως. + Ὁ Θαβωρίου Ἱερόθεος».

1. Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως ἀχρονολόγητον γράμμα πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διδυμοτείχου κώμης Κουρονοφωλιά, ἀγγελτικὸν τῆς συγχωρήσεως τοῦ προκαθαιρεθέντος ἱερέως αὐτῶν Ἀργύρη, σελ. α'.

2. Ἐπίγραμμα 15-στιχον, ἀνεπίγραφον, εἰς οἴκημα ἐν τῷ νε-

κροταφείῳ τῆς Σιὼν οἰκοδομηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Γαβριὴλ τοῦ Κρητός, σελ. β'.

3. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα (Φεβρ. 1728) πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς Ῥόδου, Κῶ, Καρπάθου καὶ Κάσσου, Λέρου καὶ Καλύμνου, δι' οὗ συνιστᾶται αὐτοῖς ὁ πρωτοσύγκελλος Παρθένιος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν πρὸς ἐλάττωσιν τῶν χρεῶν τοῦ Παναγίου Τάφου σελ. ε'-ς'.

4. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «ἀπανταχοῦσα σέρβικη μερικὴ, ἤτοι πρὸς μόνον μερικὰς ἐπαρχίας ἤτοι εἰς τὸ Τύρναβον», φ. 2ª.

5. «Σέρβικον προοίμιον ἀπανταχούσας εἰς τὸν Γοτθίας, ἤτοι εἰς τὸ Κρίμι», φ. 3ª.

6. «Ἀπανταχοῦσα σέρβικη κοινή, ἤτοι πρὸς πάντας», φ. 4ª.

7. «Ἀπανταχοῦσα βλάχικη κοινή, ἤτοι πρὸς πάντας», φ. 6ª-7ª.

8. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) «,αψλαᵠ: Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα κύριον Νικόλαον Ταρωνήτην τὸν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐλεημοσύνην ὁποῦ μᾶς ἔγραψεν ὁ ἐπίτροπός μας παπᾶ κῦρ Γρηγόριος πρωτοψάλτης ἀπὸ τὴν Μήκονον, ὁποῦ ἔστειλεν ἡ εὐγενεία του μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ γαμβροῦ του χατζῆ κὺρ Μιχελῆ εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ἀπὸ Βενετίαις τετρακόσιαις πετάκαις», φ. 8ª. Ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ Μ. Γεδεὼν ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων Γρ. Καμπούρογλου, τ. 2, σ. 337.

9. Σημειώσεις περὶ τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα ἔχουσαι οὕτως (φ. 13ª). «Ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως τῆς Μοσχοβίας Θεοδώρου Ἰαννοβίτζη, ὅστις γεννήσας θυγατέρα καὶ καλέσας αὐτὴν Θεοδοσίαν ἔπεμψεν εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα ἐλεημοσύνην μὲ ἀνθρώπους του σαμούρια σεντούκια τρία ὑπὲρ ὑγείας Θεοδοσίας καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν αὐτοῦ. Ἐγράφη ἐν ἔτει τῷ κοσμικῷ ,ζρα (=1592-3). — Πρὸς αὐτὸν ἔστειλεν ὁ ἀρχιμανδρίτης τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀρχιμανδρίτην καὶ πατέρας Δαμασκηνὸν κελλάρην καὶ Γεδεὼν ἱεροδιάκονον καὶ ἀκομὴ μοναχοὺς Γαβριὴλ καὶ Γεράσιμον χάριν ἐλεημοσύνης· τοὺς ὁποίους ἐδέχθη καὶ τοὺς ἔδωσε καὶ χρυσόβουλλον, ἐν ᾧ διαλαμβάνει ὅτι οἱ κατὰ καιροὺς πεμπόμενοι πατέρες τῆς παρὰ λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα εἰς τὴν Μοσχοβίαν διὰ ἐλεημο-

σύνην, νὰ ἔχουν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον καὶ ἀνέξοδον ἐκ τῶν ὁρίων τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἕως τῆς Μοσχοβίας, καὶ νὰ ἔχωσιν οἱ πατέρες διὰ τροφὴν καθημέραν ὁ μὲν κελλάρης καπίκια τρία, ὁ μείζων ἱερομόναχος δυοήμισυ, οἱ λοιποὶ πατέρες ὁ καθεὶς ἀπὸ δύο, ὁ καθεὶς δοῦλος ἀπὸ ἑναήμισυ, ὁ καθεὶς ἵππος ἐν τῷ χειμῶνι ἀπὸ δέκα. — Ἰστέον ὅτι μετὰ τὸ διαληφθὲν ἔτος ἐπήγασι οἱ πατέρες πάλιν εἰς τὴν Μοσχοβίαν καὶ ἐπήρασιν ἐλεημοσύνην, ἤτοι ἐν τῷ ἔτει ˏζρκη$^{\omega}$ (=1619-20), βασιλεύοντος τοῦ Μιχαήλ. Ἐγήγασι καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη ἐν ἔτει ˏζρνς$^{\omega}$ (=1647-8). Ἔτι τὸ διαληφθὲν χρυσόβουλλον ἔγραψαν ἀποπίσω καὶ οἱ δύο βασιλεῖς, καὶ ὁ Μιχαὴλ καὶ ὁ Ἀλέξιος, καὶ τὸ ἐκύρωσαν καὶ μὲ ταῖς ἰδίαις τους ὑπογραφαῖς τὸ ἐβεβαίωσαν. — Ἐν ἔτει τῷ κοσμικῷ ζρ$^{\omega}$ (=1591-2) ἔστειλαν οἱ πατέρες ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελον ἡγούμενον εἰς τὴν Μοσχοβίαν διὰ ἐλεημοσύνην καὶ τοὺς ἔδωσεν ὁ βασιλεὺς Θεόδωρος Ἰαννοβίτζης χρυσόβουλον, ἐν ᾧ διαλαμβάνει ὅτι νὰ ἔχωσιν οἱ πατέρες τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν καὶ δι' ἐξόδων βασιλικῶν, τῷ ἡγουμένῳ καθ' ἡμέραν καπίκια τρία, τῷ ἱερομονάχῳ αὐτοῦ δυοήμισυ, τοῖς λοιποῖς μοναχοῖς τῷ καθ' ἑνὶ δύο, τῷ καθ' ἑνὶ δούλῳ ἑναήμισυ, ἑκάστῳ ἱππεῖ ἐν χειμῶνι ἀπὸ ἕνα. — Ἰστέον ὅτι ἐν ἔτει ˏζρκη$^{\omega}$ ἐπῆγεν ὁ ἡγούμενος τοῦ Ἀρχαγγέλου εἰς τὴν Μοσχοβίαν, βασιλεύοντος τοῦ Μιχαήλ, καὶ ἐπῆρεν ἐλεημοσύνην. — Ἔτι εἰς τὸ χρυσόβουλλον τοῦτο ἔγραψεν ἀποπίσω αὐτὸς ὁ ἴδιος βασιλεὺς Μιχαὴλ καὶ τὸ ἐκύρωσε καὶ μὲ τὴν ἰδίαν του ὑπογραφὴν τὸ ἐβεβαίωσε. — Ἐπῆγεν εἰς τὴν Μοσχοβίαν ὁ Ναζαρὲτ Γαβριὴλ καὶ τοῦ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος Μιχαηλοβίτζης χρυσόβουλλον ἐν ἔτει τῷ κοσμικῷ ˏζρνθ$^{\omega}$ (= 1651): — ἐν ᾧ διαλαμβάνει τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν καὶ δι' ἐξόδων βασιλικῶν, ὁ μητροπολίτης καπίκια ἕξ, ὁ ἀρχιμανδρίτης τέσσαρα, ὁ κάθε ἱερομόναχος δυοήμισυ, ὁ κάθε μοναχὸς δύο, ὁ κάθε δοῦλος ἑναήμισυ, καὶ νὰ ὑπαγένῃ κάθε τρεῖς χρόνους μίαν φοράν».

10. «Μετάφρασις τοῦ χρυσοβούλλου» Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη, τοῦ δοθέντος τῷ Ναζαρὲτ Γαβριὴλ (3 Μαρτίου 1651), φ. 13$^{β}$-14$^{α}$.

11. Μελετίου Ἱεροσολύμων ἔγγραφον (1 Μαΐου 1731) τῷ Δα-

μαλῶν ἀρχιεπισκόπῳ Σωφρονίῳ, δι' οὗ παραχωρεῖται αὐτῷ ἡ ἐπιμελητεία τοῦ ἐν τῇ κωμοπόλει Ὑδροπολισσᾷ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 15α.

12. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) «ἐπιτροπικὸν εἰς κοσμικόν», διορίζοντος δι' αὐτοῦ ἐπίτροπον τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν τῇ νήσῳ Κῷ τὸν ἐκεῖ «τιμιώτατον ἄρχοντα» Σεβαστὸν Ῥεῖζην, φ. 16α. Ἐξέδωκε τοῦτο ἐντεῦθεν ὁ Φιλήμων Φωτόπουλος ἐν τῇ Νέᾳ Σιών, 1907, τ. 6. σ. 1081.

13. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς νήσου Κῶ, ἀγγελτικὸν τοῦ διορισμοῦ ὡς ἐπιτρόπου τοῦ Σεβαστοῦ Ῥεΐζη, φ. 16α. Νέα Σιών, τ. 6, σ. 1085.

14. Μέρος πατριαρχικοῦ γράμματος εἴς τινα κυρίτζην Ἰωάννην διοριζόμενον ἐπίτροπον τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν ἀπροσδιορίστῳ τόπῳ (1724), φ. 16β.

15. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων γράμμα, δι' οὗ μηνὶ Σεπτ. ἔτ. 1664 ὁ μοναχὸς Μακάριος ἀποκαθίσταται ἡγούμενος τῆς ἐν Βλαχίᾳ μονῆς Ῥαχοβίτζας, ὑπὸ τύπον μετοχίου οὔσης ὑποκειμένης τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 18β. É. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 15.

16. Τύποι διαφόρων γραμμάτων τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος, φ. 19α-20β. — «Γράμματα διὰ κουτία» πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 21.

17. «Ἁπανταχοῦσα βλάχικη μερική, ἤτοι μόνον εἰς μερικὰς ἐπαρχίας, ἤτοι εἰς τὸ Τύρναβον», φ. 22α. — «Προοίμιον ἁπανταχούσας βλάχικον εἰς τὸν Γοτθίας, ἤτοι τὸ Κρίμι», φ. 23.—Ἁπανταχοῦσα τουρκικὴ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν, φ. 24.

18. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιον γράμμα πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν, συνταχθὲν ἐν Κ/πόλει μηνὶ Μαρτίῳ ἔτ. 1691, φ. 25β-27β.

19. «Εἰς τὸ Κρίμι». Ἁπανταχοῦσα πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῶν ἐν Κριμαίᾳ πόλεων Καφᾶ, Καράσουϊ, Μπαχτζὲ-σαράι, Μπαλουκλαβᾶ καὶ Γγιοζλεβέν, προτρεπτικὴ πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 30α.

20. Ἁπανταχοῦσα τουρκικὴ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς Ἀγκύρας, φ. 31α.

21. «Πιττάκια διάφορα» ἢ τύποι γραμμάτων πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φ. 32.

22. «Γραμμα εἰς Δαμασκὸν» πατριάρχου Ἱεροσολύμων, τῷ ἐκεῖ πρωτοσυγκέλλῳ Παρθενίῳ, φ. 33$^β$.

23. (Γράψιμον Δοσιθέου Ἱεροσολύμων). Γράμμα «εἰς τὴν χώρα Σέρβια», φ. 34$^α$.

24. «Γράμμα ἀφοριστικὸν» (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) κατὰ ἱεροσύλων, ἀποτεινόμενον τῷ μητροπολίτῃ Τουρνόβου Βουλγαρίας καὶ τοῖς ἐπισκόποις Τζερβενοῦ, Λεβιτζοῦ καὶ Πρεσλάβας, φ. 34$^β$.

25. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα τῷ Πλαταμῶνος ἐπισκόπῳ Σεραφίμ, εὐχαριστήριον διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ σύστασιν κουτίων ἐλέους ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 35. — Ἕτερον εὐχαριστήριον Γρηγορίῳ μητροπολίτῃ Δράμας καὶ Φιλίππων, συνδραμόντι τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Κωνσταντίῳ ἐκτελοῦντι τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου διακονίαν αὐτοῦ, φ. 35$^β$. — Ἕτερον Παρθενίῳ μητροπολίτῃ Ντουπνίτζης, φ. 35$^β$. — Ἕτερον τοῖς χριστιανοῖς Τρικκάλων, συνιστῶν αὐτοῖς τὸν πνευματικὸν πατέρα Παρθένιον καὶ τὴν αὐτοῦ συνοδίαν, φ. 36$^α$. — Ἕτερον τῷ μητροπολίτῃ Λαρίσσης, δι' οὗ παραπονεῖται ὁ Δοσίθεος ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ σταλεῖσα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ βοήθειά ἐστιν «ἀχαμνή», φ. 36$^α$. — Εὐχαριστήριον τοῖς χριστιανοῖς τῆς χώρας Γενὴ-κιοὴ διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ὕπαρξιν κουτίου ἐλέους ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 36$^β$.

26. Τύποι διαφόρων γραμμάτων, φ. 37$^α$. — «Συστατικὸν διὰ σκλαβωμένους», φ. 38$^α$. — Τύπος ἀφοριστικοῦ γράμματος κατὰ τῶν ζημιούντων τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐνεργουμένας ἐλεημοσύνας, φ. 38$^α$. — (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα πρὸς τὸ ἐν Κ/πόλει ῥουφέτιον τῶν τζοχατζήδων, προτρεπτικὸν εἰς ἀνασυγκρότησιν τῶν παρ' αὐτοῖς ἄλλοτε ὑπαρχόντων κουτίων ἐλέους, φ. 39$^α$. — «Πιττάκια εἰς Μοσχόπολιν», φ. 39$^β$.

27. Διορισμὸς ἱερομονάχου τινὸς καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ «εἰς τὸ ταξίδι τοῦ Ἁγίου Τάφου, εἰς Θεσσαλονίκην», μετὰ λεπτομεροῦς ἐν ἄρθροις ἀναγραφῆς τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, φ. 40$^α$.

28. Καταγραφὴ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ταξιδίων, ἐν ᾗ ἀναγράφονται αἱ πρὸς τοῦτο ταξιδευόμεναι ἐκκλησιαστικαὶ ἐπαρχίαι καὶ οἱ τίτλοι τῶν ἐν αὐταῖς ἀρχιερέων, φ. 46 κέ. Ἀρχ. «Τὸ ταξίδιον τῶν Παραδουνάβων ἔχει ἐπαρχίας· τοῦ Τυρνόβου μητροπολίτου μετὰ τῶν ἐπισκόπων Τζερβενοῦ, Λοφτζοῦ καὶ Πρεσλάβας» κτλ.

29. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) γράμμα κοινὸν τοῖς χριστιανοῖς Ῥόδου, Κῶ, Καρπάθου, Κάσσου, Λέρου καὶ Καλύμνου, δι' οὗ συνιστᾶται ὁ στελλόμενος αὐτοῖς πρωτοσύγκελλος Γρηγόριος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου (1728), φ. 52α. Ἴδε Νέας Σιὼν τ. 1, σ. 1083-1085.

30. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιον γράμμα (1730) συνιστῶν τοῖς ἁπανταχοῦ χριστιανοῖς τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ταξιδεύοντα Γερμανὸν ἀρχιμανδρίτην, φ. 53α.

31. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἀκέφαλον γράμμα (Μάρτιος 1699) σταλὲν εἰς Ἰβηρίαν καὶ σχέσιν ἔχον πρὸς τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰβηρικὰ μοναστήρια, φ. 54α. Ἀρχ. «Καλὰ γινώσκει ἡ ὑμετέρα ἀγάπη τὰ μοναστήρια τῶν Ἰβέρων» κτλ. Ἐν αὐτῷ λέγει καὶ τοῦτο ὁ Δοσίθεος· «Τὰ βιβλία τὰ ἰβέρικα, τίμια πράγματα, ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Σταυροῦ, τὰ εἶχαν οἱ Τοῦρκοι μέσα εἰς τὸν κονιορτὸν καὶ εἰς τοὺς ποντικούς· ἀμὴ ἡμεῖς τὰ ἐπήραμεν καὶ τὰ ἐβάλαμεν εἰς βιβλιοθήκην καὶ τὰ ἔχομεν καὶ τὰ φυλάττομεν ὡσὰν τὰ ὀμμάτιά μας». Ῥωσικὴ μετάφρασις παρὰ τῷ Πορφυρίῳ Οὐσπένσκῃ, Посланія іерусалимскихъ патріарховъ въ Грузію. Ἐν Κιέβῳ 1866, σ. 15-16.

32. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων διάφορα γράμματα (1699-1703), φ. 55β-59α. Ἓν τούτων (φ. 57β) πρὸς τὸν ἐν τῇ νήσῳ Κῷ ἐπίτροπον τοῦ Ἁγίου Τάφου ἄρχοντα Σεβαστὸν Ῥεΐζην. — Εἶτα ἐπιστολὴ ἐκ Κ/πόλεως (Σεπτ. 1701) τῷ Λαρίσσης Παρθενίῳ, ἕτερά τινα ἀνεπίγραφα γράμματα καὶ ἓν (1795) «εἰς τὸ Ἀρβανιτοχώρι τοῦ Τουρνόβου», φ. 60β.

33. (Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως) ἐγκύκλιος τοῖς ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κ/πόλεως, συστατικὴ τοῦ ἱερομονάχου Ἱερεμίου, ἡγουμένου

τῆς ἐν Κρήτῃ μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῆς λεγομένης «Ἐπανοσίφι», περιερχομένου πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς μονῆς, φ. 61β.

34. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα κατὰ Λατίνων τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἐπαρχιῶν Οὐζπέκι (Ἰππεκίου), Μπατουμίου, Μπάτζικας, Βλάτζικας, Στρεμίου, Πετζιούι, Καρλοβίτζας, προτρεπτικὸν εἰς ἐμμονὴν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, φ. 62α-63β.

35. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα κοινὸν τοῖς χριστιανοῖς Τουρνόβου, Ἀρβανιτοχωρίου, Λόβιτζας, Πλεύνας, Ἰατροπόλεως καὶ Βράτζας, ἀγγελτικὸν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ ἱερέως Μακαρίου πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐν τοῖς κουτίοις τοῦ Ἁγίου Τάφου χρημάτων καὶ παντὸς ἑτέρου ἀφιερώματος, φ. 63β-64β.

36. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα ἐξ Ἀδριανουπόλεως (Ἰαν. 1692) τῷ πρωτοπαπᾷ Ζακύνθου, ἀγγελτικὸν τοῦ διορισμοῦ Ἰουβεναλίου μητροπολίτου Πτολεμαΐδος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ἐν Ζακύνθῳ ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 64β-65β.

37. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ τῷ Πισιδίας μητροπολίτῃ Λεοντίῳ ἐξ Ἀδριανουπόλεως (Ἰουλ. 1701), συνιστῶσα αὐτῷ τὸν χάριν ἐλέους ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου περιοδεύσοντα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἱερομόναχον Ἰωακείμ, φ. 65β. — Ἕπονται συστατικὰ γράμματα ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ἰωακεὶμ τῷ ἄρχοντι χατζῇ Ἡσαΐᾳ (Ἰουλ. 1701), φ. 66α — τῷ χατζῇ Ἀσλάνῃ, φ. 66β — τῷ χατζῇ Κούρτῃ, φ. 67 — τῷ χατζῇ Δημητρίῳ (Αὐγ. 1701), φ. 67β — τῷ Ἀναστάσῃ τζελεπῇ, φ. 68α.

38. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τρία γράμματα τῷ ἄρχοντι Ἀνανίᾳ, τῷ ἄρχοντι Νικολάῳ καὶ τῷ χατζῇ Σάββᾳ, μηνὸς Ὀκτωβρίου ἔτους 1701, συνιστῶντα αὐτοῖς τὸν πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ταξιδεύοντα ἱερομόναχον Ἀνανίαν, φ. 68β-69α.

39. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμμα κοινὸν (φ. 69α-70α) «εἰς Κ/πολιν ἀπὸ Βλαχίας ͵αψβ΄ Ἀπριλλίου», πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ναῶν Ἐλπίδος, ἁγίων Θεοδώρων ἐν Βλάγκᾳ, ἁγίου Γεωργίου, ἁγίου Νικολάου, Παναγίας, ἁγίου Πολυκάρπου «εἰς τὰ Ὑψωμαθεῖα», ἁγίου Κωνσταντίνου «εἰς τὴν Καραμανίαν», «τῆς Παναγίας εἰς τοὺς

Ἑπτὰ Κουλάδαις», «τῆς Παναγίας εἰς τὰ Ἕξ Μαρμαρα», ἁγίου Δημητρίου «εἰς τὸ Τόπκαπι», Παναγίας, ἁγίου Γεωργίου «καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ Ἐτρενέκαπι καὶ εἰς τὸ Ἀραμπατζιλὰρ-μεϊτάνι, τῆς Παναγίας εἰς τὸ Ἐγρίκαπι, τοῦ ἁγίου Νικολάου, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τῆς Παναγίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὸν Μπαλατᾶν, τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ποτηρᾶ καὶ τῆς Παναγίας Θεοτόκου «εἰς τὸ Μουγουλίον»· ἔτι πρὸς Λάζαρον, «ὁποῦ ἔχει τὸ κουτίον τοῦ πατριαρχείου» Κ/πόλεως, καὶ χατζῆ Μιχαλάκην «ὁποῦ ἔχει τὸ κουτίον τοῦ Μετοχίου»· προτρεπτικὸν εἰς παράδοσιν τῶν ἐν τοῖς κουτίοις χρημάτων τῷ ἡγουμένῳ τοῦ Ἁγιοταφιτικοῦ Μετοχίου Μακαρίῳ, ἔτι δὲ ἀγγελτικὸν τῆς ἐκδόσεως σουλτανικοῦ ὁρισμοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα.

40. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων. «Πρᾶξις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ κὺρ Κοσμᾶ» ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ αὐτοῦ γενομένῃ ἐν Βουκουρεστίῳ μηνὶ Σεπτ. ἔτους 1702. Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως ἀναγκαιότατον» κτλ., φ. 70β. Μνημονεύεται ἐν αὐτῇ ὁ πρώην Σιναίου Ἰωαννίκιος ὡς οἰκειοθελῆ δοὺς παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἐν Σινᾷ ἐπισκοπῆς.

41. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τρία γράμματα ἀνωνύμοις, ἕτερον Διονυσίῳ ἐπισκόπου Τζερβενοῦ καὶ ἕτερον κοινὸν περὶ τῶν κουτίων τοῦ Ἁγίου Τάφου (Ἀπριλ. 1703), φ. 71β-72β.

42. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμματα. α′) «Εἰς Ῥαιδεστὸν» τῷ ἐπιτρόπῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου χατζῆ Νικολάκῃ, Ἰούλ. 1703, φ. 73β. — β′) Τῷ καθολικῷ Ἰμερετίου, Σεπτ. 1701, φ. 74α-75β.— γ′) Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, Νοεμβρ. 1701, φ. 76α.

43. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «ἀπανταχοῦ δοθεῖσα ἑνὶ μοναχῷ Θεοδοσίῳ» τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν μοναστηρίου ἁγίου Νικολάου, τοῦ ἐπιλεγομένου «τῆς Καπίνοβας», φ. 76β. Ἐγράφη ἐν Ἀδριανουπόλει μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτους 1711.

44. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμματα. α′) Τῷ οἰκουμενικῷ ἀγγελτικὸν περί τινων καινοτομιῶν λατινίζοντος ὑποψηφίου πατριάρχου Μοσχοβίας καὶ περὶ τοῦ τί δέον γενέσθαι, φ. 77α-78β. Ἀχρονολόγητον. Ἐξ ἑτέρου κώδικος ἐξέδωκε τοῦτο ὁ Κ. Δελικάνης· ἴδε Πατριαρχ. ἐγγάφων τόμον τρίτον, σ. 211-215. — β′) Ἀκέφαλον

γράμμα κατὰ παπιζόντων. Νοέμβρ. 1701, φ. 76. — γ') Προτρεπτικὸν Στεφάνῳ Ῥάτζῃ εἰς τὸ μὴ ἀναστρέφεσθαι τοῖς παπισταῖς ἱερεῦσι. Νοέμβρ. 1701, φ. 79ᵝ. Ἴδε Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 365-367. — δ') Μεμπτικὸν Ἀθανασίῳ τινὶ γενομένῳ μητροπολίτῃ ἐν Βλαχίᾳ, εἶτα παπίσαντι καὶ ἐν Βιέννῃ μετά τινος καρδιναλίου ἱερουργήσαντι. Νοέμβρ. 1701, φ. 80ᵅ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 367-369. —ε') Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν Φιλιππουπόλει περὶ γαμικῶν.ὑποθέσεων, φ. 81ᵅ.—ϛ') «Ἴσον τοῦ γράμματος ὁποῦ ἐπέμψαμεν εἰς Ἐγκλιτέραν» τῷ ἀγγλικανῷ πρεσβυτέρῳ Βενιαμίν, πέμψαντι τῷ Δοσιθέῳ ἔτει 1673-ῳ βιβλία τινά (φ. 82ᵅ)· τὸ γράμμα ἐστάλη «ἀπὸ Βουκουρεστίου ͵αψβ' Ἀπριλλίου κζ'»· ἐν αὐτῷ καὶ προτροπὴ πρὸς ἵδρυσιν ἐν Κ/πόλει παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως «Φροντιστηρίου Ἑλληνικοῦ». — ζ') «Εἰς τὸν χατμᾶνον τῆς Καζακίας» Ἰωάννην Στεφανοβίτζην Μαζέπαν «ἀπὸ Βουκουρέστι ͵αψβ' Μαρτίου», φ. 83ᵅ. — η') «Εἰς τὴν Ἐπάνω Οὐγκρίαν» Γεωργιλᾷ ἐπιτρόπῳ τοῦ Παναγίου Τάφου, φ. 84ᵅ.—θ') «Εἰς τὸ Σιμπίνι» ἀποκριτικὸν εἰς γράμμα χριστιανῶν τινων, φ. 85ᵝ.— ι') «Περὶ τῶν κουτείων εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ͵αψβ'», γράμμα ἐγκύκλιον, φ. 85ᵝ.— ια') Γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τῆς εἰς Πολ-βρατὶ μονῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, συνταχθὲν ἐν Βουκουρεστίῳ μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1693, φ. 86ᵝ. É. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 31-35.

45. «͵Αψα' Φευρουαρίου 20 ἐρώτησις τοῦ καρδινάλη καὶ ἀπόκριση τοῦ μητροπολίτου μὲ τοὺς σὺν αὐτῷ», φ. 86ᵝ-87ᵅ. É. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 39-41. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 371-373.

46. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπιστολαὶ καὶ γράμματα. α') Ἰωσὴφ οἰκονόμῳ «τοῦ μοναστηρίου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν Ἰβηρίαν» (Ἰουν. 1702), φ. 88ᵝ. — β') Τῷ καθολικῷ Καρτελίου, Καχετίου καὶ πάσης Ἄνω Ἰβηρίας, περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ σύστασις τοῦ ἀπὸ τῆς μονῆς ταύτης εἰς Ἰβηρίαν ἀποσταλέντος ἱερέως Ἰωσήφ, φ. 89ᵝ-91ᵅ.—γ') Τῷ μέπε Καρτελίου περὶ τῆς αὐτῆς μονῆς, φ. 91ᵝ-95ᵅ. Ῥωσικὴ μετάφρα-

σις παρὰ τῷ Π. Οὐσπένσκῃ ἔνθ. ἀνωτ. σ. 1-8.—δ') Τῷ Χαλκηδόνος Κωνσταντίῳ 3 Ὀκτ. 1702, φ. 95$^β$.—ε') Τοῖς χριστιανοῖς Βερροίας, φ 96$^β$.—ς') «Πρὸς τὸν Ῥαζανίου Στέφανον» 1704, φ. 97$^α$-98. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 218-225.—ζ') «Πρὸς Ἰωάννην τὸν Μαζέπα περὶ τῆς νηστείας τῆς Δευτέρας». Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 215-218.—η') Τοῖς ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ, Ῥάλῃ παπᾷ οἰκονόμῳ καὶ τοῖς τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐπιτρόποις Γιακουμῇ Ἀρμένῃ, Γεωργάκῃ Ταταράκῃ, Ἀντωνίῳ Μαμωνάκῃ, Ζεπάκῃ Χωματιανῷ, Πετράκῃ Ταταράκῃ, Μιχαλάκῃ Καλιέργῃ· γράμμα συνιστῶν αὐτοῖς τὸν ὡς ἡγούμενον τοῦ ἐν Μήλῳ μετοχίου διορισθέντα πρωτοσύγκελλον Μακάριον 1703, φ. 100$^α$. — θ') Κοινὸν τοῖς ἐν Μήλῳ περὶ τοῦ Μακαρίου, φ. 101. — ι') «Πιττάκιον εἰς ῥουφέτια» μπακάλιδων ἐν Βουκουρεστίῳ, προτρεπτικὸν εἰς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Τάφου 1705, φ. 101$^β$.—ια') Τῷ ἐπισκόπῳ Δημητριάδος 1704, φ. 102$^α$. — ιβ') Ἐγκύκλιος τοῖς ἁπανταχοῦ περὶ τοῦ ἐν Ναζαρὲτ ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀποστελλομένου πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ αὐτοῦ (ἀπὸ προσώπου τοῦ μητροπολίτου Ναζαρέτ) τοῦ ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου, φ. 103$^α$.

47. Ἐπιστολὴ Ἰωάσαφ μητροπολίτου Ναζαρὲτ τῷ τζάρῳ Πέτρῳ Ἀλεξιοβίτζῃ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἣν κομίζει αὐτῷ Γρηγόριος ἀρχιμανδρίτης, καὶ περὶ ἀνακαινίσεως τοῦ ὑπὲρ τοῦ ναοῦ τούτου χρυσοβούλλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀλεξίου, φ. 103$^α$. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 225-228. — Ὁ αὐτὸς μητροπολίτης Θεοδώρῳ Ἀλεξιοβίτζῃ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, φ. 104$^α$. — Ὁ αὐτὸς Ἰωάννῃ Στεφανοβίτζῃ χατμάνῳ Μεγάλης Καζακίας περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, φ. 104$^α$.

48. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμματα. α') Συμβόλαιον μετὰ Νικολάου Ῥακοβίτζα λαβόντος ἐπ' ἀνταλλαγῇ τὸ χωρίον Ῥόζνοβον, Ἰουν. 1677, φ. 105$^β$. É. Legrand, Recueil, σ. 16-18.—β') Συμβόλαιον μετὰ Γεωργάκη Ῥουσσέτου λαβόντος ἐπ' ἀνταλλαγῇ τὸ χωρίον Μπουτζουλέστι, Ὀκτ. 1704, φ. 196$^α$. É. Legrand, Recueil, σ. 47-48.—γ') «Γράμμα ὁποῦ ἐδόσαμεν νὰ εἶναι τὸ μοναστήριον τοῦ Χαντούμι μετόχι τοῦ Ἁγίου Σάββα», Νοεμβρ. 1704, φ. 106$^β$.

Legrand, Recueil, σ. 49-50. — δ') Ἐγκύκλιος τοῖς χριστιανοῖς Βελιγραδίου Σερβίας ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ κουτίου ἐλέους τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ 1705, φ. 107α. — ε') «Ἐπιστολὴ τοῦ Καισαρείας κὺρ Χρυσάνθου πρὸς ἡμᾶς» 1707, φ. 107β. — ς') «Γράμμα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐκλαμπρότατος αὐθέντης Μιχαὴλ βοεβόδας, ὄντων ἡμῶν εἰς Μπογδανίαν διὰ τὰ ἐκεῖσε μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Τάφου», φ. 108α. Legrand, Recueil, σ. 50-55. — ζ') Πρωτοσυγκέλλῳ Παρθενίῳ ἀπὸ Κ/πόλεως Ἰουν. 1705, φ. 109β. — η') Χριστοφόρῳ ἱερομονάχῳ ἀπὸ Κ/πόλεως, Ἰουν. 1705, φ. 109β. — θ') Τῷ Καισαρείας Καππαδοκίας μητροπολίτῃ Κυπριανῷ, Ἰουλ. 1705, φ. 110β. — ι') Χατζῆ Ἀναστασίῳ ἐπιτρόπῳ ἐν Καισαρείᾳ τοῦ Ἁγίου Τάφου, Ἰουλ. 1705, φ. 110β. — ια') «Γράμμα εἰς ῥουφέτια» περὶ τῶν κουτίων 1705, φ. 111α. — ιβ') «Γράμματα ἅτινα ἐγράφησαν εἰς τὸ ταξίδι τοῦ Μπελιγραδίου» καὶ Μπόσνας 1705, φ. 112β. Σημειοῦμαι ἰδίᾳ τὰ τῷ Μπελιγραδίου μητροπολίτῃ Μιχαήλ, τῷ ἐπιτρόπῳ Βασίλῃ, τῷ ἄρχοντι Ἰωάννῃ, τοῖς ἱερεῦσι Παύλῳ καὶ Λοῦμπεν. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 678-683. — ιγ') «Γράμμα πεμφθὲν εἰς τὴν Ἀθῆνα» Ἰαν. 1706, φ. 113β. Ἴδε Δ. Καμπούρογλου Μνημεῖα, τ. 2, σ. 339. — ιδ') «Περὶ τῆς ἑνώσεως ἐπισκοπῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Πεκίου», Φεβρ. 1706, φ. 114β-115β. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 905-910. — ιε') «Γράμμα προτρεπτικὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Αἴνῳ ὀρθοδόξους ἕνεκεν τοῦ ἀρχιερέως αὐτῶν» Ἱερεμίου, νεωστὶ χειροτονηθέντος καὶ εἰς Αἶνον ἐρχομένου, Ἀπριλ. 1706, φ. 115β. — ις') Τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἁγιοταφίταις, Νεοφύτῳ καὶ λοιποῖς ἐπιτρόποις τοῦ Δοσιθέου, ἀπὸ Κ/πόλεως τῇ 17-ῃ Μαΐου 1704, φ. 116β. — ιζ') «Γράμματα γραφέντα εἰς τὸ Μπελιγράδι ͵αψς' μηνὶ Μαΐῳ», δύο τῷ μητροπολίτῃ Μιχαήλ, ἓν Παύλῳ ἱερεῖ καὶ ἕτερον Γιόβῳ ἄρχοντι, φ. 118α. — ιη') «Γράμμα ἐπιτροπικὸν εἰς τὴν Μήκονον, γραφὲν ͵αψς' Μαΐῳ», διορίζον ἐκεῖ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐπιτρόπους τρεῖς, Ἀθανάσιον ἀρχιμανδρίτην, Γρηγόριον ἱερέα καὶ πρωτοψάλτην, Ἰωάσαφ Γίζην ἱερέα, φ. 120α. — ιθ') «Γράμματα εἰς Βάρναν καὶ Τζερβένβοδα ͵αψς' Ἰουλίου», δύο, Κωνσταντίνῳ ἱερεῖ οἰκονόμῳ καὶ ἐπι-

τρόπῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου, καὶ Ζούπᾳ ἱερεῖ.—κ') Συμβόλαιον μετὰ Βασιλείου ἄγα, ἐγγόνου τοῦ λογοθέτου Βασιλείου ἀδελφοῦ ὄντος τοῦ κτήτορος τῆς ἐν Κασίνῳ μονῆς τῶν Ἀρχαγγέλων Στεφάνου βοεβόδα Γεωργίτζα, λαβόντος τὸ χωρίον Μπουτζουλέστι, φ. 122α. Συνετάχθη ἐν Κ/πόλει μην. Ὀκτ. 1705. É. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 55. — κα') «Γράμμα ἐξοφλητικὸν τοῦ χρέους, πεμφθὲν εἰς Ἰβηρίαν» ἀπὸ Κ/πόλεως, Ἰουν. 1706, φ. 123. — κβ') «Γράμμα πρὸς τὸν μέπε Βαχτάν», Ἰουν. 1706, φ. 123β. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 228-9. Ῥωσικὴ μετάφρασις ἀμφοτέρων τῶν γραμμάτων παρὰ τῷ Π. Οὐσπένσκῃ ἔνθ. ἀνωτ. σ. 11-14, 16-19.—κγ') «Γράμμα ἐλευθερωτικὸν διὰ τὸν Μεστρόφην» Ἀρμένιον ἐν τῇ πόλει Τιφλίζι, Ἰουν. 1706, φ. 126β.

49. Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως σιγίλλιον συνοδικὸν περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ μεγάλου κομίσου Γεωργίου τοῦ ἀπὸ Καστορίας ἀφιερωθέντων τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ Ἱεροσολύμων 2650 ἀσλανίων, φ. 127α. Συνετάχθη μηνὶ Ἰουλίῳ 1706. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 58-63.

50. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμματα. α') Σιγίλλιον περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀφιερωθέντων ἀσλανίων ὑπὸ Γεωργίου τοῦ ἀπὸ Καστορίας, γενόμενον ἐν Κ/πόλει μηνὶ Αὐγ. 1706, φ. 128β. —β') Τοῖς «εἰς τὸ Κιουταχὶ» χριστιανοῖς ἀγγελτικὸν τοῦ διορισμοῦ ὡς ἐπιτρόπου αὐτόθι τοῦ χατζῆ Ἀγαπίου, 10 Αὐγ. 1706, φ. 128β— γ') Διατάξεις τῷ «εἰς Ἰσμαήλι» ἡγουμένῳ τοῦ ἁγιοταφ. μετοχίου Ἀθανασίῳ ἱερεῖ, φ. 129α. Ἐγράφη ἀπὸ Κ/πόλεως τῇ 27 Αὐγ. 1706. Legrand, Recueil, σ. 63-65. — δ') Τῷ Ῥόδῳ Ἰγνατίῳ συστατικὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Ῥόδῳ ταξιδιώτου ἁγιοταφίτου ἱερέως Ἀρσενίου, Νοεμβρ. 1706, φ. 131α. — ε') Ἀρχιεπισκόπῳ ἀνωνύμῳ συστατικὸν ἀπὸ Κ/πόλεως ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ἀρσενίου 1706, φ. 131α.— ς') Γράμματα τέσσαρα ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ἀρσενίου Ἀντωνίῳ προσκυνητῇ, ἄρχοντι Μαυριανῷ, ἄρχοντι Μανόλῃ, Κυριακῷ ἱερεῖ, φ. 131α-132β.—ς')«Γράμμα εἰς τὴν Αἶνον» τοῖς ἄρχουσι Μανολάκῃ Κομνηνῷ, Μιχαλάκῃ Κεχαγιᾷ, Ἀθανασίῳ Μεγάλῳ καὶ Δούκᾳ Κομνηνῷ, 1707, φ. 132β. — ζ') Τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ «Βασιλικῷ» χριστιανοῖς εὐχα-

ριστήριον διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς κουτίον ἐλέους, Ἰαν. 1707, φ. 132β.— η') Τῷ Σωζοπόλεως εὐχαριστήριον διὰ τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ κουτίον ἐλέους, φ. 133α. — θ') «Γράμμα πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἰσμαηλίῳ ἐπιτρόπους τοῦ Ἁγίου Τάφου περὶ διοικήσεως τῆς ἐκεῖσε ἐκκλησίας τοῦ Ζωοδόχου Μνήματος, ,αψζ'», φ. 133α. Legrand, Recueil, σ. 65-67.

51. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου γράμμα ἀπὸ Κ/πόλεως τῇ 9-η Φεβρ. 1707, τῇ Ἁγιοταφιτικῇ Ἀδελφότητι, ἀγγέλλον αὐτῇ τὸν θάνατον τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου, συμβάντα τῇ 7-η Φεβρουρίου «περὶ τὸ μεσονύκτιον», καὶ τὸν ἀντ' αὐτοῦ προβιβασμὸν τοῦ ἀπὸ Καισαρείας Χρυσάνθου, φ. 135α.

52. «Χρυσόβουλλον ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐκλαμπρότατος καὶ φιλόχριστος αὐθέντης Μολδοβλαχίας Μιχαὴλ Ῥακοβίτζας βοεβόδας, ὅταν ἡμεῖς (= ὁ Χρύσανθος) ἀπήλθομεν εἰς Γιάσιον πατριάρχης, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὸ κατ' ἔτος ὁ Ἅγιος Τάφος ἐλεημοσύνην ἀπὸ τὸ μέγα βᾶμα διακόσια πενῆντα γρόσια», 6 Δεκ. ,ζσις' = 1707, φ. 137α. Legrand, Recueil, σ. 70-73.

52. «Χρυσόβουλλον τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Οὐγκροβλαχίας κυρίου Ἰω. Κωνσταντίνου Βασαράβα βοεβόδα διὰ τὸ σχολεῖον τὸ νέον ὁποῦ ἔγινεν εἰς Βουκουρέστιον», 9 Σεπτ. ,ζσις' = 1707, φ. 138α. Legrand, Recueil, σ. 68-70.

54. Κυπριανοῦ Κ/πόλεως τῇ μητροπόλει Χίου γράμμα συνοδικὸν περὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἀφιερουμένων τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ πραγμάτων τοῖς ἐπιτρόποις αὐτοῦ Μικὲ Πετροκοκκίνῳ, Λουκῇ Σκαραμαγκᾷ, Πατιᾷ Ἀγελάστῳ καὶ Φραγγούλῃ Ζγούρῃ, φ. 139β. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχειοφυλακείου σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 481.

55. Γράμμα ἀκέφαλον καὶ ἀτελὲς πρὸς πατριάρχην Μοσχοβίας, ἀμελήσαντα τὴν ἀναγγελίαν τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις τοῦ εἰς πατριαρχικὸν ἀξίωμα προβιβασμοῦ αὐτοῦ, φ. 142α-143β.

56. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπόφασις περὶ τοῦ ἐν τῷ ἁγιοταφιτικῷ μετοχίῳ Ἀδριανουπόλεως ἡγουμενεύοντος καὶ τοῦ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἐρχομένου κατὰ καιροὺς ἁγιοταφίτου «ταξιδιάρη», Ἀπριλ. 1708, φ. 145α.

57. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιος συνιστῶσα τὸν μετὰ τιμίων λειψάνων καὶ συνοδίας περιοδεύοντα προηγούμενον τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς τοῦ Διονυσίου, φ. 145β.

58. Κυρίλλου 4-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Φιλιππουπόλεως καὶ Σοφίας, δι' οὗ ὑποβάλλονται ἀφορισμῷ οἱ τὰ ὑπὸ θανόντων συγγενῶν ἀφιερωμένα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ κτήματα καταχρατοῦντες ἱεροσύλως, φ. 146α-147α. Συνετάχθη μηνὶ Μαρτίῳ 1713. Ὑπογραφαί· Ἀθανάσιος Ἡρακλείας, Παρθένιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Ἰωακεὶμ Βιζύης, Γεννάδιος Χίου, Καλλίνικος Βάρνης. Πρβλ. Νέαν Σιών, 1905, τ. 2, σ. 90-93, καὶ Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀνωτ. σ. 483.

59. Κυπριανοῦ Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Κυζίκου, Νικομηδείας, Νικαίας, Προύσης τε καὶ Τριγλίας καὶ Μουντανίων, καὶ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Προικονήσου· δι' οὗ ἀφορίζονται οἱ καταχρατοῦντες ἀφιερώματα γενόμενα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 147β. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἐνθ. ἀν. σ. 481.

60. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τοῖς μητροπολίταις Ἀθηνῶν, Θηβῶν καὶ Εὐρίπου, καὶ τοῖς ἐπισκόποις Σκιάθου καὶ Σκοπέλου, φ. 148α. Ἐγράφη ἰνδ. γ'=1710, μηνὶ Ἰουνίῳ. Δ. Καμπούρογλου Μνημεῖα, τ. 2, σ. 341. Νέα Σιών, 1904, τ. 1, σ. 429. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀνωτ. σ. 482.

61. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως ἐπιστολὴ τῷ Μελετίῳ Ἀθηνῶν, φ. 149α. Δ. Καμπούρογλου Μνημεῖα, τ. 2, σ. 343.

62. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν ἀφορίζον τοὺς καταχρατοῦντας ἱεροσύλως ἀφιερώματα γενόμενα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 150α. Ὑπογραφαί· Αὐξέντιος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδείας, Γεννάδιος Νικαίας, Μελέτιος Ἀθηνῶν, Ἱερόθεος Δρύστρας, Νικόδημος Δέρκων.

63. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων α') γράμμα τοῖς χριστιανοῖς Μπελιγραδίου πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 151α.— β') Μέρος ὁμοίου γράμματος τοῖς ἐν Τιμισβαρίῳ, φ. 151β.

64. (Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως) γράμμα τῷ μητροπολίτῃ Γοτθίας καὶ Καφᾶ, ὑποβάλλον ἀφορισμῷ τοὺς κατακρατοῦντας ἀφιερώματα γενόμενα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ 1726, φ. 152β. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 489.

65. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Ῥόδου καὶ Παροναξίας, τοῖς ἀρχιεπισκόποις Ντζίας καὶ Θερμίων, Σαντορήνης, Μήλου, Κῶ, Ἄνδρου, Καρπάθου καὶ Κάσσου, Σίφνου· δι' οὗ προτρέπονται τῶν χωρῶν τούτων οἱ χριστιανοὶ εἰς παροχὴν ἐλεημοσύνης τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 153α. Ὑπογραφαί· Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηδείας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Νικόδημος Δέρκων, Ἄνθιμος Δράμας. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 483 καὶ Νέαν Σιών, 1904, τ. 1, σ. 531-534.

66. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων τρία γράμματα· α') Τοῖς μητροπολίταις Ῥόδου καὶ Παροναξίας καὶ τοῖς ἀρχιεπισκόποις Ντζίας καὶ Θερμίων, Σαντορήνης κτλ., συστατικὸν τοῦ ταξιδιώτου πρωτοσυγκέλλου Νεοφύτου καὶ προτρεπτικὸν εἰς παροχὴν ἐλέους τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, Ἰουλ. 1710, φ. 154α. — β') Ἐγκύκλιος τοῖς ἁπανταχοῦ διὰ τὸν πρωτοσύγκελλον Γερβάσιον ἐκ δευτέρου περιοδεύοντα πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 155α. — γ') Ἐγκύκλιος τῷ μητροπολίτῃ Οὐκροβλαχίας καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ ἐπισκόποις ὑπὲρ τοῦ φέροντος αὐτὴν Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων, φ. 155β. Ἐγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἔτ. 1728.

67. «Ἀπόφασις συνοδικὴ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερᾶς συνόδου καὶ συνάξεως περὶ τῶν ἀπερχομένων θεοφιλῶν προσκυνητῶν εἴς τε τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ θεοβάδιστον Σίναιον ὄρος», φ. 156α. Συνετάχθη μηνὶ Μαρτίῳ ἔτους 1699-ου.

68. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων). «Προοίμιον ἤτοι πρόλογος εἰς τὰς κεφαλαιώδεις παραινέσεις τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Λέοντα τὸν Σοφόν». Ἀρχ. «Ἡ μὲν τάξις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας» κτλ., φ. 153β.

69. «Γράμμα κοινὸν ἤτοι παρ' ἡμῶν (= τοῦ Χρυσάνθου) καὶ τοῦ παναγιωτάτου δεσπότου Ἀθανασίου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρ-

χου πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἀντιοχείας κὺρ Κύριλλον, διαλαμβάνον περὶ οἰκονομίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων», φ. 157β. Συνετάχθη τῇ 7-ῃ Νοεμβρίου ἔτους 1710-ου.

70. «Ἶσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου περί τε τοῦ μνημοσύνου καὶ ἄλλων τινῶν προνομίων, ἃ κέκτηται ὁ κατὰ καιροὺς μακαριώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων πανταχοῦ». Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα, ἰνδ. γ΄, μηνὶ Δεκ. ἔτ. 1709. Ἀρχ. «Ἡ εὐκλεὴς περικαλλής τε καὶ θεοκόσμητος» κτλ., φ. 158α. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχειοφ. σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 478-481.

71. Σπαντωνάκη χαρτοφύλακος «Σημείωμα ὅτι ὁ μέγας χαρτοφύλαξ προκάθηται τῶν ἀρχιερέων ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συνελεύσεσι ταῖς ἐντὸς τοῦ βήματος τοῦ ἱεροῦ». Ἀρχ. «Μεμπτέα μὲν ἡ τόλμη» κτλ., φ. 160α.

72. «Ἶσον ἀπαράλλακτον τοῦ πατριαρχικοῦ γράμματος περὶ τῆς ἐν Κ/πόλει ἑλληνικῆς σχολῆς». Διονυσίου 3-ου Κ/πόλεως σιγίλλιον συνοδικὸν μηνὸς Ἰουνίου ἔτους 1663-ου. Ἀρχ. «Ἥκει μὲν εἰς ἀνθρώπους θεόθεν πολλὰ» κτλ., φ. 162α. Ἔκδοσις ἀνακριβὴς παρὰ τῷ Γεδεών, Παιδεία καὶ πτωχεία παρ' ἡμῖν. Ἐν Κ/πόλει 1893, σ. 39-45.

73. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) «Περὶ τῶν διδασκάλων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς καὶ τί αὐτῶν ἕκαστος ὀφείλει διδάσκειν». Ἀρχ. «Διδάσκαλοι τῆς σχολῆς» κτλ., φ. 163β. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 79-81.

74. Κοσμᾶ 3-ου Κ/πόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ τῷ μητροπολίτῃ Γοτθίας καὶ Καφᾶ πρὸς εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ὑπὸ Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀποσταλέντος εἰς Κριμαίαν πρωτοσυγκέλλου Παναρέτου, φ. 165β-166β. Συνετάχθη ἰνδ. η΄, μηνὶ Μαΐῳ ἔτους 1715-ου. Ὑπογραφαί· Γεννάδιος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Αὐξέντιος Κυζίκου, Παΐσιος Νικομηδείας, Νικόδημος Μυτιλήνης, Νικόδημος Δέρκων, Νικηφόρος Νέων Πατρῶν. Ἄνευ τῶν ὑπογραφῶν ἐν τῇ Νέᾳ Σιών, 1904, τ. 1, σ. 534-537. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀνωτ. σ. 484.

75. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα κυροῦν ἀφιέρωμα τῷ ἐν Ἄνδρῳ ἁγιοταφιτικῷ μετοχίῳ Παναγίας Πλατειανῆς, οἰκίας Ἀντωνίου καὶ Ἀσιμήνας Ναότη, μεθ' ὅλης τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Ἀρχ. «Τὰ καλὰ καὶ θεοφιλῆ τῶν ἔργων», φ. 167ᵅ. Συνετάχθη ἔτει 1723-ῳ. Ὑπογραφαί· Καισαρείας ἀνώνυμος, Καλλίνικος Ἡρακλείας, Παΐσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Μακάριος Βερροίας, Θεόκλητος Φιλιππουπόλεως, Καλλίνικος Ἀγχιάλου. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 487.

76. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τοῦ ἀνακαινισθέντος ὑπὸ τοῦ Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Βασαράβα ἁγιοταφιτικοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μετοχίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ περὶ τῆς εἰς συντήρησιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ καὶ δύο διδασκάλων καταθέσεως 30000 δουκάτων παρὰ τῇ ἐν Βενετίᾳ τζέκᾳ τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Ἀρχ. «Τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀγαθώτερα», φ. 168ᵅ. Συνετάχθη ἐν Τριγοβίστῳ μηνὶ Αὐγ. 1707. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 73-78.

77. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν τοῖς ἀρχιεπισκόποις Ἀχριδῶν καὶ τῷ πρώην Ἀχριδῶν προέδρῳ δὲ Σισανίου Ζωσιμᾷ, βεβαιωτικὸν τῆς ἀφιερώσεως χρημάτων εἰς συντήρησιν τοῦ ἐν Σιατίστῃ σχολείου, φ. 171ᵅ. Συνετάχθη μηνὶ Μαΐῳ ἔτ. 1748. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τόμος τρίτος, σ. 839-843.

78. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀχριδῶν καὶ τοῖς μητροπολίταις αὐτοῦ, περὶ εὐοδώσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου περιοδεύοντος πρωτοσυγκέλλου Νεοφύτου, φ. 173ᵅ. Συνετάχθη μηνὶ Αὐγούστῳ ἔτους 1717-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχειοφ. σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 485.

79. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς αὐτοῖς περὶ κουτίων ἐλέους καὶ ἀφιερωμάτων τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, ἐπισεῖον καὶ ποινὴν ἀφορισμοῦ τοῖς κωλύουσι τὴν ἐνέργειαν τῶν κουτίων. Ἐγράφη μηνὶ Αὐγ. 1717. Ἀρχ. «Τὸ θεοπαράδεκτον» κτλ., φ. 174ᵝ. Ἄνευ τῶν ὑπογραφῶν ἐν τῇ Νέᾳ Σιών, 1905, τ. 2, σ. 96-99. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 485.

80. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν ζητούντων λαμβάνειν τι ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποθνησκόντων μοναχῶν οἱουδήποτε μοναστηρίου, Ἁγιορειτῶν, Σιναϊτῶν, Ἁγιοταφιτῶν κλπ. Ἀρχ. «Οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες», φ. 176[β]. Συνετάχθη ἰνδικτ. ια', μηνὶ Νοεμβρίῳ ἔτ. 1717-ου. Ὑπογραφαί· Χρύσανθος Ἱεροσολύμων, Παΐσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Νεόφυτος Ἄρτης, Ἱερόθεος Δρύστρας.

81. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως σιγιλλιῶδες γράμμα περὶ τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας τοῦ ἐν Μορέᾳ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορίνθου, μονυδρίου τοῦ ἁγίου Βλασίου Σεβαστείας. Ἀρχ. «Ὁ τῆς προνοητικῆς κηδεμονίας ἀσχόλαστος λόγος», φ. 178[α]. Συνετάχθη ἰνδικτ. θ', μηνὶ Μαΐῳ ἔτους 1716-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀνωτ. σ. 484.

82. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν καὶ σιγιλλιῶδες Μητροφάνει Οὐγκροβλαχίας περὶ τοῦ αὐτοδεσπότου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ μονῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἀρχ. «Τὰ καλῶς τοῖς ἀνθρώποις» κτλ., φ. 181[α]. Συνετάχθη ἰνδικτ. ια', μηνὶ Ὀκτ. ἔτους 1717. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 234-239.

83. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα σιγιλλιῶδες, ἐπικυρωτικὸν ἑτέρου τοῦ θρόνου Κ/πόλεως, περὶ τοῦ βοηθείας χάριν δωρηθέντος τῷ δυσπραγοῦντι θρόνῳ Ἀλεξανδρείας μονυδρίου τοῦ ἁγίου Νικολάου, τοῦ «ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Γραντίστε ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ ποταμοῦ Κολεντίνας». Ἀρχ. «Τὰ μεθ' ὁσιότητος» κτλ., φ. 185[α]. Συνετάχθη ἰνδ. ια', μηνὶ Αὐγ. ἔτους 1718-ου. Legrand, Recueil κτλ., σ. 246-251.

84. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα ἀτελὲς τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἄνδρου καὶ τῷ ἐπισκόπῳ Σκιάθου καὶ Σκοπέλου· δι' οὗ ὑποβάλλονται ἀφορισμῷ οἱ κατακρατοῦντες ἱεροσύλως ἀφιερώματα γενόμενα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 188[α].

85. Παρθενίου 1-ου Κ/πόλεως σιγιλλιῶδες συνοδικὸν γράμμα, δι' οὗ ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τζερβενοῦ χώρα τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου κηρύσσεται πατριαρχική. Ἀρχ. «Πατρικοί τε καὶ συνοδικοὶ κανόνες», φ. 189[α]. Συνετάχθη μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτ. 1642-ου. Ὑπογραφαί· Γρηγόριος Λαρίσσης, Παχώμιος Χαλκηδόνος, Πορφύριος Νικαίας.

86. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Ἀθηνῶν, Θηβῶν, Εὐρίπου καὶ τοῖς ἐπισκόποις Ταλαντίου καὶ Διαυλείας, Σκύρου, Σάλωνος, Μενδινίτζης, Σκιάθου καὶ Σκοπέλου, προτρεπτικὸν εἰς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Τάφου διὰ τοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν ἀποσταλέντος ἐξ Ἱεροσολύμων πρωτοσυγκέλλου Εὐγενίου. Ἀρχ. «Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει» κτλ., φ. 191α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ιδ', μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1721-ου. Ἴδε Δ. Γρ. Καμπούρογλου Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. 2, σ. 345-348.

87. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα κοινὸν τοῖς μητροπολίταις Ἀμασείας, Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου, Τραπεζοῦντος, Θεοδοσιουπόλεως, δι' οὗ ὑποβάλλονται ἀφορισμῷ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν κωλύοντες τὴν περιφορὰν κουτίων ἐλέους τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 192α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ιδ', μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτ. 1721-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 487.

88. Σαμουὴλ Ἀλεξανδρείας πρᾶξις ἐνταλτηριώδης δοθεῖσα τῷ Σπαντωνῇ (Σεπτ. 1822) εἰς βεβαίωσιν τοῦ προσνεμηθέντος αὐτῷ ὀφφικίου μεγάλου ῥήτορος τοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Καὶ στεφηφόροις» κτλ., φ. 193α. Ἐξ ἑτέρου κώδικος ἐν τοῖς ἐμοῖς Ἀναλέκτοις, τ. 1, σ. 481-483.

89. Νεοφύτου 2-ου Κ/πόλεως σιγιλλιῶδες συνοδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐν Κίῳ (ἐπαρχίας Νικαίας) γυναικείας μονῆς τῆς Ὁδηγητρίας. Ἀρχ. «Τὸ εἰς μείζονα ἰσχὺν ἐπιβεβαιοῦσθαι» κτλ., φ. 194α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ι', μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἔτους ,ζρκ' = 1612. Συνυπέγραψεν ἐν αὐτῷ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ὁ Λούκαρις.

90. Ἱερεμίου 2-ου Κ/πόλεως γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τῆς ἐν Κίῳ γυναικείας μονῆς τῆς Ὁδηγητρίας. Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν θεῖον σκοπὸν» κτλ., φ. 195α. Συνετάχθη ἰνδικτ. η', μηνὶ Νοεμβρίῳ ἔτ. ,ζργ' = 1594.

91. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων δύο γράμματα. α') Τῷ ἐπιτρόπῳ τοῦ Χαλκηδόνος οἰκονόμῳ Μπαλάσῃ, φ. 197α. — β') «Περὶ συστάσεως κουτείων εἰς τὴν Μύκονον», γράμμα τῷ ἡγουμένῳ Πάτμου, φ. 198α.

92. «Περὶ τῶν ἐν τῇ Χίῳ γενομένων κουτίων» τοῦ Ἁγίου Τά-

φου. Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως γράμμα ἔτους 1727-ου τῷ Χίου μητροπολίτῃ Δανιὴλ καὶ τοῖς ἐν Χίῳ χριστιανοῖς, φ. 199α. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 489.

93. Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Ἀδριανουπόλεως, Διδυμοτείχου, Αἴνου, Βιζύης, Μηδείας, Ἀγχιάλου, Μαρωνείας, Σωζουπόλεως, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, Ἴμβρου, τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Λιτίτζης καὶ τῷ ἐπισκόπῳ Ἀγαθοπόλεως· προτρεπτικὸν εἰς μέριμναν τῶν χουτίων ἐλέους τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 200α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ε', μηνὶ Μαΐῳ ἔτους 1727-ου. Ὑπογραφαί· Γεράσιμος Ἡρακλείας, Αὐξέντιος Κυζίκου, Σεραφεὶμ Νικομηδείας, Νικόδημος Χαλκηδόνος, Νικηφόρος Τορνόβου, Γρηγόριος Προύσης, Μακάριος Σηλυβρίας, Παΐσιος Παλαιῶν Πατρῶν, Μισαὴλ Διδυμοτείχου, Ἄνθιμος Μηθύμνης, Καλλίνικος Ἀγχιάλου, Ἰωακεὶμ Αἴνου, Νικόδημος Δέρκων, Ἰωακεὶμ Κασανδρείας. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀνωτ. σ. 460.

94. «Συστατικὸν διδόμενον παρὰ τῶν ἀρχιερέων εἰς πρωτοσυγκέλλους», φ. 204α. — «Ἕτερον συστατικὸν παρὰ ἀρχιερέων ἐχόντων ἐπισκόπους», φ. 204α.

95. (Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως) γράμμα κοινὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου, τοῖς μητροπολίταις καὶ ταῖς μοναῖς τῆς νήσου, περὶ λιποτακτησάντων Ἁγιοταφιτῶν, προτρεπομένων εἰς ἐπιστροφήν, φ. 206α. Ἐγράφη ἔτει 1726-ῳ. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 489.

97. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων δύο γράμματα· α') Ἰακώβῳ μητροπολίτῃ Φιλίππων καὶ Δράμας ἀπὸ Κ/πόλεως, 25 Μαΐου 1729, φ. 208α. — β') «Χρυσόβουλλον» σιγιλλιῶδες δοθὲν ταῖς ἐν Ἰασίῳ σχολαῖς. Ἀρχ. «Τῶν πρὸς Θεοῦ» κτλ., φ. 211α-216α. Συνετάχθη ἐν Ἰασίῳ μηνὶ Σεπτ. ἔτους 1728-ου. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 280-291. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 410-419.

97. «,Αφψα$^{ῳ}$. Ἶσον ἐκ τοῦ βραβείου τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου εἰς τὸ Στράτη», φ. 216β-218α. Νοταρικὴ πρᾶξις, δι' ἧς ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ Αὐγουστῖνος Κρασᾶς δωρεῖται τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ τὴν

ἐκκλησίαν ἁγίου Ἀντωνίου, κειμένην «εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Παλικῆς ἐν μέσῳ τῶν χωρίων Μιχαλῆ καὶ Τράτα».

98. Ἀφιερωτικὸν ἔγγραφον τοῦ γαμβροῦ τοῦ ἡγεμόνος Οὐγκροβλαχίας Κωνσταντίνου Μπασαράμπα, δωρησαμένου τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ (χάριν μνημοσύνου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Στάνκας) δύο μοσίας διὰ τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, φ. 233α. Συνετάχθη ἔτει 1719-ῳ. Legrand, Recueil, 269-271.

99. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἰδιόχειρα σημειώματα περί τινων ἁγιοταφιτικῶν μετοχίων, φ. 234.

100. «Χρυσόβουλλον τοῦ Θεοδώρου βασιλέως Μοσχοβίας, τοῦ υἱοῦ Ἰωάννου βασιλέως, ὅπερ ἐδόθη ἐπὶ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου τῷ τηνικαῦτα πρὸς τὰ ἐκεῖσε ἐπιδημήσαντι χάριν ἐλεημοσύνης τῆς ῥηθείσης μονῆς, κατὰ τὸ ,ζρ' ἔτος ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς». Περίληψις τοῦ χρυσοβούλλου, φ. 235α.

101. «Καταγραφὴ τῶν ἐν τῇ Κύπρῳ μετοχίων τοῦ Ἁγίου Τάφου». Ἀρχ. «Ἔνδον Λευκοσίας ἐστὶ μετόχιον» κτλ., φ. 236α-237α.

102. «Καταγραφὴ τοῦ ἐν τῇ Σίφνῳ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου». Μαρτυρικὸν Σίφνιον 6-ης Μαρτίου 1676. Ἀρχ. «Ἔστωντας καὶ ἡ Κερα-Μακαρία Γεράρδι» κτλ., φ. 237α. Εἶτα σημείωμα· «Τὸ ἄνω μοναστήριον, τῆς Ὑπαπαντῆς δηλαδή, ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον ἡ πολιτεία τῆς Σίφνου 1674, ὄντος ἐκεῖ τοῦ μακαρίτου παπᾶ Μακαρίου τοῦ Ἀσπρᾶ».

103. «,Αψδ' ἐν μηνὶ Φευρουαρίῳ κθ'. Κατάστιχον τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, τοῦ ἐν τῇ Μήλῳ, ὁποῦ ἐπερίλαβεν ὁ πρωτοσύγκελλος παπᾶ κῦρ Μακάριος», φ. 238α.

104. «Κόπια» γράμματος τοῦ ἱερέως Ἰωσὴφ Κουτουμᾶ, δωροῦντος τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ τὸ ἐν Μυκόνῳ μοναστήριον «Κυρία ἡ Μούσενα», φ. 240β. Ἐγράφη τῇ 6-ῃ Δεκ. ἔτους 1682-ου.

105. Πρωτότυπον γράμματος κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φύλλου 241. Νοταρικὴ πρᾶξις ἐμμάρτυρος τοῦ Τριπολιτζᾶς μητροπολίτου Ἀγαθαγγέλου περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ τοῦ ἐν Τριπολι

τζᾶ μοναστηρίου τῆς Μεταμορφώσεως. Συνετάχθη ἐν αὐτῇ τῇ Τριπολιτζᾷ 10-η τῇ Μαρτίου ἔτους 1711-ου.

106. Πρᾶξις ἐμμάρτυρος τῶν ἐν Ναυπλίῳ χριστιανῶν περὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀφιερώσεως τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἠρημωμένης «Ἁγίας Μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου», καὶ περὶ τῆς παραδόσεως αὐτῆς τοῖς ἐκεῖ ἐπιτρόποις αὐτοῦ, φ. 245α. Συνετάχθη τῇ 15-η Μαρτίου ἔτους 1679-ου. Τῇ πράξει ταύτῃ ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ πολυαρίθμων Ναυπλίων μαρτύρων καὶ καταγραφὴ τῶν πραγμάτων τῆς μονῆς.

107. Πρᾶξις νοταρικὴ τοῦ Πτολεμαΐδος Ἰωάσαφ καὶ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐπιτρόπου τοῦ Ἁγίου Τάφου Μανολάκη Τζικαλιώτου, δι' ἧς ὁ ἱερεὺς Δανιήλ, υἱὸς τοῦ ποτὲ Ζωσιμᾶ ἱερέως, διορίζεται ἡγούμενος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, «τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγία Μονή, τοῦ ἔξωθεν τῆς Ναυπλίας πόλεως», φ. 246α. Ἕπονται τῇ πράξει μαρτύρων ὑπογραφαί, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ «νοταρίου πούπλικου» Κωνσταντίνου Πορτέτου.

108. Ὑποσχετικὸν ἔγγραφον τῆς πολιτείας Δημητζάνας καὶ Σεμνήτζας περὶ συνδρομῆς ἐτησίως τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 246β. Ἐγράφη τῇ 1-η Ἰαν. ἔτους 1674-ου.

109. «1695. — Αὐγούστου 22. — Εἰς Ἀνάπλι. Κατάστιχον εἰς τὸ πρᾶγμα τῆς Ἁγίας Μονῆς, ὁποῦ ἐπαράδωκεν ὁ πρώην ἡγούμενος κὺρ Ἰάκωβος Βαρδούλας τοῦ κὺρ Δανιὴλ νέου ἡγουμένου», φ. 249.

110. Πρᾶξις τῶν «εἰς τὸ Ῥένιο τοῦ Μορέως» συντύχων καὶ ἐξεταστῶν τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑνετῶν, δι' ἧς ἐπικυροῦται μὲν τῶν κτημάτων τῆς Ἁγίας Μονῆς ἡ ἀναγνώρισις, προσδιορίζεται δὲ τὸ ἐτήσιον αὐτῆς δόσιμον τῇ Ἑνετικῇ Κυβερνήσει, φ. 249. Συνετάχθη «εἰς τὸ Νέον Ἀνάπλι» τῇ 25-η Δεκεμβρίου ἔτους 1702.

111. Τὸ πρωτότυπον γράμματος (κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φ. 250) Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου πρὸς Χρύσανθον Ἱεροσολύμων, αἰτουμένου πρῶτον συγγνώμην διὰ τὴν ἀπὸ τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος προτέραν αὐτοῦ ἀποστασίαν, εἶτα δὲ παραχωροῦντος αὐτῇ τὸ ἐν Μορέᾳ ἀνιδρυθὲν ὑπ' αὐτοῦ μονύδριον τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἐγράφη τῇ 15 Φεβρ. ἔτους 1710-ου.

112. Ἀφιερωτικὸν γράμμα (φ. 251α) Πέτρου Μυτιληναίου ἱερέως, υἱοῦ Ἰωάννου Ψαθᾶ, τοῦ ἀπὸ χωρίου Σκοπέλου, δωροῦντος τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ ἐλαιῶνα κείμενον «εἰς τὰ Κάρβουνα, καλούμενον Σηπλήον». Ἐγράφη ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 23-ῃ Αὐγούστου ἔτ. 1701-ου.— Φύλλ. 251β. Ἕτερον ἐπισημότερον περὶ τῆς ἀφιερώσεως τοῦ αὐτοῦ ἐλαιῶνος. — Φύλλ. 252α. Ἕτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐλαιῶνος, γενόμενον συνοδικῶς ἐν Κ/πόλει τῇ 26-ῃ Αὐγούστου ἔτους 1710-ου.

113. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα τῷ Φιλιππουπόλεως καὶ τοῖς χριστιανοῖς τῶν χωρίων Στανιμάχου καὶ Ἀμπελιανοῦ, δι' οὗ ὑποβάλλονται ἀφορισμῷ τινὲς τῶν ἀδικούντων γνησίους αὐτῶν κληρονόμους, φ. 253.

114. (Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως) γράμμα συνοδικὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς νήσου Ἄνδρου καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ χριστιανοῖς, ἀποτρέπον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀκροάσεως διδαχῶν τῶν κατολίκων ἱερέων, φ. 261α-262α. Συνετάχθη ἔτει 1706-ῳ.

115. Καλλινίκου 2-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα (φ. 263 κἑ.) τοῖς μητροπολίταις Καισαρείας, Ἀγκύρας καὶ Ἰκονίου, διαψεῦδον φήμην, ὅτι περιῆλθε δῆθεν ὁ Ἅγιος Ταφος εἰς τὴν κυριότητα τῶν Κατολίκων, καὶ τοῦτο πρὸς κώλυσιν τοῦ προσφερομένου ἐλέους τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχείῳ τῶν ὀρθοδόξων. Ἐγράφη ἰνδικτ. δ', μηνὶ Ἰαν. ἔτους 1691-ου. Ὑπογραφαί· Θεοφάνης Ἐφέσου, Κύριλλος Κυζίκου, Γαβριὴλ Χαλκηδόνος, Μελέτιος Νικομηδείας, Γρηγόριος Μυτιλήνης, Λεόντιος Πισιδίας, Νικόδημος Δέρκων, ἀνώνυμος Χίου.

116. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) ἐπιστολὴ τῷ μεγάλῳ ποστελνίκῳ Δημητρίῳ, φ. 269α.

117. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως ἐγκύκλιος τοῖς ἁπανταχοῦ πρὸς παροχὴν βοηθείας τῷ ἐπισκόπῳ Πρεσλάβας ἀνακαινίζοντι δύο ναοὺς ἐν τοῖς χωρίοις Τζικάκι καὶ Σοῦμπλον, φ. 277α. Ἐγράφη ἰνδικτιῶνι γ', ἔτει 1720-ῷ.

118. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων προτρεπτικὸν (φ. 292α) τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ ῥουφετίῳ τῶν γουναράδων, ἵνα μέρος τῶν κερδῶν αὐτοῦ παραχωρῆται ἐλέους χάριν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, ἐπιτρόπου πρὸς

παραλαβὴν αὐτοῦ διορισθέντος τοῦ κιουρτζήμπασι Διαμαντῆ. Ἐγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 1-ῃ Νοεμβρ. ἔτους 1782-ου. É. Legrand, Recueil κτλ., σ. 291-293.

119. (Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως) γράμμα τοῖς ἐν Κρήτῃ χριστιανοῖς (φ. 249), προτρεπτικὸν εἰς εὔνουν ὑποδοχὴν τοῦ ἐπιστρέφοντος Κρήτης μητροπολίτου Κωνσταντίου, ἀθῴου ἀναγνωρισθέντος ἐν Κ/πόλει ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Ἐγράφη ἔτει 1716-ῳ.

120. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως τοῖς ἐπισκόποις τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ τοῖς αὐτόθι χριστιανοῖς γράμμα προτρεπτικὸν (φ. 296α) εἰς λήθην τῶν γενομένων σκανδάλων περὶ τὸν Θεσσαλονίκης Ἰγνάτιον καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ μέλλοντος ἐπανελθεῖν εἰς Θεσσαλονίκην ἀπὸ Κ/πόλεως. Ἐγράφη μηνὶ Ὀκτ. ἔτους 1717-ου. Ὑπογραφαί· Αὐξέντιος Κυζίκου, Παΐσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Νεόφυτος Ἄρτης, Καλλίνικος Βάρνης, Νικόδημος Δέρκων.

121. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων συστατικὸν τοῖς χριστιανοῖς Μελενίκου τοῦ νεοχειροτονηθέντος Μελετίου μητροπολίτου Μελενίκου, ὑποκαταστήσαντος τὸν παραίτησιν δόντα Γρηγόριον, φ. 298β. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1712-ου.

122. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων δύο γράμματα· α') Τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἐπαρχιῶν Καισαρείας, Ἀγκύρας, Πισιδίας καὶ Ἰκονίου (φ. 300 κέ.), ἐν ᾧ διαγράφονται τὰ καθήκοντα τοῦ γέροντος Νεοφύτου, περιοδεύοντος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν. — β') Τοῖς μητροπολίταις τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν περὶ τοῦ γέροντος Νεοφύτου, φ. 300β.

123. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων α') τοῖς χριστιανοῖς Χηλῆς ὑπὲρ ἐλέους τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, ἀπὸ Κ/πόλεως μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1721-ου, φ. 301α. — β') Τοῖς ἐν Μπελιγραδίῳ χριστιανοῖς ἀπὸ Κ/πόλεως μηνὶ Αὐγ. ἔτους 1708-ου.

124. (Κυπριανοῦ Κ/πόλεως) συνοδικὸν γράμμα ἐπιβεβαιοῦν τὴν ὑπὸ τοῦ Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνος Νικολάου Μαυροκορδάτου δοθεῖσα ἀσυδοσίαν τῷ ἐμπόρῳ Παντελῇ Πριμικηρίῳ. φ. 304α. Ἐγράφη ἔτει 1708-ῳ. Legrand, Recueil κτλ., σ. 274-277. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 397-399.

125. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «τόμος συνοδικὸς γεγονὼς ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ περί τε ἐθῶν καὶ τάξεων ἐκκλησιαστικῶν», φ. 307α-309α. Ἐγράφη μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτους 1709-ου, διῄρηται δὲ εἰς ἄρθρα 17.

126. Προοίμιον καὶ ἐπίλογος διαθήκης Γεωργίου τοῦ ἀπὸ Καστορίας (φ. 313α), γραφείσης τῇ 1-ῃ Μαΐου ἔτους 1708-ου. É. Legrand, Recueil, σ. 88-90.

127. «Τίνι τρόπῳ γίνονται κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν αἱ ψῆφοι τῶν ἀρχιερέων καὶ πῶς δίδεται τὸ μικρὸν καὶ τὸ μέγα μήνυμα τοῖς ὑποψηφίοις». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ ψηφισθῆναι τὸν χειροτονηθησόμενον» κτλ., φ. 317α.

128. Λίβελλος πίστεως Νεοφύτου ὑποψηφίου τῆς μητροπόλεως Πτολεμαΐδος, φ. 318β.

129. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τῆς ὑπὸ Νικολάου Ῥωσσέτου ἀφιερωθείσης τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ μοσίας Πιτζιγάιας ὀνομαζομένης. Αὐγ. 1720. Ἀρχ. «Ὅσα τῶν γενομένων» κτλ., φ. 320α. Legrand, Recueil, σ. 271-274.

130. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συγκαταβάσεως Ἰωακεὶμ τῷ πρώην Φιλίππων καὶ Δράμας, ἵνα ἔχῃ τὸ ἐνεργὸν τῆς ἑαυτοῦ ἀρχιερωσύνης «ὅπου καὶ ἂν προσκληθῇ, εἰδήσει τοῦ κατὰ τόπον προϊσταμένου». 2 Φεβρ. 1721. Ἀρχ. «Αἱ κατὰ καιρὸν οἰκονομικαὶ διοικήσεις» κτλ., φ. 321α.

131. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων καὶ Παϊσίου Κ/πόλεως γράμμα ἐπιβεβαιώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Κυζίκου Αὐξεντίου καὶ τῆς δομνίτζας Ἑλένης, θυγατρὸς τοῦ βόδα Ἠλιάσκου, γενομένης υἱοθετήσεως Ἑλένης τινὸς ἐξαγορασθείσης ὑπ' αὐτῶν. 28 Φεβρ. 1721. Ἀρχ. «Φρονήσεως ἄρα» κτλ., φ. 321β. Legrand, Recueil, σ. 277-280.

132. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμματα. α') Τοῖς χριστιανοῖς Ἀδριανουπόλεως προτρεπτικὸν ἀπὸ Κ/πόλεως εἰς ὑποστήριξιν τοῦ δυσπραγοῦντος αὐτόθι «Φροντιστηρίου τῶν Ἑλληνικῶν Μαθημάτων», φ. 322β. Ἐγράφη μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1721-ου.— β') Γράμμα βεβαιώσεως τοῦ μεταξὺ Σιναϊτῶν καὶ τοῦ νέου Σιναίου Ἰωαννικίου γενομένου συμβολαίου, φ. 323β. Ἐγράφη ἔτει 1721-ῳ. —

γ') Νικολάῳ Μαυροκορδάτῳ, μηνὶ Δεκ. ἔτ. 1726-ου, ἐκ Σμύρνης. Ἀρχ. «Δηλοποιούσης» κτλ., φ. 324ᵅ. Legrand, Epistolaire grec. Paris 1888, σ. 180-182. — δ') «Ἀφοριστικὸν περὶ ἀφιερωμάτων». Γράμμα τοῖς χριστιανοῖς Ἴζνας κατά τινων ἱεροσύλων, φ. 325ᵅ.

133. (Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως) συνοδικὸν γράμμα τοῖς μητροπολίταις Θεσσαλονίκης, Ἀδριανουπόλεως, Βερροίας καὶ Ναούσης, Λαρίσσης, κατά τινων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ἁγιοταφιτῶν λιποτακτούντων, φ. 345ᵝ. Ἐγράφη ἔτει 1727-ῳ. Ὑπογραφαί· Γεράσιμος Ἡρακλείας, Αὐξέντιος Κυζίκου, Σεραφεὶμ Νικομηδείας, Καλλίνικος Νικαίας, Καλλίνικος Ἀγχιάλου, Δανιὴλ Χίου, Κωνστάντιος Δρύστρας.

134. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων Ἰωαννικίῳ ἀρχιεπισκόπῳ Σιναίου, ἀπὸ Κ/πόλεως μηνὶ Δεκ. ἔτους 1722-ου, φ. 348ᵅ κέ.

135. Ὑποσχετικὸν τοῦ ἐν Κ/πόλει ῥουφετίου τῶν γουναράδων περὶ αὐξήσεως τῆς ἐξ ἑνὸς γροσίου προσφορᾶς αὐτῶν ἐλέους χάριν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ εἰς δύο γρόσια δι' ἑκάστην παλαιὰν σαμουρόγουναν ἀνακαινιζομένην, φ. 356ᵅ. Ἐγένετο τῇ 1-ῃ Σεπτ. ἔτους 1718-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχειοφ. σωζ. ἐπίσ. ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 486.

136. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν σιγίλλιον ἐπικυροῦν τὸ ἀνωτέρω ὑποσχετικὸν τοῦ ῥουφετίου τῶν γουναράδων, φ. 357. Ἐγράφη μηνὶ Σεπτ. ἔτ. 1718-ου. Ὑπογραφαί· Ἰωακεὶμ Βιζύης, Γρηγόριος Γάνου καὶ Χώρας, Ἀνανίας Ἐλασσῶνος. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀνωτ. σ. 486.

137. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως σιγιλλιῶδες συνοδικὸν γράμμα, ἐπιβεβαιωτικὸν χρυσοβούλλου τοῦ Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνος Ἰωάννου Μαυροκορδάτου, δι' οὗ παρεχωρήθη ἀσυδοσία τοῖς κτήμασιν Ἠλίγκας θυγατρὸς Βασαράβα βοεβόδα. Ὀκτ. 1718. Ἀρχ. «Τὸ περὶ πάντα φιλάνθρωπον» κτλ., φ. 359. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 258-261. Πρβλ. Κ. Δελικάνη πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 399.

138. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν μαρτυρικόν, ὅτι ἡ ἀρχιεπισκοπὴ Ἰπεκίου, ὁ ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς, οἱ ὑπ' αὐτὸν μητρο-

πολῖται καὶ οἱ ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἀρχιεπισκοπῇ χριστιανοὶ Σέρβοι μέλη εἰσὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Δεκ. 1723. Ἀρχ. «Βδέλυγμα Κυρίῳ» κτλ., φ. 360. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τόμος 3, σ. 915-917.

139. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως ἐγκύκλιος τοῖς ἁπανταχοῦ πρὸς παροχὴν ἐλέους τῷ ἐν Βουρλᾷ τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου διὰ δανείων ἀνεγερθέντι τῆς Θεοτόκου ναῷ, φ. 362ᵅ.

140. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως γράμμα συμβουλευτικὸν τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ χριστιανοῖς, ὅπως διάγωσιν εἰρηνικῶς μετὰ τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς Ἰγνατίου.

141. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων δύο γράμματα ἀπὸ Κ/πόλεως. α΄) Τοῖς ἐν Βάρνῃ χριστιανοῖς συστατικὸν τοῦ νέου μητροπολίτου αὐτῶν Παγκρατίου ὑποκαταστήσαντος τὸν ἀποβιώσαντα Βάρνης Ἀθανάσιον, φ. 364ᵅ. Ἐγράφη μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτους 1730-οῦ. — β΄) Τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἐπαρχιῶν Ἀμασείας, Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου, Θεοδοσιουπόλεως ἤτοι Ἐρζρουμίου, Ἀκίσκας καὶ Κιουμισχανέ· ἀγγελτικὸν τῆς εἰς αὐτὰς ἀποστολῆς τοῦ πρωτοσυγκέλλου Βαρνάβα πρὸς παραλαβὴν ἐλεῶν καὶ ἀφιερωμάτων γενομένων τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 365ᵅ. Ἐγράφη μηνὶ Μαΐῳ ἔτ. 1730-οῦ.

142. Ἀθανασίας μοναχῆς (ἐν τῇ νησίδι Ἅγιος Εὐστράτιος) ἀφιερωτήριον πραγμάτων αὐτῆς τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 366ᵅ. Ἐγράφη τῇ 23-ῃ Αὐγ. ἔτ. 1741-ου.

143. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) ὅσα μυθολογοῦσιν οἱ Ἄραβες «περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἱεροῦ». Ἀρχ. «Ἔκαμεν πρῶτον ὁ Ἰσμαὴλ προσκύνημα» κτλ., φ. 383ᵅ.

144. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων). «Τὰ εὑρισκόμενα καὶ καταγραφόμενα ἐν τῷ πίνακι ἤτοι χάρτῃ τοῦ Ἱεροῦ» ἀραβικὰ ὀνόματα μεθ' ἑρμηνείας, φ. 384ᵅ.

145. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων). «Στάσεις ἤτοι κονάκια τῶν Ὀθωμανῶν χατζήδων ἀπερχομένων ἀπὸ τῆς Δαμασκοῦ ἕως εἰς τὸν Κιαμπὲν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μέκκαν». Ἀρχ. «Ἐξερχόμενοι ἀπὸ Δαμασκοῦ ποιοῦσι πρώτην στάσιν εἰς τὸ Χαν-κισκὶ» κτλ., φ. 384ᵝ.

146. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων). «Τὰ χωρία ὁποῦ εὑρίσκονται πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Φιλαδελφείας, κατὰ τὸ μέρος τῆς Δαμασκοῦ, τί ὀνόματα ἔχουν, τίνες κατοικοῦν καὶ πόσαις ὥραις ἔχουν διαστημα τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο». Ἀρχ. «Τὸ πρῶτον χωρίον λέγεται Χφέσι· κεῖται ἀντικρὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰορδάνου» κτλ., φ. 385β.

147. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα πρὸς τοὺς ὀσταμπασῆδες τῶν μεταλλείων Κιουμισχανέ (φ. 390β), ὑπομνηστικὸν τῆς ὑποσχεθείσης παρ' αὐτῶν ἀφιερώσεως χιλίων κατ' ἔτος γροσίων τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ. Ἐγράφη ἀπὸ Κ/πόλεως μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτους 1729-ου.

148. «Ἴσον τοῦ πρωτοτύπου συνοδικοῦ σιγγιλιώδους γράμματος ἀπαράλλακτον, ἀποδεικνύοντος ἅμα καὶ βεβαιοῦντος ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κατὰ καιροὺς ἀρχιεπίσκοπος Μύλου (*γρ.* Μήλου) μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων ἐνοχλεῖν ὅλως τὸ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ Μύλῳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου τιμώμενον μοναστήριον, ἅτε δὴ ὑποκείμενον ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τῷ ἁγιωτάτῳ ἀποστολικῷ πατριαρχικῷ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνῳ καὶ μόνου τοῦ κατὰ καιροὺς πατριαρχοῦντος τῆς Ἁγίας Πόλεως τὴν διοίκησιν ἅπασαν αὐτοῦ ἔχειν ὀφείλοντος· ὅπερ ἐξεδόθη ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Κ/πόλεως κυρίου Γαβριὴλ τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ ἐν ἔτει ,αψγ$^{\omega}$, ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ». Ἀρχ. «Τοῖς τῷ θείῳ ἔρωτι πυρπολουμένοις» κτλ., φ. 404α-406α. Ὑπογραφαί· Κύριλλος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδείας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Γεννάδιος Νικαίας, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Νικόδημος Δέρκων, Γαβριὴλ Σίφνου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ Πατρ. ἀρχειοφυλ. σωζ. ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 452-3.

149. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα περὶ τοῦ ἐν τῷ Νεοχωρίῳ Καταστένου ἁγιάσματος τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, μετοχίου ὄντος τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ἀρχ. «Αἱ περὶ τὰς ὑποθέσεις ὁπωσοῦν ἀμφιβολίαι» κτλ., φ. 407. Συνετάχθη ἰνδικτ. γ', μηνὶ Μαΐῳ ἔτους 1710-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 481-482.

150. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως ἐπιστολὴ τῷ ἐπισκόπῳ Καλ-

λιουπόλεως καὶ Μαδύτων καὶ τοῖς αὐτόθι δημογέρουσι προτρεπομένοις εἰς διωγμὸν ἀπατεῶνός τινος Καλλινίκου ψευδῶς ἑαυτὸν φημίζοντος ἁγιοταφίτην, φ. 408α. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀνωτ. σ. 482.

151. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως ἐπιστολὴ μεμπτικὴ τῷ Σοφίας μητροπολίτῃ Ἀναστασίῳ καταργήσαντι αὐθαιρέτως τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ κουτία τοῦ Ἁγίου Τάφου, κωλύοντι τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ συλλογὴν ἐλεῶν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ὑβρίζοντι, φ. 408β-409β. Ἐγράφη ἔτει 1711-ῳ. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀνωτ. σ. 483.

152. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ τοῖς χριστιανοῖς Σοφίας κατὰ τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς Ἀναστασίου (φ. 409β), προτρεπομένοις εἰς διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ παραινέσεων. Μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1711-ου.

153. Παρθενίου 4-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου καὶ τοῖς μητροπολίταις αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐν Κύπρῳ καταχρατούντων πράγματα τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀφιερώματα, φ. 411α. Ἐγράφη μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδικτ. ζ' (=1669). Ὑπογραφαί· Δοσίθεος Ἱεροσολύμων, Κύριλλος Κυζίκου, ἀνώνυμος Χαλκηδόνος, Νεόφυτος Ἀδριανουπόλεως, Καλλίνικος Προύσης, Ἰωάσαφ Ἀμασείας.

154. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Μήλου, ἀνακοινοῦντος αὐτῷ ἐπιτίμιον κατὰ τῶν καταχραστῶν ἰδιωτικῆς τινος οὐσίας, φ. 413α.

155. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν τῷ Ἀντιοχείας πατριάρχῃ καὶ τοῖς μητροπολίταις αὐτοῦ (φ. 414α-415β), ἀνακοινοῦν αὐτοῖς τὸν συνοδικῶς ἐπιβληθέντα ἀφορισμὸν τῷ λατινόφρονι Τύρου καὶ Σιδῶνος Εὐθυμίῳ. Συνετάχθη ἰνδικτ. β', μηνὶ Ὀκτ. ἔτους 1718-ου. Ὑπογραφαί· Ἀθανάσιος πρώην Κ/πόλεως, Κύριλλος πρώην Κ/πόλεως, Χρύσανθος Ἱεροσολύμων, Καλλίνικος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Αὐξέντιος Κυζίκου, Παΐσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Ἀθανάσιος Ἀδριανουπόλεως, Διονύσιος Ἀμασείας, Παρθένιος Λαρίσσης, Νικόδημος Μυτιλήνης, Ἱερόθεος Δρύστρας, Ἀθανάσιος Ἐλασσῶνος.

156. Τὸ πρωτότυπον γράμματος διαμαρτυρίας τῶν Ἁγιοταφιτῶν πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Χρύσανθον (22 Αὐγούστου 1714), φ. 424-425. Ἴδε τῶν ἐμῶν Ἀναλέκτων τ. 2, σ. 335-339.

157. Ἀγγλικανῶν Ὀξωνίας ἐπιστολὴ Δοσιθέῳ Ἱερσολύμων ἔτους 1682-ου, φ. 426. Ἀρχ. «Ἱκανὸς χρόνος ἐστὶ» κτλ.

158. Πέτρου Ἄλλιξ, διδασκάλου θεολογίας, ἐπιστολὴ τῷ Χαλκηδόνος Γαβριὴλ ἐκ Λονδίνου, 6 Νοεμβρίου 1701. Ἀρχ. «Βιάζομαι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς» κτλ., φ. 427.

159. «Κουτία τοῦ Ἁγίου Τάφου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ ταξίδι τῆς Καραμανίας», φ. 436$^α$.

160. Ῥοξάνδρας, συζύγου τοῦ Μολδοβλαχίας ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου τοῦ καὶ Παχωμίου μοναχοῦ, γράμμα δωρεᾶς χρημάτων αὐτῆς τῇ μονῇ Καρακάλλου, φ. 436$^β$. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 1. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. γραμμάτων τ. 3, σ. 276.

161. (Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως) συνοδικὸν γράμμα τῷ Μολδοβλαχίας καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ χριστιανοῖς περὶ τῆς οὐσίας τοῦ ἀποθανόντος Μιχάλη Δημητρίου καὶ τῆς ἀνηκούσης λόγῳ δανείου χρηματικῆς ποσότητος τῷ Σπηλιώτῃ Χριστοδούλῳ, διορισθέντος εἰς παραλαβὴν αὐτῆς ἐπιτρόπου Ἀλέξη τινὸς Ὀλόη, φ. 437$^α$. Ἐγράφη ἰνδικτιῶνι γ', μηνὶ Δεκεμβρίῳ (=1709). Ὑπογραφαί· Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Κύριλλος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδείας, Κύριλλος Προύσης, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Νικόδημος Δέρκων. Παρὰ τῷ Δελικάνῃ (Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3. σ. 361-363) ἐσφαλμένως ἀπεδόθη τῷ πατριάρχῃ Καλλινίκῳ 2-ῳ.

162. «Διὰ τὸ μετόχιον τοῦ Ἰσμαηλίου». Καλλινίκου 2-ου Κ/-πόλεως σιγίλλιον περὶ τοῦ ἐν Ἰσμαηλίῳ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, φ. 438$^α$. Legrand, Recueil κτλ., σ. 35-38. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ πατρ. ἀρχειοφ. σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 452.

163. (Τὸ πρωτότυπον ἐγγράφου κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φ. 438$^{bis}$). Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως γράμμα ἀδείας τῷ Καισαρείας Παλαιστίνης Χρυσάνθῳ εἰς τὸ ἱερουργῆσαι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῷ ἐν τῷ μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου, κειμένῳ ἐν Φαναρίῳ Κ/πόλε-

ως. 15 Ἀπριλίου 1704. Κ. Δελικάνη. Τὰ ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ πατριαρχ. ἀρχειοφ. σωζ. ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 464.

164. (Τὸ πρωτότυπον ἐγγράφου κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φ. $439^{\alpha}$). Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα ἀδείας τῷ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθῳ εἰς τὸ ἱερουργῆσαι τῇ 7-ῃ Μαΐου ἐν τῷ Νεοχωρίῳ «μετὰ τῆς πατριαρχικῆς παρρησίας», ἐν τῷ ἐκεῖ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. 3 Μαΐου 1710. Κ. Δελικάνης ἔνθ. ἀνωτ. σ. 464.

165. (Τὸ πρωτότυπον ἐγγράφου κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φ. $440^{\alpha}$). Κυρίλλου 4-ου Κ-πόλεως γράμμα ἀδείας τῷ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθῳ εἰς τὸ ἱερουργῆσαι τῇ 16-ῃ Μαρτίου ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου. 14 Μαρτίου 1712. Κ. Δελικάνης ἔνθ. ἀνωτ. σ. 465.

166. Καταγραφὴ τῶν διὰ συλλογὴν ἐλεῶν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ σταλέντων εἰς διαφόρους τόπους ἁγιοταφιτῶν πατέρων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1706-1730, φ. $441^{\alpha}$-$443^{\beta}$.

167. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τῷ πρώην Κ/πόλεως καὶ νῦν προέδρῳ Ἐφέσου (φ. $446^{\beta}$), ἀγγέλλον ὅτι ὁ ἐν τῇ μητροπόλει Ἐφέσου Γρηγόριος ἱερομόναχος συγχωρηθεὶς ἔχει ἄδειαν εἰς τὸ ἱεροπράττειν. Ἐγράφη μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος γ′ = 1710. Ὑπογραφαί· Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηδείας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Νικόδημος Δέρκων.

168. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως γράμμα τῷ Ἀδριανουπόλεως καὶ τοῖς χριστιανοῖς αὐτῆς περὶ τῆς καταλειφθείσης οὐσίας τοῦ ἀποθανόντος Κυρίτζου, πρωτεξαδέλφου Πέτζου υἱοῦ τῆς Τζέκας, φ. 447.

169. Γεωργίου Καστριώτου γράμμα ἐπιτροπικὸν περὶ συντηρήσεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ συστάσης ἐν Καστορίᾳ σχολῆς, 20 Μαρτίου 1708, φ. $448^{\alpha}$. É. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 81-84. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, 1892, τ. 12, σ. 72. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 822-824.

170. Γεωργίου Καστριώτου διατάξεις περὶ τῆς αὐτῆς σχολῆς, 20 Μαρτίου 1708. Ἀρχ. «Τὰ καλὰ οὐχὶ μόνον συνιστᾶν χρή» κτλ., φ. $448^{\beta}$. É. Legrand, Recueil κτλ., σ. 84-88. Ἐκκλησ.

Ἀλήθεια, τ. 12, σ. 74-75. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 824-827.

171. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Ὑδροπολιτζᾶς ὀρθοδόξοις περὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπισκοπῇ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου (φ. 450ᵃ), ὅτι ὁ Σελευκείας Ἀγαθάγγελος προτρέπεται ἀποσχεῖν τῆς προσπαθείας αὐτοῦ εἰς τὸ ἀποξενῶσαι ἐκεῖνο ἀπὸ τῆς κυριότητος τοῦ Ἁγίου Τάφου· εἰ δὲ παρακούει, ὑποβάλλεται τῷ τοῦ ἀφορισμοῦ ἐπιτιμίῳ. Ἐγράφη ἰνδικτ. γ', μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτ. 1710-ου. Ἀρχ. «Δεῖξον λέγει τὸ ἱερὸν λόγιον» κτλ. Ὑπογραφαί· Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηδείας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Διονύσιος Ἀμασείας, Νικόδημος Δέρκων, Διονύσιος Ἐλασσῶνος.

172. (Κυπριανοῦ Κ/πόλεως) γράμμα συνοδικὸν ἐπιβεβαιοῦν τὴν γενομένην τῇ ἐπισκοπῇ Τζερβενοῦ ἀφιέρωσιν τῆς ἐκεῖ τοῦ ποτὲ Κλάδου Ἀνδρέου οἰκίας εἰς κατοικίαν τοῦ κατὰ καιρὸν ἐπισκόπου Τζερβενοῦ, φ. 452ᵃ. Ἐγράφη μηνὶ Αὐγούστῳ ἔτους 1708-ου.

173. Δανιὴλ μητροπολίτου Μυτιλήνης ἔγγραφον ἐπικυρωτικὸν ἀφιερωμάτων τινῶν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ (φ. 456), προσενεχθέντων αὐτῷ ὑπό τε τοῦ κυρίτζη Ἀποστόλου τοῦ ποτὲ Μιχάλη καὶ τῆς αὐτοῦ συζύγου Κομνηνίτζας τοῦ ποτὲ Γεωργάκη. 16 Ἰαν. 1705. Ἕπονται τῷ ἐγγράφῳ αἱ τῶν δωρητῶν ὑπογραφαὶ καὶ ἄλλαι οὐκ ὀλίγαι μαρτύρων χριστιανῶν τε καὶ μουσουλμάνων.

174. Κυρίλλου Κ/πόλεως, τοῦ Λουκάρεως, συνοδικὸν σιγίλλιον ἐπικυροῦν τὴν ὑπὸ Λέοντος βοεβόδα Οὐγκροβλαχίας γενομένην ἀφιέρωσιν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ τοῦ ἐν τῷ χαδιλικίῳ Βλάσκας χωρίου Πογιάνι. Ἰνδ. ιδ' Ὀκτ. 1630. Ἀρχ. «Τὰ κατὰ θεῖον σκοπὸν γινόμενα» κτλ., φ. 458. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 5-9. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχειοφ. σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 340.

175. Ἰακώβου Κ/πόλεως σιγιλλιῶδες γράμμα περὶ τῆς ἐν Κοτροτζάνι μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Φεβρ. 1681. Ἀρχ. «Τῶν ἄνωθεν ὄντως δεδεγμένων» κτλ., φ. 459ᵃ-461ᵃ. Legrand,

Recueil κτλ., σ. 19-27. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 345-352.

176. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τῆς ὑπὸ Ἀνθίμου μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας ἀνοικοδομηθείσης ἐν Βουκουρεστίῳ μονῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. Μαρτ. 1715. Ἀρχ. «Ἐπεὶ σκαιοί τινες» κτλ., φ. 461β-463α. Legrand, Recueil κτλ., σ. 186-191. Πρβλ. Κ. Δελικάνη ἔνθ. ἀνωτ. σ. 396.

177. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως ἀχρόνιστον γράμμα ἐπιβεβαιώσεως σιγιλλίου περὶ τῆς ὑπὸ Μιχαὴλ Καντακουζηνοῦ ἱδρυθείσης μονῆς ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Κόλτζα, φ. 463.

178. (Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως) γράμμα συνοδικὸν τοῖς ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Τζερβενοῦ χριστιανοῖς, προτρεπομένοις εἰς ὑλικὴν βοήθειαν τοῦ νεοχειροτονηθέντος αὐτῶν ἐπισκόπου Σεραφείμ, ὑποκαταστήσαντος τὸν ἀποθανόντα Κοσμᾶν, φ. 471α. Ἰνδικτ. γ' μηνὶ Αὐγ. ἔτ. 1710-ου. Ὑπογραφαί· Κύριλλος Κυζίκου, Διονύσιος Τουρνόβου, Νικόδημος Δέρκων, Νεόφυτος Φιλιππουπόλεως, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Διονύσιος Ἀμασείας.

179. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ὁμολογίας ἔγγραφον (φ. 471β), ὅτι ἔλαβε «δανειακῶς διὰ χρείαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου παρὰ τοῦ ἐντιμωτάτου καὶ χρησιμωτάτου κορίτζη Δράκου Γιαγκουλίου Μουσελίμη γρόσια τὸν ἀριθμὸν 1100 εἰς μονέδα καινούριαν».

**623***. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χάρτινον, ἔτους 1792-ου, ἐκ φύλλων 261 μήκ. 0,23, πλ. 0,16. Ἐπὶ τῆς ᾤας τοῦ φ. 1α· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἡσυχίου διακόνου Παπαδοπούλου, τοῦ ἐκ Πελοποννήσου». Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα πιοειδὲς ἐρυθρὸν καὶ μέλαν. — Ἐπιγραφή· «Ἀνθολογία, σὺν Θεῷ ἁγίῳ, περιέχουσα ἅπαντα τὰ νέα». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς ἀγρυπνίας. σύνθεσις κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου». Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνθολογίας· «Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου, τοῦ ἐκ νήσου Χάλκης. ἐν ἔτει σωτηρίῳ. χι-

* Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶχε πρότερον ἐνταῦθα βλαχικὸν Εὐαγγέλιον ἐκτυπωθὲν ἐν Βουκουρεστίῳ ἔτει 1723-ῳ· ἀντὶ δὲ τούτου προσεθέμην τὸν νῦν 623-ον κώδικα, ὅστις ἀνάριθμος ἔκειτο ἐν τῷ ἄλλοτε δωματίῳ τῆς καθ' αὐτὸ χαμαρασίας.

λιοστῷ, ἑπτακοσιοστῷ, ἐνενηκοστῷ, δευτέρῳ. κατὰ μῆνα Φευρουάριον».

**624**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1735-1736-ου, ἐκ φύλλων 304 μήκ. 0,325, πλ. 0,21. Φύλλα ἄγραφα· 142-145. Τὸ κείμενον (δίστηλον ἐκ γραμμῶν 31) ἔγραψαν δύο διάφοροι σύγχρονοι βιβλιογράφοι.

«Πίναξ ἀκριβὴς κατὰ στοιχεῖον ἐν εἴδει συμφωνίας τῶν σποράδην ἐμφερομένων ἐν ἅπασι τοῖς τόμοις τῶν Χρυσοστομικῶν, τῶν τυπωθέντων ἐν Ἐτώνῃ τῇ πόλει ἑλληνιστὶ μόνον κατὰ τὸ ,αχιβ ἔτος». Ἀρχ. «Ὁ μὲν αος ἀριθμὸς δηλοῖ τὴν σελίδα, ὁ δὲ βος τὸν στίχον. Πίναξ τοῦ αου τόμου: — Ἀαρὼν διατί ἐλέγχεται» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κειμένου·

Εἴληφε πέρας πίναξ σὺν Θεῷ τῶν βιβλίων,
ὁ τῶν Χρυσοστομικῶν εἰς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων.
Οἱ μὲν ἓξ ἐγράφησαν διὰ τοῦ μακαρίτου,
διδασκάλου δὲ ἐμοῦ κὺρ Παρθενίου θύτου,
ὁ δὲ εἷς διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ Γεωργίου,
τούτου καὶ προσκυνητοῦ ἄντρου τοῦ παναγίου,
πρὸς ἄφεσιν πταισμάτων καὐτοῦ τοῦ μακαρίου,
ἵνα τύχω καὶ ἐγὼ μνήμης τῆς αἰωνίου.
Ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ χιλίῳ ἑπτακοσίῳ,
ἕκτῳ καὶ τριακοστῷ, μην' Ἰαννουαρίῳ.

**625**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,31 πλ. 0,212. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἠριθμημένα β' + 417. Ἀλλὰ τούτων οἱ ἀριθμοὶ ἐσφαλμένοι, τοῦ τὴν ἀρίθμησιν ποιήσαντος ὑπερπηδήσαντος τοὺς ἀριθμοὺς 341-344, τέσσαρας δ' ἑτέρους ἀριθμοὺς (231, 234, 238, 245) δὶς ἐπαναλαμβάνοντος ἐπὶ φύλλων ἰσαρίθμων. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ παραφύλλου β'· «Τὸ παρὸν ἀφιερώθη παρ' ἡμῶν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ· ἐπικατάρατος δὲ ὁ τοῦτο ποτὲ ἀφαιρησόμενος ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 1728. μηνὶ Μαΐῳ. + Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρύσανθος».

1. «Πυθαγόρου αἰνιγματώδεις ὑποθῆκαι πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν συμβαλλόμεναι, ἅπερ ἐγὼ πειραθεὶς ἐξηγήσομαι». Ἀρχ. «Μὴ γεύεσθαι μελανούρων, τουτέστι μὴ συνδιατρίβειν μέλασιν ἀνθρώποις διὰ κακοήθειαν», φ. α΄. Εἶτα πρόσθετος πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιεχομένων, φ. α΄-β΄.

2. Φύλλ. 1-156. Μελετίου Συρίγου διδαχαὶ εἴκοσιν, ὧν ὁ πίναξ ἐν τῷ φ. 156β, φέρων αὐτόθι τὴν ἐπιγραφήν· «Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Κρητός, λόγοι εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ». Ἀρχ. «Κυριακὴ α<sup>η</sup> τοῦ Λουκᾶ, κεφάλαιον ε<sup>ον</sup>. Ἐγένετο --- Προοίμιον. Πλοῖα καὶ ἁλιευτικὰ δίκτυα» κτλ.

2. Φύλλ. 157α-179β. Ἀνωνύμου διδαχαί, ὧν ἡ α΄ εἰς τὸ «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μάρκ. η΄ 34). Ἀρχ. «Ἀπὸ ὅλα τὰ διαυγῆ καὶ οὐράνια σώματα» κτλ.

3. Φύλλ. 179β-195α. «Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸ ζωοποιὸν καὶ σωτηριῶδες πάθος τοῦ Κυρίου τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ. α δ α. λ. κ ν ο υ. ἀκέστ». Ἀρχ. «Ὁπόταν ἐκείνη ἡ παλαιὰ Ἑκάβη» κτλ.

Φύλλ. 195α-201β. «Λόγοι νεκρώσιμοι» τρεῖς ἀνώνυμοι. Ἀρχ. «Εἰς ὅσου χρόνου διάστημα» κτλ.

5. Φύλλ. 201β-203β. «Ἐγκώμιον ὁποῦ εἴπαμεν εἰς τὰ μνημόσυνα τῆς δόμνας Μαρίας, συζύγου τοῦ ἄρχοντος μεγάλου ποστελνίκου κὺρ Γεωργίου Ῥωσσέτου». Ἀνώνυμον. Ἀρχ. «Ἀνίσως λοιπὸν ἐγνώριζα νὰ μὴν εἶμαι πολλὰ ἄτοπος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τὸ παρὸν λογίδριον εἴπαμεν οὕτως· πρῶτον ἀρχίσαμεν ἀπὸ τὸ προοίμιον καὶ ἐτελειώσαμεν εἰς τὰς μαρτυρίας, ἕως τὸ *πώποτε*· εἶτα ἐσυνάψαμεν τὸ ἐγκώμιον αὐτὸ ἕως τὸ *Δὲν ἀποκάμνασι*· καὶ μετὰ ταῦτα εἴπαμεν τὸν παραμυθητικὸν τρόπον, τὸ *αὐτὰ καὶ ἄλλα κεντοῦσι*, καὶ ἐτελείωσε. Ἀπριλλίῳ κθ<sup>η</sup>. εἰς τὸ Βουκουρέστι ἐν τῇ μητροπόλει».

6. Φύλλ. 202β-204α. «Ἕτερος ἐπικήδειος λόγος δ<sup>ος</sup>». Ἀρχ. «Δὲν φθάνει μὲ τὸ νὰ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀκτῖνα» κτλ.

7. Φύλλ. 204α-205β. «Ἕτερος λόγος ἐπικήδειος ε<sup>ος</sup>». Ἀρχ. «Εἶναι πραγματικῶς ὅλον τὸ γένος» κτλ.

8. Φύλλ. 205β-210β. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλέως λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Ὅσον ὁ μεγάλος ἐτοῦτος καὶ ἀεικίνητος κύκλος» κτλ. — Φύλλ. 210β «Ἕτερος λόγος εἰς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Λυπηρὰ πικρὰ καὶ καταδικασμένη φαίνεται» κτλ. — Φύλλ. 211α «Ἕτερος λόγος τοῦ αὐτοῦ εἰς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Ἐκεῖνος ὁ πολύαθλος» κτλ.

9. Φύλλ. 212α «Εἰς τὸν Νιπτῆρα. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἀναγινώσκομεν» κτλ. — Φύλλ. 216α «Εἰς τὰ Πάθη. Τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Φυλάττωντας τὸ ἀξίωμα» κτλ.

10. Φύλλ. 224α-231β. «Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Αὕτη ἡ ἡμέρα» κτλ.

11. Φύλλ. 232α-234α. «Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν λόγος ὡραῖος πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νεκταρίου». Ἀρχ. «Ἀρίστη καὶ σοφωτάτη διδασκαλία» κτλ. — Φύλλ. 234α-238α «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ». Ἀρχ. «Ὄχι μόνον ἀκριβέστατος» κτλ. — Φύλλ. 238α-242β «Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ λόγος τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Ἐταράττετο μὲ μεγάλην φουρτοῦναν» κτλ. — Φύλλ. 242β-247α «Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων». Ἀρχ. «Δὲν ἤξευραν τὸ ἀποβησόμενον» κτλ.

12. Φύλλ. 247α-251β. «Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου λόγος Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς καὶ Φιλαδελφ(ε)ίας». Ἀρχ. «Περιγράφωντας ἐκεῖνος ὁ σοφώτατος ἄνδρας» κτλ.

13. Φύλλ. 251β-254α. «Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λόγος Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «Στοχάζεται ὁ μέγας γίγας» κτλ.

14. Φύλλ. 254α-260β. «Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων τοῦ Κρητός». Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ ὁπόταν ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἥλιος» κτλ.

15. Φύλλ. 261α-263α. «Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Κρητὸς εἰς τὸ *Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*». Ἀρχ. «Ἐπεθύμει ὁ προφητάναξ Δαυίδ» κτλ.

16. Φύλλ. 263α-352α. Ἀνωνύμου ὁμιλίαι, ὧν ἡ πρώτη «εἰς

τὴν παραβολὴν τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου». Ἀρχ. «Διάφορος εἶναι ὁ τρόπος» κτλ.

17. Φύλλ. 352α-356β. «Τῇ αὐτῇ δῃ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου λόγος τοῦ μακαριωτάτου κὺρ Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ὁπόταν ἐκεῖνος ὁ πατριάρχης» κτλ.

18. Φύλλ. 356β-417. Ἀνώνυμοι διδαχαί, ὧν ἡ πρώτη ἐλέχθη τῇ κθ' Ἰουνίου. Ἀρχ. «Τόσον δυσπαράδεκτον ἦτον» κτλ. Ἡ δευτέρα (φ. 359β) «εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἀρχ. «Ἠκούσαμεν εἰς τὴν ἀπερασμένην ἑορτὴν» κτλ.

**626**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 206 μήκ. 0,32, πλ. 0,22. Τὸ κείμενον μονόστηλον· τρεῖς διάφοροι γραφαί. Τὰ φύλλα 58-206 ἔγραψεν Ἰωάννης τις· ἴδε φ. 206, ἔνθα ἀναγινώσκεται τοῦτο· «1727 — Ἰουνίου — 9 — διὰ χειρὸς Ἰωάννου». Ἐπί τινος παραφύλλου· «Τῷ λογιωτάτῳ πρωτοσυγκέλλῳ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωακεὶμ εἰς Ἱερουσαλὴμ». — Ἐπιγραφή· «Συναγωγὴ ἐξηγήσεων ἀπὸ διαφόρων διδασκάλων ἁγίων πατέρων εἰς τὴν βίβλον τῶν ψαλμῶν, συλλεγεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας κῦρ Νικήτα τοῦ Σερρῶν». Ἀρχ. «Πρόκειται ἡμῖν τῶν ἱερῶν ψαλμῶν ἐξήγησις» κτλ.

**627**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,319, πλ. 0,21) ἐσταχωμένον, οὗ αἱ πινακίδες περικεκαλυμμέναι δέρματι μέλανι φέροντι χρυσᾶ τινα ἔκτυπα. Σελίδες ἠριθμημέναι 243, ὧν προτάσσονται παράφυλλά τινα, τοῦ πρώτου αὐτῶν ἔχοντος τὴν γενικὴν τοῦ τεύχους ἐπιγραφήν· ἕτερα δὲ δύο περιέλαβον τὸν «πίνακα τῆς παρούσης βίβλου κατὰ Σιναϊτῶν». Σελίδες ἄγραφοι· 39-46, 174, 183, 184 καὶ 224. — Ἐπιγραφή· «Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ καὶ ἔλεγχος τῶν κατὰ καιροὺς γεγονότων σκανδάλων καὶ ταραχῶν παρά τινων ἐπισκόπων αὐτοῦ ζητούντων καινοτομίας καὶ προνόμια δι' ὅλου αὐτοῖς ἀνοίκεια καὶ ἀλλότρια καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσι καὶ τῇ ἀρχαίᾳ ἐκκλησιαστικῇ διατάξει καὶ παραδόσει μοχόμενα κατὰ πάντα. — Καὶ — Χρυσάνθου πατριάρχου πάλιν Ἱεροσολύμων ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως φέρονται εἰς τὸ λεγόμενον Προσκυ-

νητάριον αὖθις τοῦ αὐτοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ, ὅπερ τύποις ἐξέδωκαν». Τὸ κείμενον τοῦ Δοσιθέου κατέχουσιν αἱ σελίδες 1-243, τὸ δὲ τοῦ Χρυσάνθου αἱ σελίδες 245-288. Πρβλ. τὸ ἡμέτερον· «Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ». Ἐν Π/πόλει 1908 (Правосл. Палестинскій Сборникъ. Τεῦχος 58-ον).

**628**. Τεῦχος ἔτους 1560-ου, μήκ. 0,315, πλ. 0,22, ἀριθμοῦν φύλλα χάρτου παχέος 258. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30. Ἡ γραφὴ ἔργον ἐλλογίμου καλλιγράφου. Ἐν τῷ φ. 4β· «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Γαβριὴλ ἱερομονάχου Σερματή» (17-ης ἑκατ.). Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 5β· «Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου και ὁ ἀφαιρεθησόμενος ἐπικατάρατος».

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου λογοθέτου κῦρι Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου ⁓ Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου», φ. 1α-4β.

2. Θεοδώρου Μετοχίτου μελέται ρκ', φ. 5-257. Ἀρχ. «Ὁ μέγας λογοθέτης Θεόδωρος ὁ Μετοχίτης: ⁓ Προοίμιον ἐν ᾧ καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν: — α' Ἀλλ' ἡμῖν ἄρα τοῖς ὀψὲ τῶν χρόνων νῦν εἶναι πειρωμένοις τοῦ βίου» κτλ. — Φ. 6β «Β'. Περὶ μνήμης καὶ ὅτι ἀναγκαῖον: — Κράτιστον ὡς ἀληθῶς» κτλ. — Φ. 8α «Γ'. Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν Ἀριστοτέλους συνταγμάτων: — Λογισμὸς οὗτος ἔπεισί μοι» κτλ. — Φ. 11β «Δ'. Ὅτι πάντες ἡττῶνται δοξοσοφίας: — Πολλοὶ μάλιστ' ἐν ἀνθρώποις» κτλ. Ἡ ἐσχάτη μελέτη ἐπιγέγραπται· «ΡΚ'. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιστήμονες εἰσὶν ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως ἐξ ὑποδειγμάτων». Ἀρχ. «Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Τέλος· «καὶ πόρρω τῆς φύσεως καὶ τὰ μὴ ὄντα προσποιούμενος». Ἐν τῷ φ. 257 γράμμασι κοκκίνοις· «Ἐνετίησιν παρὰ Μιχαήλου Μαλέα τοῦ Ἐπιδαυριότου. ἐτ(ει). ‚αφξ: *Ἰουν(ίου)* κ': —».

**629**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1621-ου, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 253 μήκ. 0,312, πλ. 0,208. Πρὸ τούτων ὁ δέτης ἔθετο ἐξ παράφυλλα, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει πρόσθετα σημαινόμενα ῥημάτων τινῶν, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μένουσιν ἄγραφα· ἄγραφον καὶ τὸ 252-ον φύλλον· Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος

σημείωμα 18-ης έκατοντ. έχον ούτω· «Τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Διονυσίου». Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,215×0,15). Ἡ γραφὴ εὔοπτος· αἱ τῶν κειμένων ἐπιγραφαὶ κόκκιναι. Κοσμήματα δύο, τὸ μὲν μέλαν, τὸ δ' ἕτερον κίτρινον καὶ ἐρυθρόν, εὑρίσκονται ἐν τοῖς φύλλοις 1α, 16α· ἀμφότερα μετὰ σταυροῦ ἄνωθεν καὶ σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

1. Φύλλ. 1-13. «Βίβλος ἀκριβὴς τῶν ἠθικῶν τε καὶ διδασκαλικῶν λόγων τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ: — Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὁμιλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης, ῥηθεῖσα μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονίκην ἐπιδημίας». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ μὲν ἡμεῖς πάντες» κτλ. — Φ. 4α. Τοῦ αὐτοῦ «ὁμιλία εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ψαλμῳδὸς προφήτης» κτλ. — Φ. 8α. Τοῦ αὐτοῦ «ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρισαῖον τοῦ Κυρίου παραβολήν». Ἀρχ. «Εὔπορός ἐστιν εἰς κακίαν» κτλ. Γρ. Παλαμᾶ ὁμιλίαι. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1857, σ. 1-11 καὶ 72-77.

2. Φύλλ. 14α-15β. «Πίναξ τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Εὐεργετινοῦ».

3. Φύλλ. 16α-250β. «Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων, ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων παρὰ Παύλου τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ καὶ κτίτορος μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εὐεργέτιδος». Ἀρχ. «Ὑπόθεσις α$^η$. Ὅτι οὐ δεῖ ἀπογνῶναι τινὰ ἑαυτὸν» κτλ. Τελευτᾷ εἰς τὸ ν' κεφάλαιον τοῦ πρώτου βιβλίου. Ἐν τῷ φ. 250β· «+ ͵ζρλ, μὴν Δεκέμβριος, κδ η παροῦσα γέγραπται βίβλος».

4. Φύλλ. 251-253 πρόσθετα. Ῥήσεις γερόντων. Ἀρχ. «Εἶπε γέρων· τί κρίνεις τοὺς φονεῖς» κτλ. — Φ. 253α Σημαινόμενα ῥημάτων τινῶν καί τινα γνωμικά.

**630**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 253 μήκ. 0,315, πλ. 0,215. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 21, 22, 53-56, 105, 106, 157. Ὁ δέτης προέταξε δύο παράφυλ-

λα, ὧν τὸ πρῶτον περιέλαβε πίνακα τῶν ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει περιεχομένων κεφαλαίων καὶ σημείωμα 16-ης ἑκατ. ἐφθαρμένον, ἔχον οὕτως· «Ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ. . . . . ἐπισκόπου Σταγῶν». Ἕτερον σημείωμα σλαβικὸν ἐπὶ τῆς ᾤας τοῦ 1-ου φύλλου περιέχει τὸ ὄνομα Ἀβρααμίου ἐπισκόπου Σταγῶν.

Ἀνωνύμου συγγραφή, πιθανῶς αὐτόγραφος, περὶ δημιουργίας τοῦ κόσμου. Ἀρχ. «Τοῦ μὲν οὖν (ἄνωθεν τοίνυν) εἶναι θεὸν καὶ τῶν πάντων ποιητικήν τε καὶ συνεκτικὴν αἰτίαν καὶ ὄψις διδάσκαλος καὶ ὁ φυσικὸς νόμος» κτλ. Τέλος· «ὅταν γὰρ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταρτη(=ισ)θήσεται».

**631**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,305, πλ. 0,21, ἀριθμοῦν φύλλα νδ′ καὶ σελίδας ἠριθμημένας 512. Τὸ κείμενον δίστηλον. Ἐπί τινος παραφύλλου δύο σημειώματα 18-ης ἑκατ. ἔχοντα οὕτω· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις κἀμοῦ ἀρχιεπισκόπου Κώου Μελετίου». — «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις κἀμοῦ Δημητρίου Φαρακλοῦ».

Ἰακώβου ἀρχιμανδρίτου «Βακτηρία τῶν ἀρχιερέων» ἄχρι τέλους τοῦ στοιχείου ἰῶτα [1]. Ἐν τοῖς φύλλοις α′-νδ′ περιέχεται ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς. Ἀπὸ σελίδος 1-ης ὁ τοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ Λεσβίου «Πρόλογος τοῦ παρόντος βιβλίου· εἶτα «λόγος προοιμιακὸς τῆς παρούσης βίβλου πρὸς πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν». Ἀπὸ σελίδος 10 κέ. «Πρόλογος τῆς παρούσης βίβλου τῆς συντασσομένης ὑπ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Ἰακώβου ἱερομονάχου ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννίνων διὰ πασῶν τῶν ὑποθέσεων, ὁποῦ πρέπει νὰ κρίνῃ ἕκαστος τῶν ἀρχιερέων». — Σελ. 23 κέ. «Ἕτερος λόγος διαλαμβάνων ποῖοι ἔγραψαν τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ ἀπὸ ποῦ ἔχουν οὗτοι τὴν ἀρχὴν καὶ διατί ἔγιναν οἱ νόμοι».— Σελ. 26 κέ. «Ἕτερος λόγος διαλαμβάνων πολλά, δηλαδὴ διὰ τοὺς κανόνας ὁποῦ γράφουν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ θεῖοι πατέρες τῶν ἁγίων συνόδων καὶ τῶν θεοφόρων ἀνδρῶν, τῶν συγγραψαμένων ἰδίως κανόνας, καὶ διατί ὠνόμασαν τοὺς κανόνας οἱ ἅγιοι τοιοῦτον ὄνο-

[1] Ἴδε Ἀ. Μομφερράτου Εὑρετήριον καὶ πρόλογον τῆς Βακτηρίας τῶν Ἀρχιερέων (Δελτίον τῆς ἱστορ. καὶ ἐθνολογ. ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. 3, σ. 129—218).

μα καὶ ὄχι ἄλλο» κτλ. Μετὰ τοῦτον τὸν λόγον καί τινα πρὸς αὐτὸν σχετικὰ κεφάλαια εὑρίσκεται ἡ τοῦ κειμένου τῆς Βακτηρίας ἀρχή· διήρηται δὲ ἀλφαβητικῶς εἰς ἐννέα τμήματα, ὧν ἕκαστον εἰς πολυάριθμα μερίζεται κεφάλαια.

**632**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 173 μήκ. 0,305, πλ. 0,21. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα προσέθηκεν ὁ δέτης παράφυλλον ἕν, ἐν ᾧ περιέχονται γνωμικά τινα καὶ κυρίων ἑβραϊκῶν τινων ὀνομάτων τὰ σημαινόμενα. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φύλλου 1$^α$ σημειοῦται τὸ «Καὶ τόδε ἐκ τῶν τοῦ Νεοφύτου Ῥοδίου». Τὸ 28-ον φύλλον ἄγραφον. Ἐν τοῖς φ. 1$^α$ καὶ 34$^α$ δύο κοσμήματα σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

1. Ἰωσὴφ Βρυεννίου διαλέξεις τρεῖς περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως, φ. 1-27. Ἀρχ. «Ἰωσὴφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, διάλεξις πρώτη περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως μετὰ τοῦ λατινόφρονος Μαξίμου τῆς τάξεως τῶν κηρύκων· γέγονε δὲ περὶ τὴν περίφημον Κρήτην ἐπ' ἀκροάσει πάσης τῆς ἐκεῖ μητροπόλεως. Μάξιμος προλογίζει. *Μάξιμος*. Χαίροις. *Ἰωσήφ*. Εἴθε» κτλ.

2. Πίναξ ρκ' κεφαλαίων συγγραφῆς ἀνωνύμου (φ. 29$^α$-34$^α$) καὶ τὸ κείμενον αὐτῆς ταύτης (φ. 34-173). Ἀρχ. «Τὸ τοῦ λόγου προοίμιον. Κεφάλαιον πρῶτον. Πολλὰ μὲν καὶ πανταχόθεν» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ρκ' κεφαλαίου· «Καὶ γοῦν ὁ μα' κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων» κτλ. Τέλος· «σὺν τῇ διαλύσει γὰρ τοῦ γάμου καὶ ἐπιτιμῶνται οἱ παραβαίνοντες. τέλος».

**633**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 26 μήκ. 0,31, πλ. 0,213. «Περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου κατὰ Λατίνους. 1692. Φευρουαρίου. Ἐν Βουκουρεστίῳ». Ἀρχ. «De concordantiis nominis cum verbo, ἤτοι περὶ συμφωνίας τῆς ὀνομαστικῆς μετὰ τοῦ ῥήματος. Praeceptum ἤτοι παράγγελμα» κτλ.

**634**. Τεῦχος μεμβράνινον εἰς κάλλος γεγραμμένον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 13-ης ἑκατ. καὶ φύλλ' ἀριθμοῦν 427 μήκ. 0,30, πλ. 0,22. Φύλλα ἄγραφα· 45, 426, 427. Ἐν τῷ φ. 3$^β$ δύο σημειώματα 13-ης

ἑκατ. ἔχοντα οὕτω· «+ Προσετέθη ἡ παροῦσα θεία καὶ ἱερὰ εὐαγγελικὴ βίβλος ἐν τοῖς κατηχουμενείοις τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου παρὰ Μιχ(αὴλ) τοῦ Καλοειδᾶ ψϋχϊκῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ. καὶ οἱ ἀναγϊνώσκοντες, εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ: +». — «+ Βϊβλίον τῶν κατηχουμενείων τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω — — —». Ἕτερον ταὐτόχρονον ἐν τῷ φ. 427α· «Θεοδώρου Μαρίας. Ἰωάννου καὶ Θάμαρις».

Τετραευαγγέλιον μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ᾤαις ἀνωνύμων ἑρμηνευμάτων (ἴσως δὲ τοῦ Βουλγαρίας Θεοφυλάκτου). Πρὸ τοῦ κειμένου ἑνὸς ἑκάστου τῶν Εὐαγγελίων εὑρίσκεται χρυσογραφὴς ὁ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ πίναξ (φ. 2-3 Ματθαίου, 131α Μάρκου, 198β-199α Λουκᾶ, 323α Ἰωάννου)· ἐν δὲ τοῖς φύλλοις 6α, 132α, 200α καὶ 334α ὑπάρχουσι τέσσαρα ἐπιμήκη κοσμήματα χρωματιστὰ καὶ χρυσᾶ σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου, ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἔχοντος ἄνωθεν καὶ παράστασιν δεξαμενοειδοῦς ἀναβρυτῆρος μέσον δύο περιστερῶν. Ἐν τοῖς αὐτοῖς φύλλοις καὶ τέσσαρα μεγάλα κεφαλαιώδη ἀρχτικὰ γράμματα (Β, Α, Ɛ, Ɛ), χρωματιστὰ καὶ χρυσᾶ, πάντα κεκαλλωπισμένα, ἀπεικάζοντα δ' ἐν σμικρῷ τὰς συνήθεις ἐν χειρογράφοις εἰκόνας τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου. Τῶν κοσμημάτων ἕκαστον ἐγκλείει ἀνὰ μίαν ἐπιγραφὴν χρυσοῖς κεφαλαιώδεσι γράμμασι, τὴν τῶν εὐαγγελίων· χρυσογραφεῖς ὡσαύτως αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων ἁπάντων τῶν εὐαγγελίων, ἄνωθεν οὖσαι τοῦ κειμένου, ἐν αὐταῖς ταῖς ᾤαις· χρυσᾶ δὲ τὰ ἀρχτικὰ τούτου κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἡ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου ἑρμηνεία ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «Βίβλος τῆς γενέσεως ἐστὶ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος» κτλ., φ. 6α.— Τῆς εἰς Μᾶρκον ἑρμηνείας ἡ ἀρχή· «Μᾶρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τοῦ προφητικοῦ πνεύματος» κτλ., φ. 132α. — Ἡ τῆς εἰς Λουκᾶν· «Ἐπειδὴ ὑπέρογκον ἦν τὸ ἐπιχείρημα» κτλ., φ. 200α.— Ἡ ἀρχὴ τῆς εἰς Ἰωάννην ἑρμηνείας· «Ἴσον δύναται τῷ *Ἐν ἀρχῇ ἦν*» κτλ., φ. 324α. Τέλος· «διὰ πάντων τῶν εὐαγγελίων ὁ χρόνος καὶ ἡ συνήθεια φέρεσθαι παρεσκεύασεν». Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ

πρώτου φύλλου διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν τῆς 13-ης ἑκατ. ὑπάρχουσι 55 στίχοι Ἰωακείμ τινος ἱερομονάχου, σχέσιν ἔχοντες πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ παρόντος τετραευαγγελίου· ὅμως δὲ τούτων τινὲς ἐφθαρμένοι, ἐφθαρμένος δ' ὡσαύτως τῶν αὐτῶν στίχων ὁ τίτλος· ἔχουσι δὲ ὅλως ἀμεταβλήτως οὕτω·

**⟨Στίχοι Ἰωα⟩κεὶμ μοναχοῦ ⟨τούπίκλη⟩ν τοῦ Κορινθίου.**

⟨Θείης⟩ προνοίης θέσκελα ἔργα ἔρχομ' ἀείδων,
τὴν ἀχράντοις μητίεσιν ἀμφίστροφ' ἕλκεται αἰών,
ἀγγελικῶν τε δάμων χθονίων τ' ἀνθρώπων βουλαί·
ἀμφὶ δὲ ἓ κλεινῶς ἑλίσσει περικαλέα κύκλον,
5 πᾶν εἴ τι κτίσεν αἰπὺς πάις μεγάλοιό κε πατρός.
μέσφ' ὅτ' ἀμφὶ κέντρον βαῖεν ἰθύγραμμα θεῖον,
μουναδικῇ δ' ἑδρασθεῖεν ἕδρῃ οὔτι πληθούσῃ
πράξεσι μητίεσ' ἀργαλέοισι· τὸ γὰρ θέλε Χριστός,
πῆξ' ὅτε κύκλα χρόνου ἠδ' Ἄδαμον ἀνέρα κεδνόν,
10 εἰ καὶ δαίμονος ἀνδροφόνοιο πραπίδεσι κακαῖς
πάθ' ἄτην ἐν ὀϊζυρῇ κάππεσεν βιοτῇ τε.
τεήν δε προνοίην ὑμνέω ᾄσμασιν. εὐαγέεσσιν
οὕνεχ' ἁπάντων ἄλλων, ἅ μοι τεῦξ' ἄνωθεν,
ἠδέ γε τουτουῒ μάλ' ἔργου μεγάλοιο πέλοντος.
15 Ἀντολίη μὲν γὰρ πυρὶ δάμαζ' ἠὲ μαχαίραισι
(φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ, κακὸν ποῖον δαίμονες τεῦξαν),
Χριστὸς δ' ὑπνοῖ κεύθων ἑήν τε μεγάλην βουλήν,
ὄφρ' ὄπισθεν κάρτα φαανθῇ θεὸς αἰπύς τε σωτήρ,
γυμνώσας ἑὰ μήδεα σωτηρίαν ὄνθ' ἡμῶν,
20 κἂν ἄλλως δοκέει ἢ ἄμμες ἀμφαγαπῶμεν.
βίβλοι δ' Ἀντολίηθεν, ἃς μὴ πῦρ φλέξε γε, ἦχον
πόντου οἶδμα περόωσαι πραπίδεσι προνοίης·
ὧν μ' ἀπολαῦσαι δῶκε σαώτης ἄκρῳ θυμῷ
οὔτι πονήσανθ' εἵνεκα τούτων, οὐ πόρρω τε
25 ἰόντα, πὰρ δ' οὔρει φάραγγ' ἑζόμενον θ' ἡσύχως,
οὐκ αἴᾳ Πέλοπος (πατρίδ' ἔλιπον γὰρ τήνδε),
οὔτε Μακεδονίῃ Ἄθῳ θ' ἁγίῳ περικλύτῳ
(ἔθνεα ἄμμες γὰρ κεῖθεν ἄνστησεν οὐκ ἐθέλοντας),
πὰρ δέ γε Θερμοπύλαισι μυχοὺς εἰσδύντα δασεῖς,
30 βαθείῃ πενίῃ πιεζόμενον μάλ' ἄκρως,

σταυρόν τε μοῦνον ἔχοντ'[1] ἀντὶ πάντων, οἷς κόσμος χαίρει,
φαεινὸν στῦλον ἐμῆς ζωῆς, ᾧ Χριστὸς θάνεν,
ὄφρα ζωώσει βρότει' ἄσπετα φῦλα θνητά.
ἀτὰρ οὐχ ἁπλῶς προνοίῃ τάδ' ἔτευξ' αὐτῷ - - -
35 Κώνσταντα δέ τιν' ἄνστησ' ἔργον ἐς τοῦτο σπουδῇ,
Κώνσταντ' οὐμὸν φίλον κατὰ θυμὸν παμφαῆ
αὐγῆσιν ἀρετῶν ξυμπάντων, ταῖς θεὸς χαίρει·
Κώνσταντα, ᾧ φύτλη πὰρ Σόλωνος νομογράφου
γαίης ἐξ ἱερῆς (οἴκησις δ' ἐν Θερμοπύλῃσιν),
40 ὃς μεσίτῃ Βασιλείῳ ὑπὸ μεγάλῳ τάσδε
κτήσατο βίβλους κἀμοὶ δῶκ' ἀπολαύειν.
Κώνστας γὰρ ἑώρταζε[2] Βασίλειον μέγαν ᾧ - -
ἠδ' ὃς Κώνσταντος τέκος Βασίλειον δ' ἡ - - -
θῆκε δ' ἐν οὐραγῷ φίλον τιμῶν ὑμν - - -
45 δῶκε δὲ βίβλους κεδνὰς Κώνσταντι φ - - -.
βαβαὶ καὶ θανὼν τέρας οἷον τελεῖ Βασίλειος.
Πόντου Καππαδοκίας τε μέγα κλέος εἰσέτι ζῇ,
δοξάσας αὖθις Ἑλλάδα, τὴν οἶδ' ὅσσοις - - -,
ὁππότ' ἐνὶ μαθήμασιν ὧδ' ἦν σὺν φίλῳ
50 Γρηγορίῳ λαμπτῆρι θεολογίας μεγάλῳ.
Χριστὲ ἄναξ, λίτομαί σε χαλῶν παμπληθὲς - - -
ὧδε παράσχοις Κώνσταντι παντὶ ξὺν μ . . ρ - - -
αὐτόθι γοῦν βασιλείῃ οὐρανίῃ κοσμήσ(αις)
τόνδ' ἱλασμοῖς Θεοτόκου ἠὲ Βασ(ιλείου).
55 Ἰωάκειμος ὑμνῶν προνοίην ἀείσω ταύτ(ην).

**635**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 11-ης ἑκατ. (μήκ. 0,29, πλ. 0,222), διῃρημένον εἰς τετράδια λε', τρία μὲν ἑξάφυλλα (ιζ', κβ', λ'), πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὀκτάφυλλα· τούτων μέντοι δύο εἰσὶν ἐλλιπῆ ἐξ ἀφαιρέσεως τριῶν φύλλων, ἑνὸς μέν, τοῦ πρώτου, ἀπὸ τοῦ κς' τετραδίου (μεταξὺ τῶν νῦν φύλλων 199-200), δύο δέ, τῶν ἐσχάτων, ἀπὸ τοῦ λ' τετραδίου (μεταξὺ τῶν φ. 236-237). Ὡς δὲ νῦν ἔχει τὸ τεῦχος, ἀριθμεῖ φύλλα 277, κατὰ δὲ τὴν ἀρίθμησιν τούτων 276 διὰ τὴν δὶς ἐπανάληψιν τοῦ 275-ου ἀριθμοῦ. Τὰ φ. 1, 2, 276 καὶ 277 ἐφθαρμένα ἱκανῶς. Τὸ κείμενον μονόστηλον

[1] Ἐν τῷ κώδ. ἔ χ ω ν τ'. [2] Ἐν τῷ κώδ. ἑ ό ρ τ α ζ ε.

ἐκ γραμμῶν 37(0,21×0,15), ἔχον ἐν ἑαυτῷ συνεχῶς ἔν τε ταῖς ἐπιγραφαῖς τὸ προσγεγραμμένον ἰῶτα, ἔτι δὲ πολυάριθμα ἐπίτιτλα κοσμήματα χρώματος ἐρυθροῦ, τὰ μὲν πιοειδῆ καὶ ἐπιμήκη, τὰ δὲ ταινιοειδῆ. Ἐν τῷ φ. 276α (=277) ἡ τοῦ καλλιγράφου ὑπογραφή, καὶ αὕτη ἱκανῶς ἐφθαρμένη· «+ Βοήθει τῶ σῶ δούλω Ἰλαρίωνι μοναχ(ῷ) καὶ ἱερε(ῖ) . . . . . . εν. ἐξεπιτρο(πῆς) - - -». Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 11α ἀναγινώσκεται τὸ σημείωμα τοῦτο· «+ Τὸ παρὸν σεσαθρωμένον εὑρόντες ἐν τῇ μητροπόλει Μελενίκου, ἵνα μὴ τέλεον ἀφανισθῇ λαβόντες ἀφιερώσαμεν τῷ Παναγίῳ τοῦ Κυρίου Τάφῳ, ὁ δ' ἀφαιρήσων ἐπικατάρατος. 1674 μηνὶ Ἰουνίῳ. + Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ἀποφαίνεται· ἐν Σέῤῥαις». Ἕτερα σημειώματα παλαιά, πιθανῶς 14-ης ἑκατ. α') «Ἀφιερώθη τὸ παρὸν νομοκάνονον ἐν τῇ ἁγία ⟨ἐπισκοπῇ⟩ Ἀρχαγγέλου μηνὶ Μαρτίω - -», φ. 16. — β') «+ Ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπίσκοπος Ἀρχαγγέλου καὶ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 80β. — γ') «+ Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Ἀρχαγγέλου Ἰωάννης καὶ πρωτοσύγκελλος», φ. 82α-83α*.

1. «Παύλο⟨υ τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστόλου⟩ διατάξεις περὶ ⟨κανόνων ἐκκλησιαστ⟩ικῶν». Ἀρχ. «Οἱ πρώτως προσ⟨ιόν⟩τες τῶι μυστηρίωι» κτλ., φ. 1α.

2. «Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν εἰς ν' τίτλους διει(=η)ρημένη». Ἀρχ. «Οἱ τοῦ μεγάλου Θεοῦ» κτλ , φ. 2α. — «Πρόλογος», φ. 3β. Ἀρχ. «Τὰ μὲν σώματα καταλλήλως» κτλ. — «Ἐκ ποίων συνόδων τε καὶ προσώπων καὶ πόσων κανόνων τὸ παρὸν ἠθροίσθη σύνταγμα», φ. 5β. — «Τίτλοι κανονικοῦ συντάγματος καὶ τῶν ἁρμοζόντων ἑκάστωι τίτλωι κεφαλαίων», φ. 6α. — «Τίτλος α'. Περὶ θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως», φ. 11α. Εἶτα οἱ λοιποὶ τίτλοι συμποσούμενοι εἰς ιδ'.

2. «Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων» μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ᾤαις, φ. 52α.

3. «Κανόνες τῶν τιη' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόν-

* Περὶ τοῦ κώδικος τούτου ἴδε καὶ *В. Н. Бенешевичъ*, Каноническій сборникъ XIV титуловъ. Ἐν Πετρουπόλει 1905, σ. 120.

των ἐν ὑπατ(ε)ίᾳ Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων. ἔτους χλς ἀπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐν μηνὶ Δεσίῳ ἐννεακαιδεκάτῳ πρὸ δεκατριῶν καλανδῶν ἰουλίων», φ. 56α. Σχόλια ἐν ταῖς ᾤαις.

4. «Κανόνες τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνελθόντων μακαρίων πατέρων, οἵτινες δεύτεροι μὲν εἰσὶ τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ, τῶν δὲ ἐν Νικαίᾳ προγενέστεροι, διὰ δὲ σεβασμιότητα προτέτακται αὐτῶν ἡ ἐν Νικαίᾳ», φ. 60α.

5. «Κανόνες τῶν ἐν Γάγγρᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ἐξετέθησαν», φ. 60β.

6. «Κανόνες τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ συνελθόντων πατέρων», φ. 62β.

7. «Κανόνες τῶν ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας συνελθόντων μακαρίων πατέρων», φ. 65β.

8. «Κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κ/πόλει συνελθόντων ἐν ὑπατ(ε)ίᾳ Φλαβίου Εὐχερίου καὶ Φλαβίου Εὐαγρίου τῶν λαμπροτάτων, ἑπτὰ εἰδῶν ἰουλίων», φ. 68α.

9. «Κανόνες τῶν σ' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντων μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαβίου Θεοδοσίου τὸ ιγ' καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ τὸ γ', τῶν αἰωνίων αὐγούστων, πρὸ δέκα καλανδῶν ἰουλίων», φ. 69β.

10. «Κανόνες τῶν χλ' ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων ὑπατείας Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν νοεμβρίων», φ. 71β.

11. «Κανόνες τῶν ἐν Σαρδικῇ συνελθόντων ἁγίων πατέρων», φ. 75α.

12. «Κανόνες τῶν ἐν Καρθαγένῃ συνελθόντων σιζ' μακαρίων πατέρων, φ. 79α.

13. «Κανόνες τῶν ἐν Κ/πόλει ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως» κτλ., φ. 112β-130β.

14. «Κανόνες τῶν ἐν Νικαίᾳ μακαρίων πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον ἔτει ,ςσης τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως, ἰνδ. ια', εὐσεβῶς βασιλευόντων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρός», φ. 131α-138α.

15. «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν Κ/-

πόλει ᾱ καὶ β̄ συνόδου, τῆς συστάσης ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων», φ. 138β κἑ.

16. «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περιωνύμῳ ναῷ καὶ ἐπωνύμῳ τοῦ θεολόγου (=τοῦ τῆς Θεοῦ Λόγου Σοφίας) συστάσης, τὴν ἑβδόμην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιωσάσης, πᾶσαν δὲ σχισματικὴν καὶ αἱρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης», φ. 142β.

17. «Τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας» κανόνες, φ. 143α.

18. «Τοῦ ἁγίου Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος κανόνες ἐμφερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ», φ. 144β.

19. «Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας» κανόνες. — α') «Ἀμφιλοχίῳ ἐπισκόπῳ Ἰκονίου περὶ κανόνων ἐπιστολὴ α'», φ. 151β. — β') «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γραφείσης ἐπιστολῆς περὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖν τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ τέλους καὶ τὴν ὥραν», φ. 161α. — γ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον τὸν Ταρσοῦ κατὰ τῶν δύο ἀδελφὰς γαμούντων ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ γαμουμένων», φ. 161α. — δ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον, ὥστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναίου», φ. 162β. — ε') «Τοῦ αὐτοῦ χωρεπισκόποις, ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοὺς κανόνας», φ. 163α. — ς') «Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ κζ' κεφαλαίου τῶν περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων», φ. 164α. — ζ') «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κθ' κεφαλαίου τῆς αὐτῆς πραγματ(ε)ίας».

20. «Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Λιτόιον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς», φ. 165α.

21. «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ», φ. 169α.

22. «Ἀποκρίσεις κανονικαὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἑνὸς τῶν ρν' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κ/πόλει, πρὸς τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν», φ. 170β.

23. «Θεοφίλου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τῶν Θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ, προσφώνησις», φ. 171β.— «Τοῦ αὐτοῦ Ἀφυγγίῳ περὶ τῶν λεγομένων Καθαρῶν». — «Τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθῳ ἐπισκόπῳ». — «Τοῦ αὐτοῦ Μηνᾷ ἐπισκόπῳ».

24. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολαὶ Δόμνῳ καὶ «τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις», φ. 173α-174α.

25. «Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου Κ/πόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας», φ. 174β.

26. «Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ Κ/πόλεως Μαρτυρίῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας, περὶ τοῦ ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς αἱρετικοὺς προσερχομένους τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ», φ. 176β.

27. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ῥουφινιανὸν ἐπίσκοπον, φ. 177α.

28. «Διάταξις οζ'. Διὰ τοὺς ⟨παρὰ⟩ φύσιν ἀσελγαίνοντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τριχός τε καὶ κεφαλῆς καὶ τῶν τοιούτων κελεύει ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις». Ἀρχ. «Πᾶσιν ἀνθρώποις» κτλ., φ. 178α.

29. «Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις συνᾴδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι» κτλ., φ. 178β κέ. Διατάξεις πζ'.

30. «Νόμος Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως» (= Collectio tripartita), φ. 218β-251β.

31. «Καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων» τίτλοι γ', φ. 251β κέ.

32. «Ἀποφθέγματα περὶ Χριστοῦ παλαιῶν φιλοσόφων Ἑλλήνων». Ἀρχ. «Ἀκοιμήτου πατρὸς ὄμματι» κτλ., φ. 276β.

**636.** Τεῦχος χάρτινον τοῦ πρώτου ἡμίσεος τῆς 17-ης ἑκατ., μήκ. 0,32, πλ. 0,205. Σελίδες ἠριθμημέναι 39 καὶ ἓν παράφυλλον μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα, περιέχον ἐν ἑαυτῷ πίνακα λέξεων.

Γεωργίου Κορεσσίου αὐτόγραφον εὑρετήριον λέξεων τῶν ἱερῶν Γραφῶν μεθ' ἑρμηνείας. Ἀρχ. «*Ἄγγελος*. ἄγγελος λέγεται ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐστὶ τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελος» κτλ.

**637**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1674-ου, ἐκ φύλλων 60 μήκ. 0,292, πλ. 0,21.

Νεκταρίου Ἱεροσολύμων αὐτόγραφος ἐκλογὴ ἑρμηνευμάτων εἰς τὸν Ἰώβ. Ἡ γενικὴ αὐτῆς ἐπιγραφὴ ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ· «Εἰς τὸν μακάριον Ἰὼβ ἐξήγησις ἐκ διαφόρων ἐξηγητῶν». Ἐν τῷ φ. 1α «τοῦ θεοφιλεστάτου Ὀλυμπιοδώρου διακόνου ὑπόθεσις εἰς τὴν βίβλον Ἰώβ». Τρία ἀποσπάσματα. — Ἐν τῷ φ. 2α «Πολυχρονίου ἑτέρα προθεωρία εἰς τὸν Ἰώβ». Αὐτόθι «ὑπόθεσις εἰς τὸν Ἰώβ». — Ἐν τοῖς φ. 3α-9β «Ὀλυμπιοδώρου διακόνου προθεωρία σύντομος εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον» Ἰὼβ καὶ «προθεωρίαι τῶν λοιπῶν κεφαλαίων». — Ἐν τῷ φ. 10α ἡ τοῦ Νεκταρίου ἐπιγραφή· «Ἐκ τῆς τῶν διαφόρων ἐξηγητῶν εἰς τὴν τοῦ μακαρίου Ἰὼβ πραγματείαν ἑρμηνείας, ᾗ ἐνετύχομεν πάνυ θαυμασίως ἐν παλαιῷ βιβλίῳ ἐν μεμβράναις κατὰ τὴν σεβασμίαν καὶ ἱερὰν μονὴν τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, ὅθεν μεταγράψαντες τὴν ἐναρχῆ τῆς βίβλου ὅλην τῆς πραγματείας προθεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἰδίως τὴν ἑνὸς ἑκάστου τῶν κεφαλαίων, ἃς συντόμως τε ἅμα καὶ φιλοπόνως ὁ θεοφιλέστατος Ὀλυμπιόδωρος ὁ διάκονος συνεγράψατο· ἀλλ' οὖν γε, καίπερ ἱκανῶς ἐχούσαις ταύταις πρὸς κατάληψιν τῆς ὅλης πραγματείας, ἡμεῖς οὐκ ἠρκέσθημεν, ἂν μὴ καί τινας ἐξηγήσεις κειμένων τινῶν, καὶ μάλισθ' ὅσα δύσληπτα δοκοῦσιν εἶναι, τοῖς μετιοῦσιν ἅπαν τὸ ὕφος τῆς ἱστορίας ἐνσημήνασθαι, τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας καὶ τοῦ καιροῦ μὴ συγχωροῦντος ἅπασαν τὴν βίβλον μεταγράψασθαι, συγκειμένην οὖσαν ἐκ διαφόρων ἐξηγητῶν, αὐτοῦ τε μάλιστα Ὀλυμπιοδώρου καί τινος Πολυχρονίου λεγομένου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἔτι δὲ καὶ Ὠριγένους καὶ ἑτέρων πλείστων, Ἀπολιναρίου, Ἰουλιανοῦ καὶ Διδύμου καὶ Μεθοδίου Σίδης καὶ Σεβήρου». Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐκλογῶν· «Ἐγράφη ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ θεοβαδίστῳ ὄρει Σινᾶ, παρὰ Νεκταρίου, πρώην Ἱεροσολύμων πατριάρχου, ἐκεῖσε ἐπιδημήσαντος.— κατὰ τὸ ͵αχοδον ἔτος. Ἰουλλ(ίου) ιη».

**638**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1645-ου, ἐκ φύλλων α' + 403 μήκ. 0,302, πλ. 0,194. Τὸ κείμενον φιλοκάλως γεγραμμένον καὶ

μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30. Τὰ ἀρχτικὰ τῶν κεφαλαίων γράμματα καί τινα ἐπίτιτλα κοσμήματα χρώματος ἐρυθροῦ· ἐρυθραὶ δὲ καὶ τῶν κεφαλαίων αἱ ἐπιγραφαί. Ἐν τῷ φ. 15α σημείωμα (ἔτ. 1655) Μίχου τινὸς ἀπὸ χωρίου Σιόρ, τοῦ πρότερον κατόχου τοῦ τεύχους. Ἐν τῷ προτεταγμένῳ φύλλῳ α' «Πίναξ εἰς τὸ προοίμιον τοῦ παρόντος νομίμου». Ἐν τοῖς φ. 1-15 «Πίναξ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παρόντος νομίμου. Ἰστέον ὅτι τὰ παρόντα κεφάλαια τοῦ ἀλφαβήτου ἅτινα εἰσὶν ἐν τῷ παρόντι νομίμῳ, ἔχουν καὶ ἑτέρας ὑποθέσεις καὶ κρίσαις ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἐκκλησιαστικαῖς καὶ πολιτικαῖς· καὶ εἰς μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ καθ' ἑνὸς κεφαλαίου ἔχει ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις καὶ κανονικάς, πρὸς δὲ τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου ἔχει κρίσαις πολιτικαῖς καὶ πῶς νὰ τιμωροῦνται οἱ πταίσται».

Ἐπιγραφή· «Σύνταγμα κατὰ ἀλφάβητον πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων καὶ τῶν νόμων ὁποῦ ἐκοπίασεν ὁ ἐν ἱερομονάχοις σοφώτατος καὶ λογιώτατος κὺρ Ματθαῖος τὸ ἐπίκλην Βλαστάρης· ἐξηγήθη δὲ αὐτὸ ⟨εἰς⟩ πεζὴν φράσιν ὁ ἀπαίδευτος ἁμαρτωλὸς Κουνάλης Κρη(=ι)τόπουλος». Ἀρχ. «Τὸ χρῆμα τῶν ἱερῶν καὶ θαυμαστῶν κανόνων» κτλ., φ. 16-399.—Φ. 399β Ὀφφίκια «τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀρχόντων, ὡς ἡ παλαιὰ ἔχει παράδοσις». Ἀρχ. «Πρῶτος ἐστὶν ὁ οἰκονόμος» κτλ. — Φ. 400β «Τάξεις (=ι) πρωτοκαθεδρίας τῶν ὁσιωτάτων πατριαρχῶν, καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκουνται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι Κ/πόλει». — Φ. 402α «Περὶ ποῖοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουσι τὴν σήμερον ἐπισκοπάς». — Φ. 403α «Περὶ τῶν μητροπολιτῶν, ποῖοι λέγουνται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι καὶ ποῖοι ὑπέρτιμοι μόνον».— Ἐν τῷ φ. 403β σημείωμα τοῦ καλλιγράφου ἐρυθροῖς γράμμασι· «Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερέων Γγίνου καὶ οἰκονόμου τῆς ἁγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Πωγωϊαννῆς. ἐν ἔτει ͵ζρνδῳ μηνὶ Σεπτεμβρίω ιςη». Εἶτα· «Νῦν δὲ ἐστὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου, καὶ ὅστις τὸ ἀφαιρήσῃ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εἴη ἀσυγχώρητος καὶ ἀφωρισμένος παρ' ἡμῶν. 1669 Ἰαννουαρίου κγη. + Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος».

**639**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 352 μήκ.

0,29, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 καὶ γεγραμμένον κανονικῶς ὑπὸ χειρὸς λογίου. Ἐν τῷ φ. 252 σημείωμα 18-ης ἑκατ. «Ἀιτοῦτο τὸ βυβλίων ἐστεῖν παπᾶ κὺρ Ἀγγέλου υἱοῦ κὺρ Νικειφόρου ἱερομονάχου τὸ ἐπίκλειον Φέτζεις - - - ὁ γράφον Πανταζῆς».

1. Κωνσταντίνου Ῥεσινοῦ βιβλίον καλούμενον Ὁδηγός. Ἐν τοῖς φ. 1-6 «πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου, ἡ καλουμένη ὁδηγός».— Φ. 7ᵃ-161ᵃ «Κωνσταντίνου Ῥεσινοῦ τοῦ Κορινθ(ίου) διδασκαλία καὶ ἐξήγησις ἀπεζῆ (= ἐν πεζῇ) φράσει εἰς τὴν ἑξαήμερον κτίσιν τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Προοίμιον. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἀρχόμεστε τῶρα νὰ ἐξηγήσωμεν» κτλ. — Φ. 162ᵃ-250ᵝ «Κωνσταντίνου Ῥεσινοῦ τοῦ Κορινθ(ίου) ἐξήγησις εἰς πάσας τὰς παραβολὰς τοῦ Εὐαγγελίου ἀπεζῆ φράσις. Συνοπτικὴ ἐξήγησις καὶ πολλὰ εὔμορφη νὰ μάθῃ καὶ νὰ καταλάβῃ πᾶς ἄνθρωπος τὴν σοφίαν καὶ διδασκαλίαν αὐτῶν».

2. «Αὗται αἱ διδαχαὶ εἰσί τινος ἑτέρου». Ἀρχ. «Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς δευτέρας παρουσίας. Ἡ ἁγία Ἐκκλησία, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, κατὰ δύο τρόπους ἀνακαλεῖ ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν» κτλ., φ. 251-351ᵝ. Ἀπὸ φ. 344 «τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἑνδεκάτης Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ».

**640.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 237 μήκ. 0,292, πλ. 0,205. Τὰ πρῶτα 8 φύλλα πρόσθετα, 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 7, 8, 10.

1. Μέρη νομοκάνονος. α') «Ἔκθεσις νέα ὅπως γράφει νῦν ὁ Κ/πόλεως πατριάρχης τῷ πάπᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις καὶ ἀρχιεπισκόποις, ναὶ μὴν καὶ τοῖς μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διϊθύνουσιν», φ. 1ᵃ. — β') «Αἱ ἐξαρχίαι τῶν μητροπολιτῶν», φ. 1ᵝ.— γ') «Ὅπως γράφουσι οἱ μητροπολῖται τῷ πατριάρχῃ Κ/πόλεως» καὶ λοιποῖς, φ. 3ᵃ. — δ') «Τίνα πιττάκια οὔτε ὑπογράφει ὁ πατριάρχης οὔτε βουλ(λ)ώνει, τίνα δὲ ὑπογράφει μέν, οὐ βουλ(λ)ώνει δέ, τίνα δὲ βουλ(λ)ώνει μόνον». Ἀρχ. «Ὁ πατριάρχης οὐχ ὑπογράφει οὔτε τὸν βασιλέα, οὔτε τὴν δέσποιναν» κτλ., φ. 5ᵝ. — ε') «Ποῖα πιττάκια ἔχουσι μολιβδόβουλ(λ)α». Ἀρχ.

«Μολιβόβουλ(λ)α δὲ κεῖνται εἴς τε τὰ βασιλικὰ» κτλ., φ. 6ª. — ς') «Ποῖα πιττάκια ἐπιγράφουσιν οἱ μητροπολῖται καὶ πῶς ταῦτα ἐπιγράφουσιν». Ἀρχ. «Οἱ μητροπολῖται πρὸς μὲν τὸν πατριάρχην» κτλ., φ. 6ª.

2. Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου πρόχειρον νόμων.—Φ. 11ª «Κριτῶν προκατάστασις ἢ περὶ δικαιοσύνης: —γέγονε δὲ καὶ αὕτη παρὰ τοῦ τὸ βιβλίον τοῦτο συντεταχότος». Ἀρχ. «Ὁ κρίνειν λαχὼν» κτλ. — Φ. 13ª-186ᵝ «Πρόχειρον νόμων τὸ λεγόμενον Ἡ Ἑξάβιβλος, συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἐπιτομὴν οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος, τοῦ καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου». Ἀρχ. «Προθεωρία+ Βιβλίον νόμων πάλαι πεποίηται» κτλ. Ἐν τῷ φ. 186ᵝ· «Τέλος σὺν θεῷ πάσης τῆς Ἑξαβίβλου». — Φ. 186ᵝ «Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης». — Φ. 187ᵝ (Φιλοθέου Κ/-πόλεως) «ἀνατροπὴ τῶν ἀναγεγραμμένων ἀναθεματισμῶν». — Φ. 189ª «Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίου τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Περὶ γεωργῶν α^{ον}. Χρὴ τὸν γεωργὸν» κτλ.

3. «Ἐπιτομὴ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων. Γέγονε δὲ αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου». Ἀρχ. «Τῶν κανόνων οἱ μέν εἰσι» κτλ., φ. 194ª-226ᵝ. Σχόλια ἐν ταῖς ᾤαις.

4. «Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου. Τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανὸν» κτλ., φ. 227ª-231ᵝ.

5. «Ἡ γεγονυῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κ/πόλεως», φ. 231ᵝ.

6. «Τὰ ὀφφίκια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας» καὶ «Τὰ ὀφφίκια τοῦ παλατίου», φ. 232ᵝ.

7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου «σωτηρίας σύντομος διδασκαλία». Ἀρχ. «Ὁ χριστιανὸς μᾶλλον δὲ καὶ μοναχὸς» κτλ., φ. 233ᵝ.

8. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου «ὁποῖον ὀφείλει εἶναι τὸν μοναχόν». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν εἶναι ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ σχήμασι» κτλ., φ. 234ᵝ.

9. «Τὰ εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν (ὀφφίκια)», φ. 235ª.

10. «Διερμήνευσις τῶν ὀφφικίων πάσης τάξεως». Ἀρχ. «Τοῦ παλατίου. Μετὰ τὸν αὐτάνακτα δεσπότης ἔστι, | δεύτερον ἀξίωμα σεβαστοκράτωρ» κτλ.

11. «Λέξεων ῥωμαϊκῶν συναγωγὴ κατὰ ἀλφάβητον», φ. 237α.

**641**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 226 μήκ. 0,285, πλ. 0,20. Τρεῖς γραφικοὶ χαρακτῆρες. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27-28. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱερομονάχου» (= τοῦ Νοταρᾶ).

1. «Προθεωρία ἐκτεθεῖσα σαφῶς ἄγαν παρὰ τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ τὴν ἀρίστην ταύτην πραγματείαν συστησαμένου, διὰ βραχέων ῥημάτων ὡς οἷόν τε τὸ πᾶν τῆς ὑποθέσεως ἐκτιθεμένη». Ἀρχ. «Τοῦτο τὸ βιβλίον συνέστη μὲν κατὰ τῆς τῶν Λατίνων καινοτομίας» κτλ., φ. 1α.

2. «Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Νείλου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Καβάσιλα, λόγος ἀποδεικνὺς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι, ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι, ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον ἐθέλειν τοῦ ζητουμένου καθέζεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητοῦ μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν· καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλλότριον τῶν ἀποστολικῶν νόμων καὶ πράξεων». Ἀρχ. «Ἡγούμεθα δεῖν πρὸς Λατίνους» κτλ., φ. 1β.

3. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἀρχ. «Φασὶν οἱ Λατῖνοι» κτλ., φ. 6β.

4. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐν ᾧ ἀντιλέγει Λατίνοις ἐν τοῖσδε τοῖς κεφαλαίοις». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν ἀρχαία τίς ἐστι δόξα» κτλ., φ. 18β. Διήρηται εἰς μθ' κεφάλαια.

5. Τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος» λόγοι δ'. Ἀρχ. «Καὶ ταῦτα μὲν ἡ τῶν Λατίνων ἐκκλησία» κτλ., φ. 28α.

6. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα λόγος εος ἀπὸ τῆς πρώτης πράξεως τῶν ἐν τῇ ς' συνόδῳ πραχθέντων». Ἀρχ. «Καὶ μὴν καὶ ἐκ τῆς ἁγίας» κτλ., φ. 73α.

7. (Τοῦ αὐτοῦ). «Λύσις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων, ἐξ ὧν συνάγειν οἴονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι». Ἀρχ. «Λατίνων κεφ. α$^{ον}$. Πρῶτον μὲν ἀρχαία τίς ἐστι» κτλ., φ. 83$^{β}$.

8. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι Λατίνοις συλλογισμοῖς χρωμένοις ἀποδεῖξαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον». Ἀρχ. «Λοιπὰ δὲ οἱ συλλογισμοὶ» κτλ., φ. 151$^{α}$.

9. «Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πάπα Ἰωάννου πρὸς τὸν ἁγιώτατον Φώτιον πατριάρχην Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Καὶ γὰρ ἡ σὴ ἀδελφότης ἐπίσταται» κτλ., φ. 202.

10. «Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἥτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κ/πόλεως καὶ διέλυσε τὰ σκάνδαλα τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης». Ἀρχ. «Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Βέκκου» κτλ., φ. 203$^{α}$-210$^{β}$.

11. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῦρι Βαρλαὰμ λόγος περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἀρχ. «Οἱ περὶ τὰς ἐπιστήμας δεινοὶ» κτλ., φ. 219$^{β}$-226.

**642**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 11-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 191 μήκ. 0,282, πλ. 0,215.

Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου συγγραφαὶ μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ᾤαις σχολίων. — Φύλλ. 1$^{α}$ «Πρόλογος εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον». Ἀρχ. «Τὴν μὲν εὐγένειαν» κτλ. — Φ. 3$^{α}$ «Ἐπίγραμμα εἰς τὸν μακάριον Διονύσιον περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας» (δίστιχον). Ἀρχ. «Ἀγγελικῆς σοφίης ἀμάρυγμα» κτλ. — Φ. 3$^{α}$ «Τῷ συμπρεσβυτέρῳ Τιμοθέῳ Διονύσιος πρεσβύτερος περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας». Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον: — Ὅτι πᾶσα θεία ἔλλαμψις κατὰ ἀγαθότητα» κτλ. Τῶν σχολίων ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφὴ ἱεραρχίαν ἔχει» κτλ. Εἰς φ. 40$^{β}$ τὸ «Τέλος τοῦ περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας λόγου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον».—Φ. 41$^{α}$ «Κεφάλαια τοῦ περὶ θείων ὀνομάτων». — Φ. 42$^{β}$ «Ἐπίγραμμα» τρίστιχον. Ἀρχ. «Σὸν νόον ἀρδεύσας Διονύσιε χεύμασι» κτλ. — Φ. 42$^{β}$ «Ἄλλο» τρίστιχον. Ἀρχ. «Εἰς νέον αἰγλήεντα» κτλ. — 42$^{β}$ Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ

μακάριος, ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν» κτλ. — Φ. 42$^β$ «Ἐπίγραμμα» τρίστιχον. Ἀρχ. «Μουσοπόλας μελεδῶνας» κτλ. — Φ. 43$^α$-125$^β$ «Περὶ θείων ὀνομάτων». Ἀρχ. «Νῦν δὲ ὦ μακάριε» κτλ. Τῶν σχολίων ἡ ἀρχή· «ᾱ. Ὅτι τὸ τοῦ πρεσβυτέρου ὄνομα καὶ τὸν ἐπίσκοπον δηλοῖ» κτλ.—Φ. 125$^β$ κέ. «Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας». Ἀρχ. «Ὅτι μὲν ἡ καθ' ἡμᾶς» κτλ. — Φ. 169$^β$ κέ. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον περὶ μυστικῆς θεολογίας. Τῷ συμπρεσβυτέρῳ Τιμοθέῳ Διονύσιος ἐπίσκοπος». Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην «ἐπίγραμμα» τρίστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ νόον αἰγλήεντα λείπει» κτλ. Εἶτα τὸ κείμενον τοῦ περὶ μυστικῆς θεολογίας. — Φ. 176$^α$-191$^β$ «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ διάφοροι» μετὰ σχολίων. Ἐν τῷ φ. 191$^β$· «+ Ἐπληρώθησαν αἱ δέκα ἐπιστολαὶ Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν: — χάρις θεῷ τελείω: — Χ(ριστ)έ, τόκος μεγάλοιο θεοῦ μεδέοντος ἁπάντων | ///κρατίεις κόσμοιο καὶ ἐς τέλος αὐτὸς ἀνάσσοις. | σὴ σοφίη κροτόεις σῇ σοφίη νόθος ἐκ ///ῆς ἀλάσθω.+ϛϞλνγωϞλχ: 'θοεμθνϛϘέϞθω, ωυλ'οϞθ 'λοθ» (=Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, σχόλια ὅλα». Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ προσθήκη ἐπιγράμματος διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν 14-ης ἑκατ., ἔχοντος οὕτως·

+ Ἅπαξ ἀναγνοὺς τὴν βίβλον ταύτην ὅλην
ὡς εἰς βυθὸν πέπτωκα σοῖς σοφοῖς λόγοις
καὶ πνίγομαι· φεῦ, χεῖρα δός μοι, παμμάκαρ
δοτὴρ Διονύσιε τῶν γεγραμμένων,
καὶ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀγνωσίας ῥῦσαι
τὸν οἰκέτην σου Γεώργιον τὸν τάλαν.

**643**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,29, πλ. 0,202, συνενοῦν δύο διάφορα χειρόγραφα σελίδας ἀμφότερα ἀριθμοῦντα 659, ὧν τινες ἄγραφοι (248-252, 378-384)[1]. Τὸ κείμενον μονόστηλον, γραφὲν μέχρι μὲν τῆς σελίδος 366 ἔτει 1661-ῳ, μέχρι δὲ τῆς σελίδος 659 ἔτει 1689-ῳ. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα ὑπάρχει παράφυλλον, ἐν ᾧ περιέχονται δύο σημειώματα· α') «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερο-

[1] Περιεγράφη τοῦτο πρότερον ἀνεπαρκῶς τε καὶ ἀνακριβῶς ἐν μέρει ὑπὸ J. Pargoire ἐν τοῖς Échos d' Orient, 1908, τ. 11, σ. 275.

μονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητός, καὶ Συ(=ι)ναΐτου καὶ τῶν φίλων».—β') «Ἐκ τῶν τοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου Νοταρᾶ τοῦ Πελοποννησίου, καὶ Ἁγιοταφίτου, καὶ τῶν φίλων, καὶ τέλος τοῦ Παναγίου Τάφου». Αὐτόθι καὶ ἐπιγραφὴ διὰ χειρὸς τοῦ γράψαντος τὸ πρῶτον μέρος τοῦ κώδικος ἔχουσα οὕτω·

1. «Σύνοψις θεολογίας τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Ζαβράνου. περὶ θεολογίας κατὰ τὸ ,αον χον ξαον ἔτος». Σελ. 1-174 «Θεωρία. Περὶ τῆς μοναδικῆς καὶ τρισυποστάτου τοῦ Θεοῦ οὐσίας. Τῆς ἀδιαιρέτου τριάδος τριμερὴς ἡ θέα καὶ ἀδιαίρετος» κτλ.

2. «Ἐκ τοῦ κατὰ Ἑλλήνων τρίτου βιβλίου Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου. Περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν θείων Γραφῶν». Ἀρχ. «Κεφάλαιον κηον. Ἐπεὶ δ' ἀνωτέρω ὅπου περὶ τῆς θείας γεννήσεως» κτλ., σ. 175-247.

3. Ἀδήλου. «Τίς ὁ τοῦ ποιητοῦ σκοπὸς ἐν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ. Κεφάλαιον πρῶτον. Ἡ δὲ περὶ τὴν σοφίαν σπουδὴ» κτλ., σ. 253-366. Διήρηται εἰς κεφάλαια ργ'.

4. «Ἀπάνθισμα ὡραῖον. Θεολογικόν. τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ Χορτακίου τοῦ Κρητός», σ. 367-377. Ἀρχ. «Περὶ ὀπτασίας ἁγίων. Αον. Καίπερ τὸ θεῖον οἱ περὶ ἡμᾶς ὅτι μάλιστα» κτλ.

5. «Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου ἀντίρρησις πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὑπὸ τοῦ Κ/πόλεως Κυρίλλου, ἐπιγραφεῖσαν ἐν ὀνόματι τῶν χριστιανῶν ἁπάντων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας», σ. 385-621. Ἀρχ. «Ἤρκει μὲν ἡμῖν καὶ πρὸς ἕνα μόνον ἀντιπαρατάττεσθαι» κτλ.

6. «Μελετίου ἀντίρρησις πρὸς τὰς τέτταρας ἐρωταποκρίσεις τοῦ Κυρίλλου», σ. 622-653. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς· «Ἐτελειώθη κατὰ τὸ ,αχπθον ἔτος τῆς σωτηρίας ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κς' ἰνδικτιῶνος ιβ' εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ ἔνδον τοῦ Ἁγίου Τάφου».

7. «Προτάσεις τινὲς καὶ αἱρέσεις τοῦ Καλουΐνου, ἐκ πολλῶν ὀλίγαι», σ. 655-659. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν· «1689, Δεκεμβρίου ιεη, ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ».

**644**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α' + 333 μήκ. 0,290, πλ. 0,200. Φύλλα ἄγραφα· 42, 43.—Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλί-

ου, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ἐν τῷ φύλλῳ α'· «Canones ss. apostolorum, conciliorum generalium et provincialiorum: Sanctorum patrum epistolae canonicae quibus praefixus est Photii C/tani patriarchae nomocanon κτλ. Lutetiae Parisiorum MDCXX - - - Μετεγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Ματθαίου ἱερέως Κυπρίου, τὸ ἐπίκλην Κιγάλα εἰς Βενετίαν. ἐν ἔτει ,αχλη^ῳ. ἐτελειώθη δὲ χάριτι Χ(ριστο)ῦ ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ. η'. καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὔχεσθε». Μεταξὺ τῶν φ. 1^α-12^α χεὶρ 18-ης ἑκατ. προσέθηκε τοῦτο· «Πίναξ κατὰ στοιχεῖον τῶν δεκατεσσάρων τίτλων τῶν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Φωτίου συγγραφέντων». Καὶ μεταξὺ τῶν φ. 12^β-41^β «Ἕτερος πίναξ κατὰ στοιχεῖον τῶν μετὰ τοὺς ιδ' τίτλους ἑξῆς τῆς βίβλου».

**645**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 107. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου Νοταρᾶ μετὰ διορθώσεων αὐτοῦ καὶ διαγραφῶν. —Ἐπιγραφή· «Ἐν Παταβίῳ. 1697.—Ἀνθολογία ἱστορική». Ἀρχ. «Ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἄχρι τῆς τελευτῆς τοῦ Χριστοῦ. Κεφ. α^ον». Ἐν τῷ φ. 107^β· «Τέλος τῆς ἐπιτομῆς τῆς καθολικῆς ἱστορίας καὶ τῷ ἁγίῳ Θεῷ ἡ δόξα αἰώνιος».

**646**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων γ' + 412 μήκ. 0,285, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὰ ὑπ' ἀριθ. α'-γ' φύλλα περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς «πίνακα τοῦ παρόντος βιβλίου»· πρὸ δὲ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὤας ἀναγινώσκεται τοῦ Χρυσάνθου Νοταρᾶ σημείωμα αὐτόγραφον ἔχον οὕτως· « + Ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος ἐδωρήσατο τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ ἱερᾷ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ ὁ ἀφαιρησόμενος ἐχέτω τὸ ἀνάθεμα. 1719. μηνὶ Ὀκτωβρίῳ».

Ἰωσὴφ Βρυεννίου συγγραφαὶ μς'. Ἡ πρώτη (φ. 1^α)· «Λόγος α' περὶ τῆς ὑπερθέου Τριάδος· εἴρηται ἐν τῷ παλατίῳ Τρικλίνῳ: — Θεὸς ἡ ἁγία μονὰς» κτλ. Ἡ ἐσχάτη συγγραφὴ ἀπὸ φ. 394 κέ. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος συμβουλευτικὸς περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν τῆς μελετωμένης γενέσθαι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ· εἴρηται δὲ ἐν τῷ συνοδικῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας: — Θεὸς ὁ πάντα ποιῶν» κτλ.

**647**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 239

μήκ. 0,292, πλ. 0,205. Τὸ κείμενον μονόστηλον (ἐκ γραμμῶν 28), ἔχον πολλαχοῦ κοσμημάτια χρωματιστά, πάντα δὲ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα καὶ χρωματιστά. Ἐν τῷ φ. 1ª κόσμημα πιοειδὲς ἐρυθροῦ χρώματος. — Ἀσματικὰ μηναῖα τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου, τοῦ τελευταίου μένοντος κεκολοβωμένου διὰ τὴν ἀπώλειαν δύο ἢ τριῶν φύλλων. Ἀρχ. «Οὗτος ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος διαγορεύεται». Τέλος· «Μηνὶ τῷ αὐτῷ λα. τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν - - -».

**648**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 326 μήκ. 0,292, πλ. 0,21. Τὰ πρῶτα 234 φύλλα βομβύκινα γραφέντα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1267-1275 ὑπὸ Μανουὴλ ἱερέως Στυλιανοῦ· τὰ δὲ λοιπὰ (φ. 235-326) ἐκ χάρτου συνήθους καὶ μεταγενέστερα τῶν πρώτων, τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. 233β πρόσθετον σημείωμα· «+ ἐπαρέλαβεν ὁ παναγϊώτατος καὶ π(ατ)ὴρ ἡμῶν ὁ πν(ευματ)ικὸς κῦρις Ἰσήδωρος. τὴν μονὴν τοῖς Θαραπιότίσις. ἐνέτι ςου ͲΡου νου Γης ἰν(δικτιῶ)νος ~ Ἰουλλίω ε». Τὸ ἔτος ὅμως τοῦτο, ἂν μὴ κακῶς ἀντεγράφη παρ' ἐμοῦ, πάντως ἔστιν ἐσφαλμένον· ἡ γὰρ 3-η ἰνδικτιὼν συμπίπτει ἀκριβῶς ἔτει ,ςͲΡξγ΄· ἄλλως τε ὁ λόγος ἐν τῷ σημειώματι οὐχὶ περί τινος ἀορίστου Ἰσιδώρου, ἀλλ' ὡς ἐγὼ νομίζω περὶ τοῦ οὕτως ὠνομασμένου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, Ἰσιδώρου τοῦ 1-ου, ὅστις ἀληθῶς ἦν πρότερον πνευματικὸς πατὴρ καὶ οὕτως ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς ὀνομάζεται χρονογραφίαις.

Ἀσματικὰ μηναῖα Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου. Ὁ μὴν Σεπτέμβριος ἀκέφαλος, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων δοξαστικοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ ψαλλομένου τῇ 1-ῃ Σεπτεμβρίου· «---θοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου* καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν, σῶτερ» κτλ. Ὁ μὴν Νοέμβριος κεκολοβωμένος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 119, ὅθεν ἄρχεται τὸ μηναῖον τοῦ Νοεμβρίου ὁ καλλιγράφος διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν ἐδήλωσε το ἑαυτοῦ ὄνομα διὰ τοῦ ἑξῆς κρυπτογράφου·

⁘ υὲκͲΡλβζλχψσνὲξͻνκλνβξϑ'ψσν: —

ξϑν'λχβο ωψϋοχ'ϑνλὼ 'ϟὲͲΡεχ'ω: —

ἤτοι «Χ(ριστ)έ, προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων: —Μανουὴλ Στϊλϋάνὸς ἱερεὺς». Ἐν τῷ φ. 116β «στίχοι» τοῦ αὐτοῦ καλλιγράφου ἔχοντες οὕτως·

Ἄλλος μὲν ἄλλο τῷ ναῷ τῳδὶ φέρει: —
οὗ ζῶσα κράτος σοφία Θεοῦ Λόγος:—
ποθῶν κακῶν λύτρωσιν εὑρεῖν ἐν κρίσει: —
ὁ δ' Ἰωσήφ, τὸ θαῦμα τῆς οἰκουμένης:—
ὁ πατριάρχης τῆσδὲ τῆς βασιλίδος:—
ὁ χρυσοβρύτης ἅμα καὶ πτωχοτρόφος: —
μηνῶν βίβλους τίθησι πρὸς δυσὶ δέκα [1].

Μετὰ τοὺς στίχους τούτους ὁ αὐτὸς καλλιγράφος προσέθηκε τὸ ἑξῆς κείμενον (φ. 116β-118β)· «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἀρσένϊον, πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως [2]: ἥτις τελεῖται τῇ τριάκοστῇ τοῦ Σεπτεβρίου μηνός». Ἀρχ. «Στιχηρά, ἦχος α'. Τῆς Βϋζαντίδος τὸ κλέος. — Πρὸς ⟨τὸ⟩ Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. —Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, * τῶν μοναζόντων ἡ δόξα * καὶ ποιμὴν οἰκουμένης, Ἀρσένιε τρισμάκαρ, * ῥῦσαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἔνδοξε, * ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ πειρασμῶν * ὡς Κυρίῳ παριστάμενος». Ὁ τῆς ἀκολουθίας ταύτης κανὼν εἰς ἦχον δ' ἄνευ ἀκροστιχίδος καὶ ἀνώνυμος, τὰ τροπάρια μόνον ἔχων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀλφαβήτου.

**649.** Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 376 μήκ. 0,28, πλ. 0,215. Φύλλα πρόσθετα (εἰς ἀναπλήρωσιν ἑτέρων προαπολεσθέντων) 1, 2, 99, 221-225, 258-262, 371-376. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγράφησαν τῇ 14-ῃ ἑκατ., τὰ δὲ λοιπὰ πάντα (3-98, 100-220, 226-257, 263-370) ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 10-ης ἑκατ. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Τὸ παρὸν βιβυλιον ὑπάρχει ἐμοῦ Θεοδοσίου ἱερέος Ρωμάνι» (?).—Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μετὰ μουσικῶν σημαδίων ἐρυθρῶν· οὗ τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 21, κεκοσμημένον τρισὶ πιοειδέσι καὶ πολυαρίθμοις ταινιοειδέσι κεχρωματισμένοις καὶ

[1] Ὁ λόγος ἐν τῷ ἐπιγράμματι περὶ προσφορᾶς τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας μηναίων τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωσὴφ τοῦ ἀπὸ Γαλησίου, γεγραμμένων κατὰ τὴν πρώτην ἀναμφιβόλως μακρὰν αὐτοῦ πατριαρχίαν (26 Δεκ. 1267— Μαΐου 1275) ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου Μανουὴλ ἱερέως Στυλιανοῦ. [2] Νοητέος Ἀρσένιος ὁ Αὐτωρειανός.

ἐπιχρύσοις κοσμήμασιν, ἔτι δὲ μεγάλοις ἐγκόσμοις ἀρκτικοῖς γράμμασι κεφαλεώδεσιν, ἅπασιν ἐγχρώμοις καὶ ἐπιχρύσοις. Ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος κόσμημα πρόσθετον (14 ἑκ.), σχήματος τετραγώνου, χρωματιστὸν καὶ ἐπίχρυσον. Ἀπὸ φ. 289β-364 μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων, ἔχον ἐν τῷ φ. 284β καὶ τὴν ἑξῆς διάταξιν· «ς' (=Φεβρουαρίου) τοῦ ἁγίου Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης: ζήτη Σά(β-βατον) ζ' τοῦ Λουκᾶ: Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. ζήτη Σεπτε(μβρίου) γ'». Ἀπὸ φ. 364β «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτὰς καὶ λειτουργίας καὶ παννυχίδας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἃς πολλάκις ποιεῖ». Ἀπὸ φ. 365α «Εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀναστάσιμα τὰ ια'»[1].

**650**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 219 μήκ. 0,245, πλ. 0,17. Ἐγράφη τῇ πρώτῃ δεκάδι τῆς 19-ης ἑκατ.—Σεργίου Μακραίου ἐπιστολαὶ αὐτόγραφοι (1774-1803), ὧν ἡ μὲν πρώτη «τῷ πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ ἐν ἀρχιερεῦσι Εὐγενίῳ Βούλγαρι εἰς Πετρούπολιν», ἡ δ' ἐσχάτη τῷ ἐν Σάμῳ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ (1785). Κατάλογον ἁπασῶν τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἐξέδωκε Κ. Σάθας, Μεσ. βιβλιοθήκη τ. 3, σ. πδ', 540-544.

**651**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. (μήκ. 0,248, πλ. 0,178) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 582, ὧν ἱκαναὶ ἄγραφοι (σ. 69-75, 77, 78, 421-425, 434-435, 459-465, 545, 558-561, 577). Ἐπὶ παραφύλλου τῆς πρώτης πινακίδος· «+ Ὁ Θαβωρίου Ἱερόθεος κανονικὸς διάδοχος τοῦ Ἱεροσολύμων: ἀνεγίνωσκον τὴν παροῦσαν βίβλον ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Δ: Σεργίου: τοῦ Μακραίου: συγγραφεῖσαν.—Ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου: ὁ δὲ ἀφαιρησόμενος ἔνοχος ἔσται καταδίκης . . . . Ἐν Κ/πόλει. αωμθ'».

Σεργίου Μακραίου συγγραφαὶ αὐτόγραφοι.

1. Σελ. 1-458. «Ὑπομνήματα ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας» διῃρημένα εἰς πέντε τμήματα, μετά τινων σημειώσεων. Ἐξέδωκε ταῦτα ἐντεῦθεν Κ. Σάθας, Μεσ. βιβλιοθήκη, τ. 3, σ. 201-419.

[1] Τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο περιέγραψε καὶ Ἐ. Ἰωαννίδης (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλολ. Σύλλογος, 1864, τ. 2, σ. 63)· ἀλλὰ κακῶς διακρίνας τὴν αὐτοῦ παλαιότητα μετέφερεν ἀπὸ τῆς 10-ης εἰς τὴν 12-ην ἑκατονταετηρίδα.

2. Σελ. 466-529. «,Αψξη^ω: κατὰ μῆνα Δεκέμβριον. Πολιτικὴ σχέδη, δι' ἧς ἄν τις κρίνοι οἷα τὰ κατὰ τὸ πολίτευμα». 'Αρχ. «Τῶν κοινῇ πραττομένων» κτλ.

3. Σελ. 530-544. «'Εγκώμιον» εἰς τὴν ἁγίαν μάρτυρα Μαρῖναν. 'Αρχ. «'Ωσὰν ἕνα πέλαγος ἀχανὲς» κτλ.

4. Σελ. 546-557. «'Επιγράμματα διάφορα», ὧν τινα (γ'-ς', ι', ιγ'-ιε') ἐξέδωκε Κ. Σάθας (Μεσ. βιβλιοθ. τ. 3, σ. ρθ'-ρια').— α') «Εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, πρόγραμμα λιτῆς». — β') «Εἰς εἰκόνας». — γ') «Εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ νεόδμητον σχολήν». — δ') «'Αμοιβαῖον». — ε') 'Ανεπίγραφον εἰς οἶκον 'Αλεξάνδρου 'Υψηλάντου. — ζ') «Προσφωνηματικόν». — η') «Εἰς τὴν ἑβδομάδα». — θ') «Εἰς πηγήν». — ι'-ια') «Εἰς ξενοδοχεῖον». — ιβ') «Εἰς τὴν Σειρὰν τῶν Πατέρων».—ιγ') «Εἰς εἰκόνα ἀρχιερέως». — ιδ'-ιε') «Εἰς εἰκόνα Φριδερίκου βασιλέως». — ις') «Προσφωνηματικὸν τῇ πρώτῃ ἐλθούσῃ πολεμικῇ νηΐ τῶν 'Ρώσων εἰς Κ/πόλιν». — ιζ'-ιη') «Πρὸς τὸν ἁρμοστὴν Νικόλαον 'Ρεπνῖνον».—ιθ'-κ') «Εἰς ναόν». — κα') «Εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς 'Ολβίας ἤτοι 'Οζιοῦς ἐν ἔτει ,αψπ'».— κβ') «'Επὶ τῆς ἐν Πόντῳ ναυμαχίας τῷ ,αψϞα' ἔτει, κατὰ διάλογον τοῦ 'Οθωμανικοῦ στόλου». — κγ') «Εἰς τὸν πρέσβυν Ταλίνσκην».

5. Σελ. 562-568. «'Επὶ τῆς λαμπροφόρου ἐπιγράμματα».

6. Σελ. 569-576. «'Ωδὴ ἐν μέτροις ἀναχρεοντείοις».

7. Σελ. 578-582. «'Επιτύμβια» 12, ἃ ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν Κ. Σάθας, Μεσ. βιβλιοθ. τ. 3, σ. ρια'-ριγ'.

**652.** Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 152 (0,238×0,17), ὧν τὸ πρῶτον κεκολοβωμένον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22-25. 'Εν τῷ φ. 1^α κόσμημα πιοειδὲς κιτρίνου καὶ ἐρυθροῦ χρώματος. 'Εν ἄλλοις πολλοῖς φύλλοις κοσμήματα ταινιοειδῆ ἢ ὀφεοειδῆ. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη γράμματα μεγάλου μὲν σχήματος, ἀλλ' ὅλως ἐρυθρά. — Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον Σαββατοκυριακόν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Κεκολοβωμένον. Μεταξὺ τῶν φ. 100^β-151^α τὸ μηνολόγιον αὐτοῦ. 'Απὸ φ. 151^β-152^β «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτὰς καὶ λειτουργίας καὶ παν(ν)υχίδας τῆς Μεγάλης 'Εκκλησίας,

ἃς πολλάκις ποιεῖ». Τὸ κείμενον λήγει εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις περικοπῆς δ' ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· «ενεσθησεσιν ἀστραπτούσαις + ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐ - - -».

**653**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ., ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἐκ φύλλων 117 μήκ. 0,235, πλ. 0,19. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 39 ἢ 40, ἔχον ἐπιγραφὰς ἐρυθρὰς καὶ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἀρκτικὰ ὡσαύτως ἐρυθρά.—Παρακλητικὴ ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων μαρτυρικοῦ τροπαρίου ψαλλομένου τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας τῆς περιόδου τοῦ πρώτου ἤχου· «(ἀγάλλε)σθαι(=ε). ὄντως καλὸν ἡμῶν (=ὑμῶν) το ἐμπόρευμα. φθαρτὰ γὰρ καταλ(ιπόντες)» κτλ. Ἴδε Παρακλητικῆς (ἐν Ῥώμῃ 1885) σ. 50.

**654**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1820-οῦ, ἐκ φύλλων β'+317 μήκ. 0,235, πλ. 0,165. Φύλλα ἄγραφα· 42-77, 305. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤας τοῦ φ. 299ᵃ διὰ χειρὸς τοῦ γραφέως· «,αωκ' Μαΐου α'». Ἐν τῷ φ. α'· «Τὸ παρὸν ἰατροσοφικὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ Παναγιώτου Σερδάρη Πελοποννησίου: καὶ ὅστις εἶναι τέλειος καὶ ἄριστος ἰατρὸς, ἠμπορεῖ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ, ὅταν ἤθελε τὸ καλέσῃ ἡ χρεία. ὅστις δὲ δὲν γινώσκει τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, νὰ μὴ λάβῃ τελείως αὐτὸ εἰς χεῖρας του, οὔτε νὰ διορίσῃ ἀπὸ τὰ γεγραμμένα ἰατρικὰ ὁποῦ ἐμπεριέχονται ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ. Παναγιώτης Σερδάρης». Εἶτα τὸ ὄνομα «Δωρόθεος». Μετὰ τοῦτο· «Ὅποιος θέλει νὰ μάθῃ ἰατρικήν, ἂς μὴ γυρεύῃ Εὐρώπην καὶ ἄλλα, ἀλλὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἄρχ(οντα) Σερδάρη, καὶ ἂν διαβάσῃ εἰς τὴν εὐγεν(ε)ίαν του δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, τὸν φθάνει, ὅσον νὰ διαβάσῃ εἰς τὴν Εὐρώπην δύο ἢ τρεῖς χιλιάδες χρόνους». Ἐν τῷ φ. β' «Κανόνες βίου».

Βρομὰντ Κόντζ «βιβλίον περὶ ἰατρικῆς». Ἡ ἐπιγραφὴ ἐν τῷ φ. 41ᵃ, ἐν δὲ τοῖς φ. 1-40 «πίναξ τοῦ παρόντος ἰατροσοφικοῦ βιβλίου». Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 78 διὰ τῶν λέξεων· «Ἀρθρίτης ἐστὶ φλεγμονὴ» κτλ. — Ἐν τοῖς φ. 297-299 πρόσθετος Σφέτζου Γέρσερ «ρετζέτα θαυμασίου βαλσάματος βοηθοῦντος ἐν διαφόροις ἀσθενείαις» καὶ «περὶ τοῦ εἴδους τῆς κατασκευῆς» αὐτοῦ.—Ἐν τοῖς φ. 301ᵃ-304ᵃ «Σημείωσις ἰατρικῶν δοκίμων καὶ πάνυ ὠφελίμων παρὰ Σταυράκη Χ. Σάββα Σαρράφη τοῦ Βυζαντίου».

*

**655**. Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1802-1803, ἐκ φύλλων 268 μήκ. 0,23, πλ. 0,162. Φύλλα ἄγραφα· 124, 159-164. — Φ. 1-123. Δανιὴλ Πατμίου τοῦ Κεραμέως μετάφρασις τῶν ἐπιστολῶν Συνεσίου.—Φ. 125-158. Μετάφρασις τοῦ περὶ βασιλείας εἰς Ἀρκάδιον λόγου τοῦ Συνεσίου.— Φ. 165-268. «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιστολῶν ἐξηγήσεις παρὰ Δανιὴλ Πατμίου τοῦ Κεραμέως».

**656**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1746-ου, μήκ. 0,235, πλ. 0,17. Σελίδες ἠριθμημέναι 326. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31. — Διδαχαὶ τουρκιστὶ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν. Ἐπιγραφή· «Που κιταπι γιαζαν Καϊσερη, ναχγελερηντε Βέξελη παπα Ισαϊνην, = Τορνου, Κωσταντη, ετους 1746 μιν, Μαρτιος, 20».

**657**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1746-ου, ἐκ φύλλων 207 μήκ. 0,232, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 22*.—Οἱ ψαλμοὶ Δαυὶδ ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστὶ μετὰ προλόγου τουρκικοῦ. Τὸ τουρκικὸν κείμενον διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν. Ἀρχ. «Κιτὰπ Ταβουτ. πεηγαμ περῖν. ζεπουρὶ» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ψαλμῶν· «Βεσηντὶ. ποῦ ζεπουρῖ. τεφά. γιαζάν. σουάλ. ολουνουρσά. Καγισερῖ. επαρχιασηντᾶ. μῖ. βεξὲ. κῶγιουντὲν. σαχῖν. ὠλᾶν. χριστιανλαρήν. ενετνασῆ. ελφᾶκῖρ. παπᾶ. Ισαϊανῆν. Τορνοῦ. κιουναχχὲρ. Κωσταντῆ. γιαζτῆ. ἀλλαχὴν ἐχσᾶνιπλᾶν. εγερ. χερκημκιοχουρσᾶ. πιζιτὲ τοβατᾶν ουνοῦτμασιν σενὲ, 1745, πασλαμῖς. σενε 1746 τεμᾶμ. ολμοῦς. Δεκεβριὸς ς».

**658**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1764-ου, ἐκ φύλλων 128 μήκ. 0,24, πλ. 0,172. Φύλλα ἄγραφα· 118-120. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1α διὰ χειρὸς τοῦ βιβλιογράφου· «͵αψξδ': Νοεμβρίου ιεη ἐγράφη». Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ φ. 128β σημειοῦται ταῦτα· «Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ Σαμουὴλ ἐξεδόθη γράμμα σιγγιλιῶδες συνοδικὸν μεμβράϊνον σταυροπηγιακὸν τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆς Μαλησίνης τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν εὑρισκόμενον· ὑπερόριος δὲ γενόμενος ὁ Σαμουὴλ, καὶ μετὰ τὸν Μελέτιον, ἐδόθη πά-

* Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα προσέθηκεν ὁ δέτης δύο παράφυλλα, ἐν οἷς σὺν ἄλλοις τισὶ σχεδίοις εὑρίσκεται διὰ μέλανος ἁπλοῦν σχέδιον εἰκόνος τοῦ προφήτου Δαυίδ.

λιν βεβαιωτήριον γράμμα σιγγίλλιον ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ κὺρ Θεοδοσίου τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης πατριαρχεύσαντος εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην μονήν. ὅθεν ἔστω εἰς ἔνδειξιν: — αψξθ: Ὀκτωβρίου $\overline{\text{κς}}^{η}$— Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς μονῆς ταύτης γέγραφα».

1. Φύλλ. 1-117. «Γεωργίου τοῦ Φραντζῆ μεγάλου λογοθέτου τῆς ἐν Κ/πόλει ποτὲ βασιλείας Ῥωμαίων ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ σὺν Θεῷ ἁγίῳ». Ἀρχ. «Βιβλίον πρῶτον κεφάλαιον α'. Ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιβήτωρ Ἀλέξιος» κτλ.

2. Φύλλ. $121^{α}$-$128^{α}$. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κ/πόλεως ὁμιλία ῥηθεῖσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν. ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ ἀμηρᾶ σουλτάνου Μεεχμέτη τάδε. + Ὁ ἀμηρᾶς λέγει αὐτῷ κτλ. - - - πάντα αὐτὰ τὰ κεφάλαια ἐμεταγλωττίσθησαν εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ Ἀχμὲτ καδδῆ Βεῤῥοίας τοῦ πατρὸς Μαχμοὺτ Τζελεπῆ τοῦ ἀναγραφέως».

**659.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 386 μήκ. 0,23, πλ. 0,17. Φύλλα ἄγραφα· 269-270. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28-31. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος ὑπάρχει κεχολλημένον μεμβράνινον φύλλον διστήλου τινὸς αἰθιοπικοῦ κειμένου.

1. «Ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ ἁγίου Πέτρου Δαμασκηνοῦ λόγοι, οὓς ἠρώτησε τῷ ἀββᾷ αὐτοῦ εἰς τὸ *Πρόσεχε σεαυτῷ*». Ἀρχ. «Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς θαρρῶν» κτλ., φ. $1^{α}$.

2. «Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων περὶ αὐταρκείας». Ἀρχ. «Μηδαμῶς ἕνεκεν τῆς χρείας» κτλ., φ. $2^{α}$·

3. «Τοῦ ἀββᾶ Εὐλογίου». Ἀρχ. «Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Εὐλόγιος, ὥσπερ ἄλλου τινὸς» κτλ., φ. $2^{β}$.

4. «Τοῦ ἀββᾶ Ἀντωνίου». Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· καθεζόμενος ἐν τῷ κελλίῳ σου» κτλ., φ. $3^{α}$.

5. «Ἐπιστολὴ Συμεὼν μητροπολίτου Εὐχαΐτων πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον». Ἀρχ. «Τρία μέρη λέγουσιν οἱ πατέρες» κτλ., φ. $3^{β}$-$7^{α}$.

6. «Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου περὶ διαφόρων τρόπων μετα-

νοίας καὶ σωτηρίας ψυχῶν ἐν κεφαλαίοις ι'». Ἀρχ. «Γινώσκων ὁ Θεὸς τὸ ἀσθενὲς» κτλ., φ. 7α-9α.

7. «Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἀρχ. «Τὸ τελειότατον ἔργον τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας», φ. 9α.

8. «Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ». Ἀρχ. «Τῷ ἀββᾷ Λουκίῳ παρέβαλλον εἰς τὸ Ἔννατον» κτλ., φ. 10β.

9. «Κεφάλαια ι' πάνυ ὡραῖα». Ἀρχ. «ᾱ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ διώκει» κτλ., φ. 11α. Εἶτα τεμάχη ἀββᾶ Δωροθέου, Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Μάρκου μοναχοῦ, Νείλου μοναχοῦ, Γεροντικοῦ καὶ βίου τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου.

10. «Ἐκ τοῦ Παραδείσου παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν Ἀντώνιον» κτλ., φ. 13α.

11. «Περὶ ἀνεξικακίας καὶ πραότητος». Ἀρχ «Παρέβαλον ἀδελφοὶ» κτλ., φ. 23α.

12. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «λόγος περὶ ἀγάπης». Ἀρχ. «Μηδὲν προτιμήσωμεν» κτλ., φ. 26β.

13. «Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ περὶ τὰ σαραντάρια ὁποῦ κάμνουν διὰ τοὺς ἀπεθαμένους, ὅτι τελείως λυτρώνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν». Ἀρχ. «Ἐξηγοῦνται εἰς τὸ Πατερικὸν» κτλ., φ. 27β.

14. «Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερέων διὰ σαραντάρια τῶν ζώντων». Ἀρχ. «Ἕνας ἄρχοντας εἰς τὴν Νικομήδειαν» κτλ., φ. 28α.

15. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «λόγος περὶ μετανοίας καὶ περὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ». Ἀρχ. «Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, νυκτὸς καὶ ἡμέρας» κτλ., φ. 29α.

16. «Ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος μερικὰ κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα». Ἀρχ. «Ὁ μακάριος καὶ δοῦλος τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 30β.

17. «Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ ῥήτορος διδασκαλία πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς πεζῇ φράσει εἰς τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως». Ἀρχ. «Πρῶτον πρέπει τῷ ἀληθινῷ» κτλ., φ. 33β.

18. «Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ». Ἀρχ. «Ἀδελφέ, τί πλανᾶσαι ἐνεργούμενος» κτλ., φ. 37α.

19. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις τῶν ἁγίων» κτλ., φ. 38ᵅ.

20. «Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὑρισκομένων». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, αὐτὰ τὰ λόγια καὶ ταῖς παραγγελίαις» κτλ., φ. 41ᵅ.

21. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος περὶ ἀσκήσεως, πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν» κτλ., φ. 42ᵝ.

22. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ν′ ψαλμοῦ, καὶ περὶ μετανοίας εἰς τὸν βασιλέα Δαυίδ, καὶ περὶ τῆς τοῦ Οὐρίου». Ἀρχ. «Οἱ ζωγράφοι μιμοῦνται» κτλ., φ. 43ᵝ.

23. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος β′ εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ πεντηκοστοῦ ψαλμοῦ καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς τραπέζης» κτλ., φ. 50ᵅ. Εἶτα ἑρμηνεῖαι εἰς τοὺς ψαλμοὺς ρθ′, ρμ′, ρμα′, ρκθ′, ριζ, ε′ καὶ ἑτέρους, φ. 59-268.

24. «Χρυσοστόμου περὶ σωτηρίας ψυχῆς». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, ὅσα τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ., φ. 271ᵅ.

25. «Χρυσοστόμου περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Διαγράψωμεν, ἀγαπητοί, τὰ τῆς μετανοίας φάρμακα», φ. 273ᵝ.

26. Ἀνωνύμου «ὅτι οὐ χρὴ εὐτραπελίζειν τὸν ἀσκητήν». Ἀρχ. «Πανάγιαι αἱ παραινέσεις» κτλ., φ. 275ᵅ.

27. Ἀνωνύμου «περὶ ὑπομονῆς». Ἀρχ. «Οἱ διψῶντες ὁδοιπόροι» κτλ., φ. 278ᵝ.

28. Ἀνωνύμου «περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος». Ἀρχ. «Οἱ κατὰ τῆς ἁγίας» κτλ., φ. 282ᵅ.

29. «Χρυσοστόμου λόγος πάνυ ὠφέλιμος περὶ πίστεως καὶ εἰς τὸν περὶ φύσεως νόμον, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος» κτλ., φ. 287ᵝ.

30. «Χρυσοστόμου περὶ προσευχῆς λόγος α′». Ἀρχ. «Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει» κτλ., φ. 292ᵝ. Ἀπὸ φ. 295ᵅ ὁ β′ λόγος. Ἀρχ. «Ὅτι μὲν παντὸς ἀγαθοῦ» κτλ.

31. «Χρυσοστόμου λόγος περὶ μετανοίας ἐξ ἀγροῦ διὰ χρόνου ἐλθόντος. Λόγος α′». Ἀρχ. «Ἆρα ἐμέμνησθε ἡμῶν» κτλ., φ.

298. Εἶτα οἱ λοιποὶ λόγοι.—α') «Περὶ μετανοίας καὶ κατανύεως καὶ ὅτι ταχὺς ὁ Θεὸς εἰς σωτηρίαν, βραδὺς εἰς τιμωρίαν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς Ῥαὰβ παράδοξος ἱστορία. Λόγος β'». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ θεῖος ἀπόστολος» κτλ., φ. $301^{\beta}$. — β') «Περὶ μετανοίας καὶ ἐς τὴν σκυθρωπότητα βασιλέως Ἀχαὰβ καὶ εἰς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην Λόγος γ'». Ἀρχ. «Εἴδετε τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ» κτλ., φ. $308^{\alpha}$.— γ') «Περὶ μετανοίας λόγος δ'». Ἀρχ. «Εἰ καὶ χθὲς ὑμῶν ὑπελείφθην» κτλ., φ. $311^{\alpha}$. — δ') «Περὶ μετανοίας καὶ εἰς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐν ταῖς συνάξεσιν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης καὶ κρίσεως. Λόγος ε'». Ἀρχ. «Ὥσπερ τοῖς σπείρουσιν» κτλ., φ. $315^{\alpha}$.— ε') «Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης λόγος ς'». Ἀρχ. «Ἆρα οἴδατε πόθεν» κτλ., φ. $316^{\beta}$. — ς') «Περὶ μετανοίας καὶ εὐχῆς λόγος ζ'». Ἀρχ. «Οἱ ποιμένες τὰ πρόβατα» κτλ., φ. $320^{\alpha}$.

32. «Χρυσοστόμου ὁμιλία περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμῖν ὦ φιλόχριστοι» κτλ., φ. $323^{\beta}$.

33. «Χρυσοστόμου ὁμιλία, ὅτι τὸ μὴ λέγειν, ἅπερ ἴσμεν, καὶ εἰς ἑτέρους ἐκφέρειν πενέστερον ποιεῖ καὶ τὴν χάριν σβέννυσι» κτλ. Ἀρχ. «Ἱκανῶς ἐν ταῖς ἔμπροσθεν» κτλ., φ. $331^{\beta}$.

34. «Χρυσοστόμου πρός τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ἀπόδειξις, ὅτι ἔστι θεὸς ὁ Χριστὸς ἐκ τῶν παρὰ τοῖς προφήταις πολλαχοῦ περὶ αὐτοῦ εἰρημένων». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων» κτλ., φ. $336^{\beta}$.

35. «Χρυσοστόμου εἰς τὸ ὅτι Παλαιᾶς καὶ Καινῆς εἷς νομοθέτης, καὶ εἰς τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως, καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Τῆς Χριστοῦ βασιλείας τὸ εὐαγγέλιον» κτλ., φ. $347^{\alpha}$.

36. «Ὅτι οὐκ ἀρκεῖ ἡ νηστεία τῆς τεσσαρακοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν» κτλ. Ἀρχ. «Περὶ τὸ τέλος ἡμῖν τῆς νηστείας ὁ καιρὸς» κτλ. φ. $352^{\beta}$.

37. «Χρυσοστόμου ὁμιλία περὶ νηστείας καὶ εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν» κτλ. Ἀρχ. «Φαιδρὰ σήμερον», φ. $359^{\alpha}$. — «Λόγος περὶ νηστείας β'» Ἀρχ. «Ὡς τερπνὰ τῆς πνευματικῆς» κτλ., φ. $362^{\beta}$.

38. «Χρυσοστόμου λόγος περὶ νηστείας α'». Ἀρχ. «Καλὴ ἡ νηστεία» κτλ., φ. $366^{\beta}$. — Λόγος β'. Ἀρχ. «Οὐχ ἑαυτῷ μόνον

ἀρκεῖν» κτλ. φ. 368β. — Λόγος γ'. Ἀρχ. «Οὐ τοῦτο μόνον ἐστὶ τὸ ζητούμενον» κτλ., φ. 370α.

39. (Χρυσοστόμου) «εἰς κήρυγμα νηστείας λόγος α'». Ἀρχ. «Ἐπὶ θεραπείαν τήμερον» κτλ., φ. 372β.—«Περὶ νηστείας λόγος β'». Ἀρχ. «Πάλιν ἡμᾶς ἡ ἁγία νηστεία» κτλ., φ. 373β.— «Περὶ νηστείας λόγος γ'». Ἀρχ. «Πρώην ἐξ ὧν ἠκηκόατε», φ. 374β. — «Περὶ νηστείας λόγος δ'». Ἀρχ. «Αἱ τῶν ὑδάτων πηγαὶ» κτλ., φ. 375β. — «Περὶ νηστείας λόγος ε'». Ἀρχ. «Σήμερον, ἀγαπητοί, τὸν ἰατρὸν» κτλ., φ. 376α.— «Περὶ νηστείας λόγος ϛ'». Ἀρχ. «Πάλιν νηστείας καιρὸς» κτλ., φ. 377α. — «Περὶ νηστείας λόγος ζ'». Ἀρχ. «Ἦκε καὶ σήμερον Ἱερεμίας» κτλ., φ. 478β.

40. «Χρυσοστόμου ὁμιλία περὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Περὶ δογμάτων ὑμῖν ἔμπροσθεν διελέχθημεν» κτλ., φ. 380.

**660**. Τεῦχος τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 250 στιλπνοῦ χάρτου, μήκ. 0,23, πλ. 0,165. Τὸ κείμενον καλόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26-27, κεκοσμημένον ἐνιαχοῦ ταινιοειδέσι κοσμήμασι χρώματος βυσσίνου, ἔχον δὲ καὶ ἔγκοσμα ἀρχικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ταὐτόχροα. Ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὄψεων ἀμφοτέρων τῶν πινακίδων ὁ δέτης ἐκόλλησε διαιρέσας εἰς δύο φύλλον μεμβρανίνου κώδικος διστήλου τῆς 11-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται μέρος ἐπιτόμου λειτουργικοῦ συναξαρίου.

1. Παρακλητικὴ ἀκέφαλος διὰ τὰς ἀκολουθίας Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων· «- - - οὐρανοῖς χαίρων πεπολίτευται:—Ναὸς καὶ παλάτιον ἐδείχθης Μαριάμ· ὁ ὢν γὰρ ἐν οὐρανοῖς ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ σου. — Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου» κτλ., φ. 1-71β.

2. «Ἐξαποστειλάρια ἑωθινὰ τὰ ια' σὺν τοῖς Εὐαγγελίοις», φ. 71β-82α.

3. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ εἱρμολογίου περιεχομένου (= περιέχοντος) πάντας τοὺς παρὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ποιηθέντας εἱρμούς», φ. 82α-123α.

4. «Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν Ἄμωμον ἐν τῇ ἀποτομῇ,

ἑορτῇ τοῦ μεγάλου Προδρόμου». Ἀρχ. «Στάσις πρώτη: — Μακαρίζομέν σε βαπτιστὰ» κτλ., φ. $123^α$-$126^β$.

5. «Ἀκολουθία ἐπὶ νυκτερινῆς φαντασίας», φ. $126^β$-$128^β$.

6. «Ἀρχὴ τοῦ Πραξαποστόλου περιέχων τοῦ ἐνιαυτοῦ σαβᾶ^ω κυ^ας (=Σαββατοκυριακάς), ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ μηνολόγιον τῶν ἁγίων πάντων σὺν τροπαρίοις, κοντακίοις», φ. $128^α$-$250^α$.

**661**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1792-ου, ἐκ φύλλων 339. Αὐτόγραφον Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.

1. Ἀθανασίου Παρίου πρόλογος (φ. 1-4) εἰς τὰ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ κείμενα, λέγοντος ἐν αὐτῷ σὺν ἄλλοις ὅτι τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἀντίγραφον εὗρεν ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων. Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντως καὶ μεγάλων» κτλ. Τέλος «͵αψϞβʹ: Ἰουνίου κϛ^η: Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος καὶ ἐν Χριστῷ ὑμῶν ἀδελφός».

2. «Ἀφθονίου τοῦ σοφιστοῦ περὶ προγυμνασμάτων, μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ παλαιῶν ἐξηγήσεων· καὶ πρῶτον περὶ τοῦ προγυμνάσματος ἐν γένει, τοῦτ' ἔστιν ὅρος αὐτοῦ καὶ τίς ἐκ τούτων ὠφέλεια». Ἀρχ. «Προγύμνασμα ἔστιν ἄσκησις» κτλ. Ἐξέδωκεν Ἀθανάσιος Πάριος· ἴδε τὴν αὐτοῦ Ῥητορικὴν πραγματείαν, Ἐνετίῃσιν 1799, σ. 1-532.

3. «Ἐγχειρίδιον διδάσκον ἰδίᾳ περὶ τοῦ ἐπιδεικτικοῦ γένους». Διήρηται εἰς ὀκτὼ κεφάλαια. Ἀρχ. «Κεφ. αʹ. Περιττόν, ὡς ἔοικεν, ὁ Ἑρμογένης ἡγήσατο» κτλ., φ. 323-339. Ἴδε Ἀθ. Παρίου Ῥητορ. πραγματείας σ. 1-28 (ἐν τῷ παραρτήματι ταύτης).

**662**. Τεῦχος χάρτινον καὶ κολοβὸν ἐκ φύλλων 228 μήκ. 0,233 πλ. 0,163. Φύλλα ἄγραφα· 180-181. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἰλιάδος Α - Ε μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ᾤαις σχολίων καὶ παραφράσεως ἄνωθεν τοῦ κειμένου.

**663**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 185 μήκ. 0,228, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26. Φύλλα ἄγραφα· 120, 170. Τὰ φ. 1-120 διῄρηνται εἰς ιηʹ τετράδια ἠριθμημένα. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. $1^α$ ἀναγινώσκεται τὸ ἑξῆς ex-libris 16-ης ἑκατ. «Κυρίλλου ἱερομονάχου ΙΓ».

1. «Φύλλ. $1^α$-$56^β$. «+ Ὀνομάτων ἀττικῶν συλλογή, ἐκλεγεῖ-

σα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κῦρις Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος. συναχθεῖσαν ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν· συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ᾱ. Τὸ ᾱ μόριον ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν, ὡς ἐν τῷ *ἄκλητος*» κτλ. Τέλος· «οἷον, ὡς ὄφελον γε, καὶ σὲ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον: + τέλος τῆς κατὰ στοιχεῖον ἀρίστης γραμματικῆς τοῦ σοφωτάτου κῦρι Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου».

2. Φύλλα $57^{\alpha}$-$119^{\beta}$. «Ὀνομάτων ἀττικῶν ἐκλογή, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν πάλαι, καί τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα· τῷ σοφωτάτῳ καὶ τιμιωτάτῳ μοναχῷ πονηθεῖσα κῦρι Θεοδοσίῳ τῷ μαγίστῳ». Ἀρχ. «Αἰχμάλωτον ποιοῦ» κτλ. Τέλος· «μηδεμίαν τοῦ $\overline{\alpha\nu}$ δύναμιν ἔχοντος: — + υἱέϊ παμμεδέοντος θεοῖο ἄνακτι Χριστῷ δόξα: — ἡ τοῦ μαγίστρου γραμματικὴ τέλος ἔσχεν».

3. Φύλλ. $121^{\alpha}$-$122^{\alpha}$. «Ὅρα τί λέγει ἐνταῦθα περὶ κοινῆς συλλαβῆς ἀναγκαῖα πάνυ». Ἀρχ. «Ὁ μὲν τεχνικὸς τρεῖς μόνους εἶπε τρόπους κοινῆς συλλαβῆς» κτλ. Τέλος· «ἐμήκυνε τὴν $\overline{\nu\alpha}$ συλλαβήν».

4. Φύλλ. $122^{\alpha}$-$131^{\alpha}$. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς περὶ τῶν ἐμμέτρων λόγων διδασκαλίας: ἡ παροῦσα πραγματεία ἐκ διαφόρων ἤθροισται βιβλίων». Ἀρχ. «Πόσα στοιχεῖα λόγου; κδʹ. Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ γράμματα λέγονται» κτλ. Τέλος· «ἢ τὸ εἶδος ἀντὶ γένος, ὡς τὸ *ἤκουον* ἀντὶ *ἠσθανόμην*.

5. Φύλλ. $131^{\alpha}$-$155^{\beta}$. «(Ἀ)στρονομίης ἔμπειρος κλεινῆς καὶ γραμματικῆς | Ἡφαιστίων μετρικὴν ἔξοχα πάντων καὶ τήνδε | αὐτὸς ἑῇ διανοίᾳ χρησάμενος ξυνέγραψεν: — Ἡφαιστίωνος ἡ παροῦσα πραγματεία». Ἀρχ. «Βραχεῖα ἐστὶ συλλαβὴ ἡ ἔχουσα» κτλ. Τέλος· «τὸ πολυσχημάτιστον, ὡς ἤδη εἴρηται αὐτὸ ἐν τῷ ἀσυναρτήτῳ».

6. Φύλλ. $155^{\beta}$-$156^{\beta}$. «Ἡφαιστίωνος μετρικῆς εἰσαγωγῆς περὶ ποιήματος». Ἀρχ. «Τῶν ποιημάτων τὰ μέν ἐστι κατὰ στίχον» κτλ. Τέλος· «τοῦτο καὶ ἐπῳδικῶς γεγράφθαι δοκεῖν».

7. Φύλλ. $156^{\beta}$-$161^{\beta}$. «Τοῦ αὐτοῦ Ἡφαιστίωνος σαφεστέρα

διδασκαλία περὶ μετρικῆς εἰσαγωγῆς, ἢ περὶ ποιήματος». Ἀρχ. «Στίχος ἐστὶ ποσὸν μέγεθος μέτρου» κτλ. Τέλος· «διὰ τούτων δηλούντων ἡμῶν, ὅτι ἀνταποδίδονται».

8. Φύλλ. 161$^β$-169$^α$. «Διδασκαλία σαφεστάτη Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου περὶ τῶν ἐν στίχοις μέτρων, ἁπάντων διὰ στίχων πολιτικῶν· τὰ δὲ προοίμια μόνον συντέθειντε(=αι) διὰ στίχων ἡρωϊκῶν». Ἀρχ. «Γραμματικοὶ μαθέειν ποθέοντες» κτλ. Τέλος· «καὶ στίχος ἀκατάληκτος ἐστὶ καὶ ἀρτιόπους». J. A. Cramer, Anecdota graeca e codd. mss. biblioth. Oxoniensium, τ. 3, σ. 302-323,16.

9. Φύλλ. 171$^α$-178$^β$. «Τοῦ αὐτοῦ κῦρι Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου — — — — καὶ συντάξεως ὀνομάτων». Ἐπιγραφὴ ἐφθαρμένη. Ἀρχ. «Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν δηλοῦσι πάθος» κτλ. Τέλος· «προσώκειλεν ἡ ναῦς λέγουσιν».

10. Φύλλ. 178$^β$-182$^α$. «Φρυνίχου ἐκλογὴ ἀττικῶν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων». Ἀρχ. «Ἑκοντὴν οὐ χρὴ λέγειν» κτλ. Τέλος· «ἀποτετέλεσται χρὴ λέγειν καὶ οὐκ ἀποτεπ(=τ)ελεσμένον».

11. Φύλλ. 182$^α$-185$^α$. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «(Ἰ)στέον ὡς οἱ Ἀττικοὶ ῥημάτων τοῦ ἐνεργητικοῦ γραφομένων» κτλ. Τέλος· «οὐ γὰρ συντάττεις πτῶσιν μετὰ πτώσεως».

**664**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,212, πλ. 0,155. Σελίδες ἠριθμημέναι 81. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τῆς 1-ης σελίδος· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου Ἱεροσολυμίτου».

Γερασίμου Βλάχου σχολαστικῆς θεολογίας μέρος δεύτερον. Ἐν ταῖς σελίσι 1-9 «Πίναξ τοῦ πρώτου τόμου τοῦ δευτέρου βιβλίου τῆς ἱερᾶς σχολαστικῆς θεολογίας». Ἀπὸ σελ. 10 κέ. τὸ κείμενον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης· «Εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον τῆς θεολογίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παραφράσεις καὶ ζητήματα ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου Βλάχου, καθηγουμένου, τοῦ Κρητός, τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος». Ἀρχ. «Μέρος πρῶτον . . . . Προθεωρία. Μνησθήσομαι δὴ τῶν ἔργων» κτλ.

**665**. Τεῦχος χάρτινον φιλοκάλως ἐσταχωμένον, ἔχον τὰς πινακίδας δέρματι κεκαλυμμένας· ἐφ' ὧν ἔκτυπα χρυσᾶ κοσμήματα καὶ δύο εἰκόνων, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀριθμεῖ φύλλα 202 μήκ. 0,212, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22, ἔχον ἐπιγραφὰς ἐρυθρὰς καὶ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα, ἐρυθρὰ πάντα. Ἐπὶ τοῦ φ. 202. «Καὶ τόδε Κυρίλλου ἀρχιμανδρίτου Ἁγιοταφίτου τοῦ ἐκ Τύρναβον». Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς δευτέρας πινακίδος δύο σημειώματα, τὸ μὲν 17-ης, τὸ δὲ 18-ης ἑκατ. α') «+ Ὁ Ναζαρὲτ Μακάριος. — + αὐτὸς ὁ νόμος ὑπάρχει καὶ εἶναι χαμοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Μακαρίου Πελοποννησίου, τανύν Ναζαρὲτ. ἐξαρχῆς καὶ μηδῆς τολμήσι καὶ ἀποξενόσι ἀποεμοῦ ὅτι εἶναι εἰς τὸν ἀφορισμόν». — β') «Οὗτος ὁ νόμος ὑπάρχει κἀμοῦ Σαμουὴλ τοῦ πρωτοσυγκέλου Πελοποννησίου τοῦ καὶ Δημιτζαναίου».

Νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων τγ'. Ἐν τῷ φ. 1α πρόλογος. «Τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστιανοῖς κτλ. - - - Θησαυρὸς κεκρυμμένος» κτλ. — Φ. 2α-14β πίναξ τῶν κεφαλαίων. — Φ. 15 κέ. «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντα συμπαθὴς καὶ νὰ μηδὲν πιστεύῃ λόγους τινός, χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ. Ματθαίου τοῦ νομοθέτου, ὁ ὁποῖος ἦτον ἱερομόναχος καὶ πολλὰ σοφώτατος, τὸ ἐπίκλην Βλαστάρης.— ᾱ. Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Τὸ κεφάλαιον τγ' (φ. 201α) «περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον, ὅταν ὁ ἄνδρας λείπῃ πέντε χρόνους καὶ δὲν ἀπεστείλῃ ἐξόδοις (= ἀποστείλῃ ἐξόδους) τῆς γυναικὸς αὐτοῦ».

**666**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1713-ου, ἐκ φύλλων 269 μήκ. 0,218, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις κτῆμα Ἀνανίου ἱεροδιδασκάλου» (= τοῦ Ἀντιπαρίου). Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ αὐτοῦ φύλλου· «Νικοδήμου πέφυκα ἱερομονάχου τοῦ Καρούσου» (18 ἑκατ.). Ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα παραφύλλου· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου ἀφιερώθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ͵αψοον ἔτος, καὶ πᾶς τις τὰς προγεγραμμένας θύραθεν ἀρὰς ἀναγνώτω».

Ἐπιγραφή· «Εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις. Προοίμιον, ὁποῖον

τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως». Ἀρχ. «Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐγράφη δὲ παρὰ Ἰακώβου ἱερομονάχου Μιτυληναίου. τοῦ ἐπονομαζομένου Πάριδος· οὗ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε:—αψιγ Ἰουλίῳ ιη».

**667**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 289 μήκ. 0,22, πλ. 0,158. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ ἔγκοσμα τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα τοῦ κειμένου.

Νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων χϞδ'. Ἐν τοῖς φύλλοις 1-22 «Πίναξ ἀκριβὴς σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος νομίμου». Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 24 οὕτω· «Περὶ κριτοῦ, ἤτοι ἀρχιερέως, τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθὴς καὶ νὰ μὴν πιστεύῃ λόγους, χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ. Τοῦ Ματθαίου. — Κεφ. α'. Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Φ. $289^α$ κεφάλαιον «χϞδ'. Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ λόγου τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ: — Ἀκούσατε οἱ τοῖς αἱρετικοῖς συνεσθίοντες» κτλ.

**668**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1677-ου, μήκ. 0,220, πλ. 0,163. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 γραμμῶν. Σελίδες ἠριθμημέναι 875. Σελίδες ἄγραφοι· 45-48. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα ἐπί τινος παραφύλλου· «Τὸ πρωτότυπον ἐγὼ εὑρὼν λίαν σεσαθρωμένον, διὰ τὸ φίλον μου εἶναι τὸν συγγραφέα καὶ διὰ τὸ χρήσιμον τοῦ βιβλίου μετέγραψα κόποις καὶ ἀναλώμασι τοῦ Ἁγίου Τάφου 1680. Ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ. + Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος».

Ἐπιγραφή· «Τοῦ σοφωτάτου Νικολάου τοῦ Κεραμέως, φιλοσόφου καὶ ἰατροῦ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ἀντέγκλημα τῶν ἐγκαλούντων ἀδίκως κατὰ τῆς μιᾶς καὶ μόνης ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς θεονύμφου τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, φιλοπονηθὲν κατ' ἐπιταγὴν καὶ πρόσκλησιν τοῦ ἐλέῳ Θεοῦ χρηματίζοντος ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, οἰκουμενικοῦ τε πατριάρχου κυροῦ Παρθενίου, ἔτι δὲ τῆς ὑπερτελεστάτης τῶν ἀρχιερέων καὶ συλλειτουργῶν αὐτῷ ἱερᾶς συνόδου». Ἀρχ. «Προοίμιον. Δίκαιος κύριος» κτλ.[1] Ἐν τῇ σελ. 874 διὰ χειρὸς τοῦ γραφέως· «Μετεγρά-

[1] Ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου. Τόμος Χαρᾶς, σ. 2—552.

φη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ Πατριαρχείῳ. κατὰ τὸ ,αχοζ^ον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας — Ἀπριλλ(ίου) 18—». Ἐν ταῖς ᾤαις ἰδιόχειροι τοῦ Δοσιθέου διορθώσεις, ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κειμένῳ διορθώσεις τοῦ συγγραφέως, ὡς εἶχον ἐν τῷ πρωτοτύπῳ· ταύτας δὲ μετέγραψεν ἀπαραλλάκτως αὐτὸς ὁ τοῦ παρόντος κώδικος γραφεύς. Ἐν τῇ σελ. 875 ἰδιόχειρον τοῦ Δοσιθέου σημείωμα.

**669**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 399 μήκ. 0,23, πλ. 0,162. Ἐγράφη ὑπερμεσούσης τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 69, 70, 101, 102, 180-182, 198, 220, 324, 333. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1^α· «Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος. τῆς ἱερᾶς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ ὁ ἀφαιρέσας ἐπικατάρατος».

Μαθηματάριον μεθ' ἑρμηνείας ψυχαγωγικῆς ἄχρι τοῦ φ. 198.— α') Λουκιανοῦ Σαμοσατέως περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἤτοι βίος Λουκιανοῦ, φ. 1. — β') «Νεκρικοὶ διάλογοι», φ. 15. — γ') «Τίμων ἢ μισάνθρωπος», φ. 103. — δ') «Μένιππος ἢ νεκυομαντία», φ. 135. — ε') Ἀγαπητοῦ διακόνου «ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν» πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανόν, φ. 159. — ς') Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα, φ. 183. — ζ') «Ἐξηγήσεις πρὸς Δημόνικον παραινετικοῦ λόγου τοῦ Ἰσοκράτους», φ. 199. — η') «Ἐξηγήσεις τοῦ πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας λόγου τοῦ Ἰσοκράτους», φ. 221. — θ') Μετάφρασις τοῦ λόγου Ἰσοκράτους «Νικοκλῆς ἢ συμμαχικός», φ. 238. — ι') «Ἐξηγήσεις τοῦ Συνεσιακοῦ λόγου περὶ βασιλείας», φ. 269.

**670**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1795-ου, ἐκ φύλλων 145 μήκ. 0,233, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Αὐτόγραφον Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων. — Ἡ ἐπιγραφή· «1795. ,αωηε^ω(sic): Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου Θεοῦ. Ἑρμηνεία ὑπὸ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἀνθίμου συλλεγεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, Ἀρέθα καὶ Ἀνδρέου, εἰς τὴν ἱερὰν Ἀποκάλυψιν τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου».

**671**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 228 μήκ. 0,226, πλ. 0,18. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Ἐπὶ

τῆς κάτω ῴας τοῦ φ. 1α· «Εἰς χρῆσιν Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου».

Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα ἀνεπίγραφον εἰς τὰ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ α'. Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ.

**672.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 221 μήκ. 0,225, πλ. 0,165. Αὐτόγραφον Νεοφύτου ἱερέως Πελοποννησίου, γενόμενον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1692-1701. Φύλλα ἄγραφα· 28, 60, 68, 76, 150, 151, 183, 184. Τῶν φ. 77-86 καὶ 135-149 ἡ γραφὴ διάφορος τῆς τοῦ Νεοφύτου. Ἐν τῷ φ. 20β· «Παρθένιος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης Κ/πόλεως» (νοητέος ὁ 4-ος).

1. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς θεματογραφίας τοῦ πρώτου εἴδους». Ἀρχ. «Κοινόν. Οἱ φιλομαθεῖς τῶν σπουδαίων ἀγαπῶσι» κτλ. φ. 1α-8β.

2. «*Ἀχοῦροι*. Στίχοι ἁπλοπολιτικοὶ γεμάτοι νοστιμάδα· | εἶναι γραμένοι νεοστὶ εἰς ταύτην τὴν φιλάδα». Ἀρχ. «Ἄρχοντες εὐγενέστατοι» κτλ., φ. 9α. Ἐν τῷ φ. 20α· «Τέλος μὲν ταύτης τῆς στιχοδελτομέλους, | Θεῷ δὲ δόξα κ' ἀπάρτι ἕως τέλους. — Ἀπὸ Χριστοῦ ͵αχϥβ' κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον. Νεόφυτος». Ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν É. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, τ. 2, σ. LXXIII-LXXVII, 148-165.

3. (Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ) «εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπικήδ(ε)ια, εἴτε ἐπιτάφια», φ. 21α-26β. Ἄνωθεν τῶν στίχων μετάφρασις. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Πόνος Νεοφύτου θύτου τε τοῦ Πελοποννησίου: — κατὰ ͵αχϥϛω μηνὶ Σεπτεμβρίῳ».

4. «Ἀλφαβητάριον τοῦ σοφωτάτου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Ἀρχὴν ἁπάντων» κτλ., φ. 27.

5. «Εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐνδοξότατον, ἐκλαμπρότατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόνδα ἀφιερωτική· ἐν ᾗ καὶ τίς ὁ σκοπὸς τῆς πραγματείας, καὶ σύντομος περίληψις τῶν παραινετικῶν κεφαλαίων» Ἀγαπητοῦ διακόνου. Ἀρχ. «Ἡ ἀνθρωπίνη γνῶσις» κτλ., φ. 29α. Ἐν τῷ φ. 36α, μετὰ τὸ πέ-

ρας τῆς ἀφιερωτικῆς· «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψ . . Σεβαστὸς Τραπεζούντιος Κυμινήτης». Εἶτα (φ. 37α-38β) τοῦ αὐτοῦ Σεβαστοῦ πρόλογος «πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας». Ἀρχ. «Ἡ παραίνεσις ὦ φιλαναγνῶσται» κτλ. — Φ. 38β-40α «Προοίμιον εἰς τὴν βίβλον» Ἀγαπητοῦ. Ἀρχ. «Ὁ θαυμαστὸς οὗτος Ἀγαπητὸς» κτλ. —Φ. 40β-57β Ἀγαπητοῦ διακόνου «ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν» κτλ. Κείμενον καὶ μετάφρασις Σεβαστοῦ Κυμινήτου. Ἐν τῷ φ. 57β· «Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ͵αψα? ἐν μηνὶ Φευρουαρίῳ 22. πόνος Νεοφύτου θύτου τε τοῦ Πελοποννησίου».

6. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου) λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν Χριστοῦ ἀνάστασιν. Ἀρχ. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» κτλ., φ. 61α-65β.

7. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου) «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον γυρίζοντας ἀπὸ τὸ Τριγόβιστον». Ἀρχ. «Καθὼς ὁ λαμπρότατος» κτλ., φ. 65β-67α.

8. (Γερασίμου Ἀλεξανδρείας τοῦ Παλλαδᾶ) «διδαχὴ εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον». Ἀρχ. «Οὐ δύναται πόλις» κτλ., φ. 69 κέ.

9. «Τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Γερασίμου λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαϊοφόρων». Ἀρχ. «Γυρίζει ἡ ἡλιακὴ ἅμαξα κτλ., φ. 77α-86α.

10. Σεβαστοῦ Κυμινήτου μετάφρασις τῆς τοῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας «βασιλικῆς παιδείας». — α') «Εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐνδοξότατον, ἐκλαμπρότατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράπα βοεβόνδα ἀφιερωτική, ἐν ᾗ καὶ τίς ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου». Ἀρχ. «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον» κτλ., φ. 87α-90β. — β') «Πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐδοκίμησιν ἐν ταῖς κατ' ἀρετὴν προκοπαῖς». Ἀρχ. «Αὐτὰ τὰ παραγγέλματα» κτλ., φ. 91α-96α. — γ') «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, παιδεία βασιλικὴ πρὸς τὸν πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον, μεταφρασθεῖσα μὲν εἰς πεζὴν φράσιν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου, ἀφιερωθεῖσα δὲ εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐνδοξό-

τατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κ. κ. Ἰω. Κωνσταντῖνον Μπασαράπα βοεβόνδα τὸν Πραγκοβᾶνον», φ. 96$^α$-134$^β$. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐγράφη ἐν βίᾳ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ: κατὰ τὸ ‚αψ′ ἔτος Μαρτίου 24 ἐτελειώθη εἰς τρεῖς ἡμέρας».

11. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου) «ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐκλαμπρότατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόδα». Ἀρχ. «Ἀρχὴ σοφίας» κτλ., φ. 135$^α$-146$^β$.

12. «Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον - - - Ἰω. Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόδα» ἐπίγραμμα δεκάστιχον. Ἀρχ. «Ἡγεμόνων ἀρεταῖς» κτλ., φ. 147$^α$. Συνέταξε «Σεβαστὸς Κυμινήτης Τραπεζούντιος καὶ διδάσκαλος τό γε νῦν ἔχον τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Φροντιστηρίου».

13. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου) «ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν». Ἀρχ. «Καθὼς ὁ λαμπρότατος» κτλ., φ. 148$^α$-149$^β$.

14. «Εἰς τὰς μοναζούσας εὐλαβεστάτας καὶ ὁσιωτάτας ἐν Χριστῷ ἀδελφὰς ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τῆς κυριωνύμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ ἐπικαλουμένῃ Θεοσκεπάστῳ, παραίνεσις καὶ νουθεσία πνευματικὴ περὶ μοναδικῆς πολιτείας, σχεδιασθεῖσα κατὰ τὴν αὐτῶν αἴτησιν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον καὶ ἁπλῆν φρᾶσιν διὰ τὸ εὔληπτον· ἥτις τὰ μέγιστα συμβάλλεται κοινότερον ἐκλαμβανομένη καὶ εἰς τὴν κοσμικὴν τῶν ὀρθοδόξων κατὰ Θεὸν πολιτείαν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀφιερώνω εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐκλαμπρότητός της χάριν τινὸς ψυχαγωγίας πνευματικῆς». Ἀρχ. «Περὶ μοναδικῆς πολιτείας καὶ τίς ὁ ταύτης σκοπός. Ὁ σκοπὸς τῆς μοναδικῆς πολιτείας» κτλ., φ. 152$^α$-182$^β$. Διήρηται εἰς ἱκανὰ κεφάλαια ἐπιγεγραμμένα. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ‚αχϟθ$^ῳ$ Σεπτεμβρίου λ$^η$ ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου».

15. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου). «Περίληψις τῆς ὑποθέσεως καὶ

διδασκαλίας τοῦ παρόντος περὶ βασιλείας λόγου τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου κεφαλαιώδης». Ἀρχ. «Ἡ Κυρήνη ὁποῦ ἀκούομεν» κτλ., φ. 185ᵃ-190ᵝ.

16. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου μετάφρασις). «Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας κατὰ μετάφρασιν εἰς κοινὴν διάλεκτον. Ἀνδράσι κοιρανέουσι παραίμφασις ἐστὶν ἀρίστη». Ἀρχ. «Ἆρα, ὦ ὑψηλότατε βασιλεῦ» κτλ., φ. 190ᵝ-221ᵃ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου κατὰ τῷ ,αψ̅φ̅. ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 13».

17. Σημειώσεις Νεοφύτου ἔχουσαι οὕτω (φ. 221ᵝ)· «+Σκήπτορ (= σκῆπτον) βασιλείας παρὰ Θεοῦ δεξάμενος ὁ ἀείποτε Κωνσταντῖνος θεόσεπτος Μπασαράμπας, τούτου τὴν μνήμην ἀείποτε μνημονεύειν ὀφείλομεν. — + ,α̅ψ̅χ̅β̅ Δεκεμβρίου ζ̅ῃ. + Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεπαύθη ὁ μακαρίτης Μελχισεδὲκ ἀρχιτέκτων τοῦ μοναστηρίου. — + ,α̅ψ̅(̅κ̅)̅β̅. Δεκεμβρίου ι̅η̅ῃ. + Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεπαύθη καὶ ὁ μακαρίτης ἅγιος ἐπίτροπος κὺρ Νεόφυτος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτατου πατρὸς καὶ πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, κυρίου κυρίου κὺρ Χρυσάνθου: — + ,αψκγ΄. Φευρουαρίου ι΄. + Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεπαύθη καὶ ὁ μακαρίτης ἅγιος Γάζης κὺρ Παρθένιος, ὅστις ἔκαμεν κατάκειτος χρόνους τέσσαρεις, ὑπ' αὐτοῦ δὲ ἔλαβον τὴν ἱερωσύνην, ἤτοι αὐτὸς μὲ ἐχειροτόνησεν ἱερομόναχον: — Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἐνθύμησιν ἔγραψα +».

**673**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 171 (μήκ. 0.22, πλ. 0,16), γραφὲν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 17-ης ἑκατ. ὑπὸ Χριστοδούλου ἱερομονάχου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19. Ἐν τῷ φ. 1ᵃ κόσμημα πολυχρώματον. Πολυχρώματα ἔγκοσμα καὶ μέγιστα καὶ τὰ ἀρχτικὰ τῶν κειμένων κεφαλαῖα γράμματα, ἀνεργόμενα εἰς 27. Τούτων ἕν, τὸ Τ (φ. 128ᵝ), ἐπὶ τοῦ καθέτου σκέλους παριστᾷ εἱλητὸν μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης· «Μνηστή, κ(ύρι)ε, τοῦ δούλου σου Χριστοδούλου ἱερομονάχου». Ἕτερον Τ, δι' οὗ ἄρχεται τὸ 26-ον κείμενον, παριστᾷ ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ καθέτου σκέλους εἱλητὸν μετὰ τῆς ἑξῆς ἐπιγραφῆς· «Διὰ χειρὸς Χριστοδούλου ἱερομονάχου τοῦ τλήμωνος». Μετα τὴν πρώτην τοῦ σταχώ-

ματος πινακίδα παράφυλλον ἕν, ἔχον ἐπὶ μὲν τῆς ὀπισθίας σελίδος τὴν ἐπιγραφήν· «Ἐκλόγιον διαφόρων λόγων τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου. 1762». Ἐπὶ δὲ τῆς προσθίας σελίδος τὰ σημειώματα ταῦτα· α') «1783 Μαΐου 12. Τώ παρόν. ιπάρχι ἡμόν: τού εφτελί δούλου του θέού. Πέτρως. Νετέλκου». — β') «Ἠγοράσθη δι᾽ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μετζιτιὲ τῷ 1872ᵂ καὶ ἀφιερώθη τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Π. Τάφου. Ὁ βιβλιοθηκάριος Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος Λέσβιος».

Ἐπιγραφή· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοπονισίου, διδαχὴ προτῆς Χριστοῦ γεννήσεως. ἐξήγησις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ματθαίον». Ἀρχ. «Ἔπρεπε καθὼς λέγει» κτλ. Εἶτα 26 ἕτεραι διδαχαὶ τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου.

**674**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 142 μήκ. 0,22, πλ. 0, 165. Τούτων πολυάριθμα μένουσιν ἄγραφα. Πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κειμένου παράφυλλον ἓν ἔχον τὸ σημείωμα τοῦτο· «1694 Μαγιοῦ 7 ἔγραψα τὸ παρον πὸς ειναι τοῦ κιριτζη Γιανακι Βλαχοῦ». Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Ἀνωνύμου διδαχαὶ νεοελληνιστί, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸ κεφ. ιε' τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. Ἀρχ. «Δὲν εἶναι δυνατόν, δὲν εἶναι μπορετὸν τὸ κλῆμα νὰ πάρῃ καρπὸν» κτλ.

**675**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 113 μήκ. 0,23, πλ. 0,163. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 31-35, 38-40, 47-49, 53, 54, 58, 59. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα παράφυλλον ἓν ἔχον τὸ ἑξῆς σημείωμα· «Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις ἐμοῦ Θεοδώρου Γεωργιάδου, νῦν δὲ Παναγιώτου Ἁγιοταφίτου».

-1. (Προκοπίου μοναχοῦ τοῦ Ναζιανζηνοῦ). «Διήγησις συνοπτικὴ διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ τῶν πόλεων γενομένων μουραφάδων μετὰ τῶν Ἀρμενίων, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαφόρων ἀποστασιῶν καὶ καταδρομῶν· συντεθεῖσα παρά τινος ζηλωτοῦ Ἁγιοταφίτου χάριν τοῦ ὀρθοδόξου γένους τῶν Ῥω-

μαίων· προσετέθη δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν ταύτης πατριαρχῶν. ͵αωθ$^{ω}$». Ἀρχ. «Θέλω καὶ εἰς τοὺς μετ' ἐμὲ» κτλ., φ. 1$^{α}$-30$^{α}$. Ἴδε Ἀ. Π.-Κεραμέως Ἀναλέκτων τ. 3, σ. 334-386.

2. Μεταφράσεις Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ἐπισήμων γραμμάτων, οἷον χατίων καὶ μουραφάδων (ἴδε Ἱεροσολ. βιβλιοθ. τ. 1, σ. 165), καὶ «Ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ» κτλ. φ. 36-111.

3. Ἔμμετρα. α') «Τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱερουσαλὴμ κυρίῳ Πολυκάρπῳ στίχοι πολιτικοί, ἐν ᾧ (=θρόνῳ) μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ κυροῦ Ἀνθίμου καθιδρύθη Ἱεροσολύμων». Στίχοι 16. Ἀρχ. «Ἀπὸ τὴν Σιὼν ὁ νόμος» κτλ., φ. 112$^{α}$. — β') «Ἕτεροι στίχοι εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν καὶ τὸν αὐτὸν πατριάρχην πολιτικοὶ μετὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον μουραφὰν τῶν μετὰ τῶν ἐπαράτων Ἀρμενίων. ͵αωθ$^{ω}$». Στίχοι 16. Ἀρχ. «Ἱερουσαλὴμ ἡ νέα νῦν φωτίζου ἱκανῶς» κτλ., φ. 112$^{β}$. — γ') «Στίχοι ὁμοιοκατάληκτοι παρά τινος προσφωνηματικοὶ πρὸς τὸν ποιητὴν τῆς βίβλου· ὧν τὰ ὀνόματα εἰς τὰς τῶν στίχων φαίνονται ἀκροστιχίδας». Ἀρχ. «Πέλεκυς ὥσπερ κοπτερὸς» κτλ., φ. 113$^{α}$.

**676**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,225, πλ. 0,160. Ἀριθμεῖ σελίδας κα' + 516. Τὸ κείμενον καλόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Ἐν ταῖς σελίσι γ' — κ' «Πίναξ κεφαλαιώδης τῶν ἐν τῇ βίβλῳ περιεχομένων». Ἐν τῇ σελίδι κα' «Εἰς τὴν τῆς βίβλου ὑπόθεσιν ἐπίγραμμα» τετράστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Θῆρας ὅσους Λιβύη» κτλ. Ἐν τῇ σελίδι α' ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ τεύχους· «Παπομάστιξ.·.— Δι' ἧς ὁ πάπας Ῥώμης, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μαστιγοῦνται. ἤτοι ἐπιτομὴ Καταγγελίας Πανδήμου, δι' ἧς ἐνώπιον τῆς Παγκοσμίου Ἐκκλησίας καταστηλιτεύεται ὁ Πάπας καὶ ἡ Παπικὴ Αὐλή· ὡς τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, καὶ παντὸς νόμου θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου ἀνατροπεῖς. Συγγραφεῖσα ὑπὸ Πέτρου Κλερκίου τοῦ Γάλλου, ὑποδιακόνου τῆς Ῥοθομαγηνσίας Ἐκκλησίας, καὶ διὰ Παρισιανοῦ Προνομίου τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων Διδασκάλου. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς Διαλέκτου, εἰς τὴν κοινὴν τῶν Γραικῶν,

μεθερμηνευθεῖσα: Μετὰ καί τινων σημειωμάτων, καὶ ἐπιστολῶν παρ' αὐτοῦ τε, καὶ πρὸς αὐτὸν γεγραμμένων».

**677.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 364. Τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου, ἀρχόμενα ἀπὸ λόγου Βενιαμὶν Ἰωαννίδου τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτος ἐστὶν ὁ θριαμβευτικὸς ὕμνος» κτλ. Ἀπὸ φ. 280 κέ. ἐπιγράμματα Σωφρονίου Λεσβίου. — Τὰ φύλλα 299-304 συναποτελοῦσι τριάδιον 17-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται ἀνώνυμος «Παραπλήρωσις τοῦ πρώτου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως» Ἀριστοτέλους.

**678.** Τεῦχος χάρτινον κεκολοβωμένον, ἀριθμοῦν σελίδας 420. Ἐγράφη τῇ 18-ῃ ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Σελίδες ἄγραφοι· 266-274. — Ἀνωνύμου «Γραμματικῆς τῶν εἰς τρία τὸ β'». Ἀρχ. «Περὶ προσῳδίας καὶ ὀρθογραφίας. Τί ἐστι γραμματική; Γραμματική ἐστιν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν» κτλ.

**679.** Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,23, πλ. 0,162) ἔτους 1684-ου, ἐκ φύλλων ια' καὶ σελίδων 825. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν (0,164 × 0,10). Ἐν τῷ φ. ια'· «Ἐκ τῶν ἰδιογράφων τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει διδασκάλου ἡμῶν καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυρίου Ἰακώβου τοῦ Ἀργείου· ἥτις ἀφιερώθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ κυρίου Μάρκου εἰς μνημόσυνον τοῦ γράψαντος. ὁ τοῦτο δέ ποτε ἀποξενώσων τῆς τοῦ Ἁγίου Τάφου βιβλιοθήκης εἴη τῷ ἀναθέματι ὑπόδικος: + Ὁ Ἱεροσολύμων Παρθένιος».

(Θεοφίλου Κορυδαλλέως) «εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις», ἤτοι ὑπόμνημα ἑρμηνευτικὸν εἰς τὰ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλία τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προοίμιον, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ. Ἐν τοῖς προτεταγμένοις φύλλοις α'-η' ὁ «πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου». Ἐν τῇ σελ. 823 διὰ χειρὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀργείου· «Εἴληφε πέρας ἡ παροῦσα βίβλος κατὰ τὸ ,αχπδ'' ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ». Καὶ ἐν τῇ σελ. 824· «Τέλος τῶν ὀκτὼ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα πολλὴ καὶ χάρις ἄπειρος. ἔλαβε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος τῆς γραφῆς ἐν ἔτει

ἀπὸ τῆς βροτείου γένους ἐλευθερώσεως χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ τετάρτῳ. μηνὸς Δεκεμβρίου ἑπτὰ ἐπὶ δέκα». Αὐτόθι ἕτερον σημείωμα· «‚αψιθ$^{ω}$ Μαΐου ιδ$^{η}$ ἡμέρα ε$^{η}$ περὶ μεσημβρίαν σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ὥστε καὶ πολλὰ ἐργαστήρια καὶ μέρη τειχῶν καὶ χανίων πεσεῖν. καὶ ἐκ διαλειμμάτων πολλάκις ἔσεισεν. ὁ πρῶτος σεισμὸς ἐβάσταξεν ὡς μισὸν κάρτον».

**680**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 270 μήκ. 0,235, πλ. 0,162. Τὰ φ. 1-3, 268-270 καὶ ἕτερα δύο κεκολλημένα ἐπὶ τῶν πινακίδων συναποτελοῦσι λείψανον ἑτέρου τινὸς κώδικος τῆς 17-ης ἑκατ. Ἐν αὐτῷ δὲ περιέχεται σειρὰ παλαιῶν γνωμικῶν. Τὰ λοιπὰ φύλλα (5-267) ἐγράφησαν ἔτει 1674-ῳ. Ἐν τῷ φ. 4$^{α}$· «Παναγιώτης ὁ ἐκ Σπάρτης· ἠρξάμεθα ταύτης μηνὶ Αὐγούστ. α$^{η}$. ‚αψπβ$^{ω}$».

(Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς». Ἀρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα πραγματείαν» κτλ., φ. 5-267$^{α}$. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «‚αχοδ$^{ω}$: — Ἰουνίῳ ιβ$^{η}$: — Μέμνησθε τοῦ γράψαντος οἱ ἀναγινώσκοντες Μιχαΐλου τοῦ Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων».

**681**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 363 μήκ. 0,23, πλ. 0,165. Μεταξὺ τῶν φ. 6-7 φαίνεται ἔλλειμμα δύο φύλλων, τεσσάρων δὲ μεταξὺ τῶν φ. 361-362. Ἐν τοῖς φ. 1-4 «πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ βίβλῳ τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας κεφαλαίων». — Ἐπιγραφή· «Βιβλίον πρῶτον, ἤτοι ἠθικὴ φιλοσοφία προελθοῦσα ἐκ τῆς μεγάλης πηγῆς τοῦ μεγάλου Ἀριστοτέλους τοῦ Σταγειρίτου, ἥν τινα συνέθεσεν ὁ κόμης καὶ ἱππεὺς Ἐμανουὴλ Θησαυρός, εὐπατρίδης τοῦ Τουρίνου· τὴν ἐμεταγλώττισε δὲ Δημήτριος Νωταρᾶς ἰατροφιλόσοφος ὁ Πελοποννήσιος, προστάξει τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Χρυσάνθου, τοῦ καὶ πρὸς μητρὸς θείου αὐτοῦ».

**682**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. ὑπὸ Γερβασίου Τραπεζουντίου. Τὸ κείμενον καλόγραφον καὶ μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν (0,162 × 0,10). Σελίδες ἠριθμημέναι 720. Ἐπὶ τῆς ᾤας τῆς 1-ης σελίδος· «Γερβασίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος καὶ πρωτοσυγκέλου».

Καὶ ἐν τῇ σελίδι 720· «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις, Γερβασίου προηγουμένου τοῦ Τραπεζουντίου, τοῦ ἐκ Ζαβουλῶν».

(Θεοφίλου Κορυδαλλέως) ὑπομνήματα εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προοίμιον εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν. — Οὐ μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ λίαν ὀρθῶς τοῖς ἐρωτῶσιν» κτλ. Τέλος· «ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσα εἰς ἀνθρώπους τελειότης τε καὶ εὐζωΐας, ἡ δόξα πρέπει εἰς ἀπεράντους αἰῶνας. ἀμήν».

**683**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1702-ου (μήκ. 0,21, πλ. 0,16), καλόδετον, ἔχον πινακίδας μέλανι κεκαλυμμένας δέρματι καὶ χρυσᾶ φερούσας ἐκτυπώματα· ἀριθμεῖ δὲ σελίδας ἠριθμημένας 568, γεγραμμένας ὑπὸ Γερβασίου Τραπεζουντίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν (0,162 × 0,10). Ἐπὶ τῆς ᾠας τῆς 1-ης σελίδος· «Γερβασίου τοῦ Τραπεζουντίου υἱοῦ Συμεῶν :· — καὶ πρωτοσυγκέλου».

1. «Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως σχολαστικαὶ παραφράσεις» εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους. — Ἀκροτάτη οὖσα τῶν τελειωτικῶν» κτλ., σελ. 1-541. Ἐν τῇ σελίδι 541· «Τέλος εἴληφε μέχρι τούτου τοῦ γράμματος δ̄, ἡ τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως ἐξήγησις εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικά.·∼ παρ' ἐμοῦ τοῦ Γερβασίου».

2. «Ὑπόμνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου Σεβαστοῦ εἰς τὸ κδ̄ον κεφάλαιον τοῦ δ̄ τῶν μετὰ τὰ φυσικά». Ἀρχ. «Μήποτε δὲ σημῆναι βούλεται» κτλ., σελ. 542-544.—Εἶτα· «Καὶ τόδε ὑπόμνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου διδασκάλου κὺρ Σεβαστοῦ:∼ εἰς τὸ κε̄ον κεφάλαιον». Ἀρχ. «Ἐμοὶ δοκεῖ μόνου τοῦ πρώτου τρόπου» κτλ., σελ. 545-547. — «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπόμνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου Σεβαστοῦ εἰς τὸ κς̄ον Ἀρχ. «Ἔγωγε οἶμαι τὸ ὅλον ὕφος» κτλ., σελ. 547-555. Ἐν τῇ σελ. 555· «Τέλος τῶν τοῦ κὺρ Σεβαστοῦ διδασκάλου».

3. Ἀνωνύμου «περὶ τῶν προλεγομένων». Ἀρχ. «Τῶν προλεγομένων ἐφ' ἑκάστης πραγματείας» κτλ., φ. 556-563.

4. «Δομνίνου Λαρισαίου φιλοσόφου ἐγχειρίδιον εἰσαγωγικὸν ἀριθμητικῆς, πῶς ἐστι λόγον ἐκ λόγου ἀφελεῖν». Ἀρχ. «Ὅταν ἐπι-

ταττόμεθα λόγον ἐκ λόγου ἀφελεῖν» κτλ., σελ. 564. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (σ. 568)· «Διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γερβασίου τοῦ Τραπεζουντίου τοῦ ἐκ Ζαβουλῶν».

**684.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1701-ου, καλόδετον, ἔχον πινακίδας μετὰ χρυσῶν ἐκτυπωμάτων ἐπὶ τοῦ περικαλύπτοντος αὐτὰς μέλανος δέρματος· φύλλα δὲ ἀριθμεῖ 338 μήκ. 0,217, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν (0,162×0,10). Ἡ γραφὴ ὁμοία τῇ τῶν κωδίκων 682, 683. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤας τοῦ φ. 1α· «Γερβασίου τοῦ Τραπεζουντίου υἱοῦ Συμεῶν: — καὶ πρωτοσυγκέλου».

Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπομνήματα εἰς τὰ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως. — Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τέλος :· παρὰ τοῦ Γερβασίου τοῦ ἐκ Ζαβουλῶν :· — τοῦ Τραπεζουντίου: —». Εἶτα·

Ἡ βίβλος πέρας εἴληφεν ἔνδον τοῦ Ἰουλίου
τῇ βοηθείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Βουκουρεστίῳ.
διὰ χειρὸς δὲ γέγραπται ἐμοῦ τοῦ Γερβασίου,
τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς λέγω Τραπεζουντίου.
Χριστέ μου δός μοι δύναμιν νὰ γράψω καὶ τὴν ἄλλην,
τὴν θαυμαστὴν καὶ αἰνετὴν βίβλον ὄντως μεγάλην.
ἥτις ἐστὶ καὶ λέγεται φιλοσοφίας πέρας,
καὶ ὅσοι τὴν διαβάζουσι λαμβάνουσι τὸ γέρας.
Παράσχου μοι, ὦ Κύριε, καὶ δύναμιν καὶ χάριν,
νὰ διαβάσω καὶ αὐτὴν νὰ λάβω καὶ τὸ πέρας :·
Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις :· ͵αψαῳ: —

**685.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 368 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ὤας τοῦ φ. 1α· «͵αψθῳ ἔτει ἐν μηνὸς Ὀκτομβρίου ιζη». Εἶτα· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει Ἀντωνίου ἱερέως Ἀθανασίου. — νῦν δὲ Δημητρίου Μητρόβτζα τοῦ ἐκ Σερρῶν».

(Θεοφίλου Κορυδαλλέως) ὑπομνήματα εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προοίμιον εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν.— Οὐ μόνον καλῶς» κτλ.

**686**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 328 μήκ. 0,225, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Δύο διάφοροι γραφαί· ἡ τῶν φύλλων 1-139 τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ γραμμῶν 21· ἡ τῶν φ. 140-328 λογίου ἀνδρὸς ἔτους 1744-ου, ἐξ 24 γραμμῶν. Φύλλα ἄγραφα· 157, 252, 253.

1. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλοῦ ὑπομνήματα συνοπτικὰ καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν». Ἐν ταῖς ᾤαις πυκνὰ σχόλια. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς εἰς πόλιν μεγίστην τε καὶ μεγαλοπρεπεστάτην» κτλ., φ. $1^{α}$-$139^{β}$.

2. «Ἀνωνύμου τινὸς ἐξήγησις, ἢ ὥς φασί τινες Κούρσουλα τοῦ Ζακυνθίου, εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς περὶ οὐρανοῦ πραγματείας». Ἀρχ. «Κεφάλ. ι', ἐδάφιον ρα'. Δείξας μέχρι τοῦδε, ὅτι τὸ πᾶν ἄπειρον οὐκ ἔστιν» κτλ., φ. $140^{α}$-$156^{α}$. — «Ὑπομνήματα καὶ ζητήματα εἰς τὸ περὶ οὐρανοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίον β'». Ἀρχ. «Εἰπὼν ἐν τῷ α' βιβλίῳ ὁ Ἀριστοτέλης» κτλ., φ. $158^{α}$-$251^{α}$.

3. Ἀνωνύμου «ἑρμηνεία τῶν παρ' Ἀριστοτέλει μετεωρολογικῶν. περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν καιομένων περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τῶν καλουμένων αἰγῶν καὶ δαλῶν καὶ διαθεόντων ἀστέρων». Ἀρχ. «Ἄνωθεν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ στερεώματος» κτλ., φ. $254^{α}$-$328^{β}$. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τέλος καὶ δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ⁝ ͵αψμδ$^{ῳ}$: Αὐγούστου κα$^{ῃ}$».

**687**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 311 μήκ. 0,216, πλ. 0,156. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

(Θεοφίλου Κορυδαλλέως) ὑπομνήματα εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους. α') «Προοίμιον εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν», φ. 1-54. Ἀρχ. «Οὐ μόνον καλῶς» κτλ. — β') «Σχολαστικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὴν Πορφυρίου εἰσαγωγήν», φ. 55-88. Ἀρχ. «Κατὰ τὴν ἄρτι ἐκτεθεῖσαν ἡμῖν τάξιν» κτλ. — γ') «Ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας», φ. 89-311. Ἀρχ. «Τῷ μέλλοντι συγγραμμάτων φιλοσόφων βάθεσιν ἐμβατεύειν» κτλ.

**688.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 567 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη μεσούσης τῆς 17-ης ἑκατ. ὑπὸ Σεβαστοῦ Κυμινήτου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤας τοῦ φ. 1α· «Εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις· ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. εἰς χρῆσιν Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου». Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ αὐτοῦ φύλλου· «+ Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρύσανθος ἀφιερώσατο τῇ τοῦ Ἁγίου Τάφου βιβλιοθήκῃ· ὅστις δὲ ἐκ ταύτης ἀποξενώσει ποτὲ καθ' οἱονδήτινα τρόπον, ἐχέτω τὸ παρὰ τοῦ ἁγίου Θεοῦ αἰώνιον ἀνάθεμα. + Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρύσανθος».

Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἀριστοτέλους φυσικά. Ἀρχ. «Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ. Σχόλια ἐν ταῖς ὤαις.

**689.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 367 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1719-1721. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21-22.

Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπομνήματα εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους.—α') «‚αψιθ'ῳ—Ὀκτωβρίῳ ἠρξάμεθα—εἰς Ἄρταν: ~ Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν προοίμιον.—Οὐ μόνον καλῶς» κτλ., φ. 1-60.—β') «Σχολαστικαὶ σημειώσεις εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου εἰσαγωγήν». Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἄρτι ἐκτεθεῖσαν» κτλ., φ. 61-96.—γ') «Ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας». Ἀρχ. «Τῷ μέλλοντι συγγραμμάτων» κτλ., φ. 96β κἑ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «‚αψκα'ῳ. Μαΐου ιβῃ: ἐγράφη».

**690.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1668-ου, ἐκ φύλλων 426 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἀριστοτέλους φυσικά. Ἀρχ. «‚αχξη. Θεὸς ἡγεμὼν τοῦ ἔργου τούτου εἴης. Φευρουαρίου ιῃ. Εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. — Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ. — Μεταξὺ τῶν φ. 422α-426α «Παραπλήρωσις τοῦ πρώτου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως». Ἀρχ. «Εἰ καὶ μετὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ἄχρι τοῦδε» κτλ. Τέλος· «καὶ ταῦτα περὶ στερήσεως ἱκανῶς εἰρήσθωσαν».

**691**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1730-ου, ἐκ φύλλων 250 μήκ.

0,212, πλ. 0,155. Φύλλα ἄγραφα· 114-116. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν· ἐγράφη δὲ ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν.

1. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλέως ὑπομνήματα συνοπτικὰ καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς» κτλ., φ. 1α. Ἐν τῷ φ. 118α· «Πέρας εἴληφε κατὰ γραφήν. κατὰ τὸ ͵αψλον Πυανεψιῶνος ηῃ.»

2. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως». Ἀρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ., φ. 117 κέ. Διῄρηται εἰς κεφάλαια ρκζ'.

**692**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 353 μήκ. 0,222, πλ. 0,155. Φύλλα ἄγραφα· 339, 340, 347, 348. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Δύο διάφοροι γραφαί· ἡ τῶν πρώτων 338 φύλλων ἔτους 1675-ου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ῴας τοῦ φ. 5α· «Εἰς χρῆσιν Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου».

1. Διάφορα φιλοσοφικὰ σημειώματα, φ. 1-3.

2. «͵Αχοεῳ Δεκεμβρίου αῃ. — Τοῦ σοφωτάτου Θεοδοσίου τοῦ Κορυδαλλέως προοίμιον εἰς τὴν λογικὴν πραγματείαν. Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται» κτλ., φ. 4β. Ἀπὸ φ. 5 ἕτερον «προοίμιον εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν». Ἀρχ. «Οὐ μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ λίαν ὀρθῶς» κτλ. Ἐν ταῖς ῴαις πυκνὰ σχόλια.

3. «Κανόνες κοινοί. περὶ εὐπορίας προτάσεων». Ἀρχ. «Ἐπεὶ σποπὸς ἡμῖν πρόκειται ἡ τοῦ μέσου ὅρου εὕρεσις» κτλ., φ. 341-346.

4. Σημειώσεις εἰς τεμάχη Ἰωάννου Φιλοπόνου καὶ Πρόκλου, φ. 349-353.

**693**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1701-ου, ἐκ φύλλων β'+308 μήκ. 0,22, πλ. 0,166. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31-32. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Τὸ παρὸν ὑπάρχει Στεφάνου τοῦ Πατμίου» (18-ης ἑκατ.). Ἐν τῷ φ. β'· « + Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος: — ἐκ τῶν τῆς ἱερᾶς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου, ὁ δ' ἀφαιρέσας ἐπικατάρατος». Ἐπὶ τῆς ἄνω ῴας τοῦ φ. 1α· «Καὶ τόδε Στεφάνου τοῦ Πατμίου ὑπάρχει».

1. Ἐπίγραμμα ἑξάστιχον. Ἀρχ. «Τοξότεω λήγοντος» κτλ., φ. β'.

2. (Ὑπομνήματα εἰς τὰ Ἀριστοτέλους φυσικά). Ἀρχ. «͵Αψα'.

Θεὸς ἡγεμὼν τοῦ ἔργου τούτου εἴης. Ἰουλίου ///. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως τοῦ Ἀθηναίου, προλεγόμενα εἰς ἅπασαν τὴν φυσικὴν καὶ εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. — Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ., φ. 1-306. Σχόλια πυκνὰ ἐν ταῖς ᾤαις διὰ χειρὸς ἑτέρου γραφέως.

3. «Παραπλήρωσις τοῦ πρώτου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως». Ἀρχ. «Εἰ καὶ μετὰ τοῦ Ἀριστοτέλους» κτλ., φ. 306β-308β.

**694**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1734-ου, ἐκ φύλλων 278 μήκ. 0,208, πλ. 0,158. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ὁ γραφεὺς ἐπί τινος παραφύλλου σημειοῦται τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἀντιγραφῆς οὕτω· «1734. Ἰουνίου — 5».

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως σχολαστικαὶ παρασημειώσεις εἰς τὸ μεῖζον Α τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἀκροτάτη οὖσα τῶν τελειωτικῶν» κτλ.

**695**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ., μήκ. 0,21, πλ. 0,15. Σελίδας ἀριθμεῖ β' + 850. Σελίδες ἄγραφοι· 266-272. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς ᾤας τῆς 1-ης σελίδος· «1778 εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ιεροθεου ηγουμένου ἀφιέρομα τοῦ δασκαλὰ Μυνζόρητ εἰς τὸ μετόχι τοῦ Ἁγίου Τάφου».

1. Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς», σελ. 1-265. Σχόλια ἐν ταῖς ᾤαις.

2. Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ α'. Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ., σ. 273-847. Τέλος· «ἤδη γὰρ εἶδον πᾶν ποθούμενον τέλος | εἰληφὸς ἄρτι καὶ καλῶς ἡνωσμένον».

3. «Βλάχου πρὸς Μιχαῆλον τὸν Δέκαρχον». Ἀρχ. «Ἔλαβα μὲ μεγάλην χαρὰν τὰ ἱερὰ καὶ ἐλλογιμώτατά της γράμματα» κτλ., σελ. 848-850. Ἀπόκρισις εἰς τὸ «ἐὰν ἡ τεθεωμένη σὰρξ τοῦ Χριστοῦ ἐστι περιγραπτὴ ἢ ἀπερίγραπτος».

**696**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,21, πλ. 0,15. Σελίδες 489, ὧν ἄγραφοι ὀκτώ (183-190). Τὸ κείμενον μονόστηλον ὃν ἐγράφη κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς 18-ης ἑκατ.

1. (Θεοφίλου Κορυδαλλέως ῥητορική). Ἀρχ. «Προοίμιον εἰς τὴν ῥητορικὴν τέχνην. — Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν» κτλ., σελ. 1 κέ. — «Προοίμιον εἰς τὰς στάσεις. Ἱκανῶς περὶ τῶν προγυμνασμάτων τοῦ Ἀφθονίου» κτλ., σ. 67-182. Διῄρηται εἰς τρία βιβλία.

2. Ἀνεπίγραφον περὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων. Ἀρχ. «Ὁ οὐρανός, ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν» κτλ., σελ. 191-237.

3. «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκρε(= αι)φνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, ταπεινοῦ τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου, κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ καθηγουμένου τοῦ τῆς Παλαιοπόλεως σεβασμίου μοναστηρίου». Ἀρχ. «Προοίμιον ἐν εἴδει χρείας. Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον» κτλ., σ. 239-275.

4. «Περὶ ῥητορικῆς τέχνης σύντομος παράδοσις παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητὸς καὶ τῶν ἐπιστημῶν ὑφηγητοῦ ἐκδοθεῖσα». Ἀρχ. «Βιβλίον πρῶτον. Κεφάλαιον α΄. Περὶ ἐτυμολογίας, εὑρέσεως, ὁρισμοῦ, ἐργασίας καὶ τέλους τῆς ῥητορικῆς. Τὸ τῆς ῥητορικῆς ὄνομα» κτλ., σ. 276-489. Διῄρηται εἰς τρία βιβλία.

**697**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1678-ου, μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Σελίδες 381. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «σ/αβ: 1678: Φευρ: 14. — Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Ἀκροτάτη οὖσα» κτλ., σ. 1 κέ. Ἐν τῇ σελ. 378· «Τέλος τοῦ δ̄ τῶν μετὰ τὰ φυσικά: 1678 Μαΐου 24 ἐγράφη: ἐν Κωνστ(αντινουπό)λ(ει)».—Ἀπὸ σελ. 379-381 «Προλεγόμενα εἰς τὸ ε΄ τῶν μετὰ τὰ φυσικά: — Τρίτον ἤδη ἐπιβαίνει κτλ.

**698**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 206 μήκ. 0,211, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Ἐπὶ παραφύλλου· «Ἐκ τῶν τοῦ Βασιλείου καὶ τόδε» (18-ης ἑκ.). Ἐπὶ τοῦ φ. 1α· «+ Ὁ Ἱεροσολύ-

μων Ἀθανάσιος. τῆς ἱερᾶς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὁ ἀφαιρέσας ἐπικατάρατος».

«Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Ἀκροτάτη οὖσα» κτλ., φ. 1α. Ἐν τῷ φ. 206β· «Τέλος εἴληφε μέχρι τοῦ γράμματος δ̅ ἡ τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως ἐξήγησις εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικά».

**699**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 235 μήκ. 0,212, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — Φενελεῶνος «Τύχαι τοῦ Τηλεμάχου». Ἀρχ. «Βιβλίον ς'. Ὕστερον ἀφ' οὗ ἐμίσευσε τὸ στράτευμα» κτλ.

**700**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 240 (μήκ. 0,215, πλ. 0,145), γραφὲν μεταξὺ 15 καὶ 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν.

1. Ἀνωνύμου «περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου» κτλ., φ. 1α. Τὸ ὅλον τῆς ἐπιγραφῆς δυσανάγνωστον. Μετ' αὐτὴν πίναξ κεφαλαίων ἀνερχομένων εἰς μθ'. Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἐπειδή περ τὴν σύστασιν τῶν προκειμένων προχείρων κανόνων» κτλ., φ. 2α. Τὸ μθ' κεφάλαιον «περὶ διαιρέσεως τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου καὶ ὀνομασίας τῶν ζῳδίων, ἔτι δὲ καὶ τροπῶν, καὶ περὶ τοῦ πόθεν κινηθεὶς ὁ τούτων ποιητὴς ταῦτ' εἰργάσατο» κτλ. Ἀρχ. «Ὑπὸ τὴν οὐράνιον σφαῖραν» κτλ.

2. «Γεμίνου εἰσαγωγὴ εἰς τὰ φαινόμενα», φ. 21β-26β. Ἀρχ. «Ὁ τῶν ζῳδίων κύκλος διαιρεῖται» κτλ. Τέλος· «ὃς δοκεῖ τὴν ἐπίτασιν τῶν καμάτων ποιεῖν. ὁμωνύμως ὅλω τῶ». Οὕτως ἀτελὲς ἀφέθη ὑπὸ τοῦ γραφέως.

3. «Πασχάλιον», φ. 27α.

4. «Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας». Ἀρχ. «Ἡ τῶν Περσικῶν κανόνων σύστασις» κτλ., φ. 28α-97β.

5. (Ἐπιγραφὴ δυσανάγνωστος). Ἀρχ. «Τὸν ζῳδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ιβ' τμήματα διεῖλον» κτλ., φ. 98α-144β. Εἶτα διάφορα κεφάλαια· οἷον «Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς τοῦ χρ(όνου)

καὶ τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτῷ κατὰ τας τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ» (φ. 145α-167β), «Πῶς ἄν τις γνοίη τὰς πεύσεις τῶν βουλομένων σκέψασθαι ἐκ καταρχῆς» κτλ. (φ. 167β-170β), «ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ» (φ. 170β-171β), «περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἐρωτῶντος ἡμᾶς» (φ. 171α-176α), «περὶ ἀποδημίας» (φ. 176α-179α), «περὶ ὁμιλοῦντος ἕνεκα τινὰ πράγματα» (φ. 179α κέ.) Ἔσχατον κεφάλαιον τὸ «περὶ δραπετῶν» λῆγον εἰς φ. 199.

6. «Ἀπὸ τοῦ β^ου^ βιβλίου τοῦ σοφωτάτου Ἰουδαίου, τοῦ Σάχα (?) υἱοῦ Πεσί, ἅτινα συμβάλλονται τῷ ἐπιστήμονι πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν». Ἀρχ. «Παραγγελίαι καὶ διδασκαλίαι», φ. 200α.

7. «Σχόλια διαφόρων ἀστρονομιῶν περὶ ζῳδίων καὶ ἀστέρων». Ἀρχ. «α̅. Χρηματιστικὰ λέγονται ζῴδια» κτλ., φ. 201β.

8. «Τοῦ σοφωτάτου Πτολεμαίου βιβλίον Ὁ καρπός». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μέλλοντα τὸ βιβλίον τοῦτο μετιέναι» κτλ. φ. 204β.

9. «Μάρκου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου μέθοδος εἰς τοὺς προχείρους ἀστρονομικοὺς κανόνας» κτλ. Τὸ ὅλον τῆς ἐπιγραφῆς δυσανάγνωστον. Ἀρχ. «Ἡ τῶν κανόνων τούτων σύστασις» κτλ., φ. 214-240.

**701**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1753-ου, ἐκ φύλλων 325 μήκ. 0,215, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Στεφάνου τοῦ Πατμίου». Καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Καὶ τόδε Στεφάνου τοῦ Πατμίου ὑπάρχει».

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα». Ἀρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ πρώτῳ. Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα: Ἐν Βουκουρεστίῳ :· ,αψνγ^ῳ^».

**702***. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 158 μήκ. 0,243, πλ. 0,166. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ.

* Οἱ κώδικες 702—712 ἐσταχωμένοι καθ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχουσι τὰς πινακίδας ἐρυθρῷ δέρματι περικεκαλυμμένας· εἰσὶ δὲ πάντες γεγραμμένοι διὰ χειρὸς τοῦ μουσικοδιδασκάλου Χουρμουζίου. Αὐτόγραφοι κώδικες τοῦ Χουρμουζίου εἰσὶν ἔτι οἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 722, 727—734, 744—750, 752, 758, 761—765. Τούτους πάντας, ὡς

«Ἀναστασιματάριον τοῦ παλαιοῦ στιχηραρίου». Ἐν τῷ φ. 158α· «Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ χάρις. ἐξηγήθη παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου, καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου».

**703**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1818-ου, ἐκ φύλλων 495 μήκ. 0,232, πλ. 0,164. Ἡ γραφὴ ὁμοία τῇ τοῦ κώδικος 702.

Παπαδικὴ ἔχουσα ἐν τῇ ἀρχῇ κόσμημα πιοειδὲς χρώματος ἐρυθροῦ. Ἀρχ. «Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς παπαδικῆς. μελισθεὶς παρὰ διαφόρων παλαιῶν μουσικῶν διδασκάλων. ὅστις ἐξηγήθη τὰ νῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου Χουρμουζίου, διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς τοῦ εἰρημένου συστήματος καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ φ. 495 διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν· «Τέλος τοῦ πρώτου τόμου τῆς παπαδικῆς, περιέχοντος τὸν μέγαν ἑσπερινόν. ὅστις καὶ ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς μουσικῆς σχολῆς τοῦ νέου συστήματος. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ. ͵αωιηῳ. κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον».

**704**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 345 μήκ. 0,243, πλ. 0,165. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ.

«Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου τῆς παπαδικῆς, ἐξηγηθεῖσα εἰς τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

**705**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1829-ου, ἀριθμοῦν φύλλα 228 μήκ. 0,245, πλ. 0,172.

«Τόμος β'ος τῆς λειτουργίας τῆς παπαδικῆς, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν χερουβικῶν τοῦ τετάρτου ἤχου. Ἐξήγησις Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τοῦ νέου τρόπου». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαδηνοῦ». Μεταξὺ τῶν φ. 227β-228α διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν·

Εἴληφε τέρμα σὺν Θεῷ, ἡ θεία λειτουργία,

εἶπέ μοι ὁ μακαριώτατος πρώην Ἱεροσολύμων πατριάρχης Νικόδημος, ἐξηγόρασεν ἀπὸ τοῦ συγγραφέως Χουρμουζίου μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Ἀθανάσιος. Κατὰ Γεώργιον Παπαδόπουλον (Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐν Κ/πόλει 1890, σ. 331) ἡ ἐξαγορὰ ἐγένετο ἔτει 1838-ῳ.

πάσα ἡ τῆς παπαδικῆς, Θεοῦ τῇ βοηθείᾳ.
παρὰ τοῦ χαρτοφύλακος, ἐφευρετοῦ τῆς νέας,
καὶ ἐγκρατοῦς τῆς παλαιᾶς, Μούσης τῆς Τεψιθέας.
τοῦ Χουρμουζίου τοῦ κοινοῦ, μουσικοδιδασκάλου,
ὅστις γὰρ τὰ παλαιά, τῆς μουσικῆς βιβλία,
σχεδὸν αὐτὸς ἐξήγησε, Θεοῦ τῇ βοηθείᾳ.
οὐ μόνος πλὴν ἐφευρετής, ἀλλ' ἐκ τῶν τριῶν ἕνας,
ὁ μόνος δὲ ἐξηγητής, καὶ ὡς αὐτὸν οὐδένας.
διότ' εἰς τὴν ἐξήγησιν, ἐκφώνησε κανόνας,
ὀρθογραφίας ἱκανούς, καὶ ἄλλα καταμόνας
κ' εἰς τύπον δὲ ἐξέδωκε, μέλη τῆς Ἐκκλησίας,
ἀκόμη κ' ἐξωτερικά, ζήλῳ φιλογενείας.
Εὔχεσθε οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, τῶν φιλομούσων ὅσοι,
τὴν βασιλείαν οὐρανῶν, Κύριος νὰ τῷ δώσῃ.
,αωκθ. κατὰ μῆνα Δεκέμβριον.

**706**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1819-ου, ἐκ φύλλων 484 μήκ. 0,232, πλ, 0,148. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

«Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἦχον θεοτοκίων μαθημάτων τῆς παπαδικῆς, μελισθέντων παρὰ διαφόρων παλαιῶν μουσικῶν διδασκάλων. τὸ νῦν δὲ ἐξηγηθέντων κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν ἐμελίσθη παρὰ Ξένου τοῦ Κορώνη πρωτοψάλτου». Ἐν τῷ φ. 484α διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν· «Τέλος τοῦ πρώτου τόμου τῶν μαθημάτων τῆς παπαδικῆς, ἐξηγηθέντων καὶ γραφέντων εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. ἐν ἔτει σωτηρίῳ, χιλιοστῷ, ὀκτακοσιοστῷ, δεκάτῳ ἐννάτῳ. κατὰ μῆνα Φευρουάριον».

**707**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 367 μήκ. 0,222, πλ. 0,146. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Στιχηράριον παλαιὸν τόμος πρῶτος μεταφρασθὲν εἰς τὸ νέον

τῆς μουσικῆς σύστημα παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς».

**708**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 337 μήκ. 0,222, πλ. 0,146. Ἀκολουθία τοῦ προτέρου τεύχους.

Χουρμουζίου «παλαιοῦ στιχηραρίου τόμος δεύτερος», ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου καὶ λήγων εἰς τὸν Δεκέμβριον.

**709**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 269 μήκ. 0,232, πλ. 0,16.

Ἀκολουθία τοῦ προτέρου 708-ου κώδικος, ἢ Χουρμουζίου τόμος τρίτος παλαιοῦ στιχηραρίου, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ λήγων εἰς τὸν Αὔγουστον.

**710**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1817-ου, ἐκ φύλλων 353 μηκ. 0,218, πλ. 0,15. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Κρατηματάριον. Τόμος δεύτερος. — Κρατήματα, μελοποιηθέντα παρὰ διαφόρων παλαιῶν μουσικῶν ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων. Ἐξηγηθέντα δὲ κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς: —Ἀρχὴ τοῦ πλαγίου δευτέρου ἤχου. τὸ παρὸν Γρηγορίου Μπούνη τοῦ Ἀλυάτου, καὶ πρωτοψάλτου τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἔντεχνον». Ἐν τῷ φ. 353 διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν οἱ ἑπόμενοι «στίχοι τοῦ γραφέως».

Δεύτερος ὧδε τοῦ κρατηματαρίου,
τόμος ἐγράφη, τῇ χειρὶ Χουρμουζίου.
τοῦ μεταφραστοῦ μέλους ἐκ τοῦ ἀρχαίου,
εἰς ἐξήγησιν συστήματος τοῦ νέου.
διδασκάλου τε κοινοῦ τῶν μαθημάτων,
τῆς νέας σχολῆς τῶν μουσικῶν ᾀσμάτων.
Εὔχεσθε τοίνυν οἱ ψάλλοντες τὰ μέλη,
ἵν' ἀξιωθῇ ψυχῆς ἀγαθὰ τέλη.
Ἐν ἔτει σωτηρίῳ. ͵αωιζῳ.

**711**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1817-ου, ἐκ φύλλων 395 μήκ. 0,215, πλ. 0,148. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Κρατηματάριον: Τόμος πρῶτος. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἦχον κρατημάτων, ᾀσματουργηθέντων παρα διαφόρων παλαιῶν μουσικῶν διδασκάλων, ἐξηγηθέντων δὲ κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου ἤχου. Τὸ παρὸν κὺρ Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλη». Μεταξὺ τῶν φ. 394β-395α· «Τέλος τοῦ πρώτου τόμου τοῦ κρατηματαρίου, ἐξηγηθέντος καὶ γραφέντος παρὰ Χουρμουζίου, διδασκάλου τῆς κοινῆς τῶν μουσικῶν μαθημάτων σχολῆς τοῦ νέου συστήματος. ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἑβδόμῳ ∞. μετεφράσθη καὶ ἐγράφη, τὸ παρὸν διὰ χειρός, Χουρμουζίου διδασκάλου. ἀῤῥωγὸς πλὴν ὁ Θεός».

**712.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1837-ου, ἐκ φύλλων 225 μήκ. 0,215, πλ. 0,172.

«Ἅπαντα Πέτρου Μπερεκέτη τοῦ μελῳδοῦ. μεταφρασθέντα εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ τοῦ διδασκάλου Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου». Ἐν τῷ φ. 225α·

Εἴληφε τέρμα τὸ παρόν, χρόνους εἰς τοὺς χιλίους,
ἑπτά τε καὶ τριάκοντα, πρὸς τοὺς ὀκτακοσίους.
μετὰ τὰς ἓξ καὶ εἴκοσι, μηνὸς τοῦ Ἀπριλλίου,
χειρὶ τοῦ χαρτοφύλακος ἐμοῦ τοῦ Χουρμουζίου.
ἑνὸς ἐκ τῶν ἐφευρετῶν, συστήματος τοῦ νέου,
καὶ γενικοῦ ἐξηγητοῦ, τῶν παλαιῶν γενναίου.
ὅσοι λοιπὸν τυγχάνετε, μεταφρασμένας βίβλους,
τοῦ παλαιοῦ συστήματος, καὶ διαφόρους ὕμνους.
δαίεσθε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα μοι συγχωρήσῃ,
πταισμάτων τὴν ἀπείρειαν, καὶ τὴν ψυχήν μου ῥύσῃ.
τά τε ἐκ τῆς παραδρομῆς, ἅπαντα σφάλματά μου,
ἵνα καὶ τὰ ὑμέτερα, Κύριος συμπαθήσῃ,
καὶ τὴν εὐκταῖαν του φωνήν, πᾶσιν ὑμῖν ἀφήσῃ.

**713.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 484 μήκ. 0,226, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Οἰκηματάριον :· Ἀκάθιστος. μελοποιηθεῖσα εἰς τὸ παλαιὸν παρὰ Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ, καὶ ἐν μουσικοῖς διδασκάλου ἀρίστου. ἤδη δ' ἐξηγηθεῖσα κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου, διδασκάλου τῆς Γενικῆς τοῦ Γένους Μουσικῆς Σχολῆς». Περιέχονται ἐνταῦθα τὰ τοῦ ἀκαθίστου στοιχεῖα Α — Σ.

**714.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 216 μήκ. 0,228, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

«Δεύτερος τόμος τοῦ οἰκηματαρίου, ἐξηγηθεὶς εἰς τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς εἰρημένης μεθόδου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Μέλος Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ. Ἦχος δ'». Περιέχονται ἐνταῦθα τῶν οἴκων τοῦ ἀκαθίστου τὰ στοιχεῖα Τ — Ω. Ἀπὸ φ. 85 κέ. οἶκοι τοῦ ἀκαθίστου κατὰ τὸ μέλος «τοῦ κὺρ Μανουὴλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφου».

**715.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 274 μήκ. 0,243, πλ. 0,163. Ἀκολουθία τῶν κωδίκων 707-709.

Χουρμουζίου στιχηραρίου παλαιοῦ τόμος τέταρτος, ἐπιγεγραμμένος οὕτως· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν στιχηρῶν τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων».

**716.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 59 μήκ. 0,242, πλ. 0,178. Κεκραγάριον ἀνεπίγραφον. Ἐν τῷ φ. 59β· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. 1815. Ἰουλίου 30».

**717.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1798-ου ἐκ φύλλων 82 μήκ. 0,233, πλ. 0,168. — α') «Ἐξήγησις κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου εἰς τὸ παρὸν σύνθεμα τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, ὅπερ συνετέθη παρὰ τοῦ Κουκουζέλη. Ἦχος α'». Ἀρχ. «Ἴσον, ὀλίγον, ὀξεῖα» κτλ., φ. 1α.— β') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ποιηθέντος παρὰ διαφόρων ποιητῶν καὶ ἐξηγηθέντος παρὰ τοῦ αὐτοῦ κυρίου Πέτρου». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου σημείωμα τοῦ γράψαντος τὸ τεῦχος· ἀλλὰ τὸ μὲν ἥμισυ τούτου ἀποξεσθὲν ἔχει νῦν τὸ «καὶ τόδε Σπύρου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν», τὸ

δὲ λοιπὸν ἥμισυ, τὸ «ἐν ἔτει. ͵αψҁη. Ὀκτωβρίω», ἀφέθη ἀβλαβὲς ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγράφη.

**718**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 260 μήκ. 0,238, πλ. 0,165. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ ἔγκοσμα καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Μουσικὴ ἀνθολογία, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἀνθολογίας περιέχον(=ούσης) τὰ στιχηρὰ τοῦ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων, δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ θεομητορικῶν».

**719**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1740-οῦ, ἐκ φύλλων 414 μήκ. 0,23, πλ. 0,173. Ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα παραφύλλου· «τὸ παρὸν εἰπάρχει Βασιλίου Σπετζιάρη». Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα πιοειδές.

«Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον ἅπαντα τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. ἅτινα ἐκαλλωπίσθησαν παρὰ κὺρ Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ φ. 414α διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν μακρὸν σημείωμα, οὗ τὸ κύριον μέρος ἔχει ὧδε· «Ἔλαβε τέλος ἡ παροῦσα ἀσματομελιῤῥητόφθογγος ἐνέτη: ͵αψμω ἰνδικτιῶνος, γης. Μαΐω. ιεη ἡμέρα Πέμτη διαχειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχεις Νεκταρίου τοῦ Λεσβίου» κτλ.

**720**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1800-οῦ, ἐκ φύλλων 498 μήκ. 0,223, πλ. 0,17. Ἦν δὲ κτῆμα πρότερον Νεκταρίου Κρητός, ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγκέλλου. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Στιχηράριον καλόφωνον συντεθὲν παρὰ κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν». Ἐν τῷ φ. 498β· «Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωφ ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ».

**721**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,223, πλ. 0,162) ἐσταχωμένον, οὗ αἱ πινακίδες ἐρυθρῷ περικεκαλυμμέναι δέρματι φέρουσιν ἔκτυπα κοσμήματα χρυσᾶ καί τινας ἐπιχρύσους ἐκτύπους εἰκόνας· ἀριθμεῖ δὲ σελίδας 952 γραφείσας περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα.

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθὲν ὑπὸ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν.

**722.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1819-ου, ἐκ φύλλων 430 μήκ. 0,222, πλ. 0,155. Αἱ πινακίδες αὐτοῦ φέρουσι χρυσᾶ ἔκτυπα. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Ὁ τῆς παπαδικῆς τόμος ὁ τελευταῖος, ὅστις περιέχει τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ μαθήματα καί τινα ὀργανικὰ κρατήματα ἐν τῷ τέλει, ἐξηγηθέντα καὶ γραφέντα παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ φ. 430α· «Ὅδε τῆς παπαδικῆς τόμος ὁ τελευταῖος ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἐννάτῳ, κατὰ μῆνα Ἰούνιον».

**723.** Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον, οὗ αἱ πινακίδες ἐρυθρῷ περικεκαλυμμέναι δέρματι φέρουσιν ἔκτυπα χρυσᾶ. Ἀριθμεῖ φύλλα 519 μήκ. 0,214, πλ. 0,16. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ χρώματος ἐρυθροῦ. Πρὸ τοῦ κειμένου ἐπὶ παραφύλλου· «1795 Σεπτεμβρίου κ'. ἐπάρθη τὸ παρόν. παρὰ Νικολάου. Δημητρίου. Φιλιππουπολίτου. κτίμα τοῦ Ἁγίου Τάφου. διὰ. χρόσια. 7».

Παπαδικὴ ἀκέφαλος. Ἀπὸ φ. 3α «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίω και των κατήχον θεοτοκίον ποιηθὲν ὕπο διαφόρων ποιητῶν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 519β· «Ἐγράφη ὁ δεύτερος τόμος τῆς παρούσης παπαδικῆς ἐκ χειρὸς Θεοδούλου μοναχοῦ Αἰνίτου ἀμαθοῦς διὰ εξόδου κῦρ Νεοφύτου ἱερομονάχου Κουτουλμουσιανοῦ».

**724.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 514 μήκ. 0,22, πλ. 0,158. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ χρώματος ἐρυθροῦ. — Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν «στιχηράριον καλόφωνον».

**725.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 212 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρωματιστὰ καὶ ἔγκοσμα. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα πολυχρώματον καὶ ἐπίχρυσον, ἕτερον ἐν τῷ φ. 139.

«Ἀνθολογία περιέχουσα τὰ ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις ψαλλόμενα, παρὰ διαφόρων νέων ποιητῶν συντεθέντα». Ἀρχ. «Ψάλ-

λεται τὸ παρὸν εἰς τὰς ἀγρυπνίας. σύνθεσις τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου».

**726**. Τεῦχος χάρτινον ἐπίμηκες τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων ὀκτὼ μήκ. 0,48, πλ. 0,17.— Κλίμακες ις' τῆς τουρκικῆς μουσικῆς. Ἀρχ. «Κλίμαξ διατονικὴ ὁδεύουσα» κτλ.

**727**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 370 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. Μαθηματαρίου μουσικοῦ τόμος πρῶτος ἀνεπίγραφος. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

**728**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 349 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. «Μαθηματαρίου τόμος δεύτερος. ἐξηγηθέντος παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Μὴν Ὀκτώβριος εἰς τὴν α' τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀνανίου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ. στιχηρὸν Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ». Ἐν τῷ φ. 349β· «Τέλος τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθέντος καὶ γραφέντος παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς νέας μεθόδου τῆς μουσικῆς καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

**729**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 371 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. «Τόμος τρίτος τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθεὶς ἐκ τοῦ παλαιοῦ παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς νέας μεθόδου τῆς μουσικῆς καὶ χαρτοφύλακος» κτλ. Ἀρχ. «Μὴν Νοέμβριος. εἰς τὴν κα' ἡ ἐν τῷ ναῷ Εἴσοδος τῆς ὑ. δ. ἠ. θ. καὶ ἀειπ. Μαρίας. Στιχηρὸν Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου. Ἦχος α'». Ἐν τῷ φ. 371α· «Ὁ παρὼν τρίτος τόμος τοῦ μαθηματαρίου ἐξηγήθη παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐγράφη τε ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ ἰδίου διὰ τῆς βοηθείας τοῦ παναγάθου Θεοῦ».

**730**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 421 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. «Τόμος τέταρτος τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθεὶς ἐκ τοῦ παλαιοῦ καὶ γραφεὶς παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς νέας μεθόδου τῆς μουσικῆς καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Δεκεμβρίου κε' ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ κ. ἡ. Ἰ. Χ. Στιχηρὸν Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου ἦχος δ'».

**731**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 393 μήκ. 0.232, πλ. 0,15. «Τόμος πέμπτος τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθεὶς κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς τῆς ῥηθείσης μεθόδου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Μὴν Φευρουάριος, εἰς τὴν α' τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος. Στιχηρὸν Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως». Ἐν τῷ φ. 393· «Τέλος τοῦ πέμπτου τόμου τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθέντος σὺν Θεῷ καὶ γραφέντος παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

**732**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 390 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. «Τόμος ἕκτος τοῦ μαθηματαρίου. ἐξηγηθεὶς κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου» κτλ. Ἀρχ. «Ἰουνίου κθ', τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Στιχηρὸν πρὸς τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα,* μεταβληθὲν παρὰ Μανουὴλ Χρυσάφου. Ἦχος α' πα». Ἐν τῷ φ. 390α· «Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ καὶ χάριτι».

**733**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 327 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. «Τόμος ἕβδομος τοῦ μαθηματαρίου. ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν στιχηρῶν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, καὶ καταληγόντων ἄχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων». Ἀρχ. «Στιχηρὸν τῆς Κυριακῆς - - -. Μανουὴλ μαΐστορος τοῦ Χρυσάφου. Ἦχος ᾱ. πα». Ἐν τῷ φ. 327α· «Ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη ὁ παρὼν ἕβδομος τόμος τοῦ μαθηματαρίου τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

**734**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 224 μήκ. 0,23, πλ. 0,152. «Τόμος ὄγδοος τοῦ μαθηματαρίου». Ἀρχ. «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα εἱρμοὶ καλοφωνικοί, ψαλλόμενοι εἰς τὴν καταβασίαν, μελισθέντες παρὰ Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ καὶ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου».

**735**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1822, ἐκ φύλλων 218 μήκ. 0,22, πλ. 0,152.

Μουσικὴ ἀνθολογία.—α') «Ἐξηγήσεις τῶν νέων μαθημάτων, κε-

κραγαρίων, πολυελέων, πασαπνοαρίων, δοξολογιῶν, χερουβικῶν, αἰνεῖται(=ε), κοινωνικῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μαθημάτων τῶν νέων διδασκάλων, Ἰωάννου, Δανιήλ, Πέτρου, Ἰακώβου καὶ Μελετίου Συ(=ι)ναΐτου, καὶ Πέτρου Βυζαντίου», φ. 1 κέ.—β') Φύλλ. 122 κέ. «Ἐνταῦθα δὲ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καταγράφομεν πάντα τὰ νέα μαθήματα, ἅπερ ἐξηγήθησαν παρὰ κὺρ Γρηγορίου τοῦ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». — γ') Φύλλ. 210 κέ. «Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ, Σεπτεμβρίου κε[η]: ἡμέρ: Δευτέρ: Σημειώματα καὶ τρόποι τῆς μουσικῆς».

**736**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 93 μήκ. 0,214, πλ. 0,156. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ.

Ἀναστασιματάριον γραφὲν ὑπὸ Ἀνθίμου Μακρῆ ἱεροδιακόνου τοῦ ἐξ Ἡρακλείτζας.

**737**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 48 μήκ. 0,215, πλ. 0,156. — Ἀναστασιματάριον.

**738**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 17 μήκ. 0,21, πλ. 0,131. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. — α') Φύλλ. 1[α] «Ἕτερα χερουβικὰ σύντομα Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου» καὶ Γρηγορίου λαμπαδαρίου. — β') Φύλλ. 10[β] «Κοινωνικὰ τῆς ὅλης ἑβδομάδος μελοποιηθέντα παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου».

**739**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ε' +162 μήκ. 0,194, πλ. 0,13. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ χρώματος ἐρυθροῦ. Ἐν τῷ φύλλῳ α'· «1818: Ἀπριλίου 5: ἡ παροῦσα μουσικὴ ὑπάρχει ἐμοῦ Κωνσταντίνου Κοντοσταύλου τοῦ Ζακυνθήου ἀναγνώστου, ἣν ὠνησάμην ἐν τῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου ᾀδομένης κοινῶς Γεροκομειώτισσας ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν Παλαιῶν Πατρῶν. Κωνσταντῖνος Κοντόσταυλος γέγραφα».

Ἀναστασιματάριον, οὗ προτέτακται (φ. β'-ε') τὸ «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων, μετὰ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας συνθεμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν, παλαιῶν τε καὶ νέων».

**740**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 74 μήκ. 0,20 πλ. 0,135.

Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1[α] κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα.

«Εἱρμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον πάντας τοὺς εἱρμοὺς τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ». Ἀρχ. «Ποίημα κὺρ Πέτρου πρωτοψάλτου. Τῆς ὀκτωήχου σύντομον».

**741**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 264 μήκ. 0,185, πλ. 0,145. Ἐν τῷ φ. 1[α] κόσμημα ταινιοειδές. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα. Ἐπὶ τῆς ᾤας τοῦ φ. 1[α] τύπος μικρᾶς σφραγῖδος φερούσης τὴν ἐπιγραφήν· «Γεοργάκι τοῦ Παπαγιανάκι 1742». Αὐτόθι τὸ «Καὶ τόδε Ἀθανασίου Ῥαιδεστινοῦ».

«Εἱρμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ νεωστῆ καλοπισθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἱρεῦσιν κὺρ Μπαλασίου καὶ νομοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. συνετέθη δὲ καθὼς τανῦν ἀσματομελωδεῖται ἐν Κωνσταντινουπόλοι μετὰ πλήστης ἐπιμελείας».

**742**. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον (μήκ. 0,198, πλ. 0,15), οὗ αἱ πινακίδες μέλανι περικαλυμμέναι δέρματι φέρουσιν ἔκτυπα χρυσᾶ. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1[α] κόσμημα πολυχρώματον, πιοειδὲς καὶ ἐπίμηκες. Ἕτερα κοσμήματα ἐν τοῖς φ. 76, 91, 154, 164 κἑ. Τὸ πρώτιστον ἀρκτικὸν γράμμα, τὸ Θ, μέγα, πολυχρώματον καὶ ἔγκοσμον.

1. «Στιχηράριον:—Δοξαστικὰ τοῦ ἑσπερινοῦ ἀποστίχου καὶ αἴνων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, καὶ ἑορταζομένων ἁγίων· ἅτινα συνετέθησαν ἐκκλησιαστικῶς παρατοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. δι' ἰδίαν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν. πάντων», φ. 1-163.

2. «Εἱρμολόγιον:—Καταβασίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, συντεθεῖσαι κατατο ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας παρατοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου», φ. 164-247.

**743**. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον, οὗ αἱ πινακίδες μέλα-

νι περικεκαλυμμέναι δέρματι φέρουσιν έκτυπα χρυσά· άριθμεΐ φύλλα β' + 211 μήκ. 0,19, πλ. 0,12. Έγράφη έν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης έκατ. καὶ κοσμεῖται ένίοις ταινιοειδέσι κοσμήμασι καὶ πολλοῖς ἀρκτικοῖς κεφαλαιώδεσι στοιχείοις χρωματιστοῖς ἢ ὅλως ἐρυθροῖς. Ἐν τῷ φ. α'· «Ἀνθολογία. + ἐξέρετον βιβλήον. ὑπάρχει. χαμοῦ. Ἰωακεὶμ. ἱερομονάχου. ἀρχιμανδρίτου. Ἁγιοταφίτου. ἐκ Διμητριάς. Ζαγορέου. πατριάρχέβοντος. ὁ μακαριώτατος. Ἄνθυμος. καὶ ἐπίτροπος Ἀρσένιος Σκυθοπόλεος. ἐονία ἡ μνήμη αὐτῶν + 1794». Ἐν τῷ φ. β' σημείωμα 19-ης ἑκατ. «Ἐκ τῶν τοῦ ἐν Ταϊγανίῳ Ἱεροσολυμικοῦ Μοναστηρίου. ὁ δ' ἀφαιρέσας, ἐπικατάρατος. ὡς ἄχρηστον ἐνταῦθα στέλλεται εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ».

Μουσικὴ ἀνθολογία. — α') «Κεκραγάρια κατ' ἦχον παλαιά, ἅτινα ἐξηγήθησαν παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου Πέτρου», φ. 1α.—β') «Πολυέλεος συντεθεὶς παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 21α. — γ') «Πασαπνοάρια κὺρ Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 49α. — δ') «Θεοτοκίον ἐκ τοῦ πολυελέου Ἰωάννου πρωτοψάλτου», φ. 61α. — ε') «Εὐλογητάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Κυριακὰς ἐν τῷ ὄρθρῳ· σύνθεσις Πέτρου λαμπαδαρίου», φ. 63α. — ς') «Δοξολογία κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. Ἦχος α'», φ. 69α. — ζ') «Ἕτερα κυρίου Δανιὴλ πρωτοψάλτου», φ. 76α. — η') «Δοξολογία κυρίου Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. Ἦχος δ'», φ. 79α. — θ') «Χερουβικὰ κατ' ἦχον καὶ κοινωνικὰ συντεθέντα παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου κυρίου Πέτρου», φ. 83α. — ι') «Χερουβικὰ κατ' ἦχον συντεθέντα παρὰ Βασιλείου Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου», φ. 101α. — ια') «Κοινωνικὰ κατ' ἦχον κυρίου Δανιὴλ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 111α.—ιβ') «Χερουβικὰ σύντομα τῆς ἑβδομάδος. Πέτρου τοῦ λαμπαδαρίου σύνθεσις», φ. 118α. — ιγ') «Κοινωνικὰ σύντομα τῆς ἑβδομάδος· τοῦ αὐτοῦ σύνθεσις», φ. 121β.— ιδ') «Τρισάγιον τοῦ Σταυροῦ ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου Πέτρου. Ἦχος δ'», φ. 132α.—ιε') «Τρισάγιον νεκρώσιμον, τὸ ὁποῖον ἐξηγήθη παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου. Πλάγιος β'», φ. 134α.— ις') «Ἀλληλουάριον πρὸ τοῦ

Εὐαγγελίου, ἐξηγηθὲν ἐκ τοῦ παλαιοῦ παρ' αὐτοῦ τοῦ λαμπαδαρίου», φ. 138β. — ιζ') «Μαθήματα κυρίου Δανιὴλ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 140α. — ιη') «Μάθημα θεοτοκίον συντεθὲν παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου κυρίου Πέτρου τοῦ Βυζαντίου. Ἦχος α'», φ. 148α.—ιθ') Εἱρμοὶ Πέτρου Μπερεκέτη, Πέτρου λαμπαδαρίου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, φ. 152 κέ. — κ') «Εἱρμοὶ μερικοὶ διαφόρων ποιητῶν», Μπερεκέτη, Παναγιώτου πρωτοψάλτου, Μελετίου Σιναΐτου, φ. 156 κέ. — κα') Εἱρμὸς «Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους, τὸ ὁποῖον ἐξηγήθη παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου κυρίου Πέτρου τοῦ Βυζαντίου», φ. 164α.—κβ') «Κοινωνικὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, συντεθέντα παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου», φ. 168α. — κγ') Κοινωνικὸν Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, φ. 187α. — κδ') «Κοινωνικὸν τῶν Ταξιαρχῶν κὺρ Δανιὴλ πρωτοψάλτου. Ἦχος πλ. β'», φ. 188α. — κε') «Ἕτερον τῶν Ἁγίων Πάντων. Πέτρου λαμπαδαρίου. Πλάγιος α'», φ. 189α. — κϛ') «Κοινωνικὰ συντετμημένα ἐκ τῶν μετὰ καλλωπισμοῦ, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Ἰακώβου καὶ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 192α. — κζ') «Ἰδιόμελον τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ. Πέτρου λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ. δ'», φ. 204α.—κη') «Κράτημα εἰς τὸν *Ἐν βυθῷ* εἱρμόν, συντεθεὶς (sic) παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. Ἦχος λέγετος», φ. 209α. — κθ') «Εἰς τὸ *Ἐσείσθησαν*. Κὺρ Δανιήλ. Ἦχος δ'», φ. 210β.

**744**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 336 μήκ. 0,222, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Τοῦ μακαρίτου Πέτρου τοῦ Μπερεκέτου πολυέλεοι, πασαπνοάρια ὄρθρου, τιμιωτέραι, ἀργαί, δοξολογίαι, χερουβικὰ καὶ κοινωνικά. Μέρος πρῶτον». Ἀρχ. «Πολυέλεος συνοπτικὸς εἰς ἦχον πρῶτον».

**745**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 384 μήκ. 0,222, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου, κολοβόν. — Δοξαστάριον ἀργὸν ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἐν ἀκριβείᾳ τήρησιν» κτλ.

**746**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 572 μήκ. 0,222. πλ.

0,153. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου. — Δοξαστάριον ἀργὸν ἀνεπίγραφον.

**747**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 338 μήκ. 0,182, πλ. 0,118. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου. (Τόμος δεύτερος στιχηραρίου). Ἀρχ. «Μὴν Δεκέμβριος, τῆς ἐξηγήσεως τοῦ στιχηραρίου Νέων Πατρῶν παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος. Εἰς τὰς δ': — μνήμη τῆς ἁγίας Βαρβάρας» κτλ. Ὁ τόμος πρῶτος ὑπ' ἀριθ. 750.

**748**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 295 μήκ. 0,18, πλ. 0,113. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

«Τρίτος τόμος τοῦ στιχηραρίου Νέων Πατρῶν, ἐξηγηθεὶς παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος». Ἀρχ. «Μὴν Μάρτιος, τῆς ὁσίας Εὐδοκίας. ἦχος δ'» κτλ.

**749**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1832-ου, ἐκ φύλλων 458 μήκ. 0,18, πλ. 0,113. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

«Τέταρτος τόμος τοῦ στιχηραρίου Νέων Πατρῶν, περιέχων τὸ Τριῴδιον καὶ Πεντηκοστάριον· ἐξηγηθεὶς παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα». Ἐν τῷ φ. 458β·

Εἴληφε τέρμα τὸ παρὸν, τῇ θείᾳ βοηθείᾳ,
ἐν ἔτει τῷ χιλιοστῷ, τριακοστῷ δευτέρῳ.
σὺν τοῖς ὀκτακοσίοις τε, ἀπὸ Χριστοῦ σωτῆρος,
κατὰ τὰς εἰκοσιεπτὰ, μηνὸς τοῦ Ἀπριλλίου.
ἐμετεφράσθη δὲ γραφὲν, παρὰ τοῦ Χουρμουζίου,
ψάλτου τοῦ χαρτοφύλακος, τοῦ πάλαι καὶ τοῦ νέου,
τῶν συστημάτων μουσικῆς, εἰδήμονος ἀρίστου,
ἑνός τε τῶν ἐφευρετῶν, συστήματος τοῦ νέου.
ὁ μετερχόμενος λοιπὸν, ἐπωφελῶς τὴν βίβλον,
αἰτείτω τὴν συγχώρησιν, σφαλμάτων τοῦ ἀπείρων.
ὅπως καὶ οὗτος λήψεται, παρὰ τοῦ φιλανθρώπου,
σφαλμάτων τὴν συγχώρησιν, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ.

**750**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 352 μήκ. 0,183, πλ. 0,118. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

(Τόμος πρῶτος στιχηραρίου). Ἐπιγραφή· «Στιχηράριον, μελι-

σθὲν παρὰ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν, ἐξηγηθὲν δὲ κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τοῦ ῥηθέντος συστήματος». Ἀρχ. «Μὴν Σεπτέβριος, εἰς τὴν α', ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου» κτλ.

**751**. Τεῦχος χάρτινον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἐκ φύλλων 24 μήκ. 0,206, πλ. 0,15. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ.

Ἀναστασιματαρίου λείψανον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων· «- - - ος ἐκλάμψας μονογενὴς ὁ αὐτὸς ἐξ οὗ τῆς ἁγνῆς προῆλθε» (μέρος θεοτοκίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τίς μὴ μακαρίσῃ σε, παναγία παρθένε»). Ἀπὸ φ. 6 κέ. «Ἀρχὴ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν συντεθέντων παρὰ κὺρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως».

**752**. Τεῦχος χάρτινον κεκολοβωμένον, ἐκ φύλλων 359 μηκ. 0,221, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

Δοξαστάριον ἀργόν. Ἀρχ. «Δοξαστικὰ κατ' ἦχον μετὰ τῶν δογματικῶν θεοτοκίων» κτλ.

**753**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 531, ὧν ἔνια ἄγραφα. Λείψανα διαφόρων μουσικῶν χειρογράφων γεγραμμένων τῶν μὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης, τῶν δὲ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. Σημειωτέα· α') Φύλλ. 140 κέ. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα τῆς Ῥωσίας· οἱ μὲν λόγοι ποίημα κὺρ Κράλη ἱερέως, τὸ δὲ μέλος τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου. Ἦχος α' τετράφωνος».—β') Φύλλ. 197 κέ. «Πολυέλεος ᾆσμα(το)τονισθεὶς παρὰ Δανιὴλ πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'. δι».

**754**. Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1817-1818. Φύλλα δ' + 325 μήκ. 0,222, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Γρηγορίου λαμπαδαρίου τοῦ ἐπονομαζομένου Λευΐτου. Τὰ φ. β'-δ' ἄγραφα· ἐν τῷ φ. α' ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή· «Τὰ μαθήματα Πέτρου τοῦ Μπερεκέτου. Θεοτοκία κατ' ἦχον, τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τινὰ κρατήματα καὶ τροπάρια. Τόμος δεύτερος. 1817». Ἐν τῷ φ. 325· «Ὅσα ἐν τῇ Τερψιχόρει(=ῃ) καὶ Ἀνθολογία ἐσημειώθησαν ἐκ τῶν πονημάτων τοῦ αὐτοῦ Πέτρου τοῦ Μπερεκέτου, ἐσημειώθησαν καὶ ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ τῶν ἁπάντων πονημάτων α(ὐ)τοῦ, διαφορετικῷ τρόπῳ παραδόσεως, χάριν τῶν περιέργων καὶ

ἡ (=εἰ)δημόνων μουσικῆς. Ἐξηγηθεῖσα γοῦν καὶ ἡ (βί)βλος αὕτη παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἴληφε πέρας τὸ 1818 κατὰ μῆνα Ἰούνιον».

**755.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 427 μήκ. 0,221, πλ. 0,15. — Ἀνεπίγραφον δοξαστάριον ἄνευ τῶν λέξεων αὐτοῦ. Ἡ ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἐπιγραφή· «Χρυσάφου δοξαστάριον».

**756.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1785-ου, ἐκ φύλλων 154 μήκ. 0,179, πλ. 0,11. Ἐν τῷ φ. 4β πολυχρώματον κόσμημα παριστῶν γάστραν μετ' ἀνθέων. Ἀπὸ φ. 1 κἑ. ἐγχειρίδιον περὶ μουσικῆς ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀρχὴ μέση τέλος καὶ σύστημα πάντων τῶν σημαδίων» κτλ. Ἀπὸ φ. 5-154 κεχραγάρια, δοξαστικὰ καὶ πασαπνοάρια. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν· «Γέγραπται ἡ παροῦσα μουσικὴ βίβλος διαχειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου Ἀθανασίου Πελοποννησίου ἰατροῦ: ποίημα κύρ Πέτρου Πελοποννήσιου λαμπαδαρίου κὲ ἄλλον τινὸν δοκημασμένον ποιητὸν ετελεἰοσε ενἔτι σωτηρίω ͵αψπε Ἰανουαρίου ὀκτῶ:— τὸν δακτύλοις γράψαντα τὸν κεκτημένον τὸν τ αναγινώσκοντα σὺν προθυμία φύλατται τοὺς τρὶς ἡ τριὰς τρισολβίος».

**757.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 216 μήκ. 0,172, πλ. 0,117. Πρὸ τοῦ κειμένου παράφυλλον ἓν ἔχον τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἐκ τῶν τοῦ ἐν Ταϊγανίῳ Ἱεροσολυμικοῦ Μοναστηρίου. ὁ δ' ἀφαιρέσας, ἐπικατάρατος. Ὡς ἄχρηστον στέλλεται ἤδη εἰς Ἱερουσαλήμ. 1852. Ἰουνίου 24». Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. — Ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παρόντος εἱρμολογίου ποιηθέντος παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν χριστιανῶν». Ἀρχ. «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ α', ἦχος α'. Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ» κτλ. Τέλος· «Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν τὴν ἐκ παρθένου σου, Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς - - -».

**758.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1826-ου, ἐκ φύλλων 232 μήκ. 0,174, πλ. 0,113. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Ἀναστασιματάριον παλαιὸν τοῦ Χρυσάφου, ἐξηγηθὲν εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα καὶ γραφὲν παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἑνὸς τῶν τριῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου». Ἐν τῷ φ. 232α· «Ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου. 1826 κατὰ μῆνα 8βριον».

**759**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 154 μήκ. 0,176, πλ. 0,118. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ.

Ἀνθολογία μουσική.—Σημειωτέα· α') «Κεχραγάρια σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἑρμολογικὰ κατήχον. σύνθεσις κὺρ Πέτρου πρωτοψάλτου τοῦ Βυζαντίου», φ. 1α. —β') «Κατ' ἦχον χερουβικὰ συντεθέντα παρὰ κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου», φ. 9α. — γ') «Κατ' ἦχον *Αἰνεῖτε*, συντεθέντα παρὰ κὺρ Δανιὴλ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 35α. — δ') «Κοινωνικὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ συντεθέντα παρὰ κὺρ Δανιήλ», φ. 43α. —ε') «Ἀρχὴ δὲ καὶ τὰ ψαλλόμενα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Βασιλείου θείᾳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ. Σύνθεσις Πέτρου λαμπαδαρίου», φ. 65α.

**760**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 18 μήκ. 0,162, πλ. 0,119. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ.

«Χερουβικὰ κατ' ἦχον μέγιστα· συνετέθησαν δὲ παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου λαμπαδαρίου».

**761**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 401 μήκ. 0,176, πλ. 0,122. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

«Στιχηράριον τοῦ Νέου Χρυσάφου, πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μεταφρασθὲν εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος». Στιχηρὰ Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου.

**762**. Ἀκολουθία τοῦ 761-ου τεύχους. Φύλλα 348 μήκ. 0,176, πλ. 0,122.

«Τόμος δεύτερος τοῦ στιχηραρίου Χρυσάφου τοῦ Νέου, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς δ' Δεκεμβρίου». Λήγει εἰς στιχηρὰ τῆς 13-ης Φεβρουαρίου.

**763**. Ἀκολουθία τοῦ 762-ου τεύχους. Φύλλα 293 μήκ. 0,178, πλ. 0,12.

«Τόμος τρίτος τοῦ στιχηραρίου κὺρ Χρυσάφου τοῦ Νέου, ἐξηγηθεὶς εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τοῦ συστήματος τούτου». Στιχηρὰ ἓξ μηνῶν, Μαρτίου μέχρις Αὐγούστου.

**764**. Ἀκολουθία τοῦ 763-ου τεύχους. Φύλλα 244 μήκ. 0,178, πλ. 0,12.

«Τόμος δ' Χρυσάφου. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Τριῳδίου, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ ληγούσης μέχρι τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος». Ἐν τῷ φ. 244α· «Ἔλαβε τέλος εἰς τὰς 28 τοῦ Νοεμβρίου 1835: — διὰ χειρὸς ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος».

**765**. Ἀκολουθία τοῦ 764-ου τεύχους. Φύλλα 246 μήκ. 0,178, πλ. 0,12.

«Τόμος πέμπτος τοῦ στιχηραρίου Χρυσάφου, ἀπὸ τῆς Μεγάλης Δευτέρας ἄχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐξηγηθεὶς παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου». Ἐν τῷ φ. 246α· «Εἴληφε τέρμα τῇ θείᾳ βοηθείᾳ καὶ χάριτι, παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου τοῦ χαρτοφύλακος, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου, κατὰ τὸ ͵αωλστ ἔτος τὸ κοσμοσωτήριον».

**766**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 168 μήκ. 0,228, πλ. 0,16. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 1α· «Τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Π. Τάφου προμηθείᾳ Σωφρονίου ἱεροδιακόνου τοῦ καὶ βιβλιοφύλακος 1883 κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον». Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρώματος ἐρυθροῦ καὶ ἔγκοσμα.

«Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καί τινα ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκ θέσεων στιχηρῶν τε καὶ εἱρμολογικῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου πρωτοψάλτου

τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κὺρ Ἰακώβου διαιτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου, φιλομούσω γνώμη κινηθέντος πρὸς βελτίονα καλλωπισμῶν(=όν) τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας». Ἐν τῷ φ. 168β διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν· «Τὸ παρὸν ἀπάνθισμα τῶν ἐν δεσποτικαῖς θεομητορικαῖς τε καὶ λοιπῶν ἑορταζομένων δοξαστικῶν ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῇ λιτῇ, καὶ τοῖς αἴνοις, καὶ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ, καὶ Πεντηκοσταρίῳ, μετὰ τῶν ὡρῶν τῶν παραμονῶν τῶν Χριστοῦ γενῶν, καὶ τῶν Θεοφανείων, καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, πρὸς δὲ καὶ τῶν κεκραγαρίων. καὶ τῶν δοξαστικῶν θεοτοκίων τῆς Ὀκτωήχου, καὶ πασαπνοαρίων τῶν αἴνων, καὶ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν, καὶ συντετμημένου τρόπου παρ' Ἰακώβου πρωτοψάλτου καὶ ἐξ αὐτῶν σπαργάνων γνησίου δούλου καὶ ὑπηρέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ δι' ὑπαγορεύσεως αὐτοῦ ἐγράφη ἐν πάσῃ σαφηνείᾳ τῇ χειρὶ Γεωργίου Κρητὸς καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γερασίμου τοῦ αποΔέρκων προβιβασθέντος εἰς τὴν πατριαρχικὴν περιοπήν, προσεφωνήθη δὲ παρὰ τοῦ ποιητοῦ καὶ ἀνετέθη ὡς ἀπαρχή τις τῆς ἐν τῇ μουσικῇ τέχνῃ φιλοπονίας αὐτοῦ τῇ κοινῇ μητρὶ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὅπως ταῖς θεοπειθέσιν αὐτῆς πρὸς Θεὸν εὐχαῖς, καὶ τῇ περὶ αὐτὸν προμηθείᾳ τε καὶ φιλοτίμω εὐεργεσίᾳ ἔτι μᾶλλον ἐπιρρωσθεὶς — — —». Ἡ ἀκολουθία λείπει διὰ τὴν ἀποκοπὴν φύλλων τινῶν.

**767**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 219 μήκ. 0,218, πλ. 0,16.

Μαθηματάριον, ἐν ᾧ περιέχονται κείμενα μετὰ παραφράσεως νεοελληνικῆς γεγραμμένης ἄνωθεν τῶν στίχων. — α') Ἀκέφαλον. Ἀρχ. «- - - ὃ καὶ πένης δίδωσι, τοῦτο πρόσφερε» κτλ., φ. 1α. Ἐν τῷ φ. 8β· «Τέλος τῶν τετραστίχων». — β') «Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν». Ἀρχ. «Καὶ πρῶτον εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας», φ. 9α. — γ') «Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν», φ. 33α. — δ') «Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη», φ. 41β.— ε') «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπικήδεια, ἤτοι ἐπιτάφια», φ.

45α. —ς') «Ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοφυλάκτου» Σιμοκάττου, φ. 48β-69α. Εἶτα στίχοι τουρκιστὶ διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν. — ζ') Βασιλείου Καισαρείας «πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο παραίνεσις», φ. 70α. — η') «Εὐριπίδου Ἑκάβη», φ. 72α. — θ') Ἰσοκράτους «Νικοκλῆς ἢ συμβουλευτικός», φ. 143α. — ι') «Ὁ κανὼν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. ἰαμβικός», φ. 159α. — ια') Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευήν», φ. 171α. — ιβ') «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου θρῆνος περὶ τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν», φ. 177α. — ιγ') «Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης», φ. 191α.— ιδ') «Εἴδη τῶν ἐπιστολῶν», τὸ ὅλον μ'. Ἀρχ. «Παραινετικὴ ἐπιστολὴ εἶναι ἐκείνη μὲ τὴν ὁποίαν καθοδηγοῦμεν» κτλ., φ. 204α-218β.

**768.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 89 μήκ. 0,215 πλ. 0,12. Ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1789-1790. Αὐτόγραφον Κωνσταντίνου Καρατζᾶ.

«Ἀκολουθία ἐφημερίδων τοῦ 1789ου: καὶ τοῦ 179(0)ου ἔτους. παρὰ Κωνσταντίνου Καρατζᾶ τοῦ πάνου». Ἐν τῷ φ. 3 ἕτερος τίτλος· «Ἀκολουθία ἐφημερίδων τοῦ 1788ου καὶ 1789ου παρὰ Κωνσταντίνου Καρατζᾶ τοῦ πάνου». Ἀρχ. «,αψπθψ. ὀκτώβριος 1789: Τῇ ιγῃ. ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ἀνεγνώσθη χάττι χουμαγιούνι» κτλ. Ἴδε Ἀ. Π.-Κεραμέως Ἑλληνικὰ κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥωμουνίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1909, σ. ε'-ζ', 115-119, 539-551.

**769.** Τεῦχος χάρτινον, διμερές, ἐκ φύλλων 235 μήκ. 0,207, πλ. 0,14. Τὰ φύλλα 1-177 ἐγράφησαν τῇ 17-ῃ, τὰ δὲ λοιπὰ (φ. 179-235) τῇ 18-ῃ ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν μὲν τοῖς πρώτοις 177 φύλλοις ἐκ 19, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἐξ 23 γραμμῶν. Τὸ φ. 178 ἄγραφον.

1. «Λύσεις παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου Κωνσταντίνου Γουλλιανοῦ τοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας μεγάλου λογοθέτου, συλλεγεῖσαι εἰς τὰ ἄπορα τῆς πρώτης τε καὶ δευτέρας βίβλου τοῦ Μωσέως, ἤτοι Γενέσεως καὶ Ἐξόδου, κατ' ἐρώτησιν καὶ

ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Εἰς τὰ ἄπορα τῆς α' βίβλου, ἤτοι Γενέσεως, κατὰ συντομίαν», φ. 1-177.

2. Ἀνωνύμου «εἰσαγωγὴ εἰς τὰς κοσμογραφικὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας». Ἀρχ. «Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη» κτλ., φ. 179-235.

**770.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 201 (μήκ. 0,21, πλ. 0,15), ἅτινα μετὰ χασμάτων ἔχουσιν ἀριθμοὺς σελίδων ἀπὸ 75 ἄχρι 500. Φύλλα ἄγραφα· 65-71, 93-95, 196-198. Τέσσαρες διάφοροι γραφικοὶ χαρακτῆρες τῆς 17-ης ἑκατ. Ὁ πρῶτος ἄχρι φ. 182, ὁ δεύτερος ἀπὸ φ. 183-198, ὁ τρίτος ἀπὸ φ. 193-195, ὁ τέταρτος ἀπὸ φ. 199-201. Ἐν τῷ φ. 1[α] πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει κειμένων.

1. Φύλλα 1-64. «Βησαρίωνος ἱερομονάχου Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τεχνολογίαι διάφοροι εἰς τὴν γραμματικὴν τέχνην κατὰ ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων γραμμάτων, ἐκδοθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, γλιχομένων ἀλλήλους ἐπερωτᾶν, προτροπῇ Διονυσίου ἱερομονάχου Αἰτωλοῦ, τοῦ ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος ἀσκοῦντος ὄρει καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν, ἑξακοσιοστὸν, ἑβδομηκοστὸν, ἕβδομον ἔτος. τὸ κοσμοσωτήριον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως. Ἐν πόλει τῶν Ἰωαν(ν)ίνων». Ἀρχ. «Τεχνολογία α' τῶν γραμμάτων. Δ(ιδάσκαλος). Τί ἐστι γράμμα» κτλ.

2. Φύλλ. 96-172. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου, μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως: — Περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α' περὶ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων. Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς» κτλ.

3. Φύλλ. 172-182. «Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἡ μελιτόρρητος τῶν Μουσῶν κιθάρα» κτλ.

4. Φύλλ. 183-193[α]. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Αἱ τεχνολογίαι ἐπταχῶς γίνονται. Τῶν μερῶν τοῦ λόγου» κτλ.

5. Φύλλ. 193[α]-194[α]. Ἀνωνύμου «περὶ τῶν δασυνομένων λέξεων πόσαι εἰσίν». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ ᾱ. Ἁγνός, ἅμα καὶ ἅγιος» κτλ.

Ἐν ταῖς ᾤαις σχόλια. Εἶτα (φ. 194$^{β}$-195$^{α}$) περὶ μέτρων. Ἀρχ. «Μακρὰ συλλαβή ἐστιν ἡ ἔχουσα» κτλ.

6. Φύλλ. 199-201. Ἀνεπίγραφα γραμματικά. Ἀρχ. «Τὸ ζεῖν κατὰ φύσιν οὕτως ἔδει, τὸ ἐσθίειν μετρίως» κτλ.

**771**. Τεῦχος χάρτινον τριμερές, οὗ τὸ πρῶτον τμῆμα χειρόγραφον ἀριθμοῦν φύλλα η′ καὶ σελίδας ἠριθμημένας 107, τὸ δεύτερον σχηματίζει βιβλίον ἔντυπον, τὸ δὲ τρίτον πάλιν χειρόγραφον ἐκ φύλλων 48. Τὸ πρῶτον ἐγράφη τῇ 17-ῃ ἑκατ., τὸ δὲ τρίτον ἔτει 1690-ῷ. Τὸ ἔντυπον παριστᾶ ἁπλῶς ἰσότυπον τῆς παρὰ Σαβίῳ ἐν Βερόνῃ ἔτει 1531-ῳ τετυπωμένης «Ἐκδόσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως» Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· ἀλλ' ἦν τοῦτο τῇ 17-ῃ ἑκατ. κτῆμα «+ Λαυρεντίου ἱερομονάχου τοῦ Βισανθηνοῦ: νῦν δὲ Μεθοδίου Ἡρακλείας».

1. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. α′· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου Ἱεροσολυμίτου» (= τοῦ Νοταρᾶ). Ἐν τοῖς φ. α′-ς′ πίναξ τῶν ἐν τῇ Πηγῇ γνώσεως τοῦ Δαμασκηνοῦ λέξεων· ἐν τοῖς φ. ζ′-η′ ἡ τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐπιστολὴ Κοσμᾷ ἐπισκόπῳ Μαϊουμᾶ, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας» κτλ. Ἐν ταῖς σελ. 1-93 τὸ κείμενον τῆς συγγραφῆς «Πηγὴ γνώσεως» — Σελ. 97-107. «Εἰσαγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου μοναχοῦ, τοῦ Δαμασκηνοῦ, πρὸς Ἰωάννην τὸν ὁσιώτατον καὶ ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Λαοδικείας». Ἀρχ. «Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ» κτλ. Αἱ σελίδες 94-96 ἄγραφοι.

2. «Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν ἐν τῷ δυστυχεῖ παλατίῳ κατὰ Παρασκευὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, εὑρημένων μετὰ τὴν Ἅλωσιν· ἐγράφοντο δὲ μετὰ τὸ ἐγγράφως ὁμιληθῆναι παρακλήσει φίλων. Ὡμιλήθη δὲ αὕτη ἐν τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου. Ὁμιλία περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῇ διὰ τῶν ἱερῶν τούτων ἡμερῶν ἐγκρατείᾳ» κτλ., φ. 1-21$^{α}$. Εἶτα (φ. 21$^{β}$-23$^{β}$)· «Ἰστέον ὅτι εὗρον τοῦτο τὸ κεφάλαιον εἰς χαρτίον παλαιότατον, κατεφθαρμένον, ἐξ ἰδιοχείρου αὐτοῦ ἐσχεδιασμένον γράμμα κατασιγίλον· ὡς ἠδυνήθην δὲ τὰ σῳζόμενα ἀνελεξάμην, εἰ καὶ ἀτελῶς, ἵνα μὴ πάντῃ ἀπόλωνται. —

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ ἀχράντου σώματος τοῦ Κυρίου, ὃ μεταλαμβάνομεν». Ἀρχ. «Τὸ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν» κτλ. Ἐν τοῖς φ. 25-42 πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν περιεχομένων ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «ἐκδόσει τῆς ὀρθοδόξου πίστεως», συνταχθεὶς ὑπὸ Χρυσάνθου Νοταρᾶ «ἐν τῷ Μετοχίῳ Κων(σταντινου)πόλ(εως). 1690. μηνὶ Μαΐῳ». Ἄγραφα φύλλα· 24, 47.

**772.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 149 μήκ. 0,205, πλ. 0,135. Φύλλα ἄγραφα· 22-130. — Κατάστιχον ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἰδιώτου τινὸς μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1851—1857, καὶ κακὸν ἀντίγραφον νεοελληνικῶν τινων ᾀσμάτων.

**773.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 233 μήκ. 0,20, πλ. 0,145. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 16-ης ἑκατ. Αὐτόγραφον Μαξίμου Μαργουνίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30-38. Φύλλα ἄγραφα· 42, 65, 66, 75-77, 139, 167-169.

1. «Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κ/πόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινοῦ». Ἀρχ. «Φασὶ μέν τινες Ἀργείους πρώτους τῇ θεᾷ» κτλ., φ. $1^{α}$-$12^{α}$. Τέλος· «ἡ θάλασσα καταθραύεται ταῖς πέτραις καὶ γαληνιῶσα προσπελάζει τοῖς χείλεσι».

2. «Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου πρὸς Σεραπίωνα ἐπίσκοπον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Τὰ γράμματα» κτλ., φ. $13^{α}$-$25^{β}$.

3. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Μαρκελλῖνον εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν». Ἀρχ. «Ἄγαμαί σε» κτλ., φ. $25^{β}$-$34^{α}$.

4. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθενίας, ἤτοι περὶ ἀσκήσεως». Ἀρχ. «Ἀρχὴ λόγου σωτηρίας» κτλ., φ. $34^{β}$-$41^{β}$.

5. «Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ. Ἰνδικοπλεύστου πρόγραμμα Κοσμᾶ τῷ Ψαλτηρίῳ». Ἀρχ. «Μετὰ τὸν μέγιστον Μωσῆν καὶ μέγαν ἐν προφήταις» κτλ., φ. $43^{α}$-$64^{α}$.

6. Γρηγορίου Νύσσης «ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Κ/πόλει περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ». Ἀρχ. «Οἷόν τι πάσχουσι» κτλ., φ. $67^{α}$-$72^{β}$.

7. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τύρωνα ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Ὑμεῖς ὁ τοῦ Θεοῦ λαὸς» κτλ., φ. 72β-75β.

8. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ περὶ τῆς τριημέρου προθεσμίας τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Εἴ τις πατριαρχῶν» κτλ., φ. 78α-84α.

9. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Ὡς γλυκὺς συνέμπορος», φ. 84α-85α.

10. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος». Ἀρχ. «Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ», φ. 85α-90β.

11. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τῶν φώτων, ἐν ᾗ ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος ἡμῶν». Ἀρχ. «Νῦν γνωρίζω» κτλ., φ. 90β-95β.

12. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ: Ἐφ' ὅσον ἐνὶ τούτων ἐποιήσατε, ἐμοὶ ἐποιήσατε». Ἀρχ. «Ἔτι πρὸς τῷ θαύματι» κτλ., φ. 95β-100α.

13. «Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Ἐφραίμ». Ἀρχ. «Κινεῖ μὲν πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν» κτλ., φ. 100α-108β.

14. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς Μελέτιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας ἐν Κ/πόλει τελευτήσαντα». Ἀρχ. «Ηὔξησαν ἡμῖν» κτλ., φ. 108β-111β.

15. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς Πλακίδα τὴν βασίλισσαν». Ἀρχ. «Ὁ πιστὸς οἰκονόμος» κτλ., φ. 111β-115α.

16. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον». Ἀρχ. «Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία», φ. 115α-119β.

17. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεόφιλον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἀπολιναρίου». Ἀρχ. «Οὐ μόνης ἐστὶ τῆς κοσμικῆς» κτλ., φ. 119β-121β.

18. Τοῦ αὐτοῦ «ἀπολογητικὸν πρὸς Πέτρον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἑξαημέρου». Ἀρχ. «Οἷα ποιεῖς», φ. 122α-138β.

19. «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ πρὸς Τατιανὸν περὶ ψυχῆς λόγος κεφαλαιώδης». Ἀρχ. «Τὸν περὶ ψυχῆς σοι λόγον» κτλ., φ. 140α-141α.

20. Γρηγορίου Νύσσης «λόγος κατηχητικός». Ἀρχ. «Ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος» κτλ., φ. 142α-166β.

21. Τοῦ αὐτοῦ «ἑρμηνεία εἰς τὸν Ἐκκλησιαστὴν διὰ λόγων ὀκτώ». Ἀρχ. «Πρόκειται ἡμῖν» κτλ., φ. 170α-210α.

22. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀχθομένους ταῖς ἐπιτιμήσεσι». Ἀρχ. «Θεῖον ἀληθῶς καὶ ἱερὸν χρῆμα», φ. 211α-213α.

23. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα». Ἀρχ. «Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα» κτλ., φ. 214α-216β.

24. «Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Πολλοὶ τῶν μεγάλων» κτλ., φ. 216β-219β.

25. «Ἀντιπάτρου ἐπισκόπου Βόστρων εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς παρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν» κτλ., φ. 219β-222α.

26. «Θεοδώρου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τοῦ Στουδίου καὶ τοῦ Σακκοδίωνος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Βαρθολομαῖον τὸν ἀπόστολον». Ἀρχ. «Μέγιστος ἀγὼν» κτλ., φ. 223α-226α.

27. «Ἔκ τινος βεβράνου παλαιοῦ. Τοῦ ἐν ἁγίοις π. ἡ. τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν παρακολουθίαν τοῦ Σωτῆρος: Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ». Ἀρχ. «Ὁρῶ τῇ ποίμνῃ τῶν οὐ σοφῶν» κτλ., φ. 227α-233α.

**774**. Λείψανον τεύχους ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 21 μήκ. 0,18, πλ. 0,125.

**775**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 107 μήκ. 0,195, πλ. 0,14. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Πρὸ τοῦ κειμένου πίναξ χαλκοτυπίας ἀναπαριστῶν τὴν εἰκόνα Καίσαρος Cremonini· ἐπὶ δὲ τῆς ἄνω ᾤας αὐτοῦ τὸ σημείωμα· «Ἐκ τῶν Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. 1670».

Caesaris Cremonini εἰς τὰ τέσσαρα πρῶτα βιβλία τῶν Ἀριστοτέλους φυσικῶν questiones. Ἀρχ. «Locus et tempus sunt» κτλ.

**776**. Φύλλα ἓξ μήκ. 0,191, πλ. 0,131. Ὁ γράψας αὐτὰ ἐσημειώσατο ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τοῦ καλύμματος τὸ «Γ.·. Κ:+ 1827».

«Κανὼν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Ἀρχ. «Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα. — Νῦν πηγάσαις με, παρθένε» κτλ.

**777**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 127 μήκ. 0,192, πλ. 0,135. Τὸ κείμενον μονοστηλον ἐξ 22 γραμμῶν. Φύλλα ἄγραφα νεώτερα· 21, 31, 72. — Ὡρολόγιον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

**778***. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,16, πλ. 0,105) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 822. Τινὰ τῶν τετραδίων μικροῦ σχήματος. Αἱ σελίδες 711-712 λείπουσι. Ἄγραφοι σελίδες πολυάριθμοι, οἷον· 35-42, 201, 202, 231-234, 261-265, 308-310, 337-340, 361-365, 375-380, 382, 415-420, 422-424, 426, 475, 476, 491, 492, 563-566, 568-570, 595-598, 601, 627, 628, 751-758, 788-796. Αὐτόγραφοι συγγραφαὶ Μελετίου Συρίγου συνταχθεῖσαι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1643-1655. Αἱ σελίδες 1-2 πρόσθετοι, νεώτεραι.

1. Σελ. 1-2. Συναξάρια εἰς ἁγίους τινάς, Μακάριον ἡγούμενον Πελεκητῆς (α΄ Ἀπριλίου), Νικήταν ἡγούμενον Μηδικίου (γ΄ Ἀπριλίου), Νικηφόρον ἡγούμενον Μηδικίου (δ΄ Ἀπριλίου). Ἀρχ. «Μηνὶ Ἀπριλλίῳ α΄. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ» κτλ.

2. Σελ. 9. «Ἔν τινι βιβλίῳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Μουντανίων εὔρηται ἡ ἐπιγραφὴ οὕτως· Νικήτα ἡγουμένου καὶ ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.—Μηνὶ Μαρτίῳ κ΄. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ ὁμολογητοῦ. Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις» κτλ.

3. Σελ. 10-11. Συναξάριον τοῦ ἁγίου Τιμοθέου τοῦ ἐν Προύσῃ. Ἀρχ. «Μηνὶ Μαΐῳ κς΄. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Τιμοθέου τοῦ ἐν Προύσῃ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουλιανοῦ» κτλ.

4. Σελ. 12. Σημείωσις περί τινος εἰκόνος, ἔχουσα οὕτως· «Ὁ ἅγιος Νικηφόρος ὁ Μηδικίου ἡγούμενος γεγραμμένος ἐν ἀρχαίῳ πίνακι περιφέρει ἐν χερσὶ χάρτην, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπτο: Ἐὰν μὴ ὁ ἐλεήμων δίκαιος γένηται, οὐ δύναται ἀληθὴς εἶναι ἐλεήμων.—Ὁ δὲ Νικήτας ὁ ὁμολογητής: Ταῖς προσκυνηταῖς εἰκόσι νέμων σέ-

* Τὸν αὐτὸν κώδικα περιέγραψε καὶ J. Pargoire (Echos d'Orient 1908, τ. 11, σ. 277-280).

βας | τοῖς πρωτοτύποις τὸν σεβασμὸν εἰσφέρω. — Ὁ δὲ θαυματουργὸς Ἀθανάσιος: Θλιβομένης κοιλίας, ταπεινοῦται καρδία· θεραπευομένης δὲ αὐτῆς, γαυριᾷ λογισμός. — Ἡ εἰκὼν τῶν τριῶν τούτων ἁγίων πατέρων εὕρηται ἐν Τρυγλίᾳ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐπισκέψεως».

5. Σελ. 13. Συναξαρικαὶ εἰδήσεις περὶ τῶν ὁσίων Στεφάνου ἡγουμένου Τρυγλίας (γ' Σεπτ.), Λουκᾶ τοῦ ἐκ τῆς Λυκαόνων ἐπαρχίας (β' Σεπτ.) καὶ Πέτρου ἐπισκόπου Νικαίας (ι' Σεπτ.).

6. Σελ. 13-14. Συναξάριον τοῦ ὁσίου Ἰγνατίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Βαθυρρύακος. Ἀρχ. «Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς δευτέρας τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίας ἐπὶ βασιλέων Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου» κτλ.

7. Σελ. 15-16. Σημειώσεις συναξαρικαὶ περὶ τῶν ἁγίων Τιμοθέου ἐπισκόπου Προύσης (ι' Ἰουνίου), Βασιλείου κτήτορος τοῦ Βαθέως Ῥύακος (α' Ἰουλίου), Ἀνδρονίκου Κρητός, Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου καὶ Μάρκου ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος (κ' Ὀκτωβρίου), Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου Προύσης (θ' Ἰουνίου) καὶ Θωμᾶ τοῦ Τρυγλινοῦ (ιζ' Δεκεμβρίου).

8. Σελ. 16. «Τὸ συναξάριον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ Τρυγλίας· εὕρηται τῇ κς' τοῦ Μαρτίου ἐν τῷ Συναξαρίῳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Μουντανίων. Στίχοι: Θείου Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης | Θεῷ παραστὰς καμάτου μισθὸν λάβοι». Ἀρχ. «Οὗτος ὑπῆρχεν» κτλ.

9. Σελ. 17-18. Σημειώσεις συναξαρικαὶ περὶ τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ἡγουμένου Τρυγλίας (α' Ἰανουαρίου), περὶ τῶν ἐγκαινίων του προφήτου Ἠλιοῦ, μονῆς Βαθυρρύακος (ιγ' Ἰαν.), περὶ τοῦ ἁγίου Θεοφάνους ἐπισκόπου Νικαίας (ια' Ὀκτ.), Ἀπόλλωνος ἐπισκόπου καὶ Ἀλεξίου ἐπισκόπου Βιθυνίας (ι' Ἰουνίου), καὶ περὶ τοῦ ἁγ. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης (ιθ' Μαΐου).

10. Σελ. 19-34. «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰορδάνου χαζαντζῆ. Αὕτη ἡ ἀκολουθία, εἰ μέν ἐστι τεσσαρακοστή, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις· εἰ δὲ μή, συμψάλλεται μετὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. — ,αχνε'. ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ. Κανὼν εἰς τὸν

ἅγιον μάρτυρα Ἰορδάνην, τὸν ἀπὸ Τραπεζοῦντος μὲν ὁρμώμενον, ἐν δὲ Κ/πόλει μαρτυρήσαντα κατὰ τὸ ͵αχναον ἔτος τῆς θεογονίας ἐν μηνὶ Φευρουαρίῳ ιζ' ἰνδικτιῶνος τετάρτης, ἡμέρᾳ Τετράδι· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἰορδάνου ἀγῶνας στερροὺς αἰνέσω Μελέτιος. Ἦχος β'».

11. Σελ. 43-73. «Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθανασίου. — ͵αχνε'. Ἰαννουαρίῳ κε'. Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον ἔνδοξον ἱερομάρτυρα Ἀθανάσιον τὸν ἀπὸ Σπάρτης τῆς Ἀτταλίας, μαρτυρήσαντα ἐν Μουντανίοις κατὰ τὸ ͵αχνδον ἔτος τῆς σωτηρίας ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κθῃ ἰνδικτιῶνος η', ἡμέρᾳ Κυριακῇ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἐν ἀφθίτοις ὕμνοις σε μέλψω, τρισμάκαρ. Ἦχος δ'». — Ἀπὸ σελ. 54 κἑ. «Ἕτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν μάρτυρα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Στέμμασιν ἀθανάτοις ἀναδήσομεν Ἀθανάσιον. Ἦχος πλ. δ'».

12. Σελ. 75-105. «Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου.—͵αχμθ' ἐν μηνὶ Μαΐῳ 28». Ἀκροστιχὶς τοῦ κανόνος· «Αἶνον πατράσι Μηδικιώταις πλέκω Μελέτιος. Ἦχος β'».— Ἀπὸ σελ. 99 κἑ. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς ἁγίους. Ἦχος πλάγιος δ'».

13. Σελ. 107-129. «Ἀκολουθία τῶν ἐν Τρυγλίᾳ λαμψάντων θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Στεφάνου, Θωμᾶ καὶ Θεοδοσίου. ͵αχμθ' ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ. ἐν Κίῳ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Κυπαρίσσῳ, καταφυγόντων ἡμῶν ἐκεῖσε διὰ τὴν λοιμικὴν νόσον». — «Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Κοσμήτορας Τρυγλίας κοσμῶ προφρόνως. ποίημα Μελετίου Συρίγου». Ἦχος πλ. δ'.

14. Σελ. 131-184. «Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Ὁδηγήτριαν καὶ εἰς τὸν ἅγιον Μακάριον τὸν ὁσιομάρτυρα: — ͵αχμη'. ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. ἐν Κίῳ. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Ὁδηγήτριαν. ποίημα Μελετίου ἱερομονάχου τοῦ Συρίγου. φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Βίου ὁδηγὸν σὲ προβάλλομαι, κόρη, Μελέτιος. Ἦχος πλ. δ'». — Ἀπὸ σελ. 144-155 «Ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον καὶ καλλίνικον μάρτυρα Μακάριον, τὸν ἐκ Κίου μὲν ὁρμώμενον, ἐν Προύσῃ δὲ μαρτυρήσαντα κατὰ τὸ ͵αφϞον ἔτος τῆς σωτηρίας· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν μακαρι-

στὸν Μακάριον αἰνέσω Μελέτιος. Ἦχος β'». — Ἀπὸ σελ. 155 κέ. «Ἕτερος κανὼν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Τιμῶ προφρόνως τοὺς ἄθλους Μακαρίου. Ἦχος δ'».

15. Σελ. 185-188. «Καθίσματα εἰς τὸν ἅγιον Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, συντεθέντα προτροπῇ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κοσμᾶ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἠλιοὺ διατρίβοντος ἐν Κίῳ ,αχμη', ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κζ'».

16. Σελ. 189-196. Συναξάριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μακαρίου. Ἀρχ. «Οὗτος ὥρμητο μὲν ἐκ τῆς κατὰ Βιθυνίαν Κίου» κτλ. Ἐν τῇ σελ. 197 δύο στίχοι τῷ ἱερομάρτυρι Ἀλεξάνδρῳ ἐπισκόπῳ Προύσης (θ' Ἰουνίου), ἔχοντες οὕτω· «Πανευπρεπής σοι κόσμος ἱερωσύνης | ὁ λαμπρὸς ἄθλος, Ἀλέξανδρε, τοῦ ξίφους».

17. Σελ. 198-200. «Δοξαστικὰ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδοσίαν, συντεθέντα διὰ παρακλήσεως Νικήτα πρωτοψάλτου Νικαίας ,αχμθ'. Ἰαννουαρίῳ 12».

18. Σελ. 203-230. «Ἡ ἑορτὴ τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Βασιλείου, Ἰγνατίου καὶ Λουκᾶ, ἡγουμένων τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέως Ῥύακος». Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῇ μνήμῃ αὐτῶν (κζ' Σεπτεμβρίου) καὶ κανὼν εἰς ἦχον δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Ἡγουμένους τρεῖς προφρόνως ἐπαινέσω Μελέτιος». Κατὰ τὴν ἐν σελ. 230 σημείωσιν ὁ Μελέτιος συνέταξε τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἐν Κ/πόλει μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτ. 1649, ὅτε αὐτὸς ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένος.

19. Σελ. 235-259. «Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἡγουμένου τῆς Πελεκητῆς». Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῇ μνήμῃ αὐτῶν (κζ' Σεπτεμβρίου) μετὰ συναξαρίου καὶ κανόνος εἰς ἦχον α', οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Μακαρίοιο βίον πανυπέρτατον ᾄσμασι μέλπω». Κατὰ τὴν ἐν σελ. 260 σημείωσιν ὁ Μελέτιος συνέταξε τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἔτει 1649-ῳ ἐν Κίῳ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ.

20. Σελ. 267-305. «Ἡ ἑορτὴ τῶν Προυσιέων ἱερομαρτύρων Πατρικίου, Τιμοθέου καὶ Ἀλεξάνδρου» (ι' Ἰουνίου). Ἀσματικὴ ἀκολουθία μετὰ δύο κανόνων, τοῦ μὲν εἰς ἦχον δ' τῷ ἁγίῳ Τιμοθέῳ καὶ

μετ' ἀκροστιχίδος «Τιμαῖς γεραίρω τοὺς Τιμοθέου πόνους», τοῦ δὲ εἰς ἦχον πλάγιον δ' τῷ ἁγίῳ Ἀλεξάνδρῳ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Ἄθλους Ἀλεξάνδροιο εὐφημεῖν θέμις». Συνετάχθη μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἔτους 1649-ου. —Ἀπὸ σελ. 299 κέ. «Παράκλησις εἰς τοὺς τρεῖς ἱερομάρτυρας. Ἡ ἀκροστιχίς· Θύτας ὑμνῶ τρεῖς, προστάτας Προυσιέων». Ἐν τῇ σελ. 306 σημείωσις λειτουργικὴ περὶ τῆς διττῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Πατρικίου τῇ κη' Ἀπριλίου καὶ τῇ ιθ' Μαΐου.

21. Σελ. 307, 311-336. «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ ὁμολογητοῦ. — ͵αχμη' + Νοεμβρίῳ γ'. ἐν Κίῳ. Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰγνάτιον τὸν ὁμολογητήν, τὸν ἐκ Κίου, ἐπὶ Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου ἀθλήσαντα· φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Ἰγνατίοιο κλέος πανάριστον ἐν ἄσμασι μέλπω. Ἦχος πλάγιος δ'». Ἀπὸ σελ. 312-333 ἕτερος κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Τοὺς Ἰγνατίου εὐφημῶ χαίρων ἄθλους»».

22. Σελ. 341-360. Ἀκολουθία εἰς τὴν ὁσιομάρτυρα Θεοδοσίαν μετὰ κανόνος εἰς δ' ἦχον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Θεοδοσίας τῆς μάρτυρος μέλπω κλέος».

23. Σελ. 366-374. «͵Αχμθ'. + ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ἔνδοξον ὁσιομάρτυρα Θεοδοσίαν τὴν Κωνσταντινοπολίτισσαν, ἑορταζομένην τῇ κθῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς μετὰ τῆς ἑτέρας Θεοδοσίας· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θεοδοσίαν ὑμνῶ ὡς Θεοῦ δόσιν Μελέτιος. Ἦχος πλάγιος α'».

24. Σελ. 381, 383-414. «Εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Θύρσον. —͵αχμη'. Νοεμβρίου ιε'. ἐν Κίῳ. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Θύρσον, θαύματα ἐκτελοῦντα παράδοξα ἐν τοῖς ἐρειπίοις τοῦ ναοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἐν Πελλαδαρίῳ ὑπάρξαντος, χωρίῳ τῆς κατὰ Βιθυνίαν Προύσης, πλησίον τῆς Κίου - - - Ὁ κανὼν ἦχος πλ. δ', φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Θηρῶν με, Θύρσε, τῶν νοητῶν ἁρπάσαις». — Σελ. 395-414. «Ἕτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον, εἰς τὸν ὄρθρον, ἦχος δ'· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Σωτηρίας θύραν σὲ Θύρσον αἰνέσω. Μελέτιος».

25. Σελ. 421, 425, 427-454. «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν μάρτυρα, μαρτυρήσαντα τῇ κα' τοῦ Δεκεμβρίου μη-

νὸς ἐν Κ/πόλει κατὰ τὸ ,αχνβ^ον^ ἔτος τῆς σωτηρίας, ἡμέρα Δευτέρα ἰνδικτιῶνος ε^ης^». Ὁ κανὼν εἰς ἦχον δ', ἡ δὲ ἀκροστιχὶς αὐτοῦ ἔχει οὕτω· «Κλεινὸν Ἰωάννην θεοείκελον ᾄσμασι μέλψω».

26. Σελ. 455-474. «,Αχνς' Ἰουν. κε'. Εἰς τὸν ἅγιον Τιμόθεον τὸν Προικοννήσου κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τιμοθέοιο κλέος πανυπέρτατον ἔξοχα μέλψω».—Σελ. 467-474. «Ἕτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον τοῦ αὐτοῦ Μελετίου. Ἦχος δ' - - - οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Κλυτὸν Τιμοθέοιο βίον κυδαίνω ἐν ὕμνοις». — Σελ. 477-482. «Εἰς τοὺς αἴνους τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ· ἡ λοιπὴ δὲ ἑορτὴ αὐτοῦ γέγραπται ἀλλαχοῦ». Δύο στιχηρὰ καὶ ἓν δοξαστικόν. — Σελ. 483-490. «Ἕτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον Τιμόθεον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τιμόθεον δοξάζων Χριστὸν ὑμνήσω Μελέτιος. Ἦχος β'».

27. Σελ. 493-538. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον νεομάρτυρα Μᾶρκον τὸν Κρῆτα, μαρτυρήσαντα ἐν Σμύρνῃ, καὶ βίος αὐτοῦ μακρός (σ. 539-562), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτος ὁ ἅγιος γέννημα καὶ θρέμμα ἦν» κτλ. Ὁ κανὼν εἰς ἦχον δ' μετ' ἀκροστιχίδος· «Γενναίοις ἔργοις ἐντρυφῶ Μάρκου Νέου». Καὶ μεταξὺ τῶν σελ. 509-523 ἕτερος κανὼν εἰς ἦχον δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Μάρκου ἐπαίνους ἀρτιμάρτυρος πλέκω».

28. Σελ. 567. «,Αχμθ^ον^ τὸ σωτήριον. Σεπτέμβριος. Ἰωάννου, Ἀνδρέου καὶ τῶν γονέων. Τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Σοτζαβίᾳ». — Σελ. 571-594. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος μὲν ὁρμωμένου, ἐν τῷ Ἀσπροκάστρῳ δὲ μαρτυρήσαντος, ἐν δὲ Σοτζαβίᾳ τῇ κατὰ Μολδάβιαν μετατεθέντος, ὡς κεῖται ἐν τῷ βουλγαρικῷ». Ἀρχ. «Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς» κτλ.—Σελ. 599 σημείωσις περὶ κανόνος εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην εἰς ἦχον δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Τὸν χαριτώνυμον ᾆσμασ' Ἰωάννην ἀναμέλψω Μελέτιος». Αὐτόθι σημειοῦται ὁ Μελέτιος, ὅτι τὴν σύνταξιν τῆς εἰς τὸν Ἰωάννην ἀκολουθίας ἀρξάμενος ἐν Ἰασίῳ ἐπέρανεν ἐν Σοτζαβίᾳ. Τοῦτ' αὐτὸ σημειοῦται καὶ ἐν τῇ σελ. 679.—Σελ. 603-626. «,Αχμς'. Μαΐῳ α'. Ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδοβίας. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν μάρτυρα, τὸν ἐν Σοτζαβίᾳ, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε·

Ἰωάννου ἀγῶνας ἀθλοφόρου ἀναδήσω. Ἦχος πλάγιος δ'». — Σελ. 629 κέ. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν μάρτυρα, τὸν ἐν Σοτζαβίᾳ».

29. Σελ. 683-729. «Μηνὶ - - - μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Πιετζαρίῳ ἀσκησάντων καὶ πάντων τῶν ἐν Ῥοσσίᾳ λαμψάντων. Συντεθεῖσα ὑπὸ Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός, λεγάτου τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Παρθενίου, καὶ πάσης τῆς περὶ αὐτὸν ἱερᾶς συνόδου, ἀποσταλέντος πρὸς Ῥόσσους κατὰ τὸ ,αχμγ', ἰνδικτιῶνος δεκάτης, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ». Ἀσματικὴ ἀκολουθία μετὰ κανόνος εἰς ἦχον β', οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Πατέρας μέλπω τοὺς τροφίμους Ῥωσίας».—Σελ. 729 κέ. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς ἁγίους· ποίημα τοῦ αὐτοῦ Μελετίου. Ἦχος πλάγιος δ'».—Σελ. 742-747 «Στίχοι ἰαμβικοὶ τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς αὐτούς», ἤτοι ἐπιγράμματα ἐννέα· α') «Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου», β') «Εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ σπηλαίου», γ') «Εἰς τοὺς αὐτούς», δ') «Εἰς τὰς μυροβλύτους κάρας» αὐτῶν, ε') «Ὡς ἐξ ἑαυτῶν», ς'-θ') τέσσαρα ἕτερα, ὧν ἕκαστον φέρει ὡς ἐπιγραφὴν τὸ «Ἄλλο». Ἐν τῇ σελ. 747. «Ἐγράφησαν ἐν Πιετζαρίῳ Κιοβίας. ,αχμγ'. Αὐγούστου γ'. ἰνδικτιῶνος ιβ^ης».

30. Σελ. 748-750. «Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ὅμοιοι εἴς τινα σκεύη τοῦ ἁγίου μύρου ἤτοι ἀλάβαστρα». Δέκα ἐπιγράμματα. Ἐν τῇ σελ. 757 σημείωμα λατινικὸν ἔχον οὕτω· «Nomen mei scribae qui datus est mihi manenti in monasterio Piezariensi fuit tale: D. Hilarius Dobnodzieaszek».

31. Σελ. 759-787. «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἄρραφον τοῦ Χριστοῦ χιτῶνα τὸν ἐν Μοσχοβίᾳ, συντεθεῖσα ἐν Κιοβίᾳ κατὰ τὸ ,αχμγ' ἔτος, ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ, ὑπ' ἐμοῦ Μελετίου ἱερομονάχου τοῦ Συρίγου». Ἡ λειτουργικὴ τοῦ χιτῶνος τούτου μνήμη ἐτελεῖτο τῇ 18-ῃ Ἰανουαρίου. Ἴδε σελ. 761, ἔνθα σημειοῦται, ὅτι ὁ χιτὼν μετεκομίσθη ἐκ Περσίας εἰς Μόσχαν ἐπὶ βασιλέως Μιχαὴλ Θεοδώρου. Ὁ ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ κανὼν (σ. 770-783) εἰς ἦχον δ', ἔχων ἀκροστιχίδα τὸ «Χριστοῦ χιτῶνι ἀρράφῳ πλέκω μέλος», ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίοις τὸ «Μελετίου».

32. Σελ. 797-818. Συνοδικοί τινες κανόνες.

**779.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 66 μήκ. 0,115, πλ. 0,105. Λατινοελληνικὸν λεξιλόγιον καὶ φρασεολόγιον. Ἀρχ. «Vocum series. Theologicae voces. De deo. Deus. Θεός. Deitas. Θεότης» κτλ.

**780***. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ρϟα'+102-212. Αὐτόγραφα τετράδια Μελετίου Συρίγου μετὰ χασμάτων, διορθώσεων, ἀποσβέσεων κτλ., περιέχοντα ὁμιλίας αὐτοῦ, λείψανα τοιούτων, ἢ καὶ σημειώσεις δι' ὁμιλίας· ἅπαντα δὲ συναποτελοῦσι δύο διάφορα τεύχη, τὸ μὲν μήκ. 0,156, πλ. 0,10, (φ. α'-ρϟα'), τὸ δὲ μήκ. 0,16, πλ. 0,11 (φ. 102-212). Ὑπὲρ τὰ δέκα φύλλα ἄγραφα. Αἱ ὁμιλίαι ἐγράφησαν καὶ ἐδιδάχθησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1629-1637. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κώδικος· «Εἰς Μολδοβλαχίαν. ‚αχλβ': — Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου. ‚αχλβ'. — Ἑτοιμάζεται ὁ ἐπιθυμητὸς καὶ γλυκὺς ἥλιος» κτλ. Τῶν λοιπῶν ὁμιλιῶν σημειωτέαι κατ' ἐξαίρεσιν αἱ ἑπόμεναι· ἡ ἀπὸ φ. 27 μηνὶ Σεπτ. 23 ἔτ. 1632 ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ Μολδοβλαχίας Βαρλαάμ· ἡ ἐν φ. 57 κατὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐκφωνηθεῖσα παρουσίᾳ τοῦ Κ/πόλεως Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας τὸ τρίτον πατριαρχοῦντος· ἡ ἐν φ. 65 «‚αχλγ'. εἰς Μολδοβλαχίαν. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ», ἧς ἡ ἀρχή· «Τρέχει μὲ σπουδὴν πολλὴν» κτλ. Ἕτεραι σημειωτέαι ὁμιλίαι. — α') Φύλλ. ριβ'. Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα ἔτει 1637-ῳ ἐν Γαλατᾷ. — β') Φύλλ. ρμδ' «‚αχλζ' Ἰουνίου ιη'». — γ') Φύλλ. ρξ'. «Εἰς Μολδοβλαχίαν. αχλβ'». — δ') Φύλλ. 103ᵅ. «‚αχκθ' Ἰουνίου κα' εἰς Αἴγυπτον».—ε') Φύλλ. 122ᵅ. «Ἐν Αἰγύπτῳ. ἐρρέθη ἐν τῷ μέλλειν ἀποδημεῖν τοῦ μακαριωτάτου εἰς τὸ Πηλούσιον. ‚αχκθ'». Ἀρχ. «Ξένην καὶ μακρεμένην ὑπόθεσιν» κτλ. — ς') Φύλλ. 167. «Μετὰ τὴν εἰς Λίνδον ἐπάνοδον. ‚αχλ'. Φευρουαρίου ζ'. Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου». Ἀρχ. «Νά με, ὦ Λίνδος, σήμερον παλαιὸν χρεωφειλέτην» κτλ.

* Ὁ κῶδιξ οὗτος πρότερον ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 748. Περιεγράφη καὶ οὗτος ἐκτενῶς ὑπὸ J. Pargoire (Échos d'Orient τ. 11, σ. 266-268).

**781**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 31 μήκ. 0,16, πλ. 0,111. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 17 γραμμῶν.

Εὐχολόγιον.—α') «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 1 κέ.— β') «Τάξις γινομένη εἰς χωράφιον ἢ εἰς ἀμπελῶνα, ἢ εἰς κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν», φ. 14-20. Ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν Α. И. Алмазовъ, Святые-покровители сельско-хозяйственныхъ занятій. Одесса 1904, σ. 49-54.— γ') «Εὐχαὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος, λεγόμεναι ἐν σκήψει λοιμώδους νόσου ἐν τοῖς κτήνεσι», φ. 21-27. Πρβλ. Α. И. Алмазовъ ἔνθ. ἀνωτ. σ. 68-70. — δ') «Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Μοδέστου λεγομένη ἐν τοῖς κτήνεσι», φ. 28α. — ε') «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ποίμνην», φ. 29α. — ς') «Εὐχὴ τῆς μετάξης εἴτε σηρικῆς πλοκῆς» καὶ «τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα εὐχὴ τοῦ Συμεών», φ. 29β-31α. Ἐξέδωκε καὶ ταύτας ἐντεῦθεν Α. И. Алмазовъ ἔνθ. ἀνωτ. σ. 56-57.

**782**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 117 μήκ. 0,16, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21-22. Τὸ φ. 80 ἄγραφον.

1. Ἀδήλου «ἐπιτομὴ τῶν διαλεκτικῶν κανόνων ἤτοι εἰσαγωγὴ εἰς τὴν καθόλου λογικὴν καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ὄργανον». Ἀρχ. «Προοίμιον. Εἰσαγωγὴν πρὸς τὰ τοῦ μεγάλου διδασκάλου Ἀριστοτέλους λογικὰ» κτλ., φ. 1-79.

2. «Ἀλκινόου φιλοσόφου τῶν δογμάτων Πλάτωνος τοῦ θείου». Ἀρχ. «Κεφ. α'. Τί ἐστι φιλοσοφία καὶ ὁποία ἡ φιλοσοφικὴ εὐφυΐα. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων» κτλ., φ. 81-117. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. παρὰ χειρὸς Ἀλεξάνδρου Βενιερίου».

**783**. Συμπλήρωμα χειρόγραφον ἐντύπου Ἁγιασματαρίου ἐκ φύλλων η' +75 μήκ. 0,156, πλ. 0,106. Ἐγράφη τῇ 18-ῃ ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 33-49.

**784**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,158, πλ. 0,11. Ἀριθμεῖ σελίδας 165· ἦν δὲ κτῆμα τῇ 18-ῃ ἑκατ. Χριστοφόρου τινὸς ἱερομονάχου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν.

1. «Ἐκ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἐρωτικῶν εὐχῶν τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἱππῶνος». Ἀρχ. «Τί ἂν εἴποι ψυχὴ μόνον πρὸς Θεὸν περὶ τῆς ἀρρήτου γλυκύτητος αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐπιγνοίην σε» κτλ., σ. 1-121. Ἐξέδωκε Νικόδημος μοναχὸς ἐν τῇ Ἐπιτομῇ ἐκ τῶν προφητανακτοδαβιτικῶν ψαλμῶν (ἐν Κ/πόλει 1799), σ. 193-254.

2. «Στίχοι Κριτοπούλου Μιχαὴλ τοῦ Ἰμβρίου». Ἀρχ. «Ὅστις ἔρωτα» κτλ. Ἐξέδωκε Νικόδημος ἔνθ. ἀνωτ. σ. 192.

3. «Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τοῦ μετὰ τὴν Ἅλωσιν χρηματίσαντος πατριάρχου Κ/πόλεως, τοῦ καὶ Γενναδίου μετονομασθέντος». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε» κτλ., σ. 123 κέ. Ἴδε Νικοδήμου Ἐπιτ. σ. 155-157.

4. «Εὐχὴ Κριτοπούλου τοῦ Ἰμβρίου». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε» κτλ., σ. 128 κέ. Νικοδήμου Ἐπιτ. σ. 170-174.

5. «Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου εὐχὴ ἐξομολογήσεως πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ πλάστην ἡμῶν Θεόν, περιέχουσα πάντα τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ ἐκφαυλίζουσα». Ἀρχ. «Ἐξομολογοῦμαί σοι» κτλ., σ. 136 κέ. Νικοδήμου Ἐπιτομ. σ. 89-96.

6. «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Πάναγνε, πανάγαθε», σ. 149.

7. «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν καὶ δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον». Ἀρχ. «Παρθένε δέσποινα», σ. 154 κέ. Εἶτα ἐν ταῖς σελ. 159-162 «Πίναξ τῶν ἐν τῷ παρόντι βιβλιαρίῳ εὑρεθέντων εὐχῶν».

8. Πρόσθετον κείμενον ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Πολέμῳ ἰσχυρῷ λευκαίνονται τὰ ἄνθη» κτλ., σ. 164-165.

**785**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1813-ου, ἐκ φύλλων 212 μήκ. 0,16, πλ. 0,105. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1ᵃ· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἡσυχίου διακόνου Παπαδοπούλου τοῦ ἐκ Πελοποννήσου 1881». Αὐτόθι κόσμημα χρωματιστὸν τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. — Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ δοξαστικαρίου, ὅπερ συνετέθη πρὸς ὠφέλειαν πολλῶν κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». Ἐν τῷ φ. 212· «Τέλος

τῷ δὲ συντελεστῇ τῶν ὅλων Θεῷ δόξα. Χεὶρ Χριστοδούλου Σμυρναίου Σκούφου. τῷ ͵αωιγ$^{\omega}$ Σεπτεμβρίῳ θ$^{\eta}$».

**786**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 180 μήκ. 0,156, πλ. 0,105. Δύο διάφοροι γραφαί.

1. «Γνωμικὰ φιλοσόφων τινῶν παλαιῶν ἐκ τῆς ἰταλικῆς γλώττης μεταφρασθέντα». Ἀρχ. «Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ μεγαλητέρα τελειότης» κτλ., φ. 1$^{α}$.

2. «Κατήχησις τῆς τραπέζης». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, γινώσκετε ὅτι ἀφ' οὗ γένηται εὐχὴ» κτλ.

3. Κεφάλαια ἀσκητικὰ διαφόρων, οἷον Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, Ἐφραὶμ Σύρου, Βαρσανουφίου, Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος, Νείλου, Δωροθέου, Ἰσαὰκ Σύρου, Διαδόχου, Νήφωνος· καὶ ἕτερα ἐκ τῶν βιβλίων Λειμῶνος καὶ Παραδείσου. Ἐν τῷ φ. 170 «Πίναξ τῶν παρόντων κεφαλαίων».

**787**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1661-ου (μήκ. 0,158, πλ. 0,11), ἐκ φύλλων 559 διανεμημένων εἰς ἠριθμημένα τετράδια νγ'. Αὐτόγραφον Μελετίου Συρίγου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16-19. Ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν α' πινακίδα παραφύλλου ἐπιγραφή· «Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου». Εἶτα διὰ χειρὸς τοῦ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων· «Τοῦ σοφωτάτου, καὶ μακαριωτάτου κυρίου Μελετίου τοῦ Συρίγου, καὶ πρωτοσυγγέλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν». Τὸ κείμενον τῆς ἑρμηνείας ἄρχεται οὕτως· «Ἡ πρὸς Ῥωμαίους τοῦ Παύλου ἐπιστολή, καίτοι ἐν τῇ τάξει τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν πρώτη τέθειται, ἀλλ' οὐ καὶ πρώτη πασῶν ἐγράφη» κτλ. Ἐν τῷ φ. 559$^{β}$· «Πέρας εἴληφεν ἡ βίβλος αὕτη ἐν τῷ Γαλατᾷ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. κατὰ τὸ αχξα$^{\omega}$ ἔτος τῆς σωτηρίας ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ε$^{\eta}$».

**788**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 102 μήκ. 0,153, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔχον ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι καλλίτεχνον μέλαν κόσμημα σχήματος παραλληλογράμμου.

«Σημειώματα διαφόρων ἱστορικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν, ἐρανισθέντα παρὰ τοῦπανιερωτάτου σοφωτάτου καὶ θεοπρο-

βλήτου ἁγίου Καμπανίας κυρίου κυρίου Θεοφίλου». Ἀρχ. «Εἷς ἄνθρωπος φρόνιμος πολιτικὸς ὁρῶν ἑνὸς Βασιλείου τὴν φρόνησιν» κτλ.

**789**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1522-ου, ἐκ φύλλων 353 μήκ. 0,15, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα κιτρίνου χρώματος, τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. Ἕτερα κοσμήματα ταινιοειδῆ χρώματος ἐρυθροῦ ἐν τοῖς φ. 81β, 277α, 294α, 308α. Φύλλα ἄγραφα· 10, 40, 150, 151. Ἐν τῷ φ. 345β σημείωμα τοῦ καλλιγράφου ἔχον ὧδε· «+Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βϊβλῖον τὸ εὐχολόγϊον. διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μανουὴλ, τοῦ ἐκ τοῦ (= τῆς) νήσου Κρήτης ἐκ πόλεως Χανδάκκου. κατὰ τῶ ζῶ λῶ, μηνὶ Μαΐω κθ. διὰ πλείστων δὲ ἀγαθῶν εἰς τὰ τῆς φιλοξενίας καὶ φϊλοπτωχείας ὧν ἐμνήσθημεν τοῦ τϊμϊωτάτου καὶ εὐλαβεστάτου καὶ μουσικωτ(ά)τ(ου) ἀρίστου πάνϋ παπᾶ κυρίου Ἀνδρέου, καὶ δευτερεύων τῆς Μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἁγίας Ἐκκλησίας. ἠβουλήθημεν καὶ ἡμεῖς πρὸ(ς) βραχὺ δουλεῦσαι αὐτοῦ, πρὸς ἀνταμειβὴν τῶν πολλῶν ἐλεημοσϋνῶν αὐτοῦ ὧν ἔφημεν, τὸ παρὸν βϊβλίον. καὶ ἀξϊώση αὐτὸν κ(ύριο)ς ὁ Θ(εὸ)ς, ἵνα μακροημερεύση καὶ διαβϊβάση τϊμϊώτατα τὸ παρὸν εἰς τὴν ἀξϊώτητα τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ, εἰς ἔτη πολλά». Τῶν φύλλων 207, 214, 215, 238, 340 καὶ 346-353 ἡ γραφὴ διάφορος μὲν τῶν προτέρων, ἀλλὰ καὶ αὕτη τῆς 16-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 10· «Ἠγοράσθη ἀντὶ 30: γροσίων δι' ἐπιμελείας Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου τῷ 1873-ῳ, Νοεμβρίου 23, καθ' ἣν ἡμέραν ἀνηγορεύθη πατριάρχης Κ/πόλεως τὸ β' Ἰωακεὶμ ὁ ἀπὸ Κυζίκου Β-ος».

«Εὐχολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ»[1].—α') «Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ». Ἀρχ. «Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογητὸν» κτλ. φ. 1.—β') «Εὐαγγέλια ἑωθινὰ τὰ ια'», φ. 12β. — γ') «Ἀπόστολοι καὶ εὐαγγέλια τῆς ὅλης ἑβδομάδος», φ. 27α. — δ') «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου», φ. 41α.—

[1] Λεπτομερῆ τούτου περιγραφὴν ἴδε παρὰ τῷ Ἀλεξίῳ Δημητριέβσκῃ (Описаніе литургическихъ рукописей, хранящихся въ библіотекахъ православнаго Востока. Томъ II. Εὐχολόγια. Кіевъ 1901, σ. 720—749).

ε') «Τάξις καὶ ἀκολουθία τοῦ νεκρωσίμου εὐχελαίου», φ. 81β.—ς') «Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν», φ. 114β.—ζ') «Ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ ταφῆς ἱερέως», φ. 148α.—η') «Τάξις γινομένη ἐπὶ ταφῆς πρεσβυτέρου», φ. 149β.—θ') «Ἀκολουθία εἰς ἄνθρωπον ψυχορραγοῦντα (*κῶδ.* ψυχωραγωγοῦντα) καὶ κρινόμενον ὑπὸ θανάτου», φ. 199β.—ι') «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως» (φ. 207α) μετὰ δευτέρου κανόνος εἰς τὴν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ» κτλ. — ια') «Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ», φ. 224α. — ιβ') «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 235β.— ιγ') «Εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας, ἤτοι τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς», φ. 246α.—ιδ') «Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα λεχώ», φ. 262α.— ιε') «Ἀκολουθία εἰς τὸ σαραντῆ(=ί)σαι παιδίον», φ. 264β.—ις') «Ἀκολουθία εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον, ἤγουν βαπτίσαι», φ. 267α. — ιζ') «Ἀκολουθία εἰς μνῆστρα βασιλέως καὶ λοιπῶν ἀνθρώπων, ἤγουν εἰς ἀρραβῶνα», φ. 277α. — ιη') «Ἀκολουθία τοῦ στεφανώματος», φ. 281β. — ιθ') «Ἑτέρα ἀκολουθία εἰς διγαμοῦντας», φ. 290.—κ') «Ἀκολουθία εἰς ἀδελφοποίησιν», φ. 291β.—κα') «Εὐχὴ ἥτις λέγεται παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἱερέως ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν θείων μυστηρίων» φ. 294β.—κβ') «Τάξις γινομένη εἰ συμβῇ μιαρὸν ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν ἐν ὑπολη νίῳ οἴνου ἢ ἀγγείῳ ἐλαίου», φ. 298α.—κγ') «Ἀκολουθία εἰς φρέαρ μιανθέν», φ. 300α.—κδ') «Εὐχὴ εἰς σκεῦος μιανθὲν ἐκ τοῦ φρέατος, ὁμοίως δὲ εἰ καὶ ἐν ἑτέρῳ σκεύει ἐμπέσοι μιαρόν», φ. 301β.—κε') Εὐχὴ ἐπὶ τρυγὴν ἀμπέλου», φ. 302β. — κς') «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς εὐλόγησιν οἴνου», φ. 303α. — κζ') «Εὐχὴ ἐπὶ πλοίου μέλλοντος πλεῦσαι», φ. 304α. — κη') «Εὐχὴ εἰς τὸ φυτεῦσαι ἀμπελῶνα», φ. 304β. — κθ') «Εὐχὴ ἐπὶ θέρους», φ. 305β. — λ') «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸ σπεῖραι σπόρον ἐν τῇ ἀρούρᾳ τῆς γῆς», φ. 306α. — λα') «Μηνολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ», φ. 308α.—λβ') Τροπάρια καὶ κοντάκια ἀπὸ Σαββάτου τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, φ. 327 κέ. — λγ') «Εὐχὴ λεγομένη εἰς ἀμπελῶνα, εἰς κῆπον, εἰς περιβόλιον, εἰς χωράφιον καὶ εἰς χώραν, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν», φ. 338. —λδ') «Εὐ-

χὴ ἑτέρα», φ. 339β. — λε') «Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος», φ. 341α. — λς') Εὐχὴ ἐπὶ οἰκίας περιεργασμένης ὑπὸ κακῶν», φ. 346α. — λζ') «Εὐχὴ εἰς πᾶσαν ἀρρωστίαν», φ. 348α. — λη') «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα», φ. 348β. — λθ') «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρὸν καὶ ὠά», φ. 349β. — μ') «Εὐχὴ ἐπὶ ἅλατος», φ. 349β. — μα') «Εὐχὴ τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων εἰς ἀσθενῆ καὶ μὴ ὑπνοῦντα», φ. 350α. — μβ') «Εὐχὴ εἰς νήπιον», φ. 352α.

**790**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 120 μήκ. 0,155, πλ. 0,105. Φύλλα ἄγραφα· 57-67. Τρεῖς διάφοροι γραφαί. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἰατροῦ τε ἀρίστου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κ/πόλεως, περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς» κτλ., φ. 3-51. Λείπει τὸ τέλος.

2. Ἀνωνύμου «περὶ μορίων τῆς ἑλληνικῆς». Ἀρχ. «Τῶν μὲν μορίων ψιλή τις ἐστὶ ἔξω τοῦ λόγου καὶ οὐδαμινὴ σημασία» κτλ., φ. 52-56.

3. «Θέσεις γραμματικαὶ πληρέστατοι μεθόδῳ διαλεκτικῇ ὑποστρωθεῖσαι καὶ εἰς διάλεξιν προτεθεῖσαι ἐκ τῆς τέχνης θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς Ἱλαρίωνος Κιγάλα Κυπρίου ἱεροδιδασκάλου καὶ ἱεροκήρυκος». Ἀρχ. «Γραμματική ἐστι τέχνη θεωρητική τε καὶ πρακτική» κτλ., φ. 68-120.

**791**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 125 μήκ. 0,15, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 12 ἢ 15. Ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί· κεφαλαιώδη ἀρκτικὰ στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ ἐρυθρά, καί τινα ταινιοειδῆ κοσμήματα ὅλως ἐρυθρά, ἢ μέλανα καὶ ἐρυθρά. Τὰ φ. 120-125 πρόσθετα μετὰ γραφῆς τῆς 18-ης ἑκατοντ.

Εὐχολόγιον. — α') «Εὐχὴ ἱκέσιος» εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, φ. 1α. — β') «Εὐχὴ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέα τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ». Ἀρχ. «Ὁ πατήρ, ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα», φ. 6β. —

γ') «Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Τὸ μέγα ὄνομα τοῦ ἀοράτου», φ. 9β. — δ') «Εὐχὴ ἑτέρα», φ. 11α. — ε') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τὰ τροπάρια καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Ψαλτηρίου», φ. 14α. — ς') «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως», φ. 50β. — ζ') «Ἕτερος κανών, ποίημα τοῦ βασιλέως κυρίου Θεοδώρου τοῦ Δούκα (κῶδ. λούκας) τοῦ Λασκάρεως. Ἦχος πλ'. δ'». Ἀρχ. «Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ» κτλ., φ. 62α. — η') «Εὐχὴ ἱκέσιος εἰς τὸν κ. ἡ. Ἰ. Χ. λεγομένη καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἀποδείπνου». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε», φ. 74α.— θ') Εὐχαὶ διάφοροι εἰς τὴν Θεοτόκον, τὸ ὅλον ιβ', φ. 77α-95α. — ι') «Εὐχαὶ σύντομοι λεγόμεναι ἐν ἑκάστῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας», φ. 95β. — ια') «Εὐχὴ εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμέρας». Ἀρχ. «Σοὶ κύριε τῷ δεδωκότι ἡμῖν» κτλ., φ. 96β. — ιβ') «Εὐχὴ τοῦ ὁσίου Ἀντιόχου πρὸς ὕπνον ἐπὶ κοίτης εἰς φυλακτήριον ψυχῆς, ἐπιφυγαδευτήριον (κῶδ. ἐπεφυγαθευτήριον) τῆς πλάνης». Ἀρχ. «Παντοκράτωρ Λόγε τοῦ πατρὸς» κτλ., φ. 97α.— ιγ') «Εὐχὴ ἑτέρα πρὸ τοῦ ὑπνῶσαι, καὶ αὐτὴ πάνυ ὠφέλιμος, εἰς ⟨τὸ⟩ πανάγιον πνεῦμα», φ. 98α. — ιδ') «Εὐχὴ εἰς τὸν ἅγιον ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς», φ. 99β. — ιε') «Εὐχὴ ὅτε θλίβεταί τις ὑπὸ τῶν παθῶν καὶ πονηρῶν λογισμῶν». Ἀρχ. «Κύριε ὁ ἀνοίξας ὀφθαλμοὺς» κτλ., φ. 100α. — ις') «Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ νουθεσίαι ὠφέλιμοι πρὸς κάθε μοναχὸν ὁποῦ ποθεῖ νὰ φυλάξῃ πολιτείαν θεάρεστον». Ἀρχ. «Γέρων τις ἐνάρετος ἐκάθετο» κτλ., φ. 101β. — ιζ') «Ἑτέρα νουθεσία θαυμάσιος καὶ διδαχὴ ἑνὸς ἀββᾶ ἐναρέτου, τὴν ὁποίαν ἔστειλεν ἑνὸς ἀρχαρίου καὶ τοῦ ἑρμηνεύει πῶς νὰ κάμῃ νὰ ἀξιωθῇ τῆς οὐρανίου μακαριότητος». Ἀρχ. «Ἡ πρώτη καὶ καλὴ ἀρχὴ τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς» κτλ., φ. 109β.— ιη') «Περὶ φλεβοτομίας, ποίαν ἡμέραν τῆς σελήνης εἶναι καλὸν νὰ φλεβοτομῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ ποίαν ἡμέραν νὰ ἀπέχῃ, ὅτι δὲν εἶναι καλόν· τὰς ὁποίας ἡμέρας ἔδειξεν ὁ Θεὸς Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ». Ἀρχ. «Εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς σελήνης» κτλ., φ. 120β.

**792.** Χάρτινον τεῦχος ἔτους 1642-ου ἐκ φύλλων 107 μήκ. 0.152, πλ. 0,105. Τὸ πρῶτον φύλλον κεκολλημένον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς πρώτης πινακίδος. Ἐν τῷ φ. 102α· «Ἔτος

τὸ σωτήριον. α^ω'. χ^ω'. μ^ω'. ε^ω'. Δεκεμβρίου ιθ^η. ἐτελείωσα ἐτοῦτο τὸ μϊκρὸν βιβλίον ἐγὼ ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Καὶσαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ ὑπέρτιμος τῶν ὑπὲρτίμων καὶ ἔξαρχος πάσης Παλλαιστίνης Καλλίνικος. ὑπάρχει ἡ πατρίς μου ὁ περὶφανῆ Πελοπόνησός. ὁ νῦν ὀνομαζόμενος Μωρέας. καὶ ἡ χώρα μου ὀνομάζεται. Ὕδωρ μολιτζά: ~ + Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Καισαρείας Παλλαιστίνης Καλλίνικος +». Καὶ πάλιν ἐν τῷ φ. 105β· «+Καλλίνικος μητροπολίτης Καισαρείας τῆς Παλλαιστίνης». Τὸ κείμενον μονόστηλον, τῶν μὲν πρώτων ἓξ φύλλων ἐκ 16, τῶν δὲ λοιπῶν ἐξ 29-30 γραμμῶν.

Συλλογὴ διαφόρων κειμένων, ὧν σημειοῦμαι κατ' ἐξαίρεσιν ταῦτα. — α') Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ὁμιλίαι τρεῖς (ϛ', ιγ', ζ'), φ. 1-6.—β') «Ἱστορία τοῦ Τωβίτ». Ἀρχ. «Οὗτος γὰρ Τωβὶτ ὁ αἰχμαλωτισθεὶς» κτλ., φ. 7α. — γ') «Περὶ τῆς δεκαλόγου», φ. 8β.— δ') «Περὶ τῆς Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τὸ ἅγιον σημαντήριον καθ' ὁμοίωσιν τῆς σάλπιγγος» κτλ., φ. 9β. — ε') «Περὶ Φραγγῶν». Ἀρχ. «Ὁ πάπας Ῥώμης καὶ ὅσοι τοῦ μέρους τῆς Δύσεως» κτλ., φ. 12β. — ϛ') Γραμματικὰ ἀνεπίγραφα καὶ ἕτερά τινα ποικίλης ὕλης. Ἀρχ. «Πεῖρα. ὁ πειρασμός. καὶ ἡ δοκιμὴ καὶ ἡ δοκιμασία κτλ., φ. 17α. Τέλος· «τοὺς ἀπὸ βρέφους αὐτῷ ἐκζητοῦντας».—ζ') «Ἐτυμολογία τοῦ ἀλφαβήτου». Ἀρχ. «Ἄλφα πόθεν ἐτυμολογεῖται; παρὰ τὸ ἀλφῶ τὸ εὑρίσκω» κτλ., φ. 28β. — η') «Οἱ ὅροι τῶν κδ' γραμμάτων». Ἀρχ. «Ἄλφα ἐστὶν γράμμα, φωνῆεν δίχρονον» κτλ., φ. 30β. — θ') «Ἑρμηνεία ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πόσα βιβλία παρεδόθησαν», φ. 31β.— ι') «Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων» (κῶδ. προ τρόποι). Ἀρχ. «Ποιητικοὶ τρόποι κζ'» κτλ., φ. 31β. — ια') «Διονυσίου τοῦ Θρᾳκὸς καὶ Μοσχοπούλου ποίημα, ἤγουν ἡ γραμματικὴ τέχνη». Ἀρχ. «Γραμματική ἐστιν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς» κτλ., φ. 32α. — ιβ') «Τὰ ὀνόματα τῶν ιβ' (γρ. οβ') ἑρμηνευτῶν», φ. 32α. — ιγ') «Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀνδρέου Κρήτης». Ἀρχ. «Φησὶ πνεῦμα ἅγιον εἶπεν· οὐκ ἄλλο ἢ τὸν παράκλητον ἔφη» κτλ., φ. 46β. — ιδ') Τεμάχη Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Γρηγορίου Θεολόγου, Νείλου ἀσκη-

τοῦ, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Νεμεσίου Ἐμέσης, φ. 52 κέ. — ιε') «Περὶ τῶν μεγάλων ὀρῶν τῆς γῆς τὸ πῶς κεῖνται». Ἀρχ. «Δώδεκα ὄρη μεγάλα εἰσὶν» κτλ., φ. 84β.—ις') «Περὶ Λατίνων». Ἀρχ. «Οὗτοι δὲ συγκοινωνοῦσι» κτλ. φ. 86α. — ιζ') Κανόνες διαφόρων συνόδων μεθ' ἑρμηνείας, φ. 86α.—ιη') «Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ζ' συνόδων». Ἀρχ. «Πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ» κτλ., φ. 89α. — ιθ') «Περὶ τῶν ἑτέρων τοπικῶν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὡς καὶ ἕτεραι γεγόνασι» κτλ., φ. 96α. — κ') Κανόνες τινὲς συνοδικοί.

**793**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 513 μήκ. 0,147, πλ. 0,097. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 17 ης ἑκατ. Δύο διάφοροι γραφαὶ μονόστηλοι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρός, τῆς μὲν ἐκ 14, τῆς δὲ ἐξ 20 γραμμῶν. Τὰ φ. 73-358 διαιροῦνται εἰς τετράδια ἠριθμημένα ἀπὸ α' μέχρι νγ'. Τρία κοσμήματα ἐν τοῖς φ. 73α, 386α καὶ 435β. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Καὶ τόδε πρὸς της ἀλῖς Παϊσιου ἱερομοναχου ἐκ τοῦ Ἁγίου Τάφου» (18-ης ἑκτ.).

1. «Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον, ἢ μετὰ τὸ *Πιστεύω εἰς* — καὶ ἔτι μετὰ τὸ τρισάγιον. Ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ».

2. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου, τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη, Παύλου τέ φημι σὺν Μάρκῳ, Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ ἅμα, Ἰακώβῳ τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε, πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου, συνεργείᾳ δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ μὲν συνήργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως». Ἀρχ. «Πολλῶν καὶ μεγάλων κατὰ χάριν» κτλ. φ. 73α-358β.

3. «Πέτρου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ εἰς τὸ *Πρόσεχε σεαυτῷ*». Ἀρχ. «Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς» κτλ., φ. 358β-365α.

4. «Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ πρὸς ἀρχαρίους μοναχούς, μεταγλωττισθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὑρι-

σχομένων». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, αὐτὰ τὰ λόγια καὶ ταῖς παραγγελίαις», φ. 366ᵃ κἑ.

5. «Περὶ τῶν σαρανταρίων ὁποῦ κάμνουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους, ὅτι τελείως λυτρώνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ θαυμαστὴ διήγησις». Ἀρχ. «Ἐξηγοῦνται εἰς τὸ Πατερικὸν» κτλ., φ. 381ᵝ.

6. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου «λόγος περὶ ἀρετῆς παραινετικός, καὶ ὅτι δεῖ μνημονεύειν διηνεκῶς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου». Ἀρχ. «Οἱ τὴν θείαν ἑκάστοτε» κτλ., φ. 386ᵃ.

7. «Ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ». Ἀρχ. «Κατανύγηθι ψυχή μου» κτλ., φ. 414ᵃ.

8. Ἀνεπίγραφος ἀκολουθία τοῦ διὰ λαϊκοὺς ἐξοδιαστικοῦ. Ἀρχ. «Τελευτήσαντος τινὸς τῶν ὀρθοδόξων» κτλ., φ. 418ᵃ-435ᵃ.

9. «Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν γλυκύτατον, ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ συντεθεῖσα, ἣν ὀφείλει λέγειν πάντοτε πᾶς ὁ ποθῶν συγχωρήσεως τεύξασθαι τῶν ἑαυτοῦ ἀγνοημάτων καὶ παραβάσεων τῶν ἑαυτοῦ συνθηκῶν, ἐξαιρέτω(ς) δὲ ὑπὸ τῶν μοναχῶν καὶ μεγαλοσχήμων, ἐν τῇ τῶν θείων μυστηρίων μεταλήψει». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 435ᵝ-444ᵝ.

10. «Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας. Γερμανοῦ Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Ἄρχεται ὁ ἱερεὺς θύειν τὸν ἀμνὸν» κτλ., φ. 444ᵝ-458ᵃ.

11. «Ὡρολόγιον τοῦ Θηκαρᾶ», φ. 458ᵝ-475ᵝ.

12. Διάφορα κεφάλαια νομοκάνονος καὶ θεολογικῶν ζητημάτων. Ἀρχ. «Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας διαστήματος. Ἡ ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἑβδόμην ὥραν τῆς νυκτὸς ὁρίζεται» κτλ., φ. 476 κἑ.

**794**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 66 μήκ. 0,144, πλ. 0,104. Δύο διάφοροι γραφαὶ σύγχρονοι. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «+ τὸ παρὸν ὑπάρχ(ει) Νεοφύτου ιερομονάχου :· Ἁγιοταφῆτι». Καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς ἑτέρας πινακίδος· «1697 μινι Απριλιὸ ζ. ετούτον το νόμοκάνονον καὶ παράκλητηκόν ηπάρχη εμοῦ Ναιόφυτου ιερομονάχου. καὶ αγιοταφύτη» κτλ. Ἐν τῷ φ. 60ᵝ· «ἔτος ἀποχῦ. 1694

ώπού ήρθαμεν ἧς το ταξίδι της Θεσάλονίκης Κοσταντιος ιερομοναχος καὶ προτοσυγγελος τού Παναγίου Τάφου».

Συλλογὴ τῶν ἑξῆς κειμένων· α΄) «Περὶ πνευματικοῦ ὁποῦ νὰ ἔχῃ τόπον ἕτερον διὰ τοὺς ἐξομολογουμένους καὶ τί νὰ λέγῃ πρὸς αὐτούς». Ἀρχ. «Ὁ πνευματικὸς θέλει νὰ ἔχῃ τόπον σεμνὸν» κτλ., φ. 1β. — β΄) «Εὐχὴ ἐπὶ πᾶν εἶδος μια(ν)θέντων καὶ εἰς σῖτον καὶ εἰς ἀλεύριν», φ. 10α. — γ΄) «Ἀκολουθία εἰς παρακλητικόν», φ. 12α. — δ΄) «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 44α. — ε΄) «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ζύμην». φ. 60α. — ς΄) «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν». Ἀρχ. «Ἐπίσκεψαι κύριε» κτλ., φ. 61β. — ζ΄) Μαθήματα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, φ. 63-66.

**795.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1676-ου, ἐκ φύλλων 328 μήκ. 0,15, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 12 γραμμῶν.

«Ψαλτήριον σὺν Θεῷ εἰς ἁπλῆν φράσιν». Ἀρχ. «Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐπῆγεν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 326β)· «+ Εἰς τοὺς χιλίους ἑξακοσίους εὐδομῆντα ἕξι ἀπὸ Χριστοῦ τρέχοντος τὸ ἔτος μηνὴ Μαρτίω α$^{\eta}$. ἔλαβε τέλος τὸ παρὸν Ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοὺς καὶ κακογράφου, Κοσμᾶ Μακαιδώνος καὶ μουσικοῦ, τάχα καὶ ἀμονάχου ἔνδον τῆς μονῆς τῆς Ἀχειροποιήτου καλουμένης Κοσύνιτζας εἰς δόξαν πατρὸς, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. ἔνθα δὲ ἐστὶ σφαλτὸν διορθῶσατε οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον ὅπως λυτρωθῶ ὁ τάλας τῆς αἰωνίου κολάσεως». Ἐν τῷ φ. 327α· «+ Τὸ παρὸν Ψαλτήριον ὑπάρχει. ἐμοῦ Ἀντωνίου ἱερομονάχου καὶ χατζῆ ὁ ἐκ τῆς ἡμετέρας μονῆς Κωσινίτζης, καὶ τὸ εγόρασεν ἐκ τοῦ παπᾶ Ἀβερκίου. δϊ ασπρα $\overline{υπ}$ καὶ εἴ τις τὸ σφετερίσει ἀπ ἐμού νὰ εἶ ἀναπολόγιτος ἐν παντὶ κριτυρίου. ·:· $\overline{ζρπζ}$. + προηγούμενος Ἀντώνιος καὶ χατζῆς ~ χωμ(η) Δοξάτο. πλησΐων τὴν Δράμμ(αν)».

**796.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 125 μήκ. 0,152, πλ. 0,10· ἦν δὲ κτῆμα τῇ 18-ῃ ἑκατ. Ἀρσενίου ἱερομονάχου Ἁγιοταφίτου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 14-15 γραμμῶν.

1. Μαρτύριον ἀκέφαλον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας. Ἀρχ. « - - -

σοῦ πατρὸς καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς· ἐπεί, μὰ τὸν θεόν, ἐὰν μὴ πεσοῦσα προσκυνήσῃς» κτλ., φ. 1α.

2. «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος». Ἀρχ. «Έναν καιρὸν ἦτον τις ἄνθρωπος» κτλ., φ. 8β.

3. «Νοεμβρίου κδ'. + Μαρτύριον τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνας». Ἀρχ. «Εἰς τοὺς τριανταπέντε χρόνους» κτλ., φ. 19α.

4. «Ἐρώτησις Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπα Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον» καὶ Ἀπόκρισις τοῦ Γρηγορίου. Ἀρχ. «Τί δύνανται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν» κτλ., φ. 58α.

5. «Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν (παρὰ τῶν) ἱερέων διὰ τὰ σαραντάρια. Τοῦ ὁσίου Ἡσαΐου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου». Ἀρχ. «Ένας ἄρχων εἰς τὴν Νικομήδειαν», φ. 63α.

6. «Περὶ τῶν σαρανταρίων ὁποῦ κάμνουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους, ὅτι τελείως λυτρώνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ θαυμαστὴ διήγησις». Ἀρχ. «Ἐξηγοῦνται εἰς τὸ Πατερικὸν» κτλ., φ. 67α.

7. «Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμνουν αὐτοῦ μνημόσυνον εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἢ εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς μ'. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Ἀλεξάνδρου». Ἀρχ. «Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποθάνῃ» κτλ., φ. 71α.

8. «Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ὁ ἄνθρωπος κάμνουν αὐτοῦ λειτουργίας εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας, εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς σαράντα. Νικηφόρου Ξανθοπούλου». Ἀρχ. «Ὡσὰν ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος» κτλ., φ. 72α.

9. «Περὶ τί εἰσιν αἱ μερίδαι καὶ ἐὰν εἶναι πρέπον νὰ προσφέρωνται διὰ γυναῖκες ὁποῦ ἔχουσιν ἄνδρας αἱρετικοὺς ἢ ἀσεβεῖς:— Συμεὼν Θεσσαλονίκης». Ἀρχ. «Αἱ μερίδες εἶναι ἀντὶ τῶν προσώπων» κτλ., φ. 73α.

10. «Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου περὶ τῆς Τετράδος καὶ τῆς Παρασκευῆς». Ἀρχ. «Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν» κτλ., φ. 74β.

11. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις τῶν ἁγίων», φ. 75α.

12. «Περὶ ἱερέων ἀναξίων. Διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον, ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ αὐθάδεις». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θειοτάτων βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου», φ. 90α.

13. «Ἕτερον διήγημα φοβερόν, ὁποῦ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου». Ἀρχ. «Ἱερεύς τις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ» κτλ., φ. 94β. Εἶτα διήγησις περὶ ἑτέρου ἱερέως. Ἀρχ. «Ἱερεύς τις ἦν ἐκ τῆς Ἀκηνῶν (sic) ἐκκλησίας» κτλ., φ. 100.

14. «Ἕτερον διήγημα περὶ ἑτέρου ἱερέως καὶ διήγησις ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπερ (= ὁποῦ) ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος» κτλ., φ. 101β.

15. «Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκήτει τῆς Λαύρας, κοιμηθέντος δὲ ἔτει ͵ζριδ', Ὀκτωβρίϛ'» (=1605). Ἀρχ. «Ἐγώ, ἀδελφοί, ἀναγινώσκων τὰ βιβλία» κτλ., φ. 112α-125β. Λείπει τὸ τέλος.

**797**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 120 (0,138+0,094), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 15-ης ἢ ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 16-ης ἑκατ. ὑπὸ Ἰσαὰκ μοναχοῦ (ἴδε φ. 77α). Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. 87β κόσμημα πιοειδές. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 46α ὑπάρχει κρυπτόγραφον ἐρυθρὸν 16-ης ἑκατ. ἔχον οὕτω· «ϛηλνηωη'λχψλχξθπθϠη'ψβ» = «Διονισίου τοῦ μακαρίτη».

1. Μονόστιχα εἰς τοὺς δώδεκα ἀποστόλους ἀνώνυμα. Ἀρχ. «Σταυροῖ Πέτρον κύμβαλον» κτλ., φ. 1β.

2. Λεξικὸν ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ᾱ στοιχείου. *Ἆδε*, τραγώδησε. *ἄπειρα*, ἀμέτρητα» κτλ., φ. 2α.

3. Λεξικὸν ἀνεπίγραφον ᾀσματικῶν κανόνων Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ καὶ Κοσμᾶ. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα στοιχείου. *Ἀφεγγεῖς*, μὴ ἔχοντας φέγγους ἢ φῶς», φ. 6β-16β. Τέλος· «ἄημα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενιανῷ».

4. Ἀνωνύμου ἐπιστολὴ «Σελεύκῳ». Ἀρχ. «Ταπεινοφρόνει μᾶλλον καὶ μὴ ταπεινολόγει», φ. 16.

5. Λεξικὸν τῶν ἰαμβικῶν κανόνων Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τῶν ἰαμβικῶν λέξεων. Τοῦ ᾱ στοιχείου. *Ἀπα(=ε)χθοῦς*, μισητῆς. Ἀπλανῆ τρίβον, εὐθεῖαν ὁδόν» κτλ., φ. 17α-19α. Τέλος· «*πολυρ(ρ)ύτοισιν*, πολλὰ ῥέουσιν. *προμηθεία*, ἐπιμέλεια».

6. «Λέξ(ε)ις Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου». Ἀρχ. «Βαζέκ, ἀστραπὲ» κτλ., φ. 19α. Εἶτα λέξεις «ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον», «ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν» καὶ «ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην», φ. 20α.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «μεταβολὴ τῆς Παλαιᾶς εἰς τὴν Νέαν». Ἀρχ. «Ἡ περιτομή, εἰς τὸ βάπτισμα. ὁ σαββατισμός, εἰς τὸ τῆς Κυριακῆς» κτλ., φ. 21. — Αὐτόθι «περὶ τῶν ἡλικιῶν». Ἀρχ. «Βρέφος, ὁ παῖς. μειράκιον, νεανίσκος» κτλ. — Αὐτόθι Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ» τεμάχιον. Ἀρχ. «Τρίτα δὲ ποιοῦμεν δι' αἰτίαν τοιαύτην» κτλ.

8. «Εἴδησις ἀκριβὴς περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν εἰς ποῖον τῆς ὀκταήχου πίπτει ἡ ἀρχὴ τοῦ Τριῳδίου, ἤτοι τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου». Ἀρχ. «Ὁ χρόνος ἔχει ἑβδομάδας νβ'» κτλ., φ. 21β.— Αὐτόθι «τί ἑρμηνεύεται Μαριάμ». Ἀρχ. «Ὡς ἀκριβῶς ἐξερευνήσας» κτλ. — Φύλλ. 22α. «Περὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι μετὰ τὸ γεννηθῆναι» κτλ. — Φ. 23β. «Ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ θεολογικῶν κεφαλαίων Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου». Ἀρχ. «Ὕπαγε ὀπίσω μου» κτλ. — Φ. 23β. «Ἔκθεσις πίστεως, ἣν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ θεολόγος κατ' ἐπιτροπὴν τῆς παναγίας Θεοτόκου τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θαυματουργῷ ὑπηγόρευσεν». Ἀρχ. «Εἷς Θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος» κτλ.

9. «Σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου τοῦ θεοφιλεστάτου Ἀβουκαρᾶ καὶ σοφωτάτου καὶ φιλοσόφου τήν τε θείαν καὶ ἐξωτερικὴν ὡς χρὴ φιλοσοφήσαντος γραφήν». Ἀρχ. «Ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας ἡμᾶς» κτλ., φ. 24α.

10. «Ἐρωτήσεις τινὸς σχολαστικοῦ πρὸς Συμεώνην τὸν ἐν ἁγίοις θεολόγον». Ἀρχ. «Τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ πρὸ τοῦ τὸν κόσμον γενέσθαι» κτλ.

11. Διάφορα μικρὰ κείμενα· οἷον α') «Τὰ ἑπτὰ χαρίσματα τοῦ

ἁγίου πνεύματος», φ. $37^{\alpha}$. — β') «Πόθεν ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ κεραυνοὶ ἀποτελοῦνται», φ. $37^{\alpha}$.—γ') Περὶ τῶν ιβ' ἀνέμων.— δ') «Τί ἐστιν τὸ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι», φ. $38^{\alpha}$. — ε') «Τί σημαίνει τὸ εἰρημένον ἐν τῷ ρα' ψαλμῷ, τὸ '*Ὡμοιώθην πελεκάνι ἐρημικῷ*», φ. $38^{\alpha}$.— ς') «Τίνος χάριν μετὰ δέκα ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ τὸ πνεῦμα κατῆλθε». 'Αρχ. «Φασί τινες τῶν τὰ θεῖα πεπαιδευμένων» κτλ., φ. $38^{\beta}$. — ζ') «Περὶ τῆς θαλάσσου», φ. $38^{\beta}$.—η') «Περὶ ἀζύμων». 'Αρχ. «Λατῖνος. Ἔχετε τὸ ἄζυμον σῶμα Χριστοῦ ἢ οὔ; Ἡμεῖς δὲ πρὸς αὐτοὺς λέγομεν» κτλ., φ. $39^{\alpha}$. — θ') Ἑρμηνεία τοῦ *Πάτερ ἡμῶν*. 'Αρχ. «Πατέρα λέγεις, ἄνθρωπε» κτλ., φ. $40^{\alpha}$.— ι') Δύο θεολογικαὶ ἐρωταποκρίσεις, φ. $41^{\beta}$. — ια') Τεμάχη 'Εφραὶμ Σύρου, Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου, ἀββᾶ Ἡσαΐου καὶ Μακαρίου. — ιβ') «Τοῦ σοφωτάτου Ψελ(λ)οῦ περὶ τῆς ζύμης διὰ στίχων». 'Αρχ. «Γυγὴ ζύμη, βέλτιστε, καὶ σάτα τρία | ἔχουσιν ἐξέτασιν ἀκριβεστάτην» κτλ., φ. $42^{\beta}$.—ιγ') «Περὶ τῶν πέντε μεγάλων οἰκουμενικῶν θρόνων», φ. $42^{\beta}$. — ιδ') «Μαρτυρίου ἐπισκόπου 'Αντιοχείας παραίτησις». 'Αρχ. «Κλήρῳ ἀνυποτάκτῳ», φ. $44^{\alpha}$.—ιε') «Διὰ στίχου Λουκᾶ πατριάρχου περὶ νηστείας». 'Αρχ. «Καὶ κἂν διέλθῃ ἑβδομάς» κτλ., φ. $44^{\beta}$.—ις') «Περὶ ἐτυμολογίας». 'Αρχ. «'Ετυμολογία ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὀρθότης» κτλ., φ. $46^{\alpha}$.—ιζ') «'Ερώτησις. Κυροῦ Συμεὼν Θεσσαλονίκης, εἰ συμβῇ χεθῆναι ἐν εἰσόδῳ τὰ ἅγια, ἢ βρωθῆναι ὑπό τινος ζῴου τί ποιητέον»; 'Αρχ. «Συμβαίνει τὰ τοιαῦτα» κτλ., φ. $47^{\beta}$.—ιη') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «περὶ τῆς θείας κοινωνίας». 'Αρχ. «Ἰστέον δὲ ὡς ἐν τῇ κοινωνίᾳ» κτλ., φ. $50^{\alpha}$.—ιθ') «'Αναστασίου τοῦ Σιναΐτου ἐτυμολογία περὶ ὀνομάτων». 'Αρχ. «Πόθεν ἐτυμολογεῖται θεός; παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω» κτλ., φ. $50^{\alpha}$. — κ') 'Επιστολαὶ [Νείλου ἀσκητοῦ] Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ, Ἰωάννῃ μοναχῷ, 'Αθανασίῳ, Λικιννίῳ, Ζωσίμῳ, 'Ωρίωνι, Κυντιανῷ μοναχῷ, φ. $51^{\beta}$.— κα') «Διονυσίῳ θείῳ ἱεράρχῃ Γρηγόριος ταῦτα» (20 στίχοι). 'Αρχ. «Μορφὰς ἀκαλλεῖς τῶν κάτω παιδευμάτων», φ. $53^{\alpha}$.—κβ') «Περὶ τῶν συνόδων». 'Αρχ. «Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν» κτλ., φ. $53^{\alpha}$.

12. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως κυροῦ Γενναδίου

τοῦ Σχολαρίου. β^ον ἐδόθη τοῦτο ἀπαιτήσατο παρὰ τοῦ ἀμηρᾶ. σύντομόν τε καὶ σαφὲς περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς ἡμετέρας πίστεως. περὶ ὧν ὡς ἡ διάλεξις γέγονε. καὶ ἡρμηνεύθη καὶ τοῦτο ἀρραβικῶς μετατοῦ πρὸ αὐτοῦ. καὶ ἐπιγέγραπται περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. καὶ συνετέθη ὡς οἷόν τε σαφὲς καὶ εὐπαράδεκτον τοῖς ἀμυήτοις». Ἀρχ. «Πιστεύομεν ὅτι ἔστι θεὸς δημιουργὸς» κτλ., φ. 54^β.

13. Ἀνωνύμου «πῶς δεῖ πιστεύειν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Τί ἐστι Θεός; Ἀπόκρισις. Θεός ἐστιν οὐσία νοερὰ» κτλ., φ. 58^β.

14. «Θεολογία διὰ στίχων τοῦ φιλοσοφωτάτου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου» (κατ' ἀλφάβητον 24 στίχοι). Ἀρχ. «Ἄναρχος ἀρχὴ» κτλ., φ. 66^α. Τέλος· «Ὦ τίς σεβασθῇ ταῦτα καὶ σωθήσεται».

15 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «ἐπίγραμμα εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγάλου Βασιλείου δι' ἡρωελεγείων (κῶδ. διὴρωγείων) στίχων». Ἀρχ. «Σῶμα δίχα ψυχῆς», φ. 66^β. Εἶτα «Νικήτα τοῦ καὶ Δαυὶδ τοῦ φιλοσόφου ἑρμηνεία». Ἀρχ. «Ὦ φίλε Χριστοῦ καὶ λάτρι» κτλ.

16. «Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πρὸς ἐσχάταις ὄντος αὐτοῦ ἀναπνοαῖς». Ἀρχ. «Ἄγγελοι αἰγλήεντες» κτλ., φ. 69^α.

17. Ἀλφάβητος ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτείαν ποίου» κτλ., φ. 69^β.

18. «Ὅροι διάφοροι σὺν Θεῷ κατὰ παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς Ἐκκλησίας λεγόμενοι, ἐκβληθέντες ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου· οὗ ἡ ἐπωνυμία Ὁδηγός», φ. 70^α. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 77^α)· «+ Ταῦτα ἐν συντομία ἐξεβλήθη ἐκ τῆς βίβλου τῆς Ὁδηγοῦ, καὶ σύγγνωθί μοι τιμιώτατε παπᾶ κῦρι Γεώργιε καὶ ἐμοὶ καταπάντα ποθεινότατε. ὅτι οὐκ εὐχέρησα καὶ πλείονα κατὰ τὸ παρὸν γράψαι. δῴη σοι δὲ ὁ Θεὸς σύνεσιν διὰ τούτων καὶ τὰ λείποντα ἐννοῆσαι. ἔρρωσο: + Ὁ σὸς Ἰσαὰκ (μον)αχ(ός).

19. Διάφορα μικρὰ κείμενα πεζὰ καὶ ἔμμετρα — α') «Εἰς καθάρσιον ἑρμηνεία», φ. 78^α. — β') «Ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους ὀνοματοποιΐα τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως». Ἀρχ. «Τὸ ἁπαλὸν

βρέγμα λέγεται» κτλ., φ. 78α. — γ') Αἰνίγματα. Ἀρχ. «Πενταγράμματον εἰμί, συλλαβὴ μία» κτλ., φ. 79β. — δ') «Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου στίχοι». Ἀρχ. «Εἰ τὸ φέρον φέρει σε» κτλ., φ. 80α. — ε') «Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου εἰς κῆπον». Ἀρχ. «Ὁρᾷς, θεατά, τοῦ φοιτῶντος τὴν χάριν; πρόκυψον ἅψαι τῶν φυτῶν» κτλ., φ. 80β. — ς') «Ἕτερον». Ἀρχ. «Ὁρῶν σε, κῆπε, καὶ τὰ δένδρα σου βλέπων», φ. 80β. — ζ') «Ἕτερον». Ἀρχ. «Ἄνθρωπε δεῦρο καὶ τρύγησον καὶ φάγε», φ. 80α. — η') «Ἕτερον». Ἀρχ. «Βαβαὶ πόσαις ὁ κῆπος ἡδοναῖς βρίθεις», φ. 81α. — θ') «Ἕτερον». Ἀρχ. «Τὴν καλλονήν, ἄνθρωπε, τοῦ ῥόδου βλέπων» κτλ., φ. 81α. — ι') «Εἰς τὸν πάμμεγαν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον» στίχοι. Ἀρχ. «Τὸν ὠκεανὸν τὸν χρυσοῦν ἐν τοῖς λόγοις», φ. 81α.— ια') «Τῶν προηγιασμένων» (8 στίχοι). Ἀρχ. «Εἶτα ψυχαγώγημα κοινὸν τῷ βίῳ», φ. 81α. — ιβ') Στίχοι ἀνεπίγραφοι. Ἀρχ. «Ἤν τινα λαβύρινθον ἀκούεις ξένε», φ. 81β. — ιγ') Ἕτεροι ἀνεπίγραφοι εἰς τὸν Χρυσόστομον. Ἀρχ. «Μέγιστε Χρυσόστομε καὶ θανὼν μένεις», φ. 81β. — ιδ') «Τοῦ ἁγίου Διονυσίου» κεφ. κδ' καὶ κε'. Ἀρχ. «Ὁ ἀλογίστῳ γνώμῃ καὶ ἀκρατήτῳ θυμῷ ἀφορίσας τινὰ» κτλ., φ. 82α.—ιε') «Περὶ τοῦ Χριστοῦ διαλεγομένου πρὸς τὸν Ἰούδαν, οἷον: Ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει»; Ἀρχ. «Ἐπὶ ποίῳ φησὶ σκοπῷ παρεγένου» κτλ., φ. 82β.—ις') Αἴνιγμα. Ἀρχ. «Ἐν γράμμασιν ἓξ» κτλ., φ. 83β.— ιζ') «Στίχοι κατανυκτικοί: —αβ» (= ἀλφάβητον). Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ κόσμου γέγονεν ὁ κτίστης τῶν ἁπάντων | καὶ οὐρανοὺς ἐφαίδρυνε, τὰ κάλλη τῶν ἀστέρων», φ. 83β.

20. «Ὠδάριον κατανυκτικὸν κατὰ ἀλφάβητον. Ποίημα ἀνακρεόντιον Λέοντος τοῦ φιλευσεβοῦς βασιλέως καὶ φιλοσόφου». Ἀρχ. «Ἆρα τίς γῆθεν ἀείρας» κτλ., φ. 84β.

21. Δύο μῦθοι ἀνεπίγραφοι, φ. 87α. Ὁ πρῶτος ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «Χειμῶνος ὥρᾳ τῶν σίτων βραχέντων οἱ μήρμυκες ἔψυχον» κτλ. Ὁ δεύτερος οὕτω· «Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι αὐτῷ εἰς τροφὴν» κτλ.

22. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ πρώτου σχέδους τοῦ διορθωθέντος παρὰ τοῦ σοφωτάτου κῦρι Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου».

Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀσπόρως εὐδοκήσας», φ. 87β.

23. «Ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανόν, ἐκτεθεῖσα παρὰ Ἀγαπίου διακόνου» κτλ. Ἀρχ. «Τιμῆς ἁπάσης» κτλ., φ. 96α.

24. Ἀποφθέγματα ἀνεπίγραφα. Ἀρχ. «Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἰδών τινα τῶν γερόντων βάπτοντα τὰς τρίχας εἶπε» κτλ., φ. 117β-120. Τέλος· «Σόλων ἐπαινούμενος ὑπὸ μοχθηρῶν ἀνθρώπων Ἀγωνιῶ εἶπεν, μή τι κακὸν εἴργασταί μοι, ὅτι τούτοις ἀρέσκω».

**798**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων γ′+157 μήκ. 0,13, πλ. 0,095. Ἐγράφη μεταξὺ 18-ης καὶ ἀρχῆς 19-ης ἑκατ. Οὕτω τὰ φ. 1-35 ἐγράφησαν ἔτει 1805-ῳ, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ φ. 120-145 ἄγραφα. Ἐν τῷ φ. 154 σημείωμα Διονυσίου τινὸς ἱερέως περὶ διττῆς αὐτοῦ μεταβάσεως (μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1784-1785) εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ Ῥέμπλι. Ἕτερον σημείωμα ἄλλου τινὸς ἐν τῷ φ. 157β· «Ἔτος 1798 ὁποῦ εἴφερον τοὺς Φραντζέζους ἐδῶ καὶ ἦταν ἑκατὸν πενήντα καὶ δεκαπέντε φορτόμα(τα) κεφάλια. Ἐπάρθηκε ἡ Πρέβεζα ἀπὸ τοὺς Φραντζέζους 1798. — ͵αω̅ψ̅ ἐδιάβαζα καὶ ἐγὼ εἰς τὰ Τρίκκαλα εἰς τὸν κὺρ Στάνκον. — ͵αωδ̅ Αὐγούστου δ′: εἴμεθα εἰς Κύπρον. — ͵αωθ′ Ἀπριλλίου α′ ἤμην ἐν Κερκύρᾳ».

Μικρὸν εὐχολόγιον. Σημειωτέα κείμενα· α′) «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. α′-γ′. — β′) Ἀκολουθία παρακλήσεως εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 1-35. — γ′) Ἑσπέρια τῆς ἑβδομάδος, φ. 37 κἑ. — δ′) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 82. — ε′) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, φ. 89. — ς′) Σεληνοδρόμιον καὶ Πασχάλιον, φ. 146-150.

**799**. Τεῦχος μεμβράνινον ἔτους 1133-ου, ἐκ φύλλων 220 μήκ. 0,125, πλ. 0,095. Τὰ φ. 195-220 χάρτινα μετὰ γραφῆς 15-ης ἑκατ. Τὰ φ. 194 καὶ 195 ἄγραφα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22-24. Ἐν τοῖς φ. 5α, 62α, 94α καὶ 150α τέσσαρα κοσμήματα πολύχρωμα καὶ ἐπίχρυσα καὶ ἰσάριθμα με-

γάλα κεφαλαιώδη άρκτικα στοιχεῖα χρωματιστὰ καὶ περικεκοσμημένα. Ἐν τοῖς φ. 1β, 4β, 61β καὶ 149β τέσσαρες ὁλοσέλιδοι πίνακες περικλείοντες τὰς εἰκόνας τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Ματθαίου, Μάρκου καὶ Ἰωάννου· αἱ τῶν φ. 1β καὶ 4β εἰκόνες ἡμιεφθαρμέναι· ἡ τοῦ Ἰωάννου εἰκὼν (φ. 149β) πρόσθετος, ἴσως δὲ τῆς 15-ης ἑκατ.

Τετραευαγγέλιον ἔχον πρὸ ἑνὸς ἑκάστου πίνακα τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ. Ἐν τῷ φ. 3α πρόλογος εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κατὰ Ἰωάννην (φ. 192α-193α) διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν· «Ἐνταῦθα τέρμα χριστολέκτων ῥημάτων:—| Μνήσθητι κε τοῦ γράψαντο(ς) Νικολ(άου) ἁ|μαρτωλοῦ (μον)αχ(οῦ) του Ἐδεσινοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ. ἀμήν:— | Ἐτελειωθ(η) μηνὶ Ἀρτεμισίω τῶ κατὰ Ῥωμαίους | Μαΐω ϛ ἰνδικτιῶ(νος) ια τοῦ ,ϛχμα ἔτους. | ἐν τῇ χριστευλογήτω πόλει Ἐδέση:—». Ἐν τοῖς φ. 196-220 πρόσθετον «Συναξάριον περιέχον τὰ εὐαγγέλια τοῦ δρόμου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ»[1].

**800**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 58 μήκ. 0,128, πλ. 0,083. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ.

1. «Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἴς τε δοξολογίαν καὶ εὐχήν, συλλεγεῖσα παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων», φ. 1-28.

2. «Εὐχαί τινες διάφοραι», φ. 29-58.

**801**. Τεῦχος χάρτινον καλλιτεχνικῶς γεγραμμένον ἔτει 1774. Φύλλα 49 μήκ. 0,111, πλ. 0,079. Αἱ σελίδες μετὰ πλαισίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 14 γραμμῶν. Ἐν τοῖς φ. 1α καὶ 19β δύο χρωματιστὰ κοσμήματα ταινιοειδῆ. Ἐν τῷ φ. 49α· «Διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς Παναγιώτου Μαυράκι Χίου, Παϊσίου ἐνέτη (1774:) Μαρτίου (7)».

1. «Οἶκοι κδ' εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. Ποίημα τοῦ Ῥα-

[1] Τὸ τετραευαγγέλιον τοῦτο ἀριθμεῖται 1152-ον παρὰ τῷ C. R. Gregory, Textkritik des Neuen Testamentes. Leipzig 1900—1902, τ. 1, σ. 243.

ματᾶ». Ἀρχ. «Τῇ ὑπερμάχῳ. — Τῷ ὑπερ πάντας ἀληθῶς ἁγίους μείζονι» κτλ., φ. 1 κέ.

2. «Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον». Ἀρχ. «Δέξαι καὶ νῦν, ὦ μετανοίας κήρυξ» κτλ., φ. 17 κέ.

3. «Εὐχὴ τῆς ἁγίας μεταλήψεως διὰ στίχο(=ω)ν. παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀκακίου ἱερομονάχου τοῦ Διακρούση». Ἀρχ. «Δέξαι δέησιν» κτλ., φ. $19^β$.

**802**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1800-οῦ, ἐκ φύλλων 45 μήκ. 0,175, πλ. 0,122. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Γεωγραφία θεωρητικὴ τοῦ Βουφφερίου ἐξηγημένη ἁπλῶς». Ἀρχ. «Ἡ θεωρητικὴ γεωγραφία εἶναι ἁπλῶς ἕνα σχῆμα» κτλ. Ἐν τῷ φ. $44^α$· «Τὴν εὐχάριστον φωνήν σοι φέρω Λόγε, ¦ ἰδὼν ποθ(ε)ινὸν τέρμα τῶν ἐνηργμένων. — Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. — Ἀντέγραψα τὴν παροῦσαν γεωγραφίαν, ἐν Π: Πάτρᾳ. καὶ ἐν ταὐτῷ παρεδόθην αὐτὴν, παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου κυ(ρίου) Σπιλιωτάκη—Ἀντεγράφη εἰς τὰ ,αω. διὰ ἡμέρας ιη^ω^: ἐν αἷς καὶ ἤκουον αὐτῆς παρὰ τοῦ ἄνω κὺρ Σπι: διδασκάλου μου ὄντος. ὃν ὁ θεὸς ὁ ἅγιος πολυετῇ καὶ δώῃ αὐτῷ ἀμειβὴν οὐράνιον διὰ τὴν πρὸς ἐμέ του εὔνοιαν, καὶ κόπον τῆς παραδόσεως».

**803**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 264 μήκ. 0,098, πλ. 0,077. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16-20. Φύλλα ἄγραφα· 6-8, 64, 79, 80, 93-96, 253-257.

Συλλογὴ σλαβικῶν κειμένων, ὧν σημειοῦμαι τὰ ἐφεξῆς δέκα. α') «Еѵа́лїе ѿ матөеа блгове зд . . ». Ἀρχ. «Сѣдѧщꙋ же емꙋ на горѣ ѐлеѡ̈нстѣй» κτλ., φ. 1.—β') «Слово ѿ стра́шномъ сꙋдѣ хртовѣ». Ἀρχ. «Страшенъ ѐсть днь ѡ̈ втораго прише́ствїга хртова», φ. $9^α$. — γ') «Слово ѿ Антіхри . . . . і ѡ̈сконча́нїи мі́ра». Ἀρχ. «///дь бгъ и спсъ нашъ ісъ хс», φ. $19^α$.—δ') «Нѡм ѻ҃і. Поꙋче́нїе іѡа́нна златоꙋ́стаго ѿ по́лзѣ дшевнѣй». Ἀρχ. «Поне́же оу̑бо тайна сїѧ̀ не всѣми» κτλ., φ. $65^α$. — ε') «Мца іюлѧ к кз. слово стаго Васи́лїѧ ѡ̈ пїѧнтвѣ». Ἀρχ. «Бѣжи́мъ бра́тїе пїѧнства» κτλ., φ. $81^α$.— ϛ') «В то́й же днь слово стаго Нила ѿ ѡ̈смй по́мыслѣхъ». Ἀρχ. «Потщїсѧ ча́до да бꙋдеши всегда̀» κτλ., φ. $83^β$.—ζ') «Мца

нοѧ҃брѧ̀ в ѕ҃і дн҃ь. слово ст҃го ѿц҃а Па́мвѡ поѹче́нїє ко ѹченикѹ своемѹ». Ἀρχ. «А҆вва Па́мвѡ посла̀ оѹ҆чн҃ка своєго» κτλ., φ. 87ᵅ.— η') «Дека̃ кг҃ дн҃ь. в то́й же дн҃ь слово Петра̀ нѣкоего ѿ сѹпротїи всѧ́цѣ». Ἀρχ. «Чл҃вкъ и҆щаи разѹма» κτλ., φ. 91ᵅ. — θ') «Ѿ житїѧ̀ Ни́фѡ̃та пр҃пбнаго». Ἀρχ. «Бл҃же́нныи Ни́фонта и҆мѣ̀ ѻ҆ѹ҆мныи пресвѣще́нныѝ ѻ҆̃чи» κτλ., φ. 258ᵅ. — ι') «Ѿ Патерика». Ἀρχ. «Братъ нѣкїи по́бѣжденъ бысть» κτλ., φ. 259ᵝ.

**804**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 563 μήκ. 0,19, πλ. 0,11. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν διαφόροις φύλλοις κοσμήματα χρωματιστὰ σχήματος ταινιοειδοῦς· ἔγκοσμα δὲ καὶ χρωματιστὰ ἢ ὅλως ἐρυθρὰ τὰ ἀρχτικὰ τῶν κειμένων στοιχεῖα.

Ἀνθολογία μαθημάτων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὧν σημειοῦμαι κατ' ἐξαίρεσιν ὀλίγα τινά.—α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων». Ἀρχ. «Ἀρχὴ μέση τέλος καὶ σύστημα» κτλ., φ. 1ᵅ. — β') «Ἀρχὴ τῆς ἐξηγητῆς παραλλαγῆς ἀρχομένης καὶ κατερχομένης καὶ αὖθις ἀνερχομένης μέχρι τῆς ἑπταφωνίας», φ. 6ᵝ. — γ') «Σημάδια συντεθέντα παρὰ κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη καὶ μαΐστορος· ἔντεχνον καὶ ὀκτάηχον. Ἄρχου ἦχος ἅ». Ἀρχ. «Ἴσον ὀλίγον» κτλ., φ. 10. — δ') «Ἑτέρα μέθοδος ὀκτάηχος». Ἀρχ. «Ἀββᾶς ἀββᾶν ὑπήντησεν» κτλ., φ. 14ᵅ. — ε') «Προσευχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον. ἦχος πλ. α'». Ἀρχ. «Δέσποινα Θεοτόκε βοήθησόν μοι» κτλ., φ. 15ᵅ. — ϛ') «Κεκραγάρια δοξαστικὰ μετὰ τῶν πασαπνοαρίων σύντομα· κὺρ Δανιὴλ λαμπαδαρίου», φ. 16ᵅ. — ζ') «Κεκραγάρια δογματικὰ μετὰ τῶν πασαπνοαρίων παλαιὰ κὺρ Χρυσάφου τοῦ Νέου», φ. 34ᵝ. — η') Ἐξαποστειλάρια Λέοντος, «τὸ δὲ μέλος κὺρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκῆ», φ. 61ᵅ. — θ') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου», φ. 87. Σύνθεσις Κυρίλλου ἀρχιερέως. — ι') «Πολυέλεος κὺρ Δανιὴλ λαμπαδαρίου», φ. 103ᵅ.—ια') «Πολυέλεος συνοπτικὸς κὺρ Ἰωάννου πρωτοψάλτου», φ. 118. — ιβ') «Ἕτερος πολυ-

έλεος κὺρ Πέτρου δομεστίκου», φ. 130α. — ιγ') «Πολυέλεος συνοπτικὸς κὺρ Κυρίλλου ἀρχιερέως τοῦ Μαρμαρινοῦ», φ. 145β. — ιδ') «Λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου. κὺρ Πέτρου τοῦ μελῳδοῦ. Ἦχος δ'», φ. 168β.— ιε') «Πασαπνοάρια κὺρ Ἰωάννου πρωτοψάλτου», Μπαλασίου καὶ Γαζῆ, φ. 176β κέ.— ιϛ') «Δοξολογία κὺρ Δανιὴλ πρωτοψάλτου», φ. 198α. — ιζ') «Δοξολογία ἡ παροῦσα κὺρ Μπαλασίου ἱερέως», φ. 202α. Εἶτα δοξολογίαι Πέτρου Κοντοπετρῆ, Πέτρου λαμπαδαρίου καὶ Ζαχαρίου Χανεντέ.—ιη') «Ἀσματικὰ κὺρ Πέτρου τοῦ Μπερεκέτη», φ. 244α.— ιθ') «Νεκρώσιμον· ἐξήγησις κὺρ Μπαλασίου ἱερέως», φ. 247α.

**805.** «Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν», μετ' ἐξηγήσεως νεοελληνικῆς. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., κεκολοβωμένον, ἐκ φύλλων 38 μήκ. 0,175, πλ. 0,125.

**806.** Τεῦχος χάρτινον, καλόδετον καὶ ἐπίχρυσον, ἐκ φύλλων 272 μήκ. 0,17, πλ. 0,107· ἦν δὲ τοῦτο ἔτει 1880-ῷ Ἡσυχίου διακόνου Παπαδοπούλου. Ἐγράφη περὶ τὸ μέσον τῆς 19-ης ἑκατ.

«Ἀνθολογία πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς τε Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ Πάσχα, μελισθεῖσα παρὰ διαφόρων μουσικῶν διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐμμελεστέρων καὶ γλαφυρωτέρων μαθημάτων». Ἀρχ. «Εἰς τὸν ἑσπερινόν· τὸ παρὸν ἐμελοποιήθη παρὰ Μανουὴλ πρωτοψάλτου».

**807.** Ἀκολουθία τοῦ προτέρου τεύχους. Φύλλα 397. Ἀρχομένη ἀπὸ δοξολογιῶν Ἰακώβου πρωτοψάλτου λήγει εἰς κοινωνικὸν τῆς Μεταμορφώσεως «κὺρ Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου».

**808.** Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφὲν ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα 100 μήκ. 0,17, πλ. 0,112. Φύλλα ἄγραφα· 55-60. Φύλλα τινὰ (31-54 καὶ 93-100) ἐγράφησαν περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — α') Φ. 1-54. «Ἐξηγήσεις πάντων τῶν νέων μαθημάτων», οἷον Πέτρου λαμπαδαρίου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου καὶ Πέτρου Βυζαντίου. — β') Φ. 61 κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἐξηγήσεως πάντων τῶν δεινῶν θέσεων τοῦ παλαιοῦ ἀναστασιματαρίου παρὰ τοῦ ἰδίου γραφέως Ἀποστόλου κὺρ Κώνστα Χίου».

**809**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18–ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 106 μήκ. 0,17, πλ. 0,11. Φύλλα ἄγραφα· 59, 99.—Λείψανον μαθημάτων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἔχον εἰς τὴν ἀρχὴν «Κεκραγάρια παλαιὰ καὶ ἔντεχνα καὶ παρὰ πολλῶν διδασκάλων καλλωπισθέντα».

**810**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18–ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 335. Ἀνθολογία μαθημάτων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, Δανιὴλ λαμπαδαρίου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Μελετίου ἱερομονάχου, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Δανιὴλ μοναχοῦ, Θεοδούλου μοναχοῦ, Γερμανοῦ τοῦ Νέων Πατρῶν, Πέτρου Μπερεκέτου, Μακαρίου τοῦ Κίκου, Μανουὴλ Γαζῆ, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Γεωργίου Κουτρικᾶ, Ἀναστασίου Ῥαψανιώτου, Κυρίλλου ἀρχιερέως, Κωνσταντίνου Σταυριανοῦ, Ἰωακεὶμ Λινδίου κτλ.

**811**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 240 μήκ. 0,162, πλ. 0,112. — «Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, καί τινα ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

**812**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 218 μήκ. 0,155, πλ. 0,098. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 139, 140.

Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀνθολογία. — Φ. 1α «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Τριωδίου τῆς ἀνθολογίας». — Φ. 141 Ἀνθολογία τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀτελής. — Φ. 195 Δοξολογία «Πέτρου τοῦ μελῳδοῦ καὶ Βυζαντίου». — Φ. 198 Δοξολογία «Νέων Πατρῶν εὔμορφη». — Φ. 200β Δοξολογίαι Μανουὴλ Γούτα καὶ Μπαλάση. — Φ. 203β «Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν εὔμορφη καὶ μελῳδικὴ καὶ ὀργανικὴ» δοξολογία.

**813***. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 102 μήκ. 0,151, πλ.

* Γιγνομένης τῆς νέας ταύτης ἀριθμήσεως καὶ περιγραφῆς, ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ μεταπηδήσεως εἶχεν ἀφεθῆ κενὸς ἄνευ κώδικος· τούτου δ' ἕνεκεν, ἀκυρωθέντος ὕστερον τοῦ ἐσχάτου 892-ου ἀριθμοῦ, μετετέθη ἐνταῦθα πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κενοῦ ὁ τέως 892-ος οὗτος κῶδιξ.

0,102. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Κτῆμα δὲ ἦν Ἀθανασίου τινὸς ἱερομονάχου.—«Εἱρμοὶ καλοφωνικοὶ παρὰ διαφόρων ποιητῶν συντεθέντες».

**814**. Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφὲν ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα 60 μήκ. 0,158, πλ. 0,115. Ἀρχ. «Τὰ παρόντα ἐμελοποιήθησαν παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου: ἐξηγήθησαν δὲ παρὰ Γρηγορίου λαμπαδαρίου. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα ἦχος ὧ Δ. Ἄξιον ἐστὶν» κτλ. — Φ. 10α «Εὐλογητάρια ψαλλόμενα ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μελοποιηθέντα παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». Τὸ τεῦχος τελευτᾷ εἰς ἓν «Ἄξιον ἐστὶν» μελουργηθὲν ὑπὸ Γρηγορίου λαμπαδαρίου ὡς ψάλλεται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ».

**815**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 190 μήκ. 0,153, πλ. 0,105. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 189β. «Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος ἐξ Ἀγγύρας» (18-ης ἑκατ.).

Μικρὰ παπαδική, ἧς σημειοῦμαι κατ' ἐξαίρεσιν τὰ ἑπόμενα μέρη. — α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων τε σωμάτων τε καὶ πνευμάτων» κτλ., φ. 1α. — β') «Ἀρχὴ τῆς ἡδυτάτης καὶ ὠφελιμωτάτης παραλλαγῆς», φ. 6α. — γ') «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων καὶ νενανισμάτων», φ. 6β. — δ') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τὸ κεκραγάριον τοῦ δευτέρου ἤχου σὺν τοῖς ἀναστασίμοις», φ. 19β. — ε') «Πολυέλεος, ποίημα Χρυσάφου. Ἦχος α'», φ. 105α. — ς') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν, ὧν τὸ μέλος ἐστὶν Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως», φ. 118α.—ζ') «Δοξολογία, ποίημα Μελχισεδέκ. Ἦχος πλ. δ'», φ. 130β. — η') «Τρισάγιον νεκρώσιμον ἐξ Ἀθηνῶν. Ἦχος πλ. α'», φ. 134α. — θ') Χερουβικὰ Χρυσάφου τοῦ Νέου κατ' ἦχον, φ. 141β. — ι') «Μπαλασίου τετράφωνον», φ. 142β. — ια') «Εἱρμοὶ πάνυ ὡραῖοι» Μπαλασίου ἱερέως καὶ εἷς εἱρμὸς Παναγιωτάκη πρωτοψάλτου.

**816**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 101 μήκ. 0,162, πλ. 0,105. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ.—«Εἱρμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ σύντομον, περιέχον τοὺς εἱρμοὺς τῶν δε-

σποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, συντεθὲν παρὰ κὺρ Πέτρου Βυζαντίου τοῦ πρωτοψάλτου κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν δρόμον τῆς νέας γραμμῆς».

**817.** Τεῦχος χάρτινον, κεκολοβωμένον, ἐκ φύλλων 263 μήκ. 0,162, πλ. 0,11. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Κοσμήματα πολυχρώματα ἐν διαφόροις φύλλοις, οἷον 1α, 27α, 31α.

Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἀρχ. «Τὸ παρὸν συνετέθη παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου πρωτοψάλτου κὺρ (Ἐ)μμανουὴλ ἡμετέρου διδασκάλου. Πλάγιος α'. — Μακάριος ἀνὴρ» κτλ. Εἶτα «ἕτερον συντομώτερον κὺρ Γεωργίου Κρητός. Πλάγιος α'», φ. 7α.— «Κεκραγάρια ἅτινα συνετμήθησαν ἐκ τῶν παλαιῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου Ἰακώβου», φ. 12α. — «Θεοτοκίον ψαλλόμενον εἰς τὰς ἀρτοκλασίας» εἰς ἦχον α', φ. 23α. — Πολυέλεος Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, φ. 31α. Κατόπιν ἕτερα μουσικὰ συνθέματα· τούτων δ' ἔσχατον (φ. 260-263) θεοτοκίον καλοφωνικόν, ὅπερ «ἐτονίσθη δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Δημητριάδος παρὰ κὺρ Πέτρου πρωτοψάλτου Βυζαντίου. Ἦχος α'».

**818.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 244 μήκ. 0,161, πλ. 0,11. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18 ης ἑκατ. — Μουσικὴ ἀνθολογία ἀκέφαλος καὶ κολοβή. Ἀρχ. « - - - αινου παντων παλαι θαυματων. τις γαρ εγνω μητερα ανευ ανδρὸς» κτλ. (Μέρος ἀναστασίμου θεοτοκίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὢ θαύματος καινοῦ»).— Ἀπὸ φ. 18α «Ἀρχὴ τοῦ τετάρτου· τὸ κεκραγάριον μετὰ τῶν ἀναστασίμων». Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει περιέχονται καὶ δοξολογίαι διαφόρων, οἷον Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν (φ. 112α), Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ (φ. 116α), Μπαλασίου (φ. 119β) κτλ.

**819.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 369 μήκ. 0,16, πλ. 0,110.—Στιχηράριον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἀρχ. «- - - ἔδωκεν ἑαυτῷ τύπον καὶ ὑπογραμμὸν» κτλ. Μετὰ τὴν 1-ην πινακίδα παράφυλλον ἓν μετὰ σημειώματος· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει, χαμοῦ τοῦ ταπεινοῦ προηγουμένου, Διονυσίου Ἰβηρήτου ἐκ τῆς αὐτῆς μονῆς, καὶ ὅστις τὸ ἀποξενώση ὑπάρχει ἀσυγχώρητος. ωῶθω (=1809): Ἰουνίου: κθῃ.+Ὁ προηγούμενος Διονύσιος».

**820**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 267 μήκ. 0,165, πλ. 0,11. — Ἀναστασιματάριον καὶ εἱρμολόγιον ἀρχόμενον ἀπὸ διδασκαλίας τῆς ἐκκλησ. μουσικῆς, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης» κτλ.

**821**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 209 μήκ. 0,158, πλ. 0,108. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἀναστασιματάριον ἀκέφαλον ἔχον σὺν ἄλλοις «κατ' ἦχον κοινωνικὰ κὺρ Δανιὴλ τοῦ λαμπαδαρίου» (φ. 42α), ἕτερα «Πέτρου τοῦ δομεστίκου» (φ. 52α), «χερουβικὰ κατ' ἦχον κὺρ Πέτρου δομεστίκου» (φ. 60α), πολυέλεον τοῦ αὐτοῦ Πέτρου (φ. 83α), ἑτέρους πολυελέους Δανιὴλ λαμπαδαρίου καὶ Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 100α, 130α), πασαπνοάρια τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ἀργὰ καὶ σύντομα (φ. 144α, 159α), ἀπολυτίκιον τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πάσχα (φ. 166α), «κοινωνικὸν τῆς Θεοτόκου κὺρ Δανιὴλ λαμπαδαρίου» (φ. 171α). — «Δύναμις· ὅπερ ψάλλεται εἰς ἐπισήμους πανηγύρεις· κὺρ Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 173α). — Ἀπὸ φ. 177β κέ. «Εἱρμοὶ καλοφωνικοὶ ποιηθέντες παρὰ διαφόρων ποιητῶν», οἷον Πέτρου Μπερεκέτου, Παναγιώτου πρωτοψάλτου, Μπαλασίου, Μελετίου ἱερομονάχου, Πέτρου μελῳδοῦ, Δανιὴλ λαμπαδαρίου.

**822**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 51 μήκ. 0,16, πλ. 0,106. Τὰ πρῶτα δέκα φύλλα νεώτερα. — Μουσικὸν ἐγκόλπιον ἀρχόμενον ἀπὸ χερουβικοῦ ὕμνου Ἀντωνίου ἱερέως, περιέχον δὲ σὺν ἄλλοις «κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα κυρ Χρυσαφου τοῦ Νέου» εἰς α' ἦχον (φ. 49β), δοξολογίαν Γερμανοῦ ἀρχ. Νέων Πατρῶν εἰς ἦχον πλάγιον α' (φ. 44β) καὶ «ἀλληλουάριον ἐξη(γη)τὸν κὺρ Ἰωάννου πρωτοψάλτου», φ. 43β.

**823**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,158, πλ. 0,094. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 16-ης ἑκατ. ὑπὸ Δαμιανοῦ τινος διά τινα διάκονον Ἀθανάσιον· τῇ 17-ῃ ἑκατ. ἦν κτῆμα Κυρίλλου τινὸς ἀρχιμανδρίτου.

Παπαδικὴ μικρὰ ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἑξῆς κειμένων· α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης» κτλ. — β') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων». — γ') «Πα-

ραλλαγὴ τῶν ὀκτὼ ἤχων». — δ') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν συλλειτουργικῶν». Εἶτα χερουβικά, κεκραγάρια, ἑωθινά, στιχηρὰ ἀναστάσιμα κτλ.

**824**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 158 μήκ. 0,15, πλ. 0,105· ἦν δὲ τῇ 17-ῃ ἑκατ. κτῆμα ναοῦ τινος τῆς ἁγίας Παρασκευῆς (φ. 125α). — α') Γνῶμαι Κάτωνος ἀκέφαλοι μεθ' ἑρμηνείας αὐτῶν ἐρυθρᾶς ἄνωθεν τῶν στίχων. Ἀρχ. «ὡς μελέτη γὰρ νῷ» κτλ., φ. 1 κέ. — β') «Ἀριστοφάνους Πλοῦτος», φ. 5 κέ.— γ') Σοφοκλέους Αἴας, φ. 48 κέ. — δ') «Ἐπιστολαὶ κῦρι Λέοντος βασιλέως διάφοραι. πρόλογος τῶν ἐπιστολιμαίων χαρακτήρων». Ἀρχ. «Ἐμοὶ μέν, ὦ προσφιλέστατε ἀληθῶς καὶ ἐκ μέσης καρδίας ἠγαπημένε κύριε» κτλ., φ. 97 κέ. — ε') «Ἐπιστολιμαῖοι λόγοι». Ἀρχ. «Παραινετική. Τῶν πανταχόθεν διαφημιζομένων σπουδαίων ἀνδρῶν ἐπ' ἀρεταῖς» κτλ. φ. 100 κέ. — ς') «(Φ)αλάριδος ἐπιστολαὶ τυράννου Ἀκραγαντίνου» μεθ' ἑρμηνείας ἐρυθρᾶς ἄνωθεν τοῦ κειμένου, φ. 119 κέ. — ζ') «Ἐξήγησις· αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Φαλάριδος». Ἀρχ. «Ὁ Μεσσήνιος ὁ ἀκουστὸς» κτλ., φ. 127 κέ. — η') «Ἐξήγησις Ἀριστοφάνους». Ἀρχ. «Ὦ Ζεῦ καὶ ἐσεῖς θεοί, τί νὰ γένει κανεὶς» κτλ., φ. 134 κέ. — θ') Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἄνθρωπε, καταρχὰς κάμε νὰ τιμᾷς τὸν ἕνα» κτλ., φ. 142α. — ι') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν θεμάτων». Ἀρχ. «Ὁ Συνέσιος γράφει εἰς μίαν του ἐπιστολὴν» κτλ., φ. 149 κέ. — ια') «Ἀρχὴ τῶν θεμάτων τοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Κύριε ὁ φωτίσας τοὺς σοὺς μύστας» κτλ., φ. 153 κέ.

**825**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 161 μήκ. 0,135, πλ. 0,10. — Μουσικὴ ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ κεκραγαρίων καὶ ἀναστασίμων τοῦ πρώτου ἤχου· περιέχονται δ' ἐν αὐτῇ συνθέσεις Θεοφάνους Καρύκη, Χρυσάφου τοῦ Νέου, Παγκρατίου μοναχοῦ, Μανουὴλ Χρυσάφου, Λασκάρεως, Ἰωάννου Γλυκέος.

**826**. Κῶδιξ ἐπίσημος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐν ᾧ περικλείεται κεκυρωμένος ἰσολογισμὸς τῶν εἰς διατήρησιν αὐτοῦ καὶ τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων γενομένων ἔτει 1792-ῳ δαπανῶν καὶ ἐσόδων. Φύλλα ἄγραφα· 9, 10, 16-18, 25, 26.—α') «,Αψϟβ':

Κατάστιχον τῶν ἐξόδων τοῦ Κοινοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Σκυθουπόλεως κυρίου Ἀρσενίου», φ. 1-8. — β΄) «͵αψϟβ΄: Κατάστιχον τῶν σέχιδων», φ. 11-12. — γ΄) «͵αψϟβ΄: Κατάστιχον τοῦ μουλλᾶ» φ. 13α. — δ΄) «͵αψϟβ΄: Κατάστιχον τοῦ μουσελήμη». Ἀρχ. «Τῷ ἡγεμόνι τῆς Δαμασκοῦ Τζεζὰρ πασᾶ σαντζακιὲ σύνηθες» κτλ., φ. 14α. — ε΄) «͵αψϟβ΄: Κατάστιχον τοῦ γεννητζάραγα», φ. 15α. — ς΄) «͵αψϟβ΄: Σύνοψις καθόλου τῶν πέντε καταστίχων, εἴτ' οὖν τοῦ Κοινοῦ, τῶν σέχιδων, τοῦ μουλλᾶ, τοῦ μουσελήμη καὶ τοῦ γεννητζάραγα, περιέχουσα τὰ ἔξοδα πάντα, ἀρχόμενα ἀπὸ πρώτης Ἀπριλλίου καὶ λήγοντα μέχρι τῆς ὑστάτης τοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸ ͵αψϟγ΄ ἔτος», φ. 19α. — ζ΄) «͵αψϟβ΄: Καταγραφὴ τῶν ὑπὸ τοῦ δεσπότου πατρὸς ἡμῶν πεμπομένων πολιτζῶν, ὧν ἡ ἐκπλήρωσις γίνεται ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ Κοινοῦ», φ. 20β. — η΄) «Καταγραφὴ τῶν ὅσα ἐδανείσαμεν ἐνταῦθα τοῖς προσκυνηταῖς ἀπὸ τοῦ Κοινοῦ, ὧν ἡ ἐκπλήρωσις γενήσεται πρὸς τὸν δεσπότην», φ. 21β. — θ΄) «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἱεροῦ κώδικος, περιέχον τὰ εἴσοδα πάντα», φ. 23α. — ι΄) «Αἱ παραδόσεις τῶν ἐνταῦθα. ͵αψϟγ΄. κατὰ τὸν Ἀπρίλλιον» καὶ «αἱ τῶν ἡγουμένων παραδόσεις», φ. 23β. — ια΄) «Αἱ πρὸς τὸν δεσπότην πόλιτζαι ἡμῶν. ͵αψϟβ΄», φ. 24α.

**827**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α΄+84 μήκ. 0,218, πλ. 0,163. Φύλλα ἄγραφα· 9, 10, 15-18, 26, 58, 71-74. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης Τὸ φ. 59 πρόσθετον. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φύλλου α΄· «Ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου. Ὁ Θαβωρίου Ἱερόθεος». Ἐν τῷ φ. 1α· «Τόδε τὸ χειρόγραφον εὑρέθη ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Σερρῶν Μελετίου τοῦ ἀπὸ Σηλυβρίας καὶ συντάκτου τοῦ γνωστοῦ *Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐπιστολαρίου*. Τούτου ἀποθανόντος εὑρέθη τὸ χειρόγραφον παρὰ Νεοφύτῳ ἱεροδιακόνῳ τῷ Θεσσαλῷ, ὑποτρόφῳ τοῦ μακαρίτου ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ. Λαβὼν δὲ παρὰ τούτου τὸ εἰρημένον χειρόγραφον πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἰδὼν ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ κατὰ Φανάριον Ἁγιοταφιτικοῦ Μετοχίου ἠρνήθην τὴν ἀπόδοσιν· ἐφ' ᾧ καὶ ἀποστέλλω αὐτὸ τῷ πανοσιολογιωτάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ κ. Γερμανῷ

Ἀποστολάτῳ, ἐπιτρόπῳ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὅπως ἐναποθέσῃ ἐν τῇ εἰρημένῃ βιβλιοθήκῃ. Ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ τῇ 7 Αὐγούστου 1891. Ὁ διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀρχιμανδρίτης Γ. Γρηγορᾶς».

1. Ἔμμετρα, φ. α΄. — 1) «Στίχοι εἰς Θεὸν ἰαμβικοί, ἀνωνύμου». Ἀρχ. «Θεὸς τὸ διττὸν οὐκ ἔχων τῶν πνευμάτων» κτλ. Ἓξ στίχοι. — 2) «Στίχοι πολιτικοὶ πρὸς δοῦλον εὐγνώμονα καὶ δεσπότην ἀγνώμονα». Ὀκτὼ στίχοι. Ἀρχ. «Νόμιζε τέχνην σφαλερὰν» κτλ. — 3) Ἀνεπίγραφον ἐπιτάφιον Ἰωάννῃ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτῳ ἔχον οὕτως·

Ἐνταῦθα κεῖται ἡγεμὼν Ἰωάννης  
δίου ἐκείνου τοῦ Ἀλεξάνδρου γόνος,  
ἐξ οὗ συνέστη πανυπέρτατον γένος,  
ἀδελφός τε Νικολάου ἡγέτου  
5 Οὐγκροβλάχων πόλιος τοῦ σοφοῦ πάνυ,  
νέος τε ὡραῖός τε καὶ πρᾶος λίαν,  
θανὼν ἀωρὶ βαθμὸν εἰς νέου ὅσον,  
λιπών τε ἄλγος συγγενῶν τῇ πληθύϊ,  
ἄρχουσι καὶ πένησι καὶ ὑπηκόοις·  
10 ὃν ὀλβίσωμεν πάντες ἀξιοχρέως,  
τὸν τῶν ἁπάντων ἀξιοῦντες δεσπότην  
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν χλόης τάξαι τόπῳ.  
αψιθῳ: φευρουαρίου κγ.

2. Δύο ἐπιγράμματα, τὸ μὲν τῇ συσταθείσῃ ἐν Μυτιλήνῃ σχολῇ ὑπὸ Σταυράκη Λεσβίου, τὸ δ' ἕτερον αὐτῷ τῷ Σταυράκῃ. Στίχοι 6+4, φ. 2α.

3. «Εἰς τὴν νέαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα ἔκδοσιν πρὸς τοὺς ἐντευξομένους πρόλογος» ἀνωνύμου. Ἀρχ. «Τὴν τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνείαν» κτλ., φ. 3α-8α.

4. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως ἄδεια λειτουργίας τῷ Ἄνω Ἰβηρίας καθολικῷ Δομετίῳ, διατρίβοντι ἐν Κ/πόλει, φ. 8β· ἔχει δὲ οὕτως· «*Ὁ πατριάρχης.* — + Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς πατριαρχικῆς ἐκδόσεως προτρέπεται καὶ ἄδειαν δίδωσί σοι τῷ μακαριωτάτῳ καὶ καθολικῷ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ἄνω Ἰβηρίας, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ κτλ. κυρίῳ κυρίῳ Δομε-

τίῳ, ὅπως διὰ τὴν ἐπισκήψασαν ταύτην ὀλέθριον νόσον τῆς πανώλης, μὴ δυναμένῃ ἀπέρχεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῷ ἐκκλησιάζεσθαι ἐν αὐτῇ, ἱερουργεῖν εἰς διωρισμένον μέρος τοῦ ἰδίου οἰκήματος, ὁπόταν βουληθῇ, μετὰ ἱεροῦ ἀντιμησίου· ἐπὶ γὰρ τούτῳ ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα πατριαρχικὴ ἔκδοσις: ,αψις' (=1716): Αὐγούστου: β' + *Κ/πόλεως*».

5. «Σιγγιλιῶδες περὶ τῆς ἐν Κ/πόλει σχολῆς τοῦ ἀοιδίμου Μανουὴλ τοῦ ἀπὸ Καστορίας». Ἀρχ. «Ἥκει μὲν ἐς ἀνθρώπους» κτλ., φ. 11α-14α. Σιγίλλιον ἔτ. 1663-ου Διονυσίου 3-ου Κ/πόλεως. C. G. Mano, Documente privitoare la familia Mano. Bucuresti 1907, σ. 35-41.

6. «Ἡ συνοδικὴ πρὸς Μησυναίους ἐπιστολὴ περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ παλαιοῦ Πασχαλίου εἰς τὸ νέον καὶ ἰχθυοφαγίας κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν καὶ Τετραδοπαρασκευήν». Ἀχρόνιστος. Ἀρχ. «Τοῖς κατὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ πόλιν» κτλ., φ. 19α-23β.

7. Συνοδικὸν «συγχωρητικὸν» ἔτους 1723, ἐπὶ Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως, φ. 23β-25β. Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν συνευχομένων αὐτῇ» κτλ.

8. «Συνοδικὸν εἰς ὑπόθεσιν τοῦ μαλικιανέ», ἀχρόνιστον, δοθὲν τῷ Δοσιθέῳ Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Καθάπερ ἄστροις τοῖς τε μείζοσι» κτλ., φ. 27α-28β.

9. «Πράξις ἀρχιερέων». Σωφρονίου 5-ου Ἱεροσολύμων πρᾶξις ἐπὶ προβολῇ τοῦ ἱερομονάχου Ἀθανασίου εἰς μητροπολίτην Βηθλεέμ. Ἐν Ἱερουσαλήμ, μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἰνδ. ιε', ἔτει ,ζρια' = 1602). Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν» κτλ., φ. 28β-30α. Παρόντες τῇ προβολῇ ταύτῃ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωακείμ, ὁ Ἡλιουπόλεως μητροπολίτης καὶ ὁ ἐπίσκοπος Σαντανάγιας.

10. (Κυρίλλου Λουκάρεως, πατριάρχου Κ/πόλεως) «σιγγιλιῶδες σταυροπηγιακοῦ γράμματος, ἤτοι τοῦ ναοῦ τῆς Πραχωβίτζας ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ». Ἀρχ. «Ἴδιόν ἐστι παντὸς κτήτορος» κτλ., φ. 30α-31β. Συνταχθὲν ἰνδ. ια', μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτους 1628-ου, ἐδόθη τῷ ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ κυριάρχῳ σταυροπηγιακῷ μοναστηρίῳ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

11. (Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως) «σιγγιλιῶδες τοῦ ἐν τῇ Μήλῳ Ἁγίου Σάββα», μονῆς ὑποκειμένης τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ (Ἰαν. ἰνδ. ια΄ ἔτ. 1703). Ἀρχ. «Τοῖς τῷ θείῳ ἔρωτι πυρπολουμένοις» κτλ., φ. $31^{β}$-$34^{β}$.

12. Τιμοθέου 2-ου Κ/πόλεως «ἕτερον σιγγιλιῶδες τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἤτοι τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ Ἁγίου Σάββα» (ἰνδ. β΄. ἔτ. ͵ζρκζ΄ $=\frac{1618}{1619}$). Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἀφίκετο ἀρτίως» κτλ. φ. $34^{β}$-$36^{β}$. Μνημονεύεται ἐν αὐτῷ καὶ μετόχιον ἁγιοταφιτικὸν ἐν Μήλῳ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀρχαγγέλων τιμώμενον.

13. «Περὶ προεδρίας ἀρχιερέως καὶ μεταθέσεως». Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως πρᾶξις συνοδικὴ ἐπὶ τῇ ἀπὸ Νικαίας μεταθέσει τοῦ μητροπολίτου Γερασίμου εἰς τὴν μητρόπολιν Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ (ἰνδ. ε΄ ἔτ. 1726). Ἀρχ. «Τῆς ἱερᾶς ἀποστολικῆς εἰσηγήσεως» κτλ., φ. $37^{α}$-$39^{β}$. Ἴδε Mansi, Appliss. collectio concil. τ. 37, σ. 649-656.

14. «Εἰς προβίβασιν ἐπισκοπῆς εἰς ἀρχιεπισκοπήν». Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα προβιβάζον τὴν ἐν Πελοποννήσῳ ἐπισκοπὴν Ὠλένης εἰς ἀρχιεπισκοπήν, τὸν δὲ τέως αὐτῆς ἐπίσκοπον Ζαχαρίαν εἰς ἀρχιεπίσκοπον (1721). Ἀρχ. «Οὐ μόνον ἄτοπον» κτλ., φ. $40^{α}$-$42^{β}$. Ὑπογραφαί· Γερασίμου Ἡρακλείας, Αὐξεντίου Κυζίκου, Σεραφεὶμ Νικομηδείας, Καλλινίκου Νικαίας, Νικοδήμου Χαλκηδόνος, Μακαρίου Σηλυβρίας, Κοσμᾶ Πισιδίας, Καλλινίκου Ἀγχιάλου, Δανιὴλ Χίου, Νικοδήμου Δέρκων καὶ Κυρίλλου Δρύστρας. Περίληψις παρὰ τῷ Mansi ἔνθ. ἀν. σ. 679.

15. «Συνοδικὸν δοθὲν τῷ Μαγιώτᾳ, ὀφφικιαλίῳ γεγονότι καὶ ἱεροκήρυκι τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου· ἀλλ' ὅμως οὗτος φαύλης διαγωγῆς καὶ ἀσεβέστατος». Ἀχρόνιστον. Ἀρχ. «Τοὺς διὰ φιλοπόνου σπουδῆς» κτλ., φ. $43^{α}$-$44^{β}$. Πιθανῶς Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως [1].

16. «Ὁμολογία πίστεως, ἣν ὀφείλουσι μεθ' ὅρκου καὶ ἰδιο-

[1] Κατὰ τὸ συνοδικὸν τοῦτο ὁ Γεώργιος Μαγιώτας ἦν Κρὴς ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος τῶν παίδων τοῦ Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Βασαράβα· τὸ δὲ ὀφφίκιον «διδασκάλου τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» ἐδόθη τῷ Μαγιώτᾳ κατ' αἴτησιν τοῦ ῥηθέντος ἡγεμόνος.

χείρως ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον διδόναι ὁπόσοι περιέπεσον εἰς τὴν τοῦ λατινοφρονεῖν ὑποψίαν». Συνετάχθη ἐπὶ Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως. Ἀχρόνιστος. Ἀρχ. «Ἐγὼ ὁ .·. υἱὸς τοῦ .·. εὐτελὴς ἱερομόναχος» κτλ., φ. 44β-48β.

17. «Συνοδικὸν περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς παρθενομάρτυρος ἁγίας Εὐφημίας», ἐπὶ Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως (Ἰούλ. ἔτ. 1704), ἀποτεινόμενον τοῖς ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κ/πόλεως ὀρθοδόξοις, φ. 48β-51α. Ἴδε Μ. Γεδεὼν Χρονικὰ τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου καὶ τοῦ ναοῦ. Ἐν Κ/πόλει 1884, σ. 178 κέ.

18. «Συνοδικὴ ἀπόφασις τοῦ μόνον ἐν ἑλληνικῇ διαλέκτῳ ἀναγινώσκεσθαι τὴν Θείαν γραφήν, παλαιάν τε καὶ νέαν, οὐ μὴν δὲ καὶ ἐν πεζῇ καὶ κοινῇ», φ. 51α-53α. Γαβριὴλ 3-ου Κ/πόλεως γράμμα τῷ μητροπολίτῃ Σμύρνης καὶ τοῖς χριστιανοῖς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ. Ἴδε Ματθαίου Κυζίκου Ἀντίρρησιν περὶ τῆς εἰς τὸ χυδαῖον ἰδίωμα μεταφράσεως τῶν ἱερῶν Γραφῶν. Ἐν Κ/πόλει 1841, σ. νδ΄-νς΄.

19. «Συνοδικὸν ἀφέσιμον οἰκονομικῶς δοθὲν περί τινος μοναζούσης καὶ εἶτα ὑπὸ διαφόρων ἀθλίων περιστατικῶν εἰς κοινωνίαν γάμου ἐλθούσης», φ. 53α-55β. Ἀχρόνιστον· ἀπεστάλη τῷ Ἀθηνῶν μητροπολίτῃ καὶ τοῖς κατοίκοις αὐτῶν.

20. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπόδειξις παραλαβῆς 333 φλωρίων ἐνετικῶν ἀποκαθιστώντων χίλια γρόσια, ἀφιερωθέντων δὲ τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ ὑπὸ Δημητρίου Καπετανάκη, καὶ συμβόλαιον περὶ τῆς εἰς τὸ ἑξῆς χρήσεως αὐτῶν (Ὀκτ. 1723). Ἀρχ. «Ἄξιον ὄντως καὶ δίκαιον» κτλ., φ. 55β-57α.

21. «Τὰ ἐναντία τῶν Βρεταννῶν καὶ εἰς μερικὰ ζητήματα ὁποῦ θέλουσι συγκατάθεσιν καὶ εἰς μερικὰ ὁποῦ διστάζουσι». Ἀρχ. «Α^ον. Ἐν πρώτοις κυβέρνησιν καὶ συγκατάβασιν εἰς τὰς ἁγίας τεσσαρακοστὰς» κτλ., φ. 59. Mansi τ. 37, σ. 381-382.

22. «Σιγγιλιῶδες τοῦ κατὰ Μολδοβλαχίαν ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς Τζετατζούϊας». Μεθοδίου 3-ου Κ/πόλεως (ἰνδ. θ΄ Ἰαν. 1671). Ἀρχ. «Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα» κτλ., φ. 60α-63α. Ὑπογραφαί· Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, Βαρθολομαίου Ἡρακλείας, Μητρο-

φάνους Κυζίκου, Νεοφύτου Νικομηδείας, Νεοφύτου Ἀδριανουπόλεως, Διονυσίου Λαρίσσης, Γαβριὴλ Φιλιππουπόλεως, Παρθενίου Κορίνθου, Μακαρίου Δρύστρας, Ζαχαρίου Μελενίκου, Ἀνθίμου Προύσης, Ἀνθίμου Ἀθηνῶν, Γερασίμου Ἀμασείας καὶ Καφᾶ, Βαρθολομαίου Ἄρτης καὶ Ναυπάκτου, Χρυσάνθου Δέρκων καὶ Νεοχωρίου, Γερασίμου Τορνόβου, Κυρίλλου Ναυπλίου καὶ Ἄργους, Κυρίλλου Ἰωαννίνων, Ἰακώβου Ἄνδρου, Κωνσταντίου Προικονήσου, Ἰωσὴφ Τζερβενοῦ, Ἰεζεκιὴλ Λοφτζοῦ.

23. «Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ θείου ναοῦ». Μεθοδίου 3-ου Κ/πόλεως (ἰνδ. θ', Νοέμβρ. 1670). Ἀρχ. «Τῶν ὅσα τοῖς εὐσεβέσι» κτλ., φ. 63β-66α. Ὑπογραφαί· Βαρθολομαίου Ἡρακλείας, Νεοφύτου Νικομηδείας, Νεοφύτου Ἀδριανουπόλεως, Διονυσίου Λαρίσσης, Γαβριὴλ Φιλιππουπόλεως, Ἀνθίμου Προύσης, Κυρίλλου Σερρῶν, Ἀνθίμου Ἀθηνῶν, Μακαρίου Δρύστρας, Гелеѡ μητροπολίτου Σουτζάβας (σλαβιστί), Δοσιθέου ἐπισκόπου Рѡмнскый (σλαβιστί). Πρβλ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. γραμ. τ. 3, σ. 336-39.

24. «Κατὰ τῶν ἀποστατῶν καὶ λατινοφρονησάντων ἐν τῷ θρόνῳ τῆς Ἀντιοχείας». Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὴ ἐγκύκλιος τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ χριστιανοῖς τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας (Ἀπρίλιος 1724). Ἀρχ. «Τοῦ χριστιανικοῦ ἐπαγγέλματος» κτλ., φ. 67α-70α. Mansi τ. 37, σ. 207-220.

25. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ Νικολάῳ Κομνηνῷ Παπαδοπούλῳ ἀπὸ Βουκουρεστίου τῇ 1-ῃ Ἀπριλίου ἔτ. 1728-ου. Ἀρχ. «Βραχέα φθέγγονται οἱ ἀθυμοῦντες» κτλ., φ. 74β.

26. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα ἀδείας τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Ἰωακεὶμ εἰς τὸ διδάσκειν ἀπ' ἄμβωνος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου, φ. 75α. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει ἔτει 1726-ῳ.

27. Ἀνεπίγραφον πατριαρχικὸν γράμμα ἔτ. 1726-ου περί τινος ἱερομονάχου λαβόντος τὸ ἀξίωμα ἱεροκήρυκος, φ. 75β.

28. Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως συστατικὸν γράμμα δι' Ἀκάκιον ἱερομόναχον, ἀπόφοιτον τῆς ἐν Κ/πόλει πατριαρχικῆς σχολῆς, φ.

τινι παρεχωρήθη τὸ «λειτούργημα τοῦ ἱεροκήρυκος» (1727). Ἀρχ. «Τοὺς ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένους» κτλ., φ. 76α.

29. Παϊσίου 2-ου Κ/πόλεως γράμμα ἀδείας τῷ μητροπολίτῃ Οὐγκροβλαχίας εἰς τὸ τελέσαι τὸν γάμον οἰκονομικῶς Ῥαδούλου υἱοῦ Γεωργάκη Κρετζουλέσκουλου, μεγάλου βορνίκου, μετὰ τῆς δισεξαδέλφης τῆς αὐτοῦ μητρός, τῆς Σάφθας (Ἰούνιος 1729). Ἀρχ. «Τοῦ θείου πνεύματος ἀεὶ τὰ πάντα δημαγωγοῦντος» κτλ., φ. 77α-78α.

30. «Συστατικὸν τοῦ πρὸς ἀλλοδαπὴν ἐπιδημοῦντος, τοῦ γνωσθῆναι». Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «τοῖς ἁπανταχοῦ ἐντευξομένοις» ὑπὲρ τοῦ περιοδεύοντος ἰατροφιλοσόφου Λεονάρδου Περδικάρη Δημητριοβίτζη τοῦ ἐκ Ναυπλίου, φ. 78β-79α. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἔτ. 1729-ου.

31. Κοσμᾶ Ἀλεξανδρείας γράμμα συστατικὸν τοῦ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως «λογιωτάτου διδασκάλου κὺρ Σταματίου» ἐπιδημήσαντος εἰς Αἴγυπτον, προχειρισθέντος ἐκεῖ παρ' αὐτοῦ εἰς ἱεροκήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νῦν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐπανερχομένου. Ἀρχ. «Ἴδιον καὶ τοῦτο τῶν ἄλλων» κτλ., φ. 80α. Ἐγράφη ἐν Αἰγύπτῳ (= Καΐρῳ) μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτ. 1730-οῦ.

32. Πατριαρχικὴ ἀχρόνιστος ἁπανταχοῦσα συνιστῶσα τὸν περιηγητὴν Ἐβλιᾶ Τζελεπῆν, φ. 81β.

33. «Συστατικὸν πρὸς τοὺς ἀποδημοῦντας ἐν ἀλλοδαπῇ», φ. 82α. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἁπανταχοῦσα συνιστῶσα Ἰωαννάκην υἱὸν τοῦ ἄρχοντος καὶ προσκυνητοῦ κυρίτζη Κωνσταντίνου Κωνσταντινουπολίτου· ὅστις ἀπέρχεται ἀπὸ Κ/πόλεως εἰς τὸ μαθητεῦσαι ἐν φροντιστηρίοις καὶ ἀκαδημείαις πρὸς ἐκμάθησιν γλωσσῶν καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτ. 1724-ου.

34. «Ἕτερον πρὸς τοὺς αὐτούς», φ. 82β. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἁπανταχοῦσα συνιστῶσα Θεοδωράκην υἱὸν τοῦ λογιωτάτου ἐν ἰατροῖς ἄρχοντος κυρίτζη Μανολάκη τοῦ ἐκ Κ/πόλεως, ἀπερχόμενον εἰς τὸ φοιτῆσαι ἐν φροντιστηρίοις καὶ ἀκαδημείαις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἐγράφη μηνὶ Μαρτίῳ ἔτ. 1724-ου.

35. Πατριαρχικὴ ἀχρόνιστος ἁπανταχοῦσα ὑπὲρ τοῦ ἐκ Λα-

ρίσσης Θεοδώρου Δημητρίου, πραγματευτοῦ ληστευθέντος ἐν Ῥωσίᾳ παρὰ Τατάρων, ἀναγκασθέντος ἀφῆσαι αὐτοῖς ἐνέχυρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς σύναξιν ἐλέους χρηματικοῦ καὶ ἐξαγόρασιν τοῦ οὕτως αἰχμαλώτου γενομένου παιδός, φ. 83α.

36. Πατριαρχικὴ ἀχρόνιστος ἀπανταχοῦσα ὑπὲρ τοῦ κομίζοντος αὐτὴν Πέτρου Βασιλείου τοῦ ἐκ Βιτολίων φ. 83β.

37. Ἄδεια πατριαρχικὴ ἀνεπίγραφος τῷ τζάρῳ Ἀλεξίῳ Μιχαηλοβίτζῃ εἰς τὸ συνάψαι δεύτερον γάμον, φ. 84α. Ἐγράφη ἐν Μοσχοβίᾳ μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτ. 1699-ου.

38. Ἀπανταχοῦσα πατριαρχικὴ ἀχρόνιστος ὑπὲρ ἱερέως τινὸς ἐκ Κιέβου περιπεσόντος λησταῖς Ταττάροις καὶ ἀναγκασθέντος ἀφῆσαι αὐτοῖς αἰχμάλωτα τὰ ἑαυτοῦ τέκνα πρὸς ἐξαγορὰν ὕστερον τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, φ. 84β.

**828**. [Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου] αὐτόγραφος «Κατάλογος χειρογράφων ἀποκειμένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἁγιοταφιτικοῦ Μετοχίου». Φύλλα χάρτινα ἑπτὰ (μήκ. 0,213, πλ. 0,17), ἐν οἷς περιέχεται καταγραφὴ ὀλίγων τινῶν κωδίκων.

**829**. «Κατάλογος τῶν βιβλίων χειρογράφων τε καὶ ἐντύπων τῆς ἐν Κ/πόλει Βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου, συνταχθεὶς ὑπὸ Βενιαμὶν ἱεροδιακόνου κελεύσει τοῦ μακαρίτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Κυρίλλου τοῦ Β′ ἐν ἔτει 1858 ἐν μηνὶ Μαΐῳ». Αὐτόγραφον Βενιαμὶν Ἰωαννίδου. Φύλλα χάρτινα 120 μήκ. 0,272, πλ. 0,185.

**830**. «Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Πολυκάρπου. — Κατάλογος τῶν σῳζομένων βιβλίων ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ κατὰ τὴν Κ/πολιν Μετοχίου τοῦ παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου». Φύλλα χάρτινα 31 (ὧν τινα ἄγραφα) μήκ. 0,355, πλ. 0,245. Ὁ κατάλογος ἀλφαβητικός, ἔχων ἀναμὶξ καὶ τοὺς χειρογράφους κώδικας.

**831**. «Κατάλογος τῆς ἱερᾶς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κ/πόλει». Ἀρχ. «Τοῖς ἐντευξομένοις» πρόλογος λήγων οὕτω· «͵αωμγ′, κατὰ Ἰούλιον. Ὁ Θαβωρίου Ἱερόθεος, τοῦ Ἱεροσολύμων κανονικὸς διάδοχος». Φύλλα χάρτινα 36 (μήκ. 0,32, πλ. 0,233), ὧν ἱκανὰ ἄγραφα.

**832**. Κατάλογος ἀνεπίγραφος ἐντύπων τινῶν βιβλίων τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου (φ. 1-14). — «Τὸ ψήφισμα τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς 1882 Σεπτ. 12», τουτέστιν εὐχαριστήριον τῇ μονῇ Βατοπεδίου καὶ τοῖς κυρίοις Γεωργίῳ Ζαρίφῃ, Στεφάνῳ Ζαφειροπούλῳ, Νικολάῳ Ζαρίφῃ καὶ Γεωργίῳ Κορωνιῷ, ἰδίαις δαπάναις ἱδρύσασι τὸ μέγαρον τῆς σχολῆς (φ. 15-16) — Καταγραφὴ τῶν ἐν τῇ χειρογράφῳ Νομικῇ Συναγωγῇ Δοσιθέου περιεχομένων ἐγγράφων (φ. 17-31). Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,288, πλ. 0,194.

**833**. «Κατάλογος τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχικῆς Σχολῆς εὑρισκομένων βιβλίων», ἁπάντων ἐντύπων. Φύλλα χάρτινα 50 (ὧν τὰ πλείω κενά) μήκ. 0,233, πλ. 0,165.

**834**. Κατάστιχον χάρτινον ἐκ φύλλων 65 (μήκ. 0,28, πλ. 0,197), ὧν ἱκανὰ ἄγραφα. — α΄) Καταγραφὴ πληρωμῶν ἐν Κ/πόλει τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου ἀπ' ἀρχῆς τῆς πατριαρχίας Ἀθανασίου Ἱεροσολύμων (1827-1830), φ. 2-14.—β΄) Καταγραφὴ χρηματικῶν ποσῶν ληφθέντων ἐν Κ/πόλει ἀπὸ διαφόρων ἔτει 1827-ῳ διὰ τὸ Κοινὸν τοῦ Π. Τάφου, φ. 20.—γ΄) Καταγραφὴ πληρωμῶν γενομένων ἔτει 1829-ῳ, φ. $21^{3}$.—δ΄) Καταγραφὴ ἐξόδων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1844-1845, φ. 22 κέ. — ε΄) Κατάλογος ἀνάμικτος χειρογράφων καὶ ἐντύπων βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου, γραφεὶς διὰ μολύβδου ὑπὸ Νικοδήμου Βυζαντίου ἱεροδιακόνου (1859), τοῦ κατόπιν πατριάρχου, φ. 27 κέ. — ς΄) Κατάλογος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ βιβλιοθήκῃ χειρογράφων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

**835**. Κατάλογος ἀνεπίγραφος, γραφεὶς ἀλφαβητικῶς διὰ μολύβδου (ἀπὸ Α μέχρι Μ), τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου εὑρισκομένων χειρογράφων βιβλίων. Φύλλα χάρτινα 17 μήκ. 0,282, πλ. 0,198.

**836**. Κατάστιχον ἀνωνύμου τινὸς Ἁγιοταφίτου πρωτοσυγκέλλου περιοδεύοντος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, περικλεῖον ὀνόματα χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ τὴν ποσότητα τῆς

χρηματικῆς αὐτῶν δωρεᾶς· ἡ δὲ περιοδεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν διαφόροις τόποις Θράκης καὶ Μακεδονίας, οἷον ἐν τοῖς χωρίοις Τουμπά, Ζηλή, Κουμνίτζι, Τράτζοβα, Χωρίστιανη, Ζράβικα, Σκρίζοβι κτλ. Ἀπὸ φ. 101 κέ. καταγραφὴ ὀνομάτων μετ' ἐπιγραφῆς· «1810. Ἰούλης. 17. Κασαπᾶς Μελένικον». Φύλλα χάρτινα 118 (μήκ. 0,202, πλ. 0,15), ὧν ἱκανὰ ἄγραφα.

**837**. Κατάστιχον ἀνωνύμου τινὸς Ἁγιοταφίτου πρωτοσυγκέλλου περιοδεύσαντος μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1808-1814 εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, περικλεῖον ὀνόματα χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ τῶν ἀφιερωμάτων αὐτῶν καταγραφάς· ἡ δὲ περιοδεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν διαφόροις ἀνατολικοῖς τόποις· οὕτω σημειοῦνται πολυάριθμα χωρία, οἷον Ἀρτάκη, Καμπὲρ-Μπαχτζές, Πέραμος, Μηχανιώνας, Καστέλλι, Γενίκιοϊ, Κατάτοπος, Χαράκι, Ῥόδα, Σερίφαγα, Μεγάλος Μαρμαρᾶς, Παλάτια, Ἀφθόνη, Πρεστιό, Κούταλις, Ἀφσιά, Σκουπιά, Ἁλώνη, Χοχλιά, Βάτικα, Χαβουτζῆ, Ἐλπιζλῆ, Πάνορμος, Συκαμιές, Γενιτζέ, «Δημέτοχα νέον χωρίον», Ἰντζέκιοϊ, Νεοχώρι τοῦ Μπαργιαμιτζιοῦ, Μπαργιαμίτζι κτλ. Φύλλα χάρτινα 137 μήκ. 0,222, πλ. 0,15.

**838**. Κατάστιχον Μελετίου πρωτοσυγκέλλου Ἁγιοταφίτου περιοδεύσαντος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν Σηλυβρίας καὶ τὰ περὶ αὐτὴν τζιφλίκια. Ἀρχ. «Εἰς ͵αωκς' (=1826) Ἰουνίου 11: ἦλθα ἐδῶ εἰς Σηληβρίαν. σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἀρξόμεθα τὸ ταξίδιον τῆς Σηλυβρίας. + Ὁ πρωτοσύγκελλος Μελέτιος ὁ τοῦ Ἁγίου Τάφου». Φύλλα χάρτινα 72 (μήκ. 0,228, πλ. 0,157), ὧν τὰ πλείω ἄγραφα.

**839**. Κατάστιχον Ζαχαρίου πρωτοσυγκέλλου περιοδεύσαντος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1801-1816. Φύλλα χάρτινα 119 μήκ. 0,222, πλ. 0,152. Ἀρχ. «Ἀρτάκη: Φευρουαρίου: 7η: ὁ Χριστὸς μεθ' ἡμῶν. Ἔγραψεν ὁ κὺρ Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Κυζίκου εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον παρρησία γρόσια 50». Τόποι τῆς περιοδείας· Ἀρτάκη, Πάνορμος, Συκαμιές, Πέραμος, Μηχανιώνας, Καστέλλι, Διαβατή, Λαγκάδα, Κατάτοπος, Βατή, Δρακόντα, Χαράκι, Ἀφισά, Ῥόδα, Γονιᾶς, Γενί-

κιογι, Βάθικα, Χαβούτζι, Κιουνένι, Χοχλιά, Σκοπιά, 'Αλόη, 'Αφεσιά, Κούταλις, Μαρμαρᾶς Μεγάλος, Παλάτια, 'Αθρόνι, 'Αρετζοῦ, «χωρία Βουλγάρων» ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Προικονήσου κτλ.

**840**. Κατάστιχον Χριστοφόρου ἱεροδιακόνου ἐσόδων καὶ ἐξόδων (1834-1840) ἐν Πετρουπόλει καὶ Μόσχᾳ καὶ Κ/πόλει γενομένων ἐπ' ὀνόματι τοῦ γέροντος αὐτοῦ 'Ιεροθέου ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου ἀπὸ τῆς ἐν 'Ρωσίᾳ διαμονῆς μέχρι τῆς ἐν Κ/πόλει ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ. Φύλλα χάρτινα 43 μήκ. 0,21, πλ. 0,165.

**841**. Συνηνωμένα τετράδια (μήκ. 0,21, πλ. 0,152) διαφόρων γραφῶν τῆς 18-ης ἑκατ., συναποτελοῦντα φύλλα 292, ὧν τινα ἄγραφα (22-3 ,98-103, 179, 211, 224, 225, 246).—α') 'Ιωάννου Δαμασκηνοῦ κανὼν ἰαμβικὸς εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, μετὰ παραφράσεως, φ. 1-21.—β') «'Εξηγήσεις εἰς τὰς ἐκ διαφόρων συλλεχθείσας ἐπιστολὰς τοῦ πρώτου τόμου» ('Ι. Χρυσοστόμου, Βασιλείου Καισαρείας, Φαλάριδος, 'Ιουλιανοῦ, 'Αριστοτέλους), φ. 24 κἑ. — γ') Παράφρασις τοῦ περὶ βασιλείας λόγου τοῦ Συνεσίου, φ. 120 κἑ. — δ') «'Εξήγησις εἰς τὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου λόγον, τὴν πρὸς τοὺς νέους παραίνεσιν», φ. 180 κἑ. — ε') «'Εξήγησις εἰς τὸν παρὰ Δημοσθένους ὀλυνθιακὸν α' λόγον», φ. 226 κἑ.— ς') Παραφράσεις πέντε διαφόρων ὁμιλιῶν Βασιλείου Καισαρείας, ὧν ἐσχάτη ἡ πρὸς τοὺς νέους παραίνεσις, «ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων», φ. 226-292.

**842**. «Βιβλίον ἀντιγραφῆς. 1845. Σεπτέμβριος». 'Αντίγραφα ἐπιστολῶν ἔτους 1845 καὶ 1846 ἐκ Κ/πόλεως εἰς Βουκουρέστιον περὶ ὑποθέσεων τῶν ἐν Βλαχίᾳ μοναστηρίων τῶν 'Αγίων Τόπων. Φύλλα χάρτινα 12 μήκ. 0,238, πλ. 0,168.

**843**. Κατάστιχον 'Αγιοταφίτου τινὸς ἀνωνύμου χρηματίσαντος ἡγουμένου ἐν Βλαχίᾳ καὶ 'Ρωσίᾳ (1815-1820). Φύλλα χάρτινα 60 μήκ. 0,245, πλ. 0,19. Μεταξὺ τῶν φ. 8-12 μετάφρασις ἀναφορᾶς τῆς 'Αγιωτάτης ἐν 'Ρωσίᾳ συνόδου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον τὸν πρῶτον, αἰτούσης τὴν ἄδειαν ὅπως ὁ ἐν Ταϊγανίῳ ἑλληνικὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου μεταβληθεὶς «εἰς γραικικὸν μοναστήριον ἐπονομαζόμενον 'Ιεροσολυμικὸν 'Αλεξάνδρειον»

ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Τάφου, τοῦ ἐν Ταϊγανίῳ Βαρβάκη ἀναδεξαμένου τὴν πρὸς τοῦτο δαπάνην καὶ ἤδη τὴν διατήρησιν αὐτοῦ ἐξασφαλίσαντος διὰ τοῦ τόκου 40000 ῥουβλίων. Εἶτα φ. (13-16) τὸ σχετικὸν οὐκάζιον τοῦ ῥώσου αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου 1-ου (2 Σεπτ. 1814), δι' οὗ ὁ ῥηθεὶς ναὸς ἀναγνωρίζεται ὡς μετόχιον τοῦ Ἁγίου Τάφου. — Φ. 17-18 «Ἀντίγραφον τοῦ ἔκπαλαι δοθέντος χρυσοβούλλου τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος τῶν Ἰβήρων μοναστηρίου ἐπὶ τὸ ἐξουσιάζειν τὸ ἐν Μόσχᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου μοναστήριον, τῷ ͵ζρόζ' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, σωτηρίῳ δὲ 1669, Μαΐου 19». — Φ. 19 «Καταγραφὴ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ἱεροθέου Κασσίνου. 1814 Ἰανουαρίου 26».— Φ. 24β. «1818ῳ Νοέμβριος. Καταγραφὴ ὅλης τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ἰωακεὶμ ὀνομαστὶ εὑρεθείσης μετὰ τὸν θάνατόν του».

**844**. Κατάστιχον Ἁγιοταφίτου τινὸς πρωτοσυγκέλλου (1793-1814) περιοδεύσαντος ἀνὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου· μήκ. 0,228, πλ. 0,16. Τόποι τῆς περιοδείας· Μπαϊντίρ, Θύρα, Σμύρνη, Μαγνησία, Χορόσκιοϊ, Κασαμπᾶς, Νύφι, Ἀλὰ-σεέρι, Κοῦλα, Γκιόρδες, Μπαργάμι, Ἀξάρι, Γιαγιάκιοϊ, Κιρκαγάτζι, Μάρμαρα, Σῶμα, Κινίκι, Πέργαμος, Κυδωνίες, Μελεμένη, Ἀλή-αγα τζιφτιλίκι, Κελεμπές, Βουρλά, Τζεσμές, Κους-ἀδασί, Κιρκιντζὲ κτλ. Ἐν τῷ καταστίχῳ τούτῳ περιέχονται καὶ διαφόρων γραμμάτων ἀντίγραφα, πρωτότυπά τινα ἑτέρων τοιούτων, ἀφιερωτήρια κτλ. Ἐν τῷ φ. 24β περιέχεται ἀπὸ Κ/πόλεως (Ἰούλ. 1835) γράμμα Ἐπιφανίου ἀρχιμανδρίτου. Μεταξὺ δὲ τῶν φ. 76-80 ἀντίγραφα γραμμάτων περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱεροσολυμιτικῶν κτημάτων (1833). — Φ. 138. Διαθήκη ἔτ. 1802-ου, τῆς ἐν Σμύρνῃ Χρυσούλας Παναγιώτου Λύκου.—Φ. 135. Ἐπιστολὴ ἔτ. 1836-ου τοῦ Πέτρας μητροπολίτου Μισαήλ.—Φ. 135. Ἐπιστολὴ Ἀβραμίου σκευοφύλακος τοῦ Ἁγίου Τάφου (1836) πρὸς Φιλήμονα Ἁγιοταφίτην. — Ἐπὶ τοῦ φ. 170 τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς ἐξ Ἱεροσολύμων (1792) τοῦ Σκυθοπόλεως ἀρχιεπισκόπου Ἀρσενίου.

**845**[1]. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 150 μήκ. 0,140, πλ.

[1] Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς κατὰ τὴν νέαν διάταξιν ἀφέθη κενός, γενομένης ἐκ παρα-

0,098. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παρόντος εἱρμολογίου, ποιηθέντος παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου λαμπαδαρίου κὺρ Πέτρου Πελοποννησίου κατὰ τὸ ὕφος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀπὸ φ. 110-150 χερουβικὰ Πέτρου λαμπαδαρίου, κοινωνικὰ Δανιὴλ πρωτοψάλτου κατ' ἦχον καὶ ἔντεχνα, κοινωνικὰ τοῦ Πέτρου καὶ ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

**846**. Κατάστιχον ἀπὸ 1849-ου ἔτους καὶ ἑξῆς, ἐν ᾧ περιέχεται καταγραφὴ διαφόρων σκευῶν καὶ πολυτίμων ἀντικειμένων ὑπαρχόντων ἴσως ἄλλοτε ἐν τῇ χαμαρασίᾳ τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ἀπὸ φ. 45 κέ. «Κιβώτια τῶν ἱερῶν λειψάνων. Μέσα εἰς ἓν τολάπι εὑρίσκονται μικρά τε καὶ μεγάλα δέκα № 10: ἐξ αὐτῶν τὸ ἕν ἐστι ὅπερ ἔφερεν ὁ ἅγιος Γάζης κ. Φιλήμων εἰς εἶδος τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου». Φύλλα χάρτινα 64 μήκ. 0,218, πλ. 0,16.

**847**. «Ἀλεξίου τινὸς Φραγκισκανοῦ μοναχοῦ πάθη προελθόντα, ὡς φαίνεται, ἐν κλονήσεως τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων. Ὀπτασίαι αὐτοῦ καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ διαλέξεις κλπ. ἀτυχῶς ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλους· εἶδος μυθιστορήματος». Φύλλα χάρτινα 10 τῆς 19-ης ἑκατ., μήκ. 0,22, πλ. 0,18.

**848**. Φύλλα τινὰ χάρτινα 19-ης ἑκατ., ἐν οἷς περιέχονται ἀντίγραφα κειμένων, οἷον ἡ Ζωσίμου Πανοπολίτου «σύνθεσις ὑδάτων».

**849**. Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀντίγραφον χάρτινον γενόμενον ἀρχομένης τῆς 19-ης ἑκατ. Σελίδες 122.

**850**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 45 μήκ. 0,202, πλ. 0,145. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 17-ης ἑκατ.—Ἀδήλου λογική. Ἀρχ. «Προλεγόμενα εἰς τὴν λογικήν. Ἀρχὴ καὶ ὄργανον τῆς φιλοσοφίας λέγεται ἡ λογικὴ ἀπὸ τὸν χορὸν ὅλων τῶν φιλοσόφων» κτλ.

**851**. Ἀντίγραφον ἐπισήμων ἐπιστολῶν ἔτους 1838-ου περὶ

δρομῆς μεταπηδήσεως ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 844 εἰς τὸν ἀριθ. 846. Εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ κενοῦ μετετέθη ἐνταῦθα ὁ νῦν μηδενισθεὶς ἀριθμὸς 891.

μοναστηριακῶν ἁγιοταφιτικῶν ἐν Βλαχίᾳ ὑποθέσεων. Φύλλα χάρτινα 13 μήκ. 0,24, πλ. 0,192.

**852**. Λείψανον μεμβρανίνου κώδικος τῆς δεκάτης ἑκατ. ἐκ φύλλων δέκα μήκ. 0,31, πλ. 0,26. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Αἱ τῶν κειμένων ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, τὰ δὲ ἀρκτικὰ ἐκείνων στοιχεῖα μεγάλα, χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα. — Συναξάρια ἢ ὑπομνήματα βιογραφικὰ περὶ τῶν μικρῶν προφητῶν Ὠσηέ, Ἰωήλ, Ἀμώς, Ἀβδιού, Ἰωνᾶ, Μιχαίου, Ἀββακούμ, Σοφονίου, Ἀγγαίου, Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου. Ἀπὸ φ. 1α ἀκέφαλον ὑπόμνημα εἰς τὸν Ὠσηέ, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων· « - - - ἔσχατος δὲ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ Σεναχηρεὶμ κατὰ τῆς Ἰουδαίας στρατεύσας» κτλ. Ἀπὸ φ. 1β «Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἰωήλ». Ἀρχ. «Ἰωὴλ ὁ θεῖος προφήτης» κτλ.

**853**. Τεμάχη λειτουργικοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἑνδεκάτης ἑκατ. μετὰ σημαδοφώνων ἐρυθρῶν. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν περικοπῶν χρυσαῖ· χρυσᾶ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη τούτων στοιχεῖα, πλὴν ἑνός, ὄντος χρωματιστοῦ ἐπιχρύσου καὶ καλλιτεχνικῶς ἐγκόσμου. Φύλλα τέσσαρα μεμβράνινα (μήκ. 0,302, πλ. 0,228) ἀποσπασθέντα ἀπὸ καλύμματος ἑτέρου τινὸς κώδικος χαρτίνου.

**854**. Λείψανον μεμβρανίνου κώδικος τῆς δωδεκάτης ἑκατ. ἐκ τεσσάρων φύλλων (μήκ. 0,305, πλ. 0,202), ἃ περιεκάλυπτον πρότερον κώδικα χάρτινον. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 32 γραμμῶν.— Λείψανον ἀποφθεγμάτων τῶν ὁσίων πατέρων κατ' ἀλφάβητον. Ἐν τῷ φ. 3 ἡ ἐπιγραφή· «Στοιχεῖον τοῦ Π̄. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ποιμένος». Ἀρχ. «Διηγήσατο ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης, ὅτι ὁ ἀββᾶς Ἀνοὺφ καὶ ἀββᾶς Ποιμὴν καὶ οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν» κτλ.

**855**. Τεμάχιον μεμβρανίνου κώδικος τῆς ἑνδεκάτης ἑκατ. ἐκ δύο φύλλων (μήκ. 0,322) ἀπεσπασμένων ἀπὸ σταχώματος παλαιοῦ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 28 γραμμῶν. — Λείψανον βίου τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Ἀρχ. «- - - - ται. μὴ προσποιείσθω τίς. πολλάκις γὰρ πρὸ ἡμερῶν λέγουσι τοὺς μεθ' ἡμέραν ἀπαντῶντας ἀδελφούς» κτλ.

**856**. Λείψανον μεμβρανίνου κώδικος τῆς ἐνάτης ἑκατ. ἀπεσπασμένον ἀπὸ σταχώματος παλαιοῦ. Δύο φύλλα μήκ. 0,28, πλ. 0,19. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 36 γραμμῶν:—Τεμάχη παραινέσεων ἀσκητικῶν. Τὸ πρῶτον φύλλον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «- - - μεθα. ἐφέλκεσθαι τὸ δῶρον πρὸς τὸ ἴδιον θέλημα οὐ δυνατὸν» κτλ. Μετὰ 14 γραμμάς· «Παραίνεσις β'. Προσεκτέον ἀπὸ κακῆς συμβουλίας· ὥσπερ γὰρ δύο τινὲς λαμπρῶς περιβεβλημένοι» κτλ. Τὸ δεύτερον φύλλον ἄρχεται ὧδε· «- - - ται ἡμῶν ἡ θυσία. τὸ δὲ ἐν τίνι τρόπῳ δεῖ κτᾶσθαι τὴν ἁγιωσύνην» κτλ.

**857**. Λείψανα τεσσάρων διαφόρων μεμβρανίνων κωδίκων.

1. Δύο φύλλα λειτουργικοῦ Πραξαποστόλου τῆς δεκάτης ἑκατ. μήκ. 0,295, πλ. 0,24. Τὸ κείμενον δίστηλον (ἐξ 26 γραμμῶν) μετὰ σημαδοφώνων ἐρυθρῶν, ἔχον καὶ δύο μεγάλα ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα, τὸ μὲν ἐν σχεδίῳ ἐρυθροβαφὲς καὶ ἀτελές, τὸ δὲ χρωματιστὸν καὶ ἐπίχρυσον.

2. Ἓν φύλλον κώδικος τῆς δεκάτης ἑκατ. μήκ. 0,342, πλ. 0,242. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 33 γραμμῶν.—Τεμάχιον ὁμιλίας. Ἀρχ. «- - - τὰ ἐπίγεια. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασιν ὁ μὲν ἔλαφος, ὁ δὲ κύων, ὁ δὲ λέων, ὁ δὲ θηρίον» κτλ.

3. Δύο φύλλα ἀσύνδετα κώδικος τῆς ἑνδεκάτης ἑκατ., μήκ. 0,343, πλ. 0,282. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 34 γραμμῶν.—Τεμάχη ὁμιλιῶν. Τὸ πρῶτον φύλλον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «- - - ἀπ' αὐτοῦ. ᾗ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ἰδοὺ καὶ τῇ εὐκολίᾳ τοῦ νόμου» κτλ. Ἡ τοῦ δευτέρου φύλλου ἀρχή· «- - - μην. καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ μὲν οὐδένα εἶδον. ἠπάτησαι ἄνθρωπε καὶ ψεύδῃ. ἂν δύο καὶ τρεῖς ἴδῃς παρασυρέντας. πολλοὺς αὐτοὺς εἶναι λέγεις» κτλ.

4. Ἓν φύλλον κώδικος τῆς ἑνδεκάτης ἑκατ. μήκ. 0,239, πλ. 0,19. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 γραμμῶν (0,198 × 0,158).—Τεμάχιον τοῦ 25-ου λόγου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος. Ἀρχ. «- - - καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν μολυσμῶν ἡμῶν. μοναχὸς ταπεινόφρων οὐ πολυπραγμονήσει ἄρρητα, ὁ δὲ ὑπερήφανος πολυπραγμονήσει κρίματα» κτλ. Τέλος· «καὶ ἐρχόμενος λοιπὸν τὰς προση

γορίας ἀναγίνωσκε καὶ - - -». Κλῖμαξ Ἰωάννου, ἐκδ. Σωφρονίου Ἐρημίτου σ. 118-119, ι'-κγ'.

**858.** Συλλογὴ πρωτοτύπων ἐπιστολῶν, ἑτέρων ἐν ἀντιγράφοις καὶ ἄλλων τινῶν κειμένων.

1. Δεκαὲξ ἐπιστολαὶ διαφόρων πρὸς Χρύσανθον Ἱεροσολύμων (1711-1727), ὧν ἡ 16-η ἐν ἀντιγράφῳ. Σημειωτέαι αἱ ἑπόμεναι.—ζ') Μανουὴλ Σχολίτζη ἰατροῦ ἐκ Χίου, 15 Ἰουλίου 1726.— θ') Ἀπτραχμὰν πασᾶ Μὲμ-πασογλοῦ. — ιβ') Ζαμπελοῦ Βεντούρα 1726. — ιγ') Κωνσταντίνου Γορδάτου 1726.—ιδ'-ις') Τρεῖς ἐπιστολαὶ Δανιὴλ Παρνόσκη ἢ Μπουρνόσκη 1724, 1726, 1727.

2. Διάφορα πρωτότυπα γράμματα ἀπὸ ἀριθ. 17-33. Ἡ τάξις αὐτῶν:—ιζ') Κυρίλλου Ναζαρὲτ καὶ ἐπιτρόπου πατριαρχικοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις (1804) πρὸς τὸν ἐν Κ/πόλει διαμένοντα Ἄνθιμον Ἱεροσολύμων. — ιη') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων τοῖς χριστιανοῖς Μιχαλιτζίου, 17 Σεπτ. 1809. — ιθ') Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων Ἰακώβῳ μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν, 7 Σεπτ. 1730. — κ') Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων τῷ Μυριοφύτου ἐπισκόπῳ Νεοφύτῳ καὶ τοῖς χριστιανοῖς αὐτοῦ, 14 Ἰουνίου 1798. — κα') [Νεοφύτου 6-ου Κ/πόλεως] ἄδεια τῷ Ἱεροσολύμων Παρθενίῳ τοῦ λειτουργῆσαι ἐν τῷ ναῷ Ἀσωμάτων τῷ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ῥεύματι, 17 Μαΐου 1740.— κβ') Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων τῷ Σκυθοπόλεως Ἀρσενίῳ, 14 Ἰουνίου 1798. — κγ') Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Ἀνθίμῳ, 13 Ἰαν. 1790. — κδ') [Νεοφύτου 7-ου Κ/πόλεως] ἄδεια τῷ Ἱεροσολύμων Ἀνθίμῳ τοῦ λειτουργῆσαι ἐν τῷ ναῷ Θεοτόκου τῆς Μαγουλιωτίσσης, 16 Μαΐου 1791. — κε') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων Κυριάκῳ οὐστάμπασῃ τῶν Μαντενίων, Μάϊος 1809.— κς') Μισαὴλ μητροπολίτου Πέτρας καὶ πατριαρχικοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπιτρόπου Πολυκάρπῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, διαμένοντι ἐν Κ/πόλει· ἀχρονολόγητος.— κζ') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἀνωνύμῳ τινὶ (Ῥώσῳ;) καβαλλιέρῳ, 25 Ἰαν. 1815. — κη') Ἰωάννου Βουλγαρίδου Προκοπίῳ Δενδρινῷ, 28 Σεπτ. 1834.— κθ') [Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων?] τῷ Μόσχας μητροπολίτῃ Πλάτωνι· ἀντίγραφον. Καὶ ἕτερα ἀντίγραφα ἐπιστολῶν Γαβριὴλ μητροπολίτῃ

Μολδαβίας. 21 Δεκ. 1808. — λ') [Νεοφύτου 7-ου Κ/πόλεως] ἄδεια τῷ μητροπολίτῃ Βηθλεὲμ τοῦ λειτουργῆσαι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, 11 Μαρτίου 1792. — λα') Γρηγορίου Παλαμᾶ αὐτόγραφον ἐπίγραμμα Κυρίλλῳ Ἱεροσολύμων, 1 Ἰαν. 1861. — λβ') Ἐπιστολὴ Ἀσημένιας τινὸς ἐκ του χωρίου Βάτικα τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Σωφρόνιον 3-ον, 11 Αὐγ. 1866. —λγ') Δωροθέου Εὐελπίδου, μητροπολίτου Βερροίας, ἐπιστολὴ Σωφρονίῳ χαμαράσῃ καὶ βιβλιοφύλακι τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου, 12 Νοεμ. 1872.

3. Ἀντίγραφα ἐπιστολῶν καὶ δύο προσφωνήματα ὑπ' ἀριθ. 34-47.—Ἡ τάξις αὐτῶν· λδ') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων τοῖς τοῦ ῥουφετίου τῶν Γουναράδων Κ/πόλεως, Ἰαν. 1809. — λε') Σχέδιον ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ Πολυκάρπου. — λς') Νεοφύτου πατριαρχικοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπιτρόπου τῷ ἀποδημοῦντι Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Ἐφραὶμ ἐπιστολιμαία ἔκθεσις συμβάντων ἐν Ἱεροσολύμοις πραγμάτων, 5 Μαΐου 1767.—λζ') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἀναφορὰ τῷ Ῥωσίας αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ, 1-ῳ, Ἀπρίλ. 1815. — λη') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἑτέρα τῷ αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ, Ὀκτ. 1817. — λθ') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ τῇ βασιλίσσῃ τῆς Ἀγγλίας Καρολίνᾳ δὲ Γάλλες, 1816.— μ') Γαβριὴλ χαμαράσῃ τοῦ Κοινοῦ τοῦ Ἁγίου Τάφου πρὸς Κύριλλον 2-ον Ἱεροσολύμων. — μα'-με') Ἀντίγραφα πέντε διαφόρων ἐπιστολῶν. — μς') Προσφώνημα ἀνώνυμον τῷ Ἱεροσολύμων Κυρίλλῳ τῷ 2-ῳ. — μζ') Προσφώνημα Βενιαμὶν Ἰωαννίδου Σωφρονίῳ Ἀλεξανδρείας «κατὰ τὴν αἰσίαν αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἄφιξιν», 4 Ὀκτ. 1871.

**859**. Διάφορα χάρτινα τετράδια, τινὰ μὲν 14-ης, τὰ δὲ πλείω 18-ης ἑκατ. Ἓν τούτων ἓξ φύλλα ἀριθμοῦν ἐπιγέγραπται· «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν ὁσιοπαρθενομάρτυρα Παρασκευήν, ψαλλόμενος ἐν πάσῃ ψυχῆς περιστάσει καὶ ἐπιδημίᾳ λοιμοῦ».

**860**. Εἱλητὸν μεμβράνινον τῆς δωδεκάτης ἑκατ., μήκους ὀκτὼ μέτρων καὶ δώδεκα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, πλάτους δὲ 0,26.

Ἡ γραφὴ μεγάλη, ἐπιμελὴς καὶ ἀραιά. Τὴν ἀρχὴν τοῦ εἰλητοῦ κοσμεῖ εἰκὼν πολυχρώματος ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους, ἀπεικάζουσα Βασίλειον τὸν Μέγαν ἱστάμενον ὑπὸ στοάν, κρατοῦντα δὲ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν ἐν εἴδει εἰλητοῦ. Ὑπὸ τὴν εἰκόνα ταύτην ἐπὶ χρυσοῦ δαπέδου μέγα κόσμημα πιοειδές, ἐν ᾧ διὰ χρυσῶν κεφαλαιωδῶν γραμμάτων ἡ τοῦ εἰλητοῦ ἐπιγραφή· «+ Ἡ θεία λειτουργ(ία) τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου». Εἶτα τὸ κείμενον τῆς λειτουργίας διῆκον μέχρι τέλους τῆς ἑτέρας τοῦ εἰλητοῦ ἐπιφανείας. Τῶν δύο πρώτων εὐχῶν τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα, χρωματιστά, ἐπίχρυσα, περικεκοσμημένα, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ἀρκτικὰ στοιχεῖα μεγάλα μὲν ὡσαύτως, ἀλλὰ χρυσᾶ μόνον τὰ τῆς πρώτης τοῦ εἰλητοῦ ἐπιφανείας, τὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐρυθρά. Το κείμενον ἄρχεται ἀπὸ «εὐχῆς τῆς προθέσεως», ἧς αἱ πρῶται λέξεις· «Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου ἡ τοῦ καλλιγράφου ὑπογραφή· «Λέων ὁ γραφεύς | ἐπίκλιν δέχον|τα Ἁγιοπετρίτης +».

**861**. Εἰλητὸν χάρτινον μήκους 14 περίπου μέτρων, πλάτους 0,452, γενόμενον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. καὶ περικλεῖον ἐν εἴκοσι χρωματισταῖς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν ἀπὸ δημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ πλάσεως τοῦ Ἀδὰμ ἄχρι τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ καλλιτέχνης τοῦ εἰλητοῦ τούτου ἀνώνυμος· ἔργον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ 642-ος κῶδιξ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχικῆς συλλογῆς. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 1, σ. 490.

**862—889**. Εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χάρτινοι κώδικες ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἀραβικοί, περσικοὶ καὶ τουρκικοί, ἄξιοι ἰδίας περιγραφῆς ὑπὸ γνώστου τῶν γλωσσῶν τούτων· διὰ δὲ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἀνὰ χεῖρας τόμου σημειοῦμαι κατ' ἐξαίρεσιν ἐν ὀλίγαις λέξεσι τοὺς ἑξῆς [1]. — Ἀριθ. 862. Φύλλα 279+3 μήκ. 0,328, πλ. 0,23. Κείμενον μονόστηλον ἐξ 24 γραμμμῶν. Ἀραβικὴ μετάφρασις συγγραμμάτων Συμεὼν Θεσσαλονίκης. — Ἀριθ. 863. Φύλλα 423 μήκ. 0,325, πλ. 0,218. Κείμενον δίστηλον ἐξ 23 γραμμῶν 18-ης

[1] Τὰς περὶ τοῦ κειμένου αὐτῶν εἰδήσεις ἔδωκέ μοι ὁ ἐν Κ/πόλει δικηγόρος κ. Βλαδίμηρος Μιρμίρογλους.

έκατ. Μετάφρασις ἀραβικὴ συγγραφῆς κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα, πιθανῶς τῆς τοῦ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων. Ἀντίγραφον Ἀνθίμου Σκυθοπόλεως, τοῦ κατόπιν Ἱεροσολύμων πατριάρχου.— Ἀριθ. 864. Φύλλα 426. Ἑρμηνεία τοῦ Ψαλτῆρος, πιθανῶς ἡ τοῦ Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων, ἀντιγραφεῖσα ἔτει 1787-ῳ ὑπὸ Ἀνανίου υἱοῦ Ἠλία. — Ἀριθ. 866. Φύλλα 253 μήκ. 0,308, πλ. 0,192. Βιβλίον ὀνομαζόμενον Χουμαγιουναμὲ (συλλογὴ ποιημάτων εἰς τρεῖς γλώσσας καὶ διηγήσεις) καὶ μετάφρασις ἀραβικὴ τῶν ὁμιλιῶν Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου, γραφεῖσα ἔτει Ἐγείρας 1071-ῳ. — Ἀριθ. 867. Φύλλα 131 μήκ. 0,288, πλ. 0,20. Αἱ σελίδες ἐντὸς πλαισίου. Εἰκονογραφίαι πολυάριθμοι. Ἀπδουρραχμὰν ἴμπνι Μουσταφᾶ ἱστορία τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀραβιστί. Ἐγράφη ἔτει Ἐγείρας 1177-ῳ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. — Ἀριθ. 868. Φύλλα 41 μήκ. 0,28, πλ. 0,205. Αἱ σελίδες μετὰ πλαισίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 13 γραμμῶν. Βιογραφία τοῦ σουλτὰν Μουρὰτ γραφεῖσα τῇ 23 Ζιλκαδὲ ἔτ. 1047. Πρὸς τῷ τέλει τοῦ κώδικος περιγραφὴ τῆς Βαβυλῶνος. — Ἀριθ. 870. Κῶδιξ παλαιός, πιθανῶς 14-ης ἑκατ. Φύλλα 297 μήκ. 0,25, πλ. 0,18. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. Ἐπιτομὴ τοῦ ὀργάνου Ἀριστοτέλους ὑπὸ Μουχάμετ ἴμπνι Ἀχμὲτ μπὶν Ῥεσσίτ. Ἀφιέρωμα Φωτίου ἐπισκόπου Ἰορδάνου ἔτει Ἐγείρας 1107-ῳ.— Ἀριθ. 871. Φύλλα 92 μήκ. 0,244, πλ. 0.162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 25 γραμμῶν. Ἱστορία τουρκιστὶ τῆς βασιλείας τοῦ σουλτὰν Χαμὶν-χὰν α', υἱοῦ τοῦ Ἀχμὲτ χάν, ὑπὸ Ἐbοὺλ Νεζίπ.— Ἀριθ. 872. Φύλλα 125. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 13 γραμμῶν. Ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιέχονται καὶ ἑλληνιστὶ συνταγαὶ ἰατρικαί. — Ἀριθ. 873. Φύλλα 18 μηκ. 0,214, πλ. 0,155. Συλλογὴ γνωμικῶν τουρκιστὶ μετὰ δηλώσεως (ἄνωθεν τῶν στίχων) τῆς προφορᾶς αὐτῶν διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν. Τῶν γνωμικῶν τούτων πολλὰ καὶ ἐν μεταφράσει ἑλληνικῇ.—Ἀριθ. 875. Λείψανον τουρκοελληνικοῦ λεξιλογίου μετὰ τουρκικῶν καὶ περσικῶν τινων ποιημάτων· οὗ τὰ φύλλα (μήκ. 0,235, πλ. 0,155) ἠριθμημένα ἀπὸ 48-83. — Ἀριθ. 876. Λείψανον ἀραβικοῦ παλαιοῦ κώδικος ἐκ

19 φύλλων μήκ. 0,221, πλ. 0,17. Ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος διακρίνεται ἐπιγραφὴ ἀραβικὴ· «Διονυσίου προέδρου συνόδου πρὸς Δημοκλέα λειτουργὸν τῆς ἐκκλησίας»(?)—Ἀριθ. 877. Φύλλα 12 μήκ. 0,23, πλ. 0,168. Λεξιλόγιον περσοτουρκικὸν γραφὲν ἐν Λαοδικείᾳ Συρίας ἔτει Ἐγείρας 1050-ῳ ὑπὸ Σωφρονίου Ἐλκέλζη. — Ἀριθ. 878. Φύλλα 16 μήκ. 0,247, πλ. 0,17. Τεμάχιον ἀραβικοῦ Πραξαποστόλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. — Ἀριθ. 879. Φύλλα 267 μήκ. 0,218, πλ. 0,164. Μετάφρασις ἀραβικὴ συγγραφῆς Χριστοφόρου Ἐμποροκομήτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἀντιρρητικὸν εἰς Νικόλαον Κομνηνὸν (Παπαδόπουλον). Ἐγράφη τῇ 15 Ὀκτ. ἔτ. 1742-ου.—Ἀριθ. 880. Φύλλα 72 μήκ. 0,208, πλ. 0,152. Κῶδιξ ἀστρονομικὸς ἀραβιστί. — Ἀριθ. 881. Φύλλα 18 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Ἀραβικὸν ἀλφαβητάριον. — Ἀριθ. 882. Φύλλα 109 μήκ. 0,208, πλ. 0,148. Ἀπdοὺλ Σαῒφ ἱστορία τουρκιστὶ τῶν Μωαμεθανῶν καὶ Ὀσμανιδῶν. Ἐγράφη ἔτει Ἐγείρας 1044-ῳ.— Ἀριθ. 883. Φύλλα 42 μήκ. 0,212, πλ. 0,153. Κῶδιξ ἀραβικὸς μετ' ἐπιγραφῆς ἑλληνικῆς· «Τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα, ὅπερ ἐμεταγλωττίσθη ἀραβιστὶ παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Γάζης κὺρ Χριστοδούλου». Ἐγράφη τῇ 23-ῃ Ἰουνίου ἔτους Ἐγείρας 1135-ου. — Ἀριθ. 884. Φύλλα 101 μήκ. 0,198, πλ. 0,117. Γραμματικὴ καὶ συντακτικὸν τῆς ἀραβικῆς γλώσσης.—Ἀριθ. 885. Φύλλα 113 μήκ. 0,18, πλ. 0,11. Συλλογὴ περσικῶν ᾀσμάτων.—Ἀριθ. 886. Φύλλα 155 μήκ. 0,167, πλ. 0,105. Ψαλτήριον ἀραβιστί. Ἐγράφη ἔτει 1752-ῳ ὑπὸ Χούρη Ἀπdουτζελήλ. Μεταξὺ τῶν φ. 151-155 τουρκικὸν κείμενον διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν. — Ἀριθ. 887. Φύλλα 184 μήκ. 0,152, πλ. 0,097. Ἐπὶ τοῦ φ. 1α ἑλληνιστί· «Κτῆμα Παναγιώτου Εὐαγγελινοῦ Ζαγοραίου. 1819. ἐξ Ἱερουσαλήμ». Ψαλτήριον ἀραβιστὶ γραφὲν ἔτει 1819-ῳ ὑπὸ Ἀνανίου Μακρῆ. — Ἀριθ. 888. Φύλλα 149 μήκ. 0,154, πλ. 0,11. Προφητολόγιον ἀραβιστί.— Ἀριθ. 889. Φύλλα 36 μήκ. 0,161, πλ. 0,102. Συλλογὴ τουρκικῶν ᾀσμάτων.

**890**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 126 μήκ. 0,149, πλ. 0,101. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐγχειρίδια παλαιὰ πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς [1]. — 1) «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐρωταποκρίσεις τῆς παπαδικῆς τέχνης, περὶ σημαδίων, καὶ τόνων, καὶ φωνῶν, καὶ πνευμάτων, καὶ κρατημάτων, καὶ παραλλαγῶν, καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ διαλαμβάνουσιν». Ἀρχ. «Ἐγὼ μέν, ὦ παῖδες ἐμοὶ ποθεινότατοι» κτλ. Ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν ὁ J. Thibaut, Revue de l'Orient chrétien, 1901, τ. 6, σ. 596-608.— 2) «Ἑτέρα ἑρμηνεία. Ἕτεραι χειρονομίαι διάφοροι» κτλ. Ἐξέδωκε J. B. Rebours, Revue de l'Orient Chretien, 1904, τ. 9, σ. 304-309. — 3) Ἀνωνύμου «Διαίρεσις τῆς μουσικῆς». Ἀρχ. «Ἡ μουσικὴ διαιρεῖται εἰς τρία» κτλ.— 4) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν μικρῶν ἠχημάτων».— 5) «Περὶ πνευμάτων». Ἀρχ. «Πνεύματα δὲ λέγονται» κτλ.— 6) «Περὶ τῶν φθορῶν». Ἀρχ. «Ἄκουσον καὶ περὶ τῶν φθορῶν. Φθορὰ λέγεται» κτλ.—7) «Ἀρχὴ τῆς διπλοφωνίας ἑτέρα μέθοδος». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Ποῖαι φωναὶ - - - ἐν τοῖς διπλάσμασιν εἰσίν; Ἀπόκρισις. Ἡ ἔρευνα καὶ ἀκρίβεια» κτλ.—8) «Ἑρμηνεία τῆς παραλλαγῆς τοῦ Κουκουζέλη τοῦ τροχοῦ». Ἀρχ. «Ἡ διπλοφωνία ἔχει οὕτως» κτλ.— 9) «Ἐρωταπόκρισις τῆς ὑπορροῆς». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Ὑπορροὴ τί ἐστι» κτλ.— 10) «Μέθοδος εἰς μαθητὴν ὠφελιμωτάτη». Ἀρχ. «Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἤχου ἐὰν καταίβῃς» κτλ.— 11) «Μέθοδος ὠφέλιμος εἰς τὴν τέχνην».—12) «Ἀκρίβεια κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τῶν τόνων τῆς παπαδικῆς τέχνης». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις μαθητὴς τὸν διδάσκαλον» κτλ. — 13) «Περὶ τοῦ σείσματος τοῦ λεγομένου εἰς τὸ ᾀσματικὸν- - -». Ἀρχ. «Ἄκουσον δὲ καὶ περὶ τοῦ σείσματος» κτλ. — 14) Φύλλ. 78-102. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Γαβριὴλ ἐξήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ τοῦ τί ἐστι ψαλτικὴ καὶ περὶ τῆς ἐτυμολογίας τῶν σημαδίων ταύτης καὶ ἑτέρων πολλῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαίων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς προκειμένης ἡμῖν ὑπο-

[1] Περὶ τοῦ κώδικος τούτου ἴδε καὶ J. Thibaut ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift, τ. 8, σ. 478—479. Revue de l'Orient chrétien, 1901, τ. σ. 594, ἔνθα ὁ κῶδιξ ἀνακριβῶς λέγεται ἔργον τῆς 17-ης ἑκατ.

θέσεως πολλῶν εἰπόντων πολλὰ» κτλ.—15. Φύλλ. 103 κέ. «Μανουὴλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφου περὶ τῶν ἐνθεωρουμένων τῇ ψαλτικῇ τέχνῃ καὶ ὧν φρονοῦσι κακῶς τινες περὶ αὐτῶν». Ἀρχ. «Προοίμιον. Πολλάκις μὲν κατὰ νοῦν ἐπῆλθέ μοι» κτλ.— 16) Ἀνωνύμου «ἑρμηνεία τῶν φθορῶν ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οἴκους καὶ ἐν ταῖς δοχαῖς, καὶ ἄλλα τινά». Ἀρχ. «Εἰς τὸν οἶκον τὸ *Ἄγγελος πρωτοστάτης*» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου ὁ τοῦ κώδικος γραφεὺς σημειοῦται ταῦτα· «Ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ἄνωθεν τελευταῖον κεφάλαιον, ὁποῦ λέγει: Ἑρμηνεία τῶν φθορῶν εἰς τοὺς οἴκους καὶ εἰς ταῖς δοχαῖς καὶ ἄλλα τινά: μὲ τὸ νὰ ἴδον αὐτὸ ἀνορθόγραφον, ὡσὰν ὁποῦ τὸ ἐνόμισα, ὅτι τῶν ἰδίων προρρηθέντων διδασκάλων σύνθεσις, πλὴν μὲ τὸ νὰ μὴν προξενῇ τινα ζημίαν, ἔγραψα καὶ αὐτὸ ὡς ὁρᾶται. Ἂς ἔχω δὲ περὶ τούτου συγγνώμην, ὁμοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν εὑρεθησομένων σφαλμάτων μου».

# ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΩΔΙΚΩΝ

## ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

(Οἱ ἀριθ. 1—54 συνελέγησαν ἐπιμελείᾳ Φωτίου μητροπολίτου Ναζαρέτ, τανῦν Ἀλεξανδρείας πατριάρχου, καὶ Παρθενίου ἀρχιμανδρίτου καὶ καμαράση τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Οἱ δὲ ἀριθ. 55—120 συνηθροίσθησαν φροντίδι Κλεόπα μεγάλου ἀρχιδιακόνου καὶ βιβλιοφύλακος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων).

**1.** Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 304 μήκ. 0,325, πλ. 0,245. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 11-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 17 γραμμῶν (0,22 × 0,17). Τὰ φ. 1-16 καὶ τὸ φ. 72 πρόσθετα (τῆς 14-ης ἑκατ.) εἰς ἀναπλήρωσιν ἀπολεσθέντος μέρους τοῦ κώδικος. Ἐν τῷ φ. $62^α$ κόσμημα χρωματιστὸν καὶ ἐπίχρυσον, τετραγώνου σχήματος, ἔχον ἄνωθεν ποικίλματά τινα. Ἕτερον ἐν τῷ φ. $65^α$, ἄνωθεν δὲ τούτου εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καθημένου καὶ γράφοντος. Ἕτερον πιοειδὲς ἐν τῷ φ. $100^α$. Αὐτόθι καὶ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Ἐν τῷ φ. $142^β$ εἰκὼν τοῦ Μάρκου. Αἱ μεταξὺ τῶν φ. 17-147 ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, τὰ δὲ αὐτόθι ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα, ἔγκοσμα, χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα. Τῶν λοιπῶν φύλλων τὰ κοσμήματα, αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἀκόσμητα, ἀφεθέντα ὅλως ἐρυθρά.

Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον κεκολοβωμένον, μετὰ σημαδοφώνων ἐρυθρῶν. Ἀπὸ φ. 180 κέ. «Εὐαγγέλια τοῦ πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ». — Φ. $222^α$-$297^α$ Συναξάριον

μηνολογικὸν τῶν εὐαγγελίων. — Φ. $297^{β}$-$304^{β}$ «Ἀναγνώσματα ἀναστάσιμα ἑωθινὰ ια'». —Φ. $304^{β}$ «Ἀναγνώσματα εἰς διαφόρους ἁγίους καὶ ἡμέρας καὶ ἑορτάς, εἰς ἀσωμάτους».

**2**. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 322 μήκ. 0,295, πλ. 0,225. Ἐγράφη μεσούσης τῆς 11-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 23 γραμμῶν (0,225×0,165). Τοῦ φ. 9 λείπει τὸ ἥμισυ. Τὰ φ. 173, 174, 247 καὶ 319-322 πρόσθετα, τῆς 12-ης ἑκατ., τὰ δὲ φ. 93, 94 καὶ 100 πρόσθετα μὲν ὡσαύτως, ἀλλὰ χάρτινα καὶ γραφῆς 16-ης ἑκατ. Μεταξὺ τῶν φ. 172-173 ἔλλειμμα. Τρία πιοειδῆ κοσμήματα ἐν τοῖς φ. $83^{α}$, $173^{α}$, $247^{α}$, ἕτερα δὲ πολλὰ σχήματος ταινιοειδοῦς ἐν διαφόροις τόποις τοῦ κώδικος (φ. 11, 267 καὶ ἑξῆς). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, τὰ δὲ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα, ἔγκοσμα, χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα.

Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μετὰ σημαδοφώνων ἐρυθρῶν. Ἀπὸ φ. $11^{α}$ «+ Ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν εὐαγγελίων τοῦ Ματθαίου».— Φ. $57^{α}$ «+ Ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν εὐαγγελίων τοῦ Μάρκου». — Φ. $83^{α}$ «Ἀρχὴ σὺν Θ(εῷ) τῶν καθημερινῶν εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ». Ἐν τῷ φ. $82^{β}$· «Δέον γινώσκειν ὅτι ἄρχεται ὁ Λουκᾶς ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὕψωσιν· τότε γὰρ καὶ ἡ ἰσημερία γίνεται, ὃ καλεῖται νέον ἔτος». — Φ. $172^{β}$ «Τὰ προκείμενα τῆς πρώτης ἑβδομάδος, τῶν παννυχίδων» καὶ «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς παννυχίδας τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν».— Φ. $173^{β}$ «Σαββάτω α' τῶν νηστειῶν καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου. Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον».—Φ. $213^{α}$ «Εὐαγγέλια τῶν ἁγίων παθῶν» κτλ.— Φ. $234^{β}$ «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ εὐαγγέλια τῶν ὡρῶν». Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης διὰ χειρὸς τοῦ καλλιγράφου· «Τὰ εὐαγγέλια ταῦτα τῶν ὡρῶν λέγονται καὶ ὅταν ψάλλονται τὰ ιβ' τροπάρια».—Φ. $247^{α}$-$314^{α}$ Μηνολόγιον συναξαρικὸν τῶν εὐαγγελίων, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ὁ κῶδιξ ἐγράφη κατὰ τὴν ἐν τῇ 11-ῃ ἑκατ. τάξιν τῆς Ἐκκλησίας Κ/πόλεως[1].— Φ. $314^{α}$ «Εὐαγγέλια ἀναστάσιμα ἑωθινὰ τὰ ια'». — Φ. $318^{α}$

[1] Περίληψιν αὐτοῦ ἐκτενῆ ἴδε παρὰ Κλεόπᾳ Κοικυλίδῃ, Κατάλοιπα χειρογράφων Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκης, σ. 11—26.

«Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτὰς καὶ λειτουργίας καὶ παννυχίδας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας».

**3.** Στιχηράριον ἐνιαύσιον τῆς 13-ης ἑκατ., μεμβράνινον, ἐκ φύλλων 260 μήκ. 0,295, πλ. 0,21. Τὰ φ. 32-38 πρόσθετα, τῆς 14-ης ἑκατ. Τὸ φ. 106 χάρτινον, τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ φ. 36 μεμβράνινον καὶ παλίμψηστον, τῆς πρώτης αὐτοῦ γραφῆς οὔσης 9-10-ης ἑκατ., μικρᾶς, πρὸς τὰ δεξιὰ κλινούσης. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος σημείωμα ἔχον ὧδε· «Τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰουνίου ιε^η^, ἡμέρᾳ ς^η^ ἔκαμα ἀρχὴν τοῦ παρόντος παλαιοῦ στιχηραρίου εἰς τὸν ἡμέτερον διδάσκαλον κύριον Ἰωάννην τὸν ἐκ τῆς περιφήμου Ῥόδου· ὁ δὲ ἅγιος Θεὸς δώῃ αὐτῷ ὑγείαν κἀμοὶ φώτισιν, ὅπως καὶ εἰς τέλος τῶν μαθημάτων ἔλθω ἀγαθόν: ⁓ Σεραφεὶμ ὁ οἰκτρὸς ἱεροδιάκονος». Ἕτερον σημείωμα τῆς 18-ης ἑκατ. ἐπὶ τοῦ φ. 1α· ⟨Αὕτη ἡ⟩ βήβλος ἠπάρχη καμοῦ Ἱεροθέου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Λέσβου» κτλ. Ἕτερον παλαιότερον ἐν τῷ φ. 161α· «+ Ἐγὼ Ἰακῶβος εδιἄβασα . . . στο στιχεραρι του νεου Συμεὼν - - - -»· ὅθεν δῆλον, ὅτι ὁ κῶδιξ ἦν κτῆμα ναοῦ ἢ μονῆς ἁγίου Συμεὼν τοῦ Νέου.

**4.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1655-ου, ἐκ φύλλων 396 μήκ. 0,28, πλ. 0,196. Κοσμήματα χρωματιστὰ σχήματος ταινιοειδοῦς ἐν τοῖς φ. 1α, 354β, 386α, 391α. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Ἀμανέτι τοῦ Ἰακώβου πρωτοσυγκέλου Πάταχιοῦτα. αω^ον^ (=1800)».

Μουσικὴ ἀνθολογία. — 1) «⟨Ἀ⟩ρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν ὡς φέρεται ἐν τοῖς τυπογραφικοῖς μηναίοις», φ. 1 κέ. — 2) «Ἀναστάσιμα ψαλλόμενα ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν ἡμερῶν εἰς αἶνον καὶ δόξαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποιηθέντων (=α) δὲ ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ», φ. 354β κέ. — 3) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν, ἅπερ ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ», φ. 386α.— 4) «Ἀρχὴ

σὺν Θεῷ ἁγίῳ προσόμοια ἐκκλησιαστικά», φ. 391α.—5) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἦχον (κώδ. καθήχων) καθισμάτων», φ. 394α· Ἐν τοῖς φ. 395β-396α· «Τέλος τῶν καθ' ἦχων καθισμάτων καιτῷ Θεῷ δόξα:—Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα, ἀσματομεληῤῥυτόφθογγος βίβλος, ἐν ἔτη, ἀπομὲν τῆς κοσμοποιΐας ,ζρξγω. ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, τοῦ χυ' καὶ θυ', καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ιυ' Χυ', ,αχνεω, μηνὶ Ἀπριλλίω, ἰνδικτιῶνος ηης. συγγραφεῖσα, καὶ ἐκπονηθεῖσα, παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς, καὶ ἐλαχίστου, καὶ ἀμαθοῦς, ἁμαρτωλοῦ τε ὑπὲρ πάντας, Χρυσάφου, δῆθεν καὶ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. προθύμω τῇ ἐπιμελείᾳ, καὶ δαπάνῃ, καὶ πόνῳ οὐ σμικρῷ συντεθεῖσα, καὶ αὐτογραφεῖσα, ἐκ τοῦ παλαιοῦ στιχιραρίου, καὶ ἰδϊοχείρου γράμματος, τοῦ παλαιοῦ κὺρ Χρυσάφου, τοῦ Ἐμμανουήλ, καὶ λαμπαδαρίου, τοῦ εὐαγοῦς, καὶ βασιλικοῦ κλήρου, οὐ μέντοι κατὰ τὸ κείμενον, τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, ἐκτονισθεῖσα; ἀλλ' ἐν καινῷ τινὶ καλλωπισμῷ, καὶ μελιῤῥυτοφθόγγοις νεοφανέσι θέσεσι, καθάπερ τανῦν ἀσματολογεῖται τοῖς μελῳδοῦσιν ἐν Κ/πόλει. τοῦτο τοίνυν, ὅσον τὸ κατεμὲ ἐφικτὸν παρ' ἐμαυτοῦ γέγονε, κατὰ τὴν ἣν παρέλαβον εἰσήγησιν, παρὰ τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου, κὺρ Γεωργίου τοῦ Ῥαιδεστινοῦ, καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐκτεθηκώς, καὶ τονίσας. τοῖς δὲ τελειοτέροις, ἐμπειροτέροις τε, καὶ πολυμαθεστέροις, ἐκκείσθω, τῶν μὲν ἀποδεομένων εἰς ἀναπλήρωσιν, τῶν δὲ οὐκ ὀρθῶς προβάντων, εἰς ἐπανόρθωσιν, ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ γένους τῶν Γραικῶν, καὶ τῆς ἀφ' Ἑλλάδος, ῥιζουχίας, ἐντυγχάνοντες τῷ μικρῷ πονήματι τούτῳ, ἀσματομελοδεῖτε, καὶ ψάλλοντες, αἰνεῖτε Θεὸν τὸν ἐν ὑψίστοις, εἰς ὕμνον καὶ δοξολογίαν τῆς τρισηλίου καὶ τρισακτίνου αὐτοῦ θεότητος, ἀσματοφωνίαις ἐπιμελούμενοι, μέμνησθε κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς συγγραφέως, καὶ ἁμαρτωλοῦ διὰ τὸν Κύριον, ὅπως ἕξωμεν ἅμα παρὰ Θεοῦ τὸν μισθόν, ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ ἀλλήλων πρὸς αὐτὸν ἐντεύξεως, καὶ ἀξιωθείοιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ, καὶ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τοῦ ἀπροσωπολήπτου, καὶ ἀδεκάστου δικαίου κριτοῦ, τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀμήν. ὁ δὲ βουληθῆς πλεονέκτῳ καὶ

κλοπίμω χειρὶ καθαρπάσαι, καὶ ἀποστερῆσαι, ἔχοι τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰοῦδα, καὶ τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον, καὶ ἔχοι τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ ἀγγέλους πολεμίους αὐτῷ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀμήν».

**5**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1782-ου, ἐκ φύλλων γ'+154+γ' μήκ. 0,234 πλ. 0,172. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμων 25-26. Αὐτόγραφον Μαξίμου τοῦ Συμαίου. Ἐν τῷ φ. β'· «1783 Ἀπριλλίου 26 ἐδέθη εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ εἶναι τοῦ διάκῳ Παρθενίου. τοῦ αγιου Πτολεμαΐδος. Συμεών». Ἐν τῷ φ. γ'· «Ῥαφαὴλ μοναχοῦ» δίστιχον· «Οὐ πάντεσσι πέλων βατὸς ὄλβιον οὔνομα εἶχον. | Τί μεῦ τὰν Γάζαν προὔπιες, ὦ Πέλοπος;».

Ἐπιγραφή· «Γραμματικὴ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ τῶν εἰς δ' τὸ τέταρτον καὶ εἰς τοῦτο ἐξήγησις κατ' ἐκλογὴν τῆς τοῦ Νεοφύτου διὰ χειρὸς Μαξίμου. Ἐν ἔτει ͵αψπβ': ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Ὅρος γραμματικῆς. Γραμματική ἐστι νοὸς ἕξις» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς γραμματικῆς τρία φύλλα, ὧν ἡ ἐσχάτη σελὶς ἐμπεριέχει ψαλμικά τινα ῥητὰ ἀραβιστὶ καὶ παραπομπάς τινας εἰς ψαλμοὺς ὡσαύτως ἀραβιστί.

**6**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,238, πλ. 0,173) ἐκ σελίδων 278. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκτ. Ἐν τῷ φ. 1ᵅ κόσμημα μέλαν σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

Μουσικὴ ἀνθολογία ἐπιγεγραμμένη οὕτως· «Ἡ παροῦσα βίβλος περιέχει τὰ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, τά τε ἀνοιξαντάρια τὰ παλαιά, τὸ *Μακάριος ἀνήρ*, τὰ κεκραγάρια καὶ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα εἰς κάθε ἑσπερινόν· μελοποιηθέντα παρὰ διαφόρων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων, ἐξηγηθέντα δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, παρὰ κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ διδασκάλου τῆς Κοινῆς Σχολῆς, τῆς ἐν τῇ Βασιλευούσῃ τῇ πόλει, τοῦ ῥηθέντος συστήματος, οὗ καὶ ἐφευρετὴς πρῶτος ὑπάρχει σὺν ἄλλοις δυσί, τοῦ τε κυρίου Χουρμουζίου καὶ κυρίου Χρυσάνθου». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν Ἰωάννου τοῦ

Κουκουζέλους. Ἦχος πλ. δ̈ να». Περιέχονται ἐνταῦθα καὶ μέλη Παναρέτου, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Πέτρου Πελοποννησίου, Χουρμουζίου, Γεωργίου Κρητός, Μπαλασίου, Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Πέτρου Βυζαντίου, Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν, Χρυσάφου τοῦ Νέου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, Πέτρου Μπερεκέτη, Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

**7**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 370 μήκ. 0,23, πλ. 0,165. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1<sup>α</sup> κόσμημα πιοειδὲς καὶ πολυχρώματον. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ ἔγκοσμα μὲν ἀλλ' ἀκαλλῆ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐπὶ τῆς ὄψας τοῦ φ. 1<sup>α</sup> διὰ μολύβδου· «Κιπριανοῦ Μουμτζί»· μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἡ παροῦσα Ἐκλογὴ ὑπάρχει τοῦ ἐν μοναχοῖς γέρω Κυπριανοῦ Μουμτζῆ Ἁγιοταφείτου».

Μουσικὴ ἀνθολογία ἐπιγεγραμμένη οὕτως· «Ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαίων μαθημάτων, παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων συντεθέντων, ὧν περ χρήζουσιν ἔν τε τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ἐν τῷ βαθεῖ ὄρθρῳ καὶ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργείᾳ· τὰ ὁποῖα ἐρανίσθησαν ἐκ τῶν πέντε τόμων τῆς Ἀνθολογίας τῆς λεγομένης νέας μουσικῆς καὶ κατετέθησαν κατὰ τάξιν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ διὰ περισσοτέραν προχειρότητα, τουτέστι νὰ ἠμπορῶμεν νὰ ψάλλωμεν κάθε ἀκολουθίαν, χωρὶς νὰ χρειασθῶμεν πολλὰ βιβλία, ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι διδάσκαλοι καὶ ἐφευρεταὶ τοῦ νέου συστήματος εἰς πέντε τόμους διαίρεσαν τὴν Ἀνθολογίαν». Ἀρχ. «Τὰ δὲ παρόντα ἀνοιξαντάρια ψάλλονται εἰς τὰς ἀγρυπνίας, ἐξ ὧν τὸ παρὸν ἐστὶ κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους. Ἦχος πλ. δ'. νη».

**8**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1825-ου, ἐκ φύλλων γ' + 110 μήκ. 0,22, πλ. 0,172. Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Κυπριανοῦ Μουμτζῆ. Ἐν τῷ φ. 1<sup>α</sup> χρωματιστὸν κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. Ἐν τῷ φ. β' μουσικὸν σύνθεμα «εἰς τὴν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν. *Δόξα καὶ νῦν*, ὅπερ ἐμελοποιήθη παρὰ Χρυσάφου τοῦ Νέου. Ἦχος πλ. α'. πα».

Εἱρμολόγιον μετ' ἐπιγραφῆς· «Ἡ παροῦσα βίβλος καλεῖται Εἱρ-

μολόγιον καλοφωνικόν, ὅπερ ἐμελουργήθη παρὰ διαφόρων μελιρρύτων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἐξηγήθη δὲ τὰ νῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀπαραλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς τῆς ἐν Βασιλευούσῃ τῇ πόλει συστηθείσης τοῦ ῥηθέντος συστήματος κατὰ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν δέκατον ἕκτον ἀπὸ Χριστοῦ ἔτους· τοῦ ὁποίου συστήματος πρῶτοι ἐφευρεταὶ ὑπάρχουσιν Γρηγόριος ὁ λαμπ: Χουρμούζιος, καὶ Χρύσανθος». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν· «͵αωκε': Ἰουλίου: κε: ἐν Ἰλημ:». Περιέχονται ἐνταῦθα μέλη Βαλασίου νομοφύλακος, Γερμανοῦ ἀρχ. Νέων Πατρῶν, Δημητρίου δομεστίκου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Πέτρου Βυζαντίου «τοῦ ἐπιλεγομένου Μπερεκέτη· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ μελῳδὸς καλεῖται»· Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Πέτρου Πελοποννησίου, Δαμιανοῦ Βατοπεδινοῦ, «Μελετίου Σιναΐτου τοῦ παλαιοῦ», Ἀθανασίου πατριάρχου, Παναγιώτου Χαλάτζογλου, Γεωργίου Κρητός.

**9.** Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,235, πλ. 0,165), κεκολοβωμένον. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. — «Θεματογραφία τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κ/πόλει σχολῆς, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου». Ἀρχ. «Εἶδος α^ον^. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ τὴν προκοπήν του» κτλ. Τέλος· «ἀπὸ τὴν ἀτέλειαν τῆς φύσεώς της, μὲ ὅλον τοῦτο καὶ μὲ αὐτὴν κυ - - -».

**10.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 168 μήκ. 0,221, πλ. 0,166. — Ἰλιάδος Ὁμήρου Α - Η μετὰ παραφράσεως μέσον τῶν στίχων.

**11.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 165 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1 κόσμημ' ἀνθεσφόρον σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ δὲ ἀρχικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ μὲν ὡσαύτως, ἀλλ' ἔγκοσμα. Ἐν διαφόροις τόποις κοσμημάτια ταινιοειδῆ. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «1771

Αὐγούστου 28 ἡμέρ: Κυριακὴ ἐφόρεσα τὸ χαμηλῶτον μπενίσι μου, τὸ ὁποῖον ἐστάθη ἀσλανία: 18:». Ἐπὶ παραφύλλου· «Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Χρυσάνθου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καστορίας ῀ ὑπῆρχον μεν πρότερον κτῆμα Χρυσάνθου πέλω τὰ νῦν δε κτῆμα Νεοφύτου. ͵αψϟα^φ. Ἰαννου: η^η».

Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς τῶν Νέων Πατρῶν ἀνθολογίας, περιε(χούσης) τῶν ἰδιομέλων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν».

**12**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,21, πλ. 0,161) ἐκ φύλλων 3 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 240. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τῆς 1-ης σελίδος· «Καὶ τόδε κτῆμα Ἀντωνίου Φωτεινοῦ»».

Ἡ ἐπιγραφὴ ἐν τῷ φ. 1^α· «Βιβλίον καλούμενον Νοῦς τοῦ Φρονίμου καὶ Σοφοῦ, ἀφιερωθὲν τῷ ἐνδοξοτάτῳ, πανευγενεστάτῳ τε καὶ περιβλέπτῳ ἄρχοντι μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ γενικῷ ἑρμηνεῖ τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Γκίκα». Ἐν τοῖς φ. 2-3 «πίναξ γενικὸς τῶν περιεχομένων κεφαλαίων», ἀριθμουμένων εἰς θ′. Ἀπὸ σελ. 1 κέ. τὸ κείμενον. Ἀρχ. «Ὁ Νοῦς τοῦ Φρονίμου ἢ Σοφοῦ. Κεφάλαιον πρῶτον [1]. Ὁρισμὸς τοῦ φρονίμου καὶ σοφοῦ. Κατὰ τὸν φιλόσοφον τὸ καθῆκον καὶ τὸ χρέος τοῦ φρονίμου εἶναι τὸ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου ἔμμετρον τοῦ συγγραφέως σημείωμα·

Οἱ ἀναγινώσκοντες πάντες μέμνησθέ μου
τοῦ Ἰωάννου θερμῶς πεπονηκότος,
καὶ σύγγνωτέ μοι ὧν εὕρητ' ἐγκλημάτων.

**13**. Δοξαστάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 247 μήκ. 0,20, πλ. 0,153. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὰ φ. 246-247 πρόσθετα, περιλαβόντα εἰς ἦχον πλ. α′ τὸ τροπάριον «Τὸν ἥλιον κρύψαντα» κτλ. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 2^α· «Ἐκ τῶν τοῦ Συ-

[1] Περὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων ἴδε Κλεόπαν ἐν τοῖς Καταλοίποις σ. 32.

νοδικοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει τῆς τούτου ἐξουσίας εἴη ὑπόδικος τῷ ἀφορισμῷ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τοῦ θειοτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

**14.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 119 μήκ. 0,202, πλ. 0,148. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐπὶ τοῦ φ. 1 τύπος σφραγῖδος (1865) Θεοφάνους ἐκ Σιγῆς, καμαράση τοῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου.

«Ἐκλογὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχουσα ἀπὸ παντὸς εἴδους τῶν παπαδικῶν μαθημάτων τὰ εἰς χρῆσιν ἁρμοδιώτερα, ἅπερ ἐρανίσθησαν ἀπὸ τὴν μεγάλην παπαδικὴν καὶ συνετέθησαν εὐαρμόστως ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ».

**15.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 91 μήκ. 0,212, πλ. 0,105. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον, μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,144×0,102). — Ἀστρονομικά. α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ ἀναιτίῳ. Περὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ βιβλίου. καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ δώδεκα αἰτίας τοῦ Διός, ἤγουν τοῦ ἡλίου: καὶ ὅσα ἀποτελεῖ περιπολεύων τοὺς ιβ' οἴκους τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. Ζω(ρο)άστρου». Ἀρχ. «Ὁ ζῳδιακὸς κύκλος τέτμηται εἰς τέσσαρας οἴκους ἐαρινοὺς» κτλ. φ. $2^{\alpha}$. — β') «Ἑτέρα μέθοδος περὶ τοῦ γινώσκειν πόσας ὥρας καὶ πόσα λεπτὰ λάμπει ἡ σελήνη τὴν μίαν ἑκάστην νύκτα, ὅταν αὐξάνει, καὶ πάλιν πόσας ὥρας καὶ πόσα λεπτὰ ἀργεῖ μετὰ τὴν ἀπόχυσιν, ἕως ἂν ἀνατέλῃ, καὶ οὕτως ποιῶν εὑρίσκεις». Ἀρχ. «Ἡ σελήνη κατὰ τὴν ἡμέραν ὁποῦ γεννηθῇ» κτλ., φ. $12^{\beta}$.—γ') «Περὶ τῶν ἰδιωμάτων τῶν ἐθνῶν τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς γῆς κατὰ τὸ ὡροσκόπιον». Ἀρχ. «Τῶν ἐθνῶν τὰ ἰδιώματα» κτλ., φ. $28^{\beta}$.— δ') «Περὶ τῆς τῶν χωρῶν πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τοὺς ἀστέρας συνοικειώσεως». Ἀρχ. «Ἐν δὲ τῷ ζῳδιακῷ τέσσαρα τριγωνικὰ σχήματα» κτλ., φ. $30^{\beta}$. — ε') «Ἔκθεσις τῶν χωρῶν, καθὼς πρὸς ἕκαστον ζῴδιον ἑκάστη χώρα ἔχει», φ. $38^{\beta}$. — ς') «Περὶ τῆς μερικῆς φύσεως τῶν ζῳδίων. καὶ ποιεῖ τὰ καταστήματα: Υ ιβ'», φ. $39^{\alpha}$.— ζ') «Περὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεων», φ. $40^{\beta}$. — η') «Περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως», φ. $43^{\beta}$. —

θ') «Περὶ τῶν συσχηματιζομένων δωδεκατημορίων», φ. 48α. Ἕπονται τούτοις ἕτερά τινα κεφάλαια. Τέλος· «συναπτομένων εὐστόχως τῆς τε αἰτίας τοῦ μαθηματικοῦ καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως. τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα».

**16**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1658-ου, ἐκ φύλλων 34 μήκ. 0,203, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον καλόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα, ἔτι δὲ περικεκοσμημένα. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα πολύχρωμον. — α') «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, ποιηθεῖσα καὶ συνταχθεῖσα ὑπὸ Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου. Ψάλλεται δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολουθία εἰς τὴν δεκάτη ὀγδόη τοῦ Ὀκτωμβρίου». Ἀρχ. «Τὴν κιθάραν τοῦ πνεύματος» κτλ., φ. 1. — β') «Οἱ κανόνες· τῆς Θεοτόκου εἷς καὶ τοῦ ἀποστόλου δύο. Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τέταρτος ὕμνος ᾄδεται τῇ Παρθένῳ Νικολάῳ. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Νικολάου πρωτοπαπᾶ τοῦ Μαλα(ξοῦ)», φ. 10α. «Ἕτερος κανὼν τοῦ ἀποστόλου. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὑμνῶ σε, Λουκᾶ χριστομύστα, ἐκ πόθου ὁ Μαλαξός», φ. 10β. — γ') «Μακαριστάρια εἰς τὸν ἅγιον -- Λουκᾶν, ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοπαπᾶ τοῦ Μαλαξοῦ· ὧν ἡ ἀκροστιχίς· Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν ὑμνῶ προφρόνως θύτης Μαλαξός, πρωτοπαπᾶς Ναυπλίου». Ἀρχ. «Στάσις α', ἦχος πλ. α. Μεγαλύνομέν σε ζωοδότα Χριστὲ» κτλ., φ. 25. — δ' «Ἀκολουθία τοῦ πολυελέου», φ. 31β. Ἐν τῷ φ. 33β· «Ἐτελιώθη ὑ παροῦσα ἑορτὴ ἐν μηνὶ Σετεμβρίῳ εἰς τὴν κα', εἰς τοὺς ‚αχνη ἐδῶ εἰς τὸ Κάστρῳ». Καὶ πάλιν ἐν τῷ φ. 34α· «Ἐγράφη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ὑπ' ἐμοῦ Ἀκακίου μοναχοῦ τοῦ Σηνιόλου. Ἐδώθη δ' αὕτη ἡ ἑορτὴ τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Μακρυγένῃ. ὅστις δ' ἱερεὺς τύχει ἐν ταύτῃ ἑορτῇ, οἷον ἐφημέριος, μνημονεύετω τὰ κάτωθεν ὀνόματα ἔν τε τῇ ἁγίᾳ προθέσει καὶ ἐκτενῇ· εἰ δὲ καὶ οὐ ποιεῖ, ἐχέτω τὸν μέγαν ἀπόστολον ἐνάντιον ἐν ὥρα κρίσεως: — Ἰωάννου, Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Ἀκακίου, Φραγγηά. καὶ κυμιμένων Λουκᾶ καὶ Μαρίας, Νικολάου. Μιχαήλ, Ἑλένης καὶ Ματθίας, Γεωργίου

καὶ Γεωργίου, Νικολάου ἱερέως, Χριστίνης, Καλῆς, Ἄννης, Θεοδώρας, Καταφυγῆς μοναχῆς». Εἶτα προσθήκη ἑτέρων ὀνομάτων.

**17**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 114 μήκ. 0,210, πλ. 0,157. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φ. 1α· «καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωάννου Νικηφώρου + νῦν δὲ ἐπράθη παρ' ἐμοῦ τοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου ἀπὸ τὸν αὐτὸν [Ἰωάννην] ἐδῶ εἰς Βουκουρέστιον τῆς Βλαχίας διὰ ἀσλανία δύο παλαιά». Ἐπὶ τῆς πρὸς δεξιὰν ᾤας· «1744 Νοεμβρίου 7 (?), μετὰ τὸν βίαιον θάνατον τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Μυρέων κτῆμα Δημητρίου Μουρούζη σπαθαρίου». Ἐν τῷ φ. 108β διὰ χειρὸς τοῦ βιβλιογράφου· «Τετέλεσται τὸ παρὸν βιβλίον ὑποχειρὸς Ἰωάννου».

1. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλειόνων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων, τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος. Ἐρώτησις α'. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες» κτλ., φ. 1α.

2. «Ἐκ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας ῥήσεις καὶ ἑρμηνείας παραβολῶν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου». Ἀρχ. «Ἐρώτησις α'. Ἀπέλθετε» κτλ., φ. 55α.

3. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἐρώτησαις τινές». Ἀρχ. «Τί ἐστι Θεός; Ἀ. Θεός ἐστιν οὐσία» κτλ., φ. 88α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου περὶ ὅρων. Ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀπό τε Κλήμεντος καὶ ἑτέρων ὁσίων ἀνδρῶν καὶ μακαρίων πατέρων, οὓς δεῖ πρὸ παντὸς ἑτέρου μαθήματος μετιέναι καὶ ἐκστηθίζειν (κώδ. ἐνστηθιρίζειν) τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας βουλόμενον καὶ πάντα ἄνθρωπον ὀρθοδόξως φρονοῦντα καὶ πίστιν πρὸς Θεὸν τὴν εἰλικρινῆ ἐσχηκότα», φ. 99α.

5. «Ἀπάντησις ὠφέλιμος καὶ πολλὰ συντείνουσα εἰς γνῶσιν τῆς θείας Γραφῆς· κατὰ Ἰουδαίων λόγος». Ἀρχ. «Καθὼς ἡ τροφὴ τρέφει τὸ σῶμα» κτλ., φ. 109α.

**18**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 83 μήκ. 0,203, πλ. 0,148. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν (0,142 × 0,095). Φύλλα ἄγραφα· 65-70. Ἐπὶ τῆς κάτω ῴας τοῦ φ. 1α σημείωμα 17-ης ἑκατ. «Τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σιναϊτῶν».

1. Ὑμνῳδίαι εἰς τὰς μνήμας τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου. — α') «Μὴν Ἰούλιος, εἰς τὰς δ', τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης καὶ τῆς ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θαυμαστοορείτου, καὶ προεόρτια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ». Ἀρχ. «Στιχηρά, ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων: — Τὰς ἡδονὰς τοῦ γεώδους» κτλ. Ἐν τῷ φ. 3α· «+ Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς ὁσίας Μάρθας, εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου». Καὶ ἐν τῷ φ. 3β· « +Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν ἁγίων δύο. Κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, φέρων ἀκροστιχίδα· Ὕμνοις κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέα». — β') Φύλλ. 4α. «Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· «Ὦ τῶν καλῶν δοτήρ, χάριν μοι δὸς λόγου». — γ') Φύλλ. 13α. «Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε' τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ποιοῦμεν ἀγρυπνίαν». Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἐν τῷ φ. 24α· «Κανὼν τοῦ ἁγίου φέρων ἀκροστιχίδα· Ἀθανάσιον ὑμνῶν ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν». Ἐν τῷ φ. 25β· «Ἕτερος κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Ἔμπνευσον ὦ πάτερ λόγον σοὶ προσφέρειν». — δ') Φύλλ. 39β. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς', μεθέορτα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου». Ἀρχ. «Στιχηρά, ἦχος πλ. β'» κτλ. Ἀπὸ φ. 42 κέ. «Κανὼν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ὅταν καὶ τὸ καλλίγιον αὐτοῦ ἀσπαζώμεθα». Ἀρχ. «Ὠδὴ α'. Δεῦτε λαοί: — Δεῦτε πληθὺς * τῶν μοναζόντων» κτλ. Ἀπὸ φ. 46α κέ. ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Ἀθανάσιος ἀρετῆς ἐστι στῦλος». Ἀπὸ φ. 46β κέ. «Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου Σισώη» εἰς ἦχον πλ. δ'. Ἀρχ. «Πάθεσι νεκρωθέντα ζώωσόν με, πάτερ».

2. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 71α-78α.

3. Κανὼν Γεωργίου ὑμνογράφου εἰς τὴν ὁσίαν Μάρθαν, φ. 78β-82α. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ κανὼν ψάλλεται εἰς τὰς δ' τοῦ μηνός, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Τῆς ὁσίας Μάρθας μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θαυμαστοορείτου: — Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ ἐκτινάξαντι. Ποίημα Γεωργίου: — Τῷ θείῳ ἔρωτι τετρωμένη» κτλ. Μεταξὺ τῶν φ. 82α-83 «στιχηρὰ ἦχος δ'» εἰς τὴν ὁσίαν Μάρθαν.

**19**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 68 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Φύλλα ἄγραφα· 36, 43, 44, 51. Διάφοροι γραφαὶ τῶν ἐτῶν 1777 (φ. 1-40), 1797 (φ. 52-68), 1823 (φ. 45-50). Τὰ κείμενα μονόστηλα. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 1α· «+Ἀφιεροῦται τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου παρὰ τοῦ ἱεροδιακόνου Γρηγορίου Ἁγιοταφίτου Χίου. Ἔτους σωτηρίου ͵αωϟδ'»».

1. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὴν ὁσίαν Ματρώναν. Ἀρχ. «Μηνὶ Ὀκτωμβρίου: κ', μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος. Ἑσπέρας προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου. — Τοὺς σοὺς ἀγῶνας Ματρώνα» κτλ., φ. 1α. — Φ. 4β Ὁ κανὼν εἰς τὴν ὁσίαν Ματρώναν μετ' ἀκροστιχίδος· «Ματρώναν ὑμνῶ τῆς Χίου τὴν προστάτιν». — Φ. 6β. Βίος ἐπίτομος τῆς ὁσίας Ματρώνας.

2. Ἀθανασίου Λινδίου ᾀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον ἀρχιεπίσκοπον Μυτιλήνης (Μαΐου ις' ἐκ μεταθέσεως ἀπὸ ζ' Ἀπριλίου [1]) καὶ βίος αὐτοῦ ἐπίτομος, φ. 10α. Ἐν τῷ φ. 19α δύο «Μελετίου [2] μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου Γεωργίου Μιτυλήνης» καὶ στίχοι ὀκτώ, οἱ ἑπόμενοι·

> Τῇ παρακλήσει τοῦ χατζῆ Δημιτρίου
> τοῦ Μιτυλίνης, ἁγίου Γεωργίου,
> Συντεθέμην ἅπασαν ἀκολουθίαν,
> καίπερ μὴ ἔχων ὡς πρέπει τὴν σοφίαν,
> Ἀαθανάσιος Λίνδιος Ἰβηρίτης·

[1] Ἡ μετάθεσις κατὰ τὸν κώδικα ἐγένετο «διὰ τὸ ἐμπίπτειν ἔσθ' ὅτε τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Ἑβδομάδι».

[2] Νοητέος ὁ ἐκ Τενέδου Μελέτιος πατριάρχης Κ/πόλεως (5 Νοεμβρ. 1768—11 Ἀπρ. 1769).

μελανείμων, ἄναγνος, ὁ ῥακενδύτης: —
Ἐξ εὐλαβείας κ' ἀγάπης τῆς τῶν δύω:
τῆς πρὸς τὸν Δημήτριον καὶ Γεώργιον θεῖον:

3. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ὅσιον Γρηγόριον ἐπίσκοπον Ἀσσοῦ (Ἰουλίου ι') καὶ βίος αὐτοῦ ἐπίτομος, φ. 20α. Ἐν τῷ φ. 35β· «Μεγαλυνάριον τοῦ πατριάρχου Μελετίου Κων»σταντινουπόλεως καὶ «ἕτερον τοῦ γραμματικοῦ Δημητρίου». Αὐτόθι· «Αι παροῦσαι τρεὶς ακολουθίαι, τὴς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρόνης τὴς Χιοπολίτιδος, καὶ τῶν ἔν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν τοῦ τε Γεωργίου, ἀρχίεπισκόπου Μιτυλήνης καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσοῦ ἐγράφησαν κατά το: ͵αψοζ^ον, ἔτος ἐν μηνὶ, Ἰουλίου: κη^ω: διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου, τοῦ πίκλην Φωτί, τοῦ ἐκ τὴς νήσου Μιτυλίνης. Εὔχεσθαι οἱ ἐντυγχάνοντες τὸ παρὸν βιβλιαρίδιον».

4. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ὅσιον Μιχαὴλ ὁμολογητήν, ἐπίσκοπον Συνάδων (κγ' Μαΐου), φ. 37-42. Ἀρχ. «Ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψάλλομεν τὸ *Μακάριος ἀνὴρ* εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*. Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου: — Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε» κτλ.

5. «Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Χαραλάμπη, ψαλλόμενος ἐν φόβῳ πανώλης». Ποίημα Ἰωάσαφ. Ἀρχ. «Τῷ ἀθλοφόρῳ Χαραλάμπῃ προσέλθωμεν» κτλ., φ. 45 κέ. Ἐν τῷ φ. 50α· «1823: Ἰουνουαρίου: 18: Μιτυλήνη:—Ἐγράφθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ δούλου τοῦ ἁγίου Θεοῦ Φωτεινοῦ Γεωργίου Γρημανίδη τοῦ ὄντος μου ἐν τῇ νήσῳ Μιτυλήνη, καὶ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου νὰ μὰς ἀπαλάξῃ: — καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις πέφυκε: — κἀμοῦ τοῦ Φωτεινοῦ Γεωργίου Γρημανιάδους».

6. «Βίβλος περιέχουσα ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Θεράποντος: ψαλλομένην κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ Μαΐου μηνὸς, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὴν ἐν τοῖς Μηναίοις ὡς δεῖ γεγραμμένην κατὰ τὴν τάξιν τε καὶ τὸ ἔθος τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, ἐγράφη ἐνταῦθα ἀνελειπῶς διὰ προτροπῆς τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Μιτυλήνης κυρίου Ἱερεμίου, καὶ

διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου Ἱεροθέου Λεσβίου, ἥτις καὶ ἀφιερώθη τῷ πανσέπτῳ καὶ θειοτάτῳ ναῷ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου. ἐγράφη δὲ ἐν Μιτυλήνῃ ἐν ἔτει σωτηρίῳ: ͵αψηζ$^{ω}$ ἐν μηνὶ Μαΐῳ λα$^{η}$: Μέμνησθε δέ μου ἀδελφοὶ τῆς ἐπιμελείας, καὶ σύγγνωτέ μου τῆς πρὸς τὸ γράφειν ἀπειρίας: — Ἱερόθεος ἱερομόναχος Λέσβιος καὶ ἐφημέριος τοῦ αὐτοῦ ναοῦ», φ. 52-68. Ἀρχ. «Μηνὶ Μαΐου κζʹ. τοῦ ἁγίου ἐνδ. ἱερομάρτυρος Θεράποντος. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 68$^{β}$ «Μεγαλυνάριον· ποίημα κὺρ Ἀγαπίου». Αὐτόθι· «Ἕτερον μεγαλυνάριον ποίημα τοῦ αὐτοῦ». Καὶ πάλιν αὐτόθι· «Ταῦτα τὰ ἔπη συνετέθησαν παρ' αὐτοῦ τοῦ κὺρ Ἀγαπίου ἀρχιδιακόνου τοῦ ἁγίου Μιτυλήνης Παρίου». Εἶτα στίχοι·

Μνήσθητι δέσποτα Χριστέ, κἀμοῦ τοῦ ἀναξίου,
λιταῖς τοῦ σοῦ Θεράποντος, Ἀγαπίου Παρίου.
τοῦ ἐπιδιορθώσαντος δέλτον τὴν τοῦ ἁγίου,
χάριν εὑρεῖν καὶ ἔλεος παρὰ σοῦ τοῦ Κυρίου.
τοῦ ἀρχιδιακόνου τε αὐτοῦ τοῦ Μιτυλήνης,
Ἱερεμίου τοῦ σοφοῦ, τοῦ ὄντος ἐκ τῆς Κρήτης: —
Ἐν ἔτει τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τε,
πέμπτῳ τῷ σωτηρίῳ δὲ τῷ ὀγδοηκοστῷ τε.
οἱ ἱερεῖς οἱ ψάλλοντες μέμνησθέ μου πλουσίως,
τῶν δὲ σφαλμάτων ἕνεκα μὴ μέμνησθε τελείως.
τῆς γνώμης — — — — — — — — —

**20.** (Ἐκ τῶν τοῦ πατριάρχου Νικοδήμου Ἱεροσολύμων, ἀριθ. 8. Ἴδε Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 182). Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 28, νῦν μήκ. 0,21, πλ. 0,172.—Ματθαίου Τζιγάλα πασχάλιον παντοτεινόν, φ. 1$^{α}$. — «Προγνωστικά, τοῦ καιροῦ», φ. 13$^{α}$. — «Κανόνιον τοῦ εὑρίσκειν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγεννῶν καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἀκόλουθα», φ. 23$^{β}$. — Κανόνες τῆς ἀεροκρασίας συνταχθέντες ὑπό τινος ἐμπείρου γεωργοῦ», φ. 20$^{β}$.— «Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν», φ. 24$^{β}$. — «Προγνωστικὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ καιροῦ ἐκ τῶν ἀραχνῶν», φ. 26$^{β}$.

**21.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων β' +206 μήκ. 0,208, πλ. 0,14 Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν δυσὶ παραφύλλοις εὑρισκομένοις πρὸ τοῦ κυρίου τεύχους ὑπάρχει «Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐπισκόπου Καισαρείας κεφάλαιον ιη^ον: Περὶ Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραίας ἐν ἀκροστιχίδι τῶν τῆς μαντείας ἐπῶν τὸν Κύριον καὶ τὸ πάθος δηλούσης». Εἶτα ἀσήμαντά τινα σημειώματα.

1. Νικήτα Σερρῶν ἑρμηνεία εἰς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. — α') Εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα, φ. 1^α.—β') Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, φ. 11^α. — γ') Εἰς λόγον ἁγίας Πεντηκοστῆς, φ. 84^β. — δ') Εἰς λόγον Γρηγορίῳ ἀδελφῷ Βασιλείου, φ. 112^α. — ε') Εἰς λόγον Βασιλείῳ Καισαρείας, φ. 118^β.

2. «Ἐν ποίοις μέρεσιν ἕκαστος τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὸ Εὐαγγέλιον ἐκήρυξεν». Ἀρχ. «Ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν» φ. 169^β.

3. Μικρά τινα κείμενα, οἷον περὶ τῶν δώδεκα πηγῶν, «εἰς τοκιστὰς» κτλ., φ. 170^β. — «Ἀποφθέγματα τοῦ Θαλοῦ», Διογένους κλπ., φ. 171^β.

4. «Τοῦ αὐτοῦ Θεολόγου πατρὸς ἴαμβοι παραινετικοὶ μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον. Ἑρμηνεία τοῦ Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ», φ. 172^α.

5. «Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγράμματα ἐπικήδ(ε)ια, εἴτε ἐπιτάφια εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, διὰ στίχων ἡρωελεγείων συντιθέμενα, συναχθέντα καὶ ἑρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παμφλαγόνος, δυοκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ἅπερ ἐπάνω τοῦ Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθεικεν. Ζαχαρίου ἱερέως οἶμαι εἶναι καὶ ταύτην τὴν παράφρασιν καὶ οὐχ ἑρμηνείαν Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ λεγομένου, τοῦ καὶ τὰ ἕτερα ἑρμηνεύσαντος τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἔπη». Ἀρχ. «Παράφρασις α'. Ἀρχή. Σῶμα δίχα ψυχῆς» κτλ., φ. 186^α.

6. «Ἀποδημία Παύλου τοῦ ἀποστόλου». Ἀρχ. «Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο» κτλ., φ. 188^α.— «Εὐθαλίου διακόνου περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύγματος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διὰ μαρτυρίου αὐτοῦ τελειώσεως», φ. 188^β. Εἶτα ὑποθέσεις Εὐθαλίου καὶ Θεοδωρήτου εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου, φ. 190^β-203^β.

7. Διάφορα μικρὰ κείμενα ἀνεπίγραφα, φ. 204-206. Ἀρχ. «Αἱ πτέρυγες τῶν ἀγγέλων τὸ ὕψος δηλοῦσι» κτλ.

**22**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων δ' +324 μήκ. 0,22, πλ. 0,165. Τὰ φύλλα 138-140 ἀποκοπέντα ποτὲ λείπουσι νῦν τῷ τεύχει. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τοῦ φ. α'· «Τὸ παρὸν βιβλίον πατερικὸν σὺν τοῖς ἄλλοις εἶναι τοῦ ἁγίου Σάββα». Ἐν τοῖς φ. β'-δ' πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει περιεχομένων κειμένων.

Πατερικὸν ἀνορθόγραφον.—α') «Λόγος ἁπλὸς καὶ ὠφέλιμος κατὰ πολλὰ περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἔργου τῆς ἁγίας Κυριακῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἑορτῶν μεγάλων, καὶ ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι . . . ἐν τῇ ἁγίᾳ Κυριακῇ διπλῆν ὑποστήσονται τὴν ζημίαν· καὶ ⟨κατὰ⟩ μεθυόντων καὶ χορευόντων». Ἀρχ. «Πᾶσαν νύκτα καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν» κτλ., φ. 1α.—β') «Λόγος ὠφέλιμος περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἐν κενοδοξίᾳ καὶ ὑπερηφανείᾳ εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν». Ἀρχ. «Δὲν ἀγαπᾷ ὁ φιλάνθρωπος» κτλ., φ. 6β.—γ') Ἰωάννου Χρυσοστόμου «περὶ τοὺς ἱερεῖς, πῶς πρέπει νὰ περιπατοῦν τὸν κόσμον». Ἀρχ. «Πρέπει τοὺς ἱερέας νὰ εἶναι ἐν εἰρήνῃ» κτλ., φ. 8β. —δ') «Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Χριστοῦ, ἠγαπημένου παρθένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Ἐγὼ Ἰωάννης μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπῆγα εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος» κτλ., φ. 9α.— ε') «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου. Λόγος με». Ἀρχ. «Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, θαυμαστὸν εἶναι ὅσοι ἤκουσαν» κτλ., φ. 14β. — ϛ') «Τῷ αὐτῷ μηνὶ κϛ'. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἐπιστηθίου παρθένου ἠγαπημένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ἀπόστολος» κτλ., φ. 25β.— ζ') Διήγησις περὶ «τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Σαραπίου». Ἀρχ. «Ἐδιήγησεν ἡμᾶς ὁ ἀββᾶ Σαραπίων», φ. 34α. — η') «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομα(σθεί)σης Μαρῖνος. Λόγος». Ἀρχ. «Εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον» κτλ., φ. 38α. — θ') «Διήγησις περὶ τοῦ μοναχοῦ ὁποῦ ἤθελεν νὰ γένῃ ὡσὰν τὸν Ἰσαὰκ καὶ ὡσὰν τὸν Ἰα-

κώβ καὶ τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολος». Ἀρχ. «Ἕνας μοναχὸς ἦτον εἰς τὴν ἔρημον» κτλ., φ. 41$^α$. — ί) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Νικήτα». Ἀρχ. «Ὁ τῆς ἀληθείας λόγος» κτλ., φ. 44$^α$. — ια') «Διήγησις ψυχωφελὴς περὶ (*κῶδ.* ψυχοφελοῦς καὶ) πίστεως εἰλικρινοῦς». Ἀρχ. «Διηγήσατό τις τῶν πατέρων ὅτι ἦτον ἕναν μοναστήριον γυναικεῖον ἔξω μερέα τῆς Ἀντιόχειας» κτλ., φ. 49$^α$. — ιβ') «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου. Συγγραφὴ παράδοξος» (?). Ἀρχ. «Ἕνας ἀββᾶς ἐζήτησεν» κτλ., φ. 51$^α$. — ιγ') «Περὶ τοῦ μοναχοῦ ὁποῦ ἐκατοίκησεν εἰς τὸ σπήλαιον καὶ τὸν ἐπλάνησαν οἱ δαίμονες διὰ τὴν ὑπερηφάνειαν». Ἀρχ. «Διηγήσατο ἡμῖν ἕνας» κτλ., φ. 55$^β$.— ιδ') «Μηνὶ Ἰουαννουάριος τῇ ζ' τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου». Ἀρχ. «Ἐπὶ τὴν αὔριον» κτλ., φ. 59$^α$. — ιε') «Περὶ τοῦ μαγιστριανοῦ τοῦ τὸν νεκρὸν ἐδύσαντος» (= ἐνδύσαντος?). Ἀρχ. «Ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἁγίους ἔλεγέν τις» κτλ. φ. 60$^β$. — ις') «Διήγησις πανωφέλιμος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου». Ἀρχ. «Πορευόμενός ποτέ τις» κτλ., φ. 62$^α$. — ιζ') «Κατὰ τῆς ὑπερηφανίας ὑπόδειγμα ὡραιότατον». Ἀρχ. «Κατὰ πολλὰ εἶναι μεσιτὴ εἰς ὅλους ἡ κατηραμένη ὑπερηφανία» κτλ., φ. 67$^α$.—ιη') «Περὶ ἀγάπης ἕτερον ὑπόδειγμα ἐβγαλμένον ἀπὸ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, τὸ ὁποῖον εἶναι ὡραῖον περισσὰ καὶ πανευφρόσυνον εἰς δόξαν τῶν γυναικῶν». Ἀρχ. «Πολλὲς γυναῖκες ἐκάμασιν ἀνδραγαθίας», φ. 72. — ιθ') «Διήγησις ὠφέλιμος περὶ ἱερωσύνης». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις ὅταν ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος» κτλ., φ. 81$^α$. — κ') «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Νήφωνος τοῦ ἐρημίτου καὶ μερικὴ διήγησις. Λόγος ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ὁ μακάριος καὶ δοῦλος», φ. 85$^α$. — κα') «Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης ὡραῖος». Ἀρχ. «Ἀπὸ ὅλες τὲς ἀρετὲς» κτλ., φ. 101$^α$.—κβ') Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἀρχ. «Ἀφότις ὁ κύριός μας» κτλ., φ. 112$^α$. — κγ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «Βίον καὶ πολιτείαν» κτλ., φ. 127$^α$. — κδ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. «Εἰς τὸν τόπον τῆς δευ-

τέρας τῶν Καππαδόκων» κτλ., φ. 134β. — κε') «Ἐκ τῶν Γεροντικῶν» διήγησις. Ἀρχ. «Γέρων τις ἐκάθητο μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ» κτλ., φ. 141α. — κς') «Ἑτέρα περί τινος παρθένου». Ἀρχ. «Διηγήσατό μοί τις γέρων, ὅτι ἦν τις παρθένος πρεσβύτισσα» κτλ., φ. 141β. — κζ') «Περὶ ἀκτημοσύνης ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου περί τινος στυλίτου». Ἀρχ. «Στυλίτης ἐν Ἐδέσσῃ τῇ πόλει» κτλ., φ. 143α. Εἶτα ἕτερα περὶ ἀκτημοσύνης ἐν τῷ βίῳ τῆς ἁγίας Εὐγενίας, ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσίου Ἰσαὰκ καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου Μαξίμου, περὶ ἀνεξικακίας, καὶ πολυάριθμοι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, Λαυσαϊκοῦ, Πατερικοῦ, φ. 145-154. — κη') «Περὶ προχειρίσεως ἐξουσιῶν καὶ ὅτι πάσας τὰς ἐξουσίας οὐ προχειρίζεται ὁ Θεός, καὶ ὅτι προχειρίζει καὶ ἀναξίους ὁ Θεὸς πρὸς παιδείαν τῶν ἁμαρτανόντων». Ἀρχ. «Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος» κτλ., φ. 155α. — κθ') Τεμάχη Χρυσοστόμου, Ἀναστασίου Σιναΐτου, ἐκ τῆς Ἐξόδου, Ἐπιφανίου Κύπρου, Λαυσαϊκοῦ, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἀλεξάνδρου πρὸς Εὐσέβιον Ἀλεξανδρείας, φ. 155β-161.—λ') Τεμάχιον βίου τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, ἕτερα Ἐφραὶμ Σύρου, Γεροντικοῦ, Χρυσοστόμου, ἀββᾶ Ἰσαάκ, Ἐπιφανίου Κύπρου, Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Νηστευτοῦ, φ. 162-172α. — λα') «Ὑποδείγματα μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως καὶ συγχωρήσεως ἁμαρτιῶν, καὶ περὶ ἐξόδου ψυχῆς» φ. 172α. — λβ') Τρεῖς διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ. Ἀρχ. «Τίς ποτὲ μετανοήσας ἡσύχασεν» κτλ., φ. 173α κέ. — λγ') «Διάλεξις περὶ ἐξόδου ψυχῆς». Ἀρχ. «Μετὰ τοῦ ἀοιδίμου πρεσβυτέρου Πέτρου» κτλ., φ. 175β. — λδ') Τεμάχη Μαρκιανοῦ ἐρημίτου, Μάρκου ἐρημίτου, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Βασιλείου Καισαρείας, Νείλου, Γρηγορίου Θεολόγου, Πατερικοῦ, φ. 178-183. — λε') «Περὶ τί εἶναι αἱ μερίδες καὶ περὶ ποίους συμφέρει νὰ προσφέρωνται». Ἀρχ. «Αἱ μερίδες εἶναι ἀντὶ τῶν προσώπων» κτλ., φ. 183β. — λς') «Διὰ ποίας αἰτίας γίνονται τὰ μνημόσυνα μετὰ θάνατον τῶν ἀνθρώπων εἰς γ', θ' καὶ μ'». Ἀρχ. «Ὁ ἄνθρωπος δεῖ ὅταν ἀποθάνῃ» κτλ., φ. 184α. — λζ') «Ὅτι οὐ δεῖ κρίνειν τοὺς ἱερεῖς εἴτε δικαίους εἴτε ἀδίκους, ἢ ἐξετάζειν αὐτούς, καὶ ὅτι οὐ

δεῖ ὁρᾶν τὰ παρ' αὐτῶν τελούμενα». 'Αρχ. «Συμβαίνει γὰρ λαϊκοὺς ἐν εὐσεβείᾳ ζῆν» κτλ., φ. 184. — λη') Διήγησις ἐκ Γεροντικοῦ, ὅρασις καὶ θαῦμα ἐπὶ βασιλέων Λέοντος καὶ 'Αλεξάνδρου, διήγησις περί τινος διακόνου, φ. 115α-187. — λθ') «Σχολαρίου φοβερὸν καὶ ἐπικίνδυνον τοῖς ἀσθενέσι κατὰ ψυχῆς ἀναδέχεσθαί τινας ἐξαγορίας, καὶ πῶς τὰ τοιαῦτα μετέρχεσθαι χρή». 'Αρχ. «Τινὲς τὸ τῆς ἀναδοχῆς κρῖμα» κτλ., φ. 187. — μ') Τεμάχη ἀββᾶ 'Ισαάκ, 'Εφραὶμ Σύρου, ἀββᾶ 'Ησαΐου, 'Ιωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, Λαυσαϊκοῦ καὶ Μακαρίου 'Αλεξανδρέως, φ. 188 κέ. — μα') «Ὅτι μέγα τῆς συκοφαντίας τὸ ἁμάρτημα καὶ ὅτι πρὸς δόξαν τῶν συκοφαντουμένων ἐστί, καὶ ὅτι οἱ συκοφάνται οὐ φεύξονται τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς», φ. 197. — μβ') Τρεῖς διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, φ. 199β. — μγ') Τεμάχιον Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου «θαυμαστόν». 'Αρχ. «'Ενόσῳ περὶ τὰ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἔργα διηγοῦμαι» κτλ., φ. 201α. — μδ') Τεμάχιον 'Αντιόχου τοῦ Πανδέκτου. 'Αρχ. «Δεῖ ἡμᾶς καὶ τοῦτο εἰδέναι» κτλ., φ. 202β. — με') 'Εκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ περί τινος τεθνεῶτος. 'Αρχ. «'Εν τοῖς Τουδώρεος πόλεως μέρεσι» κτλ., φ. 203α. — μϛ') «Ὅτι οὐ δεῖ θάπτειν νεκροὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ». 'Αρχ. «Ὅτι ζωή. Εὐλαβέστατος ἀνὴρ Φῆλιξ ὁ τῆς πόλεως τοῦ Πόρτου ἐπίσκοπος», φ. 205. — μζ') «Περὶ τῶν βιούντων περὶ 'Ινδίας ἐθνῶν καὶ περὶ τῶν Βραγμάνων ἤγουν τῶν μακάρων». 'Αρχ. «Ἡ πολλή φιλοπονία σου» κτλ., φ. 207 κέ. — μη') «'Απόδειξις ἐναργὴς περὶ τῆς θείας καὶ ἐνδόξου σαρκώσεως τοῦ κ. ἡ. 'Ιησοῦ Χριστοῦ». 'Αρχ. «'Εν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως 'Ιουστινιανοῦ» κτλ., φ. 211α. — μθ') Τεμάχη διάφορα ἐκ τοῦ Λειμωναρίου καὶ τοῦ Πατερικοῦ, φ. 216 κέ. — ν') «Περὶ ἐλεημοσύνης» τρεῖς διηγήσεις ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, φ. 227 κέ. — να') Τεμάχιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Λουκᾶ τοῦ ἐν 'Ελλάδι. 'Αρχ. «Ὁ ὅσιος Λουκᾶς ὁ Νέος παιδίον» κτλ., φ. 230α. — νβ') Τεμάχιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου. 'Αρχ. «Τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου» κτλ., φ. 230α. — νγ') Τεμάχιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. 'Αρχ. «Ὁ ἅγιος οὗτος εἶχε συνή-

θειαν» κτλ., 230β.—νδ') Τρεῖς διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ περί τινος Μανιχαίου, περὶ μοναχοῦ τινος Θηβαίου καὶ περὶ πόρνης τινός, φ. 231 κἑ. — νε') «Διήγησις καὶ ὀπτασία ὠφέλιμος ὀρθοδόξου τινὸς Δημητρίου, συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου προτροπῇ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου αὐτοῦ κυρίου Διονυσίου καὶ ῥήτορος, συντεθεῖσα δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ Λαυρεντίου ἱερομονάχου». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐλάτε νὰ ἀκούσετε φοβερὰ» κτλ., φ. 233α. — νς') Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος καὶ ὡραία ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου». Ἀρχ. «Ἀκούσατε μίαν διήγησιν» κτλ., φ. 243α. — «Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεος». Ἀρχ. «Ὡμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν» κτλ., φ. 249α.— νη') «Διήγησις περὶ κληρικῶν, ἱερέων μοναχῶν, τῶν μὴ ψαλλόντων παραδεδομένων ἄνωθεν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν» κτλ. Ἀρχ. «Ἦν τις Εὐτρόπιος ὅσιος» κτλ., φ. 253β.—νθ') «Ἐκ τῆς β' ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου». Ἀρχ. «Τῶν ἀκουόντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 254α.—ξ') «Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων μαζωμένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Εἶπέ τις τῶν ἁγίων πατέρων, ὅτι πολλὰ καλὴ εἶναι ἡ ἡσυχία» κτλ., φ. 258 κἑ.

**23**. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων γ'+348 (μήκ. 0,195, πλ. 0,135), κεκολοβωμένον, συμπληρωθὲν τῇ 14-ῃ ἑκατ. διὰ φύλλων βομβυκίνου χάρτου. Φύλλα μεμβράνινα· 1-18, 21-26, 39, 48-348. Φύλλα βομβύκινα· α'-γ', 19, 20, 24-38, 40-47. Διῄρητο ὁ κῶδιξ ἐξ ἀρχῆς εἰς μγ' τετράδια ἠριθμημένα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Τέσσαρα κοσμήματα ἐρυθρόχροα τετραγώνου σχήματος (φ. 3α, 105α, 169α, 273α). Ἐπιγραφαὶ καὶ λειτουργικαὶ ὁδηγίαι ἐν ταῖς ᾤαις ἐρυθρόγραπτοι· ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Φύλλα μεμβράνινα ἄγραφα· 104, 348. Ἄγραφα ἐξ ἀρχῆς ἦσαν καὶ τρία ἕτερα φύλλα, τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 168, 227, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν (τῇ 13-ῃ ἑκατ.) ἐκολλήθησαν ἰσάριθμα μεμβράνινα εἰκόνας ὁλοσελίδους ἔχοντα (νῦν δὲ ὅλως ἐφθαρμένας) τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου. Πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Ματ-

θαίου (φ. β′) τρία φύλλα βομβύκινα, ὧν τὸ β′ καὶ τὸ γ′ περιέλαβον πρόσθετον πίνακα τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. Κείμενον Ματθαίου φ. 1α-102α, Μάρκου μετὰ πίνακος τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ φ. 102β-165β, Λουκᾶ μετὰ τοῦ πίνακος κεφαλαίων φ. 165β-270β, Ἰωάννου φ. 273α-347β.

**24**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 324 μήκους 0,20, πλ. 0,143. Φύλλα ἄγραφα· 116, 254, 286, 287. Τρεῖς διάφοροι γραφαὶ τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 229β· «Χεὶρ Ἀγαπίου εὐτελοῦς ῥακενδύτου». Εἶτα· «Χεὶρ Ἀθανασίου Συλϊγάρδου του Τζοῦλο»· ἀλλὰ τὸ ὄνομα «Τζοῦλο» διαγεγραμμένον.

«Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσαι καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ἐν τῇ τῆς ἁγίας Ἄννης σκήτῃ ἀσκήσαντος», φ. 1-115. Ἀρχ. «Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου. Δεῖ τὸν μοναχὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασι» κτλ., φ. 1α. Περιέχονται ἐνταῦθα σὺν ἄλλοις τὰ ἑπόμενα κείμενα [1]. — α′) «Τοῦ ἁγίου Βασιλείου λόγος περὶ ἀσκήσεως. πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν» κτλ., φ. 2β.—β′) «Εὐαγρίου ὑποτύπωσις μοναχικὴ ἀσκήσεως». Ἀρχ. «Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ» κτλ., φ. 7β.— γ′) «Νικηφόρου μοναχοῦ λόγος περὶ φυλακῆς καρδίας». Ἀρχ. «Ὅσοι τῆς μεγαλοπρεποῦς«, φ. 17α.—δ′) «Στίχοι τῆς ἱερᾶς προσοχῆς τοῦ Νέου Θεολόγου». Ἀρχ. «Ὅστις βούλεται τὸ φῶς» κτλ., φ. 19β. — ε′) «Ἐκ τοῦ Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου περὶ τῆς τρίτης προσευχῆς». Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ περὶ τῆς τρίτης», φ. 19β.— ϛ′) «Τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ συμβουλία νοὸς περὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν». Ἀρχ. «Ἄκουε ψυχὴ λογικὴ» κτλ., φ. 117α. — ζ′) «Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου». Ἀρχ. «Μηδαμῶς ἕνεκεν τῆς χρείας τοῦ σώματος» κτλ., φ. 121β. — η′) «Νείλου μοναχοῦ εἰς τοὺς ὀκτὼ λογισμούς». Ἀρχ. «Περὶ γαστριμαργίας. Ἀρχὴ καρποφορίας

[1] Τὸ σύνολον τῶν κειμένων ἴδε παρὰ Κλεόπᾳ Κοικυλίδῃ ἐν τοῖς Καταλοί ποις, σ. 53—63.

ἄνθος» κτλ., φ. 122β. — θ') Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου «λόγος περὶ τῆς ἀδιαλείπτου νηστείας καὶ τοῦ συνάξαι ἑαυτὸν ἐν ἑνὶ τόπῳ καὶ τί τὰ ἐκ τούτων γινόμενα· καὶ ὅτι ἐν γνώσει τῆς διακρίσεως ἐδιδάχθη τὴν ἀκρίβειαν τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων». Ἀρχ. «Ἐν πολλῷ καιρῷ πειραζόμενος» κτλ., φ. 133β. — ι') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας, τάξεως μοναχικῆς, πολιτείας, συντομίας τε καὶ διαφορᾶς» κτλ. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς βίας», φ. 143α. —ια') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὁδῶν πλησιάζειν Θεῷ ποιουσῶν» κτλ. Ἀρχ. «Μὴ νομίσῃς ὦ ἄνθρωπε», φ. 144β. — ιβ') «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρός τινα ἀδελφὸν ἀγαπῶντα τὴν ἡσυχίαν» κτλ. Ἀρχ. «Διότι γνωρίζω σε», φ. 148β. — ιγ') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπομονῆς τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ πόση ἀντίληψις ἐν αὐτῇ». Ἀρχ. «Ὅσον καταφρονήσει ἄνθρωπος», φ. 152β.—ιδ') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Χάρις μετὰ χάριν ἐδόθη», φ. 155β. — ιε') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ συνέρχεσθαι ταῖς θλίψεσι τοῦ σώματος τῶν σπουδαίων». Ἀρχ. «Εἶπέ τις τῶν ἁγίων» φ. 157β. — ις') «Τοῦ αὐτοῦ πῶς ὀφείλει ὁ διακριτικὸς ἐν ἡσυχίᾳ καθέζεσθαι». Ἀρχ. «Ἄκουσον ἀγαπητέ», φ. 158β. — ιζ') «Ἐπιστολὴ ὡραιοτάτη ἀββᾶ τινος ἐναρέτου, πεμφθεῖσα πρός τινα πνευματικὸν ἐρωτήσαντα αὐτόν· ἁρμόζει δὲ αὐτὴ παντὶ μοναχῷ κελλιώτῃ» Ἀρχ. «Ἐδεξάμην σου, πάτερ πνευματικέ, τὴν θεοφιλῆ ταύτην γραφὴν» κτλ., φ. 163α. — ιη') «Γρηγορίου Νύσσης περὶ τῶν ἐν ἀνέσει βιούντων». Ἀρχ. «Οἱ ἐν ἀνέσει ζῶντες» κτλ., φ. 171α. — ιθ') Τεμάχη Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἐπιφανίου Κύπρου, Ἰωάννου Σχολαστικοῦ, Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, φ. 171β κέ.—κ') «Τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγος, ὃς ὀφείλει καθ' ἡμέραν ἀναγινώσκεσθαι». Ἀρχ. «Τὶς τῶν πατέρων τῶν ἁγίων» κτλ., φ. 176α. — κα') «Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἐδέσσης νουθεσία πρὸς τοὺς ἐν ὑπακοῇ». Ἀρχ. «Πατρὶ συνοικήσας πνευματικῷ» κτλ., φ. 177α. — κβ') Τεμάχιον ἀνωνύμου «περὶ ἐγκρατείας». Ἀρχ. «Ἁρμόδιός ἐστι τοῖς πᾶσιν ἐγκράτεια» κτλ., φ. 177.—κγ') «Δύο ὁδοὶ σύντομοι σωτηρίας». Ἀρχ. «Μία ὁδὸς α'. Ἄφες καὶ ἀφεθήσονταί σοι» κτλ., φ. 182α.—κδ')

«Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου λόγος περὶ διαγωγῆς μοναχῶν ἀρχαρίων». Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ», φ. 182β. — κε΄) Τεμάχη Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ἰσαὰκ Σύρου, Βασιλείου Καισαρείας, φ. 188 κέ. — κς΄) Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου «πῶς δεῖ καθέζεσθαι ἐν τῇ εὐχῇ». Ἀρχ. «Ποτὲ μὲν ἐπὶ σκάμνου τὸ πλεῖστον» κτλ., φ. 194α.—κζ΄) «Τοῦ ἁγίου Δωροθέου περὶ μοναχῶν». Ἀρχ. «Ὁ κόσμος σταυροῦται», φ. 208β.— κη΄) Ἐπιφανίου Κύπρου τεμάχιον. Ἀρχ. «Ὁ μέντοι γε διαδράναι» κτλ., φ. 213α. — κθ΄) «Παράδειγμα ἐκ τοῦ ἀββᾶ Παχωμίου». Ἀρχ. «Τὸν γύρον τοῦ κόσμου ὁδεύσαντας» κτλ., φ. 214α. — λ΄) «Τοῦ ἀββᾶ Ἠσαΐου» τεμάχιον. Ἀρχ. «Ταπείνωσίς ἐστι τὸ λογίζεσθαι» κτλ., φ. 214α.— λα΄) «Ὅτι μέγα κακὸν ἡ λαθροφαγία· διὸ καὶ μόνη δύναται τὸν μοναχὸν ἀπολέσαι. Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου». Ἀρχ. «Μονάστριά τις ἐκ τοῦ μοναστηρίου» κτλ., φ. 218β. — λβ΄) «Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου λόγος λς΄». Ἀρχ. «Ἀγωνιῶ ἀδελφοὶ καὶ φρίττω», φ. 219β.— λγ΄) «Τοῦ ἁγίου Νείλου κεφάλαιον ρνβ΄». Ἀρχ. «Εἰ βούλῃ ἀληθῶς προσεύξασθαι» κτλ., φ. 224β. — λδ΄) «Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέου λόγος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας. Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ., φ. 226β. — λε΄) «Περὶ ἐλπίδος». Ἀρχ. «Γέρων τὶς ποτέ φησιν ἐν τῷ τῶν παναγίων νηστειῶν καιρῷ» κτλ., φ. 230α. — λς΄) Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν» κτλ., φ. 235β. — λζ΄) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος τοῖς τὴν ἀσκητικὴν μετερχομένοις πολιτείαν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος», φ. 242β. — λη΄) Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, γινώσκετε ὅτι ἀφ᾽ οὗ γένηται εὐχὴ καὶ σφραγισθῇ ἡ τράπεζα» κτλ., φ. 252α. — λθ΄) «Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐκ τῶν χρονικῶν». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ πληρωθῆναι πεντακισχίλια ἔτη» φ. 252β.—μ΄) Ἀνεπίγραφον διήγημα. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Κ/πόλεως, ἔν τινι τῶν εὐαγεστάτων μονῶν» κτλ., φ. 253β. — μα΄) Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «ἐπιστολὴ πρός τινα γρά-

ψαντα αὐτῷ καὶ ἐρωτήσαντα περὶ ἐξομολογήσεως». Ἀρχ. «Ὑπέταξας τῇ εὐτελείᾳ ἡμῶν» κτλ., φ. 255α-266α. — μβ') Ἰωσὴφ Βρυεννίου «ὁμιλία τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ϛῃ εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου». Ἀρχ. «Πάντων τῶν συμπαρεκτεινομένων τῇ συστάσει τοῦ κόσμου ἐτῶν» κτλ., φ. 266β-285α. — μγ') Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «μαργαρῖται· κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα». Ἀρχ. «(Δ)ύο ὁδοί εἰσιν, ἀγαπητοί, ζωῆς καὶ θανάτου» κτλ., φ. 288-324.

**25**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 117 μήκ. 0,203, πλ. 0,138. Φύλλα ἄγραφα· 27, 29-31. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 17 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ ὡσαύτως, μεγάλα καὶ ἔγκοσμα Ἐν τοῖς φ. 1α καὶ 96α δύο κοσμήματα πολύχρωμα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου, ἕτερα δὲ ταινιοειδῆ ἐν τοῖς φ. 33α, 53α 81α. Ἐν τῷ φ. 32β εἰκὼν ἀκαλλὴς ὁλοσέλιδος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἔχουσα ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὸ ὄνομα «Μελετίω τῶ Συνάδων». Ἕτεραι δύο εἰκόνες Βασιλείου Καισαρείας καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐν τοῖς φ. 52β, 80β.

Ἀρχιερατικόν. — α') «Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ» η', φ. 1α. — β') «Εὐχὴ τῆς εἰσόδου», φ. 4β. — γ') «Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας», φ. 5α. — δ') «Εὐχὴ τῆς λιτῆς», φ. 5β. — ε') «Εὐχαὶ τοῦ ὄρθρου· λέγονται δὲ παρὰ τοῦ ἱερέως», τὸ ὅλον ιβ, φ. 6α.—ε') «Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας τοῦ ὄρθρου», φ. 12α. — ϛ') «Ἀρχὴ τοῦ ἑσπερινοῦ», φ. 12β. — ζ') Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 19α.— η') Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, φ. 33α.— θ') Ἡ λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου, φ. 53α. — ι') Ἡ τῶν προηγιασμένων, φ. 81α.— ια') «Εὐχὴ συγχωρετικὴ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν», φ. 94α. — ιβ') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀποστολοευαγγελίων τῆς ἑβδομάδος ὅλης, ἀλλὰ δὴ καὶ ἕτερα ἀποστολοευαγγέλια εἰς πάντας ἁγίους», φ. 96α. —ιγ') «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου», φ. 107α. — ιδ') «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου», φ. 110α. — ιε') «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβυτέρου», φ. 114α.

**26**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 344 μήκ. 0,207, πλ. 0,13.

Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 271-273. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 24 γραμμῶν. Ἐν τοῖς φ. 1-4. «Ἐκ τῶν τοῦ Νικολάου ἱεροδιακόνου τοῦ Ἁγιοταφίτου».

1. «Ἰησοῦ μου προηγοῦ καὶ φώτιζέ με. — Τοῦ Προδρόμου τοῦ φιλοσόφου κυρίου Θεοδώρου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελῳδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἔοικας ὦ ἄνθρωπε» κτλ., φ. 1α-270β.

2. Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ ἑρμηνεία εἰς τὰ τετράστιχα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ εἰς τὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπικήδεια εἰς Βασίλειον τὸν Μέγαν, κατὰ τὴν ἔκδοσιν Ζαχαρίου ἱερέως, φ. 274α-342β.

3. «[Στί]χοι ἰαμβικοὶ τοῦ φιλοσόφου κυρίου Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ, τοῦ ἑρμηνεύσαντος τά τε τετράστιχα καὶ τὰ λοιπὰ ἔπη τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου». Ἀρχ. «Σὺ μὲν σύνοψις πρακτικῆς θεωρίας» κτλ., φ., 342β. Εἶτα δίστιχον «τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Ἀνδρέου Λονδάνου φιλοσόφου» (Ἀρχ. «Σώματος Ἱπποκράτεος») καὶ «Ἰωάννου Γεωμέτρου ἐκ τῶν τοῦ Γεροντικοῦ εἰς ποιητικὴν τάξιν» κτλ. Ἀρχ. «Ἀνθεμόεις παράδεισος» κτλ., φ. 343α.

**27**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1768-ου, ἐκ φύλλων 48 μήκ. 0,202, πλ. 0,15. — «Νομοκάνονον πάνυ πλούσιον» ἐκ κεφαλαίων σιη', μετὰ πίνακος αὐτῶν (φ. 1-6). Ἀρχ. «Νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Ἐν τῷ φ. 40α· «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἰωάννου ἱερέως. - - - Ἐτελειώθην τὸ παρὸν εἰς τοὺς αψξηου Ἀπριλλίου λ' με κόπον πολὺν τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ἱερέως. ἡμέρα Τετράδη: — ἀφόντης ἤμουν στο Κωτριτζιανὶ μοναστήρει ἐφημέριος, Μπουκουρέστη Βλαχιὰ. καὶ τὸ ἔγραψα διὰ ἐνθύμησιν». Προσθῆκαι μεταγενέστεραι ἐν τοῖς φ. 40β-48.

**28**. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 226 μήκ. 0,17, πλ. 0,135. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 25 γραμμῶν. Τέσσαρα κοσμήματα τετραγώνου σχήματος, χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα, ἐν τοῖς φ. 1α, 67α, 111α καὶ 178α. Τρεῖς ὁλοσέλιδοι εἰκόνες τῶν εὐαγγελιστῶν Μάρκου (φ. 66β), Λουκᾶ (φ. 110β)

καὶ Ἰωάννου (φ. 177β). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, χρυσᾶ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐν τῷ φ. 110α ὑπογραφὴ 17-ης ἑκατ. «+ Ὁ ταπεινὸς Νεόφυτος μητροπολίτης Λύδδης». Ἐπὶ χαρτίνου παραφύλλου εὑρισκομένου εἰς τὸ τέλος τοῦ κώδικος· «1681 Δεκεμβρίου 17. ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ κομίτος μὲ φουλάμπορον καὶ ἐφενώτουν ἀπὸ τὴν δίσιν πρὸς τὴν ἀνατόλην».

**29**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 11-ης ἑκατ., μετενεχθὲν ἐκ τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάβα. Φύλλα 287 μήκ. 0,126, πλ. 0,102. Φύλλα ἄγραφα· 261-263. Τὸ κείμενον λεπτόγραφον, ἐπιμελὲς καὶ μονόστηλον ἐκ 16 γραμμῶν (0,085 × 0,065). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, τὰ δὲ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρυσᾶ ὡσαύτως.

Ψαλτήριον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, μετὰ διαφόρων ἐν ταῖς ᾤαις ἀναγνωσμάτων γεγραμμένων ὑπὸ τοῦ γράψαντος τὸ κείμενον. Διῄρηται εἰς καθίσματα. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ Θεός μου» (Ψαλμ. ζ', 6). Τέλος· «πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν» (ρμδ', 19). Εἶτα αἱ ᾠδαί, τῆς πρώτης οὔσης ἀκεφάλου καὶ ἀρχομένης ἀπὸ τῶν λέξεων· «κατάλυμα ἅγιόν σου» (α', 13). Τέλος· «ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν - - -» (προσευχῆς Μανασσῆ στίχ. 7).

**30**. «Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἔχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου χρόνου». Φύλλα μεμβράνινα 143 μήκ. 0,284, πλ. 0,205. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 12-ης ἑκατ. Τὸ φ. 2 πρόσθετον, τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ φ. 143 ἄγραφον. Ἐπὶ τοῦ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου, ἐν ᾧ κατὰ δύο σειρὰς ὑπάρχουσιν ἐννέα κύκλοι (médaillons) περικλείοντες διαφόρους εἰκόνας· καὶ τῆς μὲν πρώτης σειρᾶς οἱ κύκλοι παριστῶσι τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ, τὴν Θεοτόκον, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ, οἱ δὲ τῆς ἑτέρας τοὺς ἁγίους Συμεὼν τὸν Στυλίτην, Συμεὼν τὸν Θαυμαστοορείτην, Νικόλαον τὸν Μύρων καὶ Βασίλειον τὸν Καισαρείας. Ἕτερα κοσμημάτια σχήματος πιοειδοῦς ἢ ὀφεοειδοῦς ἐν τοῖς φ. 20β, 31β, 49β, 72α, 92α, 98β, 102β, 105β, 108β, 117β, 127α. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρώματος κιτρίνου· τούτων δὲ οὐκ ὀλίγα

μεγαλόσχημα ἔγκοσμα καὶ ἀνθρωπόμορφα, ἀπεικάζοντα οὓς ἁγίους ἔχουσιν ὑπ' ὄψει τὰ οὑτωσὶ κεκοσμημένα στιχηρά. Ἐν τῷ φ. 142β σημείωμα 18-ης ἑκατ: «ὑπάρχη χαμοῦ Ἰωακημ ἱεροδιακόνου Πελοπονησίου ἀπὸ Παλαιὰν Πάτραν».

**31.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους $\frac{1439}{1440}$-οῦ ἐκ φύλλων 452 μήκ. 0,205, πλ. 0,133. Τινὰ τούτων πρόσθετα, τὰ μὲν (φ. 429-452) τῆς 15-ης, τὰ δὲ (φ. 64, 160, 161, 220, 375) τῆς 16-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα ἐρυθρὸν σχήματος τετραγώνου. Ἐν τῷ φ. 386α· «+ ἀπὸ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. μέχρι ἐνταῦθα, εἰσὶν γράψϊμον, Ἰωσὴφ ἱερομονάχ(ου). πλὴν ἑνὸς τετραδ(ίου) τῆς Ζωηφόρου Ἀναστάσεως». Ἐν τῷ φ. 423β διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν·

+ Παμμεδέοντι πατρὶ. συν υἱέϊ πνεύματι, δόξα :·
+ Χριστὲ παράσχει, τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν:—
+ Γραφὴ γραφέντα, ἐκ χειρὸς δομεστίκου.
Ματθαίου τοῦ τάλανος, ἀλῖτου ξένου :·
+ Ἀνάκτων δόξα, καὶ κράτος ἐπὶ πάντας,
ἀναστησόν με, τὸν χαμαὶ πεπτωκότα :·
+ Ἐγράφη ἐντὸς τοῦ Βατοπεδῖ(ου). ἐν τῶ Ἁγίω
Ὄρει, ἐν ἔτη ͵ςῶ ϡῶ μηῳ: ἰνδικτιῶνος γ'
Ἡγουμενεύοντος τῶ χαιρῶ ἐκείνω, Γενναδΐου ἱερομονάχου τοῦ μ(ε)γ(ά)λ(ου) φωστῆρος. καὶ π(νευματ)ικοτά(του)
κατὰ ἀλήθειαν: +
Ἐκκλησιαρχεύοντος δὲ Δωροθέου ἱερομονάχ(ου), τοῦ Ζαβαρνϊκέως:

1. «Στιχηρὰ ψαλλόμ⟨ενα⟩ ἐν τα⟨ῖς⟩ ἐπ⟨ι⟩σ⟨ή⟩μοις ἑορταῖς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμενα τῇ ᾱη τοῦ Σεπτεβρίου. ποιήματα διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων. συνετέθησαν δὲ σαφέστατα παρὰ κῦρ Ἰωάννου τοῦ πρωτοψάλτου τοῦ Γλυκέως καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, τοῦ τε κῦρ Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλου καὶ τοῦ πρωτοψάλτου κῦρ Ξένου τοῦ Κορώνη· καὶ τὰ μὲν εἰσὶ τελ(ε)ίως αὐτῶν ποιήματα, τὰ δὲ κα(λ)λωπίσματα». Ἀρχ. «Στιχηρὰ τῆς Ἰν-

δίκτου. Ποίημα τοῦ Βασιλικοῦ. — Ἐπέστη ἡ εἴσοδος» κτλ., φ. 1α. Μεταξὺ τῶν φ. 8β-9α· «Μηνὶ ιγ' (=Σεπτ.) τὰ ἐγκαίνια τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως· τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολουθία καὶ εἰς ἑτέρους μεγάλους ναοὺς κατὰ τὸν καιρόν, ὃν ἐνθρονίσθη ὁ εἰρημένος ναός· αὕτη γὰρ ἡ ἀκολουθία τελεῖται καὶ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐν τῇ Πέτρᾳ: ποίημα τοῦ Ἠθικοῦ: ἦχος α'». Ἐν τῷ φ. 57β· «Εἰς τὴν εὐφημίαν τῶν βασιλέων λέγ(ε) ἀπέξω τὸ *Πολλὰ τὰ ἔτη* καὶ εὐθὺς τὸ πολυχρόνιον». Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στιχηρῶν τοῦ μηνολογίου ποιηταὶ σημειοῦνται οἱ ἑπόμενοι· Βαρθολομαῖος μοναχός (φ. 4α), Γερμανὸς μοναχός (φ. 5), Ἰωάννης Κουκουζέλης (φ. 6, 16, 24, 26, 45), Ἰωάννης λαμπαδάριος (φ. 7), Νικηφόρος Ἠθικός (φ. 9, 11), Ἰωάννης Γλυκύς (φ. 11, 20), Ξένος Κορώνης (φ. 13, 43, 44, 46), Ἀνδρέας (φ. 18), Γεώργιος Κοντοπετρῆς (φ. 19, 22, 54), Ἰωάννης Φωκᾶς πρωτοψάλτης (φ. 21), μαΐστωρ Νικόλαος Ῥαινтακινός (φ. 22), Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς (φ. 25), Θεόδωρος Ἀγαλλιανός (φ. 30), Μακάριος μοναχός (φ. 32), Φιλανθρωπηνὸς εὐνοῦχος καὶ πρωτοψάλτης (φ. 46), Μανουγρᾶς (φ. 53), Λέων Ἁρμυριώτης.

2. «Πεντηκοστάριον ψαλλόμενον εἰς τὸ γεῦμα τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Μετὰ ποιμένων μάγοι ἐκ Περσίδος» κτλ. φ. 58β. Εἶτα «τὸ αὐτὸ καλοφωνικώτερον» (φ. 59α), Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ κατὰ συνθέσεις Καρβουναριώτου δομεστίκου (φ. 60β), Ἰωσὴφ ἱερομονάχου (φ. 60β). Ἐν τῷ φ. 64 «στιχηρὸν *Νέα Ὁδός*, εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ποιήματα ταῦτα πάντα τοῦ κῦρ Μανουὴλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφη· ἐποίησε δὲ ταῦτα ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ». Ἀρχ. «Στεῖρα ἄγονος» κτλ.

3. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν καλοφωνικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ Αὐγούστου μηνός. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α' στιχερὸν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου. Ἐποιήθησαν μὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν ἐκαλλωπίσθησαν δὲ καὶ παρὰ τοῦ μαΐστορος κῦρ Ἰωάννου τοῦ Κου(κου)ζέλ(η). Τοῦτο ψάλλεται καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδοσίαν καὶ

εἰς ἑτέρας ὁσίας: — Ποίημα τοῦ πρωτοψάλτου κῦρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος». Ἀρχ. «Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη» κτλ., φ. 65$^{α}$. — Ἐν τῷ φ. 191$^{α}$· «Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ̄ (=Ἰανουαρ.) τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ποίημα τοῦ πρωτασεκρίτης κῦρ Μανουὴλ τοῦ Νεοκαισαρίτου, τὸ δὲ μέλος τοῦ πρωτοψάλτου Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος. Ἦχος α'». —Ἐν τῷ φ. 245$^{β}$· «Τὸ αὐτὸ στιχηρὸν (=εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου)· ἐκαλλωπίσθη δὲ παρὰ τῶν Πολιτῶν καὶ ἐπαρηλλάγη ὡς καθὼς ὁρᾷς: Ποίημα τοῦ Καμπάνη, πλ. δ'». Ἀρχ. «Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ εὐωδία» κτλ. — Ἐν τῷ φ. 313$^{β}$· «Στιχηρὸν εἰς τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας. Τὰ γράμματα κῦρ Ἀθανασίου μοναχοῦ, τὸ δὲ μέλος Ματθαίου μοναχοῦ τοῦ ἐκ Γοτθίας». Ἀρχ. «Τὸ εὐσεβὲς τῶν μαρτύρων» κτλ.—Ἐν τῷ φ. 315$^{α}$· «Τὸ παρὸν στιχηρὸν ἔστιν ποίημα κῦρ Κωνσταντίνου τοῦ Μαγουλᾶ εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον· ἐμετετέθη δὲ τὸ μέλος αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου παρὰ Ματθαίου τοῦ ἐκ Γοτθίας. Ἦχος δ'». Ἀρχ. «Τῷ ἕκτῳ μηνὶ» κτλ. Ἕτερα καλοφωνικὰ στιχηρὰ φέρουσι τὰ ἑξῆς ὀνόματα: Βασιώτης (φ. 66$^{β}$), Ξένος Κορώνης (φ. 73), Ἰωάννης λαμπαδάριος (φ. 74), Νικ. Ἠθικός (φ. 77, 133, 135), Θεόδωρος Θαλασσηνός (φ. 77$^{β}$), Ἰωάννης Γλυκύς, Ἰωάννης Κουκουζέλης (φ. 79, 125), Καμπάνης (φ. 93$^{β}$, 139$^{β}$, 240$^{β}$), Ἀνεώτης (φ. 105$^{α}$, 234$^{β}$), Νικόλαος Κλωβᾶς (φ. 133$^{β}$), Κορνήλιος μοναχός (φ. 136$^{β}$), Φιλανθρωπηνὸς εὐνοῦχος (φ. 143$^{β}$), Μανουγρᾶς (φ. 71$^{α}$, 146$^{α}$, 286$^{α}$, 338$^{α}$), Μᾶρκος ἱερομόναχος, εἶτα μητροπολίτης Κορίνθου (φ. 152$^{α}$, 258$^{α}$, 287$^{β}$, 311$^{β}$ κἑ.), Δαβὶδ μοναχὸς Ῥαιδεστηνός (φ. 153$^{α}$), Ἀναπαπαρδᾶς (φ. 154$^{α}$), Γρηγόριος Γλυκὺς δομέστικος (φ. 155$^{β}$), Μανουὴλ Χρυσάφης (φ. 160-161), Ἀνδρόνικος (φ. 171$^{α}$), Γαβριὴλ ἱερομόναχος ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων (φ. 175$^{β}$, 249$^{β}$), Θεόδουλος μοναχὸς καὶ δομέστικος (φ. 178$^{α}$, 357$^{β}$), Κάλλιστος μαΐστωρ (φ. 189$^{α}$), Γεράσιμος ἱερομόναχος Χαλκεόπουλος (φ. 193$^{β}$, 216$^{α}$, 217$^{β}$, 263$^{α}$), Ἰωάννης Κλαδᾶς λαμπαδάριος (φ. 203$^{α}$, 367$^{α}$), ὁ γραφεὺς τοῦ κώδικος Ἰωσὴφ ἱερομόναχος (φ. 208$^{β}$, 371$^{α}$, 373$^{β}$), Μιχαὴλ ὁ

τῆς Πατζάδος (φ. 210α, 221β, 294β), Γρηγόριος Ἀλυάτης (φ. 220α), Γεώργιος Κοντοπετρῆς (φ. 227β, 378β), Καρβουναριώτης (φ. 239β), Ἰωάννης δομέστικος «ὁ περίφημος» (φ. 248β), Μανουὴλ Θηβαῖος (φ. 281β), Ἰωακεὶμ μοναχὸς Χαρσιανίτης (φ. 282β), Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς (φ. 291α, 321β, 397α), Γεώργιος Συμεὼν ὁ Ψυρίτζης (φ. 297α, 303α), Δοκειανός (φ. 320α), κῦρις Ἀνδρέας (φ. 326β), Μακάριος ἱερομόναχος ἐκ τῶν Ξανθοπούλων (φ. 318β), Λέων Ἁρμυριώτης (φ. 343α), Εὐγενικός (φ. 370α), Μιχαὴλ Ἀμυρούτζης ἐκ Τραπεζοῦντος (φ. 411α, 416α, 420α), ὁ τούτου διδάσκαλος Ἰωάννης λαμπαδάριος (φ. 413α) καὶ Ἰωάννης Λάσκαρις (φ. 422α). Σημειοῦνται καὶ μέλη: Πολίτικον, Θεσσαλονικαῖον, (φ. 317β).

4. Στιχηρὰ διάφορα. — α') «Στιχηρὸν εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ - - - Προδρόμου - - - Ποίημα κῦρ Μανουὴλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφη. Ἦχος α': — Τί σε καλέσωμεν προφῆτα» κτλ., φ. 424α.—β') «Ἕτερον στιχηρὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. Ποίημα τοῦ γραφέως. Ἦχος δ'», φ. 425α. — γ') «Ἕτερον στιχηρὸν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Τίρωνα. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ», φ. 426α.—δ'). «Ἀναγραματισμὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον ἀπὸ τὸ *Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν* Ποίημα κῦρ Μάρκου μητροπολίτου Κορίνθου, ἀπὸ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων. Πλάγιος α'», φ. 427α. — ε') «Ἀπὸ τὸν Ὀκτώηχον ποίημα κῦρ Μανουὴλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφη», φ. 427β. — ς') Τρία μέλη στιχηρῶν, ἓν Θεσσαλονικαῖον καὶ δύο Γερασίμου Χαλκεοπούλου, φ. 431-437.

**32**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 483 μήκ. 0,22, πλ. 0,145. Διάφορος γραφὴ τῆς 15-ης ὡσαύτως ἑκατ. ἐν τοῖς φ. 211-242 καὶ 436.

Στιχηράριον ἐνιαύσιον, ἀκέφαλον, ἔχον ἀναμὶξ καὶ κοντάκια καὶ θεοτοκία μεμελισμένα. Ἐν τῷ φ. 240β εὑρίσκεται ὕμνος ἀμέλιστος εἰς τὴν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἣν πάλαι προεκήρυξαν» κτλ.[1] Μέλη σημειωτέα· α') «Στιχηρὸν ψαλλόμενον τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου· λέγεται δὲ κατανυκτικὸν δυσικόν, ποίημα δὲ δομε-

[1] Ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ Κλεόπα Κοικυλίδου (Κατάλοιπα, σ. 72—73).

στίχου Ἰωαννένων κῦρ Ἰωάννου. Πλάγιος δ'», φ. 204α. — β') «Κουκουζέλη σημαντήρα», φ. 216β. — γ') «Τοῦ αὐτοῦ (= Κουκουζέλη) λεγόμενον Τατάρικον», φ. 247α. — δ') «Ποιήματα ἀπὸ τῆς Κρήτης: — Τὴν ὄντως Θεοτόκον» κτλ., φ. 424β.— ε') «Στιχηρὸν ψαλλόμενον ἐν Κ/πόλει εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν», φ. 436α. — Ἕτεροι μελισταὶ στιχηρῶν σημειοῦνται ἐν τῷ κώδικι τούτῳ οἱ ἑπόμενοι· Θεόδωρος Θαλασσηνός, Ἰωάννης Γλυκύς, Ἰωάννης λαμπαδάριος, Καμπάνης, Ξένος Κορώνης, Μελέτιος, Νικηφόρος Ἠθικός, Φιλανθρωπηνὸς εὐνοῦχος, Γεράσιμος ἱερομόναχος, Ἰωάσαφ μοναχός, Μιχαὴλ δομέστικος ὁ τῆς Πατζάδος, Καρβουναριώτης δομέστικος, Θωμᾶς Μανουγρᾶς, Γεώργιος Ψυρίτζης, Μαγουλᾶς, Δοκειανός, Χωματιανός (φ. 155β), Θεόδουλος μοναχός, Εὐγενικός (φ. 159), Κουρτέσης (φ. 163α), Κωνσταντῖνος Ἀσάνης (φ. 165α), Κλαδᾶς, Ἰωάννης Λάσκαρις ὁ Συρπαγᾶνος (φ. 166α), Μᾶρκος ἱερομ. ἐκ τῆς μονῆς Ξανθοπούλων, Γρηγόριος, Ἀθανάσιος ἱερομόναχος, Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος (φ. 203α), Μανουὴλ Ἀγαλλιανός (φ. 261α), Γεώργιος Σγουρόπουλος (φ. 271α, 398α, 464β), Ἀνδρονίκιος (φ. 412β), Μανουὴλ Σάμβιος (φ. 415β), Μανουὴλ Καναβούρης (φ. 423α). Ἐν τῷ φ. 57β σημειοῦται μέλος «Θεσσαλονικαῖον». — Εἰς τὸ τέλος τοῦ κώδικος εὑρίσκεται προστεθειμένον λείψανον Ψαλτηρίου τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ 4 φύλλων (μήκ. 0,14, πλ. 0,095), οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. Ἀρχ. «- - -χαρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα» κτλ. Τέλος· «ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελα⟨θόμην⟩» (Ψαλμ. ριη', 7—83).

**33**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,232, πλ. 0,165. Φύλλα ἄγραφα· 60, 61, 148-153.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἔμμετρα. — α') «Τὰ περὶ καθ' ἑαυτὸν ἔπη» κτλ. μετὰ σχολίων, φ. 1α. — β') «Ἐγκώμιον περὶ παρθενίας», μετὰ σχολίων, φ. 13α. — γ') «Εἰς ἐπισκόπους», φ. 29. — δ') «Κατὰ τοῦ πονηροῦ», φ. 33β. — ε') «Ὑποθῆκαι παρθενίας», φ. 34α. — ς') «Θρῆνος περὶ τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν», φ. 47β.

2. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου εὐχαὶ ἔμμετροι».—α') «Εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα ἡρωϊκοί», φ. 55$^α$.—β') Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, φ. 55$^β$. — γ') Εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 57$^β$. — δ') Εἰς τὸν τίμιον σταυρόν, φ. 58$^α$. — ε') Εἰς τὸν Πρόδρομον, φ. 58$^β$.—ς') Εἰς τοὺς ἀποστόλους, φ. 59$^α$.—ζ') «Τὸ *Πάτερ ἡμῶν* διὰ στίχων ἡρωϊκῶν», φ. 59$^β$. — η') «Τὸ αὐτὸ δι' ἰάμβων», φ. 59$^β$.

3. Παραφράσεις νεοελληνικαὶ δύο ἐμμέτρων ἔργων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τῶν ἐπῶν περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τοῦ ἐγκωμίου παρθενίας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου· «Ὦ Χριστὲ βασιλεῦ, ὁ ὁποῖος ἕνα καιρὸν» κτλ., φ. 62$^α$. Ἡ ἀρχὴ τοῦ δευτέρου· «Ὦ ἄνθρωποι, ἂς στεφανώσωμεν» κτλ., φ. 82$^α$.

4. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α - Δ. Κείμενον καὶ σχόλια, φ. 102-147.

5. «Ἐξήγησις εἰς τὸ ἄλφα (καὶ βῆτα) τῆς Ἰλιάδος, τῆς τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδίας, ἑρμηνευθεῖσα ὑπὸ τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν ἱεροδιδασκάλοις κυρίου Κυρίλλου», φ. 154 κέ.

**34**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 58 μήκ. 0,21 πλ. 0,153. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Τὸ φ. 26 ἄγραφον.— (Χρυσάνθου Μαδυτηνοῦ θεωρητικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς), διῃρημένον, οὕτω· α') «Ἀφήγησις περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς μουσικῆς». Ἀρχ. «Τῆς μουσικῆς, ἣν εἶπον συνέχειν τὸ πᾶν» κτλ., φ. 1-23. — β') «Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ πρώτου βιβλίου», φ. 24$^α$-25$^α$. — γ') «Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς». Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον. Περὶ τοῦ κατὰ τὴν μουσικὴν ποσοῦ. Δύο τινὰ γνωρίζομεν συστατικὰ» κτλ., φ. 27-48. — δ') Προσθήκη μεταγενεστέρα: «Τῆς εἰσαγωγῆς ἐκλογή». Ἀρχ. «Δ(ιδάσκαλος). Τί ἐστι φθόγγος; Μ(αθητής). Φθόγγος ἐστὶ πτῶσις φωνῆς» κτλ., φ. 51-58 [1].

[1] Ἐν τοῖς φ. 49β καὶ 50β δύο σημειώματα ἀνορθόγραφα, ἅτινα καθαρῶς ἔχουσιν οὕτως· «Εἰς τὰ ͵αωκα' (=1821) κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἠκολούθησεν ἡ ἀποστασία τῶν πέγιδων εἰς Βλαχομπογδανίαν, ὅ τε φυγὰς Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης καὶ Μιχαὴλ βόνδας· καὶ ἐξ αἰτίας τούτων ἐχαλάσθησαν διὰ βασιλικῆς προσταγῆς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν πολλοί, ὡς μοὶ φαίνεται, καὶ ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ καταλόγου μερικοί, καὶ πρῶτος ἐστὶ ὁ κὺρ Γρηγόριος ὄντα(ς) εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀρχιερέων». —

*

**35**. Ἀντίγραφον νεώτατον λειτουργίας διγλώττου, ἑλληνικῆς καὶ γεωργιανῆς. Τὸ γεωργιανὸν κείμενον διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν. Φύλλα 34.

**36**. Δύο χάρτινα κατάστιχα. — «Κατάλογος τῶν χειρογράφων βιβλίων τῆς ἐν Κ/πόλει Βιβλιοθήκης τοῦ Κοινοῦ τοῦ Π: Τάφου. Ἐκπονηθεὶς κελεύσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Ἀντιπροσώπου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Σκυθουπόλεως κυρίου κυρίου Γερασίμου, ὑπὸ τοῦ ὑποτακτικοῦ, πνευματικοῦ αὐτοῦ παιδός, καὶ διακόνου, Ἡσυχίου Ἀ. Παπαδοπούλου, τοῦ ἐκ Πελοποννήσου. ἐν ἔτει 1881».

**37**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,315, πλ. 0,215) ἐκ φύλλων πέντε καὶ σελίδων ἠριθμημένων 94. Ἐγράφη ὑπερμεσούσης τῆς 19-ης ἑκατ. Συγγραφὴ ἀτελὴς Νεοφύτου Κυπρίου, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Θέατρον τῆς Ἁγίας Γῆς, ἢ περιγραφὴ καὶ ἱστορία ταύτης τε καὶ ὅλης τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, μετὰ γεωγραφικῶν πινάκων καὶ σχημάτων πολλῶν αὐτῆς ἐπισήμων μερῶν κτλ. - - - Συγγραφεῖσα μὲν παρὰ τοῦ ἐλαχίστου ἱερομον: Νεοφύτου Ἁγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου, παρ' οὗ καὶ ἀφιερώθη τῷ διὰ τῆς ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας αὐτὴν τὴν γῆν ἁγιάσαντι καὶ τιμήσαντι θεανθρώπῳ σωτῆρι ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, διορθωθεῖσα δὲ ὑπὸ Διονυσίου Κλεόπα, καθηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν τῇ πατριαρχικῇ σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων». Ἐν τῷ φ. $1^β$ ἡ ἀφιέρωσις, ἐν τῷ φ. $2^α$ πρόλογος «τῷ εὐγνώμονι ἀναγνώστῃ τοῦ παρόντος», ἐν τῷ φ. $5^β$ «στίχοι ἰαμβικοί». Εἶτα ἐν σελίσι ϞΔ' τὸ κείμενον, διάφορον ὂν τοῦ ἑτέρου τριτόμου «Θεάτρου» τοῦ Νεοφύτου [1].

**38**. Χάρτινον κατάστιχον (μήκ 0,245, πλ. 0,175) ἔτους 1862-ου. «Κῶδιξ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Κ. Κ. Κυρίλλου ͵αωξβ'». Κατάλογος ἐντύπων βιβλίων μετὰ προλόγου φέροντος ἄνωθεν τὸν τύπον τῆς πατριαρχικῆς

β') «Εἰς τὰ χ: ͵αωκα Μαρτίου ζη ἀρχίνησαν τὰ παιδία τὸ στιχηράρι, καὶ Ἰουνίου πάλε ἔξι ἀρχίνησαν τὴν παπαδικήν. Αὐγούστου δὲ πάλιν κβ', ἡμέρα β', ἀρχίνησαν τὰ ἀνοιξαντάρια, ἤτοι τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἀνθολογίας. Ἀπριλίου 24 ἄρχισαν τὸ Καλοφωνικὸν Εἱρμολόγι».

[1] Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 2, σ. 552, ἀριθ. 451.

σφραγῖδος, ὑπογεγραμμένου διὰ τῆς χειρὸς τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου, ἔχοντος δὲ αὐτολεξεὶ οὕτως· «Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, ἀφ' οὗ τὸ ἡμέτερον τοῦτο θείῳ ἐλέει ἀνεγείραμεν καὶ μετὰ πλείστης δαπάνης λαμπρῶς οὕτως ἐπήξαμεν Πατριαρχεῖον, ἀναγκαῖον ἡμῖν ἔδοξε καὶ βιβλιοθήκην ἐν αὐτῷ συγκροτῆσαι ἰδίως προσήκουσαν εἰς χρῆσιν καὶ μελέτην τοῦ ἑκάστοτε τοὺς τοῦ ἀποστολικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνου πνευματικοὺς οἴακας διευθύνοντος καὶ ἐνδημοῦντος μακαριωτάτου πατριάρχου. Ὅθεν ἱδρύσαντες ἤδη Θεῷ συναντιλήπτορι ταύτην [1], τὸν παρόντα ὡρίσαμεν συνταχθῆναι κώδικα, ἐν ᾧ ἔχουσι καταγράφεσθαι καὶ ἀκριβῶς καταστρώννυσθαι κατ' ἀλφάβητον πάντα τὰ ἐν ταύτῃ ἀποκείμενα ποικίλα βιβλία ἑλληνικά τε καὶ ἑτερόγλωσσα, μηδαμῶς ἐντεῦθεν μετακινούμενα καὶ ἐκτὸς μηδαμοῦ ἐξαγόμενα. Ἐπειδὴ δὲ πολλάκις συμβαίνει καί τινας τῶν τῆς ἀνωτάτης τάξεως ἀνδρῶν, ἡγεμόνας ἤτοι, ἡγεμονόπαιδας καὶ ἄλλους ἔν τε ἀξιώματι καὶ σοφίᾳ διαπρέποντας, ἐπιδημοῦντας τῇ θεοβαδίστῳ ταύτῃ γῇ καὶ ἁγίᾳ πόλει Ἱεροσολύμων (περὶ ἧς δεδοξασμένα ἐλαλήθη καὶ ἐν ᾗ τὸ μέγα τῆς παγκοσμίου σωτηρίας ἔργον διὰ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τετέλεσται) εἰς προσκύνησιν τῶν σωτηρίων ἰχνῶν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ καὶ τῶν προφητῶν καὶ εὐσεβῆ ἅμα τε καὶ θεοφιλῆ τῶν ἁγίων τούτων τόπων ἱστόρησιν, — ἐν τῷ ἡμετέρῳ τούτῳ Πατριαρχείῳ κατάγεσθαι καὶ ἐπισταθμίαν ποιεῖσθαι, διὰ τοῦτο ἡ παροῦσα βιβλιοθήκη δύναται καὶ τούτοις εἶναι εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν οἷόν τι καρύκευμα ἡδύ τε καὶ τρόφιμον τῆς ἡμετέρας φιλοξενίας. Ἀπαγορεύομεν δὲ καὶ αὖθις αὐστηρῶς οἱουδήποτε βιβλίου ἐξαγωγήν· εἰ δέ τίς ποτε καὶ ἀφελεῖν τι τούτων τολμήσειεν, ὑπόδικος ἔσται τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι καὶ τῇ τῶν τιη' θεοφόρων πατέρων ἀρᾷ. Ἐπὶ τούτῳ τοίνυν καὶ ἐσφραγίσαμεν ἅπαντα τῇ ἡμετέρᾳ πατριαρχικῇ σφραγῖδι. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αωξβ': κατὰ Μάρτιον. — + Ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος ἀποφαίνεται».

[1] Ὁ λόγος περὶ βιβλιοθήκης εὑρισκομένης ἄλλοτε ἐν τῷ πατριαρχικῷ οἴκῳ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ κατεχούσης ἰδίαν αὐτοῦ αἴθουσαν. Τῶν βιβλίων αὐτῆς μέρος σῴζεται νῦν ἐν ἑτέρῳ δωματίῳ.

**39.** Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ὅσιον Δοσίθεον τὸν Ὑποτακτικὸν (13 Αὐγούστου) μετὰ συναξαρίου (φ. 14) καὶ κανόνος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Ὃ ἂν μοὶ δῷς, Δοσίθεε, τοῦτο κἀγὼ σοι δώσω» (φ. 9β). Ἐν τῷ φ. 1α ἀφιέρωσις «τῷ σεβασμιωτάτῳ ἁγίῳ Σκυθοπόλεως καὶ ἐπιτρόπῳ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου κυρίῳ κυρίῳ Δοσιθέῳ». Ἐν τῷ φ. 1β δύο ἐπιγράμματα Θωμᾶ Ἀναστασιάδου Χαρταλιμιώτου, τὸ μὲν Δοσιθέῳ Σκυθοπόλεως, τὸ δ' ἕτερον «εἰς τὸν ποιητὴν τῆς παρούσης» ἀκολουθίας. Ἐν τῷ φ. 2 προσφώνησις τῷ Σκυθοπόλεως παρὰ τοῦ συγγραφέως τῆς ἀκολουθίας Π. Δ.[1] Χειρόγραφον τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 19 μήκ. 0,227, πλ. 0,17.

**40.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1780-οῦ, ἐκ φύλλων 63 μήκ. 0,207, πλ. 0,145.— α') Ψυχοσωτήριος λόγος ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς εὐλαβῶς ἀναγινώσκουσι» κτλ. -- Ἀγαπητοί μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί» κτλ., φ. 1-20. — β') «Γνῶμαι καὶ νουθεσίαι διάφοραι, ἐκλεκταί, τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, λίαν ψυχωφελέσταται τοῖς πᾶσιν». Ἀρχ. «Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἀββᾶν Σιλουανὸν» κτλ., φ. 21 κέ. — γ') Ἐπιστολὴ ἀνώνυμος. Ἀρχ. «Ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τέκνον μου - - - Πάλιν καὶ πολλάκις ὦ εὐγνώμων» κτλ., φ. 44β. — δ') Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου «ὠφελιμωτάτη ἠθικὴ ἑρμηνεία». Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ὅτι ἡ παρρησία εἶναι μεγάλον κακὸν» κτλ., φ. 51α. — ε') «Παύλου τοῦ Ἁπλοῦ ὠφελιμωτάτη καὶ ὡραία διήγησις». Ἀρχ. «Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν» κτλ., φ. 54β-62β.

**41.** Χάρτινον ἑξάδιον ἐκ φύλλων 12 μήκ. 0,247, πλ. 0,190. Δύο διάφοροι γραφαὶ τῆς 19-ης ἑκατ. — α') Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικολάου, ψαλλομένη τῇ 20-ῇ Μαΐου, φ. 1-6.—β') «Οἱ κδ' ἱκετήριοι καὶ κατανυκτικοὶ οἶκοι» εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, «ψαλλόμενοι ἑκάστης ἑβδομάδος δη ἑσπέρας, εἰς τὸ ἀπόδειπνον καὶ εἰς τὴν ἑορτήν του

[1] Τὰ ἐπιγράμματα καὶ τὴν προσφώνησιν ἐξέδωκε Κλεόπας Κοικυλίδης, Κατάλοιπα, σ. 77—79.

καὶ εἰς ὅλην τὴν περίοδον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀδιαλείπτως, ἐκτὸς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Διακαινησίμου», φ. 7-12.

**42**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 79 (μήκ. 0,22, πλ. 0,157), γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. $1^{\alpha}$· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Σαμουὴλ ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου».

1. «Ἑρμηνεία πῶς χρεωστεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος νὰ ὑπερετῶσιν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἑτοιμάζωνται διὰ τὴν ἱεροπραξίαν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ εἰς ἀνάγκας τινὰς καὶ ἀπορίας συμβαινούσας ἐξαίφνης, καὶ πῶς γίνεται ἡ διόρθωσις αὐτῶν. Μετεφράσθη ἐκ τοῦ σλοβάνου», φ. 2-33. Ἐν τῷ φ. 1 ὁ πρόλογος τοῦ μεταφραστοῦ Καλλινίκου πρώην Κ/πόλεως πατριάρχου. Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας μυστήρια» κτλ.

2. «Διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν ὠφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικούς, πῶς νὰ ἐξομολογοῦν, καὶ διὰ τοὺς κοσμικούς, πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται, συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως Καλλινίκου· εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐπίσκοπος ἐρωτᾷ καὶ ὁ πνευματικὸς ἀποκρίνεται», φ. $36^{\beta}$-$79^{\alpha}$. Ἐν τοῖς φ. $33^{\beta}$-$36^{\beta}$ ὁ τοῦ Καλλινίκου «πρόλογος τοῖς ἐντευξομένοις τῷ παρόντι εὐλαβεστάτοις ἱερεῦσι καὶ πνευματικοῖς».

**43**. Χάρτινα τετράδια καὶ λείψανα διαφόρων χαρτίνων τευχῶν εἰς ἓν συνδεδεμένα. Φύλλα ἐν συνόλῳ 147.

1. Φύλλα 59 γραφέντα ἀρχομ. τῆς 19-ης ἑκατ.— α') «Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Ἄθωνος» ἀφιερωμένον τῇ Θεοτόκῳ. Ἀρχ. «Τῇ πολυϋμνήτῳ - - - Πᾶν δώρημα τέλειον» κτλ.— β') «Διήγησις παραδόξου καὶ πανθαυμάστου θαύματος». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ σουλτὰν Μουσταφᾶ, πατρὸς τοῦ νῦν βασιλεύοντος σουλτὰν Σελήμη, κατὰ τὰ χίλια ἑφτακόσια ἑβδομήντα ἕνα ἀπὸ Χριστοῦ ἔτος» κτλ., φ. 52-57. — γ') «Βίος καὶ πολιτεία» τοῦ ἁγίου Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ μακάριος» κτλ., φ. 58-59.

2. Φύλλα 21 (τοῦ ὅλου τεύχους 60-80) ἀπεσπασμένα ἀπὸ κώδικος 18-ης ἑκατ. Περιέχονται ἐνταῦθα (φ. 60-63, 78-79)

μέρη ζῳδιολογίου καὶ παράφρασις νεοελληνικὴ τετραστίχων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

3. Δύο φύλλα (81-82) ἑτέρου κώδικος 18-ης ἑκατ. «Τὰ τῆς θείας λειτουργίας σημαινόμενα». Ἀρχ. «Ἡ προσφορὰ σημαίνει» κτλ.

4. Πέντε φύλλα (83-87) κώδικος ἔτους 1704-ου, γραφέντος ὑπὸ Λαμπρινοῦ τινος. Τὸ τέλος διηγήσεως περὶ τῆς εἰς τὸν Ἅδην καταβάσεως τῆς Θεοτόκου, μετὰ σημειώματος ἐρυθρογράπτου τοῦ Λαμπρινοῦ (23 Ἀπρ. 1704).

5. Ἓν φύλλον (88) κώδικος τῆς 18-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται τὸ σημείωμα τοῦτο· «‚αψλ^ω^ ἀπεστάλθημεν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν δεσπότου ὁμοῦ μὲ τὸν ἀρχιδιάκονον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Τὸν μὲν ἀρχιδιάκονον τὸν ἔστειλε διὰ νὰ χειροτονηθῇ μητροπολίτης ——— [1] διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Βακαρέστιον, ἐπειδὴ καὶ ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Νικολάου βοεβόνδα τοῦ καὶ κτήτορος. Ἐγὼ δὲ μὲ τὸ νὰ εἶμουν εἰς τὴν ἁγίαν αὐτοῦ μακαριότητα ἔτη ὀκτὼ καὶ δὲν εἶχα ὑπάγει εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω νὰ εἰδῶ καὶ τὸ σπῆτιον ὁποῦ ὑποκλήθην νὰ δουλεύσω, ἀπεστάλθην λοιπὸν νὰ προσκυνήσω, καθὼς προεῖπον, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν μακαριότητά του· ἦτον δὲ ἐπίτροπος τῆς μακαριότητός του ὁ γέρων κὺρ Καισάριος».

6. Φύλλα 17 (89-105) σεισμολογίου καὶ βροντολογίου τῆς 17-ης ἑκατ.

7. Φύλλα 5 (106-110) κώδικος γραφέντος περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. «Γνωμικὰ τοῦ Εὐριπίδους, ἅτινα εἰσὶν ἐν τοῖς λόγοις τοῖς περὶ Ἑκάβης καὶ Ὀρέστου», μετὰ παραφράσεως ἄνωθεν τῶν στίχων. Ἐν ταῖς ᾤαις τοῦ πρώτου φύλλου (106^α^)· «Γερβασίου τοῦ Τραπεζουντίου υἱοῦ Συμεῶν· — νῦν δὲ Γερμανοῦ ἱερομονάχου. Ὁ Θαβωρίου Γερβάσιος».

8. Τετράδιον (φ. 111-118) ἀπεσπασμένον ἀπὸ μαθηματαρίου τῆς 17-ης ἑκατ.

9. Ἕνδεκα φύλλα (119-129) κώδικος τῆς 18-ης ἑκατ., πε-

[1] Τόπος οὕτω κενός.

ριέχοντα ἐν ἀντιγράφῳ τὰ ἐν Βενετίᾳ τυπωθέντα ἔτει 1626-ῳ δαπάνῃ Ἐμμανουὴλ Τζανφορνάρου «μεγαλυνάρια εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» Ἐμμανουὴλ Κορινθίου τοῦ μεγάλου ῥήτορος. Ἐν τῷ φ. 129β τρία «τροπάρια μεγαλυνάρια ᾀδόμενα εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον πρὸς τὸ *Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*». Ἀρχ. «Δεδοξασμένε κυρίου» κτλ. Τὸ τρίτον μεγαλυνάριον κεκολοβωμένον.

10. Ἕξ φύλλα (130-135) μαθηματαρίου τῆς 18-ης ἑκατ., ἐν οἷς «τοῦ αὐτοῦ (?) λόγος εἰς τὸν Ἀδάμ», μετὰ παραφράσεως ἄνωθεν τοῦ κειμένου. Ἀρχ. «Οἶδα χρεώστην ἐμαυτὸν» κτλ.

11. Τετράδιον (136-143) μαθηματαρίου τῆς 18-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται μετὰ παραφράσεως ὁ τοῦ μελῳδοῦ Κοσμᾶ ᾀσματικὸς κανὼν εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Χριστὸς βροτωθεὶς» κτλ. Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα (142-3) ἄγραφα.

12. Δυάδιον (144-147) κώδικος τῆς 18-ης ἑκατ., περιλαμβάνον ἐν ἀντιγράφῳ μέρος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἔτει 1796-ῳ τυπωθείσης «Ἐκλογῆς τοῦ Ψαλτηρίου», τῆς γενομένης ὑπὸ Νεοφύτου τοῦ Καυσοκαλυβίτου. Εἶτα φύλλον ἐντύπου βιβλίου μετὰ χειρογράφου σημειώματος Γρηγορίου τινὸς ἱερέως Ῥοδοσκλάβου τοῦ Πελοποννησίου περὶ τῆς μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἔτ. 1682-ου ἐλεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάβα, ἐπὶ ἡγουμενείας Γρηγορίου ἱερομονάχου Χιώτου καὶ πατριαρχικῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπιτροπείας τοῦ τότε Λύδδης ἀρχιεπισκόπου.

**44.** Μικρὰ χάρτινα τεύχη καὶ λείψανα διαφόρων ἑτέρων τευχῶν, συναποτελοῦντα φύλλα ἠριθμημένα 218. Τὰ φ. 15-16 λείπουσι τῷ κώδικι.

1. Φύλλα 1-48. Μέρος κώδικος τῆς 17-ης ἑκατ., μήκ. 0,20, πλ. 0,147. — α') Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος κεκολοβωμένος «περὶ τοῦ ὄφεος». Ἀρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς» κτλ., φ. 1-15. — β') «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα». Ἀρχ. «Πολλῆς ὠφελείας καὶ σωτηρίας», φ. 17 κἑ.—γ') «Λόγος ὠφέλιμος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως». Ἀρχ. «Μέγα τίποτες καλὸν εἶναι» κτλ., φ. 31β κἑ. — δ') «Περὶ τῆς θείας λειτουργίας

καὶ περὶ μνημοσύνων». Ἀρχ. «Φυλάγετε δὲ ἀκριβῶς» κτλ., φ. 42β κἑ. Κείμενον κολοβόν.

2. Τεῦχος τέλειον ἐξ 28 φύλλων (50-77). Γρηγορίου Γραμματικάκη ἡμερολόγιον ἀφηγηματικὸν περὶ τῆς ἔτει 1867-ῳ κατασκευῆς τοῦ μεγάλου τρούλλου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως. Ἀρχ. «Τὰ ποδαρικὰ τοῦ Ἁγίου Τάφου κτλ. - - - ͵αωξζ(ῳ): Ἰαννουαρίου α(η): ἡμέρα Δευτέρα ἤρχισαν οἱ ἀρχιτέκτονες, Ῥωσσίας κύριος Ἔπιγκερ καὶ Γαλλίας κύριος Μῶς τὴν ἐργασίαν» κτλ. Τὸ φ. 51 ἄγραφον. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡμερολογίου· «Ταῦτα ἐγράφησαν παρὰ τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμ. κυρίου Γρηγορίου Γραμματικάκη τοῦ Κρητός, ἀπὸ χωρίον Καβοῦσα, τοῦ χρηματίσαντος ἀντιπροσώπου τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου Κυρίλλου β′ ἐπὶ δεκαπενταετίαν παρὰ τῷ πασσᾷ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν μοναστηρίου τούτου. Τὸ σημειωματάριον τοῦτο εἰς ἀνάμνησιν τῶν τότε διατρεξάντων δωροῦμαι τῇ βιβλιοθήκῃ χάριν τῆς ἱστορίας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ».

3. Λείψανον κώδικος (φ. 78-146) τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 69 μήκ. 0,177, πλ. 0, 125. Ἰατροσόφιον ἀκέφαλον. Ἀρχ. « - - - - τοῦ δενδρολιβάνου μετὰ τὴν σταπέλαν καὶ βάλε το εἰς τὴν καραπάν, εἰς τὴν κοπρίαν ζεστήν, νὰ βράσῃ τὸ νερὸν» κτλ.

4. Τετράδιον (φ. 147-154) κώδικος τῆς 17-ης ἑκατ., οὗ τὰ φύλλα ἠριθμημένα οὕτω· χξβ′ - χοζ′. Μήκ. 0,166, πλ. 0,107. Τεμάχιον ἑτέρου ἰατροσοφίου. Ἀρχ. «3 Β. σμίξε τα διὰ 3 δόσαις. Κοντὰ εἰς ἐτοῦτα συμφέρει τὸ ἐξτράκτο τῆς τορμετίλλας μὲ ζάχαριν» κτλ.

5. Τεῦχος τέλειον (φ. 155-210) τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 56 μήκ. 0,17, πλ. 0,105. Ἑπτὰ τῶν φύλλων τούτων ἄγραφα (155, 156, 206-210). Πραγματεία ἀνεπίγραφος περὶ τῆς ἀναλύσεως διαφόρων μετάλλων. Ἀρχ. «Μαλγαμὲς τοῦ μαλάγματος εἶναι τὸ σημεῖον» κτλ.

6. Λείψανον (φ. 211-212) τεύχους τῆς 16-ης ἑκατ., μήκ. 0,157, πλ. 0,104. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐννέα οκτα-

συλλάβων στίχων χρησμοῦ περὶ τῆς Κ/πόλεως (ἀρχ. «Στῆτε στῆτε μετὰ φόβου· | σπεύσατε πολλὰ σπουδαίως | εἰς τὰ δεξιὰ τὰ μέρη» κτλ.)· μεθ' οὓς ἡ ἀρχὴ χρονογραφικοῦ. Ἀρχ. «Ἐκτίσθη ἡ Κ/πολις ἐπὶ ἔτους ͵εωλζ'». Τέλος· «ςπ̄ ηβ Ἰουλίω ιδη ἐπῆγεν στὴν Μπογδανίαν καὶ ἐπῆρεν τὰ Κελλία, εἰς δὲ Αὐγούστου δη ἐπῆρεν τὸ Ἀσπρόκαστρο».

7. Τεμάχιον (φ. 213-218) κώδικος τῆς 16-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται μέρος ὁμιλίας. Ἀρχ. «- - - ἀξιωθῶμεν ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ φοβερᾷ» κτλ.

**45.** Λείψανα διαφόρων χαρτίνων κωδίκων 18-19-ης ἑκατ. Σημειωτέα:

1. Φύλλα 20 τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,242, πλ. 0,17. Τεμάχιον τοῦ εἰς τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους ὑπομνήματος Θεοφίλου Κορυδαλλέως. Ἀρχ. «- - - τὸν δὲ σκοπὸν τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως» κτλ.

2. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,215, πλ. 0,125. Ἡ γραφὴ ὁμοία τῇ τοῦ προτέρου λειψάνου. Τεμάχιον ὑπομνήματος Θεοφίλου Κορυδαλλέως εἰς τὰ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «- - - διωρισμένων δὲ τούτων ἐπισκεπτέον περὶ τῶν αἰτίων, ποῖά τε καὶ πόσα τὸν ἀριθμὸν» κτλ.

3. Φύλλα 12 τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Λείψανον ἐπιστολῶν Συνεσίου καὶ μέρος τοῦ «περὶ παίδων ἀγωγῆς» Πλουτάρχου.

4. Φύλλα 24 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,217, πλ. 0,155. Λείψανον ὑπομνήματος Θεοφίλου Κορυδαλλέως εἰς τὰ τοπικὰ Ἀριστοτέλους.

5. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ., ὧν τὰ πρῶτα ἓξ περιλαμβάνουσι πίνακα σνα' κεφαλαίων ἰατρικοῦ βιβλίου. Τὸ α' κεφ. «περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν μαλλίων τοῦ ἀνθρώπου», τὸ δ' ἔσχατον «περὶ τοῦ στρατιώτου ἢ χιλιοφύλλου».

6. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,222, πλ. 0,165. Λείψανον «Καθρέπτου Μοναχῶν» ἢ διαλόγου μεταξὺ Ψυχῆς καὶ Χάριτος. Ἀρχ. «Ψυχή. Ὥσπερ γὰρ τὰς ἀρετὰς πόνοι καὶ ἀτιμίαι»

κτλ. Τέλος· «ἡ δὲ συνεχὴς καὶ ἔμμονος προσευχὴ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ὁμιλίας - - -».

7. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,215, πλ. 0,157. Λείψανον Πατερικοῦ, ἐν ᾧ σὺν ἄλλοις «λόγος πάνυ ψυχωφελὴς εἰς τοὺς μοναχοὺς» καὶ «νουθεσία πρὸς τοὺς ἐρχομένους ἀδελφοὺς πάνυ ὠφέλιμος. Λόγος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

8. Φύλλα 6. Λείψανον μαθηματαρίου. Ἀρχ. «1819 Ἰουνίου 4. Λουκιανοῦ Σαμόσατέως περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἤτοι βίος Λουκιανοῦ. Πρὸ ὀλίγου ἔπαυσα ἀπὸ τοῦ νὰ πηγαίνω» κτλ.

9. Φύλλα 29. «Λόγος ἐπικήδειος εἰς τὸν ἀείμνηστον μητροπολίτην Εἰρηνουπόλεως καὶ Βατοπεδίου Γρηγόριον. Σχεδιασθεὶς ὑπὸ πρωτοσπαθαρίου Θεοδοσίου Χριστοδούλου Φηνίτου Ἠπειρώτου Ζαγορισίου Σχαμνελίτου, πληρεξουσίου ἐπιτρόπου καὶ μέλους ἐπὶ ζωῆς τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἐξεφωνήθη ἑλληνιστὶ τῇ ζ′ Ἰανουαρίου τοῦ ͵αωμς′ ἐν Κισσινοβίῳ τῆς Βασσαραβίας». Ἑλληνιστὶ καὶ ρωσσιστί· ἔμελλε δὲ τύποις ἐκδοθῆναι ἐν Πετρουπόλει ἔτει 1857-ῳ. Μετὰ τὸν λόγον δύο ἐπιγράμματα τῷ Γρηγορίῳ Εἰρηνοπόλεως, τὸ μὲν Θεοδοσίου Φηνίτου, τὸ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων. Ἴδε ταῦτα παρὰ τῷ Κλεόπᾳ Κοικυλίδῃ ἐν τοῖς Καταλοίποις, σ. 84.

**46**. Ἴδια τετράδια καὶ λείψανα διαφόρων χαρτίνων κωδίκων 17-19-ης ἑκατ. Σημειωτέα:

1. Φύλλα 24 τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,21, πλ. 0,158. Γερασίμου Βλάχου «διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Προοίμιον ἐν εἴδει χρείας. Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον» κτλ.

2. Φύλλα 8. «Περὶ τῶν ἀξιοσημειώτων συμβάντων τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ κατὰ τὸ ͵αωζ′ον (=1807) ἔτος, κατὰ μῆνα Μάϊον». Ἀρχ. «Ἐστάθησαν ἱστορικοὶ μεγάλων τε πραγμάτων» κτλ. Διήγησις κεκολοβωμένη, ἔμμετρος, πιθανῶς Νεοφύτου τοῦ Κυπρίου.

3. Φύλλα 8 μήκ. 0,24, πλ. 0,178. Ἐπιγραφή· «Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πρώτῳ σημειοῦνται ἐνταῦθα τὰ μὴ κατα-

στρωθέντα ἐν τῷ Ἱστορικῷ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἀπὸ ἐκείνου τοῦ χρόνου δηλονότι μέχρι τοῦ ἤδη τρέχοντος». Ἀρχ. «Παρθένιός τις ἀπὸ Ἐλασσῶνος ὁρμώμενος μοναχὸς» κτλ. Πόνημα κολοβόν, πιθανῶς Μαξίμου τοῦ Συμαίου.

4. Φύλλα 8. Τεμάχιον διηγήσεως μετὰ σχετικῶν ἐπιστολῶν περὶ τῶν γενομένων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1808-1809 ἐνεργειῶν ἐν Κ/πόλει πρὸς ἀνακαίνισιν τοῦ πυρποληθέντος ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως.

5. Φύλλα 16 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,212, πλ. 0,155. Μέρος ἐπιστολογραφίας, ἐν ᾧ τίτλοι πρὸς οὓς γράφει τις· πρὸ δὲ τούτων εἰκοσάστιχον «τραγῴδιον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Νεοφύτου, ποίημα Ἰακωμῆ». Ἀρχ. «Ὦ Μαΐου νουμηνία καὶ πρωτομηνιὰ αἰσία» κτλ.

6. Φύλλα 2 τῆς 18-ης ἑκατ., ὧν τὸ 2-ον ἔχει ὀκτὼ ἐπιγράμματα εἰς τὸ Σινὰ ὄρος.

7. Φύλλα 4 ἔτους 1881-ου. «Τὰ ξένεια τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει». Περιγραφὴ τούτων. Ἀρχ. «Δι' ἰδίας ναυαρχίδος κατέπλευσεν εἰς Ἰόππην» κτλ.

8. Φύλλα 2. Ἀνωνύμου «σημειωματάριον τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ θείου τρούλλου τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστάσεως» (1867). Ἀρχ. «Μετὰ πολλὰς καὶ ποικίλας περιπετείας» κτλ.

9. Τετράδιον. «Κατάλογος τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου εὑρισκομένων διπλῶν καὶ πολλαπλῶν ἐντύπων βιβλίων».

10. Ἓν φύλλον. Ἀντίγραφον Ἰουστίνου διακόνου, νῦν ἀρχιμανδρίτου. «Οἱ συλλεχθέντες ὅροι καὶ βεβαιωθέντες κατὰ τὸ ͵αψξε'. 1765 ἐν μηνὶ Μαΐῳ, ἐν Ἱερουσαλήμ. + Ὁ πατριάρχης Παρθένιος ἐπιβεβαιοῖ». Ἀρχ. «Ὥσπερ ἀπὸ τῶν φθορέων ποιμνίων» κτλ.

11. Λείψανον ἀντιγράφου (16-ης ἑκατ.) εὐχαριστηρίου γράμματος τῶν Ἁγιοσαβιτῶν μοναχῶν πρὸς τὴν Μολδοβλαχίας ἡγεμονίδα Ῥωξάντραν, τὸν σύζυγον αὐτῆς Ἀλέξανδρον καὶ τὰ τέκνα ἀμφοτέρων Μπόγδανον, Μιχαήλ, Κωνσταντῖνον, Ἀναστασίαν, Ἀνυσίαν καὶ Μαρίκαν, διά τε τὸ γενόμενον ὑπὸ τῆς Ῥωξάντρας ἀφιέ-

ρωμα τῇ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σάβα καὶ δι' ἣν ἔπραξεν εὐεργεσίαν εἰς ἀνακαίνισιν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων. Ἀρχ. «+ Εὐσεβεστάτη καὶ ἐκλεκτὴ κυρία» κτλ.

**47.** Λείψανα διαφόρων μεμβρανίνων κωδίκων.

1. Τεμάχιον κώδικος τῆς 11-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων μεμονωμένων 14 (μήκ. 0,285, πλ. 0,20) ἐξαχθέντων ἐκ πινακίδων παλαιοῦ σταχώματος. Τὰ ἄνω ἄκρα καὶ αἱ πρὸς δεξιὰν ᾧαι τῶν φύλλων βαθέως περικεκομμέναι. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 γραμμῶν. Διαφόρων ὁμιλιῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λείψανα. Ἐν τῷ φ. 3α «Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπὶ εἰρήνην, ἑτέρου προειπόντος ὀλίγα, ἐλέχθη ὁμιλία εἰς τὴν ῥῆσιν τὴν προφητικήν, τὴν λέγουσαν. *Ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ἐποιησα φῶς καὶ σκότος, ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων κακά*». Ἀρχ. «Ὀλίγα μὲν τὰ εἰρημένα» κτλ. Τέλος· «νευροῦσάν σου τὴν διάνοιαν. ὅρα φθόγγους δι ---». Migne τ. 56, σ. 141-143. — Ἐν τῷ φ. 6α «Ὁμιλία μγ. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι δαίμονες τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσι, καὶ δυσχεραίνοντας ἐπὶ ταῖς τοῦ Θεοῦ κολάσεσι καὶ σκανδαλιζομένους ἐπὶ ταῖς τῶν φαύλων εὐημερίαις καὶ δυσπραγίαις τῶν δικαίων». Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν ἤλπιζον» κτλ. Τέλος· «νόσον ἐκεῖθεν τοῖς συγγινομέ(νοις)». Migne τ. 49, σ. 241-5.

2. Φύλλον ἓν κώδικος 11-ης ἑκατ., μήκ. 0,26, πλ. 0,195. Ἐξήχθη καὶ τοῦτο ἐκ πινακίδος παλαιοῦ σταχώματος. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Ἀρχ. « - - - τούτου. τότε ἂν κατετολμήσαμεν τοῦ πράγματος. πόσην οἴει καὶ χάριν εἶναι. εἰ γὰρ τότε ὅτε οὐδεὶς ἦν πιστός, ἀλλὰ τρισχίλιοι καὶ πεντακισχίλιοι μόνον» κτλ.

3. Φύλλον ἓν κώδικος τῆς 12-ης ἑκατ., μήκ. 0,295, πλ. 0,192. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 36 γραμμῶν. Τῆς δευτέρας στήλης τὸ ἥμισυ λείπει κεκομμένον ὂν ἄνωθεν ἕως κάτω. Μέρος ὁμιλίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ κειμένου αὐτῆς ἀντιγράφονται ὧδε αἱ λέξεις αὗται· «ἐπειδὴ γὰρ κολάζων τὸν ἄνθρωπον διὰ τὴν παρακοὴν ἔλεγεν· *ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου*

*σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου,* ἵνα μὴ ὁ ἱδρὼς οὕτως καὶ ὁ πόνος ἀφόρητος ᾖ, ἐπεκούφισε τὸ βαρὺ» κτλ.

4. Φύλλον ἓν κώδικος τῆς 10-ης ἑκατ., μήκ. 0,312, πλ. 0,208. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 35 γραμμῶν. Ἰωάννου Χρυσοστόμου μέρος ἐπιστολῆς πρὸς Ὀλυμπιάδα ἀπὸ τῶν λέξεων· «ταῖς κυρίαις μου, ταῖς ἀδελφαῖς τοῦ κυρίου μου τοῦ τιμιωτάτου ἐπισκόπου Περγαμίου» κτλ. Εἶτα μέρος ἑτέρας, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴ ιβ'». Ἀρχ. «Μόλις ποτὲ ἀνεπνεύσαμεν» κτλ. Migne τ. 52, σ. 610.

5. Τεμάχιον δύο συνηνωμένων φύλλων μονοστήλου σλαβικοῦ κώδικος.

6. Λείψανον δύο συνηνωμένων φύλλων διστήλου Προφητολογίου τῆς 11-ης ἑκατ. Ἀρχ. « - - - τοίχους τοῦ οἴκου κύκλω ἐκκολαπτὰ ἔγραψεν» κτλ. Εἶτα· «Ἀνάγνωσμα γ' Ἰεζεκιήλ». Ἀρχ. Ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ» κτλ.

7. Φύλλον ἓν (μήκ. 0,20, πλ. 0,142) κώδικος τῶν Βασιλικῶν γεγραμμένου περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 11-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν (0,163 × 0,115). Ἡ ὀπισθία αὐτοῦ σελὶς ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «- - - παραθέμενος εἴπ(η) ὅτι χρυσίον ἀπώλεσα (ἢ ἀργύριον), . . . ἄκυρα (ἔστω) τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα· ὁ δὲ (ναύκληρος καὶ οἱ ναῦται), ὁμοῦ καὶ οἱ ἐμπλέοντες» κτλ. Basil. ed. Heimbach, τ. 5, σ. 123 § ιγ' (τεμάχιον τοῦ ναυτικοῦ νόμου).

8. Φύλλα δύο κώδικος τῆς 10-ης ἑκατ. μήκ. 0,26, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 33 γραμμῶν (0,222×0,16). Τεμάχιον τοῦ ὑπὸ Κυρίλλου Σκυθοπολίτου συνταχθέντος βίου καὶ πολιτείας τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου. Ἡ ὀπισθία σελὶς τοῦ 1-ου φύλλου ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «- - - (πεν)τήκοντα τὸν ἀριθμὸν χρυσοῦς ἀφ' ἑνὸς τούτων λαβὼν τίθησι τοὺς λοιποὺς ὑπὸ λίθῳ τινὶ μεγάλῳ» κτλ. Τὸ 2-ον φ. ἄρχεται ὧδε· «τούτων τὰ μὲν κακούργως ἐνοσφισάμην». Τέλος· «τοῦ θεοῦ περιφρονεῖν κακὸν καὶ---». I. B. Cotelerii, Ecclesiae graecae monumenta, τ. 2, σ. 312, 318-320.

**48**. Λείψανα δύο κωδίκων. — 1) Φύλλα ἓξ μεμβράνινα τῆς 13-ης ἑκατ., μήκ. 0,215, πλ. 0,148. Τεμάχιον ᾀσματικοῦ μηναίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 32 γραμμῶν. Ἓν τῶν φύλλων τούτων ἐμπεριέχει τὴν ἀρχὴν κανόνος εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν, μητέρα τῆς Θεοτόκου, εἰς ἦχον γ'. Ἀρχ. «Στειρευούσης νηδύος βλάστημα θεῖον» κτλ. — 2) Φύλλα 18 χαρτίνου κώδικος τῆς 14-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον λεπτόγραφον καὶ μονόστηλον ἐξ 24 γραμμῶν. Τεμάχια καθολικῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀποστόλων καὶ ἑτέρων τινῶν τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

**49**. Φύλλον ἓν μεμβράνινον μήκ. 0,72, πλ. 0,45. Τὸ πρωτότυπον πράξεως ἀνορθογράφου Παϊσίου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Ἀντωνίου εἰς μητροπολίτην Ναζαρέτ. Ἀρχ. «Ὅσοις ὁ Θεὸς ἀρχὴν ἑτέρων πειμένειν τε καὶ διειχεῖν» κτλ. Ἐν αὐτῷ ψηφοφόροι μνημονεύονται δύο ἀρχιερεῖς, ὁ Πέτρας μητροπολίτης Δωρόθεος καὶ ὁ ψιλὸς ἐπίσκοπος Θεοδόσιος. Τέλος· «- - - ἐπεδόθη αυτῶ εἰς ασφαληαν:—,αχνγ (=1653). η δὲ αγία Ναζάρετ ἔχη οὗτος ὑπάρχη τέταρτος, καὶ δέκατος ἡ ἐνορεῖα αυτῆς ἀπαυτῆς ἕως του μεγάλου χὴμάρου τοῦ αναμέσον αυτῆς καὶ τῆς Πτωλομαῆδος καὶ ἕως του πόδδς του βουνοῦ τοῦ Θαβωρίου ὅρους, καὶ πάσα η περοῖχωρος εκῖνης καὶ αυτῆ η μεγάλη μονῆ τοῦ αρχῆστρατίγου Γαυριῆλ υπό την ἐννωρήαν ταύτης εισῆν». Εἶτα διὰ χειρὸς τοῦ πατριάρχου ἡ μεγάλη ἐπίσημος αὐτοῦ ὑπογραφή· « + Παΐσιος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ». Μετ' αὐτὴν ἐπὶ χάρτου καλύπτοντος κηρὸν ἡ τοῦ πατριάρχου σφραγίς.

**50**. Φύλλον ἓν μεμβράνινον μήκ. 0,835, πλ. 0,485. Τὸ πρωτότυπον ἐνσφραγίστου πράξεως Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ ἱερομονάχου Ἰωάσαφ εἰς μητροπολίτην Πτολεμαΐδος, μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἔτ. 1672-ου. Συμψηφοφοροῦντες ἀρχιερεῖς μνημονεύονται ἐν τῇ πράξει οἱ ἑπόμενοι· Ἀντώνιος μητροπολίτης Λύδδης, Χριστόδουλος μητροπολίτης Γάζης, Χριστοφόρος ἀρχιεπίσκοπος Νεαπόλεως.

**51**. Λείψανον ᾀσματικοῦ μηναίου τοῦ Φεβρουαρίου. Δύο φύλλα

μεμβράνινα τῆς 12-ης ἑκατ., μήκ. 0,34, πλ. 0,25. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 60. Τὸ πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐπανορθούμενος πάνσοφε * λόγῳ τῷ ἀλύτῳ», αἵτινές εἰσι μέρος τροπαρίου πέμπτης ᾠδῆς κανόνος εἰς τὸν ἅγιον Χαράλαμπον. Αὐτόθι καὶ τὸ ὅλον τῆς ς' ᾠδῆς, μεθ' ἣν ἀμέσως τὸ βραχὺ λειτουργικὸν συναξάριον τοῦ ἁγίου· μετὰ δὲ τοῦτο αἱ λοιπαὶ τοῦ κανόνος ᾠδαί. Εἶτα (φ. 1$^β$) «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια' τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου». Μέρος τῆς εἰς αὐτὸν ἀκολουθίας, ἐχούσης δὲ τὸ δοξαστικὸν μετὰ σημαδίων μουσικῶν. — Τὸ δεύτερον φύλλον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «(π)άντων τῶν ἐν πίστει τελούντων - - - σοὶ νῦν ἐπαγαλλόμεθα * καὶ γεγηθότες μακαρίζομεν». Μετ' αὐτὰς ἀμέσως· «(Μ)ηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ' τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος» κτλ. Ἀρχ. «Στιχηρὰ προσόμοια κατὰ τὸ *Χαίροις ἀσκητικῶν*· — Χαίροις μαρτυρικῶν ἀληθῶς» κτλ. Τὰ δοξαστικὰ μετὰ μουσικῶν σημαδίων. Εἶτα «ὁ κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα· Πλήρωσον ἡμῶν τὰς παρακλήσεις, μάκαρ». Μεταξὺ τῶν ᾠδῶν ς'-ζ' τὸ συναξάριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (φ. 2$^β$).

**52**. Λείψανον λειτουργικοῦ τυπικοῦ γραφέντος ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 13-ης ἑκατ. Φύλλα 30 βομβυκίνου χάρτου μήκ. 0,225, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 25 γραμμῶν.

**53**. Λείψανα πέντε χαρτίνων τευχῶν.

1. Λείψανον λειτουργικοῦ Εὐαγγελίου τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 13 μήκ. 0,27, πλ. 0,187. Τινὰ τῶν φύλλων τούτων εὑρεθέντα τῇ 16-ῃ ἑκατ. ἐφθαρμένα συνεπληρώθησαν τότε διὰ κοινοῦ χάρτου. Τὸ κείμενον μονόστηλον· αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα, μεγαλόσχημα ὄντα καὶ ἔγκοσμα. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. 1$^α$· «Τὸ παρὸν ἱερώτατον Εὐαγγέλιον ὁλοχρονικὸν (**κάτωθεν**· ἐνιαύσιον) ὑπάρχει τῆς ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· καθὼς γράφει καὶ (ἡ) ὑπογραφὴ ἀραπικῶς (ἄνωθ)εν. ὅπερ εὑρέθη ἐν ἔτει ζκ/// ἰνδικτιῶνος ////». Ἄλλος τις ἀνέγνω τὸ ἔτος οὕτω· «͵ζκζ» $= \frac{1518}{1519}$.

2. Λείψανον κώδικος χαρτίνου τῆς 14-ης ἑκατ. Φύλλα 19

(μήκ. 0,27, πλ. 0,20) ἠριθμημένα οὕτω· β'-ιβ', ις'-κγ'. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29-32. Λείψανα ὁμιλιῶν. Ἀρχ. «- - - τότε μέχρι τοῦ νῦν καὶ τῆς τοῦ κόσμου λήξεως ἄχρι» κτλ., φ. 1α. Τελευτᾷ δὲ οὕτω (φ. 8β)· «Γένοιτο οὖν, δέσποτα ζωοδότα, ταῖς ἐντεύξεσι τῆς πανάγνου σου μητρὸς καὶ τῶν ἀΰλων καὶ σεβαστῶν σου νόων καὶ πάντων ὁμοῦ, Λόγε, τῶν σῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν». Ἀπὸ φ. 15β ἡ ἀρχὴ λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς κατάνυξιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.» Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ. Τέλος (φ. 19β)· «καὶ σπουδάσωμεν μετὰ τῶν ἁγίων συναριθμηθῆναι διὰ τῆς με - - -».

3. Λείψανον ἑρμηνείας εἰς τὸν Ψαλτῆρα. Ἓν φύλλον 16-ης ἑκατ., μήκ 0,213, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Ἀρχ. « - - λόγου τοῦ φήσαντος παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται». Τέλος· «ἀλλ' ἡττηθήσονται οἱ τύραννοι καὶ ἡμᾶς μὲν θανατοῦντες, ἄλλοι δὲ ὑπολιμπανόμενοι ἐν τῇ γῇ».

4. Λείψανον λειτουργικοῦ τυπικοῦ 16-ης ἑκατ. Ἓν φύλλον μήκ. 0,205, πλ. 0,156. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν. Ἀρχ. «Ἐκ τρίτου ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία» κτλ.

5. Λείψανον μηναίου τοῦ Ἰουλίου 14-ης ἑκατ. Ἓν φύλλον χάρτου βομβυκίνου· τὸ κείμενον μονόστηλον. Μέρος ᾀσματικῆς ἀκολουθίας εἰς τὸν ἱερομάρτυρα Ἑρμόλαον, ἐν ᾧ καὶ κανὼν ἀνώνυμος εἰς ἦχον β'. Ἀρχ. «⟨Ὠ⟩δὴ α'⟩. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν ᾆ⟨σμα⟩:— Τὰ τῶν πιστῶν πλήθη * συνδράμωμεν ἅπαντες» κτλ. Τέλος· «Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν:— Ἱεράρχα, Ἑρμόλαε *, λιταῖς σαῖς ἱλέου τὴν - - -».

6. Ἓν φύλλον, ἐν ᾧ ποιημάτιον Ἰακώβου Ῥίζου, τὸ «Κατηγορία τῶν γουνῶν». Ἀρχ. «Ἡ φρόνιμός μου καὶ ἀνδρεία ῥάχη | χειμῶνα γοῦνα δὲν στέργει νἄχῃ» κτλ.

**54**. Φύλλον ἓν μεβράνινον μήκ. 0,695, πλ. 0,625. Τὸ πρωτότυπον πράξεως Ἱερεμίου 2-ου Κ/πόλεως ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Μιχαὴλ ἀρχιμανδρίτου εἰς μητροπολίτην Κιέβου, Χαλιτζίου καὶ πά-

στης Ῥωσίας (μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτ. β', ἔτους ͵ζϞζ=1589). Ἀρχ. «Τριὰς ἡ ὑπεράπειρος» κτλ. Μετὰ τὴν χρονίαν διὰ χειρὸς τοῦ πατριάρχου ἡ μεγάλη ἐπίσημος αὐτοῦ ὑπογραφή· ἀπὸ δὲ τῆς μεμβράνης κρέμαται σφραγὶς κηρίνη τὸν τύπον ἔχουσα Θεοτόκου τῆς Παμμακαρίστου. Ἐξ ἀντιγράφου οὐχὶ πιστοῦ κατεχωρίσθη τὸ πρῶτον ἐν τοῖς ἐμοῖς Ἀναλέκτοις (τ. 4, σ. 81-83), κατὰ δὲ τὸ πρωτότυπον ἐν τοῖς Καταλοίποις Κλεόπα Κοικυλίδου, σ. 89-91.

**55.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1628-ου, ἐκ φύλλων 43 μήκ. 0,281, πλ. 0,193. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν.— «Τριῴδια ψαλλόμεν(α) ἐν ταῖς ὥραις, ἢ εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντὶ τοὺς μακαρισμούς, ἀρχόμενα ἀπὸ τὴν β$^{α}$ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ». Εἰς τὸ τέλος ἐρυθροῖς γράμμασι· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. Ἐγράπτη παρεμοῦ Λαυρεντίου μοναχοῦ Κυπρέου καὶ ἀν εκακογράπτη σύγχωρήσετέ μου. διότης τὸ ἤξευρα δὲν τὸ ἀμέλησα ἐνεκεν αγάπης Χῦ'. καὶ σύγχωρήται καὶ τὸν σύνβοηθοῦντα μοι Κύπριανόν. ἔτος ͵αχκη μινῖ Μαρτίῳ ς$^{η}$. ἐμεταγράφη καὶ ἐμεταμπαλώθην ὁμοίως καὶ εσταχώθην. καὶ εὔχεσται καὶ ὑπὲρ τοὺς κοπϊάσαντας».

**56.** Λείψανα τριῶν χαρτίνων τευχῶν.

1. Μέρος μαρτυρολογίου 16-ης ἑκατ. Ἑπτὰ φύλλα μήκ. 0,29, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα, μεγαλόσχημα ὄντα καὶ ἔγκοσμα. Σημειωτέα κείμενα.—α') «Μηνὶ τῷ αὐτῷ (=5 Ἰουνίου). Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ἀπολλωνίου, Λεωνίδους, Ἀρείου, Γοργί(ου), Ὑπερεχίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης καὶ Πάμμωνος». Ἀρχ. «Πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἡ Αἴγυπτος» κτλ., φ. 1$^{α}$. — β') «Εἰς ς'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου». Ἀρχ. «Ἡνίκα Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς» κτλ., φ. 2$^{β}$. Τελευτᾷ εἰς τὰς λέξεις (φ. 3$^{β}$)· «καὶ προεξέτασιν ἄγεται. καὶ δὴ καὶ μαστίγων πεῖραν ὑφίσταται - - -».

2. Λείψανον Θεοτοχαρίου κακογράφου τῆς 17-ης ἑκατ. Ἐξ

*

φύλλα μήκ. 0,282, πλ. 0,194. Ἀρχ. «Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε* ἔνδον ἡ φέρουσα τὸ μάννα» κτλ.

3. Φύλλον ἓν ἐμπεριέχον σημείωμα περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις θανῆς (τῇ 16-η Αὐγούστου ἔτ. 1790) Ἰωαννικίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Γκιμισχανᾶ, ἐφημερίου τῆς ἐκεῖ μονῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου.

**57**. Λείψανον βομβυκίνου τεύχους τῆς 13-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 21 μεγάλου σχήματος, ἀπεσπασμένων ἀπὸ πινακίδων παλαιοῦ σταχώματος. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 37 γραμμῶν.—Μέρος ἑρμηνείας, πιθανῶς δὲ Νικήτα Σερρῶν, εἰς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐν τῷ φ. 4β· «Τοῦ αὐτοῦ ⟨λόγος⟩ πέμπτος εἰς τοὺς Μακκαβαίους». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς μακκαβαϊκαῖς βίβλοις γέγραπταί τις ἀνὴρ» κτλ.

**58**. Λείψανον μεμβρανίνου τεύχους τῆς 12-ης ἑκατ. Φύλλα τρία μήκ. 0,295, πλ. 0,225. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 60. Μέρος μηναίου τοῦ Ὀκτωβρίου, περιλαμβάνον ἱκανὰ μέρη ᾀσματικῶν ἀκολουθιῶν (ις΄-ιθ΄ Ὀκτ.) εἰς τοὺς ἁγίους Λογγῖνον τὸν ἑκατόνταρχον καὶ Λουκᾶν τὸν ἀπόστολον, καὶ εἰς τοὺς προφήτας Ἰωὴλ καὶ Ὠσηέ.

**59**. Λείψανα τεσσάρων μεμβρανίνων κωδίκων ἐξηγμένα ἐκ πινακίδων παλαιῶν σταχωμάτων.

1. Τεμάχιον λειτουργικοῦ Εὐαγγελίου τῆς 10-ης ἢ 11-ης ἑκατ., μετὰ μουσικῶν σημαδοφώνων. Τρία φύλλα μήκ. 0,26, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Μέρη περικοπῶν ἀναγινωσκομένων εἰς τὰ Ἅγια Πάθη.

2. Τεμάχιον ὁμιλίας. Φύλλον ἓν κώδικος τῆς 11-ης ἑκατ., μήκ. 0,245, πλ. 0,172. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 γραμμῶν, ἐν αἷς ὁ λόγος περὶ ἐγκρατείας. Ἀρχ. « - - - τὸ μέγα τοῦ κακοῦ δέλεαρ καὶ δι' αὐτὴν εὐέμπτωτοι πρὸς ἁμαρτίαν ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι, ὑφ' ἧς πᾶσα ψυχὴ ὡς ὑπὸ ἀγκίστρου πρὸς τὸν θάνατον ἕλκεται» κτλ. Τέλος· «καὶ ἑαυτοὺς δὲ τῆς ἐν ἑκατέρῳ ὑ- . . . ἐλευθερώσωμεν, ἵνα - - -».

3. Τεμάχιον μηνολογίου ἐκ Πραξαποστόλου λειτουργικοῦ τῆς 12-ης ἑκατ. Φύλλον ἓν μήκ. 0,212, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον μο-

νόστηλον ἐξ 24 γραμμῶν. Ἀρχ. «Ἀδελ(φοί), ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ. Ζήτ(ει) τῇ Μεγ(ά)λ(η) Παρα(σκευῇ). Τέλος: καὶ Θεοῦ σοφία. Ἀλλ(ηλούϊα) ἦχος δ'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου» κτλ.

4. Τεμάχιον τετραευαγγελίου τῆς 14-ης ἑκατ. Δύο φύλλα μήκ. 0,227, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Ἀρχ. «ἕως ὥρας ἐννάτης. περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ» κτλ. Τέλος· «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν» (Ματθ. κζ', 46—κη', 20).

**60.** Λείψανα μεμβρανίνων κωδίκων τῆς 11-ης ἑκατ. ἐξηγμένα ἐκ πινακίδων παλαιῶν σταχωμάτων.

1. Τεμάχιον μηναίου τοῦ Φεβρουαρίου ἐκ φύλλων 5 μήκ. 0,24, πλ. 0,175. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 36 γραμμῶν. Λείψανα ᾀσματικῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἡμερῶν γ', δ' καὶ ε' (δικαίων Συμεὼν καὶ Ἄννης, ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου καὶ τῆς μάρτυρος Ἀγάθης).

2. Τεμάχιον μηναίου τοῦ Φεβρουαρίου ἐκ φύλλων 4 μήκ. 0,24, πλ. 0,175. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 37 γραμμῶν Ἀρχ. «Νεκρωθεὶς θεηγόρε τῷ κόσμῳ» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τροπαρίου ϛ' ᾠδῆς κανόνος εἰς τὸν ἅγιον Πολύκαρπον (23 Φεβρ.)—Φύλλ. 1β «Μηνὶ τῶι αὐτῶι κδ. εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ».

**61.** Φύλλα 4 χάρτινα τῆς 16-ης ἑκατ. (μήκ. 0,282, πλ. 0,195, ἐξαχθέντα ἐκ πινακίδος παλαιοῦ σταχώματος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 13 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 4β πρόσθετον σημείωμα· «Ἔτει απο της θεογονίας ͵αχμβ'».—Λείψανα μαρτυρίου ἐν ἐπιτόμῳ τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου ἐκδοθέντα ἐντεῦθεν ὑπὸ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ἀρχιμανδρίτου (Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1908, τ. 1, σ. 209-230). Ἀρχ. «- - - συνόντας αὐτῷ προφητικῶς δεῖ με ζῶντα καυθῆναι».

**62.** Τὰ πρωτότυπα πέντε γραμμάτων, πάντα χάρτινα. — 1) Γράμμα μονόφυλλον Χατζῆ Μιχαὴλ πρὸς Ἄνθιμον ἡγούμενον μοναστηρίου ἐν Ἱεροσολύμοις, 28 Νοεμβρ. 1803. — 2) Γράμμα δίφυλλον Πολυκάρπου πατριάρχου Ἱεροσολύμων πρὸς Ἰωάννην ἱε-

ρέα, 4 Νοεμβρ. 1811.—3) Γράμμα δίφυλλον ἐκ Γκιουμουσχανὲ τοῦ Χατζῆ Κωνσταντᾶ Γαζαντζὶκ πρὸς Ἄνθιμον ἀρχιερέα Θαβωρίου διαμένοντα ἐν Ἱεροσολύμοις, 26 Ἀπριλίου 1816.—4) Γράμμα μονόφυλλον Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων πρὸς Ἄνθιμον Θαβωρίου, μηνὶ Αὐγ. 1814. — 5) Γράμμα μονόφυλλον Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων (15 Ἰουλίου 1795), δι' οὗ ὁ πρωτοσύγκελλος Ἀβράμιος ἀναγορεύεται ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Τάφου πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Σερρῶν, Φιλίππων καὶ Δράμας, Μελενίκου, Ἐλευθεριουπόλεως. Ἄνωθεν τοῦ γράμματος καὶ παρὰ τὸ ἐπίτιτλον τοῦ πατριάρχου ὄνομα ὁ τύπος τῆς μεγάλης αὐτοῦ σφραγῖδος, φερούσης τὸ ἔτος 1788. Μῆκος τοῦ χάρτου 0,54, πλ. 0,388.

**63**. Λείψανον μεμβρανίνου μηναίου τοῦ Ὀκτωβρίου, ἐκ δύο φύλλων (μήκ. 0,21, πλ. 0,15) ἐξηγμένων ἐκ σταχώματος παλαιοῦ. Τὸ κείμενον 10-ης ἑκατ. καὶ μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 1$^α$ μέρος ἀκολουθίας εἰς τὸν ἀπόστολον Λουκᾶν. Ἐν τῷ φ. 1$^β$ ἡ ἀρχὴ ἀκολουθίας εἰς τὸν προφήτην Ἰωήλ, ἐν δὲ τῷ φ. 2$^α$ κανὼν εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Ἀρτέμιον. Ἀρχ. «Τὴν θείαν σου ἱερεῖς ἐν ᾄσμασι * νῦν καταστέφομεν μνήμην φαιδρῶς» κτλ.

**64**. Λείψανον μεμβρανίνου Ὡρολογίου τῆς 14-ης ἑκατ. Φύλλα 6 (μήκ. 0,235, πλ. 0,143) ἐξηγμένα ἐκ πινακίδων σταχώματος παλαιοῦ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν (0,16 × 0,105). Ἐν τῷ φ. 1$^α$ κόσμημα κόκκινον τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου, μεθ' ὃ ἡ ἐπιγραφή· «Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ νυχθημέρου: — Ἀρχὴ τοῦ μεσονυκτικοῦ» κτλ.

**65**. Τεμάχια δύο μεμβρανίνων κωδίκων.—1) Λείψανον φύλλου μετὰ διστήλου κειμένου ἐξ 24 γραμμῶν. Μέρος Προφητολογίου τῆς 12-ης ἑκατ. μετὰ μουσικῶν τόνων ἐρυθρῶν. — 2) Λείψανον Ὡρολογίου. Τρία φύλλα μήκ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἀρχ. «(Ὀκ)τωβρίῳ πρώτ(ῃ) ἔχ. ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας» κτλ.

**66.** Δύο φύλλων μεμβρανίνων ἰσάριθμα τεμάχη, τοῦ μὲν ἔχοντος κείμενον γεωργιανόν, τοῦ δὲ δίστηλον ἀρμενικόν.

**67.** Λείψανον μεμβρανίνου λειτουργικοῦ Εὐαγγελίου τῆς 10-ης ἑκατ., ἐξηγμένον ἐκ πινακίδος παλαιοῦ σταχώματος. Φύλλα ὀκτώ, ὧν τινα συγκεκολλημένα. Ἡ γραφὴ κεφαλαιώδης. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Αἱ ᾦαι περικεκομμέναι. Ἐν τῷ φ. 3α ἀνέγνων· «Μηνὶ τῷ αὐτῷ β̄ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης. Ζήτ(ει) Ὀκτωβρίῳ ιη̄». Ἐν τῷ φ. 4α. «Τῇ Μεγ. Δ̄ ἑσπέρας. Εὐαγγέλ(ιον) κατ(ὰ) Ματθ(αῖον) κε(φάλαιον) σοζ̄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ» κτλ. Τὸ γράμμα Τ μέγα, χρωματιστὸν καὶ ἔγκοσμον. Τὸ εὐαγγελικὸν κείμενον μετ' ἐρυθρῶν σημείων μουσικῶν.

**68.** Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλον, τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 116 μήκ. 212, πλ. 0,155. — α') Εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ δ', φ. 1α. — β') Ἀφορκισμοὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, φ. 8β. — γ') «Ἀκολουθια τῆς κοινῆς παρακλήσεως», φ. 37α. — δ') Εὐχαὶ διάφοροι, φ. 43 κέ. Ἐν τῷ φ. 52α «εὐχὴ εἰς τὰ σκουλήκια τοῦ ἁγίου Συμεών». — ε') «Περὶ ἐξομολογήσεως εἰς εὐσεβεῖς». Ἀρχ. «Προσερχόμενος εἰς τὸν πνευματικὸν» κτλ., φ. 53β-69β. — ς') «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου εὐχελαίου», φ. 70α. — ζ') «Δοξαστικό(ν) τοῦ ἐπιταφίου, ἦχος πλ. α'». Ἀρχ. «Τὸν ἥλιον κρύψαντα» κτλ., φ. 103α. — ζ') Τύποι διαφόρων ἐπιστολῶν, φ. 104 κέ. Ὁ πρῶτος εἰς πατριάρχην οἰκουμενικόν.

**69.** Λείψανον νομοκάνονος χαρτίνου τῆς 15-ης ἑκατ. Φύλλα 8 μήκ. 0,22, πλ. 0,157. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Ἀρχ. «Ἀναγνώστης δὲ ἐὰν πέσῃ, ἢ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μηκέτι τὸ σύνολον περαιτέρω προκόπτειν» κτλ. Φύλλ. 1β «Περὶ τῶν κατηχουμένων. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπὸ τοὺς κατηχουμένους ὀφείλουσιν ἐξέρχεσθαι τοῦ ναοῦ» κτλ.

**70.** Λείψανον λόγων τοῦ ὁσίου Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου. Φύλλα χάρτινα 8 μήκ. 0,203, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν. Ἡ γραφὴ 14 ἢ 15-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 3α ἐπιγραφή· «Λόγος Γ̄. Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἀκόπως εἰσέρχεται ἡ ψυχὴ πρὸς κα-

τανόησιν τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ, ἐὰν ἡσυχάσῃ ἀπό τε τοῦ κόσμου καὶ τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν· τότε γὰρ δύναται γνῶναι τὴν φύσιν ἑαυτῆς καὶ οὓς ἔχει ἔσωθεν κεκρυμμένους θησαυρούς». Ἀρχ. «Ὅταν μὴ εἰσέλθωσιν ἔξωθεν μέριμναι βιωτικαὶ» κτλ. Ἐκδ. Νικηφόρου Θεοτόκη σ. 462 κἑ.

**71**. Φύλλον ἓν χαρτίνου κώδικος τῆς 14-ης ἑκατ. μήκ. 0,222. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Λείψανον ἑρμηνείας εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. Ἀρχ. «- - - δικαιοσύνης αὐτοῦ, καθὼς ἐπὶ ταῖς — — — — *καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαόν:* — Τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν· ὅσοι γὰρ ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. τοὺς δὲ λοιποὺς λαοὺς οὐκέτι — — — *Ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατέ μου τὸν ἀμπελῶνα* — — Βουλευσώμεθα οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, τί ἀποκρινούμεθα» κτλ. Τέλος· «εἶτα τέως θάλλοντα καὶ εὐθηνοῦντα τὰ κλή⟨ματα⟩.

**72**. Φύλλον ἓν χαρτίνου κώδικος τῆς 16-ης ἑκατ. μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν. Μέρος ὁμιλίας ἀνορθογράφου. Ἀρχ. «- - - ὅς εἴρηκεν· Ὁ ἐμβλέψας γυ⟨ναικὶ εἰς⟩ τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἤδη ἐμοίχευσεν . . . τοδία αὐτοῦ. Τί δὲ πάλιν ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει; Ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστὶν» κτλ. Τέλος· «Ὁ διάβολος ἠβουλήθην κατὰ σοῦ καὶ δι' ἐμοῦ σε ἠβουλήθην ἀνελεῖν, κἀγὼ στρατεύσομαι κατ' αὐτοῦ χάριτι Χριστοῦ διὰ τῶν ἁγίων».

**73**. Φύλλον ἓν χαρτίνου κώδικος τῆς 15-ης ἑκατ., μήκ. 0,205, πλ. 0,147. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν. Μέρος ὁμιλίας. Ἀρχ. «- - - θλίψεων, ἥτις ἐστὶ σταύρωσις . . . . ἁ τὸ ἀνελθεῖν εἰς τὴν θεωρίαν . . . . . ρον μέρος, τὸ μετὰ τὴν ἴασιν» κτλ. Τέλος· «ἐν ἑνὶ χώρῳ τῶν νοητῶν, ὅς ἐστι τὸ ἐξώτερον σκότος, τὸ ἔξωθεν».

**74**. Λείψανον ἀσκητικοῦ μεμβρανίνου κώδικος τῆς 10-ης ἑκατ. Μέρος διηγήσεως. Ἀρχ. « - - - ον μεγα . . . . . κενοδοξίας καὶ ἀνθρωπαρεσκίας ὑπερβολήν. Λέγει ὁ ἀδελφός· Πῶς, πάτερ, εἴ γε περιεφρόνησε τῶν τοσούτων χρημάτων τῆς ἰδίας ὑπολήψεως ἕνε-

κεν; Λέγει ὁ γέρων· Ὁ περιφρονῶν χρημάτων ὀφείλει καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ τοῦ πλησίον προνοεῖν» κτλ.

**75.** Λείψανα δύο χαρτίνων τευχῶν. — 1) Φύλλα 3 μονόστηλα τῆς 15-ης ἑκατ. «Διαθήκη τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως» κτλ. Ἀρχ. «Τοῦ μεγαλοφωνοτάτου προφητάνακτος» κτλ. Ἐν τῷ φ. 3β πρόσθετον σημείωμα· «+ ἔτους χοιλειοχοστὸ πενταχοσιοστὸ ἐβδομικοστὸ εὐδόμο ηλθεν εἰ πανούκλα εἰς τὴν Συρίαν καὶ εξαλείυθοισαν (= ἐξαλείφθησαν) λαὸς χοιλειάδες πενήντα καὶ πενταχόσοιει ακόμι καὶ εἰρθεν ο αφεντης ο μϊσερ Ζουανοισι Τάρχας απὸ τὴν Κΐπρον και απεθενοι αυτος καὶ εἰ μὲτ αῦτοῦ». — 2) Φύλλα ἑπτὰ τῆς 14-ης ἑκατ., μήκ. 0,212, πλ. 0,148. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν. Τεμάχιον νομοκάνονος. Ἀρχ. «- - -σίας καὶ τὰ τέσσαρα διαγορεύειν τὴν ἰδίαν ἁμαρτίαν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 5α κεφάλαιον «περὶ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων. Ἀρχ. «Πρεσβύτερος κλέπτης ἢ εἰς ἀνδρόγυνον πεπτωκὼς τῆς μὲν ἱερωσύνης ἐξωθείτω χρόνους δέκα» κτλ.

**76.** Συλλογὴ λυρικῶν ᾀσμάτων ἀνεπιγράφων καὶ δείγματα τῆς μελῳδίας αὐτῶν διὰ σημείων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Φύλλα χάρτου κοινοῦ 24, ὧν ἱκανὰ ἄγραφα. Τὰ γεγραμμένα ἀρχῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 12α ᾆσμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐδογμάτισαν τὴν ὕλην ἀρχαιότεροι σοφοὶ | ἄνισον ἀσυμμετρίαν, ἔλλειψιν ὑπερβολὴν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 13β ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή· «Προσώπου κάλλος | μαγνήτης ἄλλος | ἑλκυστικὸς» κτλ.

**77.** Στιχολόγιον ἐκ φύλλων 10 κοινοῦ χάρτου μήκ. 0,165, πλ. 0,112. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Ἀρχ. «Ὠδὴ δ'. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται» κτλ.

**78.** Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς πρὸς ἀρχιερέα, γενόμενον ἀρχομ. τῆς 19-ης ἑκατ. Εἶτα φύλλον μεμονωμένον γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται «λογίδριον ἐκφωνούμενον εἰς τοὺς ἐνταῦθα (= ἐν Ἱεροσολύμοις) παραγιγνομένους προσκυνητάς». Ἀρχ. «Καλῶς ὡρίσατε, τιμιώτατοι προσκυνηταὶ» κτλ.

**79.** Δύο κεχωρισμένα φύλλα μουσικοῦ χαρτίνου τεύχους τῆς 16-ης ἑκατ., μήκ. 0,151, πλ. 0,107. Ἐν αὐτοῖς δύο μέγιστα

ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐν τῷ φ. 1[β] «Στιχηρὰ ἰδιόμελα ψαλλόμενα εἰς τὰς λιτάς· ποίημα κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη, γράμματα καὶ μέλος». Ἀρχ. «Τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος ἀναβὰς * δογμάτων θείων ἐμνήσθης» κτλ.

**80**. Λείψανα σητόβρωτα τριῶν χαρτίνων τευχῶν τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,205, πλ. 0,15. Ἅπαντα μετὰ σελιδώσεως.

1. Σελ. 257-296, 301-2, 311-332. Μέρος συγγραφῆς ἀπροσδιορίστου Γεωργίου Κορεσίου. Ἀρχ. «- - - ὅτι ἐν αὐτῇ οἱ ἰχθύες, ἤγουν οἱ χριστιανοὶ τρέφονται· θάλατταν, ὅτι πρὸς τὴν... διαφέρει» κτλ.

2. Σελ. 5-16, 21-46, 69-92, 95-114, 117-138, 141-430, 607-718, 723-734, 739, 740, 753, 754, 761-780, 785-798. Λείψανα συγγραφῆς Γεωργίου Κορεσίου περὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ὀρθοδ. Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ σελ. 10 κέ. «Τοῦ αὐτοῦ ἄκρου θεολόγου Γεωργίου πότερον ὁ ὁρισμὸς ἔρρωται. Ζήτησις β'. Ἀρχ. «Ἔνιοι μέντοι τῶν διδασκάλων» κτλ. — Σελ. 21 «Τοῦ αὐτοῦ ἄκρου θεολόγου πότερον φέρει πρὸς τὴν τῶν μυστηρίων δήλωσιν ῥήματα». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῶν μυστηρίων τὰ μέν εἰσι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κτλ. — Σελ. 25 «Τοῦ αὐτοῦ ἄκρου θεολόγου Γεωργίου Χίου κατὰ φρόνημα τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας περὶ τῶν αἰτίων τῶν μυστηρίων». Εἶτα ἕτερα τμήματα τῆς περὶ μυστηρίων συγγραφῆς.

3. Σελ. 1-30 καὶ πέντε διάφορα φύλλα ἐκ συγγραφῶν τοῦ Κορεσίου. Ἀπὸ σελ. 1 κέ. «Ὀλίγαι ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν μακάριον βίον διαπολλῶν διδασκάλων, οὓς Κορέσιος ἀνέγνω». Ἀρχ. «Ἡ μακαρία ζωὴ τὸν Σαῦλον εἰς Παῦλον μετέβαλε» κτλ.

**81**. Λείψανον χαρτίνου τεύχους τῆς 17-ης ἑκατ. (μήκ. 0,203, πλ. 0,148), σῷζον τὰς ἑξῆς σελίδας· 35-56, 59-78. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Μέρος ἑρμηνειῶν Γεωργίου Κορεσίου εἰς ἐπιστολὰς τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

**82**. Μηναῖα Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου καὶ μέρος Παρακλητικῆς. 324 χάρτινα φύλλα (μήκ. 0,202, πλ. 0,146) ἀτά-

κτως τεταγμένα, ὧν πολλὰ μὲν σητόβρωτα, ἕτερα δὲ βεβλαμμένα ὑπὸ μυῶν. Ἐγράφησαν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν.

**83.** Τρεῖς πινακίδες παλαιῶν σταχωμάτων. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἓν παράφυλλον κεκολλημένον μετὰ γραφῆς τῆς 16-ης ἑκατ., ἧς τὸ κείμενον συνεχίζεται εἰς δύο ἕτερα παράφυλλα τῆς δευτέρας πινακίδος· ἔστι δὲ τοῦτο μέρος τοῦ Ψαλτηρίου (ιζ', 9 κέ.). Ἀρχ. «- - - σώπου αὐτοῦ καταφλεγήσεται· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ», κτλ. Ἐπὶ τοῦ 2-ου παραφύλλου τὸ ἑξῆς σημείωμα· «+ ἐτόυτο τῶ βιβλήον ὑπάρχη τοῦ τιμίου καὶ σεπτοῦ Σταυροῦ καὶ ὅποιος βουληθή. να το ἀποξιν(ώ)σι να ἔχη τήν κατάρα του Σταυρού καί τήν κατάρα τοῦ Ἁγίου Τάφου» κτλ. — — — — —Παναγιότης εἶἐρεύς 1747 ἀπο Ζήχνα χορίον Πεθελινου».— Ἐπὶ τῆς τρίτης πινακίδος ἕτερον σημείωμα· «+ Ἐστάχοσα τὸν Ἀπόστολον. ἐγο ἁμαρτωλὸς. Ἰωάσαφ. ἱερομόναχος. καὶ οι ἠδόντες ἀυτον, εὔχεσθέ μϊ δϊὰ τὸν κν'. ἔτους. ,ζια' :· Ν. ς̄» $(=\frac{1502}{1503})$.

**84.** Τεῦχος νέον, 19-ης ἑκατ., χάρτινον, μήκ. 0,282, πλ. 0,185. Σελίδες 139 γραφεῖσαι ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπὸ Λουκᾶ Πελοποννησίου ἀρχιμανδρίτου. — α') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου, «ὡς εὕρηται ἐν μεμβράναις». Ἀρχ. «Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων» κτλ., σελ. 1. — β') «Διήγησις ὡραιοτάτη τοῦ θαυμαστοῦ καὶ πολυπαθοῦς ὁσίου π. ἡ. Σερβίου καὶ τῆς μετὰ τὴν ὁσίαν κοίμησιν αὐτοῦ καταδρομῆς τῆς σκήτεως αὐτοῦ». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ἦτον ἀπὸ τὴν Σερβίαν» κτλ., σελ. 23. — γ') «Ὀπτασία τινὸς μοναχῆς Ἀναστασίας. Λόγος ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἃς ἀκούσωμεν» κτλ., σ. 85. — δ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου. Ἀρχ. «Σέργιος, Θεόφιλος καὶ Ὑγεῖνος» κτλ., σ. 101.—ε') Διήγησις Πέτρου περὶ τοῦ ὁσίου Νήφωνος. Ἀρχ. «Εἰ μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλὸν» κτλ., σ. 125. Κείμενον ἀτελές.

**85.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 342 μήκ. 0,27, πλ. 0,19.

Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 29-30, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 15-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα τετραγώνου σχήματος.— Τριῴδιον κεκολοβωμένον μετὰ τῶν φωταγωγικῶν τῆς ἑβδομάδος, τῶν τριαδικῶν τῶν ὀκτὼ ἤχων καὶ τῶν μεγαλυναρίων τῆς ἑβδομάδος. Ἀπὸ φ. 340β «κανὼν παρακλητικὸς ψαλλόμενος εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν Θεοτόκον». Ἀρχ. «Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς» κτλ.

**86.** Συλλογὴ διαφόρων τετραδίων χαρτίνων ἀνίσου μεγέθους. Κείμενα σημειωτέα. — α') Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνανίαν. Φύλλα 4 πρώτου ἡμίσ. 19-ης ἑκατ. — β') Τεμάχιον συλλογῆς ἐπιστολῶν. Φύλλα 8. Ἄρχεται ἀπὸ ἀκεφάλου ἐπιστολῆς· «--- πάντα ἀγάπης εἰλικρινοῦς ἀπόδειξις». Φ. 2α «Ἀπόκρισις τοῦ ἐκλαμπροτάτου μεγίστου διερμηνέως Μιχαλάκη Σούτζου εἰς τὴν προσταλεῖσαν αὐτῷ συνοδικὴν συγχαρητικὴν ἐπιστολήν», 25 Φεβρ. 1228. Φ. 3β «Πρὸς τὸν Ἀντιοχείας μεσάζουσα».». Φ. 5α «Παραπονετικὴ πρὸς φίλον διὰ σιωπήν», εἶτα ἑτέρα πρὸς ἀρχιερέα ἀνώνυμον. Φ. 6α «Ἡ πρὸς ταύτην ἀπόκρισις». Φ. 7β «Παρὰ τοῦ ἁγίου γέροντος δραγομάνου πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην κὺρ Ἀθανάσιον». Φ. 8α «Ἀποκριτικὴ Χατζῆ Ἀνέστη πρὸς τὸν μακαριώτατον» Ἱεροσολύμων. — γ') Φύλλα 12 γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. «Καταγραφή. Περὶ τῆς καβαλαρίας τοῦ Ἁγίου Τάφου». Ἀρχ. «Ὅλων τῶν ἱστορικῶν αἱ μαρτυρίαι» κτλ.

**87.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 488 μήκ. 0,235, πλ. 0,17. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Καὶ αὕτη Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἐφέσου, εἴτ' οὖν τοῦ ἐκ Κουσάντασι, ὅσπερ γέγονε Δημητρίου ἐμηρχώρη υἱός· ἧσπερ οἱ ἐντυγχάνοντες ἐκλιπαρεῖν οὐ παύεσθε ἱλέου τυχεῖν τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεις ὑμῶν» (Σημ. τέλ. 18-ης ἑκ.). Ἐν τῷ φ. 3α· «Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἐδωρησάμην τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου. Δημήτριος Γ. Οἰκονομίδης ἐκ Σωκίων τῆς Λυδίας. Τῇ 11-ῃ Ἰουλίου 1908». — Μαθηματάριον. Σημειωτέα κείμενα. — α') «Ἐξήγησις τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου χυ' χυ' Δανιὴλ Κεραμέως τοῦ Πατμίου εἰς τὸν

ἀπολογητικὸν λόγον τὸν περὶ ἱερωσύνης» Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. «Ἐγὼ ἐνικήθην» κτλ., φ. 49. — β′) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον», μετὰ σχολίων. Εἶτα μετάφρασις αὐτοῦ ὑπὸ Δανιὴλ Κεραμέως, φ. 113-241. — γ′) Ἐπιστολαὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, φ. 242 κέ.—δ′) Μετάφρασις Δανιὴλ Κεραμέως ἐπιστολῶν τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου, φ. 326-465. — ε′) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν λόγος γ̄ος», φ. 466 κέ.

**88.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 79 μήκ. 0,223, πλ. 0,178. Φύλλα ἄγραφα· 26-32, 60-77. — α′) Σημειώματα ὑπὸ μορφὴν ἐφημερίδων περὶ πραγμάτων ἱεροσολυμιτικῶν καὶ ἁγιοταφιτικῶν (1851-1866, 1864-1902), «συνταχθέντα παρὰ Ἐπιφανίου ἱεροδιακόνου» (Κυπρίου, ἐκ τοῦ χωρίου Γύψος), εἶτα ἀρχιμανδρίτου καὶ τυπικάρη τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστηριακοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, φ. 1-3, 48-59, 78-79.—β′) Παράφρασις νεοελληνικὴ δύο λόγων τοῦ μεγάλου Βασιλείου, φ. 4-25. — γ′) «Κανόνες περὶ συντάξεως ποιηθεῖσαι (sic) παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Διονυσίου τοῦ καὶ Κλεώπα ἐπονομαζομένου Βυζαντινοῦ καὶ θεολογικοῦ διδασκάλου τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Σχολῆς τοῦ Π. Τάφου ἐν σωτηρίῳ ἔτει τῷ 1850. Αὐγούστου. 5. νῦν δὲ γραφθεῖσαι ὑπ᾽ ἐμοῦ Χριστοφόρου Κυπρίου τῇ 27 Σεπτεμβρίου, τῷ αὐτῷ ἔτει», φ. 32β κέ. Κανόνες πε′.

**89.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 240 μήκ. 0,233, πλ. 0,160. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — «Τόμος τρίτος τῆς Παπαδικῆς τοῦ νέου συστήματος» κτλ.

**90.** Κατάστιχον συλλογῆς ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, γενομένης μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1844-1845 ἐν διαφόροις δήμοις καὶ κυβερνείοις τῆς Ῥωσίας, ὧν καὶ αἱ σφραγῖδες ἀποτετυπωμέναι ἐν αὐτῷ τῷ καταστίχῳ. Φύλλα χάρτινα 18 μήκ. 0,21, πλ. 0,162.

**91.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 127 (μήκ. 0,22, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. — Νομοκάνων ἱκανῶς ἀνορθόγραφος. — α′) Μέρος κανονικοῦ κειμένου ἀκεφάλου κατ᾽ ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ.

«--- τὸ ἀληθὲς καὶ δίκαιον, καὶ διὰ τιμία(ς) σου ἐπιλύσεως καταξιωσάτω ἡ ἁγιωσύνη σου διδάξαι ἡμᾶς περὶ τούτου ἀμφιδοξοῦντας» κτλ. φ. 1ᵃ-3ᵃ. — β') Διδασκαλία «κανονικῶν καὶ ἀποστολικῶν διδασκάλων ἐκλεγεῖσα παρὰ πατρὸς πνευματικοῦ πρὸς τοὺς θέλοντας θεαρέστως ζῆν ἄνευ ἀσθενείας σωματικῆς». Ἀρχ. «Ἀπὸ μὲν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἁγίας Κυριακῆς τοῦ Πάσχα» κτλ., φ. 3ᵃ κἑ. — γ') «Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας συνόδου εἰς τοὺς ἐκ τῶν Λατίνων αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας τῇ Ὀρθοδόξῳ τε Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κ/πόλεως, ἀλλὰ δὴ καὶ (τοῖς) τρισὶν ἁγιωτάτοις πατριαρχείοις τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξανδρείας Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων· ἐτυπώθη δὲ αὕτη ἐν ἔτει ͵ζ$^{ω}$. ϡ$^{ω}$. ϟβ$^{ω}$, ἐν Κ/πόλει, ἐν καιρῷ δὲ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κῦρι Συμεών», φ. 6 κἑ. — δ') «Νόμος γεωργικὸς ἐν τοῖς τοῦ Ἰουστινιανοῦ βιβλίοις». Ἀρχ. «Χρὴ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον» κτλ., φ. 9ᵃ. — ε') «Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἐρωτᾶσθαι τὸν ἐξομολογούμενον ἄνθρωπον». Ἀρχ. «Λαμβάνειν δεῖ τὸν ἐξομολογούμενον» κτλ., φ. 12. — ς') «Ἐρωταπόκρισεις τοῦ Νηστευτοῦ», φ. 16ᵃ. — ζ') «Κεφάλαια ἕτερα ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων περὶ συγγενείας καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν εἰς γάμους καὶ διαχωρίζειν τὰς γυναῖκας», φ. 17ᵇ. — η') «Περὶ πνικτῶν καὶ τρωγόντων αἷμα ζώου». Ἀρχ. «Ἡ θεία μὲν καὶ ἱερὰ Γραφὴ ἐνετείλατο» κτλ., φ. 22ᵃ. Εἶτα ἕτερά τινα κανονικὰ κεφάλαια. — θ') «Πίναξ ἀκριβὴς τῶν παρόντων κανόνων», φ. 34ᵃ-38ᵃ. Κεφάλαια ρλζ'. Μετὰ τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν ὁ «Πρόλογος τῶν κανόνων» καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τούτων· «Πρόχειρον κανονικὸν ἀναγκαῖον εἰς τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν ἁμαρτήματα ἀνθρώπων τοὺς ἐξουσίας εἰληφότας, ἔχον πᾶν εὐσύνοπ(τ)ον, συλλεγὲν ἀπό τε τῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τοπικῶν καὶ ὁσίων θεοφόρων πατέρων ἰδίως, καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐκτεθέντων θείων νόμων ὑπὸ τῶν ἀειμνήστων εὐσεβεστάτων βασιλέων, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου καὶ Ἀνδρονίκου τῶν Παλαιολόγων ἐν ἔτει ͵ζ$^{ω}$ ωπζ ἰνδ. β$^{ας}$». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα. Ἀπὸ λόγων Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ» κτλ., φ. 38 κἑ. Τὸ ἔσχατον ρλζ' κεφάλαιον κεκολοβωμένον.

**92**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1870-οῦ, μήκ. 0,219, πλ. 0,166.— Λουκᾶ Πελοποννησίου, ἀρχιμανδρίτου Ἁγιοταφίτου, «Διηγηματάριον» ἤτοι «συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων» τῶν ἁγίων πατέρων. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς θεωρίας τοῦ ἁγίου Νήφωνος περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας διὰ τοὺς ἐπισκόπους καὶ μοναχούς».

**93**. Ἰατροσόφιον χάρτινον, κακόγραφον καὶ σφόδρα ἀνορθόγραφον, μήκ. 0,222, πλ. 0,145. Δύο διάφοροι γραφαὶ τέλους 18-ης καὶ ἀρχῆς 19-ης ἑκατ. Ἀρχ. «Προοίμιον πὲρὶ συνθέσεως τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου. (Ἡ) σύστασις καὶ διατήρησις τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας» κτλ. Ἀπὸ φ. 9 κέ. συνταγαὶ φαρμακευτικαὶ ἠριθμημέναι, τὸ ὅλον 392.

**94**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 437 μήκ. 0,213, πλ. 0,16. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα. Κόσμημα τετραγ. σχήματος παραλληλογράμμου ἐν τῷ φ. 1α.—Παπαδικὴ ἔχουσα προτεταγμένα τὰ ἐφεξῆς ἐγχειρίδια ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς· α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων» κτλ., φ. 1α. —β') «Ἰωάννου ἱερέως Πλουσιαδηνοῦ ἡ σοφωτάτη παραλλαγή», φ. 4β.—γ') Ἑτέρα «κῦρ Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλη», φ. 5α.—δ') «Τροπάριον εἰσαγωγητικὸν ἔχον ἀναμὶξ τὴν παραλλαγὴν μετὰ τῆς μετροφωνίας. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ», φ. 5β.—ε') «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων καὶ νενανισμάτων», φ. 5β. — ς') «Μετροφωνία ὠφελιμωτάτη Ἰωάννου», φ. 7α.—ζ') «Νουθεσία πρὸς τοὺς μαθητάς». Ἀρχ. «Ὁ θέλων μουσικὴν μαθεῖν» κτλ., φ. 8α.— Μεταξὺ τῶν φ. 131-136 εὑρίσκονται πολυχρονισμοὶ τῶν πατριαρχῶν· α') Μπαλασίου φήμη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, φ. 121α. — β') «Εἰς τὸν αὐτὸν οἰκουμενικὸν θρόνον παλαιόν· ἦχος δ'», φ. 132β. Πολυχρονίζεται ἐν αὐτῷ Ἱερεμίας ὁ 2-ος. — γ') «Ἕτερος πολυχρονισμὸς εἰς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας. Μπαλασίου». Ἦχος δ'», φ. 133α. Πολυχρονισμὸς τοῦ πατριάρχου Κοσμᾶ. — δ') «Πολυχρονισμὸς εἰς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας (= Σίλβεστρον). Ἦχος δ'», φ. 134β. — ε') Δύο πολυχρονισμοί, ὁ πρῶτος Μπαλασίου, κατ' ἦχον δ' εἰς τὸν Ἱεροσολύμων Μελέτιον.

**95**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 268 μήκ. 0,209, πλ. 0,15. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. — Μαθηματάριον κεκολοβωμένον ἐμπεριέχον λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοὺς πλείους μετὰ σχολίων. Κατά τινα σημείωσιν (ἔτ. 1905) τοῦ ἱεροδιακόνου Φιλήμονος Φωτοπούλου εὑρέθη «ἔν τινι παρὰ τῷ θυρωρῷ τοῦ πατριαρχείου (Ἱεροσολύμων) ὑπογείῳ».

**96**. Τεῦχος χάρτινον (μηκ. 0,214, πλ. 0,165) ἀριθμοῦν σελίδας 1079, ὧν λείπουσιν αὐτῷ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1-48, 89-96 καὶ 529-534. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Αἱ σελίδες 1041-1079 μεταγενέστεραι.—Μαθηματάριον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἀβραὰμ μικρᾶς βιβλιοθήκης, ἐν ᾗ κατεῖχε πρότερον τὸν 55-ον ἀριθμὸν αὐτῆς (ἴδε Κλεόπαν ἐν τοῖς Καταλοίποις, σ. 152-155). Διάφορα κείμενα (σ. 49-1033) μετὰ παραφράσεως ἄνωθεν τῶν στίχων αὐτῶν γεγραμμένης. — α') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίῳ», σελ. 49 κέ. Σχόλια καὶ παράφρασις. — β') Τοῦ αὐτοῦ γνωμικὰ δίστιχα, σ. 97 κέ. — γ') Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην καὶ στίχοι τοῦ αὐτοῦ, σ. 110. — δ') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ κανὼν εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, σ. 127.— ε') «Τετράστιχα ἰαμβικὰ ἐν γνωμολογίαις ἠθικαῖς καὶ εὐσεβῆ καὶ πρὸς πάντα ὀρθόδοξον ἀναγκαῖα ἐν λόγῳ παραινέσεως. Ποίημα Γεωργίου ἐλαχίστου». Ἀρχ. «Γνωμικὸν α'ον. Περὶ πίστεως. Σέβας μὲν» κτλ., σ. 134 κέ. — ς') Κανόνες ᾀσματικοὶ Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, ἐν οἷς καὶ οἱ ἰαμβικοί, σ. 145-224. — ζ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα, σ. 225 κέ. — η') «Γαβρίου Ἕλληνος τετράστιχα», σ. 244 κέ.— θ') «Σόλων Ἀθηναῖος νομοθέτης. Ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγειῶν γνωμικά», σ. 264 κέ. — ι') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ διάφορα ποιημάτια, σ. 270 κέ.—ια') Βασιλείου 1-ου βασιλέως «κεφάλαια παραινετικὰ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν βασιλέα», σ. 423 κέ. — ιβ') Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας «παιδεία βασιλική», σ. 469 κε. — ιγ') Κανόνες ᾀσματικοί, ὁ τῶν Βαΐων, οἱ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, οἱ τῆς Ἀναστάσεως καὶ Μεταμορφώσεως, σ. 500-528. — ιδ') Ἀγαπητοῦ διακόνου «ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν», σ. 535 κέ. — ιε') «Ὁμηρόκεντρα, ἃ καὶ κέν-

τρωνες», σ. 571 κέ.—ις') Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι, σ. 766 κέ.— ιζ') «Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν», σ. 836 κέ.—ιη') «Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη», σ. 854 κέ.—ιθ') Βασιλείου Καισαρείας τρεῖς λόγοι, σ. 860 κέ.—κ') «Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας», σ. 968 κέ.—κα') «Περὶ τοῦ λειψάνου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁποῦ τὸ ἤφερεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνστάντιος ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν»· εἶτα τὰ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ γράμματα καὶ τούτων ἡ ἐξήγησις Γεωργίου Σχολαρίου, σ. 1033 κέ. — κβ') Τέσσαρα ἐπιγράμματα εἰς τὰ κεφάλαια τῶν κατὰ Ματθαῖον, Μᾶρκον, Λουκᾶν καὶ Ἰωάννην εὐαγγελίων, ἐκ στίχων κη' + ις' + κδ' + κα', σ. 1041 κέ.—κγ') Ἀδήλου ἐγκώμιον «εἰς τὸν νέον ὁσιομάρτυρα Παχώμιον» τὸν Ῥῶσον. Ἀρχ. «Ποῦ εἶσαι, Βασίλειε ὁ μέγας καὶ τῷ ἔργῳ καὶ τῷ λόγῳ» κτλ., σ. 1065-1079.

**97.** Τεῦχος χάρτινον ἀποτελεσθὲν ἐκ πέντε διαφόρων χειρογράφων μήκ. 0,198, πλ. 0,143. Ἅπαντα τῆς 17-ης ἑκατ., ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐτῶν 1617—1622. Ἐν τοῖς φ. 263α, 337α, καὶ 357α τρία κοσμήματα ἐρυθρά. Εὑρεθὲν οὕτως ἔχον ἔν τινι κελλίῳ τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα ἐδωρήθη τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ ἔτει 1904-ῳ ὑπὸ Γερμανοῦ Κερκυραίου, ἀρχιμανδρίτου Ἁγιοσαβίτου.

1. Φύλλ. 1α-179β. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 16 γραμμῶν. «Μηνὶ Δεκέμβριος. ε̅ῃ. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω κινῆσαι ψυχὴν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 180α· «+ Ἐγράφειν. ἐν μηνὶ Μαρτίω. εἰς τὰς ῑα. διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱερομονάχου. τοῦ Σαββαΐτου. ͵ζρκζ (=1619). καὶ ἐπαρακλήθην παρὰ Δαμασκηνοῦ ϊερο(μον)άχ(ου): καὶ οἱ ἀναγϊνόσκοντες. εὔχαισθε ὑπὲρ ἡμῶν».

2. Φύλλ. 181α-162β. Τετράδια ἠριθμημένα ια'. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν.—«Μηνὶ Ἰαννουαρίω. ι̅α'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου». Ἀρχ. «Ἥδιστον μὲν ἔαρ» κτλ. Ἐν τῷ φ. 262β· «+ Ὁ παρὼν βίος ἐτελειώθ(η) δϊὰ χειρὸς ἐμοῦ Λαυρεντίου μοναχοῦ ἐκ Κύπρου. δϊα συνδρομῆς μὲν τοῦ ὁσιωτάτου εν ἱερομονάχοις καὶ ἁγίου π̅ν̅ι̅κοῦ χυρίου παπ(ᾶ) κῦρ Δαμασκηνοῦ. καὶ οἱ ἀναγϊνόσκο(ν)τες μὴ κατα-

ράσθαι δϊα τὸν χν'. διότις μὲ πολλὴν βίαν καὶ ἀλλοτρίωσιν λογϊσμῶν τὸ ἐχάραξα. διότις ἤμουν πρὸς τοῦ ὁδεύσαι. Ἐν μηνῆ Ἀπριλλίω ιγ. ,ζρλ'. Χυ. ,αχκβ'» (= 1622).

3. Φύλλ. 263α-335. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς κάτω ῴας τοῦ φ. 263α· «+Καὶ τόδε τοῦ Δαμασκηνοῦ σὺν καὶ τοῖς ἄ(λ)λοις».—«Μηνὶ Ἰαννουαρίω ιζ βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου Ἀντωνίου, συνγραφεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «Ἀγαθὴν ἅμιλλαν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 335α· «Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρκε' (= 1617). Φευρουαρΐω κα. διὰ χειρὸς Ἱερεμίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου». Τὸ φ. 336 ἄγραφον.

4. Φύλλ. 337α-355α. Τὸ κείμενον μονόστ. ἐκ 15 γραμμῶν· «Μηνὶ Ἰαννουαρίω κ$^{\eta}$. Βίος καὶ πολιτεία ἐνεπιτόμω τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου, πρεσβυτέρου γενομένου καὶ καθηγητοῦ τῆς πανερήμου». Ἀρχ. «(Ο)ὗτος τοίνυν ὁ ὅσιος» κτλ. Ἐν τοῖς φ. 355β-356 προσθήκη 18-ης ἑκατ. ἀσήμαντος. Ὁ βίος Εὐθυμίου ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ Κλεόπα Κοικυλίδου ἐν τοῖς Βίοις Παλαιστινῶν ἁγίων (ἐν Ἱεροσολύμοις 1907), σ. 7—14.

5. Φύλλ. 357α-439β. Τετράδια ἠριθμημένα εἰς ια'. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου». Ἀρχ. «Καὶ παντὸς μὲν ἄλλου πράγματος» κτλ.

**98**. Ἀσματικὴ ἀκολουθία κεκολοβωμένη εἰς τὸν ἀπόστολον Θαδδαῖον. Ἀντίγραφον νέον. Φύλλα πέντε μήκ. 0,205, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν.

**99**. Τεῦχος χάρτινον νέον, μήκ. 0,204, πλ. 0,149. Ἀντίγραφον Λουκᾶ ἱερομονάχου. Σελίδες 134. — α') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀνδρέου τοῦ Σαλοῦ. Ἀρχ. «Βίον θεάρεστον» κτλ., σ. 1-68. — β') Μαθήματα νέα ἐκκλησ. μουσικῆς, σ. 70-84. — γ') «Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου εἰς τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον», σ. 107.— δ') «Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Παϊσίου τοῦ θεράποντος αὐτοῦ» σ. 109.— ε') Εὐχαὶ διάφοροι, σ. 110 κέ.

**100.** Πεντάδιον χάρτινον νέον. Φύλλα δέκα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, μετ' ἐπιγραφῆς· «Τὰ παρόντα ψάλλονται εἰς τὸν Ἐπιτάφιον, ὅτε ἀναβαίνομεν εἰς τὸν Ἅγιον Γολγοθᾶν». Ἀρχ. «Δεῦτε ἀναβῶμεν» κτλ.

**101.** Κατάστιχον (μήκ. 0,203, πλ. 0,147) ταξιδιώτου πρωτοσυγκέλλου εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἀνὰ τὰς Κυκλάδας νήσους (1775-1799). Τὸ κληρικὸν αὐτοῦ ὄνομα ἄγνωστον. Πρὸς τῷ τέλει ὅμως τοῦ καταστίχου σημειοῦται, ὅτι γεννηθεὶς ἐν Ἄνδρῳ τῇ 18-η Σεπτ. ἔτ. 1752 ὠνομάσθη ἐν τῷ βαπτίσματι Ἰωάννης· ὡς δὲ κληρικὸς φαίνεται χρηματίσας ἡγούμενος ἁγιοταφιτικῆς ἐν Ἄνδρῳ μονῆς ὀνομαζομένης «Παλατιανῆς».

**102.** «Χερουβικὰ κατ' ἦχον σύντομα καὶ ἀργὰ» καὶ ἓν «Δύναμις» Γεωργίου Κρητός. Ἀντίγραφον 19-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτ. 34 μήκ. 0,205, πλ. 0,145.

**103.** Κατάστιχον ἁγιοταφίτου κληρικοῦ πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν διαφόροις δήμοις τῆς Ῥωσίας κατὰ τὰ ἔτη 1842-1845. Ἔστι δὲ κεκυρωμένον ἐπισήμως διὰ σφραγῖδος καὶ ῥωσικῆς κυβερνητικῆς πράξεως. Ἐν αὐτῷ καὶ πράξεις ἐνσφράγιστοι δήμων καὶ ἀρχιαστυνόμων. Φύλλα 55 (μήκ. 0,195, πλ. 0,157), ὧν γεγραμμένα μόνον τὰ πρῶτα δέκα.

**104.** Τεῦχος ἐκκλησ. μουσικῆς χάρτινον, ἐκ φύλλων 182 μήκ. 0,193, πλ. 0,138. Ἐγράφη τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 175α-181α. Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ φ. 2α· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ ἐν μοναχοῖς γέρω Κυπριανοῦ Ἁγιωταφήτου Μουμτζῆ». Ἐν τῷ φ. 1β «Ἕτερον *δύναμις* Γεωργίου τοῦ Κρητός». Ἀπὸ φ. 2 κέ. «Ἐκλογὴ σύντομος περιέχουσα μόνον τινὰ ἐν τῇ λειτουργίᾳ ψαλλόμενα, ἤτοι χερουβικὰ καὶ κοινωνικὰ καὶ ἄλλα χρειώδη ἐκ διαφόρων ποιητῶν».

**105.** Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,194, πλ. 0,145) ἐκ φύλλων 150, ὧν τὰ πλείω ἄγραφα. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ.—Ἀνωνύμου «φρασεολόγιον», ἢ φράσεις νεοελληνικαὶ σὺν μεταφράσει εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικόν.

**106.** Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησ. μουσικῆς ἐκ φύλλων 268 μήκ.

0,198, πλ. 0,133. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. ὑπὸ Βενιαμὶν ἱεροδιακόνου Κυπρίου· τῇ δὲ βιβλιοθήκῃ «τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου» ἐδωρήθη (6 Αὐγ. 1904) ὑπὸ Ἀγαθαγγέλου Θωμαΐδου τοῦ ἐκ Μοσχονησίων, ἀρχιμανδρίτου καὶ «ἐπὶ δεκαεπταετίαν» ἀρχιψάλτου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως».—Ἐπιγραφή· «Τῆς ἐκλογῆς τῆς διὰ προχειρότητα ἐν δυσὶ τόμοις διαιρεθείσης τόμος ὁ δεύτερος περιέχων τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ λειτουργίᾳ ψαλλόμενα χρειωδέστατα».

**107**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 314 μήκ. 0,17, πλ. 0,11. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19–ης ἑκατ. Δῶρον Ἀγαθαγγέλου Θωμαΐδου.— Μικρὰ Παπαδική. Σημειωτέα· ἐν τῷ φ. 3 «Κοινωνικὰ τοῦ κῦρ Γεωργίου». Ἀπὸ φ. 7 κέ. «κατ' ἦχον κεκραγάρια σύντομα» Πέτρου Βυζαντίου. Φύλλ. 17. «Πολυέλεος συντεθεὶς παρὰ κυρίου Δανιὴλ πρωτοψάλτου». Ἕτερος πολυέλεος Ἀναστασίου Ῥαψανιώτου ἐν τῷ φ. 39. Ἕτερος Πέτρου Πελοποννησίου ἐν τῷ φ. 49.

**108**. «Καταβασίαι Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου καλλωπισθεῖσαι παρὰ Ἰωάννου λαμπαδαρίου». Φύλλα χάρτινα 13 μήκ. 0,19, πλ. 0,115. Ἀντίγραφον 19-ης ἑκατ.

**109**. Λείψανον ἐντύπου Ἁγιασματαρίου μετὰ χειρογράφων συμπληρωμάτων 17-ης ἑκατ. Φύλλα ἐν συνόλῳ 144. Σημειωτέα.— α') «Εὐχὴ εἰς τὰ μεταξουσκούληκα», φ. 9. — β') Νεκρώσιμος ἀκολουθία, σ. 11 κέ. — γ') Θεοδώρου Γαζῆ «γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ δ'», φ. 79-144.

**110**. Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1738-1739, μήκ. 0,163, πλ. 0,112. Σελίδες 54. — Κατάστιχον ἐπίσημον τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Πατριαρχείου, δεικνύον ἐν σμικρῷ τὰ προσωπικῶς τοῖς ἐπιτοπίοις κυβερνητικοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἀνθρώποις αὐτῶν διδόμενα τὸ πάλαι ἀναγκαστικῶς ἐτήσια δῶρα. α') Σελ. 1. «1738. Ἐδῶ δηλοποιοῦμεν ταῖς ὅσαις τζόχαις μοιράζομεν τοῖς Ὀθωμανοῖς εἰς τὸ αὐτῶν μπαϊράμι». Ἀρχ. «Τῷ σιὲχ Φέδδῃ τζόχ. 2. Τῷ μουφτῇ τζαξῆρι 1. Τοῖς υἱοῖς τοῦ σὲχ Μουσταφᾶ» κτλ. — β') Σελ. 5. «1738 Μαρτίου. Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ μηνιάτικα ὁποῦ

δίδομεν τῶν σέχηδων τῆς Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Τοῦ παλαιοῦ ἀλάϊμπέγη ζολότας 3 καὶ μαϊδία 5. Τοῦ νακίπη ἀσλανία 5 καὶ τοῦ ἀνθρώπου του μαϊδ. 10» κτλ. — γ') Σελ. 9. «Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ μηνιάτικα τοῦ γιανιτζάραγα καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ». Ἀρχ. «Καινούριος ἀγᾶς. Εἰς τὴν ἀντάμωσιν τοῦ ἀγᾶ τζόχα καὶ τζαξῆρι 1. Τοῦ τζαούση ζολότα 1, τοῦ οὐστᾶ ζολότα 1» κτλ.—δ') Σελ. 11. «1738. Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ ὅσα συνειθισμένα δίδομεν τῷ μουλλᾷ». Ἀρχ. «Νέος μουλλᾶς. Ἐδώσαμεν τὸ κουδούμι του ντουραλὶ 1 καὶ τῆς συνοδίας του ζολότες 15 καὶ ἕτερα μαϊδία 8» κτλ. ε') Σελ. 15. «1738. Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ ὅσα συνειθισμένα ὁποῦ δίδομεν τοῦ ἐνδοξοτάτου ἡγεμόνος, ἤτοι τοῦ μπασιᾶ τῆς Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Ἐδώσαμεν τὸ κουτούμι ντουραλὶ 1 καὶ τῆς συνοδίας του ζολότας 14 καὶ μαϊδία 8» κτλ. — ς') Σελ. 19 κἑ. «Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ ὅσα ἐδώσαμεν τῷ ἡγεμόνι τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους». Ἀρχ. «Ἐνεχειρίσαμεν τῷ ἡμετέρῳ δραγουμάνῳ κὺρ Ἰγνατίῳ, διὰ νὰ δώσῃ τῷ ἡγεμόνι ζεντζηρλία 1000, τὰ ὁποῖα κάμνουν ἀσλανία 2750. Ἀπὸ τὰ ἄνωθεν λοιπὸν ἔδωσεν ὁ δραγουμᾶνος τῷ ἡγεμόνι ἀσλανία 1833 καὶ τούλτι 1, τῷ κιαχαγιᾷ ἀσλανία 166 καὶ τούλτι 3, τῷ Μεχιόγλου ἀσλανία 166» κτλ. — ζ') Σελ. 25 κἑ. «1738. Ἐδῶ σημειώνομεν τὴν ὅσην ζάχαρην μοιράζομεν τώρα εἰς μπαϊράμι τῶν Τουρκῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀντὶς διὰ ζάχαρην τώρα δίδομεν ἄσπρα». Ἀρχ. «Τῷ Ὀσμὰν μπέγῃ, υἱῷ Σατεντήν, μαϊδία 40· τῷ χαλὲ-ἀγασὶ διὰ τὴν ζάχαρην» κτλ.— η') Σελ. 31 κἑ. Διαφόρων μουσουλμάνων ἀποδείξεις παραλαβῆς φορολογικῶν χρημάτων ἀπὸ τοῦ Κοινοῦ διὰ διάφορα τοῦ Ἁγίου Τάφου κτήματα.—θ') Σελ. 43 κἑ. «1739, Δεκεμβρίου κη'. Ἐδῶ σημειώνωμεν ταῖς τζόχαις ὁποῦ ἐμοιράσαμεν τῶν σιέχηδων εἰς τὸ ῥαμαζάνι κατὰ τὴν συνήθειαν».—ι') Σελ. 49 κἑ. «1739, Δεκεμβρίου κη'. Ἐνταῦθα σημειώνομεν τὰ κομμάτια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπὸ ἡμίσεια πήχη».

**111.** «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», καλόγραφος. Φύλλα 21 μήκ. 0,173, πλ. 0,107. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 1ᵃ κόσμημα χρωματιστόν. Τὰ ἀρκτικὰ κεφα-

λαιώδη στοιχεῖα μεγαλόσχημα, ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα. Ἐν τῷ φ. 21α· «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωμβ' κατὰ μῆνα 8βριον. Καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρρωσθε πάντες. Πόνος Διονυσίου, οὗ μέμνησθε Κυρίῳ».

**112**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,152, πλ. 0,115. Σελίδες 97. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Ἦν δὲ πρότερον Κωνσταντίνου Μιχαὴλ Κυπρίου καὶ εἶτα Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου. — «Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον, συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Δυρραχίου κυρίου Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων· ἤδη δ' ἐπιδιορθωθεῖσα εἰς πολλὰ ἐλλείποντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου διδασκάλου Χουρμουζίου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἑνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς ῥηθείσης νέας μεθόδου».

**113**. Διακονικὸν ἀκέφαλον ἔτους 1695-ου, ἐκ φύλλων 47 μήκ. 0,155, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον καλόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. Τὰ τυπικὰ καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν· ἐρυθρὰ δέ, μεγαλόσχημα καὶ ἔγκοσμα τὰ κεφαλαιώδη ἀρκτικὰ στοιχεῖα, πλὴν ἑνὸς μεγίστου Τ, ὄντος αὐτοῦ χρωματιστοῦ καὶ ἐπιχρύσου. Ἀρχ. «- - - καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ ψάλλοντες τὰ ἀπόστιχα» κτλ. Ἐν τῷ φ. 33β· «+ Τὸ παρὸν διακονικὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου ἐλαχίστου καὶ οὐτιδανοὺς πάντων ἀρητήρων· ἔτι τε καὶ ἀμαθοὺς. τοῦ ἐκ τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς τε καὶ πατριαρχικῆς μεγίστης μονῆς τῶν Ἰβήρων, ἤτοι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς καὶ Πορταϊτήσης οὑτωσί πως ἐπ' ὀνομαζομένης. τῆς ἐν τῷ ἁγιονύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω κειμένης. ἔστι δὲ κτῆμα τοῦ ὁσιοτάτου καὶ εὐλαβεστάτου ἐν ἱεροδιακόνοις κὺρ Μελετίου. σύγγνωται τοίνυν οἱ τούτω μετερχόμενοι ἐμοὶ τῷ γράψαντι τλήμονι Νεοφύτῳ. εὔχεσθαι δὲ πάλιν ὑπὲρ τοῦ ἔχοντος Μελετίου ἱεροδιακόνου:—ἐγράφη δ' ὅμως ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αχϟε —Φευρουαρίῳ κεῃ».

**114**. Παπαδικὴ ἀκέφαλος καὶ κολοβὴ γραφεῖσα τῇ 17-ῃ ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 106 μήκ. 0,155, πλ. 0.105.

**115**. Τεῦχος χάρτινον καλόγραφον, ἔτους 1651-ου. Φύλλα

76 μήκ. 0,128, πλ. 0,094. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21-25.—Ἐκλογαὶ ἀπὸ παλαιοῦ Πατερικοῦ ἀπολεσθέντος, ὑπάρχοντος δέ ποτε ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ μονῇ Μεγάλης Παναγίας. Ἄρχεται ἀπὸ τεμαχίου εἰλημμένου «ἐκ τῆς Κλίμακος». Εἶτα τεμάχιον (φ. 2α) Φωτίου Κ/πόλεως ἐν μεταφράσει. Ἀρχ. «Τότε χρειαζόμεθα τὴν συνήθειαν τῆς πόλεως ἢ τῆς ἐπαρχίας, ὅτε ἦλθεν εἰς κρίσιν ἤτοι αὐτὴ συνήθεια καὶ ἐβεβαιώθη» κτλ. Ἀπὸ φ. 3 κἑ. «Διάλεξις ἁγίων γερόντων κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἐν τῷ φ. 13β ἀντίγραφον παλαιοῦ σημειώματος ἔχοντος οὕτω· «Κἀγὼ Μάρθα μοναχὴ Παλαιολογῖνα ἡ Διπλοβατατζῖνα ἔδωκα τὸ πατερικὸν τοῦτο τὸν πατέρα μου τὸν καθηγούμενον τοῦ τῆς λαύρας τοῦ Καλαμῶνος, ἤγουν τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ κῦρ Γαλακτίων, ἵνα ἔχῃ αὐτὸ εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ ἕως ὅτε καὶ ζῇ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ νὰ ἐπιδίδεται τὸ τοιοῦτον Πατερικὸν εἰς τὴν μονὴν τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας, ἔνθα εἶχεν ἡ ἁγία Μελάνη τὰ ἀσκηταρία, λέγω δὴ εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ ἔνδον ἕνεκεν ψυχικῆς μου σωτηρίας». Μετὰ τὸ σημείωμα τοῦτο αἱ ἀπὸ τοῦ Πατερικοῦ ἐκλογαί (φ. 13-51). Ἀρχ. «Ἐδῶθεν ἄρχισα νὰ γράψω ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Παναγίας τοὺς λόγους, ὁποῦ δικαιολογᾶται εἷς ἀδελφός, νέας διδαχῆς ἄνθρωπος, εἰς τὴν κατάκρισιν ὁποῦ κρίνει τὴν ἁγίαν Θεοφανὼ καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον, ὁποῦ ἔκοψαν τὸ κρέας, νὰ μὴν τὸ τρώγουν ὅσοι φορέσουν τὰ ἀσκητικὰ φορέματα ἤγουν τῶν μοναχῶν. Ὁ ἀπόστολος λέγει» κτλ. Φύλλ. 15 κἑ. «Πάλιν ἐκ τὸ Πατερικὸν τῆς Παναγίας εἰς φύλλ. λδ». Ἀρχ. «Περὶ δὲ ἀκτημοσύνης εἶπεν ὁ Κύριος» κτλ. Ἐν τῷ φ. 51β· «Τέλος ἐκ Πατερικὸν τῆς Παναγίας:- ͵αχνα:- Αὐγούστου κε». Εἶτα (φ. 52-76)· «Αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τοῦ Καρτάνου τὸ βιβλίον». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς οἰκονομικῶς ἔκαμεν τὴν νύκταν καὶ τὴν ἡμέραν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 76α. «Τοῦ Καρτάνου τὰ λογία ἡ Ἐκκλησία μας δὲν τὰ στέργει νὰ τὰ διαβάζουν:—Ἐγὼ τὰ ἄνωθεν ἔγραψα διὰ μερικὰ λογία».

**116**. Τεῦχος χάρτινον διμερὲς τῆς 16-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 170 μήκ. 0,20, πλ. 0,135. Δύο διάφοροι γραφαὶ ἐπιμελεῖς μονόστηλοι, τῆς μὲν ἀριθμούσης 18 γραμμάς, τῆς δ' ἑτέρας 20-

21. — 1) Φύλλ. 1-138. «Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου - - - εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ Προχόρου». Ἀρχ. «Σαλπίσατε» κτλ. — Φύλλ. 140-154. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἀρχ. «Πάντες «ὑμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ» κτλ. — 3) Φύλλ. 155-165. Ἀνωνύμου λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἡμέρα σήμερον εὐφροσύνης» κτλ.—4) Φύλλ. 165β-170β. Ἀνωνύμου λόγος κολοβὸς εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις ἐκ τῆς πανάγνου» κτλ.

**117** [1]. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 357 μήκ. 0,336, πλ. 0,228. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30-33. Αὐτόγραφον Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων [2]. Ἐν τῷ φ. 5β πρόσθετος διὰ χειρὸς Πολυκάρπου μητροπολίτου Βηθλέμ «ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἡρωελεγεῖον πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τὸν σοφώτατον τῆς παρούσης βίβλου συγγραφέα».

Τεύχεα ἔνθα δ' ἐλίττεις νοῦν τε βαθύνοα βίβλων
καὶ πατρικὴν σοφίην μείλιχον ἐκτρανέεις,
δῖε Ἄνθιμε, σοφῶν κλέος, ὄλβιε πηδαλιοῦχε
σκάφεως ἀσπίλου, ᾧ Θεὸς ὤπασέ σε·
ἃς σὺ πατράσιν ὑπείκων ἔξοχα τάσδε σαφέεις,
ἄλλως δεικνὺς ἔχειν ῥήσεσι ταῖς πατέρων.
Ζῆθι ἀπείρους ἐς ἡλίους, ἐς φάος ἄγων
βίβλους ἃς πονέεις κήρυκας ἰδμοσύνης.
Τῆς ἡμετέρας πανσόφου μακαριότητος εὐτελὴς δοῦλος.
Ὁ Βηθλεὲμ Πολύκαρπος [3].

Ἐπιγραφὴ τοῦ τεύχους· «Ἄγκυρα ὀρθοδοξίας, ἢ παιδαγωγία θεολογικὴ εἰς γνῶσιν Θεοῦ χειραγωγοῦσα, φιλευσεβῶς φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου σοφωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρ-

[1] Τοῦτο μετηνέχθη ἐκ τῆς ἐν τῷ Μετοχίῳ Κ/πόλεως βιβλιοθήκης, ἐν ᾗ πρότερον ἔφερε τὸν 572-ον, εἶτα δὲ τὸν 608-ον ἀριθμόν.

[2] Τὰ φύλλα 25—109 ἔγραψε χεὶρ ἑτέρου τινός· ἀλλ' ἀνέγνω καὶ ταῦτα ὁ Ἄνθιμος, ὡς δηλοῦται ἐξ αὐτογράφων τούτου διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων ἐν τοῖς φ. 52—59.

[3] Οὗτος ἐγένετο ὕστερον Ἱεροσολύμων πατριάρχης (1808—1827).

χου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀνθίμου». Διήρηται εἰς πέντε βιβλία.

**118**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,242, πλ. 0,165. Σελίδες μονόστηλοι 466. — Ἀντίγραφον τετραευαγγελίου τυπωθέντος Ἐνετίησιν ἔτει 1786-ῳ. Ἐν τῇ ἐσχάτῃ σελίδι· «Τὸ παρὸν τετραβάγγελον ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Σαμουὴλ ἱερομόναχος Κύπρεως ἀφιερώνω εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον Νοσωκομοῖον καὶ ὅπιος τὸ ἀποξενώσει νὰ ἔχει τὴν ἀρὰν τῶν ἁγίων πάντων — 1794 Νοεμβρίου 16»

**119**. Τετράδιον χάρτινον 19-ης ἑκατ. Φύλλα 8 μήκ. 0,22, πλ. 0,18. — α΄) «Ἀκολουθία εὐχαριστήριος εἰς τοὺς γάμους τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ πρώτου μετὰ τῆς βασιλίσσης Ὄλγας», φ. 1-3. — β΄) «Εὐχαριστήριος ἀκολουθία τῆς 25 Μαρτίου», φ. 4 κέ.— γ΄) Πολυχρονισμοὶ δύο, Ἀλεξάνδρου β΄ αὐτοκράτορος Ῥωσίας καὶ Γεωργίου βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

**120**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατοντ. Φύλλα 39 μήκ. 0,202, πλ. 0,162[1]. Φύλλα ἄγραφα· 6, 8, 9. Αὐτόγραφον Ἐφραὶμ Ἀθηναίου, πατριάρχου γενομένου Ἱεροσολύμων. — α΄) Φύλλ. 1-5. Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῇ κδ΄ Ἰανουαρίου εἰς τὸν ὅσιον Νεόφυτον τὸν Ἔγκλειστον. — β΄) Φύλλ. 8. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου». Εὐεργετήριον γραμμα Σεραφεὶμ Κ/πόλεως [Σεπτ. 1760] πρὸς τὸν ἐν Κ/πόλει διατρίβοντα «διά τινας κοινὰς χρείας» τῆς νήσου Κύπρου «Ἐφραὶμ διδάσκαλον τοῦ ἐν τῇ νήσῳ φροντιστηρίου», προχειρίζον τοῦτον ἱεροκήρυκα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.—γ΄) Φύλλ. 10-23. Ἐφραὶμ Ἀθηναίου «εἰς τὸν μέγαν Σπυρίδωνα» λόγος. Ἀρχ. «Καὶ ποῖος ἄλλος ποιμὴν» κτλ.—δ΄) Φύλλ. $23^{β}$-24, $37^{β}$-$39^{β}$. Τοῦ αὐτοῦ Ἐφραὶμ διάφορα σημειώματα.—ε΄) Φύλλ. 25-35. Κασιανοῦ ἀββᾶ «περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀνατολὴν κοινοβίων καὶ τῆς τούτων διαγωγῆς».

[1] Τὰ φύλλα ταῦτα εὑρίσκοντο πρότερον ἐντὸς τόμου συναπηρτισμένου ἐκ τριῶν συνδεδεμένων ἐντύπων λειτουργικῶν ᾀσματικῶν βιβλιαρίων ἐκδεδομένων ἐπιστασίᾳ Ἐφραὶμ τοῦ Ἀθηναίου („Ἀκολουθία εἰς ὅσιον Χριστόδουλον“ Ἐνετ. 1755. — „Βίβλος περιέχουσα κανόνας μερικῶν τινων ἁγίων“. Ἐνετ. 1756. — „Ἀκολουθία εἰς τὸν απόστολον Βαρνάβαν„. Ἐνετ. 1756). Τὸν τρίβιβλον τοῦτον τόμον, ἔχοντα συνερραμμενα καὶ τὰ ῥηθέντ' αὐτόγραφα τοῦ Ἐφραὶμ φύλλα, ἔταξα ἔτει 1888-ῳ ὑπ' ἀριθ. Ε΄. δ΄. 261, ἐν τῇ Κεντρικῇ τοῦ Πατριαρχείου Βιβλιοθήκῃ.

Ἀρχ. «Ἐπειδή μοι προσέταξας» κτλ. — ς') Φύλλ. 35β κέ. «Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Κασιανοῦ Ῥωμαίου περὶ τῶν τῆς κακίας ὀκτὼ λογισμῶν». Ἀρχ. «Πρώην τὸν περὶ τῆς διατυπώσεως» κτλ.

---

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

τῶν ἐκ τοῦ μοναστηρίου τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετακομισθέντων κωδίκων εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Πατριαρχικὴν Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην.

(Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 1—175).

**110.** Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 198 μήκ. 0,28, πλ. 0,205. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα, ἔγκοσμα καὶ εὐμεγέθη. Ἐν τῷ φ. 45 κόσμημα ἐρυθρόν.— Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μετὰ μηνολογίου, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἀρχ. « - - - ηὐλίσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε» κτλ. Εἶτα· «Τῇ δ' τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος). Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ὀνειδίζειν» κτλ. Τελευτᾷ εἰς περικοπὴν ἀναγινωσκομένην τῇ ις' Φεβρουαρίου, ἧς αἱ ἔσχαται λέξεις· «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βιάζεται καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν - - -».

**111.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1472-ου, ἐκ φύλλων 180 μήκ. 0,265, πλ. 0,184. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ εὐμεγέθη καὶ ἔγκοσμα τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα χρωματιστόν. — Ψαλτήριον μετὰ τῶν ᾠδῶν ἔχον εἰς τὸ τέλος τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τέρμα λαβοῦσα. τὸ παρόν δε πυξῖον. ἐκ θέναρ θύτου Συμεὼν ῥακενδύτου. ἐκ λαύρας Κύκκου δϊ' ἐξόδου καὶ πολλοῦ πόθου, παπὰ Βασϊλείου τοῦ Χάμαδου: ἐν ἔτει τοῦ Ἀδὰμ, ἑξακϊσχϊλϊοστῷ, ἐννακοσϊοστῷ, ὀγδοηκοστῷ, πρώτῳ: Ἐν δὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, χϊλϊοστῆς τετρακοσϊοστῆς ἑυδομηκοστῆς δευτέρης». Εἶτα διὰ χειρὸς ἑτέρου· «Ἐτέθη δὲ εν τῶ ναῶ του αρχηστρατΐγου Μιχαὴλ εν χωρίω Πεδουλᾶ».

**112.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1706-ου, ἐκ φύλλων 38 μήκ. 0,22, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 14 γραμμῶν. Γραφὴ ἐπιμελής. Τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα σφόδρα μεγάλα, χρωματιστὰ καὶ ἔγκοσμα, ὧν τινὰ μὲν ζῳόμορφα, τινὰ δὲ ἀνθρωπόμορφα. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα φαντασιῶδες.—«Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου», ἔχουσα εἰς τὸ τέλος τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἐγράφη ὑ παροῦσα λητουργῖα διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ και ελάχίστου τῶν ἱεροδιακόνον Σωφρονίου. καὶ οι ἀναγινόσκοντες εὐχεσθαι. καὶ ὑπερ ἀμφωτέρων + Ἔτη ἀπο της ἐνσαρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. α̅ῶ ψ̅ῶ ς̅ῶ. ἐν τι δεκατι ἐννάτι Φεὐρουάρίω ἐν τι αγια βασιλικὶ μονὶ Κὐκκου προστατεὐοντος του πανωσιωτάτου κυρίου Μελετίου».

**113.** Λείψανον μεμβρανίνου τετραευαγγελίου τῆς 11-ης ἑκατ. Φύλλα δύο μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐν τοῖς φ. 1α-2α διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν καὶ ἐντὸς πλαισίων ἡ πρὸς Καρπιανὸν ἐπιστολὴ Εὐσεβίου μετ' ἐπιγραφῆς· «Ὑπόθεσις κανόνων τῆς τῶν εὐαγγελίων συμφωνίας». Ἐν τῷ φ. 2β πίναξ ὁλοσέλιδος χρωματιστός, ἐν ᾧ ὁ πρῶτος κανών.

**114.** Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλον καὶ κολοβὸν γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 15-ης ἑκατ. Φύλλα 76 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν.

Συλλογὴ διαφόρων κειμένων. — α') Φ. 1-55. Μέρος ἀκεφάλου συλλογῆς κανονικῶν κειμένων. Ἀρχ. «- - - τῶν ἁγιασμάτων· ὁ μὲν γὰρ ἅγιος Τιμόθεος εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσεις εἶπεν ἄλλως, οἱ δὲ μεταγενέστεροι ἄλλως. Λύσις. Εἰ ἀπὸ μέλανος χυμοῦ ἐνοχλεῖταί τις, ὡς δοκεῖν δαιμονᾶν, οὐ κωλυθήσεται» κτλ. Φ. 9β. «Ὅτι μεγάλης κατακρίσεώς εἰσιν οἱ τὰ μοναστήρια κακοῦντες». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ διὰ τὴν γινομένην διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν συμφορὰν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθηρπάγησαν» κτλ.—Φύλλ. 10α «Ὅτι οὐ δεῖ ἀπὸ τοῦ παρόντος γίνεσθαι διπλᾶ μοναστήρια». — β') Φ. 56α. Ἀδήλου «στίχοι ἀσκητικοὶ κατὰ ἀλφαβήτου» (sic). Ἀρχ. «Ἁπλοῦς ὁ βίος τοῖς καλῶς ἠσκημένοις» κτλ.—γ') Φ. 56β. «Στίχοι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· γνωμικὰ δι' ἰάμβων». Ἀρχ. «Πι-

στὸν οἰκέτην» κτλ. — δ') Φ. 58ᵅ. «Περὶ (ἐμ)φανείας τοῦ Κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων». — ε') Φ. 58ᵝ. «Ἡσυχίου ἐκ τοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «Ἐν γὰρ τῷ μβ' ἔτει τῆς βασιλείας» κτλ. — ς') Φ. 59ᵅ. «Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Βασίλειος. Τί ἐστιν ἀρχή; Γρηγόριος. Τὸ πρῶτον αἴτιον» κτλ. — ζ') Φ. 61ᵝ. «Τί τὰ τέσσαρα θηρία, ἃ ἑώρακε Δανιὴλ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβαίνοντα»; Ἀρχ. «Ἐθεώρουν γάρ φησι» κτλ. — η') Φ. 70ᵝ. «Παραγγελία τῶν ἁγίων πατέρων εἰς τὰς τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνας». Ἀρχ. «Εἰρήκασι πᾶσαι» κτλ. — θ') Φ. 72ᵝ. «Ἐρωτήσεις διαφόρων κεφαλαίων τοῦ ἀββᾶ Ἀναστασίου», πγ'-Ϟ'. Ἀρχ. «ΠΓ'. Ἐρώτησις. Τί ἐστιν ὑπερηφάνεια».

**115**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., κολοβόν, ἐκ φύλλων 138 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. — Συλλογὴ ᾀσματικῶν ἀκολουθιῶν ἐκ τῶν μηναίων εἰς διαφόρους ἑορτάς.

**116**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., συνεσταχωμένον μετ' ἐντύπου βιβλίου. Φύλλα 30 μήκ. 0,213, πλ. 154. Τὸ φ. 17 περιέλαβε κείμενον πρόσθετον (18-ης ἑκ.). — α') Ἐπιστολὴ ἀνώνυμος. Ἀρχ. «Ἀρχὴν φιλίας ἔγνωμεν» κτλ., φ. 1ᵅ. — β') «Τοῦ Ζηγαβηνοῦ κῦρ Γεωργίου περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων, πότε καὶ ποῦ δασύνονται, πῆ τε καὶ ποῦ ψιλοῦνται, καὶ περὶ ἀντιστοίχων διπλῶν ἐν λέξεσιν εὑρισκόμενα». Ἀρχ. «Βούλομαι, φίλε, πρὸς μικρὸν» κτλ., φ. 2 κέ. — γ') «Θεοδοσίου Ἀλεξανδρίας (=ἕως) γραμματικοῦ σύνοψις εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρή σοι γινώσκειν, ὦ παιδίον» κτλ., φ. 15ᵅ. — δ') «Στίχοι μελῳδικοὶ κατὰ ἀλφάβητον ψαλλόμενοι εἰς ἡμέραν χαρμόσυνον». Ἀρχ. «Ἄρχοντες καὶ μεγιστᾶνοι, μ' ὅλην τὴν πτωχολογιὰ | θάνατος μᾶς παντεχαίνει γέρους νέους» κτλ., φ. 17. — ε') Τέσσαρα αἰνίγματα μετὰ τῆς αὐτῶν λύσεως. Ἀρχ. «Μέσον ἵσταμαι τοῦ πόλου» κτλ., φ. 18ᵅ. — ς') «Εἰς πόσα στοιχεῖα συνίσταται ὁ ἄνθρωπος» καὶ «ἄνθρωπος τί ἑρμηνεύεται». Ἀρχ. «Ὑπὸ τεσσάρων» κτλ., φ. 18ᵅ. — ζ') «Ποίων ἀνδρῶν ἐχαρίσατο ὁ Θεὸς τὰ ἑπτὰ χαρίσμα-

τα». Ἀρχ. «Σαμψοῦ τὴν δύναμιν» κτλ., φ. 18β. — η') «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον καὶ μέγαν Βασίλειον» (42 δεκασύλλαβοι στίχοι). Ἀρχ. «Ἄστρον ἀνεφάνης, Βασίλειε» κτλ., φ. 19α. — θ') «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια» (16 στίχοι δεκασύλλαβοι). Ἀρχ. «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» κτλ., φ. 19β. — ι') Λεξιλόγιον ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Κιθάρα τὸ ὄργανον» κτλ., φ. 20α. — ια') Λόγος ἀδήλου καὶ ἀκέφαλος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «- - - τοῦ οὐρανίου βασιλέως ἢ τῶν ἐπιγείων βασιλέων, μάλιστα τῶν πιστῶν, τὰ σκῆπτρα κρατύνουσα», φ. 23α-30β. — ιβ') Δύο πρόσθετοι σημειώσεις ἔχουσαι οὕτω· «Τὸ μάκρος τοῦ τζαμίου τοῦ Κιαπὲ τῶν Τουρκῶν ἀπὸ τὴν μεσημβρινὴν πόρταν πίχες 356 καὶ τὸ πλάτος πίχες 300, καὶ ἔχει πόρταις 19, παράθυρα 36. — Ὁ (Δευ)κάδος Λαυρέντιος». Ὁ αὐτὸς ὕστερον γενόμενος ἁγιοταφίτης καὶ Λύδδης προχειρισθεὶς ἐκ μεταθέσεως ἀρχιεπίσκοπος ἔγραφε τὸ 2-ον τοῦτο σημείωμα· «1739 Μαΐου ἀπῆλθον εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐχειροτονήσαμεν ἀρχιερέα τῆς πόλεως Βαρβαρίας τὸν κὺρ Γρηγόριον καὶ ἔγηνεν ἡ χειροτονία εἰς τὸ Ῥαχίτη παρατοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Κοσμᾶ. — Λύδδης Λαυρέντιος».

**117**. Κακόγραφον τεῦχος τῆς 18-ης ἑκατ., ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἐμπεριέχον εὐχὰς νεοελληνικὰς καὶ ἀντίγραφον Θεοτοκαρίου. Φύλλα χάρτινα 178 μήκ. 0,208, πλ. 0,15.

**118**. Δύο χάρτινα τεύχη συνερραμμένα, ὧν τὰ φύλλα βεβλαμμένα ὑπὸ σητῶν καὶ σήψεως.

1. Φύλλα 115 μήκ. 0,20, πλ. 0,14. Τεῦχος ἴδιον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Κείμεν' ἀσκητικὰ εἰς γλῶσσαν δημώδη. — α') Διήγησις περὶ τῆς ἐκ Κ/πόλεως ὁσίας Ἄννης. Ἀρχ. « - - - νὰ διηγηθῶ καὶ παρακαλῶ σας ἄρχοντες» κτλ. — β') Διήγησις περὶ τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης τῆς μετονομασθείσης Σμάραγδος, φ. 19β κέ. — γ') Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, φ. 39 κέ. — δ') Διήγησις περὶ τοῦ θρήνου Ἱερεμίου καὶ τῆς ἁλώσεως Ἱερουσαλήμ, φ. 52β κέ. — ε') Τρεῖς διηγήσεις περὶ τῶν ὁσίων Εὐφροσύνου τοῦ Μαγείρου, Παύλου τοῦ Ὑπατικοῦ

καὶ Νικολάου τοῦ στρατιώτου, φ. 66<sup>β</sup> κέ. — ς′) Μαρτύρια δύο τῶν ἁγίων Μερκουρίου καὶ Βαρβάρας, φ. 79 κέ. — ζ′) Διήγησις περὶ ὄφεος καὶ φιλαργυρίας, φ. 100[β]. — η′) Βίος κολοβὸς τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, φ. 109 κέ.

2. Φύλλα 102 μήκ. 0,20, πλ. 0,145. Γραφὴ λογίας χειρὸς τῆς 17-ης ἑκατ. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν. — Ἀκέφαλος καὶ κολοβὸς δημώδης βίος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. Ἀρχ. « - - - πολλὰ καὶ μία ἀπὸ ταῖς σκλάβαις ὡσὰν τὴν εἶδε λυπημένην» κτλ. Τέλος· «ὦ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Δαρείου καὶ περιπόθητή μου γυνὴ βασίλισσα Ῥοξάνδρα, καλὰ ἠξεύρεις πῶς - - -».

**119.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1624-ου, διῃρημένον εἰς τετράδια ἠριθμημένα λη′. Φύλλα 280. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 11 γραμμῶν. «Μηνολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ» περιλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ τὸ τροπάριον, τὸ δοξαστικόν, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ τὸ κοντάκιον ἑκάστης ἑορτῆς. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 273[β])· «+ Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα ⁘ εἰς ͵α̅ χ̅ κ̅ δ̅ ἀπὸ Χριστοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίω. κ̅δ̅. ἐτελειώθει. εἰς τὴν μονῆ τοῦ ἁγίου Σάββα». — Φ. 274-279. «Περὶ κατανύξεως ψυχῆς ἀπὸ τὰ τροπάρια τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἁγίας Πελαγίας Ὀκτωβρίου η′».

**120.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 377 μήκ. 0,228, πλ. 0,177. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Κόσμημα πολύχρωμον καὶ ἐπίχρυσον ἐν τῷ φ. 1[α]. — «Ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαίων μαθημάτων παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων συντεθέντων, ὧνπερ χρήζουσιν ἔν τε τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ἐν τῷ βαθεῖ ὄρθρῳ καὶ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ· τὰ ὁποῖα ἐρανίσθησαν ἀπὸ τοὺς πέντε τόμους τῆς Ἀνθολογίας τῆς λεγομένης νέας μουσικῆς καὶ κατετέθησαν κατὰ τάξιν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ διὰ περισσοτέραν προχειρότητα, τουτέστι νὰ ἠμπορῶμεν νὰ ψάλωμεν κάθε ἀκολουθίαν, χωρὶς νὰ χρειασθῶμεν ἄλλα πολλὰ βιβλία, ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι διδάσκαλοι καὶ ἐφευρεταὶ τοῦ τρόπου τῆς μουσικῆς τοῦ νέου συστήματος εἰς πέντε τόμους διαίρεσαν τὴν Ἀνθολογίαν».

**121.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 213 (μήκ. 0,223, πλ. 0,163) γραφὲν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1$^α$ κόσμημα χρωματιστόν. — «Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν τε ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ τινὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου· μελισθέντα μὲν παρὰ Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐξηγηθέντα δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, χειρὶ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς κοινῆς σχολῆς τοῦ ῥηθέντος συστήματος».

**122.** Παπαδικὴ χαρτίνη γραφεῖσα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα 135 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Κόσμημα χρωματιστὸν ἐν τῷ φ. 1$^α$, μεθ' ὃ ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παπαδικοῦ μέλους. Πολυέλεος κὺρ Πέτρου Βυζαντίου τοῦ Μπερεκέτη. Ἦχος ἐκ τοῦ $\overline{πα}$».

**123.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 121 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1$^α$ κόσμημα χρωματιστόν. — «Ἡ παροῦσα βίβλος καλεῖται καὶ λέγεται Στιχηράριον, μὲ τὸ (νὰ) περιέχῃ μέλος στιχηραρικόν, καὶ Ἀνθολογία Στιχηραρίου, διότι εἶναι καὶ μέρος αὐτοῦ. Καὶ πρῶτον ἔχει ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀναστασιματαρίου τοῦ κυρίου Χρυσάφου τὰ ὀκτὼ δογματικὰ καὶ τὰ ἕνδεκα ἑωθινά, καὶ ἐκ τοῦ στιχηραρίου τοῦ αὐτοῦ τὰς ὥρας τῶν Χριστουγεννῶν, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καί τινα ἄλλα δοξαστικά. Ἐξηγήθη τὰ νῦν κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς σχολῆς τοῦ ῥηθέντος συστήματος».

**124.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 122 μήκ. 0,212, πλ. 0,153. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Κόσμημα χρωματιστὸν ἐν τῷ φ. 1$^α$. — «Ἀνθολογία στιχηραρίου σύντομος, περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων ὅλου τοῦ ἐνιαυτο· ἥτις ἐμελουργήθη παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου κατὰ τὴν ἐθιζομένην τάξιν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ· ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ

κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ διδασκάλου τῇ Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς».

**125**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 405 μήκ. 0,178, πλ. 0,12. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — «Ἀνθολογία σὺν Θεῷ περιέχουσα τὰ ἀναγκαιότερα μαθήματα, ὁποῦ ψάλλονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκ διαφόρων ποιητῶν ἐρανισθέντα». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν μετεποιήθη ἀπὸ τὸ τοῦ Πέτρου διὰ συντομώτερον παρὰ κῦρ Μανουὴλ πρωτοψάλτου· ἦχος πλ. δ'». Σημειώσεως ἄξιον τόδε (φ. 210)· «Ἕτερα κατ' ἦχον μέγιστα χερουβικά, ποιηθέντα δι' αἰτήσεως τοῦ κῦρ Κυπριανοῦ ἱερομονάχου καὶ πρωτοψάλτου ποτὲ Ἁγιοταφίτου παρὰ κῦρ Γρηγορίου λαμπαδαρίου».

**126**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 243 μήκ. 0,172, πλ. 0,118. Ἐν αὐτῷ πολυάριθμα ταινιοειδῆ χρωματιστὰ κοσμημάτια καὶ ἐρυθρὰ ἔγκοσμα κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — «Δοξαστικὰ τοῦ ἑσπερινοῦ ἀποστίχου τε καὶ αἴνων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἑορταζομένων ἁγίων· ἅτινα συνετέθησαν ἐκκλησιαστικῶς παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου καὶ λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

**127**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 304 μήκ. 0,165, πλ 0,115. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Κόσμημα χρωματιστὸν ἐν τῷ φ. 1α. — «Ἀνθολογία σύντομος, περιέχουσα τὰ ἀναγκαιότερα τῶν ψαλλομένων ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ ὄρθρῳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ, ἐκ διαφόρων ποιητῶν συνθεμένα». Ἀρχ. «Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλεται τὸ παρόν· παρὰ Μανουὴλ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας» κτλ.

**128**. Μικρὰ παπαδικὴ χαρτίνη γραφεῖσα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα 97 μήκ. 0,145, πλ. 0,095.—Μέλη Χρυσάφου τοῦ Νέου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ, Δουκᾶ ἱερομονάχου. Ἀρχ. «Τοῦ Χριστοῦ ἦχος δ', γέννους: + στιχηρὸν μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὰς ὥρας. Ποίημα κυρίου Χρυσάφου τοῦ Νέου».

---

## ΔΥΟ ΕΤΕΡΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ.

### 1.

*(Ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης).*

Τεῦχος χάρτινον, καλόγραφον, ἔτους 1810-ου (μήκ. 0,285, πλ. 0,20), οὗ τὰ τετράδια ἀτάκτως δοθέντα ἀμαθεῖ τινι βιβλιοδέτῃ, ἀτάκτως οὕτω καὶ ἐστάχωσεν οὗτος, διαιρέσας ἐκ περισσοῦ ταῦτα εἰς δύο τεύχη ἢ τόμους· ἀριθμεῖ δ' ἐν συνόλῳ φύλλα πέντε ἀσελίδωτα, σελίδας ἠριθμημένας 403 καὶ πάλιν τέσσαρ' ἀσελίδωτα φύλλα περιλαβόντα προσθήκας τῷ τεύχει μεταγενεστέρας· τοιαύτας δ' ἔχουσι καὶ αἱ σελίδες 370-403. Τὸ 1-ον ἀσελίδωτον φύλλον ἄγραφον, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς φύλλοις (2-5) περιέχεται τοῦ τεύχους ὁ τίτλος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων «ὁ πίναξ». Ὁ τίτλος ἔχει οὕτως· «Ἡ παροῦσα φυλλάδα ἐστὶν ἀφιερωμένη ἐν τῷ τῶν μεγάλων ἁγίων καὶ θεοστέπτων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ναῷ τοῦ Πατριαρχικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων Θρόνου· ἥτις περιέχει ἐν εἴδει ἀνθολογίου τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῶν ἀκολουθιῶν ἁγίων τινῶν, οὓς εἰώθει τὸ Κοινὸν ἡμῶν ἑορτάζειν διὰ εἰσόδου καὶ δοξολογίας· ἀλλ' ἔτι καί τινες τῶν πατέρων εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς τοὺς συνωνυμοῦντας αὐτοῖς ἁγίους φερόμενοι ἑορτάζουσι τούτους διὰ εἰσόδου καὶ δοξολογίας, ποιοῦντες καὶ κοινόβιον μετὰ τὴν λειτουργίαν, ὡς ἔθος. Ὅθεν διὰ προχειρεστέραν τούτων χρῆσιν τῷ κατὰ καιρὸν τυπικάρῃ κατεγράψαμεν εἰς τὴν παροῦσαν τὰ ἐν τοῖς Μηναίοις ἐλλείποντα, πρὸς τέλειον ἀπαρτισμὸν τῶν τούτων ἀκολουθιῶν· μεθ' ἃ καί τινα χρειώδη περὶ παντὸς τάγματος τῶν ἀνωνύμων ἁγίων ἀνάγκης τυχούσης ἁρμόζοντα. Διὸ καὶ προτεθείκαμεν τῆς βίβλου πίνακα διαλαμβάνοντα περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταύτῃ ἀκολουθιῶν τῶν ἁγίων κατ' ὄνομα». — Τῶν περιεχομένων μνήμης ἰδίας ἄξια ταῦτα· α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ κανόνες κατ' ἦχον ψαλλόμενοι εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον [1]. Ποίημα Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἄνευ τῶν θεοτοχίων». Κανόνες ὀκτώ, σ. 1-46. Ἀπὸ σελ. 35 κέ. ὑπάρχει «ἕτερος κα-

[1] Νοητέον: ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

νὼν» εἰς ἦχον βαρὺν μετὰ τῆς ἑξῆς τοῦ γραφέως παρατηρήσεως· «Ἐν τούτοις τοῖς δυσὶ κανόσιν, βαρὺν καὶ πλάγιον δ', ἔταξεν ὁ συγγραφεὺς ἐν δυσὶν ἰάμβοις τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα, ἐν μὲν τῷ βαρεῖ ἐν τῇ ἀκροστιχίδι: *Πλέκω μέλη σοι τῷ ἀδελφῷ τοῦ Λόγου:* μετὰ τῶν θεοτοκίων τῆς ϛ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς· ἐν δὲ τῷ πλαγ. δ' δι' ἀκροστιχίδος τῆσδε: *Ὁ ἀρχιθύτης τῆς Σιὼν Νεκτάριος:* μετὰ τῶν θεοτοκίων η' καὶ θ'». — β') Σελ. 47-329. Τὰ ἐλλείποντα τοῖς δώδεκα ᾀσματικοῖς Μηναίοις. Σημειωτέα:—Ἐν τῇ σελ. 57 «Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κδ'. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης πανηγυριζομένης ἐν τῷ αὐτῆς πανσέπτῳ ναῷ, τῷ ἔνδον τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων». Ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ταύτῃ δύο κανόνες, ὁ μὲν Ἰωάννου μοναχοῦ εἰς ἦχον πλ. δ' καὶ μετ' ἀκροστιχίδος· «Ἡ πρωτομάρτυς ἐνθέως δοξάζεται»· ὁ δ' ἕτερος ἀνώνυμος, ἀκροστιχίδα ἔχων τὸ «Χριστοῦ παρθενομάρτυρα νύμφην ᾄσμασι μέλπω». Σελ. 93-118. «Μηνὶ Ὀκτ. κγ'. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου πανενδόξου ἱερομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων». Σελ. 119. «Ἕτερα ἰδιόμελα καὶ καθίσματα, ὁποῦ μᾶς ἔμειναν. Ὀκτωβρίου κγ', εἰς τὴν λιτὴν τοῦ ἁγίου - - - Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου». Σελ. 167-212. Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Μόδεστον Ἱεροσολύμων»· ἀπὸ δὲ σελ. 181 κέ. «Καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου εἰς η', φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· «Χώροις Μοδέστῳ (sic) μαρτύρων μέλπω κλέος. Συνεσίου». Σελ. 189-204. Βίος τοῦ ἁγίου Μοδέστου. — γ') Σελ. 338-368. Προσθῆκαι ταῖς ἀκολουθίαις ἀνωνύμων ἁγίων καὶ δύο δοξαστικὰ τῇ μνήμῃ τοῦ ὁσίου Νίκωνος.— δ') Σελ. 370-403. Προσθῆκαι μεταγενέστεραι ἐλλειπόντων τοῖς Μηναίοις στιχηρῶν, δοξαστικῶν, προφητειῶν, μεγαλυναρίων, ἀπολυτικίων, θεοτοκίων, καθισμάτων κλπ. — ε') Φύλλα πέντε ἀσελίδωτα, πρόσθετα, μετ' ἐπιγραφῆς· «Γ' Ὀκτωβρίου. Ἀναπλήρωσις τῆς τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου ἀκολουθίας. Ποίημα τοῦ διδασκάλου καὶ ἱεροκήρυκος κυρίου Παϊσίου τοῦ Πατμίου, ͵αωμ^ω» (=1840).

## 2.

(*Ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου*).

Τεῦχος βομβύκινον ἔτους 1390-οῦ, ἐκ φύλλων β' + 335 μήκ. 0,28, πλ. 0,193. Φύλλα ἄγραφα· 334, 335. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 25 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 1α κόσμημα χρωματιστὸν μέγα σχήματος πιοειδοῦς, ἐν ἄλλοις δέ τισι φύλλοις κοσμημάτια ταινιοειδῆ καὶ χρωματιστά· τὰ δὲ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα πανταχοῦ ἔγκοσμα, χρώματος ἐρυθροῦ. — Παρακλητικῆς ἢ Ὀκτωήχου μέρος πρῶτον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «✳ Ἀρχὴ σὺν Θεῷ στϊχεροκαθϊστάρϊον μετὰ τῆς παρακλητικῆς». Ἀρχ. «Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἀναστάσιμα» κτλ.—Φ. 319α-324β. Ἐξαποστειλάρια ἑωθινὰ τὰ ἕνδεκα. ποίημα Λέοντος δεσπότου». — Φύλλ. 325α-333α «Εὐαγγέλια ἑωθινὰ τὰ ἕνδεκα». Ἐν τῷ φ. 324β· + Οἶδον γὰρ, οἶδον, τὸ ποθούμενον τέλος. Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ πάλιν ἐρῶ δόξα σοι:+». Εἶτα· «Ἐτελειώθη, ἡ παροῦσα παρακλητική. δϊα χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου. καὶ ἁμαρτωλοῦ, Καλλΐστου. Ῥαδηνοῦ, τοῦ Τραπεζ(ουν)τ(ίου). δϊὰ σϋνεργείας τὲ, καὶ ἐξόδου. καὶ πολλῆς ἐπϊμελείας, καὶ πόθου. τοῦ ἐν ἱερομονάχοις, εὐλαβεστάτου. κυροῦ Θωμᾶ. πατριαρχοῦντος, τοῦ ἁγϊωτάτου. καὶ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου πατρὸς, καὶ πατριάρχου. τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, κϋροῦ Δωροθέου: :·

+ Ἄνακτε Χριστὲ, πατροκόλπιον φάος,
μέδον τοῦ πατρὸς, καὶ πρύτανϊ τῶν ὅλων.
σὲ ἐκδϋσωπῶ τὸν πανακτὶ δυνάμει,
σκέπε φρούρει φύλαττε, τὸν σὸν οἰκέτην.
τὸν καὶ ξέσαντα τὴν θείαν δέλτον ταύτην.

Ὁ τήνδε κρατῶν δέλτον πάτερ. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ λϊτὰς καὶ εὐχὰς προσφέρων τῷ δεσπότῃ. μέμνησο κἀμοῦ τοῦ γράψαντος, σϋνάμα τῷ χρωμένῳ. ἐν ἔτει, ͵ςω ϟθ: μηνὶ Δεκεμβρίῳ ιδ': ἡμέρα δ: ὥρα ζ: :· —++ Τὸ τέρμα δεδωρκὼς, τῶν τῆσδε βίβλου. γέγηθα λϊτὰς ἀναπέμψας, Χριστῷ τῷ τελεστῇ τῶν ἀγαθῶν, πάντων: :· — + + Ἐγράφη, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐντὸς τοῦ κελίου τοῦ δεσπότου

*

μου, τοῦ ἁγίου τοῦ πατριάρχου: + — + Θωμᾶ, ἱερομονάχου+». Ἐν τῷ φ. $333^{α}$ διὰ χειρὸς τοῦ πατριάρχου Δωροθέου γράμμασιν ἐρυθροῖς· «+ Δωρόθεος ἐλέω θῦ πρϊάρχης | Ἱεροσολῦμων. πάσης Παλαι|στίνης Σῦρΐας Ἀραβίας, παίραν Ἰορ|δάνου, Ἁγΐας Συῶν καὶ Κανὰ τῆς Γα|λιλαίας: | ἔτους ,ςωϟθ ἰνδικτιῶνος ιδ$^{ης}$: +».

---

## ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΩΔΙΚΩΝ

μετακομισθέντων ἐκ τοῦ σκευοφυλακίου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ νῦν εὑρισκομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐγγὺς τοῦ ναοῦ τούτου μονῆς Ἀβραάμ.

---

**1**. Τεῦχος ἔτους 1665-ου, ἐκ φύλλων 343 χάρτου παχέος καὶ στιλπνοῦ μήκ. 0,419, πλ. 0,28· δύο δὲ φύλλα ἰσομεγέθη μεμβράνινα (φ. 166, 267). Φύλλα ἄγραφα· 1, 2, $8^{α}$, 98, $102^{α}$. $160^{β}$, $163^{β}$-$165^{α}$, $264^{β}$-$266^{α}$, $329^{β}$-$330^{β}$-$345^{β}$. Φύλλα τινὰ δίστηλα ($3^{α}$-$7^{α}$, $100^{α}$-$101^{β}$, $162^{β}$-$163^{α}$, $262^{α}$-$264^{α}$, $331^{α}$-$335^{β}$, $336^{α}$-$343^{α}$), πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μονόστηλα ἐξ 22 γραμμῶν (0,256 × 0,16). Ἐν τῷ φ. $3^{α}$ κόσμημα μέγα πολύχρωμον καὶ κεχρυσωμένον, ἔχον ἄνωθεν ἔμβλημα ἡγεμονικόν, κεφαλὴν βοὸς δικέρατον· ἕτερον δὲ ἄνευ τῆς τοιαύτης κεφαλῆς ἐν τῷ φ. $4^{β}$. Ἕτερα κοσμήματα πολύχρωμα καὶ ἐπίχρυσα, τὰ μὲν ποιειδῆ, τὰ δὲ ταινιοειδῆ, ἐν τοῖς φ. $9^{α}$, $99^{α}$, $103^{α}$, $160^{β}$, $166^{α}$, $262^{α}$, $262^{β}$, $267^{α}$, $331^{α}$, $336^{α}$, $343^{α}$. Εἰκόνες ὁλοσέλιδοι Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου καὶ Προχόρου ἐν τοῖς φ. $8^{β}$, $102^{β}$, $165^{β}$, $266^{β}$. Σελίδες χρυσογραφεῖς· $9^{α}$, $103^{α}$, $166^{α}$, $267^{α}$ καὶ $331^{α}$. Ἡ δὲ σελὶς $7^{β}$ παριστᾷ ἀνεπίγραφον πίνακα μετὰ πλαισίου πολυχρώμου στηριζομένου ἐν τοῖς στόμασι δύο λεόντων πρὸς τὰ ἄνω βλεπόντων καὶ τὰς οὐρὰς ἐχόντων ὑψωμένας· ἐπὶ δὲ τούτων κεφαλὴ βοὸς δικέρατος· ἄνωθεν δὲ τοῦ πλαισίου σταυρὸς ὑπὸ χειρὸς βασταζόμενος, οὗ τὰ κέρατα κρατοῦσιν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀπεικασμένοι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἁγία Ἑλένη· ἐπὶ

δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ σταυροῦ εἰκὼν περιστερᾶς. Ἡ ἐν τῷ πλαισίῳ ἐπιγραφή:

Блговоленіе ѿца исъпоспѣніе сна исъ врънїемь стго дха. исписа сїа еѵлїа повеніе гп нашего іѡ істратїе добы воевода гпре мода скои ѕемли и гпжа его катерина, иꙗда де еж въ стт мтирь насываема кашї нов. иꙗс есть храмь съвѡрь архїстра тига михаила и гаврїила, и прроѡчїи бесплътныхь сыль. въ мѡлбꙗсе бе и въ памꙗть, ѡцемь ихъ и ча дѡмь и рѡдытелемь ихь:—Влтѡ ҂ѕрг, мца ге ѕі днь.

1. Φύλλ. 3α-329α. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἑρμηνεία σλαβιστὶ εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ προλόγων εἰς ἕκαστον τούτων καὶ πινάκων τῶν κεφαλαίων αὐτῶν. Ἐν τῷ φ. 4β ἡ ἐπιγραφή. «Ѳеѡфилакта архїепкпа ѡхрискa прѣдисловїе еже ѿ мафеа стго еѵлїа». Ἀρχ. «Иже оубо прѣжде ѕакона» κτλ.

2. Φύλλ. 331α-335β. «Сказанїе еже на въсѣкь днь длъжно есть глатисꙗ еѵлїе нелѣмь въ се лѣтт».

3. Φύλλ. 336α-342α. «Събѡрникъ съ бгѡ ві. мце показоѵ главы коемꙋ ꙗдо еѵлїю изъбраннымь стꙑ и празнико вллныи».

4. Φύλλ. 342α-343α. «Еѵли различна на въсѣкꙗ потрѣбꙗ. на осщенїе маслꙋ попов».

**2.** Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον ἑλληνικὸν χάρτινον ἔτους $\frac{1646}{1647}$. Ἴδε περιγραφὴν τούτου ἐν Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 193-196, ἀριθ. 1.

**3.** Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1610-ου. Πρβλ. Ἱεροσ. Βιβλιοθ. 3, σ. 169-197, ἀριθ. 2.

**4.** Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1633-ου. Πρβλ. Ἱεροσ. Βιβλιοθ. 3, σ. 197-199, ἀριθ. 3.

**5.** Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1594-ου. Πρβλ. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. 3, σ. 199-200, ἀριθ. 4.

**6.** Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1596-ου. Πρβλ. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. 3, σ. 200-203, ἀριθ. 5.

**7.** Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1599-ου. Πρβλ. Ἱεροσ. Βιβλιοθ. 3, σ. 204, ἀριθ. 6.

**8.** Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 10-11-ης ἑκατ. Πρβλ. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. 3, σ. 204-206, ἀριθ. 7.

**9.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1813-ου, ἐκ φύλλων 50 περίπου, μήκ. 0,343, πλ. 0,236. Φύλλα ἄγραφα· 1, 4. Αἱ σελίδες μετὰ πλαισίων. Ἐν τῷ φ. 2β εἰκὼν ὁλοσέλιδος χρωματιστὴ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῷ φ. 3α ἑτέρα ὁλοσέλιδος ὡσαύτως τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. — Ἀντίγραφον ἔτους 1813-ου καὶ ἀκολουθία παλαιοῦ ἐπισήμου κώδικος (οὗ τὸ πρωτότυπον οὐχ εὑρέθη μέχρι σήμερον) διπτύχων τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἀναγινωσκομένων ἐν παρρησίαις λειτουργικαῖς, μεταγραφέντος δὲ ἔτει 1733-ῳ. Ἐν τῷ φ. 5α ἡ ἐπιγραφή· «Ἡ Φυλλάδα τῶν Πατέρων, ἐν ᾗ γράφονται τὰ ὀνόματα τῶν πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν καὶ τιμίων προσκυνητῶν». Εἶτα αὐτόθι· «Ἶσον τοῦ πατριαρχικοῦ ἀφορισμοῦ κατὰ τῶν γραφόντων ὀνόματα κρυφίως ἄνευ τῆς εἰδήσεως τοῦ ἁγίου ἐπιτρόπου καὶ σκευοφύλακος: — Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀποφαίνεται, ὅτι βλέποντες τὴν Φυλλάδα τῆς Παρρησίας εὕρομεν διάφορα γραψίματα κονδυλίων καὶ διάφορα ὀνόματα ἐσβυσμένα, καὶ φαίνεται, πῶς νὰ εἶναι χωρὶς τῆς εἰδήσεως τοῦ ἁγίου ἐπιτρόπου καὶ τοῦ σκευοφύλακος κυρίου Δαβίδ. Ὅθεν λέγομεν· ὅποιος τολμήσει ἀπὸ τὴν σήμερον, χωρὶς τῆς εἰδήσεως τοῦ ἁγίου ἐπιτρόπου καὶ τοῦ σκευοφύλακος, νὰ βάλῃ κονδύλι εἰς τὴν φυλλάδα νὰ γράψῃ ὀνόματα, ἢ νὰ σβύσῃ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἀναθεματισμένος παρὰ πατρός, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος. Ἐν ἔτει ͵αψλγ′ (=1733). — (Ὁ) Ἱεροσολύμων πατριάρχης Μελέτιος».—«1813». Αἱ σελίδες δίστηλοι ἀναγράφουσαι (φ. 5β) «τὰ ὀνόματα τῶν πατριαρχῶν» Ἱερουσαλὴμ (ἀπὸ Γερμανοῦ μέχρι Ἀθανασίου)—τῶν ἀρχιερέων Παλαιστίνης (φ. 6α),— «Τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων» Ῥωσίας (φ. 7α) ἀπὸ Ἀλεξίου καὶ ἑξῆς, — «τὰ ὀνόματα (βασιλέων) τῆς Ἄνω καὶ Κάτω Ἰβηρίας, ὁποῦ ἔφερεν ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος, ͵αψϟβ» (φ. 7β)[1],— τῶν

[1] Ἐν τῷ φ. 8α σημειοῦνται «ὀνόματα τῆς ἐγγονῆς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, τῆς Ἄνω Ἰβηρίας, κυρίας Χατζῆ Θάμαρης, ἥτις ἦλθεν εἰς προσκύνησιν τοῦ Παναγίου Τάφου τῷ αωμζ′, Μαΐου λ′».

σκευοφυλάκων τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως (φ. 9α), τῶν Ἁγιοταφιτῶν ἱερομονάχων, διακόνων, μοναχῶν κτλ.

**10.** Λείψανα διαφόρων χαρτίνων τευχῶν.

1. Φύλλα 40 (μήκ. 0,276, πλ. 0,202) γεγραμμένα μεσούσης τῆς 18-ης ἑκατ. Λείψανον θεολογικοῦ πονήματος ἀπροσδιορίστου. Ἀρχ. «- - - ἡμεῖς ὡς ὀρθόδοξοι, ὅταν περί τινος εὐσεβοῦς ὑποθέσεως ἀπορῶμεν, ἔχομεν ἰδικούς μας πατέρας νὰ ἐρωτήσωμεν» κτλ.

2. Φύλλα 16 (μήκ. 0,307, πλ. 0,217), ὧν ἓξ ἄγραφα. «Βίβλος ψαλμῶν. — Ἐξήγησις Νεοφύτου ἱερομον: Ἁγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου· ,αωκεῳ» (=1825). Κείμενον καὶ παράφρασις τῶν ψαλμῶν α΄-γ΄ καὶ ϛ΄-θ΄, καὶ σχόλιά τινα εἰς τοὺς αὐτοὺς ψαλμούς.

3. Φύλλα 12 μήκ. 0,326, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. Πίναξ ὀνομάτων (μετὰ διορθώσεων καὶ ἀποσβέσεων) τῶν ἐν τῇ πονηθείσῃ αὐτῷ περιγραφῇ τῆς Ἁγίας Γῆς.

4. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,352, πλ. 0,243. Σημειώσεις ἐξ ὁμιλιῶν ἐκκλησιαστικῶν.

5. Φύλλα 10 (μήκ. 0,306, πλ. 0,245), ὧν τὰ τελευταῖα τρία ἄγραφα. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. Μέρος προσκυνηταρίου τῶν Ἁγίων Τόπων ἀφεθέντος παρ' αὐτοῦ ἀτελοῦς. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τῆς Ἁγίας Γῆς.—Ἰδοὺ ἀγαπητέ μοι εὐλαβέστατε προσκυνητὰ τῆς Ἁγίας Γῆς, εὐωδώθης ἐνταῦθα εἰς Ἰόππην» κτλ.

**11.** Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 6 + 263 (μήκ. 0,34, πλ. 0,25) διανεμημένων εἰς τετράδια ἠριθμημένα ΛΓ, ὧν τὸ πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ νῦν ἠριθμημένου 10-ου φύλλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,236 × 0,155), πλὴν τοῦ ἐν τοῖς φ. 2-9, διστήλου ὄντος. Τὰ πρῶτα 6 φύλλα ἄγραφα· ἄγραφον τὸ 81-ον φ. τῶν ἠριθμημένων, ἄγραφα δὲ καὶ 4 τῶν ἐσχάτων. Ἐν τῷ ἠριθμημένῳ φ. 1α κόσμημα πολύχρωμον καὶ ἐπίχρυσον σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου· ἕτερα δύο ταὐτόσχημα ἐν τοῖς φ. 126α, 199α· πιοειδοῦς δὲ σχήματος κοσμήματα δύο ἐν τοῖς φ. 10α, 82α. Τὰ 4 ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα τῶν ἰσαρίθμων Εὐαγγελίων εὐμεγέθη, χρωματιστά, ἐπίχρυσα καὶ ἔγκοσμα· τὰ λοιπὰ

κεφαλαιώδη στοιχεῖα πάντα χρυσᾶ· χρυσαῖ δὲ καὶ τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν κεφαλαίων αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ αὐταὶ αἱ περὶ τούτων λειτουργικαὶ ὁδηγίαι. Ἐν τῷ 6-ῳ τῶν πρώτων ἀγράφων καὶ μὴ ἠριθμημένων φύλλων ὁ πατριάρχης Δοσίθεος ἔγραψεν ἰδιοχείρως ἔτει 1680-ῷ τὸ σημείωμα τοῦτο· «+ ‚αχπ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον μετήνεγκε τὸ παρὸν ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ σεβασμίου μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Νικολάου, κείμενον ἐν Μολδοβλαχίᾳ, ἐπιλεγόμενον Πόμπρατα εἰς Ἱεροσόλυμα. ὅπερ λαβὼν σεσαθρωμένον, καὶ εἰς ἀπώλειαν ἀποβλέπων, καὶ λαβὼν ἐπὶ Ἀντωνίου βοεβόδα Κωνσταντινουπολίτου τοῦ Ῥουσέτου, ἀνήγειρε σὺν Θεῷ καὶ ἀνωκοδόμησε, καὶ χάριν τοῦ Ἁγίου Τάφου, λαβὼν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τόδε ἀπήνεγκεν ἐκεῖσε. — σημειωτέον δὲ μνήμης ἕνεκα ὅτι καὶ τὸ μοναστήριον Μπίστριτζας, καὶ Ταξλόου, καὶ Κάσινω, τότε διεφθαρμένα λαβόντες, ἀνεγείραμεν σὺν Θεῷ τοῦ μὲν Κασίνου τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ πλείω, τῶν δὲ λοιπῶν τὰ πλείονα. — + Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἐστὶν ὁ ἄνω εἰρημένος. μνήσθητι Κύριε καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ, Νικολάου καὶ Ἄννης».

Τετραευαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων ἑκάστου εὐαγγελίου καὶ προλόγων. — α′) «Сказанїє прѣ̀ємлѫщеє въ сѐго лѣтà число є҃ѵлское и̇ є҃ѵлистѡ̑ прѣѧтїє ѿкѫдѹнчѝнаѫть и̇дог̾дѐстаѫть», φ. 1$^α$. — β′) «Сказанїє ѐже на въсѣ̀кь д҃нь длъжно ѐсть г҃латисѧ є҃ѵлїє нѐлѣмь въсѐго лѣтà», φ. 2$^α$. — γ′) «Ѐже ѿ м҃ѳѐа с҃тго є҃ѵлїа главы», φ. 6$^α$. — δ′) «Ѳеѡфїлáкта а̇рхїе҃ппа блъгар̾скаго пр̾ѣсло́вїє ѐже ѿ м҃ѳѐа с҃тго є҃ѵ», φ. 7. — ε′) Κείμενον τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, φ. 10 κέ. — ς′) Τὰ κατὰ Μᾶρκον, Λουκᾶν καὶ Ἰωάννην εὐαγγέλια, φ. 82$^α$-252$^β$. — ζ′) «Съ б҃мъ събѡ́рникь в҃і м҃цем. показ́ѹѧ главы коѐмѹ ж҃о є҃ѵлїю и̇ѕбра́нным҄ъ с҃ты҃. и̇ пра́ѕдникѡмь вл҃чнымь», φ. 252$^α$. — η′) «Сказанїє ѧко подобаѐ҃ о̇бр̾ѣтатиповъ сѐд҃невна є҃ѵлїа», φ. 258$^α$.—θ′) «Прокѵ҃мни въ нѐлѧ пр̾ѣ є҃ѵлїе ѿсмы҃ гласѡ́вѿ», φ. 259$^α$. Εἶτα αὐτόθι «+ Сьи тетро̀є҃ѵль и̇спис҃ а рѫкóѫхѹ доѹмна҃ михаила дїакѡна. русáкь сы҃н. въ соѹчáвско҃ тр̾ьгѹ. поч҃ѧ м҃ца се҃ к҃а. и съвъши҃ м҃ца маїа, к҃а, д҃нь б҃е пѧ҃, ч҃а, г҃і. в п҃а же и҃ почѧ҃ а҃ ч҃а д҃не».

**12.** Τεῦχος τῆς 16-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 380 παχέος χάρτου (μήκ. 0,33, πλ. 0,21), διανεμημένων εἰς τετράδια ἠριθμημένα ΜΗ. Φύλλα ἄγραφα· 11, 116, 181-184, 352, 378-380. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν (0,218×0,13). Τέσσαρα κοσμήματα ἐν τοῖς φ. 2α, 12α, 117α, 185α. — Τετραευαγγέλιον σλαβικὸν μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων, τῶν προλόγων Θεοφυλάκτου, λειτουργικῶν ἐν ταῖς ᾠδαῖς ὁδηγιῶν καὶ λοιπῶν συνήθων τοῖς σλαβικοῖς τετραευαγγελίοις πραγματειῶν. Τὰ τέσσαρ' ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη τῶν εὐαγγελίων στοιχεῖα μεγάλου σχήματος, χρωματιστά, ἐπίχρυσα καὶ ἔγκοσμα. Ἐν τῷ φ. 377 σημείωμα τοῦ καλλιγράφου· «написано бы̏ ѐѵ҇лїѐ повеленїемъ гдр҇ѧ кнѧѕѧ ѐго мл҇ти в манастыри пр҇чтой гд҇рини в ѕѣмни роукою раба бж҇їа попа никѡ҇ скогомн҇кѡ҇».

**13.** Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,325, πλ. 0,21) ἐκ φύλλων 2 ἀσελιδώτων καὶ 465 σελίδων ἠριθμημένων. Τὸ κείμενον μονόστηλον, γραφὲν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18 ἑκατ. Ἐν τῇ σελ. 465· «Παΐσιος ἱεροδιάκονος Χῖος».

1. «Διασάφησις τοῦ σοφωτάτου κὺρ Εὐγενίου Βούλγαρη περὶ τοῦ ποῦ ὁ παράδεισος καὶ ποῦ ἡ κόλασις, καὶ τί ταῦτα ἐστί». Ἀρχ. «Εἶδον τὸ ἐρώτημα» κτλ., φ. 1-2.

2. «Γεροντικὸν λεγόμενον Παράδεισος» (σ. 1-465), ἀρχόμενον ἀπὸ κεφαλαίου «Ἐν πρώτοις πόθεν ἡ βλασφημία τίκτεται καὶ πῶς θεραπεύεται». Πρβλ. Κλεόπα Κοικυλίδου Κατάλοιπα, σ. 108-112, ἀριθ. 9.

**14.** Ἀντίγραφον χάρτινον τοῦ 43-ου κώδικος τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ (ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 98-101), μήκ. 0,316, πλ. 0,205. Σελίδες 286. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν.

«Ἡ παροῦσα ἀκολουθία τῆς τε ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Διακαινησίμου ἀντεγράφη ἀπαραλλάκτως ἐπιμελείᾳ καὶ προτροπῇ τοῦ γέροντος σκευοφύλακος κυρίου Σεραφεὶμ τοῦ Λεσβίου, ἐκ χειρογράφου τινὸς μεμβραΐνου, εὑρισκομένου εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα. ἤδη δὲ μετεφέρθη ἐκεῖθεν

μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν χειρογράφων ἐγκρίσει τῆς α(ὐτοῦ) θ(ειοτάτης) μακαριότητος κυρίου κυρίου Κυρίλλου τοῦ β' (ἴσως διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν) εἰς τὴν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ βιβλιοθήκην, ὅπου καὶ ἐτέθη. — ͵αωξε'. κατὰ μῆνα Νοέμβριον». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ λείπει. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον» κτλ.

**15**. Τεῦχος χάρτινον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, μήκ. 0,315, πλ. 0,22. Ἐγράφη τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἱεροκήρυκος ἀδήλου αὐτόγραφα σημειώματα πρὸς σύνταξιν ἢ ἀπαγγελίαν διδαχῶν. Ἀρχ. «Λόγος λα$^{ος}$: κατὰ ἐκδικήσεως ἐχθρῶν. Κυρια. Ματθ. ιγ'. ἐν Ἁγ. Νικολ: ἀπόντος τοῦ παν:» — Φ. 2$^{α}$ «Λόγος λβ'. Κυρια: Ματθ. ιδ': κατὰ ἁμαρτωλοῦ ἀμετανοήτου, ἢ περὶ μετανοίας: ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνῃ, ἀπόντος τοῦ πανιερ: παρόντος δὲ κὺρ . . . κὺρ Σταυρ: καὶ κὺρ Ἀλεξ: Κριμ:». Ἐπὶ τοῦ φ. 2$^{β}$ εὑρίσκεται κεκολλημένον τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς ἐξ Ἄρτης (17 Αὐγ. 1795) Δημητρίου τινὸς ἐλλογίμου πρὸς ἀνώνυμον κληρικόν, ἐν ᾗ μνημονεύεται ὁ διδάσκαλος κὺρ Βενδραμῆς».

**16**. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,315, πλ. 0,20) ἐκ φύλλων γεγραμμένων 24 καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀγράφων.

Κατάστιχον Ἀγαπίου ἀρχιμανδρίτου Ἁγιοταφίτου πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ἐν Ῥωσίᾳ ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ἐν τῷ φ. 1$^{α}$· «№ 457. — Указъ Єѧ Імператорскагѡ Величества Самодержицы Всероссійскіѧ и Свѧтѣйшагѡ Правительствующагѡ Сѵнода прибывшему изъ Іерусалима ѿ Гроба Гдн҃ѧ и Стѣйшагѡ патріарха Парфеніѧ архімандрита Агапію» (23 Μαρτίου 1747). Ἐν τῷ φ. 4$^{α}$· «1747: года Марта въ: 22: дана сіѧ книга съ Свѧтѣйшагѡ Правительствующагѡ Сѵнода прибывшему изъ Іерусалима ѿ Гроба Гдн҃ѧ и Стѣйшагѡ Іерусалимскагѡ патріарха Парфеніѧ, архімандриту Агапію, длѧ записки собираемой съ правовѣрныхъ хртіанъ доброхотныхъ дателей міюстыни. Секретарь Петръ Бгољубовъ». Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ὑπάρχουσιν αὐτόγραφα ῥώσων δωρητῶν εὐγενῶν· τὰ δὲ πλείω τῶν κοινῶν ῥώσων ὀρθοδόξων δωρητῶν ὀνόματα ἀνέγραψεν ἑλληνιστὶ ὁ Ἀγάπιος.

**17**. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ., ὅπερ

ἔτει 1889-ῳ ἠρίθμησα 8-ον ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως (ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 206-207). Τὰ φύλλα αὐτοῦ διανεμημένα εἰς ἠριθμημένα τετράδια νς'.

**18**. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μεμβράνινον ἔτους 1152-ου, τὸ τοῦ ναοῦ Θεοτόκου τῆς Τιβεριαδιωτίσσης. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 207-208, ἀριθ. 9.

**19**. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 208-209, ἀριθ. 10.

**20**. Ἀδήλου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας λείψανα. Τετράδια χάρτινα ἔτους 1857-ου ὑπ' ἀριθμοὺς 1, 2, 4, 5, 8-10, 12, 16, 18-23, 28, καὶ ἕτερα ἓξ ἄνευ ἀριθμοῦ. Μήκ. 0,297, πλ. 0,207. Ἀρχ. «Περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Πρὶν ὁρισθῇ τί ἐστιν ἐκκλησ. ἱστορία» κτλ.

**21**. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 209, ἀριθ. 11, ἔνθα πρόσθες, ὅτι μετὰ τὸ περὶ Ἰωάννου Μιχαὴλ Ἀλεξίου σημείωμα εὑρίσκεται ἕτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ ἔχον οὕτω· «+ Μνήσθητε κε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου τοῦ θῦ Ἰωάννου. καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται Βουλγαρίας».

**22**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 299 μήκ. 0,295, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν (0,20×0,13). Ἓξ κοσμήματα ἐρυθρὰ ἐν τοῖς φ. 1α, 7α, 87α, 137α, 140α, 226α. — Τετραευαγγέλιον σλαβικὸν μετὰ τῶν προλόγων Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας.

**23**. Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους βιβλία. Ἐγράφη ἔτει 1751-ῳ. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 213, ἀριθ. 13. Κλεόπα Καταλ. σ. 108, ἀριθ. 8.

**24**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 278 μήκ. 0,208, πλ. 0,192. Ἐγράφη τῇ 16-ῃ ἑκατ., ἱκανὰ ὅμως φύλλα εἰσὶ βομβύκινα, τῆς 13-ης ἑκατ. (φ. 19-22, 45-47, 67-76, 109-117, 161-166). Αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρώματος ἐρυθροῦ. — Στιχηράριον ἐνιαύσιον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἀρχ. « - - - ριν χρεωστικη Ζαχαρια. ασμασιν ευφημουντες» κτλ., φ. 1α.

Ἀπὸ φ. 245 κέ. στιχηρὰ ἀναστάσιμα. — Φύλλ. 271α «Στιχηρὰ δογματικὰ θεοτοκία, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ».

**25.** Λείψανα δύο χαρτίνων μουσικῶν τευχῶν.

1) Φύλλα 8 (μήκ. 0,295, πλ. 0,212,) ἀπεσπασμένα ἀπὸ Παπαδικῆς τῆς 17-ης ἑκατ. Ἐν αὐτοῖς μέρη τοῦ α' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου μεμελισμένα ὑπὸ Στυλιανοῦ ἱερέως, Ξένου Κορώνη, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Γλυκέος, Μοσχιανοῦ, Ξηροῦ, Ἀγαλλιανοῦ, Ἀργυροπούλου, Δούκα Λαοσυνάκτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ Μιχαὴλ «ἀπὸ τὴν Φώκιαν», Δοκειανοῦ, Κουκουμᾶ. Ἐν τῷ φ. 3α μέλος «κῦρ Ἰωάννου μαΐστορος· λέγεται Φράνκγικον. πλ. δ'». Φύλλ. 6α κέ. «Ἕτερον δόξα, τὸ ὁποῖον ἦν κείμενον ἔν τισι βιβλίοις ἐν τῷ τέλει τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, ὡς καὶ ἐντυχὼν εὑρήσεις· ποίημα παλαιὸν καὶ ἀσύνηθες, ὕστερον δὲ ἐκαλλωπίσθη παρὰ τοῦ τιμιωτάτου κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων· συνετέθη δὲ μετὰ παραβόλων· ἄρχεται δὲ ὁ α' χορός· ἦχος πλ. δ'». — Φύλλ. 6β. «Ἰδοὺ καὶ ἕτεραι δοχαὶ σύντομαι ἐκ τοῦ β^ου ψαλμοῦ, ποιηθεῖσαι παρὰ κὺρ Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου». — Φύλλ. 8α. «Ἕτεραι δοχαὶ σύντομαι ἐκ τοῦ γ^ου ψαλμοῦ τοῦ αὐτοῦ Γενναδίου».

2. Φύλλα 8 (μήκ. 0,276, πλ. 0,203) ἀπεσπασμένα ἀπὸ Πασαπνοαρίου γεγραμμένου ἀρχομένης τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 6 «πασαπνοάριον κῦρ Κλήμεντος ἱερομονάχου τοῦ Μυτιληναίου, πάνυ ἔντεχνον, δύσκολον καὶ φθορικόν».

**26.** Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1818-1880, μήκ. 0,272, πλ. 0,188. Αἱ σελίδες μετὰ πλαισίου. Ἐν τῷ φ. 3β κόσμημα πιοειδές, πολύχρωμον, ἐν ᾧ εἰκονίζεται ἡ Χριστοῦ ἀνάστασις· μεθ' ὃ ἡ ἐπιγραφή· «Κῶδιξ ἱερὸς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἐν ᾧ καταγράφονται τῶν ἐνταῦθα πατέρων τὰ χρονικὰ μνημόσυνα καὶ τῶν κατ' ἔτος ἐρχομένων φιλοχρίστων προσκυνητῶν αἱ ἀρχιερατικαὶ λειτουργίαι καὶ τὰ μνημόσυνα, ἵνα κατ' ἔτος ψάλλωνται ἐπὶ τοῦ προσκυνητοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ εἰς ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ οὐρανίου βασιλείας ἀπόλαυσιν. — — — ͵αωιη'. Φεβρουαρίου κε'». Αἱ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ μνημονευόμεναι κατα-

γραφαὶ δωρητῶν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, λειτουργιῶν καὶ μνημοσύνων, ἀρξάμεναι ἀπὸ τοῦ 1818-ου ἔτους ἔληξαν ἔτει 1880-ῷ. Ἐν τοῖς φ. 1α-2α περιέχεται ἕτερον κείμενον ἐπιγεγραμμένον οὕτω· «͵αωμη: Μαΐου: α'. Τὰ παρόντα ὀνόματα εἰσὶ ἐκ τῶν παντοτεινῶν, τῶν κατὰ πᾶσαν ἡμέραν μνημονευομένων ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῇ λειτουργίᾳ· ἐσημειώθησαν δὲ ἐνταῦθα, ἵνα μὴ ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ἀντιγραφέων ἄνευ ἀδείας τοῦ κατὰ καιρὸν σκευοφύλακος προστεθῶσιν ἢ ἀφαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῶν· ἅπερ εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν μέχρι τοῦδε ζώντων τε καὶ τεθνεώτων ἑκατὸν ὀκτώ». Ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι περιέχονται καὶ τὰ πρωτότυπα γραμμάτων τινῶν νέων.

**27.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ. μήκ. 0,266, πλ. 0,19. Τὰ πλείω τῶν φύλλων ἄγραφα, γεγραμμένα δὲ 14. — «Λογίδρια εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως πανάγια προσκυνήματα, ἐκφωνούμενα πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους προσκυνητὰς αὐτῶν· συντεθέντα αὐτοσχεδίως παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Νεοφύτου Ἁγιοταφίτου τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου».

**28.** Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,288, πλ. 0,195. Σελίδες ιδ'+ 301. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. — Τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου «Θέατρον τῆς Ἁγίας Γῆς, ἢ περιγραφὴ ταύτης καὶ ὅλης τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, συγγραφεῖσα παρά τινος τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἁγιοταφιτῶν. Τόμος Ἀος».

**29.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1865-ου (μήκ. 0,26, πλ. 0,17), περιέχον ἐν ἑαυτῷ ἀντίγραφον μέρους τοῦ 56-ου κώδικος τῆς μονῆς τοῦ Σταυροῦ (ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 112). Γραφὴ καλλίστη διὰ χειρὸς Παύλου μοναχοῦ Ἁγιοσαβίτου. Σελίδες 166.— Ἀπὸ σελ. 3-166 Μαξίμου τοῦ Συμαίου «Ἀνανέωσις τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα καὶ Διακαινήσιμον, ἣν ἐν ἔτει ͵αωδ', Μαρτίου ζ', ἐνέτυχον ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ ἡγιασμένου Σάββα βιβλιοθήκῃ ἐν τῇ αὐτοῦ λαύρᾳ». — Ἐν ταῖς πρώταις σελίσι μακρὰ σημείωσις αὐτόγραφος Βενιαμὶν Ἰωαννίδου περὶ τῶν νῦν κωδίκων 43 καὶ 56 τῆς μονῆς τοῦ Σταυροῦ.

**30.** Συνέχεια τοῦ προτέρου τεύχους ἀπὸ σελίδος 167-

277. — α') Σελ. 167-248. «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα» κατὰ τὸν 43-ον κώδικα τῆς μονῆς τοῦ Σταυροῦ. — β') Σελ. 250-265. Ἀσματικὴ ἀκολουθία ἐπιγεγραμμένη οὕτω· «Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ κα' μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν κεκοιμημένων κληρικῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».— γ') «Ἀκολουθία εἰς ἁγιασμόν».

**31**. Τετραευαγγέλιον γεωργιανὸν ἢ ἰβηρικὸν τῆς 12-ης ἑκατ. Φύλλα μεμβράνινα 248 μήκ. 0,25, πλ. 0,188. Τὸ κείμενον δίστηλον (μέχρι τοῦ φ. 224) ἐξ 25-26 γραμμῶν. Ἐν τοῖς φ. $7^{β}$, $72^{β}$, $110^{β}$ καὶ $179^{β}$ τέσσαρες ὁλοσέλιδοι πίνακες χρωματιστοὶ καὶ ἐπίχρυσοι εἰκονίζοντες τοὺς εὐαγγελιστὰς Ματθαῖον, Μᾶρκον, Λουκᾶν καὶ Ἰωάννην. — Φύλλ. 3-4. Τέσσαρες σελίδες ἔγκοσμοι τῶν κανονίων. — Φύλλ. 225-241. Μηνολόγιον τῶν Εὐαγγελίων.

**32**. Τεῦχος χάρτινον ἔτ. 1800-οῦ, μήκ. 0,25, πλ. 0,182. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Σελίδες ἠριθμημέναι 323. Ἀντίγραφον Ἀγαπίου διακόνου Σαμίου τῆς Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ «συναγωγῆς τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν . . . ἁγίων πατέρων» ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνετικῆς αὐτῆς ἐκδόσεως.

**33**. Τετράδια 27 χάρτινα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, μήκ. 0,245, πλ. 0,18.—Δοξαστάριον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, γραφὲν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Μετὰ δὲ τοῦτο τρία πρόσθετα φυλλάδια ἀνίσου μεγέθους.—α') «Κατ' ἦχον κοινωνικὰ τῶν Κυριακῶν παρὰ τοῦ Δανιὴλ πρωτοψάλτου».—β') «Πέτρου Βυζαντίου. Ἑτέρα [= δοξολογία] τοῦ αὐτοῦ τετράφωνος». — γ') «Σύνθεσις κῦρ Χρυσάφου τοῦ Νέου, ἡ δὲ ἐξήγησις κῦρ Κώνστα Χίου Ἦχος πλ. α'». Ἀρχ. «Τὸν ἥλιον κρύψαντα» κτλ.

**34**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 28, γραφὲν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Αὐτόγραφον πόνημα Νεοφύτου Κυπρίου. — «Περὶ τῆς ἐκτάσεως ἤτοι μήκους καὶ πλάτους τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων, πόσας πόλεις ἔχουσι καὶ πόσα χωρία, ἐν οἷς οἰκοῦσι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοί τε καὶ ἀλλόδοξοι». Ἀρχ. «Ἡ ἐπαρχία τοῦ Ἱεροσολύμων Πατριαρχείου» κτλ.

Ἐν τοῖς φ. 27-28 ἡ ἀρχὴ τοῦ αὐτοῦ κειμένου ἐν δευτέρῳ ἀντιγράφῳ.

**35.** Διάφορα χάρτινα τετράδια 18-ης καὶ ἀρχῆς 19-ης έκ.— α') Ἱεροκήρυκος ἀνωνύμου λόγοι τινές. Ἀρχ. «Εἰς δικαίαν ἀπόφασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ. Προοίμιον. «Πολλάκις εὑρέθηκα σιμὰ εἰς τὸ ἀλώνι» κτλ. Φύλλα 13.— β') Δύο λόγοι ἀνώνυμοι, ὁ μὲν «εἰς τὸν ἱεράρχην Νικόλαον», ὁ δὲ «τῇ η' Κυριακῇ τῆς ἁγίας μ'». Φύλλα 6. — γ') Κατάλογος βιβλιοθήκης ἀπροσδιορίστου. Φύλλα 8. — δ') «Δεκεμβρίου Α'. Ἀσματικὴ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου, τοῦ ὄντως χριστομιμήτου καὶ ἐλεήμονος». Ὁ κανὼν «Νεοφύτου» τοῦ Κυπρίου. Φύλλα 8. — ε') «Ὁρισμὸς πρὸς τὸν ἐλλογιμώτατον κριτὴν τῆς Προύσης καὶ λογιωτάτους ναΐπηδες τῶν Μουδανίων, Τριγλίας, Κουρσουνλὶ καὶ τῶν λοιπῶν». Ἀρχ. «Ὅτι ὁ Κ/πόλεως πατριάρχης τῶν Ῥωμαίων» κτλ. Μετάφρασις σουλτανικοῦ μπερατίου, δι' οὗ ἐγκαθίσταται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Προύσης νεοχειροτόνητος μητροπολίτης αὐτῆς ὀνομαζόμενος Μελέτιος. Εἶτα «ὁρισμὸς πρὸς τὸν Ἰκὶ-τουγλοῦ πασᾶν τοῦ Χουδαβονδικιὰρ-σανοζαγὶ καὶ κριτὴν τῆς Προύσης, καὶ πρὸς τοὺς κριτὰς καὶ ναΐπηδες τῶν Μουδανίων, Τριγλίας, Κουρσουνλὶ» κτλ. Ἀρχ. «Γνωστὸν ἔστω ὑμῖν ὅτι ὁ Κ/πόλεως πατριάρχης» κτλ. Μετάφρασις βεζιρικῆς διαταγῆς περὶ τοῦ αὐτοῦ Προύσης μητροπολίτου Μελετίου. Φύλλα 5. — ς') Ἀντίγραφον ἐντύπου φυλλαδίου: «Παίγνια φαντασίας. Βιβλίον ὠφέλιμον καὶ μεγάλης τιμῆς περιέχον διάφορα παίγνια καὶ μάταια ἐφευρέματα καὶ ποιήματα νοὸς ὑψηλοῦ καὶ ὀξέος, καλλωπιζόμενα μάλιστα ῥητορικῇ εὐφραδείᾳ. Συνεγράφη ταῦτα εἰς ἰταλικὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ Κ: Φραγκίσκου Λαυρεδάνου ἄρχοντος τῆς Βενετίας. μετεφράσθη δὲ εἰς τὴν ἡμῶν παρὰ τοῦ Μαλάκη Καστρισίου καὶ ἐτυπώθη ἐν Βενετίᾳ τῷ ͵αψια». Φύλλα 4. — ζ') Ἀντίγραφον τῆς ἐν Λειψίᾳ ἔτει 1805-ῳ τὸ δεύτερον ἐκδοθείσης «Ἀπολογίας χριστιανικῆς, συντεθείσης ἀνωνύμως ὑπό τινος ὀρθοδόξου». Φύλλα 4.

**36.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης έκατ. ἐκ φύλλων 31 μήκ. 0,24, πλ. 0,176. Φύλλα ἄγραφα· 22, 23, 31. — α') Φύλλ. 1-

21. «Σύνοψις άπό διαφόρων διδασκάλων συλλεχθεῖσα περὶ παντοίων ὑποθέσεων, κατὰ ἀλφάβητον σννταγεῖσα πρὸς εὐμαρεστέραν κατάληψιν». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα. Παρεσκευασμένην ψυχὴν προσήκει» κτλ. — β') Φύλλ. 24-30. «Ἑτέρα εὐχὴ εἰς ἀνομβρίαν».

**37**. Τετράδια 20 χάρτινα 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,245, πλ. 0,18. Σημειωτέα:—α') Τετράδ. 1-6. «Θεματογραφία κατ' εἶδος». Ἀρχ. «Τοῦ α' εἴδους τῶν ἐνεργητικῶν. Κοινόν. Βλάπτει κατὰ πολλὰ ἡ ἀμέλεια» κτλ. —β') Τετράδ. 8-ον. «Ἐξήγησις τοῦ παραινετικοῦ πρὸς τοὺς νέους λόγου» Βασιλείου Καισαρείας». Ἀρχ. «Ὦ νέοι, ὦ ἀκροαταί, περισσὰ αἴτια» κτλ. — γ') Τετράδ. 9-10. «Ἐξήγησις τοῦ Φωκυλίδου». Ἀρχ. «Ὁ ποιητὴς Φωκυλίδης» κτλ. — δ') Τετράδ. 11-16. Νικήτα Παφλαγόνος ἑρμηνεία εἰς τὰ Γρηγορίου Θεολόγου ἐπιτάφια ἐπιγράμματα Βασιλείῳ Καισαρείας.

**38**. Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἀντίγραφον 18-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 10 μήκ. 0,245, πλ. 0,18.

**39**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα 46 μήκ. 0,24, πλ. 0,172. — Καλλινίκου Κ/πόλεως «διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν» κτλ.

**40**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1823-ου, ἐκ φύλλων 53 μήκ. 0,24, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 24 γραμμῶν. Πρβλ. Κλεόπα Κατάλ. σ. 132-134, ἀριθ. 29.

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ψαλλόμενοι ἐν ταῖς πεντεκαίδεκα τοῦ Αὐγούστου μηνός, πρὸ τῆς ἐνδόξου καὶ σεβασμίας αὐτῆς Κοιμήσεως», φ. $1^α$-$28^β$. Κανόνες ὀκτὼ κατὰ τοὺς ἰσαρίθμους ἤχους· ὧν αἱ καθ' εἱρμὸν ἀκροστιχίδες· α') «Ἀπάρχομαί σοι τῶν ἐμῶν λόγων, κόρη». — β') «Τὴν ἐν μάχαις ἄγρυπνον ὑμνῶ προστάτιν». — γ') «Τὴν τῶν νόσων λύτειραν αἰνῶ παρθένον». — δ') «Χαίροις ἔκφανσις ἀρᾶς ἡ λύσις». — ε') «Ἡ κοσμοχαρμόσυνος ὑμνείσθω κόρη». — ς') «Τὴν τοῦ γένους σώτειραν εὐρύθμως ᾄδω». — ζ') «Ἔτι προσαυ-

δῶ τοῦ Θεοῦ τὴν μητέρα». — η') «Ἔσχατος ὕμνος τῇ πανυμνήτῳ γέρας».

2. «Ἕτεροι κανόνες ψαλλόμενοι ἐν τῇ τοῦ Αὐγούστου νηστείᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποιηθέντες δὲ ὑπὸ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 29α-53β. Κανόνες ὀκτὼ κατὰ τοὺς ἰσαρίθμους ἤχους. Τοῦ πρώτου κανόνος ἡ ἀκροστιχίς· «Τῇ παντανάσσῃ πρῶτον ἐξᾴδω μέλος». Ἀκροστιχὶς τοῦ ὀγδόου κανόνος· «Ὄκτατον αἶνον προσλαλῶ τῇ παρθένῳ». Μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ· «Ὕστατος τῶν κανόνων (ὁ ἀοιδὸς μέλψε Μανουήλ) τῇ θεόπαιδι κόρῃ δέξατο ὧδε πέρας. — Αὕτη ἡ ἱερὰ βίβλος περιέχει κανόνας ψαλλομένους κατὰ τὸ Δεκαπενταύγουστον μετὰ τὸν ἑσπερινὸν ἀντὶ τῶν ἐν τῷ Ὡρολογίῳ παρακλήσεων, εἰς δοξολογίαν τῆς Κυρίας ἡμῶν. Γέγραπται δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἱεροδιακόνου Βενιαμίν, καὶ ἀφιέρωται ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ ὁ ἀφαιρέσων ἐχέτω ἀποδοῦναι λογον αὐτῇ τῇ Κυρίᾳ. ͵αωκγ'. Αὐγούστου α'».

**41.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1866-ου, μήκ. 0,237, πλ. 167. Γραφὴ καλλίστη Παύλου μοναχοῦ Ἁγιοσαβίτου. Σελίδες ἠριθμημέναι 134. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα ἐπὶ φύλου ἀγράφου εὑρίσκεται κεκολλημενον τὸ πρωτότυπον γράμματος τοῦ καλλιγράφου πρὸς Σεραφὶμ σκευοφύλακα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἔχοντος αὐτολεξεὶ οὕτω· «Πανοσιώτατε Σκευφύλαξ, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν τῆς σεβασμίας δεξιᾶς ὑμῶν λάβετε παρὰ τοῦ ἐπιφέροντος τὸν πίνακα ὅλων τῶν Κυριακῶν, τὸν ὁποῖον μοὶ παρηγγείλατε πρὸ πολλοῦ, καὶ τὸν Μικρὸν Ἑσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τὸν ὁποῖον ἀντέγραψα ἐκ τοῦ χειρογράφου Πεντηκοσταρίου, ἐξ οὗ καὶ τὰ Ἀναστάσιμα Τριῴδια ἐγράφησαν· ἐν δὲ τῷ τέλει αὐτοῦ γράφεται οὕτως:— + Πέρας εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος, ἐντὸς τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου, τοῦ Δεσποτικοῦ Τάφου, παρὰ τλήμονός τινος, ῥακεντοθύτου, ἐπὶ ἔτους ͵ϛϠκϛ': Μάϊος, ια (=1418): τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν, Θεῷ χάρις. Χριστέ, δίδου τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν: — Ἀλλ' εὔχεσθε, παρακαλῶ, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμονάχου καὶ τλή-

μονος, Παύλου μοναχοῦ. — Ἅγιος Σάββας. Τῇ 20 Φεβρουαρίου, 1866».

Ἐπιγραφή· «Τριῴδια ἀναστάσιμα ψαλλόμενα εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπὸ τῆς β' τῆς β' ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς. Ποίημα Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου». Ἀρχ. «Τῇ β' ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἄδει τάδε Ἰωσήφ: — Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά. Ἄσωμεν Θεῷ ὡς νικητῇ» κτλ.[1] Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (σ. 134)· «Τὰ τριῴδια ταῦτα, τεταγμένα καθ' ἑκάστην εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καὶ ψαλλόμενα ἐν ὅλοις τοῖς μακαρισμοῖς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Πεντηκοστῆς, πρὸς τούτοις καὶ ὁ κανὼν ὁ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ψαλλόμενος εἰς τὸ ἀπόδειπνον τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, μετεγράφησαν ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα ἔκ τινος χειρογράφου Πεντηκοσταρίου τελειωθέντος ἐντὸς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου. Οἱ ψάλλοντες οὖν ἔμπροσθεν τούτου ταῦτα παρακαλεῖτε τὸν ἀναστάντα Χριστὸν καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ γράψαντος νενεκρωμένης ψυχῆς».

**42**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1844-ου, μήκ. 0,238, πλ. 0,175. Σελίδες ἠριθμημέναι 108. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου.—«Ὑπόμνημα περὶ ἀρχαιολογίας ἐθνῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἡ ἁγία πόλις Ἱερουσαλὴμ» κτλ. Ἐν τῇ σελ. 108· «Συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Νεοφύτου Ἱεροσολυμίτου. τῷ ͵αωμδ$^{ῳ}$: Μαΐου λ'». Πρβλ. Κλεόπα Καταλ. σ. 113, ἀριθ. 14.

**43**. Τεῦχος χάρτινον φιλοκάλως ἐσταχωμένον, ἐκ φύλλων 364 μήκ. 0,235, πλ. 0,165. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1$^{α}$ κόσμημα χρωματιστὸν τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου· πολλὰ δὲ ἕτερα ταινιοειδῆ κοσμήματα ἐν διαφόροις τόποις τοῦ τεύχους. Πρβλ. Κλεόπα Καταλίπ. σ. 158, ἀριθ. 67.

«Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης Ἀνθολογίας, τῆς Νέας

[1] Λεπτομερῆ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ τριῳδίων ἴδε ἐν τοῖς Καταλοίποις τοῦ Κλεόπα, σ. 129—132, ἀριθ. 27.

Παπαδικῆς, ἥτις περιέχει πάντα τὰ νέα μαθήματα, συντεθέντα παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναφανέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων». Ἀρχ. «Ἀρχόμεθα οὖν ἐκ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ» κτλ. Ἐν αὐτῇ συνθέσεις Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Παναρέτου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κλαδᾶ κτλ. Σημειωτέα· α΄) «Ἕτερον *(Μακάριος ἀνήρ)*, ὅπερ συνετέθη παρὰ κὺρ Μανουὴλ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας δι' αἰτήσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Γρηγορίου. Ἦχος πλ. δ΄», φ. 20α. — β΄) «Ἕτερον *Μακάριος ἀνήρ*, συντεθὲν παρὰ κὺρ Χουρμουζίου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Χάλκης», φ. 23β.—γ΄) «Ἕτερον συντομώτερον, τὸ ὁποῖον συνετέθη παρὰ τοῦ κὺρ Γεωργίου Κρητὸς δι' αἰτήσεως τοῦ πανοσιομουσικολογιωτάτου κυρίου Κυπριανοῦ ἱερομονάχου. Ἦχος πλ. δ΄», φ. 26β.—δ΄) «Κεκραγάρια κατ' ἦχον παλαιά, ἅτινα ἐξηγήθησαν παρὰ κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς Μ. Ἐ. τοῦ Πελοποννησίου», φ. 28β. — ε΄) «Ἕτερα κεκραγάρια κατ' ἦχον συντετμημένα τούτων παρὰ Ἰακώβου πρωτοψάλτου», φ. 37β. — ς΄) «Ἕτερα προκείμενα ὅλης τῆς ἑβδομάδος συντεθέντα παρὰ κὺρ Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς Μ. Ἐ., τοῦ Βυζαντίου», φ. 43α. — ζ΄) «Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν παρθένον Μαρίαν, ἐξηγηθεὶς παρὰ τοῦ αὐτοῦ κὺρ Γρηγορίου λαμπαδαρίου· ὀκτάηχος», φ. 44α. — Τελευτᾷ δὲ τὸ τεῦχος εἰς τὰς ἑξῆς δύο συνθέσεις· α΄) «Ἕτερον μάθημα· γράμματα καὶ μέλος κὺρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου, προσφωνηθέντα τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Ἀνθίμῳ ἐπὶ τῷ ψάλλεσθαι καθ' ἣν ἐπετέλει ἑορτὴν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου». Ἀρχ. «Τριὰς ὑπερούσιος» κτλ. — β΄) «Τοῦ Κλαδᾶ εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον, ἐξηγηθὲν παρὰ κὺρ Πέτρου Βυζαντίου».

**44**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1761-ου, ἐκ φύλλων 137 μήκ. 0,237, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον δίστηλον, ἑλληνιστὶ καὶ ἀραβιστί. — Λειτουργίαι μετὰ τυπικῶν διατάξεων Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Προηγιασμένων· ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως καὶ αἱ ἀπολύσεις ἐν δεσποτικαῖς καὶ θεομητορικαῖς ἑορταῖς. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου· «Ἐτελειώθη Ἰουνίῳ ιθ ἔτω

*

‚αψξα^ω^ ἐγράφθη εἰς τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ διὰ χειρὸς τοῦ ἀναξίου δούλου τοῦ Θεοῦ Χάννα Βηθλεεμίτη καὶ μαθητῇ τοῦ ἁγίου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου». Εἶτα σημείωμα ἀραβικόν· μεθ' ὃ ἕτερον, τὸ ἑξῆς· «‚αωκς': κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ἀφιέρωται παρ' ἡμῶν αὕτη ἡ ἱερὰ βίβλος τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῷ πανιέρῳ ναῷ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, καὶ ὁ ἀφαιρησόμενος ταύτην ἐκεῖθεν εἴη ἐπικατάρατος καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. + Ὁ Ναζαρὲτ Δανιὴλ καὶ ἐπίτροπος».

**45.** Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,235, πλ. 0,175. Φύλλα δύο καὶ σελίδες 360. Σελίδες ἄγραφοι· 223-24, 338-340. Ἀντίγραφον Νεοφύτου Κυπρίου μετὰ τῶν αὐτοῦ μεταλλαγῶν, διορθώσεων καὶ ἀποσβέσεων συγγραφῆς Προκοπίου Ἀράbογλου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, ἑτοιμασθείσης μὲν ἔτει 1820-ῷ πρὸς ἐκτύπωσιν, ἀλλ' ἀφεθείσης ἀνεκδότου.

1. «Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ὀγδόης σωτηριώδους ἑκατονταετηρίδος, ἤτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου μέχρι τοῦ ἤδη μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Πολυκάρπου. Ἱστορία τε καὶ συνοπτικὴ διήγησις τῶν ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων περὶ τῶν πανσέπτων προσκυνημάτων διατρεξάντων, ἐρανισθεῖσα παρὰ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν, ἐκ συγγραφῆς δὲ μάλιστα τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν Δοσιθέου, Χρυσάνθου, Μελετίου καὶ Παρθενίου τῶν ἀοιδίμων, καὶ ἐξ ὑπομνημάτων πρὸς τούτοις καὶ ὑποσημειώσεων τοῦ ἐν μοναχοῖς Προκοπίου Ἁγιοταφίτου Ναζιανζηνοῦ, παρ' οὗ καὶ συνοπτικῶς συνετέθη πρὸς χάριν τῶν συγκοινοβιατῶν αὐτοῦ, φιλοτίμῳ δὲ δαπάνῃ — — — πρῶτον ἐν τύποις δέδοται — — — ἐπιστασίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ — — — ἐν ἔτει σωτηρίῳ ‚αωκ'», φ. 1^α^. Ἐν τῷ φ. 2 «Τοῖς ἐντευξομένοις» πρόλογος. Ἀρχ. «Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία εἶναι κατὰ πολλοὺς τρόπους ὠφέλιμος» κτλ. Τὸν πρόλογον ὑπέγραψεν «ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος τῶν Ἁγιοταφιτῶν Προκόπιος Ναζιανζηνός». Μετὰ τὸν πρόλογον τὸ κείμενον τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ ἐν ταῖς σελίσι 1-321.

Τέλος (σ. 321)· «περὶ οὗ καὶ μπουγιουρλδὶ ἐλάβομεν παρὰ τῆς ἐκείνου ὑψηλότητος, καὶ οὕτως ἐξακολουθοῦμεν τὴν σήμερον». Εἶτ' ἀμέσως σημείωμα τοῦ Νεοφύτου· «Ἕως ὧδε παύει ἡ ἱστορία ἡ παρὰ τοῦ μακαρίτου ὁσιολογιωτάτου ἐν μοναχοῖς Προκοπίου συνοπτικῶς σχεδιασθεῖσα, ἐπειδὴ τῷ ἐπομένῳ ἔτει, δηλαδὴ τῷ ͵αωκβ ἔτει, Ἰουλίου η$^{η}$, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ συνωνύμου αὐτῷ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ὡς ῥηθήσεται ἐν τῷ ἑξῆς β$^{ῳ}$ τόμῳ».

2. Σελ. 325-337. «Μετάφρασις τοῦ ἱεροῦ βασιλικοῦ αὐτογράφου, ἤτοι χουμαγιούνι», ὅπερ «ἐγράφη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σαπὰν τοῦ ͵ασκδ$^{ου}$ ἔτους Ὀθωμ(ανικοῦ), τοῦ δὲ σωτηρίου ἔτους ͵αωθ κατὰ Ὀκτώβριον».

3. Σελ. 341-353. «Μετάφρασις τοῦ ὁρισμοῦ, ἤτοι τοῦ χάτσεριφίου τοῦ κατὰ τὸ ͵αωιβ$^{ον}$ σωτήριον ἔτος, περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου, ἐκδοθέντος περὶ τῆς μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀρμενίων διαφορᾶς περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ προσκυνημάτων καὶ τόπων, τοῦ σουλτὰν Μαχμοὺτ δευτέρου· ὃν δόλῳ ἀπάτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς χρήμασι καὶ πουγγείοις ἔλαβον οἱ Ἀρμένιοι».

4. Σελ. 353-360. (Νεοφύτου Κυπρίου) «Ἔλεγχος καὶ ἀπόκρισις εἰς ὅσα ψευδῆ καὶ ἀσύστατα λέγουσιν οἱ Ἀρμένιοι διὰ τὰ προσκυνήματα τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ διὰ τὸ χάτι τοῦ σουλτὰν Σελίμη». Ἀρχ. «Εἰς τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἐπῆγε» κτλ. Τέλος· «ἐπειδὴ τὸ φῶς εἶναι φῶς καὶ τὸ σκότος εἶναι σκότος».

**46.** Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,237, πλ. 0,15. Σελίδες ἠριθμημέναι 257-450, μεθ' ἃς πολυάριθμα φύλλα ἄγραφα. Αὐτόγραφος συγγραφὴ Νεοφύτου Κυπρίου ἀφεθεῖσα παρ' αὐτοῦ τούτου ἀτελής, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἐξακολούθησις τῆς ἱστορίας τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἢ τῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων διατρεξάντων ἀπὸ τοῦ ͵αωμα$^{ου}$, Μαρτίου α$^{η}$ καὶ ἑξῆς (= μέχρι Ὀκτ. 1847), συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου Κυπρίου. Τόμος Γ$^{ος}$». Ἀρχ. «Περὶ τῶν βασιλικῶν ὁρισμῶν διὰ τὴν ἐπισκευήν. Ἀλλ' ἐπανέλθωμεν ἤδη» κτλ. Τέλος· «ὅσα ἐδυνήθησαν βαστάσαι, τὰ δὲ λοιπὰ ἀφῆκαν ἀπελ - - -».

**47**. Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐκ φύλλων 185 (μήκ. 0,232, πλ. 0,17) γραφέντων περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — Στιχηράριον τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Ἀρχ. «Τριῴδιον κτλ. --- Κυριακὴ πρώτη τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Στιχηρὰ ἰδιόμελα ψαλλόμενα εἰς ἦχον α', ποιηθέντα ὑπὸ κυρίου Χρυσάφου καὶ πρωτοψάλτου».

**48**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,234, πλ. 0,163. Φύλλα ἀσελίδωτα 10 καὶ σελίδες ἠριθμημέναι 610. Φύλλα ἄγραφα· 1, 2, 4-6, 9, 10. Κείμενον μονόστηλον γραφὲν ὑπὸ Μαξίμου Συμαίου περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — «Τῶν κατὰ κεφάλαιον ἐξηγήσεων εἰς τὸν δίκαιον Ἰὼβ ἀπὸ φωνῆς Ὀλυμπιοδώρου διδασκάλου καὶ ἑτέρων». Ἀρχ. «Ὑπόθεσις Ὀλυμπιοδώρου. Πολλὰ τοῖς παλαιοτέροις» κτλ. Ἐν τῇ σελίδι 590· «Μάξιμος ὁ ἀντιγράψας, ὁ καὶ τὴν ἄφεσιν αἰτῶν τῶν ἡμαρτημένων». Σελ. 591-610 «Πίναξ κατ' ἀλφάβητον τῆς παρούσης βίβλου». Ἐν τῷ προτεταγμένῳ 3-ῳ ἀσελιδώτῳ φύλλῳ «κατάλογος τῶν ἑρμηνευτῶν τῆς παρούσης βίβλου», ἐν δὲ τῷ φ. 7 «πίναξ κεφαλαιώδης».

**49**. Κατάστιχον συλλογῆς ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν Θράκῃ καὶ Βουλγαρίᾳ. Φύλλα χάρτινα 40 (μήκ. 0,232, πλ. 0,165), ὧν τινα ἀραιῶς γεγραμμένα, ἱκανὰ δὲ ἄγραφα. Ἐν τοῖς φ. 2$^{α}$ καὶ 39$^{β}$ κύρωσις τοῦ καταστίχου διὰ χειρὸς τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Πολυκάρπου. — Καταγραφὴ ὀνομάτων μνημονευτέων ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῶν μὲν «εἰς παντοτεινὸν μνημόσυνον», τῶν δὲ «εἰς μισὸν παντοτεινὸν μνημόσυνον», ἑτέρων δὲ πάλιν «εἰς τὴν Φυλλάδα τῶν Πατέρων», «εἰς τὴν παρρησίαν» ἱερέων ἱεροδιακόνων μοναζουσῶν καὶ προσκυνητῶν, ἢ «εἰς τὴν μισὴν παρρησίαν», «εἰς τεσσαρακονταλείτουργον» καὶ «εἰς τὴν πρόθεσιν». Ἀπὸ φ. 23 καὶ ἑξῆς ἀναγραφὴ δωρεῶν χρηματικῶν διαφόρων ῥουφετίων τῶν ἐπαρχιῶν Τορνόβου (πόλεις: Σιστόβι, Σέλβι, Κιζανλίκι, Τζιρπανί, Σήλυμνος, Ἐσκὶ-Ζαγαρά), Ἀδριανουπόλεως, Τζερβενοῦ (πόλις Ῥουστζιούκι), Δοφτζοῦ καὶ Πρεσλάβας.

**50**. Δοξαστάριον καὶ πασαπνοάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 142

μήκ. 0,228, πλ. 0,155. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Συνθέσεις Γρηγορίου λαμπαδαρίου, Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, Πέτρου Βυζαντίου κτλ. — Φύλ. 18ᵅ «Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ Ἰακώβου πρωτοψάλτου». — Φύλ. 63ᵝ «Τὸ ᾀσματικὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ παρὰ Γεωργίου τοῦ Κρητός». — Φύλ. 80ᵝ «Αἱ κατ' ἦχον δοξολογίαι τοῦ πρωτοψάλτου Ἰακώβου».

**51**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. Συλλογὴ λόγων Νικηφόρου Χούμνου, Νικηφόρου Γρηγορᾶ, Γρηγορίου Κυπρίου, Γεωργίου Νικομηδείας, Ἰωάννου Εὐχαΐτων, Μαξίμου Πλανούδη, Θεοδούλου μαγίστου. Τὰς ἐπιγραφὰς τῶν λόγων καὶ τοῦ τεύχους περιγραφὴν ἴδε ἐν τῇ Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθήκῃ, τ. 3, σ. 209-213, ἀριθ. 12.

**52**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,224, πλ. 0,157. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Σελίδες 346. — «Ἡ Ἐκλογή ∵ Ἡ σύνοψις ἐξ ἀνθολογίας τῆς νέας ψαλτικῆς, περιέχουσα τινὰ χερουβικὰ καὶ κοινωνικὰ διαλεκτὰ μερικῶν διδασκάλων μουσικῶν κατὰ τὸν πίνακα ὁποῦ ἔχει ὧδε». Ἀρχ. «Χερουβικὰ μέγιστα κατ' ἦχον Γρηγορίου πρωτοψάλτου».

**53**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,222, πλ. 0,155. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Σελίδες 384. — «Στιχηράριον περιέχον ἅπαντα τὰ ἰδιόμελα καὶ ἑωθινὰ καὶ δοξαστικὰ καί τινα μαθήματα».

**54**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Σελίδες 535. Ἀφιερώθη τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ ἔτει 1828-ῳ ὑπὸ Μακαρίου Κρητὸς ἱερέως. — Παπαδικὴ νέα (ὄρθρος, λειτουργία, πασαπνοάρια, δοξολογίαι κτλ.) ἐμπεριέχουσα συνθέσεις Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Χουρμουζίου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου κτλ.

**55**. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐνεπίγραφος, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ «*Ἄξιόν ἐστι*» καὶ λήγουσα εἰς τὸ «*Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενιας*». Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης

έκατ. Φύλλα 207 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐν τῷ φ. 207α· «Τέλος τοῦ πρώτου τόμου.

**56**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1816-ου. Φύλλα 124 μήκ. 0,225, πλ. 0,155. Ἐπιγραφὴ ἀνορθόγραφος· «Δοξαστάριον. Καλεῖται δὲ καὶ αὕτη ἡ βίβλος τόμος ὁ Βος τοῦ Δοξασταρίου, μὲ τὸ νὰ περιέχῃ μόνον τὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ἄνευ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἑσπερινῶν καὶ ἀποστίχων, ἐπειδὴ ἐγράφθησαν ἐν τῇ Ἀνθολογίᾳ τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐμελουργήθη δὲ παρὰ τοῦ μακαρίτου καὶ ἀειμνήστου κυρίου Ἰακώβου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας· ἐξηγήθη δὲ ἐσχάτως παρὰ τοῦ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς κατὰ τὸν νέον τρόπον τοῦ νέου συστήματος τῆς μουσικῆς, ἀπαραλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρως φυλαχθέντος τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν». Ἐν τῷ φ. 115β· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ: 1816: —κατὰ μῆνα Δεκέμβριον».

**57**. Τεῦχος ἐκκλησ. μουσικῆς χάρτινον, γραφὲν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα 160 μήκ. 0,224, πλ. 0,155. — «Ἀνοιξαντάριον». Ἀρχ. «Ψάλλεται εἰς τὸν ἑπερινὸν» κτλ. Μεταξὺ τῶν φ. 147-154 κλίμακες 16 τῆς μουσικῆς τέχνης.

**58**. Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησ. μουσικῆς ἐσταχωμένον πλουσίως, οὗ αἱ πινακίδες φέρουσιν ἐπίχρυσα ἔκτυπα τῶν εὐαγγελιστῶν, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ προφήτου Δαυίδ. Ἐγράφη ἔτει 1720-ῷ. Φύλλα 282 μήκ. 0,215, πλ. 0,16. Ἐν τῷ φ. 282β· «Προκοπίου ἀρχιμανδρίτου καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου». — «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἱεροθέου ἱερομονάχου τοῦ Βατοπεδινοῦ καὶ Κωνσταντινουπολίτου».

Δοξαστάριον μετ' ἐπιγραφῆς· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν δοξαστικῶν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, σὺν τοῖς κανόσιν αὐτῶν, καὶ μερικῶν ἑορταζομένων ἁγίων». Ἐν τῷ φ. 282β·

Τῷ μουσικὴν ἔνθεον προθυμουμένῳ
ὀρθῶς ἐκμαθεῖν καὶ μουσόληπτος φῦναι
συντόνως τήνδε μετιέτω τὴν βίβλον,
ἣν γέγραφε χεὶρ πρεσβύτου ἱερέως,

'Αντώνιος ᾧ κλῆσις ἠδὲ Μεγίστης
μέγας οἰκονόμος τε τῆς 'Εκκλησίης: —
— 'αψκ$^{ψ}$ — 'Απριλλίου. κθ$^{η}$. ἡμέρας. ϛ$^{η}$.

**59**. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 10-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 192 (οὐχὶ 191). Τὸ 11-ον φύλλον χάρτινον, προστεθὲν τῇ 15-ῃ ἑκατ. Περιεγράφη ἐκτενέστερον ἐν 'Ιεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 213-214, ἀριθ. 14.

**60**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ., μήκ. 0,225, πλ. 0,172. Ἔτει 1863-ῳ κτῆμα ἦν Ματθαίου ἱεροδιακόνου 'Αγιοταφίτου. Σελίδες 111. — α') 'Ιωάννου Δαμασκηνοῦ «εὐχὴ ἱκετήριος καὶ κατανυκτικὴ - - - λεγομένη καθ' ἑκάστην ἑσπέραν μετὰ πάσης κατανύξεως καὶ κλαυθμοῦ». 'Αρχ. «Εὔσπλαγχνε πολυέλεε» κτλ., σ. 1. — β') «Εὐχὴ περὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν αὐτοῦ διαφόρων πειρασμῶν». 'Αρχ. «Ἄπεστιν ὁ πειραστής» κτλ., σ. 12.— γ') «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον διὰ στίχων κατὰ ἀλφάβητον, ποίημα 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πρεσβυτέρου». 'Αρχ. «'Ανεσπέρου φωτὸς» κτλ., σ. 16. — δ') «Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν κ. ἡ. 'Ι. Χ. ἐπὶ ὀχλουμένους ὑπὸ αἰσχρῶν λογισμῶν· οὗ ἡ ἀκροστιχίς: 'Εμῶν λογισμῶν τὴν ζάλην παῦσον, Λόγε. Ποίημα 'Ιωσὴφ μοναχοῦ», σ. 20. — ε') «Κανὼν ἀναγωγικὸς πρὸς θεῖον ἔρωτα. - - τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως 'Ιερουσαλὴμ 'Ιωάννου», σελ. 30. Ἡ ἀκροστιχίς· «Τοῦ πατριάρχου τῆς Σιὼν 'Ιωάννου». — ϛ') «Κανὼν εἰς τὸν κ. ἡ. 'Ι. Χ. παρακλητικός. Ποίημα 'Αθανασίου», σ. 40. 'Αρχ. «Πολλὴν πρὸς τὰ χείρονα τὴν ῥοπὴν» κτλ. — ζ') «Ὕμνος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατὰ ἀλφάβητον. Ἦχος γ'. 'Απόστολοι ἐκ περάτων». 'Αρχ. «Ἄνοιξον δέομαι» κτλ., σ. 48. — η') «Τροπάρια καὶ εὐχαὶ λεγόμεναι εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῶν καθισμάτων», σ. 51. — θ') «Προσευχὴ ὄρθριος», σ. 101. — ι') «Προσευχὴ ἐπικοίτιος», σ. 104. — ια') «Εὐχὴ εἰς μέτρον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τοῦ νυχθημέρου», σ. 106. — ιβ') «Εὐχὴ κατανυκτική, σελ. 109.

**61**. Λείψανον χαρτίνου τεύχους αὐτογράφου Μαξίμου τοῦ Συμαίου, ἐμπεριέχοντος ἔκθεσιν αὐτοῦ πρὸς τον ἐν Κ/πόλει διατρί-

βοντα Ἱεροσολύμων πατριάρχην Πολύκαρπον περὶ τῆς μετὰ τὸν ἐμπρησμὸν ἔτους 1808-ου ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως μέχρι τέλους τῶν γενομένων τῇ 9-ῃ Σεπτ. 1810 ἐγκαινίων αὐτοῦ. Ἀρχ. «- - -σαν. καὶ κατέπεισαν τὸ προμελετούμενον μετὰ τοῦ ἀποθανόντος μουφτῆ, τὸ τῆς ἀποστασίας» κτλ. Τέλος· «ἤγουν πουγγεῖα τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑβδομῆντα δύο χιλιάδες καὶ ὀγδοῆντα ἑπτὰ γρόσια». Φύλλα ἠριθμημένα 7-32 μήκ. 0,23, πλ. 0,17. Τὰ ἓξ πρῶτα φύλλα ἐσῴζοντο μέχρις ἔτους 1899-ου (πρβλ. Κλεόπαν ἐν Καταλ. σ. 143, ἀριθ. 38). Ἐν τῷ φ. 31α γράφει τῷ πατριάρχῃ ὁ Μάξιμος καὶ τοῦτο· «Παρακαλῶ, εἰ φανῇ ἀρεστὸν τῇ ὑμετέρᾳ θεοσόφῳ συνέσει, ἵνα προστάξῃ με τοῦ συναρμόσαι ἐν τῷ παρόντι σχεδαρίῳ καὶ τὰς συμβάσας κρισολογίας ἐν τῇ Κωνσταντίνου περὶ τῆς οἰκοδομῆς». Καὶ πάλιν ἐν φ. 31β μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Παρακαλῶ ἵνα ἀξιωθῶ τῆς συνήθους συγγνώμης καὶ τῆς πατριαρχικῆς εὐλογίας, διότι τουτὶ τὸ ἱστορηθὲν ὡς βίαιον κατεστρώθη ἀκαλλώπιστον καὶ ἰδέας, ὡς ἔτυχε, ποταπῆς· καλλωπισθήσεται ὅμως, Θεοῦ θέλοντος, μετὰ τῶν ἐπακολουθησόντων ἐφεξῆς, συναντιλαμβανομένων μοι τῶν θεοπειθῶν πατρικῶν εὐχῶν. Ἐν Ἱερουσαλήμ, Νοεμ. ιδ'. Ὁ δοῦλος τῆς ὑμετέρας θεοδοξάστου παναγιότητος, ὁ παπᾶ Μάξιμος».

**62.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 123 μήκ. 0,225, πλ. 0,172. — Τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως γραφείου κῶδιξ ἐπίσημος, ἐν ᾧ περιέχονται σημειώματα περὶ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ συμβαινόντων ἀπὸ ἔτους 1849-ου καὶ ἑξῆς, ἔτι δὲ ταῦτα· — α') Φύλλ. 1-2. «Μετάφρασις τῆς γενομένης τῷ Μ. Π(ατριάρχῃ) τῶν Ἱεροσολύμων ἐπισήμου διακοινώσεως τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας περὶ τοῦ ἐκ Ῥωσσίας ἀποστελλομένου εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀρχιερέως». Ἰούλιος 1857. — β') Φύλλ. 3-4. «Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τῆς Ἁγιωτάτης Διοικούσης Συνόδου τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὸν Μ. Π. τῶν Ἱεροσολύμων, συνιστώσης τὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀποστελλόμενον πανιερώτατον ἐπίσκοπον Μελιτουπόλεως κ. Κύριλλον». 18 Νοεμβρίου 1857. — γ') Φύλλ. 8. «,αωμη: Μὴν Ἰαννουάριος. Σημει-

ώσεις ἐθίμων τινῶν τῶν θυρωρῶν τῆς Ἁγίας Πόρτας, περὶ τῶν ὅσα λαμβάνουσι κατὰ καιροὺς ἀπὸ τὸν κατὰ καιρὸν γέροντα σκευοφύλακα ἐκ παλαιᾶς συνηθείας». — δ') Φύλλ. $9^β$. «Σημείωσις τῶν μεγάλων ἀνοιγμάτων ἤτοι τῶν παρρησιῶν». — ε') Φύλλ. 11. «Σημείωσις ἄλλων τινῶν διακονητῶν», οἷον περὶ εὐταξιῶν. — ς') Φύλλ. 15-16. «Ἐπισκευαὶ ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν Δυτικῶν γενόμεναι τῇ συγκαταθέσει τῶν ἡμετέρων». — ζ') Φύλλ. $17^α$-$18^α$. Σημείωσις ἱστορικὴ περὶ τῆς ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως εὑρισκομένης σπάθης τοῦ μεγάλου Πέτρου, γραφεῖσα μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτ. 1859. — η') Φύλλ. $19^α$-$21^β$. «Ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἁγίας ταύτης πόλεως μεγάλων οἰκοδομῶν τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν Ῥώσσων». Συνετάχθη μηνὶ Αὐγούστῳ ἔτ. 1861. Ἀρχ. «Ἡ πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν συρροὴ ἀτόμων» κτλ. — θ') Φύλλ. 22 κέ. «Προσθήκη περὶ τῶν κτιρίων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ῥώσσων». Μάϊος 1865. — ι') Φύλλ. 26 κέ. «1869, Ὀκτωβρίου 23. Ἄφιξις εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν τοῦ διαδόχου τοῦ Πρωσσικοῦ θρόνου Φριδερίκου Γουλιέλμου». — ια') Φ. 101-105. Σημειώσεις περὶ ἐπισήμων Ῥώσσων προσκυνητῶν τῶν Ἁγίων Τόπων ἀπὸ ἔτους 1849-1851. — ιβ') Φ. 123. «Σημείωσις τῶν βιβλίων ὁποῦ ἐδόθησαν εἰς τὸν Χρῆστον».

**63**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1821-ου, μήκ. 0,227, πλ. 0, 165. Φύλλα δύο καὶ σελίδες 22 ἐντὸς πλαισίων. Ἐν τοῖς φ. $1^α$-$2^α$ ἐπιστολὴ τοῦ συγγραφέως Ἰακώβου ἱερομονάχου ἀφιερωτικὴ τῷ Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ Ἀβραμίῳ. Ἐπὶ τοῦ φ. $2^β$ πίναξ χρωματιστὸς ὁλοσέλιδος εἰκονίζων τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἰακώβου ἱερομονάχου παρακλητικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, μετὰ δύο ἱκετηρίων τοῦ αὐτοῦ εὐχῶν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀπὸ σελ. 1 κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον τάφον τοῦ κυρίου - - - ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἐν τῇ σελ. 22· «Ἐν ἔτι 1821 μέμνησθε πρὸς Κύριον κἀμοῦ τοῦ ἀναξίου Ἰακώβου ἱερομονάχου».

**64**. Τεῦχος χάρτινον 15 ἢ 16-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 342

μήκ. 0,216, πλ. 0,155. Κείμενον ἰβηρικὸν ἢ γεωργιανόν, δίστηλον, ἀγνώστου μοι ὕλης.

**65**. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον 10 ἢ 11-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 259 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Φύλλα ἄγραφα· 1$^β$, 2-4, 9$^α$, 76$^α$, 121$^α$, 122$^α$, 198$^α$, 199$^α$, 258$^β$, 259. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 22 γραμμῶν (0,14 × 0,09). Ἐν τοῖς φ. 9$^β$, 76$^β$, 122$^β$, καὶ 199$^β$ εἰκόνες ὁλοσέλιδοι τῶν εὐαγγελιστῶν. Ἐν τῷ φ. 1$^α$ τεμάχιον τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου (ιζ', 5-12). Ὑποθέσεις Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου εἰς τὰ εὐαγγέλια Ματθαίου (φ. 5$^α$-7$^α$), Μάρκου (φ. 120$^α$-121$^α$) καὶ Λουκᾶ (φ. 196$^β$-197$^β$). Ἐν τῷ φ. 254$^α$ σημείωσις ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἰάκωβος γενόμενος ἐπίσκοπος πρῶτος Ἱεροσολύμων» κτλ. Ἀπὸ φ. 255$^α$ κἑ. «Ὅτι οὐ διαφωνοῦσιν οἱ τέσσαρες εὐαγγελισταὶ περὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν». — Φ. 258$^α$. «Ὅτι διαφόρως κατὰ τὴν ἀνάστασιν ὤφθη τοῖς μαθηταῖς ὁ Χριστός».—Σημειωτέον ὅτι ἡ παροῦσα τοῦ κώδικος τούτου συνοπτικὴ περιγραφὴ μηδενίζει τὴν ἄλλοτε γενομένην ἐσπευσμένως πως ἐν τῇ Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 214-215, ἀριθ. 15.

**66**. Δύο συνηνωμένα χάρτινα τεύχη ἔτους 1812-ου, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γραφῆς, μήκ. 0,217, πλ. 0,152.

1. Φύλλα 5 (πίναξ κεφαλαίων) καὶ σελίδες 93. — Νομοκάνων ἀνεπίγραφος διῃρημένος εἰς 273 κεφάλαια. Ἀρχ. «Περὶ πνευματικῆς διαγωγῆς καὶ ἐξομολογήσεως. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Ἐν τῇ σελίδι 93· «Ὁ παρὼν νομοκάνων μετεγράφη διαχειρὸς, παπᾶ Δαβίδ, Ἀγκυρανοῦ, 1812: κατὰ μῆνα Μάϊον καὶ ἔστω μοι συγγνώμη παρὰ τῷ ἀναγινώσκοντι τὰ λάθη, καὶ ἀνω(ρ)θογραφίας, διότι ὡς ἔβλεπον καὶ ὡς ἐδυνάμην μετέγραφα».

2. Φύλλα 10 (πίναξ κεφαλαίων) καὶ σελίδες 272. — Νομοκάνων ἀνεπίγραφος, διάφορος τοῦ προτέρου, διῃρημένος ὡσαύτως εἰς 273 κεφάλαια. Ἀρχ. «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆν καὶ νὰ μηδὲν πιστεύῃ λόγους τινός, χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ. Πρέπει τὸν κριτὴν τουτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ. Ἐν τῇ σελ. 272· «Ὁ

παρὸν νομοκάνων μετεγράφη διὰ χειρὸς παπᾶ Δαβὶδ Ἀγκυριανοῦ: 1812: μῆνα Ἰούνιον· καὶ ἔστω μοι συγγνώμη παρατῷ ἀναγινώσκοντι τὰ λάθη καὶ ἀνωρθογραφίας, διότι ὡς βλέπον καὶ ὡς δυνάμην μετέγραψα. εἰς Ἱερουσαλήμ».

**67.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 273 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐπὶ τοῦ φ. 1ᵃ σφραγὶς κηρίνη τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Πολυκάρπου. Ἐν τῷ φ. 273ᵃ· «ἀφηέρωμα ἀπω-Κοστᾶντινούπωλην ἧς τῶν Ζωωδωχων Τάφων του Κηρήου: Χρηστόδουλος ἁμαρτωλὸς δοῦλος προσκυνῶ». Μεταξὺ τῶν φ. 212ᵝ-213ᵃ πρόσθετος εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ Χριστοδούλου· λέγει δὲ αὐτόθι οὗτος, ὅτι δωρεῖται τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ «δύο βιβλία ψαλτικὲς παλαιὲς τῆς Ἁγίας Σοφίας».

Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. — α′) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν κατ' ἦχον θεοτοκίων, ποιηθέντων παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων», φ. 1-71. Μέλη Ξένου Κορώνη, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Φωκᾶ λαμπαδαρίου, Κλήμεντος Λεσβίου, Χρυσάφου τοῦ Νέου, Μπαλασίου, Γερμανοῦ ἀρχιερέως Ν. Πατρῶν, Πέτρου Βυζαντίου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ, Ἰωσὴφ μοναχοῦ, Μανουὴλ Ἀργυροπούλου.—β′) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν μαθημάτων τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν καὶ ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ», φ. 72-161.—γ′) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τοῦ Τριῳδίου τῶν μαθημάτων», φ. 162 κέ. — δ′) «Οἶκοι ψαλλόμενοι εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου», φ. 214-224. Μέλη Μπαλασίου, Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ Πέτρου Γλυκέος. — ε′) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων καὶ ἑτέρων κρατημάτων», φ. 225 κέ. Ἀρχ. «Τὸ παρὸν ἀρχαῖον καλλωπισθὲν ὑπὸ τοῦ κὺρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη· ὕστερον ἐκαλλωπίσθη ὑπὸ τοῦ κὺρ Θεοφάνους πατριάρχου τοῦ Καρύκη». Εἶτα ἠχήματα Γαβριὴλ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ (μετὰ καλλωπισμοῦ Θεοφάνους Καρύκη), Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Κωνσταντίνου ἐξ Ἀγχιάλου, Μάρκου ἀρχιερέως Κορίνθου, Ξένου Κορώνη, Νεκταρίου τοῦ Σερμέτη, Ἰωάννου Ἀλυά-

του λαμπαδαρίου· μετὰ δὲ τὰ ἠχήματα ὑπάρχουσι κρατήματα Ἀρσενίου τοῦ Μικροῦ, «τοῦ Καρύκη ἐθνικὸν καὶ ὡραῖον», «τοῦ αὐτοῦ (=Ἀρσενίου) *μουσχάλι* παρὰ Ἰσμαηλιτῶν, ῥωμαϊκὰ *σύριγξ*», Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ κτλ.

**68**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1577-ου, ἐκ φύλλων 293 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 8<sup>α</sup> κόσμημα. Ἐν τῷ φ. 293<sup>α</sup>· «Τὸ παρὸν βιβλίον. ἐτελειώθει, ἐν μέσω τῆς ἱερᾶς καὶ θείας μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἐν τῇ τῆς Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως. διὰ συνδρομῆς, καὶ ἐξόδου τοῦ ἐν μοναχοῖς κὺρ Ἀρσενίου. ἐν τῷ ζ<sup>ω</sup> πε<sup>ω</sup>, ἰνδικτιῶνος ε΄. μηνὶ Μαΐω».

Θηκαρᾶ Ὡρολόγιον. — α΄) «Εὐχὴ συγχωρετική. λέγεται ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ὑπὸ ἱερέως». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν» κτλ., φ. 1<sup>α</sup>. — β΄) «Μητροφάνους» πρόλογος. Ἀρχ. «Ὕμνοι πρὸς τὸ θεῖον ἐρωτικοί» κτλ., φ. 3<sup>α</sup>. — γ΄) «Ἑρμηνεία πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀφιέναι τι ἀπὸ τῆς ὅλης ἀκολουθίας ταύτης· καὶ πότε δεῖ λέγειν τὴν ἀσκητικὴν τῆς ἡμέρας ἀκολουθίαν καὶ πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ ἑρμηνεία ὡς πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου». Ἀρχ. «Ὅσοι τὸν ὄγκον» κτλ., φ. 4<sup>α</sup>. — δ΄) «Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχήν, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον, ἢ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ *Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν*, καὶ ἔτι μετὰ τὸν τρισάγιον. Ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ· καὶ τὸ *Ἰδοὺ ὁ νυμφίος* καὶ ἕτερα». Ἀρχ. «Δόξα τῇ ἀπειροτάτῃ» κτλ., φ. 8<sup>α</sup> κέ. Εἶτα εὐχαί, ὕμνοι, ᾠδαί, προσευχαί, κανόνες, στιχηρὰ κτλ. (πρβλ. Κλεόπαν ἐν Καταλ. σ. 115-121 ἀριθ. 16). — ε΄) «Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων, πῶς θεόθεν δεδώρηνται, καὶ ὅτι χρὴ τοὺς αἱρουμένους λέγειν αὐτοὺς τηρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν· εἶτα καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τῶν ἁγίων διδασκάλων καὶ περὶ τῆς πρὸς Θεὸν αἰνέσεως, καὶ περὶ τῆς αὐτῶν εὐχαριστίας καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας». Ἀρχ. «Δέον ἡμῖν ἅπερ ἠκούσαμεν» κτλ., φ. 256<sup>β</sup>-292<sup>β</sup>.

**69.** Ψαλτήριον χάρτινον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, γραφὲν ἐπιμελῶς τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 16-ης ἑκατ. ὑπὸ χειρὸς ἐμπείρου καλλιγράφου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 16 γραμμῶν (0,135 × 0,085). Φύλλα 274 μήκ. 0,202, πλ. 0,145. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ ἔγκοσμα τὰ ἀρκτικὰ τῶν ψαλμῶν κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἀρχ. «Κρῖνόν μοι, κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου» (Ψαλμ. λδ', 24). Τέλος· «Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίω - - -».

**70.** Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 163 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἔτει Ἐγείρας 1031 (=1621). — Αἱ θεῖαι λειτουργίαι Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Βασιλείου Καισαρείας καὶ Προηγιασμένων, μετὰ τοῦ διακονικοῦ καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς ἑσπερινόν, ὄρθρον καὶ λειτουργίαν διατάξεων [1]. Ἐν τῷ φ. 163 σημείωμα ἀραβικὸν ὑπογεγραμμένον ἑλληνιστὶ ὑπὸ Μελετίου μητροπολίτου πόλεως δυσαναγνώστου· ἐν ᾧ λέγεται, ὅτι τὸ τεῦχος τοῦτο ἀφιέρωται παρ' αὐτοῦ τῇ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σάβα καὶ τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις μετοχίῳ αὐτῆς, τῷ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀρχαγγέλων τιμωμένῳ. Ἐπιγραφή·

كتاب صلاة الاعربيات و ترتيب عشين السحريات و خدمة اسرار القداس
لاحتياج الكاهن و الشماس تاليف يوحنا فم الذهب و القديس
باسيليوس و البرويجياسمانا الكبير المنسوب الى القديس غريغوريوس

**71.** (=Ἱεροσ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 218, ἀριθ. 17). Αὐτόγραφον τεῦχος Νεοφύτου Κυπρίου, μήκ. 0,211, πλ. 0,15. —«Ἐμπρησμὸς τῆς παλαιονομίας, ἤτοι ἀντίρρησις εἰς τὴν πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας ἡμᾶς ἐπιστολὴν τῶν Λουθηροκαλβίνων, Παλαιονομίαν ὀνομαζομένην».

**72.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1816-ου, ἐκ φύλλων 272 μήκ. 0,215, πλ. 0,15. — «Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορι-

[1] Ἐν τοῖς ἀραβικοῖς κειμένοις εὑρίσκονται ἑλληνιστὶ μετὰ παραλλήλου μεταφράσεως ἀραβικῆς καὶ τὰ εἰρηνικὰ καὶ αἱ τοῦ ἱερέως ἐκφωνήσεις.

κῶν ἑορτῶν, τῶν τε ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καί τινα ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, μελισθέντα μὲν παρὰ Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐξηγηθέντα δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, χειρὶ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς Σχολῆς τοῦ ῥηθέντος συστήματος». Ἐν τῷ φ. 272 διὰ χειρὸς τοῦ ἀντιγραφέως· «Ἐν τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἕκτῳ ἐν μηνὶ Ὀκτομβρίῳ».

**73.** «Εἱρμοὶ καλοφωνικοὶ διαφόρων ποιητῶν». Φύλλα χάρτινα 93 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Γραφὴ πρώτου ἡμίσεος τῆς 19-ης ἑκατοντ.

**74.** Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησ. μουσικῆς ἐκ φύλλων 79 μήκ. 0,213, πλ. 0,163. Ἐγράφη δὲ φιλοκάλως περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ.—α΄) Φύλλ. 1-77. «Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ποιηθεὶς παρὰ κὺρ Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ, μιμούμενος κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν παλαιὰν σύνθεσιν, ὡς αὐτὸς γράφει· ἄρχεται δὲ εἰς ἦχον δ΄». Ἀρχ. «Ἄγγελος πρωτοστάτης» κτλ.—β΄) Φύλλ. 77β-79β. «Κοντάκιον ψαλλόμενον μετὰ τῶν οἴκων τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου· κυροῦ Ἰωάννου Κουκουζέλη. Ἦχος πλ. δ΄». Ἀρχ. «Τῇ ὑπερμάχῳ» κτλ.

**75.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 518 μήκ. 0,215, πλ. 0,16. Φύλλα ἄγραφα· 15-17. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί· ὡσαύτως ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα.—Φύλλ. 18-515. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ στιχηράριον καλόφωνον ποιηθὲν παρὰ τοῦ κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν». Ἐν τοῖς φ. 1-14 περιέχονται ταῦτα· α΄) «Μέθοδος παραλλαγῆς πάνυ ὠφέλιμος κὺρ Γρηγορίου τοῦ Ἀλυάτου· Ἦχος πλ. δ΄». Ἀρχ. «Νε ουτως συναναβαινε ουτως συνκαταβαινε» κτλ. — β΄) «Σημάδια ψαλλόμενα κατ᾽ ἦχον μετὰ πάσης χειρονομίας καὶ συνθέσεως, ποιηθέντα παρὰ τοῦ μαΐστορος κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη. Ἄρχου ἀπὸ τὸν πρῶτον ἦχον». Ἀρχ. «Ἴσον, ὀλίγον, ὀξεῖα» κτλ., φ. 2α. — γ΄) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ὀκτὼ κεκραγαρίων σὺν τὰ δογματικὰ καὶ ἑωθινά», φ. 4 κέ.

**76.** «Στιχηράριον καλλωπισθὲν παρὰ τοῦ Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν». Ἀντίγραφον 18-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 269 μήκ. 0,215, πλ. 0,15. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ δὲ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ ἐρυθρά.

**77.** Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1848-ου, μήκ. 0,212, πλ. 0,165. Σελίδες μονόστηλοι 412.—Κωνσταντίνου Τυπάλδου «στοιχεῖα τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς δογματικῆς θεολογίας», ἅπερ ἀντέγραψε διδασκόμενος «ἐν Χάλκῃ τῷ ,αωμη' Κ: Α. Ἁγιοταφίτης». Ἐν τῇ σελίδι 412· «Τὸ παρὸν χειρόγραφον τεῦχος, τὸ ἐπιγραφόμενον *Δογματικὴ Θεολογία* ὑπὸ Κωνσταντίνου Τυπάλδου, ἐμοῦ διδασκάλου, ἦν ἐμὸν κτῆμα, καὶ ἤδη πρὸς ἔνδειξιν ἀκραιφνοῦς ἀγάπης δωροῦμαι τῷ ἱερομονάχῳ Εὐθυμίῳ, τῷ ἐν Χριστῷ μοι ἀδελφῷ, τῷ παρασκευοφύλακι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως· ἔστι δὲ νῦν κτῆμα αὐτοῦ ἀναφαίρετον. Ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως 1878. Κύριλλος Ἀθανασιάδης ἀρχιμανδρίτης».

**78.** Τετράδια χάρτινα διαφόρων γραφῶν 18-ης καὶ 19-ης ἑκατ. Σημειωτέα: — α') Φύλλα 20, ὧν 3 ἄγραφα. «Λιβανίου μελέτη γ' περὶ δυσκόλου ἀνδρός, ὅστις γήμας γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἔπρεπε μέν, ὦ ἄνδρες βουλευταί, νὰ ἀποθάνω ἐγὼ πρότερον» κτλ. — β') Φύλλα 8, ὧν 4 ἄγραφα. «Εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ιδ' Σεπτεμβρίου. Κανὼν ἰαμβικός· ποίημα τοῦ ὁσίου Παύλου Ξηροποταμηνοῦ. Ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ κανόνος διὰ στίχων ἡρωελεγείων καὶ ἰαμβικῶν ὡς ἑξῆς: Σταυροτύποις παλάμῃσιν———. Ἦχος δ', πρὸς τὸ *Θείῳ καλυφθείς*». Ἀρχ. «Σέβειν ὁ Μωσῆς ἐκδιδάσκεται πάλαι» κτλ. — γ') Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ. Ἀνωνύμου «λόγοι τῇ ε' Κυριακῇ τῆς ἁγίας» Τεσσαρακοστῆς. Κολοβός. Ἀρχ. «Γνώμη εἶναι τῶν ἱερῶν θεολόγων» κτλ. — δ') Φύλλα 8. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. «Διδασκαλία πῶς δεῖ προσεύχεσθαι ἔκ τινος παλαιοῦ βιβλίου συνερανισθεῖσα τῷ ,αωα$^{\omega}$. 1801». Ἀρχ. «Διπλοῦς ὁ ἄνθρωπος» κτλ.— ε') Φύλλα 18 γεγραμμένα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. Παράφρασις διαλόγου τοῦ Πλάτωνος, «Εὐθύφρων ἢ περὶ ὁσίου πειραστικός». — ς') Φύλλα 6 γεγραμμένα τῷ πρώτῳ τετάρτῳ

τῆς 19-ης εκατ. Λείψανον ἐμμέτρου διηγήσεως Νεοφύτου Κυπρίου περὶ ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως. Ἀρχ. «--πρὸ πάντων τῶν εἰκόνων δέ, ποῦ εἶναι σκαλισμέναις | ἀπάνω εἰς τὰ μάρμαρα» κτλ. Τέλος· «Χαίροις, εὐφραίνου Κομνηνέ, χαῖρε γιὰ τὰς μυρίας | θλίψεις ὁποῦ δοκίμασες, φαρμάκια καὶ πικρίας ---».

**79**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1829-ου, ἐκ φύλλων 30 μήκ. 0,215, πλ. 0,152. —Ἀνωνύμου «Ἀνατροπὴ εἰς τὰς βλασφημίας τῶν νέων αἱρετικῶν Λουτεροκαλβίνων, τὰς ὁποίας λέγουν κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. - - - ͵αωκθ΄ ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ». Ἀρχ. «Κατὰ τὸ ͵αωκη΄ ἔτος ἀπέστειλε μίαν ἐπιστολὴν ὁ ἐν αὐτῇ ὑποσημειούμενος Τιμόθεος Κληρόφιλος, ἢ μᾶλλον ἐχθρόκληρος, πρὸς τὸ ἐν Ἑλλάδι ὀρθόδοξον ἱερατεῖον» κτλ. Ἐν τῷ φ. 30. «͵αωκθ ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ· Μέμνησθαι πρὸς Κύριον κἀμοῦ τοῦ ἀναξίου Ἰωάσαφ ἱερομονάχου Κρητός, Σαββαΐτου».

**80**. «Σιωνίτης ὑμνῳδός, ἢ ἐγχειρίδιον περιέχον τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν τῆς μεγάλης λιτανείας, τῆς ἐν τῷ πανσεβάστῳ ναῷ τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως, περιεχομένην (=περιέχουσαν) τὰ ἐν αὐτῷ πανάγια προσκυνήματα τούς τε κδ΄ πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον πενθοχαρμοσύνους οἴκους καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ τῷ Δεσποτικῷ Τάφῳ ψαλλομένην παράκλησιν καὶ ἄλλα τινά». Ἐν ταῖς σελίσι 2α, 4β, 10β, 16α, καὶ 19 χειροποίητα ἐπὶ χάρτου καὶ κεκολλημένα σχέδια εἰκόνων τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, τῶν Μυροφόρων καὶ τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου, τῆς Ἀποκαθηλώσεως, τῆς Κηδείας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Εὑρέσεως τοῦ Παναγίου Τάφου. Φύλλα χάρτινα 21 (μήκ. 0,21, πλ. 0,16) γραφέντα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ.

**81**. Ἡμερολόγιον μνημοσύνων ἐπίσημον τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως γραφείου (1859—1863). Φύλλα χάρτινα 139 μήκ. 0,21, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα· 52-88. — α΄) «Καταγραφὴ τῶν μνημοσύνων ὁποῦ δίδονται εἰς τὸν κατὰ καιρὸν σκευοφύλακα ἀπὸ τοὺς πατέρας καὶ καλογραίας εἰς τὸ νὰ ἐπιτελοῦν μετὰ τὸν θάνατόν τους κατὰ τὴν τάξιν ὁποῦ ἔχουν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον», φ. 1 κἑ. — β΄) «Σημείωμα τῶν ἱερῶν μνημοσύνων τῶν ἐσόδων»

ἀπὸ ἔτ. 1859 ἄχρι Ἀπριλίου ἔτ. 1863. Εἰδήσεις περὶ διαφόρων Ἁγιοταφιτῶν θανόντων. Ἐν τῷ φ. 29β ἀναγινώσκεται τοῦτο· «,αωξα' (=1861) Ἰούλιος 13. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ὁ ἐν ἱερομονάχοις Νεόφυτος ὁ Κύπριος, δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν ζωήν. Σήμερον περὶ τὴν 6½ ὥραν, μετὰ πολυήμερον ὀδυνηρὰν ἀσθένειαν, ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ἀφεὶς ἡμῖν πᾶσι λύπην ἀπαραμύθητον. Αὐθημερὸν μετὰ τὸν ἑσπερινὸν ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, παρόντων πάντων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου· μετὰ δὲ τὸ τέλος συνωδεύθη μέχρι τοῦ τάφου ὑπὸ πλήθους ἀνθρώπων ἱερωμένων τε καὶ λαϊκῶν. Ἡμεῖς δὲ ὡς μέλη ὑπάρξαντα τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ἀδελφότητος θρηνοῦμεν τὴν στέρησιν πατρὸς ὁμοῦ καὶ ἀδελφοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ἀναπαύσοι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκιαῖς δικαίων, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Γαίαν ἔχοις ἐλαφράν, ἀείμνηστε καὶ ἀξιομακάριστε ἀδελφέ. Ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι. Εὑρέθησαν δὲ ἴδιά του χρήματα, ἅπερ καὶ προωρίσθησαν διὰ μνημόσυνά του γρόσια 3600». — Ἐν τῷ φ. 28β. «,αωξα'. Μάϊος. — Τῇ ς' τοῦ τρέχοντος ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἐν τῷ Τιμίῳ Σταυρῷ Πατριαρχικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ μετὰ ταῦτα ἐσχάτως χρηματίσας τακτικὸς καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὄθωνος, ὕστερον δὲ μεταβὰς εἰς Κ/πολιν ἐν τῷ ἐκεῖθεν Μετοχίῳ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν καταστήματος κύριος Διονύσιος Κλεόπας ἀρχιμανδρίτης, ἀπὸ πολυχρόνιον νόσον· οὗ τὴν μακαρίαν ψυχὴν ὁ Κύριος ἀναπαύσοι ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων».

**82.** Προσθήκη χειρόγραφος ἐντύπῳ Ἁγιασματαρίῳ. Σελίδες 45, γραφεῖσαι μηνὶ Φεβρ. ἔτ. 1868 «διὰ χειρὸς Δημητρίου». Δῶρον Μελετίου ἱεροδιακόνου Ἰβηρίτου Προκοπίῳ τινί. — α') «Εὐχὴ ἐπιλεγομένη εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν πόλεων». — β') «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ. Ὁ κανὼν κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν», σ. 2 κέ.

**83.** Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,212, πλ. 0,153. Φύλλα β' καὶ σελίδες 302. — «Εἱρμολόγιον τῶν καταβασιῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μετὰ τοῦ συντόμου εἱρμολογίου Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, ἀμφότερα

εἰς ἓν σῶμα». Ἀντίγραφον δυσευρέτου βιβλίου ἐκτυπωθέντος ἐπιστασίᾳ Χουρμουζίου, ἀναλώμασι δὲ τοῦ αὐτοῦ καὶ Ἰσαὰκ-δε-Κάστρο, ἔτει 1825-ῳ ἐν Κ/πόλει, «ἐν τῇ Βρετανικῇ τυπογραφίᾳ Κάστρου εἰς Γαλατᾶν».

**84**. «Συνάθροισις ἐξηγήσεων τῶν ἐν τῇ *Νέᾳ Παπαδικῇ* μαθημάτων, κεκραγαρίων, πολυελέων, πασαπνοαρίων, δοξολογιῶν, χερουβικῶν, Αἰνεῖτε, κοινωνικῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μαθημάτων τῶν νέων διδασκάλων, Ἰωάννου, Δανιήλ, Μελετίου Σιναΐτου, Ἰακώβου, Πέτρου Πελοποννησίου καὶ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου· ὧν ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ γίνεται ἀπὸ τοῦ μεγαλου ἑσπερινοῦ». Φύλλα χάρτινα 220 (μήκ. 0,205, πλ. 0,155) γραφέντα τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατοντ.

**85**. Παπαδικὴ χαρτίνη ἔτους 1754-ου, κεκοσμημένη πολυαρίθμοις χρωματιστοῖς κοσμήμασιν, ἐρυθραῖς ἐπιγραφαῖς καὶ κεφαλαιώδεσιν ἐρυθροῖς ἀρκτικοῖς στοιχείοις. Φύλλα 560 μήκ. 0,197, πλ. 0,155. Ἐν τῷ φ. 500α εἰκὼν ὁλοσέλιδος καὶ χρωματιστὴ τῆς Θεοτόκου κρατούσης τὸ βρέφος αὐτῆς. Ἐν τῷ φ. 557β· «Εἴληφε τέλος. ἡ παροῦσα ἀσματομελλιρρυτόφθογκος βίβλος. ἐνέτι. ἀπο μέν τῆς κοσμοποιήας. ζ.σ.ξ.β. ἀπὸ δὲ Χῦ. αψνδ. - - - Ὁ γράψας Θεόκλητος. μοναχός. ἔκ κώμης. Γάννου». Ἐν τῷ φ. 560· «Ἡ παροῦσα. παπαδικῇ. ἠγοράσθη πάρα τοῦ εὐγενεστάτου ἐν ἄρχουσι. κυρίου Στρατῆ. υἱοῦ τοῦ ἐντημωτᾶτου. κυρίου Ταβουλαρίου. ἐκ χωρίον Ἡρακλεῖτζας. ἐκ της ἐπαρχὶας· τοῦ ἁγίου Μυριοφύτου. κυρίου. κύρ. Νικοδήμου και την ἐσπούδαξα. εἶς τὸν μουσικώτατον κύριον. Θεόκλητον καὶ ἡμέτερον διδάσκαλον. ἐπι ἔτους 1754 ἐν μηνὶ Ὀκτωμβρίου 3». Ἐκ τοῖς πρώτοις δέκα φύλλοις περιέχονται ἐγχειρίδιά τινα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τὰ ἑξῆς· α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης» κτλ., φ. 1. — β') «Μέθοδος τῆς παραλλαγῆς πάνυ ὠφέλιμος κὺρ Γρηγορίου Μπούνη τοῦ Ἀλυάτου, καὶ ἄρχου μὲ προσοχήν, ὦ φιλομαθῆ μαθητά. Ἦχος πλ. δ'». Ἀρχ. «Νε ουτως αναβαινε» κτλ., φ. 6. — γ') «Μέθοδος τῆς καλοφωνίας», φ. 7. — δ') «Σημάδια ψαλλόμενα κατὰ ἦχον, συντεθέντα ἐντέχνως παρὰ κὺρ Ἰωάννου

τοῦ Κουκουζέλη καὶ μαΐστορος». Ἀρχ. «Ἴσον, ὀλίγη, πεταστὴ» κτλ., 11. — Ἐν τῷ φ. 558$^{α}$ «Χερουβικὸν κὺρ Δαμιανοῦ ἱερομονάχου τοῦ Βατοπεδινοῦ, σύντομον, ἦχος δ'». — Φ. 558$^{β}$ «Κὺρ Δανιὴλ καὶ δομεστίχου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἱρμὸς πολλὰ τεχνικὸς καὶ γλυκύτατος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν βασίλισσαν. Οἱ λόγοι καὶ τὸ μέλος ὑπ' αὐτοῦ ἐποιήθησαν. Ἦχος πλ. [illegible]». Ἀρχ. «Μνήσθητι δέσποινά μου» κτλ.

**86**. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ., μετὰ κοσμημάτων καὶ εἰκόνων, ἐκ φύλλων 336 μήκ. 0,203, πλ. 0,155. — Τετραευαγγέλιον, Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων, Ψαλτήριον μετὰ τῶν ᾠδῶν καὶ προσευχῶν. Ἴδε περιγραφὴν τοῦ τεύχους τούτου ἐν τῇ Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 215-218, ἀριθ. 16.

**87**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φυλλων 163, γραφὲν ἔτει Ἐγείρας 1031, ὅμοιον δὲ τῷ 70-ῷ τεύχει. — Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι ἀραβιστί, μετὰ τοῦ διακονικοῦ καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἔχουσαι παραλλήλως ἑλληνιστὶ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰς ἐκφωνήσεις. Ἐν τῷ φ. 163 πρόσθετον ἀραβικὸν σημείωμα ὑπογεγραμμένον ἑλληνιστὶ οὕτως· «+Ὁ ταπεινὸς Μελέτιος μητροπολίτης - - -ου».

**88**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 203 μήκ. 0,203, πλ. 0,153. — Πέτρου Μπερεκέτη τοῦ μελῳδοῦ καὶ γλυκέος «μερικὰ μαθήματά τε καὶ θεοτοκία, χερουβικά τε καὶ κοινωνικά», φ. 1-194. — β') Ἀντίγραφον πατριαρχικῆς ἐκ Κ/πόλεως ἐπιστολῆς εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν (1760) πρὸς τοὺς μητροπολίτας Καισαρείας Καππαδοκίας, Πισιδίας, Ἰκονίου καὶ Ἀγκύρας, φ. 195-197. — γ') «Εἱρμὸς κυρίου Ἰωάννου τοῦ πρωτοψάλτου, ἦχος α'». Ἀρχ. «Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν» κτλ., φ. 200$^{α}$. — δ') «Ἕτερος εἱρμός, ἔντεχνον Πέτρου τοῦ μελῳδοῦ. Ἦχος πλ. δ'», φ. 200$^{β}$.

**89**. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 65 μήκ. 0,207, πλ. 0,152. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. Φύλλα ἄγραφα· 1, 11-17.—α') Φύλλ. 2-10. «Διδαχαὶ τοῦ κυρίου Εὐστρατίου ἱερομονάχου, ἱεροκήρυκος τῶν Ἰωαννίνων, τοῦ ἀπὸ Βηθκούκτης (?) τῆς Ἀλβανίας· ἐν ᾧ καί τινες Νεοφύτου ἱερομονάχου Ἁγιοταφίτου Κυπρίου».—

β′) Φύλλ. 18-65. «Ὁδηγὸς τοῦ προσκυνητοῦ, ἢ περιγραφὴ τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστάσεως, πονηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Νεοφύτου Ἁγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου τῷ ͵αωλδ$^{ω}$ ἔτει, παρ' αὐτοῦ δὲ ἀφιερωθεῖσα τῷ κατ' ἐξαίρετον τρόπον τὸν ναὸν αὐτὸν κατοικοῦντι καὶ δόξης θεϊκῆς πληροῦντι θεανθρώπῳ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ». Τῆς συγγραφῆς ταύτης προηγοῦνται διάφοροι προσφωνήσεις· μεθ' ἃς τὸ κείμενον αὐτῆς, διῃρημένον εἰς 28 κεφάλαια, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 21$^{β}$. Τὸ κη′ κεφάλαιον ἀφῆκεν ὁ συγγραφεὺς ἀτελές.

**90**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,20, πλ. 0,154. Σελίδες μονόστηλοι 204. Ἐπὶ τῆς 1-ης σελίδος· «Προκοπίου ἀρχιερέως. ͵αψξς′ (= 1766). πέλει». — α′) Σε. 1-144. Ἰωάννου Καρυοφύλλου «ἐγχειρίδιον περί τινων ἀποριῶν καὶ λύσεων, ἢ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐπιβεβαιώσεως ἀναγκαίων τινῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων». Ἀντίγραφον τῆς πρώτης ἐκδόσεως γενόμενον «διὰ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Παρθενίου Κυδωνιάτου καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ Παναγίου Τάφου». — β′) Σελ. 145-175. «Ἔκθεσις τῶν ἐπιστολῶν σὺν Θεῷ ἁγίῳ εἰς κάθε πρόσωπον». Τύποι ἐπιστολῶν. — γ′) Σελ. 177-185. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Παρθένιον ἐπίσκοπον Λαμψάκου. — δ′) Σελ. 187-204. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παρθενίου Λαμψάκου. Ἀρχ. «Τούτου τοῦ ὁσίου καὶ θαυμασίου τὸν βίον δὲν εὑρήκαμεν νὰ διηγᾶται εἰς πλάτος» κτλ.

**91**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1846-ου, μήκ. 0,195, πλ. 0,117. — «Γενικῆς ἱστορίας τόμος α′ ὑπὸ κυρίου Βιλχίου, καθηγητοῦ τῆς ἐν Ξηροκρήνῃ σχολῆς». Μετὰ τοῦτον τὸν τίτλον σημείωμα τοῦ γραφέως· «1846: Σεπτεμβ: γ′: Κωνσταντῖνος Ἀθανασιάδης [1]. ἐκ Γανοχώρων».

**92**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα 126 μήκ. 0,192, πλ. 0,135. Ἐν τῷ φ. 126$^{β}$· «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰσαὰκ πόνος. ἀμήν». — «Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως, τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεο-

[1] Ὁ μετέπειτα Ἁγιοταφίτης ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Ἀθανασιάδης.

δοσίου μετονομασθέντος, ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων», φ. 1-57. Εἶτα συλλογὴ γνωστῶν ἐπιστολῶν διαφόρων συγγραφέων, νέων καὶ παλαιῶν. Ἀντίγραφον τέλειον τῆς πρώτης ἐν Λονδίνῳ ἐκδόσεως τοῦ ἐπιστολαρίου τούτου.

**93**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης, ἐκ φύλλων β′ + 98 μήκ. 0,19, πλ. 0,195. Ἐν τῷ α′ παραφύλλῳ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς (19 Ἀπρ. 1764) Καλλινίκου ἱερομονάχου «τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα» πρὸς ἀρχιερέα Σηλυβρίας ἀνώνυμον, γνωριζούσης αὐτῷ τὴν λῆψιν «ἐπιστολῆς τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Οὐγκροβλαχίας». — α′) Φύλλ. 196. Συλλογὴ ἀσκητικῶν διηγήσεων μετὰ προτεταγμένου πίνακος αὐτῶν, γραφεῖσα ὑπὸ Γερασίμου ἱερομονάχου. Ἀρχ. «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου», φ. 3. — β′) Φύλλ. 97-98. Τεμάχιον ἀχρονολογήτου πράξεως τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ πατριαρχικῆς συνόδου ἐπ' ἐκλογῇ καὶ ἀποκαταστάσει μητροπολίτου Βηθλεὲμ εἰς διαδοχὴν τοῦ «προαρχιερατεύοντος ἐν αὐτῇ μακαρίτου κὺρ Μαλαχίου». Τῶν ψήφων γενομένων ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου «ὑπό τε τοῦ Πέτρας κὺρ Θεοφάνους, τοῦ Πτολεμαΐδος κὺρ Λαυρεντίου καὶ τοῦ Θαβωρίου κὺρ Λαυρεντίου, προεκρίθη καὶ προε(ξε)λέγη τῶν ἄλλων εἰς διαδοχὴν - - - ὁ ὁσιώτατος ἀρχιδιάκονος τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικοῦ θρόνου κὺρ Ἀνανίας, ἀνὴρ τίμιος - - - Ὀφείλει τοίνυν ὁ ἱερώτατος οὗτος μητροπολίτης τῆς ἁγίας Βηθλεέμ, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἰουδαίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς (ἀδελφὸς) καὶ συλλειτουργὸς κὺρ Ἀνανίας ἀπελθεῖν εἰς τὴν θεόθεν λαχοῦσαν ταύτην μητρόπολιν» κτλ.

**94**. «Καταβασίαι συντεθεῖσαι κατὰ τὸ ὕφος (τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας) παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Φύλλα χάρτινα 110 (μήκ. 0,18, πλ. 0,125) γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ.

**95**. Κεκραγάριον ἔτους 1714-ου, ἐκ φύλλων χάρτου 87 μήκ. 0,175, πλ. 0,12. Ἐν τῷ φ. 4 σημειώματα δύο τοῦ γραφέως· «Ἀντωνίου ἱερέως καὶ οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.—Ἀν-

τώνιος ἱερεὺς: — καὶ οἰκονόμος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας: ~ — ͵αψιδ — Μαΐω. ια<sup>η</sup>». — α') Φύλλ. 1-5. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων» κτλ. — β') Φύλλ. 6. «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων».— γ') Φύλλ. 7[β]-74[α]. «Κεκραγάριον σὺν τοῖς ἀναστασίμοις αὐτοῦ» κατὰ τοὺς ὀκτὼ ἤχους. — δ') Φύλλ. 74[α]-87[α]. «Ἑωθινὰ κυρίου Ἰακώβου πρωτοψάλτου».

**96**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 231 μήκ. 0,173, πλ. 0,117. Φύλλα πρόσθετα· 1-11. Ἄγραφα· 198, 179. Κοσμήματα χρωματιστὰ διαφόρων σχημάτων ἐν τοῖς φ. 12[α], 28[α], 55[α], 82[α], 147[α], 180[α]. — Μουσικὴ ἀνθολογία. α') «Πολυέλεος κὺρ Πέτρου τοῦ Μπερεκέτη», φ. 1-11. — β') Φύλλ. 12-159. Πολυέλεος Δανιὴλ πρωτοψάλτου, χερουβικὰ καὶ κοινωνικὰ Πέτρου Πελοποννησίου, ἕτερα Δανιήλ, λειτουργία Πέτρου, «τιμιωτέραι σύντομαι, τονισθεῖσαι (*κῶδ.* τονισθέντες) δὲ παρὰ κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου. — γ') Φύλλ. 159[β]-179[β]. Καλοφωνικοὶ εἱρμοὶ Μπερεκέτη, Παναγιώτου Χαλάτζογλου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Μελετίου (Σιναΐτου), Ἀναστασίου Ῥαψανιώτου. — δ') Φύλλ. 180-204. «Κρατήματα διαφόρων ποιητῶν ψαλλόμενα εἰς τοὺς εἱρμούς», Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Πέτρου λαμπαδαρίου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, Παναγιώτου Χαλάτζογλου καὶ Μελετίου Σιναΐτου. — ε') Φύλλ. 205 κέ. «Πασαπνοάριον ἔντεχνον καὶ τερπνόν· σύνθεσις κὺρ Μελετίου ἱερομονάχου Σιναΐτου. Ἦχος πλ. α'».—ς') Φύλλ. 209 κέ. «Ἕτερον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου. Ἦχος πλ. δ'».—ζ') Φύλλ. 213[β] κέ. «Μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον· σύνθεσις κὺρ Μελετίου Σιναΐτου. Ἦχος δ'». — η') Φύλλ. 220[β] κέ. «Πολυέλεος συνοπτικὸς καὶ ἡδύτατος· ποίημα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου Μπερεκέτη τοῦ μελῳδοῦ. Ἦχος πλ. α'». — θ') Φύλλ. 229[β]-231[β]. «Κοινωνικὸν ψαλλόμενον τῇ α' τοῦ Σεπτεμβρίου· ποίημα κὺρ Γεωργίου Κρητός, ἦχος α'».

**97** Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 282 μήκ. 0,182, πλ. 0,137. — Μουσικὴ ἀνθολογία γραφεῖσα ὑπὸ Νεοφύτου Βατοπεδινοῦ. Σημειωτέα:—α') Φύλλ. 1-63. Κεκραγάρια μετὰ

τῶν δογματικῶν κατ' ἦχον διαφόρων ποιητῶν, οἷον Ἰωάννου Κλαδᾶ, Χρυσάφου τοῦ Νέου πρωτοψάλτου, Μπαλασίου, Μανουὴλ Γαζῆ, Μανουὴλ Χρυσάφου, Γερμανοῦ ἀρχιερέως Ν. Πατρῶν.—β') Φύλλ. 64 κέ. «Τρισάγιον νεκρώσιμον ἐξ Ἀθηνῶν. Ἦχος πλ γ' ~~». — γ') Φύλλ. $70^{β}$ κέ. Χερουβικοὶ ὕμνοι κατ' ἦχον «διαφόρων ποιητῶν», Γερμανοῦ ἀρχ. Ν. Πατρῶν, Μπαλασίου, «Πέτρου μελῳδοῦ καὶ δομεστίχου τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου» κτλ. — δ') Φ. $281^{α}$-282. «Καὶ τὸ παρὸν ἐσύνθησα ἐν πόλῃ Τραπεζοῦντα τῷ Δωροθέῳ ἀνεψιῷ ἁγίῳ Τραπεζοῦντος. Βατοπαιδινὸς Νεόφυτος, τλήμων κατὰ μίμησιν ἐκ τῆς Ἀηδόνος. ἦχος ~~».

**98**. Τετράδια χάρτινα ἔτους 1819-ου, μηκ. 0,123, πλ. 0,125. — «Σιωνίτης Ὑμνῳδός, ἤτοι βιβλίον ἐν ᾧ περιέχονται μελῳδικοὶ καὶ θεῖοι ὕμνοι εἰς δόξαν τῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ τῆς Ἐπαγγελίας θεοβαδίστων τόπων, ἐν οἷς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν φιλανθρώπως ὁ θεάνθρωπος κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰργάσατο· ἔτι δὲ καὶ οἱ πρὸς τὸν πανάγιον καὶ ζωηφόρον τοῦ Κυρίου Τάφον εἰκοσιτέσσαρες πενθοχαρμόσυνοι οἶκοι· οἷς προσετέθη καὶ παραινετικὸς λόγος πρὸς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητὰς αὐτῶν τῶν θεοβαδίστων τόπων διὰ στίχων· τὰ πάντα ἐκ παλαιῶν βίβλων ἐρανισθέντα καὶ ἐν τάξει τεθέντα ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ Ἱεροσολύμων μακαριωτάτου κυρίου κυρίου Πολυκάρπου παρὰ Νεοφύτου ἱερμ: Ἁγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου ἐν ἔτει ͵αωιθ: Ἱερουσαλήμ». Τετράδια 4 σὺν ἑτέροις 2, ἐν οἷς ἀντίγραφον δεύτερον τοῦ Σιωνίτου Ὑμνῳδοῦ.

**99**. Τετράδια χάρτινα 14 διαφόρων μουσικῶν τευχῶν τῆς 18-ης ἑκατ. Σημειωτέα:—α') «Τὰ ψαλλόμενα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἱερᾷ λειτουργίᾳ· σύνθεσις Πέτρου λαμπαδαρίου».—β') «Ἀναστασιματάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ μετὰ τῶν κεκραγαρίων κὺρ Χρυσάφου». — γ') «Κοινωνικὸν ψαλλόμενον τῇ α' Σεπτ. Ποίημα κὺρ Γεωργίου Κρητός». — δ') «Χερουβικὰ κατ' ἦχον συντεθέντα παρὰ κὺρ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου». — ε') «Χερουβικὰ σύντομα κὺρ Ἀντωνίου ἱερέως». — ϛ') «Ἀλληλουάριον κὺρ Θεοδούλου. ἐξηγήθη δὲ παρὰ κὺρ Μπαλασίου ἱερέως».

**100**. Καθίσματα καὶ πασαπνοάρια μεμελισμένα. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 233 μήκ. 0,17, πλ. 0,115. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ δὲ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ ὡσαύτως καὶ ἔγκοσμα.

**101**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1783-ου, ἐκ φύλλων 392 μήκ. 0,17, πλ. 0,111.— α') Φύλλ. 1-27. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, ποιηθέντος παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων», οἷον Ξένου Κορώνη, Μανουὴλ Χρυσάφου, Δημητρίου Δοκειανοῦ. — β') Φύλλ. 28-32. «Κεκραγάρια συνοπτικὰ κατ' ἦχον λεγόμενα Ναυπλιώτικα». — γ') Φύλλ. 33-390. «Ἀνθολογία σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχουσα μαθήματα διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων. Αὐτὴ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ *Μακάριος ἀνὴρ* καὶ προβαίνουσα μὲ τάξιν ἀκριβεστάτην δι' ὅλων ἐκείνων, ὅσα ἀπαιτοῦνται εἰς μίαν μικρὰν Παπαδικήν, τελευτᾷ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ὡρῶν τῶν τε Χριστουγεννῶν, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, συλλεχθέντων καὶ μετ' ἐπιμελείας σὺνγραφέντων παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Δημητρίου Χίου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τῶν Σμυρναίων Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ἀρχόμεθα οὖν ἀπὸ τῆς παρούσης συνθέσεως τοῦ κὺρ Πέτρου Πελοποννησίου» κτλ. Ἐν τοῖς φ. 391α-392α· «Τέλος καὶ τῷ ἐν τριάδῃ Θεῷ δόξα. διαχειρὸς κάμοῦ τοῦ εὐτελοὺς Δημητρίου τοῦ πίκλειν Λώτου, ἐκ τῆς Χίου, καὶ πρωτοψάλτου τῆς τῶν Σμυρναῖων Ἐκκλησίας. ἐν ἔτη σωτηρίῳ. αψπγ῾ῳ. κατὰ τὴν ιδ῾ην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ἐν Σμύρνῃ. Ἐκ προσώπου τοῦ γράψαντος προς τοὺς ἐντευξομένους στίχοι ἰδιωτικοὶ καὶ ὁμοιοκατάληκτοι. ὧν ἡ ἀκροστιχὶς *Δημήτριος Λῶτος ἐστί*: —

Δόξαν Θεῷ τῷ παναλκεῖ νῦν τε καὶ διαπάντα,
Ἡμῖν γὰρ ζήν τ' ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖν τὰ πάντα.
Μηδεὶς καυχάσθῳ ἑαυτῷ ἀλλὰ τριάδῃ θείᾳ,
Ἥτις τῶν ἔργων δίδωσιν ἔκβασιν τὴν τελείαν.
Τοίνυν κἀγὼ ἐλάχιστος ἠρξάμην ταύτην γράψαι.
Ῥωνύμενος παρα Θεοῦ εἰς τέλος ταύτην ἆξαι.
Ἰδοὺ λοιπὸν τετέλεσται παναλκεστάτω σθένει,
Ὄλη μὲ ἐπιμέλειαν πολλὴν ἐγεγραμμένη.

Σὺ δ' ὦ φίλε ὃς ἂν ᾖς ὁπότε ταύτης τεύξῃ.
Λίαν σου δέομαι θερμῶς ἵν' ἐκτενῶς ἐπεύξῃ.
Ὥτοιε Θεοῦ παντάνακτος τοῦ δοῦναι μοι ἐλέει,
Τὰ ἀγαθὰ σωτήρια δέεσθαι μὴ ἀμέλει.
Ὅ τι δὲ σφάλμα εὑρεθῇ μὴ με κατηγορήσης.
Σολομὼν γὰρ ὡς φησὶν ἐπισφαλεῖς αἱ κρίσεις.
Εἰσὶ πολλάκις τῶν θνητῶν ἀνθρωπίνων τὸ πάθος.
Συγγνώμην δέ μοι πάρεξον χωρὶς καρδίας πάθος.
Τοιούτος φάνηθι ἐμοὶ ἵλεος εἰς τὴν ὄψιν.
Ἵνα Θεοῦ τὴν δόξαν καὶ ἐσὺ ὡς πιθυμεις ἐπόψει: —

Ἔρρωσθε ὑγιαίνωντες καὶ εὐδοκιμοῦντες Καλλιόπης μαθηταί·: — 1783. Ὀκτωβρίου 14. — Ὑπάρχει δὲ κτίμα δι' ἰδίων αναλωμάτων. τοῦ πανοσιοτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου, κυρίου Μελετίου τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου. καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου».

**102**. Μουσικὸν «ἀνθολόγιον συντεθειμένον παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων». Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα η'+322 μήκ. 0,17, πλ. 0,122. Ἀρχ. «Κεκραγάρια παλαιὰ κατ' ἦχον, ἅπερ ἐξηγήθησαν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐ. κὺρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου εἰς κοινὴν ὠφέλειαν».

**103**. «Ἀναστασιματάριον συντεθὲν κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐ. τοῦ Πελοποννησίου, ἐπ ὠφελείᾳ τῶν χριστιανῶν καὶ μαθητῶν». Φύλλα χάρτινα 93 μήκ. 0,165, πλ. 0,112. Ἐν τῷ φ. 93α· «1781 Σέμπτεβρίου 8: — ἐγράφθη διαχειρὸς κὺρ Γεωργίου Ἐφεσίου ἐκ Κηδονίες».

**104**. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφεῖσα τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 246 μήκ. 0,17, πλ. 0,11. — Φύλλ. 1α. «Ἀκολουθία τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας. Τυπικὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». — Φύλλ. 5'. «Ἕτερα τυπικὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος».

**105**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 431 μήκ.

0,17, πλ. 0,115. — Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς Ἀνθολογίας τῆς Παπαδικῆς, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου καὶ τῶν θείων συλλειτουργιῶν καὶ διαφόρων μαθημάτων συντεθέντα (=ων) παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων», οἷον Μανουὴλ Χρυσάφου, Παναρέτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Ἀρκαδίου μοναχοῦ, Ἀγάθωνος, Ξένου Κορώνη, Γεωργίου Σγουροπούλου, Χρυσάφου τοῦ Νέου, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Ἰωάννου Γλυκέος, Ἰακώβου ἐπισκόπου Σίδης, Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ, Ἰωάσαφ Κουκουζέλη κτλ. Ἐν τῷ φ. 199[β] «Φήμη τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου» (= Νεοφύτου 5-ου). Ἐν τῷ φ. 293[β] ἐν *Αἰνεῖτε* «κὺρ Δαμιανοῦ διδασκάλου κὺρ Παναγιώτου» (Χαλάτζογλου).

**106**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,167, πλ. 0,115. Σελίδες 169. Δύο γραφαὶ τῆς 18-ης ἑκατ. Σελίδες ἄγραφοι· 82-86. — α') Σελ. 1-81. Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἑβραίων «ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἴς τε δοξολογίαν καὶ αἴτησιν».—β') Σελ. 87-166. «Εὐχαὶ θεολογικαὶ καὶ κατανυκτικαί, συναχθεῖσαι παρὰ Θηκαρᾶ μοναχοῦ, τοῦ ποιήσαντος τοὺς θείους ὕμνους τοῖς κατ' ἰδίαν βουλομένοις ἀσκῆσαι· ἐγὼ δὲ μετέγραψα ταύτας μόνον, ὡς ἠδυνήθην, τὰς πλείους ἀπολιπών». — γ') Σελ. 166-169. Ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.

**107**. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς «Ἀνθολογία περιέχουσα ὅλα τὰ νέα» (φ. 19-341), τελευτῶσα εἰς «πασαπνοάριον κὺρ Μελετίου Κρητικοῦ καὶ Σιναΐτου ἔντεχνον· ἦχος πλ. α'» (φ. 342[α]-345[α]). Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 345 (μήκ. 0,17, πλ. 0,11) γραφὲν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Πρόσθετοι συνθέσεις· α') «Ἐξήγησις εἰς τὸ χερουβικὸν Δανιήλ, ἦχος α'», φ. 1. — β') «Ἰδιόμελα ψαλλόμενα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ», φ. 2. — γ') «Κεκραγάρια κατ' ἦχον ψαλλόμενα παρὰ κὺρ Ἰακώβου, τονισθέντα δὲ παρὰ κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου Βυζαντίου», φ. 5[β].— δ') «Δοξολογία κὺρ Πέτρου φανερωθεῖσα ἐν ὑστέροις· ἦχος δ'», φ. 15.

**108**. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἔτους 1791-ου, ἀρχομένη ἀπὸ «τῆς συνθέσεως τοῦ ἑσπερινοῦ» Πέτρου Πελοποννησίου. Φύλλα χάρτινα 305 μήκ. 0,163, πλ. 0,113. Ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου φύλλου· «Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος παρεμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἀποστόλη Κρϋστάλλα Χίου ἐν ἔτη τῶ σωτηρίω 1791 Μαρτίου α'». Ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα παραφύλλου· «1813 Δεκεκβρίου Β — + ἡ παρούσα ἀσματωμυλίρυτως βύβλος ὑπάρχη καμοῦ Ἰωνά ἱερωμονάχου καὶ ἐπεδώθι τῶ ἱερωδιακόνου Ἰῶνὰ ἧς μνημόσινων τὸν γονέον μου ἄνευ ἀργυρίου. + ὁ Ἰωνᾶς».

**109**. «Οἱ εἰκοσιτέσσαρες κοσμοχαρμόσυνοι οἶκοι πρὸς τὸν πανάγιον καὶ ζωηφόρον Τάφον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Φύλλα χάρτινα 14 (μήκ. 0,166, πλ. 0,115) γραφέντα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατοντ.

**110**. Ἀναστάσιμα στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου καλλωπισθέντα ὑπὸ Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ «κεκραγάρια κὺρ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ» (φ. 9-117). Ἐν τοῖς φ. 1-5 ἡ συνήθης διδακτικὴ μέθοδος περὶ «τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης». Φύλλα χάρτινα 117 (μήκ. 0,163, πλ. 0,11) γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ.

**111**. Ἀναστάσιμοι καὶ κεκραγάρειοι ὕμνοι «μελοτονισθέντες» ὑπὸ Χρυσάφου τοῦ Νέου. Φύλλα χάρτινα 433 μήκ. 0,158, πλ. 0,103. Ἐπὶ τοῦ φ. 433· «+ ͵α.ψ.ξ.γ (=1763). Μαΐω. κα: — ἐγράπτη, παρὲμοῦ, Ἰω(άνν)ου τοῦ Πελοποννησίου». Ἐπί τινος τῶν προτεταγμένων παραφύλλων σημείωμα τουρκικὸν διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν (21 Δεκ. 1767), δηλοῦν ὅτι τὸ τεῦχος τοῦτο ἦν «Χατζῆ Δημήτρινιν-ογλοῦ κιουνάγκιρ Αντωνάκηνιν».

**112**. Μικρὰ Παπαδικὴ ἀκέφαλος. Φύλλα χάρτινα 271 μήκ. 0,158, πλ. 0,10. Φύλλα ἄγραφα· 80-81, 264-266. Ἐγράφη τῇ 18-ῃ ἑκατ. Ἐν τοῖς φ. 7-9 κεκολοβωμένη ἡ συνήθης διδακτικὴ μέθοδος περὶ «τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης». Ἀπὸ φ. 248 προσθῆκαι μεταγενέστεραι, ἐν αἷς καὶ «οἶκος» τῆς Θεοτόκου συντεθεὶς ὑπὸ Πέτρου Πελοποννησίου (φ. 253). Ἐν τῷ φ. 1α σημείωμά τινος ἀνωνύμου ἔχον οὕτως· «Εἰς τοὺς ͵αψοθ ἐκινήσαμεν ἀπὸ

τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῆς κυρίας Σωφρονίας Ἀπριλλίου 22 ἡμέρα β' καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰάφφα Ἀπριλλίου 27 ἡμέρα Σαββάτο τὸ βραδύ. Εἰς τὰς 17 τοῦ Μαΐου ἡμέρα Παρασκευὴ ἐπιάσθημεν ἀπὸ τοὺς Ἐγκλέζους κοντὰ εἰς τὴν Ῥόδον καὶ μᾶς εὔγαλαν ἀπὸ τὸ καράβι τὸ Φραντζέζικο ἡμέρα Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τὰς 19 τοῦ παρόντος μηνός. Καὶ ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὴν Ῥόδον ἡμέρα Τετράδι εἰς τὰς 22 τοῦ Μαΐου διὰ τὴν Πάτμον καὶ ἐφθάξαμεν εἰς τὰς 26 τοῦ παρόντος ἡμέρα Κυριακή. Εἰς τὰς 29 ἡμέρα Τετράδι ἐκινήσαμεν διὰ τὴν Χίον καὶ ἐφθάξαμεν τῇ Παρασκευῇ εἰς τὴν Χίον τῇ λα' τοῦ παρόντος. Εἰς τὰς 4 τοῦ Ἰουνίου ἡμέρα γ' ἐφθάξαμεν ἀπὸ τὴν Χίον εἰς τὴν Βασιλεύουσαν καὶ ἐφθάσαμεν Ἰουνίου 10. Εἰς τοὺς ,αψπς' Σεπτεμβρίου ιθ' ἀνεπαύθη ἡ ἄνωθεν κυρία Σωφρονία». Ἀπὸ φ. 2 κέ. τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου μακρὸν σημείωμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐσυμφώνησα μὲ τὸν διδάσκαλον κὺρ Λαζαρὴ διὰ νὰ με διαβάση μερικὰ τῆς μουσικῆς πρὸς 6 γρόσια τὸν μῆναν. Ἰουλίου 10 ἐκάμαμεν ἀρχὴν» κτλ.

**113.** Παπαδικὴ χαρτίνη γραφεῖσα ἔτει 1769-ῳ ὑπὸ Ἰωάννου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν (ἴδε φ. 438). Φύλλα 473 μήκ. 0,155, πλ. 0,105· «τέτραδα ὅλλα. 56. ἡ τημή του ἀσλ(ανία) 56». Φύλλα ἄγραφα· 30-32, 47-48.

**114.** «Χερουβικὰ τῆς ἑβδομάδος παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου· προσετέθησαν δὲ καὶ ἕτερα τρία χερουβικὰ παρὰ Κυπριανοῦ ἱερομονάχου». Φύλλα χάρτινα 61 (μήκ. 0,153, πλ. 0,10) γραφέντα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ.

**115.** Λείψανα τριῶν χαρτίνων τευχῶν τοῦ πρώτου τετάρτου τῆς 19-ης ἑκατοντ., μήκ. 0,153, πλ. 0,097. — α') Σελ. 79-149. Παραφράσεις νεκρικῶν τινων διαλόγων τοῦ Λουκιανοῦ. — β') Σελ. 33-74. «1826. Αὐγούστου α'. Ἀντιβακχικά». Ἀρχ. «Α. Κατὰ τῶν βακχικῶν τοῦ κυρίου Χριστοδούλου. — Τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τὴν ἡδονὴν ἔχει» κτλ. — «Βιβλιοθήκη ἀντὶ τῆς Βαρελοθήκης. Ἔξω ἔξω τὰ κροντήρια, | ἔξω πλόσκαις καὶ ποτήρια» κτλ. — Ἀπὸ σελ. 19 κέ. «Παιάν». Ἀρχ. «Δεῦτε Ἕλληνες γενναῖοι, | δράμετε προθύμως νέοι» κτλ.

**116**. Κεκραγάριον τῆς 18-ης ἑκατ., ἀκέφαλον, κολοβόν, ἐκ φύλλων χάρτου 175 μήκ. 0,15, πλ. 0,105.

**117**. Στιχηράριον σὺν τοῖς δοξαστικοῖς ἀνεπίγραφον, ἀρχόμενον ἀπὸ β' Φεβρουαρίου καὶ λῆγον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων. Φύλλα χάρτινα 278 μήκ. 0,143, πλ. 0,97.

**118**. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. «Τόμος τρίτος» συγγραφῆς αὐτοῦ, ἧς ὁ τίτλος· «Θέατρον τῆς Ἁγίας Γῆς, ἤτοι περιγραφὴ αὐτῆς, συγγραφὲν ὑπὸ Νεοφύτου ἱερομονάχου, τοῦ καὶ γραμματέως τοῦ θείου ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως χρηματίσαντος». Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,347, πλ. 0,235. Σελίδες 541-759. Ὁ α' τόμος ὑπ' ἀριθ. 28.

**119**. Σκελετὸς ἀτελοῦς ἑλληνοτουρκοαραβικοῦ καὶ ἰταλορωσοβουλγαρικοῦ λεξικοῦ, γενόμενος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. Τεῦχος ὀγκῶδες πολύφυλλον, μήκ. 0,294, πλ. 0,205.

**120**. Πέντε γράμματα.—α') Τὸ πρωτότυπον ἐγκυκλίου γράμματος (μήκ. 0,77, πλ. 0,53) Ἀβραμίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, γραφέντος ἀπὸ Κ/πόλεως τῇ 15-ῃ Σεπτ. ἔτ. 1780-οῦ, πρὸς τὸν Παροναξίας μητροπολίτην καὶ τοὺς ἀρχιεπισκόπους Ἄνδρου, Σαντορήνης, Τζίας, Σίφνου, Μήλου καὶ Τήνου· δι' οὗ συνιστᾶται αὐτοῖς τε καὶ τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν ὁ πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου περιοδεύων Ἰάκωβος πρωτοσύγκελλος, ὑποκαταστήσας ἐν τῇ διακονίᾳ ταύτῃ τὸν πρωτοσύγκελλον Νεκτάριον. — β') Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Χατζῆ-Ἀθανασίου Φιλίππου Κορτζαλῆ ἐκ Μισιρίου τῆς Αἰγύπτου (15 Αὐγ. 1826) πρὸς Νεόφυτον ἱερομόναχον καὶ «ἐν διδασκάλοις καθηγούμενος» τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου. — γ') Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς 21-ης Ἰαν. ἔτ. 1834-ου Ἰωαννικίου μητροπολίτου Τριπόλεως πρὸς Παρθένιον ἀρχιμανδρίτην τοῦ Π. Τάφου, ἀγγελλούσης τούτῳ τὴν ἐν Δαμασκῷ εἰς ἱερέα χειροτονίαν καὶ τὴν εἰς μητροπολίτην Τριπόλεως προαγωγὴν αὐτοῦ τῇ 17-ῃ Δεκ. ἔτους 1833-ου.—δ') «Μετάφρασις τοῦ κ: Βασιλάκη κιαττίπ» σουλτανικοῦ φιρμανίου ἔτους Ἐγείρας 1252=1836 (περὶ τὰ μέσα Ζιλκαδέ) πρός τε τὸν Μισιρίου καὶ Σαμίου (=Συρίας) βαλῆν Μεχ-

μὲτ-'Αλῆ-πασᾶν καὶ τὸν καδῆν τοῦ Κοὔδους-σερίφ (= Ἱερουσαλήμ)· δι' ἧς ἀκυροῦνται τὰ καΐδια τῶν προδεδομένων τοῖς Ἀρμενίοις τριῶν σουλτανικῶν ὁρισμῶν περὶ ἐπισκευῆς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων. Πρόσθετόν τι σημείωμα δηλοῖ, ὅτι μέρος τοῦ φιρμανίου τούτου μετεφράσθη ὑπὸ «τοῦ πρώην λογοθέτου Ἀλέκου». — ε') Διαθηκῴα ἐπιστολὴ [26 Ἀπρ. ἔτ. 1838] Ἀβραμίου σκευοφύλακος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως περὶ τῶν τελευταίων αὐτοῦ θελήσεων πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ πατριαρχικοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις θρόνου. Ἐν αὐτῇ ὁ Ἀβράμιος μνημονεύει καὶ τοῦ προσκευοφυλακοῦντος ἐν τῷ ναῷ Κοσμᾶ.

**121**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 58 μήκ. 0,212, πλ. 0,17. Ἐν τῷ φ. 1α εἰκὼν ὁλοσέλιδος ἀπεικάζουσα τὸν πάπαν Ῥώμης ἀσκεπῆ καὶ ἱστάμενον, δεόμενον δὲ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ὅπως ἀνοίξῃ αὐτῷ τὰς πύλας τοῦ Παραδείσου.—α') Φύλλ. 2β-3β «Ἀθανασίου ἱερέως Ἀμβρακιώτου διάλογος [μετὰ προλόγου], ἐν ᾧ περιέχονται ὁ πάπας καὶ ὁ ἅγιος ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ Πέτρος ὁ κορυφαῖος διαλεγόμενος, ὁ μὲν πάπας ὡς ἀποθανὼν καὶ κρούων ἀνοιγῆναι αὐτῷ τὴν πύλην τοῦ οὐρανοῦ καὶ θύραν τοῦ παραδείσου, ὁ δὲ τοῦ Κυρίου ἀπόστολος Πέτρος ἔσωθεν δυσχεραίνων μεθ' ὕβρεως ἀποκρίνεται διώκων τὸν πάπαν· ἔχει δὲ ὁ διάλογος πρὸς τὸ τέλος ἑκάστου ἐπιγράμματος ἓν ῥησείδιον ἐκ τοῦ *Πάτερ ἡμῶν*». Ἀρχ. «Ὁ πάπας βοᾷ. Ἄνοιξόν μοι, Πέτρε, τὰς πύλας τῷ σῷ πάπᾳ» κτλ. — Φύλλ. 4-58. Σάτυρα ἀνώνυμος κατὰ τοῦ παπισμοῦ ὑπὸ μορφὴν ᾀσματικῆς ἀκολουθίας ἐν ἑσπερινῷ καὶ ὄρθρῳ, μετὰ κανόνος εἰς ἦχον πλ. δ', ἐπ' ὀνόματι Νεκταρίου Ἱεροσολύμων (φ. 22β-28β) καὶ συναξαρίου ἐκτενοῦς (φ. 29α-47α). Ἀρχ. «Τῇ ἑξηκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου: — Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ τοῦ θεοστυγοῦς καὶ ἐπαράτου θηριωνύμου πάπα Ῥώμης. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν στίχους η'. Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β': *Οἶκος τοῦ Ἐφραθά*: — Ἄτοπον καὶ δεινὸν ὁμοῦ» κτλ.

**122**. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0.285, πλ. 0,185. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου ἔτους 1860-οῦ, ἐν ἡλικίᾳ βαθέος αὐτοῦ γή-

ρατος. Σελίδες σξγ' ἐν σχήματι πυραμίδων, ὧν ἔνθεν καὶ ἔνθεν κλιμάκων δύο σχήματα, ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς πυραμίσι τὸ κείμενον τῆς βίβλου ἐγγέγραπται. — Ἐπιγραφή· «ΑΩ. Κλῖμαξ Εὐαγγελική, ἐν ᾗ διὰ στίχων πολιτικῶν τε καὶ ἐμμέτρων ἱστορεῖται ὅλη ἡ ἔνσαρκος οἰκονομία τοῦ υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ θεοῦ κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἱστορία ληφθεῖσα ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ τῶν θείων Πράξεων τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐν οἷς καὶ ἡ κοίμησις τῆς κυρίας θεοτόκου Μαρίας. Συγγραφεῖσα ὑπό τινος τῶν τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος τῶν Ἁγιοταφιτῶν (*νοητέος Νεόφυτος ὁ Κύπριος*) ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀφιερωθεῖσα αὐτῷ τῷ θεανθρώπῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. ͵αωξ' (=1860). μηνὶ (*κενόν*). Τόμος α^ος^: περιέχων κλίμακας. αἱ συλλαβαὶ τῶν διστίχων ἄρχονται ἀπὸ τὰς τρεῖς: 3: και λήγουσιν εἰς δεκαπέντε». Ἀρχ. «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀληθινὸν φῶς. — Τὸ ὂν φῶς ἀληθῶς σὺ Ἰησοῦ υἱὲ Θεοῦ» κτλ.

**123.** Τεῦχος χάρτινον μήκ. 238, πλ. 0,172, ἀντιγραφὲν μεσούσης τῆς 19-ης ἑκατοντ. Φύλλα 50 γεγραμμένα καὶ 6 ἄγραφα. — «Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ὀγδόης σωτηριώδους ἑκατονταετηρίδος, ἤτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου μέχρι τοῦ ἤδη μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Πολυκάρπου. — Ἱστορία τε καὶ συνοπτικὴ διήγησις τῶν ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων περὶ τῶν πανσέπτων προσκυνημάτων διατρεξάντων. ἐρανισθεῖσα παρὰ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν, ἐκ συγγραφῆς δὲ μάλιστα συλλεγεῖσα τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν Δοσιθέου, Χρυσάνθου, Μελετίου καὶ Παρθενίου τῶν ἀοιδίμων καὶ ἐξ ὑπομνημάτων πρὸς τούτοις καὶ ὑποσημειώσεων τοῦ ἐν μοναχοῖς Προκοπίου Ἁγιοταφίτου Ναζιανζηνοῦ, παρ' οὗ καὶ συνοπτικῶς συνετέθη πρὸς χάριν τῶν ζηλωτῶν συγκοινοβιατῶν αὐτοῦ. φιλοτίμῳ δὲ δαπάνῃ ________ πρῶτον ἐν τύποις δέδοται ________ ἐπιστασίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ ________ ἐν ἔτει σωτηρίῳ. ͵αωκ'» (=1820). Ἀρχ. «Τοῖς ἐντευξομένοις. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία» κτλ. Ἀντίγραφον ἀφεθὲν ἀτελές, λῆγον εἰς

τὰς ἑξῆς λέξεις· «μάλιστα τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερομονάχους καὶ ὅλους ἁπλῶς τοὺς Ἁγιοταφί(τας)».

**124**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1702-ου ἐκ φύλλων 178 μήκ. 0,302, πλ. 0,204. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 32 στοίχων ἐν μιᾷ ἑκάστῃ τῶν σελίδων. Ἐπὶ τοῦ φ. 1α κόσμημα πιοειδὲς μέλαν. Ἐπὶ τοῦ φ. 178 ταῦτα· «Τέλος καὶ τῷ θεῷ χάρις. ἔτος ·:· ,αψβῳ. ἐν μηνὶ Φευρουαρ. 10.

Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα τήνδε τὴν βίβλον
σαπήσεται φεῦ, καὶ γενήσεται κόνις,
τάφῳ προσσεγγίσει ται(=τε) σωματοφθόρῳ·
ὑμεῖς δὲ ἅπαντες οἱ τοῦ Χριστοῦ μερίδος
εὔχεσθε πρὸς κύριον εὑρεῖν σφαλμάτων λύσιν.

Ναὶ δυσωπῶ ματὰ κλαυθμοῦ, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· δέξασθέ μοι δέησιν οἰκτράν, ῷ θεί(=ἵ)ασος ἁγία (=ἅγιος:) ∽ + Ἐγράφη διὰ χειρὸς Κωνσταντίνου».

**125**. Τεῦχος χάρτινον πρώτου τετάρτου τῆς 19-ης ἑκατ. ἐκ σελίδων 161, μήκ. 0,184, πλ. 0,193. Σελίδες ἄγραφοι· 135—138. Τὸ κείμενον μονόστηλον.—1) Σελ. 3—134. «Συνήθειαι αἱ ἐν τῷ πανιέρῳ ναῷ τοῦ Παναγίου Τάφου· συνήθειαι ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, Λατίνων, Ἀρμενίων τε Κοπτῶν καὶ Συριάνων, τόσον εἰς τὰς ἑορτάς, ὅσον καὶ εἰς τὰς καθημερινάς». Ἡ πολύτιμος αὕτη συγγραφή, εἰ καὶ ἀνώνυμος, Νεοφύτου ἐστι τοῦ Κυπρίου, ἄρχεται δὲ ἀπὸ προοιμίου καὶ τὸ κείμενον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἰς 56 διῄρηται κεφάλαια. Ἀρχ. «Ὁ πανίερος οὗτος καὶ θεῖος ναὸς τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως εἶναι ἐπιθυμητὸς καὶ ζηλωτὸς εἰς ὅλα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη» κτλ. Ἐπὶ τῶν ᾠῶν προσθῆκαί τινες τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου μεταγενέστεραι, αἱ μὲν ἐπὶ χαρτίων κεκολλημένων ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ᾠῶν, αἱ δὲ πλείους ἐπὶ χαρτίων διαφόρου σχήματος μεμονωμένων τε καὶ κινητῶν ἐν μέσῳ τῶν οἰκείων σελίδων.—2) Σελ. 139—141. «Εὐχὴ εἰς τὸ Ἅγιον Φῶς. Εὐχὴ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἀρχιερέων ἐπάνω τοῦ Ζωοδόχου Τάφου ἐν τῷ καιρῷ τῆς διαδόσεως τοῦ Ἁγίου Φωτός». Ἀρχ. «Δέσποτα

κε Ἰυ Χε, ἡ ἀρχίφωτος σοφία τοῦ ἀνάρχου πατρὸς» κτλ. — 3) Σελ. 142—144. «Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίων». — 4) Σελ. 145—154. «Ἕτερος πίναξ κατὰ ἀλφάβητον τῶν ἐν τῷ παρόντι περιεχομένων ἀναγκαίων». — 5) Σελ. 155—156. Φύλλον πρόσθετον μεταγενέστερον, ἐν ᾧ «Ἀνώνυμος σημείωσις περὶ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ εἰσιν οἱ τάφοι Ἰωσὴφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθείας». — 6) Σελ. 157-158. Ἕτερον φύλλον πρόσθετον· «Τάξις γινομένη ἐπὶ ἀναγορεύσει νέου πατριάρχου» (=Ἱεροσολύμων). Ἀρχ. «Ὁ ὑποψήφιος πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸ διοικητήριον συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος» κτλ. — 7) Σελ. 159—161. Δίφυλλον πρόσθετον. Συναξάριον ἀνεπίγραφον, ἤτοι λειτουργικὴ διήγησις περὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεομάρτυρος Παναγιώτου, οὗ προτάττονται τέσσαρες δωδεκασύλλαβοι στίχοι. Ἀρχ. «Ἐν ἔτει ,αωκ$^{ῳ}$ (=1820), Ἀπριλλίου ε$^{η}$, ἐμαρτύρησεν ὁ ἀοίδιμος Παναγιώτης ἐν Ἱερουσαλήμ. — Θανὼν ἐτάφη ἐν γῇ γήινον σῶμα, | ψυχὴ δὲ χαίρει εἰς οὐράνιον δόμα» | κτλ. — Ἀφειδῶς καὶ ἐλευθερίως χρῶνται τοῖς ἐγκωμίοις ποιηταί τε καὶ ῥήτορες» κτλ.

**126**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 288 μήκ. 0,222, πλ. 0,165. Ἐπὶ τοῦ φ. 1$^{α}$ κόσμημα πιοειδές, ἐπ' ἄλλων δὲ φύλλων ποικίλα ταινιοειδῆ κοσμημάτια μέλανά τε καὶ ἐρυθρά, τὰ δὲ ἀρχικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα πάντα περικεκοσμημένα καὶ ἐρυθρά.— «Ἀρχὴ συν θεῷ αγίω, στιχηράριον καλόφωνον, περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθείαν των τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνι(αυ)του κατα τάξιν συντεθεῖσαν, εἰς νέον καλοπισμὸν, παρὰ κυρίου, Χρυσάφου, καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

**127**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἀρχομένης ἐκ φύλλων 266 μήκ. 0,22, πλ. 0,153. Τοῦ κειμένου προτέτακται φύλλον, ἐν ᾧ σεσημείωται τοῦτο· «καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις. χαμοὺ τοῦ ἁμαρτολοὺ Λεοντίου. ἱερομονάχου. Ἁγιοταφήτη. Πισσίδιος. ,αψνγ$^{ῳ}$. ἰνδικτιόνος γ'. Λεόντιος ἱερομόναχος». — Ἐπιγραφή· «Ἀνθολόγιον σὺν θεῷ περιέχον τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων».

*

**128**. Τεῦχος χάρτινον πρώτου ἡμίσεος τῆς 19-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 187 μήκ. 223, πλ. 0,167. Φύλλα ἄγραφα· 107-108.— 1) Φύλλ. 1-106. «(Ε)ἱρμολόγιον τῶν καταβασιῶν περιέχων τὰς καταβασίας τῶν ἑορτῶν ὅλου τοῦ χρόνου, καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἅτινα ψάλλονται μὲ μέλος εἱρμολογικόν. ἐμελοργήθη δε κατα το ὕφος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοπονισίου. ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸν νέον τρόπον τῆς μουσικῆς ἤτοι τοῦ νέου συστήματος παρὰ κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ ἀρχαίου ἐφευρετοῦ τοῦ νέορ τρόπου ὁμοῦ τε καὶ κὺρ Χουρμούζιος, καὶ κῦρ Χρύσανθος, οἵτινες ἐσύστησαν τὴν εἰριμένην νέαν μουσικήν». —2) Φύλλ. 109α—187α. «Εἱρμολόγιον σύντομον ᾀσματοτονισθὲν παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, μεταφρασθὲν δὲ κατὰ τὸν ἐκδοθέντα νέον τῆς μουσικῆς τρόπον ἀπαραλλάκτως κατὰ τὸ τοῦ ποιητοῦ μέλος τοῖς δυσὶ διδασκάλοις τῆς Κοινῆς Μουσικῆς Σχολῆς παρὰ Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ Χουρμουζίου».

**129**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 619 μήκ. 0,215, πλ. 0,16. Καλόγραφον, μετὰ κοσμημάτων τινῶν καὶ ἀρχικῶν κεφαλαίων στοιχείων ἐρυθρῶν καὶ περικεκοσμημένων.—Παπαδικὴ ἐμπεριέχουσα γενικῶς τάδε· 1) Φύλλ. 1-3. Γερασίμου Βλάχου ἑρμηνεία τοῦ *τερερέ*. Ἐπιγραφή· «Εἰς τοὺς χιλίους ἑξακοσίους τεσσαράκοντα ἐννέα χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ ἔγινεν αὕτη ἡ ἐρωταπόκρισις διὰ τὸ τὸ τερερέ, διατί ψάλλεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀποκρίνεται: *Τερερὲ εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ψάλλομεν*, ὅσον ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ φέρω λογαριασμὸν κατὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἡλικίας μου καὶ τῆς πράξεως, ἀφίνοντας εἰς ἄλλους μείζονα καὶ πλειοτέραν πλουσιωτέραν τε τὴν ἀπόκρισιν. Γέγονε δὲ αὕτη ἡ ἀπόδειξις ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Ἥρως τις ἐκ τῶν Ἐνετῶν Ἰάκωβος τοὔνομα τοὐκίκλην Βάρβαρος (=Jacobo Barbaro) ἐξητήσατο τὸν ἐκ Κρήτης πρωτοψάλτην Δημήτριον Ταμίαν δι' ἣν αἰτίαν τὸ τερερὲ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ψάλλουσιν· δέδωκε δὲ τὴν ἀπόκρισιν Γεράσιμος ἱερομόναχος ὁ Βλάχος καὶ Κρὴς παρακληθεὶς

ἐκ τοῦ ἄνω εἰρημένου Δημητρίου Ταμία. — Ἑρμηνεία θαυμάσιος τοῦ *τερερὲ* καὶ ἀπόδειξις παρὰ διαφόρων διδασκάλων, ὅτι καλῶς καὶ εὐλόγως παρὰ τοῖς Γραικοῖς ᾄδεται ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πρόσεχε καλῶς». Ἀρχ. «Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν, πῶς ὁ τερετισμὸς» κτλ.—2) Φ. 2β. «Ἑτέρα ἑρμηνεία θαυμάσιος καὶ πρόσεχε καλῶς». Ἀρχ. «Οὐδένα πρᾶγμα ἢ τοῦ Χριστοῦ» κτλ. — 3) Φ. 4β. «Ἐρωταπόκρισις περὶ τοῦ τί ἐστι χειρονομία». Ἀρχ. «Χειρονομία ἐστὶ νόμος παραδεδομένος τῶν ἁγίων πατέρων, τοῦ τε ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ» κτλ. — 4) Φ. 7β. «Ἑρμηνεία τῆς παραλλαγῆς τοῦ κῦρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους περὶ τοῦ τροχοῦ». Ἀρχ. «Ἡ διπλοφωνία ἔχει οὕτως» κτλ. — 5) Φ. 8α. «Μέθοδος εἰς μαθητὴν ὠφελιμωτάτη». Ἀρχ. «Ἀπὸ τὸν πρῶτον ῆ ἦχον ἀνακατεύεις μίαν φωνὴν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας στίχοι οἱ ἑξῆς·

> Τῷ μουσικὴν ἔνθεον προθυμουμένῳ
> ὀρθῶς ἐκμαθεῖν καὶ μουσόληπτος φῦναι
> συντόμως τήνδε μετιέτω τὴν βίβλον,
> ἣν γέγραφε χεὶρ πρεσβύτου ἱερέως,
> Ἀντώνιος ᾧ κλῆσις ἠδὲ Μεγίστης
> μέγας οἰκονόμος τε τῆς Ἐκκλησίας.
> —͵αψιθ' — Μαρτίου. κθ.

— 6) Φ. 9α. «Ἡ παραλλαγὴ τοῦ κυροῦ Ἰωάννου Κουκουζέλη».— 7) Φ. 9β. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ἡμῖν ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων» Ἀρχ. «Ἀρχή, μέση, τέλος καὶ σύστημα» κτλ.— 8) Φ. 11α. «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων». — 9) Φ. 13α. «Στιχηρόν· ἢ κυρίως μετροφωνία μετὰ τῆς παραλλαγῆς». — 10) Φ. 13β. «Μέθοδος παραλλαγῆς πάνυ ὠφέλιμος κῦρ Γρηγορίου τοῦ Ἀλυάτου, πλ. δ'». Ἀρχ. «Νε ουτως ουν αναβαινε» κτλ.— 11) Φ. 15β. «Ἡ ὠφελιμωτάτη μετροφωνία τοῦ Κορώνη». — «Ἑτέρα μέθοδος τοῦ Καμπάνη, πλ. α'».—Ἑτέρα «κὺρ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ

Πλουσιαδηνοῦω ϛ̄». — 12) Φ. 16β. «Σημάδια ψαλλόμενα κατ' ἦχον μετὰ πάσης χειρονομίας καὶ συνθέσεως, ποιηθέντα παρὰ τοῦ μαΐστορος κῦρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη. Ἄρχου ἀπὸ τὸν πρῶτον ἦχον». — Ἴσον, ὀλίγον, ὀξεῖα» κτλ., — 13) Φ. 17α. «Στίχος ψαλλόμενος κατ' ἦχον· ποίημα κῦρ Ἰωάννου πρωτοψάλτου τοῦ Γλυκέος, ἦχος ᾱ». — 14) Φ. 18α. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἄνευ μέντοι τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰδιομέλων· ταῦτα γὰρ ἐξήρηται, ἃ δὴ πάντων κοινῇ φωνῇ Παπαδικὴ κέκληται. Ἀρκτέον οὖν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ κατὰ τὸ ἀκόλουθον: ὅστις ποιηθὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν καὶ διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων». Συνθέται μουσικοὶ οἱ ἑξῆς· Μανουὴλ Χρυσάφης, Κοντοπετρῆς, Ἰω. Κουκουζέλης, Ἰωάννης Κλαδᾶς, Μελέτιος, Χαλιβούρης, Γεννάδιος ἐξ Ἀγχιάλου, Ἀγαλλιανός, Δοκειανός, Ξένος Κορώνης, Πέτρος Μπαλάσιος, Χριστ. Μυστάκωνος, Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς, Γεώργιος Πλαγίτης, Ἰωάννης Γλυκύς, Ξενοφῶν, Ἀνδρέας Σιγηρός, Θηβαῖος, Ἀγάθων, Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος, Γρηγόριος δομέστικος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἰωάννης Βατάτζης, Νικηφόρος Ἠθικός, Ἀνανεώτης, Πέτρος μελῳδός, Μπερεκέτης, Χρυσάφης ὁ Νέος, Ἀθανάσιος ἱερομόναχος, Δαμιανὸς ἱερομόναχος Βατοπεδινός, Μανουὴλ Γαζῆς, Μελχισεδὲκ ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ, Γερμανὸς ἀρχιεπίσκοπος Νέων Πατρῶν. Ἐν φ. 24α μέλος «Ἁγιοσοφίτικον». — 15) Φ. 30α. «Ἕτερος στίχος ποιηθεὶς παρὰ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη καὶ λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· ἐποιήθη δὲ διὰ προσταγῆς καὶ ὁρισμοῦ τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου». Ἀρχ. «Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε» κτλ. — 16) Φ. 64β. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ πολυελέου τοῦ λεγομένου Λατρηνοῦ, ψαλλόμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸν ὄρθρον πρὶν τοῦ Εὐαγγελίου· ὅστις πολυέλεος ἐποιήθη παρὰ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ διδασκάλων». — 17) Φ. 77α. «Πολυέλεος ψαλλόμενος ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ πόλεσιν (sic) ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις, ποιηθεὶς παρὰ τοῦ Κουκουμᾶ καὶ μαΐστορος, ὅστις καὶ Κουκουμᾶς κα-

λεῖται, φέρων τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ ποιητοῦ. — 18) Φ. 82α. «Ἡ καλουμένη *Βουλγάρα* Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους». — 19) Φ. 185β κέ. πολυχρονισμοὶ εἰς πατριάρχας, ἤτοι παλαιὸς εἰς Ἱερεμίαν γ´ Κ/πόλεως, ἕτερος Μπαλασίου (φ. 186β) εἰς Ἱερεμίαν Κ/πόλεως, ἕτερος εἰς Σαμουὴλ τὸν Καπασούλην, πατριάρχην Ἀλεξανδρείας (φ. 188α), ἕτερος εἰς Κύριλλον Ἀντιοχείας (φ. 189α), ἕτερον εἰς Χρύσανθον Νοταρᾶν τὸν Ἱεροσολύμων (φ. 190β). — 20) Φ. 192α. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτὸν ἁγιώτατον πατριάρχην (= Χρύσανθον). Ποίημα κῦρ Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Δεῦτε, χριστοφόροι λαοὶ» κτλ.—21) Φ. 193β. «Ἕτερον πολυχρόνιον εἰς μητροπολίτην (= Παΐσιον Νικομηδείας), τοῦ αὐτοῦ» (=Χρυσάφου τοῦ Νέου). — 22) Φ. 196α-311α. Λειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου, χερουβικά, κοινωνικά, λειτουργία Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου (= προηγιασμένων).—23) Φ. 311β—369. Θεοτοκία, «παρακλητικὸν κατὰ τῶν ἐναντίων περὶ ἐλευθερίας τῶν χριστιανῶν» (φ. 315α), εἶτα ἕτερα θεοτοκία.—24) Φ. 370α. «Ἕτερον θεοτοκίον πάνυ ἔντεχνον καὶ θαυμάσιον· ποίημα τοῦ Μπερεκέτη καὶ πρωτοψάλτου τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς τὰ Ὑψωμαθεῖα, πλ. δ´».—25) Φ. 372β. «Ἕτερον θεοτοκίον, ποίημα τοῦ αὐτοῦ, ὅπερ ἔγινεν δι' αἰτήσεως, ὁπόταν ἐκτίσθη ὁ ναὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐλπίδος. Ἦχος πλ. δ´». Ἀρχ. «Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα» κτλ. — 26) Φ. 373 κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν καλοφωνικῶν μαθημάτων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου». — 27) Φ. 403. Μαν. Χρυσάφη μέλη εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. Ἀρχ. «Πυρίμορφοι ἀρχάγγελοι» κτλ. — 28) Φ. 497. κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ μερικῶν καλοφωνικῶν μαθημάτων Τριῳδίου τε καὶ Πεντηκοσταρίου». — 29) Φ. 503β—505α. «Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Νηστειῶν μάθημα παρακλητικὸν ἕνεκεν τῶν αὐτοκρατόρων βασιλέων ἡμῶν. Ποίημα χοροῦ Χρυσάφου τοῦ πρωτοψάλτου. Ἦχος δ´». Ἀρχ. «Λάμπρυνον τῇ θείᾳ δόξῃ σου τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, οἰκτίρμων, καὶ παρεμβολαῖς ἀγγελικαῖς τούτους περίφραξον, τὴν τῶν ἐθνῶν θρασύτητα καθυποτάττων αὐτοῖς, δέ-

σποτα» κτλ. — 30) Φ. 517β—618α. Ἀκάθιστος ὕμνος, κρατήματα, ἐν οἷς καὶ ἓν Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Μικροῦ (φ. 579β).— «Ἕτερον νάϊ πάνυ ἔντεχνον καὶ ὡραῖον ποίημα κῦρ Θεοφάνους πατριάρχου τοῦ Καρύκη. Ἦχος α'» (φ. 580α).—«Ἕτερον κράτημα ἐθνικόν, ὀνομαζόμενον *ναγμές*, ὁμοῦ μὲ τὸ *πεστρέφι*. Ποίημα τοῦ Μπερεκέτη, ἦχος α'» (φ. 582). — Ἕτερον κράτημα ὀργανικὸν καὶ ἡδύτατον· ποίημα κῦρ Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Μικροῦ, κατ' ἀντιφωνίαν δὶς διαπασῶν, ἦχος δ'» (φ 586α). — «Ἕτερον κράτημα ὀνομαζόμενον *ψαλτῆρα*, ποίημα κῦρ Γρηγορίου Μπούνη τοῦ Ἀλυάτου, ἦχος δ'» (φ. 587β). — «Ἕτερον κράτημα ἐθνικόν· ποίημα κῦρ Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Μικροῦ, ὀνομαζόμενον *μισχάλι*, ἦχος πλ. α'» (φ. 590α). — «Ἕτερον κράτημα ἐθνικόν, πάνυ ἔντεχνον, δύσκολον καὶ φθορικόν· ποίημα κῦρ Γρηγορίου τοῦ νέου Ἀλυάτου, ἦχος πλ. β'» (φ. 595β).—«Ἄμωμος ψαλλόμενος εἰς τοὺς κοιμηθέντας ἱερωμένους τε καὶ λαϊκούς» (φ. 607α).— Μαθήματα μουσικὰ διάφορα (610α—618α) — 31) Φ. 618β—619β. «Σύμβολον ἅγιον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τόνος δὲ κῦρ Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ. Ἦχος δ'».

**130**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1747-ον, ἐκ φύλλων 429 μήκ. 0,215, πλ. 0,165. — «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ στιχεραρίου τῶν ιβ' μηνῶν. περιέχων αὐτῷ τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν. καλλωπισθὲν παρὰ τοῦ μουσικουτάτου κυ Χρυσάφου τοῦ Νέου». Ἐπὶ τοῦ φ. 391β· «Ἐγράφη τὸ παρὸν μεληρυτόμελον καὶ ψυχοχαρμόσυνον βιβλίον παρεμοῦ Χριστοδούλου ἱερέος, ἐν ἔτει. ,αψμζ'. μηνὶ Ὀκτοβριω. λα'».— Φ. 421β. «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων καὶ νενανισμάτων». — Φ. 423α-429β. «Σημάδια συντεθέντα εἰς τοὺς ὀκτὼ ἤχους πάνυ ἔντεχνα παρὰ τοῦ μαΐστορος Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη».

**131**. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1835-ου, ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 324+213. Μήκ. 0,223 πλ. 0,155.— α') Σελ. 1-324. «Εἱρμολόγιον. 1835. καταβασιῶν Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου μετὰ προσθήκης ἱκανῶν καταβασιῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων μαθημάτων Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου

χαρτοφύλακος». — β') Σελ. 1-213. «Είρμολόγιον σύντομον Πέτρου πρωτοψάλτου τοῦ Βυζαντίου».

**132.** Τεῦχος χάρτινον γραφὲν μεταξὺ τοῦ πρώτου ἡμίσεος τῆς 18-ης ἑκατοντ. Φύλλα 248 μήκ. 0,217, πλ. 0,155. Ἐν τούτῳ καλλίτεχνα, περικεκοσμημένα καὶ ἐρυθρᾶ κεφαλαιώδη ἀρκτικὰ στοιχεῖα καὶ κόσμημα πιοειδές (φ. 1α). — Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴν σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ στιχεραρίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ».

**133.** Τεῦχος χάρτινον 1843-ου ἔτους, ἐκ φύλλων 66 μήκ. 0,22, πλ. 0,15.—«Σιωνίτης ὑμνῳδός, ἢ μελῳδικοὶ καὶ θεῖοι ὕμνοι, οὓς ψάλλομεν περιερχόμενοι καὶ λιτανεύοντες εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πανσέβαστα προσκυνήματα καὶ θεῖα παρεκκλήσια». Ἐπὶ τοῦ φ. 60α· «Τέλος τῶν κδ' πενθοχαρμοσύνων πρὸς τὸν Πανίερον Τάφον οἴκων, τῷ δὲ Κυρίῳ δόξα. κατὰ τὸ ͵αωμγ'. ἔτος, κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον. Διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Γρηγορίου Χρηστήδη». Τὸ κείμενον κεκόσμηται πολλαῖς ὁλοσελίσιν εἰκόσιν, τὸ χρῶμα μελαίναις, ἐπιτυχῶς δ' ἐσχεδιασμέναις.

**134.** Τεῦχος μεμβράνινον, πιθανῶς τῆς 12-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 230 (μήκ. 0,205, πλ. 0,18), ὧν τὸ πρῶτον, εἰ καὶ μεμβράνινον, ἀναπληρωματικόν τε καὶ μεταγενέστερον. — Γεωργιανὸν Ψαλτήριον, οὗ τὸ κείμενον στοίχους 16 ἀριθμεῖ ἐφ' ἑκάστης σελίδος.

**135.** Ψαλτήριον ἀραβικόν, χάρτινον, μήκ. 0,162, πλ. 0,108, ἔτους 1816-ου καὶ ἐκ σελίδων 362.

---

# ΠΡΟΣΘΗΚΗ

## ΤΗΙ ΝΕΑΙ ΣΥΛΛΟΓΗΙ ΚΩΔΙΚΩΝ

### ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΡΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

μετὰ τὸν 128-ον κώδικα σελίδι 460-ῃ.

---

**129.** Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον νέμω διφύλλῳ μεμβρανίνῳ, οὗ φύλλον τὸ δεύτερον ἐν τεμαχίοις· ἔστι δὲ τὸ δίφυλλον τοῦτο προαπεσπασμένον ἀπὸ πινακίδος ἄλλου τινὸς ἐμοὶ ἀπροσδιορίστου κώδικος καὶ ἐδείχθη μοι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἄνευ τινὸς ἀριθμοῦ μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτους 1907-ου, ὅτε τὸν κατάλογον τῆς Νέας Συλλογῆς Κωδίκων συνέταττον, ὑπὸ τοῦ τότε βιβλιοφυλακοῦντος ἐλλογίμου Κλεόπα τοῦ Κοικυλίδου, μεγάλου τοῦ Πατριαρχικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων Θρόνου ἀρχιδιακόνου. Τὸ δίφυλλον γραφῆς 10-ης ἑκατοντ. σχήματος ἦν μεγάλου, ἐπὶ μιᾶς δ' ἑκάστης σελίδος στοίχους ἠρίθμει τριάκοντα, τοῦ κειμένου ὄντος μονοστήλου· καὶ τοῦ μὲν πρώτου φύλλου τὸ κείμενον ἄτρωτον καὶ εὐανάγνωστον, τοῦ δὲ δευτέρου ἡ πρώτη μόνη σελίς, ἀλλὰ καὶ αὕτη τετεμαχισμένη καὶ εὐανάγνωστος ἦν, τῆς δ' ὀπισθίας σελίδος τὸ κείμενον ἐξηλειμμένον. Ὅτε δὲ ταῦτ' ἀντέγραφον, διέγνων ὡς ἐν τῷ διφύλλῳ τεμάχη ἦν τοῦ λόγου, ὃς δυσὶ διασωθεὶς κώδιξι (cod. Vat. gr. 1572 καὶ cod. Par. Suppl. gr. 231) ἐπιγέγραπται· «Περὶ τῆς τῶν ἀθέων Βαρβάρων καὶ Περσῶν κατὰ τῆς θεοφυλάκτου ταύτης πόλεως (= Κ/πόλεως) μανιώδους κινήσεως καὶ τῆς φιλανθρωπίᾳ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς Θεοτόκου μετ' αἰσχύνης ἐκείνων ἀναχωρήσεως» (ἴδε *Ang. Maii,* Nova Patrum Bibliotheca, Romae 1853, τ. 6, μέρ. σ. 2, 423—437. *Leo Sternbach,* Analecta Avarica. Cracoviae, 1900=Dissert. philolog. Acad. Litterarum Cracoviensis, τ. 30, σ. 297—320). Τὸ κείμενον μὲν οὖν φύλλου τοῦ πρώτου ἀπὸ τῶν ἑξῆς ἀρχόμενον λέξεων *«καὶ τῶν κενῶν μονοξύλων τῶν ἐκεῖ φερομένων»* τῷ στοίχῳ λήγει ἑνδεκάτῳ τοῦ πρώτου τοῦ δευτέρου φύλλου λειψάνου, ὃ καὶ συνήνωται τῷ πρώτῳ ταῖσδε ταῖς λέξεσιν· *«ἐνήργει τοῦτο καὶ ἔπραττεν, αὐτόχειρας ⟨τοὺς⟩ βαρ⟨βάρους⟩»* (Anal. Avarica, σ. 15,19—

16,29). Ἀποκοπῇ δ' ἀπώλοντο αἱ λέξεις αἵδε· «γενέσθαι κελεύσασα καὶ αὐτοῖς τῶν ἰδίων μηχανῶν τὸν διὰ πυρὸς ἀφανισμὸν ἐπιτρέψασα· δηλοῖ δὲ ἡ ἔκβασις (ἅμα γὰρ ἔδυ ὁ ἥλιος καὶ ἡ νὺξ ἐπεγένετο) τὰς χελώνας, τοὺς τριβόλους καὶ ἑλεπόλεις τοὺς πύργους τοὺς» (σ. 16, 30-32). Ταῦτα δὲ συνενοῦνται τεμαχίῳ τοῦ διφύλλου, ὡς ἐν τῇ ἐκδόσει, ἀπὸ τῶν λέξεων «*ἐκ τῶν ξύλων καὶ πάσας τὰς μηχανὰς*» ἄχρι τῶν «*καπνοῦ πλήρη γεν⟨όμε⟩νον μηδ⟨ὲ αὐτὴν ἡμῖν συγχω⟩ρεῖν μη⟨δὲ τὴν πόλιν ὁρᾶν⟩*» (σ. 16, 32-39). Εἶτα λείπει τῷ φύλλῳ τοῦτο δι' ἀποκοπῆς· «ὁρᾶν⟩ τότε τὴν θάλασσαν. ὁ δὲ ἱεράρχης καὶ ὁ στρατηγὸς καὶ πλῆθος τῆς πόλεως ἀξιόλογον ἑστῶτες πρὸ τῆς πύλης, ἣν Χρυσῆν καλοῦμεν ἀπὸ τοῦ πράγματος, καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸν καπνὸν τῶν βαρβαρικῶν ὀργάνων θεώμενοι, τὰς χεῖρας ἀνατείναντες εἰς οὐρανούς» (σ. 16, 39-17, 2). Τούτοις δὲ συνενοῦται τέμαχος ἕτερον φύλλου τοῦ δευτέρου ἀπὸ τῶν λέξεων ἀρχόμενον «*⟨ἐ⟩βόων δάκρυα προχέοντες χαριστήρια*», λῆγον δὲ ταῖς λέξεσιν «*ὡς οὐδεὶς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεός*» (σ. 17, 2-9). Μετὰ τοῦτο τὸ κείμενον αὖθις διακόπτεται τοῦ φύλλου τῇ φθορᾷ, ᾧ λείπει τὸ τέμαχος τόδε (σ. 17, 9-13)· «ἡμῶν οὐδὲ ἔστι δύναμις τῇ παναγίᾳ παρθένῳ ἀντωπῆσαι ἰσχύουσα. καὶ οὕτω μὲν ὁ δυτικὸς ἐχθρός, ὁ τοῦ σκότους υἱός, μετ' αἰσχύνης ἀνέστρεψεν ἄπρακτος, πολλά, καθάπερ φησὶ τοῖς εἰς τοῦτο θράσους αὐτὸν παρορμήσασι δικαίως ἐπιμεμψάμενος, εἰ καὶ μηδεὶς τῆς». Τούτοις δ' αὖθις συνενοῦται φύλλου τοῦ δευτέρου τέμαχος ἕτερον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν «*ἐκείνου κακίας διδάσκαλος γέγονεν*» καὶ τέλος τοῦτο δὴ τὸ φύλλον λήγει τοῖσδε τοῖς ῥήμασιν· «*ὑποσχό⟨μενος ὁ Ὀλο⟩φέρνης οὗτ⟨ος Ναβουχοδονόσορ⟩ τῷ ⟨βασιλεῖ αὐτοῦ⟩*» (σ. 17, 13-20).

---

## ΚΩΔΙΚΕΣ

### ΕΝ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ

τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἐλεῶν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ μακαρίας μνήμης Ἰορδάνου ἀρχιεπισκόπου Ἐπιφανίου, δωρηθέντες τούτῳ ὑπὸ Κυπρίων πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων.

---

**1**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 192 μήκ. 0,295, πλ. 0,218. Πολλὰ τούτων βεβλαμμένα, ἕτερα δὲ τεθειμέν' ἀτάκτως. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγαλόσχημά τε καὶ κεκοσμημένα, ἀλλ' ἀκαλλῆ τε καὶ ἐρυθρόχροα.

Πραξαπόστολος ἀκέφαλος καὶ κολοβὸς ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων· «Τῇ β̄ τῆς Διακινησίμου: — Πρ(οκείμενον). Ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ': Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ἕτερον· Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ἀλληλούια, ἦχ(ος) α'. Ἐξομολογήσονται. Στίχ(ος)· Ὁ θεὸς - - - ὁ δοξαζόμενος. Πράξεων: — Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὑπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος». — Φύλλ. 174 κέ. Μηνολόγιον ἐπιγεγραμμένον ὧδε· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ μηνολογίου»· ἄνωθεν δὲ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς χειρὶ τοῦ γραφέως· «+ ὦ Χ(ριστ)ὲ βοήθη μοι τῷ παναθλίῳ».

**2**. Τεῦχος βομβύκινον γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 13-ης ἑκατ., οὐχὶ δὲ τῆς 15-ης (Κλεόπα Κοικυλίδου, Κατάλοιπα, σ. 167), ἐκ φύλλων 233 μήκ. 0,242, πλ. 0,175. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοίχων 24. Πρὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ φύλλον πρόσθετον, ἐφ' οὗ γέγραπται τόδε τῇ 16-ῃ ἑκατ. «Τοπαρὸν βιβλίον ἐιναι του άγίου Θεοδόρου απο χοριον της Μυριανθουσης λεγόμενον Λεμύδου» (νοοῦνται τόποι τῆς νήσου Κύπρου). Φύλλον 93-ον ἀναπληρωματικὸν προστεθὲν τῇ 17-ῃ ἑκατ. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ ὡσαύτως καὶ κεκοσμημέν' ἀτέχνως. Κοσμήματα ἐρυθρόχροά τε καὶ κιτρινόχροα σχήματος ταινιοειδοῦς ἐπὶ τῶν φ. $47^α$, $69^β$, $135^β$, καὶ $176^β$.

Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν ἀκέφαλον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων

(Ἰωάν. α', 23)· «‹λέ›γεις περὶ σεαυτοῦ; ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε» κτλ. — Φ. 135β. Εὐαγέλια τῶν ἁγίων παθῶν». — Φ. 176β-232β. Μηνολόγιον οὗ ἡ ἀρχή· «Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α' ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου· γίνεται δὲ καὶ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις. Τοῦτο ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Φόρῳ· Τῷ κ. ἐ. ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ — — —: Ἐν δὲ τοῖς Χαλκοπρατείοις ἀναγινώσκεται τοῦτο· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:— Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνεφάνη Μαριὰμ» κτλ. — Φ. 232β. «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτάς». — Φ. 233β. Ἑωθινὰ εὐαγγέλια. Ἀρχ. «Δέον γινώσκειν, ὅτι οὕτως ἀναγινώσκονται τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια. Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον εὐαγγέλιον τὸ α' καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ α'» κτλ. Ἐπὶ τῆς ᾤας σημείωμα 14-ης ἑκατ. ἔχον οὕτως· « - - - - θελιμα και εδοκα.. σημπλη (= σύμπλοι =συμπλήσιοι) μου το χωριον εις το καμπον το χ(ω)ρ(άφ)ι συμπληων (= σύμπλιον = συμπλήσιον) Χερμου και του Ροδυνου εις τον Αγιον Θεοδορον διὰ τὴν ψυχι μου να μνημονεβομε και υτης (= εἴ τις) κολήσι (= κωλύσει) το ψυχικον να εχι τας αρας του».

**3.** Τεῦχος βομβύκινον καὶ χάρτινον τῆς 13-ης ἑκατ. Φύλλα βομβυκίνου χάρτου μονόστηλα ἐκ 35 στοίχων ταῦτα· 23-30, 65-80, 97-115, 123-129, 131-136, 140-193 καὶ λείψανα τῶν φ. 194, 195. Πάντα τὰ λοιπὰ φύλλα ὅλως χάρτινα.

Τριῴδιον ἀκέφαλόν τε καὶ κολοβὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων Κυριακῆς τοῦ Φαρισαίου (Τριῴδιον, ἐν Ῥώμῃ 1879, σ. 9). « - - - ‹ἐλέ›ησόν με: ἦχος πλ. δ^ος. Λέγεται *δόξα* εἰς τοὺς αἴνους. — Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι * Φαρισαῖον δικαιοῦντα» κτλ.

Ἐν τῷ τριῳδίῳ τούτῳ ἐπὶ τῶν βομβυκίνων φύλλων εὑρίσκονται πολυάριθμοι τέως ἀνέκδοτοι κανόνες καὶ στιχηρά τινα· τὰ μὲν στιχηρὰ κεῖνται εὐθὺς μετὰ τὸν μέγαν κανόνα Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης, ψαλλόμενα καὶ ταῦτα τῇ Πέμπτῃ τῆς 5-ης ἑβδομάδος, τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῶν ἐχούσης ὧδε· «Στιχηρὰ κατὰ ἀλφάβητον. Ἦχος δ' πρὸς τὸ *Ἤθελον διάκρισιν*». Ἀρχ. «Ἅπας ὁ βίος μου μετὰ

πορνῶν» κτλ. Οἱ δὲ κανόνες οἱ μὴ περιεχόμενοι ἐν τοῖς ἐντύποις τριῳδίοις τοῖς ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν εἰσὶν οὗτοι. — 1) Φ. 67α. Τετάρτῃ τῆς 1-ης ἑβδομάδος «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Ὠδὴ αὕτη Ἰωσήφ. Ἦχος α'». — 2) Φ. 69. Τῇ Παρασκευῇ τῆς 1-ης ἑβδομάδος «Τριῴδιον παννυχίδος φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Δόξα τῷ Θεῷ. Ἀμήν. Ἦχος πλ. δ'».— 3) Φ. 74β. Σαββάτῳ τῆς 1-ης ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον· «Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου φέρων ἀκροστιχίδα .·. Τοὺς προσκαλουμένους σε σῷζε, παμμάκαρ. Ἦχος πλ. δ'». — 4) Φ. 77β. «Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τῆς α' ἑβδομάδος τῶν ἁγίων προφητῶν Μωσέως καὶ Ἀαρὼν καὶ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων - - - (φ. 78) Εἰς τὸν ὄρθρον κανὼν τῶν ἁγίων προφητῶν, φέρων ἀκροστιχίδα: Χορὸς κροτείσθω τῶν προφητῶν εὐστόχως. Ἦχος πλ. α'» — 5) Φ. 99β. Τετάρτῃ τῆς 2-ας ἑβδομάδος ἑσπέρας· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος φέρον ἀκροστ. τήνδε: Ὁ ψαλμὸς Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. δ'». — 6)Φ. 101β. Παρασκ. ἑσπέρας τῆς 2-ας ἑβδομάδος· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Θεῷ χάρις. Ἀμήν. Ἦχος γ'». — 7) Φ. 106α. Κυριακῇ 2-ᾳ τῶν Νηστειῶν ἑσπέρας· «Τριῴδιον τὸ κατὰ παννυχίδα φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Πένθησον, Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. δ'».— 8) Φ. 109α. Τρίτῃ τῆς 2-ας ἑβδομάδος ἑσπέρας· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος φέρον ἀκροστ τήνδε: Κλαῦσον, Ἰωσήφ. Ἦχος β'».—9) Φ. 112α. Πέμπτῃ τῆς 3-ης ἑβδομάδος ἑσπέρας· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ψαλμῳδία ἱερά. Ἦχος γ'». — 10) Φ. 115α. Παρασκευῇ τῆς 3-ης ἑβδομάδος ἑσπέρας' «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Σῷζέ με, Χριστέ. Ἦχος β'». — 11) Φ. 124β. Κυριακῇ β' τῶν Νηστειῶν ἑσπέρας· «Τριῴδιον τὸ κατὰ παννυχίδα φέρον ἀκροστιχίδα: Θρηνήσω Ἰωσήφ. Ἦχος β'». — 12) Φ. 127α. Τρίτῃ τῆς 3-ης ἑβδομάδος ἑσπέρας· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Πενθήσω Ἰωσήφ, Ἦχος δ'». — 13) Φ. 135β. Δευτέρᾳ τῆς 4-ης ἑβδομάδος ἑσπέρας· «Τριῴδιον τὸ κατὰ παννυχίδα φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Σταυρέ, σῷζε με. Ἦχος πλ. δ'» — 14) Φ. 140β. Τρίτῃ τῆς 4-ης ἑβδομάδος

ἑσπέρας· «Τριῴδιον τὸ κατὰ παννυχίδα φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Βασιλείου. Ἦχος δ'». — 15) Φ. 147ᵅ. Πέμπτῃ τῆς 4-ης ἑβδ. ἑσπέρας· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Χαίροις, Σταυρέ. Ἦχος πλ. δ'». — 16) Φ. 154. Δευτέρᾳ τῆς 5-ης ἑβδ. ἑσπέρας· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Σῶσον με, Κύριε. Ἦχος πλ. δ'». — 17) Φ. 157ᵅ. Τρίτῃ τῆς 4-ης ἑβδομάδος ἑσπέρας· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος φέρον ἀκροστιχίδα: Ὠδὴ Θεῷ πρέπει. Ἦχος πλ. β'». — 19) Φ. 178ᵅ. Παρασκευῇ τῆς 5-ης ἑβδ. ἑσπέρας. «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Δόξα τῷ Θεῷ. Ἀμήν. Ἦχος γ'».— 20) Φ. 186ᵅ. Δευτέρᾳ τῆς Βαϊοφόρου ἑσπέρας· «Τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Αἰνέσω Κύριον. Ἦχος πλ. δ'».— 21) Φ. 190ᵅ «Τῇ Δ' (= Τετάρτῃ τῆς Βαϊοφόρου) τριῴδιον τῆς παννυχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Καλῶς Θεῷ ψαλῶ. Ἦχος πλ. α'».

**4.** Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 264 καὶ λωρίδων τινῶν ἑτέρων ἀποκεκομμένων φύλλων. Μήκ. 0,218, πλ. 0,157. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοίχων 22. Μεταξὺ τῶν φ. 63-64 ἔλλειμμα. Τρία ταινιοειδῆ κοσμήματα ἐρυθρόχροα (φ. 43ᵝ, 136ᵅ, 226ᵅ).

Παρακλητικὴ ἀκέφαλος καὶ κολοβὴ ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων τροπαρίου ᾠδῆς 4-ης. Τετάρτης πρωῒ πρώτου ἤχου· «--- φατον ὁρᾷ * ὁ προφήτης, παρθένε*, προδεικνύων ἐμφανῶς * τοῦ πνεύματος * τὰς ἐνεργείας ἀπαστραπτούσας ἐν σοί:— Ξύλον ὤφθης, παρθένε, * ζωηφόρον ἀληθῶς» κτλ. Λήγει δὲ τὸ κείμενον τοῦ κώδικος τροπαρίῳ δευτέρῳ ἕκτης ᾠδῆς κανόνος ἤχου δ' τῆς Τρίτης πρωὶ ἔχοντι οὕτω· «Πῶς ἐπτοήθην ὁ τάλας *; πῶς ἐμακρύνθην Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; * πῶς οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθήσει * τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐν ἐκείνῳ *, εἰς ὃ μέλλω - - - -» (Παρακλητική, σ. 158).

**5.** Χάρτινον τεῦχος τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 62 μήκ. 0,21, πλ. 0,158. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοίχων 20-21. — Ἀνθολογίου λείψανον ἐμπεριέχον ἀκολουθίαν ᾀσματικὴν ἀκέφαλον

εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους (8 Νοεμβρίου), τελείαν εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν (25 Δεκ.), ἑτέραν εἰς τὰ Θεοφάνια (6 Ἰανουαρίου).

**6**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 74 μήκ. 0,215, πλ. 0,148. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοίχων 22-24. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τοῦ φ. $60^β$ σημείωμα τοιόνδε· «+ τω παρον βιβλιον ειναι του αγιου Θεοδορου τοῦ στράτιλατη απο την Λεμδου και οπιος το ξενοσι να χαιρετε υ ψιχι του εις το γεονιων (=αἰώνιον) πηρ (= πυρ) της γεγενης (= Γέενναν) 1678». — Πραξαπόστολος ἀνορθόγραφος, ἀκέφαλός τε καὶ κολοβός, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων (Πράξ. γ', 14)· « - - - Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν» κτλ. Λήγει δὲ ὁ κῶδιξ εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις περικοπῆς Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἀναγινωσκομένης (Ἑβρ. ια', 34)· «παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. ἔλαβον - - -».

**7**. Τεῦχος χάρτινον γραφὲν ἀρχομένης τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 91 μήκ. 0,207, πλ. 0,137. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοίχων 25 ἢ 26, ἀλλ' ἀνορθόγραφον. — Πραξαπόστολος ἀκέφαλος καὶ κολοβὸς ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων περικοπῆς (Πράξ. δ', 6)· «--- (ἀρχι)ερατικοῦ καὶ στήσαντες (αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ) ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποίᾳ δυνάμει» κτλ.

**8**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 114 μήκ. 0,218, πλ. 0,154. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοίχων 23. — Ψαλτήριον ἀκέφαλον καὶ κολοβὸν διῃρημένον εἰς καθίσματα. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων τῶνδε (Ψαλμ. ιε', 2)· «κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου» κτλ. Ἀπὸ φ. $106^α$ αἱ ἐννέα ᾠδαὶ καὶ αἱ προσευχαί, ὧν τελευταία ἡ τοῦ «προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου», λήγουσα εἰς τὰς λέξεις· «ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ» (Λουκ. α', 76).

**9**. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 129 (ὧν ἱκανὰ ἐφθαρμένα) καὶ λωρίδων πολλῶν ἑτέρων, μήκ. 0,14, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοίχων 22.—Μικρὸν τυπικὸν Κυπριακῆς τάξεως ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἀρχ. (φ. $1^α$)· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς - - - - ης: Ὅταν μέλλ(ῃ) - - - - - ὁ ἱερεὺς ἀσθενὴν(=εῖν) φ- - - - - εὐχέλιον (sic) καὶ θερ - - - -».—Φ. $21^β$.

«Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ». — Φύλλ. 36β. «Ἀρχὴ τοῦ μεσονυκτικοῦ». — Φύλλ. 74β. Ἀναστάσιμον τροπάριον τέως ἄγνωστον. Ἰδοὺ ὅπως ἔχει τὸ σύνολον.

Ταῖς γυναιξὶν * ὁ Χριστὸς τὸ " Χαίρετε "
πρὸς ταύτας ἔφησεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου
καὶ τῷ Πέτρῳ * δι' αὐτῆς δεδήλωκε
τὴν τοῦ ὄρους ἄνοδον τῆς Γαλιλαίας
καὶ « Ἄπιτε, πανταχοῦ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν».

Φύλ. 80β. «Ἀρχὴ τοὺς στίχους τῶν ᾠδῶν: Ὠδὴ α'. Στίχοι ιδ καὶ γίνονται καὶ ιδ' στίχοι οὕτως. Ἐὰν ἐστὶν Κυριακή, ψάλλεις τὸν εἱρμὸν ἄστιχον. Εἶτα λέγεις· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ λέγεις τὸ πρῶτον στιχερόν. Εἶτα ἄρχεσε τοὺς στίχους τῶν ᾠδῶν: καὶ εἶναι οἱ στίχοι τῆς ᾠδῆς δέκα, καὶ δύο «Δόξα» καὶ «Νῦν», ὁποῦ γίνουνται μετὰ τοῦ εἱρμοῦ καὶ τοῦ ἀναστασίμου στίχου καὶ οἱ στίχοι τῆς ᾠδῆς καὶ τὸ «Δόξα» καὶ «Νῦν»: στίχους ιδ'. Εἰ δ' ἔστιν ἄλλη ἡμέρα καὶ ψάλεις τοῦ ψάλλειν «Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν»». Ἄρχεσε τοὺς στίχους ἀπὸ τοῦ «Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα»· καὶ εἶναι ἕως τέλος τῆς ᾠδῆς: μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ «Νῦν» στίχοι (ὁ κῶδιξ: στίχους) ιδ'· εἰ δὲ ἔστιν ἑορτὴ μεγάλη καὶ «Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν» οὐ στιχολογεῖται. Ψάλλεις τὸν πρῶτον εἱρμὸν τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἐκ δευτέρου ἄνευ στίχου καὶ τὰ στιχηρὰ γίνονται δώδεκα. Μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ «Νῦν» καὶ πάλιν εἶναι ὅλα ιδ'». — Φύλ. 109α. «Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ Ὀκτώηχος (ὁ κῶδιξ: ὀκτάηχος) ψάλλεται καὶ ἡ «Τιμιωτέρα», ὅταν δὲ οὐ ψάλλεται ἡ Ὀκτώηχος (ὁ κῶδ. ὀκτάηχος), οὐδὲ ἡ «Τιμιωτέρα» ψάλλεται. Γίνωσκε γάρ σοι καὶ τοῦτο, ὅτι πάντοτε εἰς τὴν ἐννάτην ᾠδὴν ποιοῦμεν μετάνοιαν ἀπὸ γῆς οἱ δύο χοροί. Χρὴ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ὅταν ἔχῃ (κῶδ. ἔχει) ὁ ἅγιος πολυέλεος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς τον ὄρθρον «Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν» οὐ στιχολογεῖται, εἰ δ' οὐκ ἔχει πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν ὄρθρον ὁ ἅγιος «Τῷ Κυρίῳ Ἄσωμεν», στιχολογεῖται παντάπασιν: — Εἶτα ψάλλομεν τὸν εἱρμὸν τῆς ἐννάτης ᾠδῆς ἄνευ στίχου, καὶ εἰ ἔστι Κυριακή, λέγο-

μεν στίχον· «Δόξα». — «Τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ψάλλομεν τὸ πρῶτον τροπάριν καὶ καθεξῆς, ὡς προείπομεν τοὺς στίχους μετὰ τῶν τροπαρίων».

**10**. Κῶδιξ χάρτινος ἐκ σελίδων 419, μῆκος καὶ πλάτος 0,22—0,165. Αὐτόγραφον τοῦ ἁγιοταφίτου ἱερομονάχου Νεοφύτου τοῦ Κυπρίου ἔτους 1819-ου. — Ἡ ἐπιγραφή. Σελ. 1· «Ἡ ἱερὰ καὶ θεία ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τῆς τε ἀνοικοδομῆς καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ πανιέρου καὶ πανσεβάστου ναοῦ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἤτοι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως». Σελίδες ἄγραφοι, 15—16.

Σελ. 3-14. Πρόλογος «τοῖς ἐντευξομένοις» κτλ. Ἀρχ. «Καθὼς ὁ παμφαὴς καὶ λαμπρότατος ἥλιος» κτλ. Εἰς τὸ πέρας τούτου τὸ αὐτόγραφον· «Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Νεόφυτος Ἁγιοταφίτης. Ἐν Ἱερουσαλήμ, ͵αωιδ'» (=1814).

Σελ. 17. «Ἡ ἱερὰ ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ πανσεβάστου, καὶ πανιέρου ναοῦ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἤτοι τῆς Ἀναστάσεως· ὅστις ἐμπρησμὸς συνέβη ὑπὸ τῶν ἐπαράτων Ἀρμενίων, κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, κατὰ τὸ 1808: ͵αωη^ω^ ἔτος. τῇ λ^η^ Σεπτεμβρίου. ἡμέρᾳ δ'. ὥρᾳ θ^η^ τῆς νυκτός. Συνεγράφη δὲ ἡ ἱστορία αὕτη ἑλληνιστὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος Ὀκτωμβρίου (γράφε· Ὀκτωβρίου) ιγ' παρὰ τοῦ ἱεροδιδασκάλου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου Τάφου κυρίου Μαξίμου (= τοῦ Συμαίου)· μετεφράσθη δὲ καὶ διὰ στίχων πολιτικῶν ἤτοι ἁπλῶν συνετέθη παρὰ Νεοφύτου ἱερομονάχου Ἁγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου, κατὰ τὸ ͵αωιθ^ω^, μηνὶ Μαρτίῳ. ἐν Ἱερουσαλήμ». — Σελ. 19-50. «Ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἤτοι τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως. Εὐχὴ τοῦ μεταφραστοῦ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν». Ἀρχ. «Ὦ πολυέλεε Χριστέ, πατὴρ τοῦ παντὸς κόσμου» κτλ. Πρβλ. *Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας*, τ. 3, σ. 387-410, στίχοι 659.

Σελ. 61-75. «Ἶσον ἀπαράλλακτον τῆς ἐγκυκλίου πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς πρὸς βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς ἀνοικοδομὴν τοῦ πανσεβάστου ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου». Ἀρχ.

«+ Καλλίνικος [1]) ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. — Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῳ» κτλ. Ἴδε τὸ βιβλιάριον· «Παράφρασις τοῦ συνοδικοῦ γράμματος — — —, ὅπερ ἐξέδωκεν ὁ πατριάρχης Καλλίνικος — — — διαγράφων τὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Τάφου πυρκαϊάν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1809».

Σελ. 77-419. «Ἡ ἱερὰ ἱστορία τῆς ἀνοικοδομῆς τοῦ θειοτάτου καὶ παμμεγίστου ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἤτοι τῆς ἁγίας τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως, συντεθεῖσα ἐν εἴδει διαλόγου πρὸς περισσοτέραν κατάληψιν τῆς ἱστορίας. Πέτρος καὶ Νικόλαος». Ἀρχ. «Πέτρος.

Σ' ἐζήτουν εἰς τὸν οὐρανόν, ὡς λέγ' ἡ παροιμία
καὶ εἰς τὴν γῆν σὲ εὕρηκα, φίλε τῇ ἀληθείᾳ» κτλ.

Ὁ πρόλογος οὗτος λήγει εἰς σελίδα 107-ην· ἀριθμεῖ δὲ στίχους 714. — Ἀπὸ σελίδος 107—419· «Σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ καθ' αὐτὸ ἱστορία τῆς ἀνοικοδομῆς» κτλ. Οἱ στίχοι συμπεριλαμβάνονται ἐντὸς 24 κεφαλαίων, ἤτοι ἀπὸ Α μέχρι τοῦ Ω. Ἕκαστον κεφάλαιον ἀριθμεῖ 333 στίχους. Ὅθεν 333 στίχοι ἐπὶ 24 κεφάλαια ὁ πολυπλασιασμὸς συναπαριθμεῖ στίχους 7992, προστιθεμένων καὶ τῶν 714, ὁ κῶδιξ ἐμπεριέχει 8706 στίχους.

[1]) Οὗτος ἐστιν ὁ Καλλίνικος Ε'.

# ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΕΙΣ ΤΟΝ 3ον ΚΩΔΙΚΑ.

---

Σελ. 462-463. — «Φ. 140[β]. Τρίτῃ τῆς 4-ης ἑβδομάδος· «Τριῴδιον τὸ κατὰ παννυχίδα φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Βασιλείου»

'Ωδὴ β' ⟨Εἱρμός⟩.

Ἦχος δ'.

«Ἴδετε, Ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θανατῶν».
Βλέψας σε ἥλιος *, Ἥλιε ἄδυτε Χριστέ,
ἐν τῷ σταυρῷ δύναντα τὸ φῶς
πρὸς σκοτασμὸν μετετράπη,
πενθῶν τὴν σκοτομήνην
τῶν παρανόμων Ἑβραίων,
ἀκτῖνας μὴ βλεψάντων
σῆς θεότητος, Χριστέ.
Ἅγιε Κύριε, σεπτῶν μεσότητι ἡμῖν
νῦν ἡμερῶν δίδου ἀρετῶν
πρὸς τὴν ἀκρότητα φθάσαι
δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου,
ᾧ πᾶσα φάλαγξ
τροποῦται δαιμόνων
καὶ τειχίζεται
τὸ σύστημα πιστῶν

---

Θεοτόκιον.

Σάρκα δανείσασα
τῷ πλαστουργῷ πάσης σαρκὸς
ὑπερφυῶς πᾶσι προξενεῖς,
θνητοῖς τὴν θέωσιν, Κόρη,
καθάπερ Εὔα πάλαι
πρὸς τὴν θεότητα κατῆξεν.
Ὢ φρικώδους μυστηρίου καὶ καινοῦ.

Ὠδὴ η΄. «Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἰδοὺ λύεται βίου πανήγυρις
καὶ ὁ πᾶς πορισμὸς ἀποκλείεται.
Πρὸς συγκλεισμοῦ οὖν πράξεων
τῶν ἐν βίῳ, ψυχή μου,
τῇ ἐμπορεύσει τῶν καλῶν
τὸ χρειῶδες ταμίευσαι.

Ληστρικοῖς λογισμοῖς περιπέπτωκα
καὶ πληγαῖς πονηρῶν ἐνθυμήσεων·
ἐμὴν ψυχὴν γὰρ τέτρωμαι,
ἀλλά, Ἰησοῦ μου ὁ ἐκ Μαρίας,
σαρκωθεὶς ἐπιστάς με θεράπευσον.

Θεοτόκιον.

Ἐν σταυρῷ καθορῶσα ἡ ἄμεμπτος
τον ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα
τὰς ἐν λοχείᾳ ἔλεγε
διαδράσα ὠδίνας·
Ὢ γλυκὺ τέκνον,
νῦν ὡς λόγχῃ σοῖς πόνοις τιτρώσκομαι.

Ὠδὴ α΄. «Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς».

Ἴθυνον ἡμᾶς πρὸς ἐντολῶν
τῶν θείων σου, Θεοῦ Λόγε, ἀποπλήρωσιν.
φόβῳ καθήλωσον καὶ πόθῳ
τῷ σῷ τὴν ἡμετέραν διάνοιαν
ὁ χεῖρας δι' ἡμᾶς ἡλωθεὶς ἐν σταυρῷ
καὶ ἀφαρπάσας χειρῶν Ἅδου βροτούς.

---

Ὁδὸν μὲν τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν
ἀνάγουσαν καθ' ἑκάστην ἀνυμνούμενος·
βάρει δὲ πάλιν τῆς ὑλώδους ἰλύος
κατασιτώμενος, Κύριε,
τῆς δόξης σου τῆς θείας ἀφέλκομαι
πρὸς ἥν, Χριστέ, με ἐπανάγαγε.

---

Θεοτοκίον.

Ὑφούμενον ξύλου τοῦ σταυροῦ
καθορῶσα ἡ τῆς κτίσεως
τὸν Ὕψιστον ὑψηλοτέρα Θεοτόκος
ἀνύμνει τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα,
δι' ἧς βροτοὶ ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν,
ὕψος πρὸς θεῖον καὶ οὐράνιον.

# ΚΩΔΙΚΕΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΡΧΕΙΟΙΣ

## ΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ.

**1.** Κῶδιξ χάρτινος σχήματος μεγάλου, ἐν ᾧ περιέχονται ἁγιοταφικὰ ὑπομνήματα δικαστικὰ ἀπὸ 1696 μέχρι τοῦ 1740-οῦ ἔτους. Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 15—38.

**2.** «Κῶδιξ διαφόρων ἐπισήμων ἐγγράφων». — 1) Φύλ. $23^{β}$. Μελετίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων «διάταξις περὶ τῶν ἀρχιερέων τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου» ἔτει 1731. Ἀρχ. «Τὰ καλῶς ὑπὸ τῶν πάλαι προστατευσάντων θεσπισθέντα τε καὶ διορισθέντα, ἀνάγκη διηνεκῆ ἔχειν τὴν μονιμότητα τοῖς μετέπειτα ἐσομένοις». *Ἀ. Π.-Κεραμέως Ἀνάλεκτα,* τ. 2, σ. 342-344.—2) Φ. $33^{β}$-$4^{α}$. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων συμφωνητικὸν περί τῶν ἐν παλαιστίνῃ σχολείων, ἃ συνέστη διὰ τῶν ἀφιερωθέντων χρημάτων ὑπὸ Γεωργίου Καστριώτου. Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀποφαίνεται» κτλ. Τοῦτο δὲ ἔτ. 1706. *Ἀνάλεκτα,* τ. 2, σ. 307-309.—3) Φύλ. 34-35. Γαβριὴλ γ′ Κ/πόλεως συνοδικὸν σιγίλλιον περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχολείων τῶν ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Καστοριώτου συστάντων», 1706 *Ἀνάλεκτα,* τ. 2, σ. 376—301.—4) Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχολείων, ἐν Ἱεροσολύμοις, εἰς Πεζαλᾶ, Ῥαμάλαν, Τάϊπι, Ζῆφναν, Κοράκι, Ναμπουλοῦσι, Ῥαφίδια, εἰς τὸ Ἀμπούτι τῶν ἱερέων 15 γρόσια, εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἁγίας Ναζαρὲτ 15 γρόσια, εἰς Ἱερουσαλὴμ «ἀπὸ τῆς πατριαρχικῆς σακέλλης κατ' ἔτος ἀσλανία 25» κτλ. *Ἀνάλεκτα,* τ. 2, σ. 310-311. — 5) Φύλ. $37^{α}$-$37^{β}$. Ἀθανασίου ε′ Κ/πόλεως ἀπόφασις συνοδικὴ κυροῦσα παλαιὸν ἔθος ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ και Μολ-

δοβλαχίᾳ περὶ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν τοῖς ἐκεῖ ναοῖς τοῖς ἀφιερωμένοις εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον. Ἀρχ. «Ἡ εὐκλεὴς περικαλλῆς» κτλ. *Ἀνάλεκτα*, τ. 2, σ. 381-384. — 6) Φ. 42-43. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «Ἶσον τοῦ πατριαρχικοῦ γράμματος περὶ τῶν ἀρμάτων», ἔτ. 1714. *Ἀνάλεκτα*, τ. 2, σ. 311-314.—7) Φύλ. 44-47. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «ἐγκύκλιος πρὸς ἐπαρχίας ἐν Παλαιστίνῃ, διελέγχουσα καὶ κατακρίνουσα βιβλίον ἀραβιστὶ συγγραφὲν ὑπὸ τοῦ λατίνου μητροπολίτου Σιδῶνος», ἔτ. 1714, μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἀπὸ Μολδοβλαχίας. Ἀρχ. «Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς» κτλ. *Ἀνάλεκτα*, τ. 2, σ. 314-323. — 8) Φύλ. 48β-49α. Μελετίου Ἱεροσολύμων συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ τῶν πραγμάτων τῶν εἰς ταξίδια ἀπερχομένων Ἁγιοταφιτῶν. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 344-46.—9) Φύλ. 54α. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων φροντὶς περὶ τοῦ παραίτησιν δόντος πατριάρχου Νεκταρίου 1669, μηνὶ Ἀπριλίῳ. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 285-87. — 10) Φύλ. 59α. «Ὅρια ἐπαρχιῶν τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἔτει 1667, μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἐπὶ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων. *Ἀ. Παπαδοπούλου - Κεραμέως*, *Ἀνάλεκτα* Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας. Ἐν Πετρουπόλει 1891—1898, τ. 2, σ. 283-284—11) Φύλλ. 64-67. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «σιγιλλιῶδες γράμμα - - - διὰ τὸ νοσοκομεῖον τοῦ τιμιωτάτου ἄρχοντος Νικολάου Καρὰ-Ἰωάννη, εἰς ὁποίαν διοίκησιν νὰ εὑρίσκεται, 1729. *Ἀνάλεκτα*, τ. 2, σ. 327-335.—12) Φύλ. 68-69. «Ἶσον συνοδικοῦ γράμματος περὶ ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας τῶν ἀρχιερέων». Διαμαρτύρησις τῶν Ἁγιοταφιτῶν πρὸς τὸν πατριάρχην αὐτῶν Χρύσανθον, 1714. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 335-339. — 13) Φύλ. 76-79. Παρθενίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κανονισμὸς τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Ἀνάλεκτα τ. 4, σ. 39-47. — 14) Χρυσόβουλλον Νικολάου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, βοεβοδα καὶ αὐθέντου πάσης Οὐγκροβλαχίας, περὶ τῆς ἀφιερώσεως «εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, πατριαρχεύοντος τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Χρυσάνθου, τοῦ πνευματικοῦ καὶ σεβασμιω-

τάτου ἡμῶν πατρός», μοναστηρίου «εἰς τόπον καλούμενον Βακαρέστον», ὅπερ αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν ἐκ βάθρων ἀνήγειρεν (1721). Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 48-52. — 15) Φύλ. 80. Παρθενίου Ἱεροσολύμων «ἀπόφασις περὶ τῆς μετὰ τρικηρίου καὶ δικηρίου ἀρχιερατικῆς λειτουργίας» (1755). Ἀνάλεκτα τ. 2, σ. 352-3. — 16) φ. 84$^β$. Παρθενίου Ἱεροσολύμων «κεφάλαια ἀποφανθέντα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τε παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῦ μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ἐγκρίτων ἀρχόντων καὶ ῥουφετίων, νὰ ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τοῦ σκευοφύλακος καὶ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κώδικα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὅποιος γίνεται σκευοφύλαξ νὰ ὑπογράφεται» Ἀρχ. «Α$^{ον}$. Ὁ νῦν καὶ οἱ κατὰ καιρὸν σκευοφύλακες νὰ ὑποτάσσωνται κατὰ πάντα εἰς τὰς προσταγὰς τοῦ μακαριωτάτου ⟨πατριάρχου Ἱεροσολύμων⟩ καὶ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας». Τέλος· «Ι$^{ον}$. «Ἡ συνοδία τοῦ σκευφύλακος εἰς κάθε διηκόνημα ἢ εἰς ὑπηρεσία, νὰ διορίζεται ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον συνοδιλῶς, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ διηκονήματα κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ ὅταν ἀτακτῇ τινας ἐξ αὐτῶν, νὰ ἀλλαχθῇ ἢ νὰ παιδευθῇ κατὰ τὴν ἀταξίαν του ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον συνοδικῶς, χωρὶς νὰ ἀντιτείνῃ εἰς αὐτὰ ὁ σκευοφύλαξ». Ἄρθρα δέκα. Α. Π.-Κεραμέως, *Ἀνάλεκτα*, τ. 2, σ. 354-356. — 17) Φύλ. 88. Ματθαίου Ἀλεξανδρείας ἔκδοσις ἀδείας, ἵνα χειροτονηθῇ ἀρχιερεὺς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας, Φεβρ. 21 ἔτους 1750. *Ἀνάλεκτα*, τ. 2, σ. 399-400.

**3.** Κῶδιξ ἐν τοῖς ἀρχείοις ἐπιγεγραμένοις οὕτως· «Ἶσα τῶν γενομένων συνοδικῶν κατὰ τῶν νεωτερισμῶν τῶν ἐπισκόπων τοῦ ὄρους Σινᾶ ἀπὸ τῆς πατριαρχίας τῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν Ἱερεμίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Γερμανοῦ Ἱεροσολύμων καὶ καθεξῆς μέχρι τῶν νῦν ἁγιωτάτων καὶ μακαριωτάτων πατριαρχῶν Καλλινίκου ⟨β'⟩ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων κυρίου Δοσιθέου τοῦ θειοτάτου αὐθεντὸς ἡμῶν καὶ δεσπότου». Φύλλα ἐν συνόλῳ 67. — Φύλλ. 37$^β$-40$^α$. Ἀπανταχοῦσα ἤτοι «ἐγκύκλιος ἐλέγχουσα ψευδεῖς ἀγγελίας περὶ τῶν προ-

σκυνημάτων» Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, γραφεῖσα ἔτει 1690-ῷ Ἴδε *Ἀνάλεκτα* Ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, τ. 2, σ. 298-305.—Φύλ. 31β-33β. Διονυσίου τοῦ 4-ου πρώην Κ/πόλεως μαρτυρικὸν ἔγγραφον κατὰ τοῦ πρώην Σιναίου Ἀνανίου, ἀκυρώσαντος καὶ τὰ ἀσύστατα νεωτερισμῶν αὐτοῦ γράμμα (168ῦ). Τὸ ἔγγραφον ἐκυρώθη ὑπὸ τεσσάρων μαρτύρων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἤτου τοῦ πατριαρχείου, τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος Μπαλάση, τοῦ μεγάλου ῥήτορος Σκαρλάτου Ῥωσέτου, τοῦ πρωτεκδίκου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἀνδρονίκου καὶ τοῦ λογοθέτου ταύτης Χουρμούζη. Ἀρχ. «Ὅτι μὲν ἐκ Θεοῦ ἐστι καὶ εἰς Θεὸν τείνει πᾶν ἀγαθόν». Τὸ ὅλον κείμενον κατεχώρισα ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας μου. Ἐν Πετρουπόλει 1897, τ. 4, σ. 67-71.

**4**. «Κῶδιξ πρωτοσυγκέλλων». Φ. 65α. «Τοῦ αὐτοῦ σημείωσις». Ἀρχ. τῷ ͵αωιθ′ (=1819), Μαρτίου κζ′ (=27) ἔκαμεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν θριαμβευτικήντου εἴσοδον ὁ Σαμ-βαλησὶ — Σαλὶχ-πασᾶς, πατριαρχοῦντος τοῦκυρίου Πολυκάρπου» κτλ. *Ἀνάλεκτα,* τ. 2, σ. 480-481.—Ἐκ τούτου ἐξέδωκα (φ. 58)— «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ συνοδικοῦ γράμματος τοῦ δοθέντος τῷ ἁγίῳ ἀρχιμανδρίτῃ κυρίῳ Γερασιμῳ διαλαμβάνοντος περὶ τῆς ἰσοβίου αὐτοῦ ἡγουμενείας εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ». *Ἀνάλεκτα,* τ. 4, σ. 58. — Φ. 116β. «Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, περὶ τῶν λίθων τῶν προκειμένων εἰς ἀσπασμὸν ἔνδον τοῦ ἱεροῦ τῆς ἁγίας Θέκλης, ὁποῖοί εἰσι καὶ πότε ἐτέθησαν ἐκεῖ ἐμβαίνοντι δεξιόθεν». *Ἀνάλεκτα,* τ. 2, σ. 479-480.

**5**. Κῶδιξ λειτουργιῶν καὶ τῶν πρωτοσυγκέλλων τοῦ Παναγίου Τάφου». — 1) Φ. 5α. «1697. Ἀπόδειξις σὺν Θεῷ τῶν ἀποδημούντων ἀδελφῶν εἰς ταξείδια καὶ ἡγουμενεῖα» *Ἀνάλεκτα,* τ. 4, σ. 83-4. — β′) φ. 59β. «Μαρτυρικὸν Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ ἁγίου λειψάνου τοῦ ἐν τῇ μονῇ ἐπιλεγομένῃ τῆς Παναγίας τῆς Μεγάλης· εἶναι δὲ ἰδιόγραφον τοῦ ἀοιδίμου ἐκείνου καὶ καὶ διά τὸ ἀσφαλέστερον ἀνεγράφη καὶ ὧδε· τὸ δὲ καθ' αὐτὸ κεῖται ἐν τῷ ἰδίῳ κιβωτίῳ τοῦ ἁγίου λειψάνου·

,αωκβ' (1822), Ἰουλίου ιδ'. Ἴσον ἀπαράλλακτον». Ἀρχ. «+Νεκτάριος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καί πάσης Παλαισσίνης. — Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος προσεπιμαρτυρεῖ τουτὶ τὸ τίμιον καὶ ἱερὸν λείψανον εἶναι χεῖραν τῆς ἁγίας Ἰουλίττης» κτλ. Τέλος· «ἕνεκεν γὰρ τούτου ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν καὶ ἐναπετέθη τῇ ἱερᾷ τουτου θήκῃ εἰς μαρτύριον καὶ ἀσφάλειαν. Κατὰ τὸ ,αχξζ' (=1667) ἔτος σωτήριον, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον». Αἱ ὑπογραφαί· «+ Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Νεκτάριος. — + Ὁ Βηθλεὲμ Νεόφυτος». Τὸ πρωτότυπον εἶδον αὐτοψεὶ ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ ἔτει 1887 καὶ τὴν θήκην ἀσπασθεὶς εὐλαβῶς καὶ τὴν χεῖραν τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουλίττας τῆς ἐκ Καισαρείας, ἧς ἡ μνήμη τῇ 30-ῇ ἡμέρᾳ Ἰουλίου. Τὸ κείμενον ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις, τ. 2, σ. 283. — γ') Φ. 67. Μαρτυρικὸν Φωτίου προσκυνητοῦ Ἀθανασίου ἀπὸ γένου Ζαβεριωτῶν ἀφιερώσεως τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, κατοίκου Ἀργυρουπόλεως, ἐν ᾗ ἡ Χαλδίας μητρόπολις, ἐπὶ ἀρχιεπισκόπου Χαλδίας καὶ Χεριάνων Ἰγνατίου». Ἀνάλεκτα, τ. 4, σελ. 54-55. — δ) Φ. 68. Συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ διαθήκης Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου Χαλδίας καὶ Χεριάνων, ὅτι ἀγοράσας τόπους καὶ κτίρια ἀνήγειρε ταῦτα ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων, κατασκευάσας ἐν αὐτοῖς κατώγαια καὶ ἀνώγαια, ἀποθήκας, μαγειρεῖα, ἱπποστάσιαν, ἀχυρῶνα καὶ κήπων μετὰ δένδρων ἀφιέρωσε ταῦτα τῷ Ζωοδόχῳ Τάφῳ ἔτει 1744 Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 56-57. — ε') Φ. 68β. «Σημείωσις ἀφιερώματος» ἔχοντος αὐτολεξεὶ οὕτω· «Εἰς Κουμουσχανὲ (= νῦν Ἀργυρούπολις) τιμιώτατος ἄρχων λογοθέτης καὶ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου κῦρ Ἰγράτιος ἀφιέρωσεν ἕνα ἐργαστήριον, κείμενον πλησίον τῶν προσαφιερωθέντων ἐργαστηρίων παρὰ τοῦ μακαρίτου προπάππου αὐτοῦ χατζῆ-Ἀθανασίου, διὰ νὰ μνημονεύωνται εἰς τὴν παρρησίαν τοῦ Ἁγίου Τάφου Ἰωσὴφ ἱερεὺς καὶ Ἐρσαΐα πρεσβυτέρα. Ἐν ἔτει ,αψν'» (1750). Ἀνάλεκτα, τ. 4, σελ. 57. — ς') Φ. 69α. Συνεπείᾳ τοῦ σημειώματος τούτου ἐμπεριέχεται αὐτὸ τὸ πρωτότυπον τῆς δωρεᾶς τῶν Σαρασυτῶν, Ἰγνατίου καὶ Ἀθανασίου ὅπερ ἐγὼ ἐξέδωκα ἄνευ

μνείας τοῦ κώδικος (Ἀνάλεκτα, τ. 2, 403-404) γράφουσιν οὕτω· «Διὰ τοῦ παρόντος ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς, ὅ τε Ἰγνάτιος λογοθέτης καὶ οἱ ἐμοὶ αὐτάδελφοι Στέφανος καὶ Ἀθανάσιος οἱ ἐκ γένους Σαρασιτῶν, τὸ πῶς ἔτι ζῶν ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἰωσὴφ ἱερεὺς ἀφιέρωσεν εἰς τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον ἕνα ἐργαστήριον» κτλ. Τέλος· «Ὅθεν διὰ πλείονα ἔνδειξιν ἐσφραγίσθη τὸ παρὸν εἰκείαις ἡμῶν σφραγῖσι καὶ ἐπεδόθη τῷ Παναγίῳ Τάφου κατέμπροσθεν τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Χαλδίας κυρίου κῦρ Ἰγνατίου καὶ τῶν ἁγίων ἱερέων καὶ τῶν λοιπῶν πάντων ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐν ἔτει ͵αψλγ′ (= 1733) Νοεμβρίου α′.

+ Ἡμεῖς ὅ τε Ἰγνάτιος, Στέφανος καὶ Ἀθανάσης Σαρασῖται στέργομεν τοῖς ἄνωθεν ⟨Εἶτα τύπος τῆς αὐτῶν σφραγῖδος:

+ Ὁ Χαλδίας Ἰγνάτιος βεβαιοῖ.

Μάρτυρες.

+ Χαλδίας οἰκονόμος παπᾶ Γρηγόριος.

+ Χαλδίας πρωτόπαπας Χαλδίας.

Σουμελίτης προσκυνητής, Κωνσταντῖνος προσκυνητής, Φώτιος προσκυνητής, Ἀθανάσιος τοῦ Μιχαήλ, Ἰωσὴφ τοῦ Ἰγνατίου, Γεώργιος τοῦ Ἰγνατίου καὶ γραφεύς».

**6**. Παλαιὸς συνοδικὸς κῶδιξ. — α′) Σελ. 142. Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς Μαλαχίου διὰ τὴν μητρόπολιν Βηθλεέμ, 1710. — β′) Σελ. 193. Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς Ἀμβροσίου διὰ τὴν μητρόπολιν Βηθλεέμ, 1730. Περίληψις ἐν τῇ Mansi συλλογῇ, τ. 37, σ. 1043-4. — Σελ. 299. Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς διὰ τὴν μητρόπολιν Βηθλεέμ, 1766. — Σελ. 337α «Ὑπόμνημα τῆς ἐκκλησίας ἁγίου Πολυκάρπου διὰ τὴν μνήμην Βηθλεέμ, 1796.

**7**. Κῶδιξ τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου Ἱεροσολύμων. — α′) Σελ. 31-34. «Ἴσον τοῦ συνοδικοῦ γράμματος, δι' οὗ ὁ μακαριώτατος σοφώτατός τε καὶ ἅγιος δεσπότης ἡμῶν καὶ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, κύριος κύριος Δοσίθεος, ἀπεκατέστησεν εἰς τὸν πατριαρχικὸν καὶ ἀποστολικὸν αὐτοῦ θρόνον σύνα-

ξιν ἐγκρίτων ἀδελφῶν, ἤτοι ἀριστοκρατείαν». Ἀρχ. «Ἱερώτατε ἀρχιεπίσκοπε Λύδδης, κύριε Νεόφυτε καὶ ὑπέρτιμε, ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος — — — Ἡμεῖς εἰς τὸ σπῆτι τὸ εὐλογημένον εἴ τι ἐδυνήθημεν μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἐδουλεύσαμεν καὶ ἐκυβερνήσαμεν, καὶ εἰς οἰκοδομὰς καὶ εἰς χρέη καὶ κατὰ τῶν αἱρετικῶν καὶ ἐναντία τῶν κρατούντων (= Τούρκων) καὶ ἠθέλαμεν κάμει ἀκόμα καὶ ἄλλα πολά, ἂν δὲν μᾶς ἐμπόδιζαν ἡ κακαῖς κυβέρνησαις τῶν ἐπιτρόπων — — — — Διὰ τοῦτο ἐγνωρίσαμεν εὔλογον καὶ κάμνομεν τὴν διόρθωσιν τούτην (= τὴν μεταξὺ τῶν αὐτοῦ ἐπιτρόπων διχόνοιαν) σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ ὅποιος ἀπὸ τοῦ νῦν παραστρατίσει, θέλει ἔχει τὴν ἐντροπὴν καὶ τὴν ἁμαρτίαν καὶ εἰς τὴν ψυχήν του καὶ εἰς τὴν ζωήν του καὶ παρὰ Θεῷ καὶ παρὰ ἀνθρώποις. Λοιπὸν ἀποφαινόμεθα ἐν ἁγίῳ πνεύματι». Ἕπονται ἐννέα συμβουλευτικά τε καὶ ἐν μοίρᾳ διαταγῶν ἄρθρα. Τέλος· «συνεργοῦντες δὲ καὶ ζῶντες, καθὼς ἐδῶ διορίζονται, μακάριοι καὶ ἐν τῷ νῦν, μακαριώτατοι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι (= εἰς τοὺς αἰῶνας) καὶ ὑμεῖς καὶ γονεῖς ὑμῶν. — ‚αχπγ' (= 1683), Αὐγούστου ιζῳ (= 17) ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. — + Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀποφαίνομαι καὶ προστάζω ἐξ ἀποφάσεως ἀλλέως μὴ γενέσθαι». Ἴδετε τὸ ὅλον κείμενον ἐν τοῖς ἐμοῦ Ἀναλέκτοις, τ. 2, σ. 287-292. — β') Σελ. 35-36. Ἴσον τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος περὶ ὧν δεῖ φυλάττειν τὸν κατὰ καιροὺς καθηγούμενον τοῦ παντίμου μοναστηρίου τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Συνοδικὸν μηνὸς Ἀπριλλίου ἔτει 1685. Οἱ ὑπογραφέντες «+ Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ἀποφαινόμενος ἐν ἁγίῳ πνεύματι. — + Ὁ εὐτελὴς πρώην Πέτρας. — + Ὁ Πτολεμαΐδος Ἰωάσαφ. — + Ὁ Λύδδης Νεόφυτος. — + Ὁ Γάζης Χριστόδουλος. — + Ὁ Φιλαδελφείας Φώτιος. — + Ὁ κατὰ τὴν στοργὴν καὶ ὑπογραφὴν τῶν ἀρχιερέων κἀγὼ Δανιὴλ ἱερομόναχος ἀποφαίνομαι. — + ἐλάχιστος Ἀκάκιος ἱερομόναχος ὑπογράφω τὰ ἄνωθεν. — + Δανιὴλ ἱερομόναχος»] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σελ. 292-294. — γ') Σελ. 185-

186. Γράμμα Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Γάζης Χριστόδουλον περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ Κωνσταντινουπόλει τῶν Λατίνων ἐνεργειῶν εἰς ἁρπαγὴν τῶν προσκυνημάτων»] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 295-298.

**8**. «Κῶδιξ τῶν πρωτοσυγκέλλων».—α') Φύλ. 116β. «Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου περὶ τῶν τριῶν λίθων τῶν προκειμένων εἰς ἀσπασμὸν ἔνδον τοῦ ἱεροῦ τῆς ἁγίας Θέκλας, ὁποῖοί εἰσι καὶ πότε ἐτέθησαν ἐκεῖ ἐμβαίνοντι δεξιόθεν»] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 479-480β. — β') Φύλ. 65. «Τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Τῷ ,αωιθ' (1819) ἔτει, Μαρτίου κζ' (=27), ἔκαμεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν θριαμβευτικήν του εἴσοδον ὁ Σαμ-βαλησὶ Σαλὶχ-πασᾶς» κτλ.] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 480β-481α.

**9**. «Κῶδιξ διαφόρων ἐπισήμων ἐγγράφων». — α') Φύλ. 34-35. Γαβριὴλ γ' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικῶν σιγίλλιον περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχολείων τῶν ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Καστοριώτου συνιστάντων». Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 376-381.—β') Φύλλ. 37. Ἀθανασίου ε' Κωνσταντινουπόλεως ἀπόφασις συνοδική, κυροῦσα παλαιὸν ἔθος ἐν Οὐγκροβλαγίᾳ καὶ Μολδοβλαχίᾳ περὶ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τοῦ πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἐν τοῖς ἐκεῖ ναοῖς τοῖς ἀφιερωμένοις εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον»] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σελ. 381-384.

# ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

## ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ
## ΤΗΣ „ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ“

### ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Σελ. 4,11, κῶδιξ 1, φ. $41^{\alpha}$-$47^{\alpha}$. «Μαρτύριον τῆς ἁγίας Περπετούας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ τελειωθέντων ἐν Ἀφρικῇ τῇ πρὸ τεσσάρων νόνων Φευρουρίου». Ἀρχ. «Ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαληνοῦ διωγμὸς ἐγένετο — — — Εἰ τὰ παλαιὰ τῆς πίστεως δόγματα» κτλ.] Ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον ἐξεδόθη. Ἴδε *J. Rendel-Harsis and Felicitas:* the original greek text now first edited from a MS. in the library of the Convent of the Holy Sepulchre at Jerusalem. London 1890. 36-69.—*J. Armitage-Robinson, The Passion of S. Perpetua. Texts and Studies I*, 2 (Cambridge, 1891), σ. 61-95.—*P. Franchi De' Cavalieri, La passio SS. Perpetuae et Felicitatis. Römische Quartalschrift* $5^{es}$ Supplementheft (Rom, 1896), 105-149.— *O von Gebhardt, Acta martyrum selecta*. Berlin 1902, σ. 61-95.

Σελ. 14, κῶδ. 2. Τῶν ἀναπληρωματικῶν δύο φύλλων 27 καὶ 28 τὸ παλίμψηστον κείμενον «Σοφία υἱοῦ Σειράχ» ἐξέδωκεν ὁ *J. Rendel-Harris*, Biblical fragments from mount Sinai. London 1890, σ. IX-X, 11-12. Ἐν ἀμφοτέροις φύλλοις ἐμπεριέχεται τοῦ Σειρὰχ ὁ πρόλογος καὶ ταῦτα Σειρὰχ α', 11-14· «φόβος κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιά-

ματος. φόβος κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν. τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον εὖ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὑρήσει χάριν. ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν θεόν, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς». — α', 29 «μὴ ὑποκριθῇς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τοῖς χείλεσί σου πρόσεχε». α', 30—β', 13· «μὴ ἐξύψου σεαυτὸν» κτλ. β' 1· «τέκνον εἰ προσέρχῃ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ, ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμὸν» κτλ. — 13· «οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πιστεύει· διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται». — γ', 11· «ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μητρὸς ἐν ἀδοξίᾳ.

Σελ. 27—79, κῶδ. 6. «Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἱέραχος, Παίωνος καὶ Λιβεριανοῦ, μαρτυρησάντων ἐν Ῥώμῃ». Ἀρχ. «Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων τῆς εἰδωλολατρείας προστάγματα ἀσεβῆ κατὰ τῶν εὐσεβούντων Χριστιανῶν κατὰ πόλιν καὶ χώραν ἐξετίθετο, ὥστε αὐτοὺς ἀναγκάζεσθαι σπένδειν τοῖς ματαίοις εἰδώλοις. συλληφθέντες οὖν οἱ ἅγιοι ἄνδρες εἰσήχθησαν πρὸς τὸν τῆς Ῥώμης ἔπαρχον ὀνόματι Ῥουστικόν». Τέλος· «τινὲς δὲ τῶν πιστῶν λαθραίως αὐτῶν τὰ σώματα λαβόντες κατέθεντο ἐν τόπῳ ἐπιτηδείῳ, συνεργασάσης αὐτοῖς τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν». *Oscar von Gebhardt*, Acta martyrum selecta. Berlin, 1902, σ. 18-21.

Σελ. 39,9, κῶδ. 10. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον ἐπιτάφιος λόγος θ', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις τῶν λόγων ἀεὶ προτιθεὶς ὁ μέγας Βασίλειος (καὶ γὰρ ἐφιλοτιμεῖτο τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ὡς οὔπω τοῖς ἑαυτοῦ τῶν πάντων οὐδείς) ἑαυτὸν νῦν ἡμῖν προθήσειν ὑπόθεσιν ἀγώνων μεγίστην τοῖς περὶ λόγους ἐσπουδακόσιν». Τέλος· «Σοὶ μὲν οὖν οὗτος παρ' ἡμῶν ὁ λόγος· ἡμᾶς δὲ τίς ἐπαινέσεται μετὰ σὲ τὸν βίον ἀπολείποντας; εἰ καί τι παράσχοιμεν ἐπαίνου τοῖς λόγοις ἀξίου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς

αἰῶνα. Ἀμήν». *Migne,* Patrologiae graeca t. 36, Parisiis 1886, σελ. 493—606. Πορφύριος ὁ Οὐσπένσκης ἀπέκοψε δύο φύλλα, ἅτινα νῦν εὑρίσκονται ὑπ' ἀριθμὸν 333 ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Δημοσίᾳ Βιβλιοθήκῃ. Ἴδε Отчетъ Имп. Публ. Библіотеки за 1883 г. СПБ., 1885, σ. 131-2· «Отрывокъ изъ твореній св. Григорія Богослова (изъ надгробнаго слова св. Василію Великому, строчнаго письма XI вѣка, въ 2 столбца, въ листъ, 2 листа. (Изъ нижней библіотеки лавры Саввы Освященнаго). Κατὰ τὸν ἔτι ἀνέκδοτον κατάλογόν μου τῶν ἐν αὐτῇ τῇ βιβλιοθήκῃ ἑλληνικῶν κωδίκων τοῦ μὲν πρώτου φύλλου τὸ κείμενον, οὗ ἡ ἀρχή· «⟨Τούτων δὲ ἀμφοτέρων ζηλωταί, ἐ⟩κεῖνος βασανίζων οὐ σωματικαῖς μάστιξι, πνευματικαῖς δὲ καὶ λογικαῖς, ἔθνος αἱρετικὸν καὶ Αἰγύπτιον, τοῦ δὲ δευτέρου φύλλου τὸ κείμενον λήγει εἰς ταύτας τὰς λέξεις· «Ἐμιμήσατο Πέτρου τὸν ζῆλον». Migne αὐτόθι, σ. 593, οβ'C—597, ος', C,9.

Σελ. 37, κῶδ. 9, φ. 156α-176α. Ἀνωνύμου «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου»]. Τὸ κείμενον ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Cod. Hieros. 9=V Cod. καὶ βοηθείᾳ τοῦ Cod. Vaticani 817 ὁ Elie Batareikh ἐν τῷ ὀγκώδει βιβλίῳ «Χρυσοστομικά. Studie e Ricerche intorne a S. Giovanni Crisostomo a cura centenario de la sue morte 407—1907. Roma 1908, σ. 973—1003. Ὁ τίτλος· «Discours inédit sur les Chaînes de S. Pierre attribué a S. Jean Chrysostome. Texte grec publié pour la première fois P. Elie Batareikh du clergé patriarcal Melkite d' Antioche, secrétaire de Sa Béatitude le patriarche Cyrille VIII Géha.

Σελὶς 45-56, κῶδ. μεμβράνινος κεκοσμημένος πολυαρίθμαις λειογραφίαις. Τὸν κώδικα τοῦτον περιέγραψα ἐκτενῶς, προσθέμενος καὶ δύο φωτοτυπίας| Ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀπὸ τοῦ λαμπροτάτου τούτου κώδικος ἀπέσπασεν ἓν φύλλον, ὅπερ νῦν εὑρίσκεται ὑπ' ἀριθμὸν 334 τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρ. Δημ. Βιβλιοθήκῃ (ἴδε Отчетъ, σ. 132), ὅστις κατέχει θέσιν ἐν τῷ ἀνεκδότῳ

καταλόγῳ μου, σημειώσας τὸ κλαπὲν φύλλον οὕτως· «ἓν φύλλον δίστηλον μετὰ 4 λειογραφειῶν». Τὸ κείμενον τοῦ φύλλου ἀπὸ τῆς πρώτης σελίδος ἐσημείωσα τὸ Ἀρχ. «Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν μάγων ὤφθη ἄγγελος Κυρίου τῷ Ἰωσὴφ λέγων ἐγερθεὶς» κτλ. Ταῦτά φησιν ἐν τῷ ἰδίῳ εὐαγγελίῳ ὁ Ματθαῖος (β', 10-15)· «⟨Οἱ μάγοι⟩ ἰδόντες τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα καὶ χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν». Ταῦτα ἑρμηνεύουσι καὶ τὰς λοιπὰς λειογραφίας τοῦ φύλλου, τοῦ ἐν Πετρουπόλει. — β') Ἡ Θεοτόκος μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ ὄνου, ὃν σύρει ὁ Ἰωσὴφ ὄπισθεν τοῦ ὄνου πεζοπόρος, φθάνουσιν εἰς πόλιν κλειστήν, ἐξ ἧς τῆς πύλης εἷς γονυκλινὴς ὑποδέχεται τούτους. — γ') Ἡ εἰς Αἴγυπτον φυγή. — δ') Ἡ Βηθλεέμ. — ε') Δύο σκηναὶ τῆς βρεφοκτονίας.

Σελ. 65—68, κῶδ. 15. Ἐκ τοῦ κώδικος φύλ. 80 καὶ 109$^α$, τρία τεμάχια Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνου ἑλληνιστὶ καὶ ἕτερον ἐκ κώδικος ἐν Χάλκῃ κατεχώρησα σὺν τῇ παλαιᾷ λατινικῇ μεταφράσει (ἐκδ. Harvey, τ. 2, σ. 26, 357, 363, 364) ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις, τ. 1, σ. 387—389.

Σελ. 70,7, κῶδ. 17, φ. 15$^β$-17$^α$. «Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παύλου ἐν τοῖς Καϊουμᾶ ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων ἀθλήσαντος»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 247-251, τ. 5, 401.

Σελ. 78-79, 14, κῶδ. φ. 120$^β$-130. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Πέρσου, μονῆς τοῦ ἀββᾶ Ἰουστίνου»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. γ', 126-148, τ. 5, σ. 391-392.

Σελ. 122,16, κῶδ. 40, φ. 82$^α$-88$^α$. «Κωνσταντίνου Ἀκροπομίτου λόγος εἰς τὸν ἅγινον Ἀθανάσιον τὸν Ἀτραμυττίου] *Ἀ. Π.-Κεραμεύς*, Varia graeca sacra, σ. XIX—XX, 141—147. *Delehaye*, Bibliotheca Hagiogr. Graeca, σ. 29.

Σελ. 122,17, κῶδ. 40, φ. 88$^β$-104$^α$. «Κωνσταντίου Ἀκρο-

πολίτου λόγος εἰς τὸν ἅγιον Βάρβαρον»] Ἴδε *Α. Π.-Κεραμέως*, Ἀνάλεκτα 1891, τ. 1, σ. ιϛ'-ιζ', 404-420, Biblioth. hagiogr. Gr., σ. 33.

Σελ. 122, κῶδ. 40, 18-20. Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου α') «Ἐπιστολὴ πρὸς Θεσσαλονικεῖς, «Ἑτέρα», «Λόγος εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ μυροβλύτην Δημήτριον] Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 160-215. Bibl. Hag. Graeca, σ. 75.

Σελ. 130-134, κῶδ. 53. Ψαλτήριον ἔτους ͵ϛφξβ' (1053—1054). Ἐκ τούτου ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀφῄρησε φύλλα τέσσαρα. Ἴδε Отчетъ Императорской Публичной Библіотеки за 1883. СПБ., 1885, σ. 121, 8. «Отрывокъ изъ Псалтиры слѣдованной съ миніатюрами, строчнаго письма 1054 года, въ 4-ю д. л., 4 листа. Содержитъ пс. 74, ст. 10—пс. 75, ст. 12, пс. 117, ст. 15,—пс. 118, ст. 11, и отрывки по слѣдованія къ св. Причащеню (Іерусалимъ). (Греч. № CCLXVI). Ἐν τῷ καταλόγῳ μου ἐσημείωσα ταῦτα· «CCLXVI. «Изъ Псалтири Іерусалимъ 1054 года». Στῖχοι 18 (0,18—185 × 0,165—17). Φύλλ. 1. Ἀρχ. «κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω ⁖ καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου»: (Ψαλμ. οδ' 10)—1 «Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον».—2 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 3 καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. 4 ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. διάψαλμα. 5 φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων. 6 ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 7 ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους. 8 σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου; 9 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν, 10 ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν τοῦ σῶσαι πάντα τοὺς πρᾳεῖς τῇ καρδίᾳ. διάψαλμα. 11 ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι». Ἐπὶ τῆς σελίδος 1

ἐντὸς τοῦ κειμένου πίναξ τετράγωνος μετὰ πλαισίου ἔχων ἐντὸς ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους καὶ γῆς πρασίνης τὴν εἰκόνα τοῦ προφήτου Ἀσάφ, νέου τὴν ἡλικίαν, προσευχομένου ὀρθίου. Καλὴ διατήρησις (Ψαλμ. ριζ', 15-29). — Φ. 2 «15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, 16 δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ μου, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, 17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. 18 παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. 19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ. 20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. 21 ἐξομολογήσομαί σοι,. ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. 22 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· 23 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. 24 αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 25 ὦ Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή. 26 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου. 27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. 28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι. Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. 29 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ»: — Φύλ. $2^{β}$ «Εἰς τοὺς κοιμηθέντας ψάλλει τὸ Μακάριοι ἄμωμοι. Ἀλληλούϊα: — Φύλ. 3. Ἀρχ. «ριη. Ἀλληλούϊα: Δόξα στιχηρὰ λς'. καθίσματα ις'. στίχοι. ρϥα. Ἀληλούϊα: — (Ψαλμὸς ριη', 1—11). «1 Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. 2 μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. 3 οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. 4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. 5 ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου 6 τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. 7 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν

εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. 9 ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. 10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. 11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι». Ἐπὶ τῆς σελίδος 3$^{α}$ εἰκὼν ἐντὸς τοῦ κειμένου καλῶς διατηρημένη. Πίναξ μετὰ πλαισίου. Ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καθήμενος ἐπιδεικνύων τρεῖς ἀπέναντι αὐτοῦ κειμένους νεκροὺς σαβανωμένους. — Φύλ. 4 (ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου). Ἔχει ταῦτα, τὸ πέρας εὐχῆς μεταλήψεως «— — — καὶ ἀκατακρίτως με ἀξίωσον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων καὶ ἐνδόξων σου μυστηρίων». Εἶτα εὐχὴ τῆς μεταλήψεω: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος οὔτε ἱκανὸς» κτλ. Τέλος· «ἐπ' ἐμοὶ προσερχομένῳ καὶ ἁπτομένῳ σου· καὶ ὡς ἐβδελύξω τὸ στόμα — — —». Ἐπὶ τῆς σελίδος 4$^{α}$ ἐντὸς τοῦ κειμένου πίναξ μετὰ πλαισίου ἐπὶ ἐδάφους χρυσοῦ καὶ γῆς πρασίνης Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀμφίοις πατριαρχικοῖς ἱστάμενος, ὑψῶν εἰς τὸν οὐρανὸν τάς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὕψιστον Θεόν. Διατήρησις καλλίστη.

Σελ. 147, στοῖχοι 26-27.—25, 35 γραμμαὶ] Διόρθου εἰς 15 γ ρ α μ μ α ί. — 27 Ζυγαβηνὸν] Διόρθου εἰς Εὐθύμιον· οὕτω καὶ σ. 566. Πρόκειται περὶ τοῦ ἁγίου πατριάρχου Εὐθυμίου. Πρβλ. τὰ ἐμὰ Varia sacra Graeca, σ. XXVII—XXXI+ 213-253.

Σελ. 160, κῶδ. 79, φ. 1$^{α}$-8$^{α}$. «Μετὰ τὰ ἐν Σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ Νεοκλῆς τὸν Θεμιστοκλέα, ὁ δὲ ἀντιλέγει». Ἀρχ. «Ἄνδρες δικασταί, ἀποδιδωσί μοι τὰ κατωρθωμένα τὸν υἱὸν καὶ πάλιν βούλομαι ψήφῳ» κτλ. *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, σ. 459-483.

Σελ. 160, κῶδ. 79, φ. 8$^{β}$-28$^{α}$. «Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Θεμιστοκλῆς». Ἀρχ. «Ὤμην, ὦ ἄνδρες δικασταί». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, σ. 484-507.

Σελ. 160, κῶδ. 79, φ. 16α-21α. «Ὡς ἀπὸ τοῦ Κίμωνος». Ἀρχ. «Ἀληθὲς ἦν ὦ ἄνδρες». Reiske τ. 4, σ. 335 κέ. *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, σελ. 511-522.

Σελ. 160, κῶδ. 79 φ. 10β. *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, σ. 453. «Sequitur spatio trium linearum intermisso «Κορινθίων λόγος»]. Inc. ⟨Π⟩ολλὰ ἐβουλευσάμεθα». Reiske τ. 4, σ. 348, 1. Folium 10b desinit verbis καὶ πάντας ἀνθρώπους 349,13. Reliqua perierunt. Folium 15 est vacuum reliteum.

Σελ. 160-161, φ. 21β. *R. Foerster*, ἔνθ. ἀνωτ. σ. 453-454. «In folio 21b incipit unius lineae titulo relictum [λόγος κατὰ μοιχῶν] Inc. Ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων εὐκοσμίας (568.1). Folium 25b desinit verbis μοιχοὺς ψευσάμενοι (Reiske 517,27) quae excipiuntur verbis καὶ τίς οὕτως folii 27a. Declamatio desinit in folio 28b verbis δεήσομαι βοηθεῖν: τέλος καὶ ταύτης».

Σελ. 164, κῶδ. 81. Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ διήγησις συνοπτικὴ διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήπτων περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως» κτλ.] Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 3, σ. 334-38.

Σελ. 183, κῶδ. 107. Τεῦχος βομβύκινον τῆς ΙΓ' ἑκατοντ.] Διόρθου εἰς ΙΔ' ἑκατ.

Σελ. 183,1, κῶδ. 107, φ. 2α. «α'. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Μενέλεως». *R. Foester*, Libanii opera, τ. 5, σ. 150-221.

Σελ. 183,2, κῶδ. 107, φ. 4β. «β'. Πρεσβευτικὸς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης: Ὀδυσσεύς. Προθεωρία. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ μάλιστα παρατηρεῖν ἄξιον τῆς τε εὑρέσεως τὸ πλῆθος καὶ τῆς δεινότητος τὴν ὑπερβολὴν καὶ τῶν περιόδων τοὺς κύκλους, οὐ μέντοι γε οὐδὲ ἀκμῆς ἀμοιρεῖ». — Ἡ μελέτη. — Ὤμην μέν, ὦ Τρῶες μηδενὸς ὑμᾶς ἔτι προσδεήσεσθαι». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, σ. 222-286.

Σελ. 183,3, κῶδ. 107, φ. 13α. «γ'. Πρὸς τὸν Ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία Ἀχιλλέως». Ἀρχ. «Ὅτε πρῶ-

τον ὑμᾶς εἶδον ἐπὶ τὰς θύρας ἥκοντας, ὦ σοφώτατε Ὀδυσσεῦ» κτλ. *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, σ. 303-360.

Σελ. 183,4, κῶδ. 107, φ. 22α «δ΄. Ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς Βρισηίδος, ἐπὶ τὴν οἰκείαν διῆγε σκηνὴν ὠργισμένος· πρεσβεύεται πρὸς αὐτὸν Ἀγαμέμνων, μετὰ πλείστων τὴν κόρην ἀποδιδοὺς δωρεῶν· καὶ γέγονεν ἄπρακτος αὐτὴ πρεσβεία καὶ Βρισηίδι καὶ δώροις· χρόνος ἐν μέσῳ βραχύς, καὶ προσθήκη ταῖς Ἑλλήνων ἀτυχίαις πολλή. Ἤσθετο Πάτροκλος καὶ συνήλγησε· καὶ τὰ μὲν δακρύων, τὰ δὲ νουθετῶν διαλλάξαι πειρᾶται τὸν Ἀχιλλέα τοῖς Ἕλλησι. Μελετῶμεν τὸν Πάτροκλον» cum theoria. *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, σ. 150.

Σελ. 183,5, κῶδ. 107, φ. 30α-36α. «ε΄. Μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν καὶ τὴν Ἀγαμέμνονος τελευτὴν Ὀρέστης ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα ὡς δολοφόνον κρίνεται φόνου. ἀντέγκλημα. — Προθεωρία. «Ἡ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὕλη ἄλλοτε ἄλλως ἔχουσα καὶ πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἀμειβομένη πρὸς θεωρίαν δεῖται τοῦ ῥήτορος».—«Ἡ μελέτη.—Ὤιμην μέν, ἄνδρες, μόλις ποτὲ τὴν Τύχην ἡμῖν ἐνδιδόναι καὶ καιρὸν ἔσεσθαί μοι λοιπὸν κατ' ἐμαυτὸν ἀδεῶς γενέσθαι καὶ τὰς ἐμὰς δὴ ταύτας ὀδύρεσθαι συμφοράς». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, 362-410.

Σελ. 183-184,6, κῶδ. 107, φ. 37α «ς΄. Ἐξήτησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην. κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμόν». Ἀρχ. «Καινότατα, ὦ Ἀθηναῖοι». Λήγει εἰς φ. 39β «πολεμεῖν γάρ». *Reiske* 262,24. *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, σ. 346 363,16.

Σελ. 184, κῶδ. 107, φ. 40α-43α. ⟨Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ ἔπεμψε Φίλιππος ὑπισχνούμενος τοὺς δισχιλίους αἰχμαλώτους ἀποδώσειν, εἰ λάβοι Δημοσθένην, ἀξιοῖ Δημοσθένης ἐκδίδοσθαι». Ἀρχ. Δημοσθένης. ⟨«Τῶν πρέσβεων ἡκόντων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λόγου διαδοθέντος ὅτι Φίλιππος τὰ μὲν δοῦναι βούλεται τῇ πόλει, τὰ δ' ἀντὶ τούτων παρ' ἐκείνης λαβεῖν, παρεσκευαζόμην ⟨μὲν⟩ εὐθὺς ὡς συμβουλεύσων ὑμῖν λαβεῖν μὲν καὶ θεραπεύοντα τὴν πόλιν ἐκεῖνον προσίεσθαι, πάτριον γάρ) ὑμῖν Μα-

κεδόνας ὑποπεπτωκότας ἔχειν, οὐ μέντοι καὶ δοῦναί γε τῶν ἡμετέρων οὐδέν, οὐ γὰρ ταῦτα παρὰ τῶν προγόνων δεδιδάχθαι τὸν δῆμον». Τέλος· «εἰκότως δὲ αὐτόν, οἶμαι, δέδοικα τὸν ἐν ταῖς συνθήκαις ἢ τοῖς ὅπλοις ἀδικήσαντα πλείω». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, σ. 315-438. Ἐν σελίδι 315 σημειοῦται ταῦτα‘ «*Hieoosrlymitanus*, *S. Selpucri* 107 (= H) saec. XIV titulo et initio privus incipit folio 40ʳ vebis ὑμῖν Μακεδόνας et desinit folio 43 in ultima verba ἀδικήσαντα πλείω».

In folio cum reliquis iam non compacto cum charta avulsa nonnul litterae periorunt folium vero 43ʳ multis locis detritum. Vide t. V, p. 150 sq. Contuli».

Σελ. 184, κῶδ. 107, φ. 47α-55β. «Ἐκδοθεὶς Φιλίππῳ Δημοσθένης καὶ ἀφεθεὶς μὴ πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ.—⟨Δημοσθένης⟩. — «1 Ὤιμην μὲν ἔγωγε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην τὴν ἐπὶ τοῦ λέγειν τῶν ἐσχάτων κινδύνων πεπειραμένῳ μηδὲν ἀσφαλέστερον εἶναι σιωπῆς, ἐμοὶ δὲ οὐδαμόθεν ἦν ἀφαμαρτεῖν αἰτίας, εἰ μὴ μόνον πολιτευόμενος ἐξεδόθην ὑφ᾽ ὑμῶν. ἀλλὰ καὶ τούτου παυσάμενος κρίνομαι ὥστε μοι καινοῦ νοῦ τινος, εἴ τις ἦν, καὶ τρίτου δεῖν βίου παρὰ τοὺς ἰδιωτῶν ἐν οἷς ἀμφοτέροις δυστυχῶ». Τέλος. «90. ἡσυχίαν ἄγωμεν, συμπολιτευώμεθα τῇ Τύχῃ. Ἐὰν καινὸν γένηταί τι καὶ σφόδρα βιάζηταί με καὶ κοινὸν ὁρῶ κίνδυνον ἢ φόβον τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἐκ Σούσων εἴτε ἐκ Θρᾳκῶν εἴτε ἄλλοθέν ποθεν, ῥαγήσεταί με φωνή, κἂν μὴ θέλω, ἀπελθὼν εἰς Θήβας πολιτεύσομαι». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, σ. 370-434.

Σελ. 284,9, κῶδ. 107, φ. 56α-65β. «θ'. Οἱ Ποτιδαιᾶται ἀλλήλων ἐγεύσαντο πολιορκούμενοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναιων, καὶ κρίνονται Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Κορινθίων ἀσεβείας». «Κορινθύων λόγος» — Ἀρχ. «Πολλὰ ἐβουλευσάμεθα, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, περὶ τῶν ἐν Ποτιδαίᾳ κακῶν». Τέλος· «οὗτοι δ᾽ ἐποίκους πέμπειν διανοοῦνται καὶ ἔχειν δι᾽ ἑαυτῶν τὴν πόλιν τοῦτο μὲν ὀρθῶς ποιοῦντες, ἀξία γὰρ Ἀθηναίων ἡ νῦν Ποτίδαια». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, σ. 1-48. Cod. Hierosolymitanus Sanctae

Crucis (Τιμίου Σταυροῦ) f. 31αβ, 35αβ, 49αβ, 56αβ, 59αβ, 66αβ, 96αβ.

Σελ. 184,10, κῶδ. 107, φ. 66α. «ι'. Ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὸς ἀπεδήμησεν». Ἀρχ. «Οὔπω κόρον ἔοικεν». Reiske, τ. 4, σ. 348.

Σελ. 184,11, κῶδ. 107, φ. 70α. «ια'. Φυλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ᾔτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλὸν στεφάνου καὶ ἀποκηρύσσεται παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός». Ἀρχ. «Τῆς μὲν ἀριστείας». Reiske, τ. 4, σ. 622.

Σελ. 184,12, κῶδ. 107, φ. 75α. «ιβ'. Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα» μετὰ προθεωρίας. Ἀρχ. «Μόλις ὦ ἄνδρες δικασταί», Reiske, τ. 4, σ. 739.

Σελ. 184,13, κῶδ. 107, φ. 84β. «ιγ'. Φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἐξαίφνης προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἀλλ' εἰ καὶ καλῶς οἴεται τὸ δαιμόνιον εὑρηκέναι» κτλ. *R. Foerster*, Libanii opera. Lipsiae 1911, τ. 6, σ. 611-658.

Σελ. 184,14, κῶδ. 107, φ. 91α. «ιδ'. Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἔδει μέν, ὦ βουλή, τεθνάναι με πρὶν ἢ γῆμαι» κτλ. Τέλος. «αἴτιος δὲ αἴσιος ἴσως ἐγὼ τῶν κακῶν ἐμαυτῷ· χρῆν γάρ με λαβόντα μάχαιραν τὸ θρυλλούμενον ἐκεῖνο δρᾶσαι, τὴν γλῶτταν ἀποκόψαι τάχα που κακεῖνος γυναῖκα λάλον οὐκ ἤνεγκεν». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, σ. 494-544.

Σελ. 184,15, κῶδ. 107, φ. 100α. «ιε'. Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἐὰν μὴ προλαβόντες ἐπινεύσητέ μοι πρὸς τὴν αἴτησιν, ὦ βουλή, καὶ συνδράμητε τῷ κηρύγματι, δώσει τὴν χάριν ὁ λιμός» κτλ. Τέλος· «πῶς δ' ἂν ἐκφύγοι τις τὸν οἴκτιστον ἢ τοῦ κωνείου τοσοῦτον ἐκπιὼν ⟨ως⟩ μηκέτι δεῖσθαί τινος παρασκευῆς»; *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, 589-610.

Σελ. 185,16, κῶδ. 107, φ. 103α. «ις'. Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς βουλόμενος θᾶττον ἀπαντῆσαι ἵππον λαβὼν τῶν ἐξ ἱπποδρόμου ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ εκληκότος.

βωμὸς δὲ ἦν πρὸ τῆς αὐλείου θύρας, νομίσας δὲ καμπτὸν εἶναι τὸν βωμὸν ὁ ἵππος ἔκαμψε καὶ συναρπάσας τὸν παράσιτον ἀπήγαγε. καὶ μείνας ἄδειπνος τῇ ὑστεραίᾳ ἑαυτὸν προσαγγέλει». Ἀρχ. «Ἰσχύων μὲν οὐδ' ἃ πέπονθα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὕτω δυστυχῶ τοῖς ἅπασιν». Τέλος· «ἀπολεῖ γάρ με κἀκεῖ φεύξεταί με λαβὼν ἄσιτον· ἀλλ' ἔστω τις κἂν τῇ γραφῇ πλησμονή, καὶ αὐτόθι δείκνυτέ ⟨με⟩ σωφρονοῦντα». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, σ. 565-588.

Σελ. 185,17, κῶδ. 107, φ. 105α. «ιη'. Τύραννος ᾔτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον ὡραῖον» κτλ. Ἀρχ. «Εἴη ἂν καὶ τοῦτο». Reiske, τ. 4, σ. 459.

Σελ. 185,19, κῶδ. 107, φ. 110α. «ιθ'. Δύσκολος ὤλισθεν, ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε καὶ ἀποκηρύσσει αὐτόν». Ἀρχ. «Ἐπειδή ποτε ῥᾷον ἔσχον ἀπὸ τοῦ πτώματος. ῥᾷον ἔσχον ἀπὸ τοῦ πτώματος ὡς μὴ ὤφελον». Τέλος· «γεωργῶ δὲ ἀγρὸν οὐ, μὰ Δία, χλιδῶντα καὶ δένδροις κατάσκιον, ἀλλ' ὄχθον τραχύν, θύμον γεωργοῦντα καὶ σφακόν, καὶ ἡδίων οὗ οὗτος ἐμοὶ ὧν ὑμεῖς γεωργεῖτε καταγελάστων κηπίων, οὐ γὰρ ἀγροὺς ἂν τὰ τοιαῦτα καλέσαιμι». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, σ. 546-563.

Σελ. 185,20, κῶδ. 107, φ. 112β. «κ'. Φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταίρας καὶ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀργύριον». Reiske, τ. 4, σ. 827.

Σελ. 185,21, κῶδ. 107, φ. 7β. Τοῦ τιμίου Σταυροῦ (Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Ἐν Πετρουπόλει 1897, τ. 3, σ. 114-116.—«Τίμων ἐρῶν Ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει.—«Προθεωρία». — «Χαλεπὸν τὸ ζήτημα. δύο γὰρ ἐναντία ἀλλήλοις ἤθη ὑποκρίνεσθαι δεῖ, μισάνθρωπον καὶ ἐρῶντα, καὶ ὁρᾶν χρή, εἰ δι' ἑκατέρων πρόεισιν ὁ λόγος τῆς τῶν νοημάτων εἰσαγωγῆς οὐκ ἐλεγχούσης τὴν ἐναντίωσιν τὴν ἐν τοῖς ἤθεσι». Τέλος· «Ταῦτα ἔχε Τίμωνος τὰ συνθήματα. τούτων μέμνησο τῶν λόγων. παραχωρῶ σοι τῆς τοῦ μισανθρώπου προσηγορίας. καὶ σὲ μὲν ἐντεῦθεν θεοὶ φυλάττοιεν ταῖς μελλούσαις ἀνθρώπων συμφοραῖς, ἐμὲ

δὲ ἤδη τις ἐπὶ τὸν ἕτερον ἐρώμενον τὸν θάνατον». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 5, σ. 529-564.

Σελ. 185,22, κῶδ. 107, φ. 122[β]. «κβ'. Ἐν Κορίνθῳ γέγονεν ἑταίρα τις εὐπρεπὴς Λαΐς ἐραστὰς πολλοὺς ἐπισπωμένη τῷ κάλλει ἐντεῦθεν πολλῆς ὑποφθειομένης νεότητος γράφει τις ἀπελαύνειν τῆς πόλεως Λαΐδα. ἔπεισε. μετὰ ταῦτα πολλῶν κατὰ τὴν πόλιν γινομένων μοιχῶν καὶ νόμου κειμένου τὸν λαμβανόμενον ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχὸν ἀποκτίννυσθαι πολλοὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου ζωμιαν ὑπέμενον. καί γράφει τις Λαΐδα πάλιν κατάγειν ἑτέρου τινὸς ἀντιλέγοντος. μελετῶμεν τὸν ἀντιλέγοντα».—«Προθεωρία. Ἔπαθον τὴν ψυχὴν καὶ συνήλγησα τοσαύτην ἀδοξίαν Κορίνθῳ κατασκευαζομένην ὁρῶν καὶ πεισαί τινας ἐπιχειροῦντας ἐφ' οἷς ἐγνώκασι περὶ Λαΐδος μεταμελεῖσθαι καὶ λύειν ἐθέλοντας τὰ δεδομένα καλῶς. παρῆλθον τοίνυν ἐπὶ τὸ βῆμα Κορίνθιος εἶναι δοκῶν αὐτόν γε δή που τὸν τῆς ἐπιδείξεως χρόνον». Τέλος τῆς προθεωρίας· «Εἰ δέ τις τὸ πλῆθος τῶν εἰρημένων σκοπῶν δίδωσι τὸ πλέον τοῖς ἀντιλέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκε. πᾶσι γὰρ τούτοις τὸ συμφέρον μόνον ἀντίρροπον. οὕττω μὲν ἑκατέρῳ τὰ τῶν ἀγώνων ἴσα δοκεῖ, τὸ δὲ πέρας τῷ μέλλοντι καταλείπεται χρόνῳ, πότερον δεῖ κυροῦν ἢ λύειν τὸ ψήφισμα». — «Ἡ μελέτη». — Ἀρχ. «1 Αἰσχύνομαι, νὴ τὴν Σωφροσύνην, συμβούλων δεομένην τὴν πόλιν ὁρῶν τὴν ἀκολασίαν ἀπελαύνειν αὐτῇ παραινούντων. τὸ γὰρ μὴ τιμᾶν αὐτόθεν τὴν ἀρετὴν καὶ περιπόθητον εἶναι νομίζειν ἀλλὰ διδόναι λόγον τοῖς προσποιουμένοις μὲν Λαΐδι συνηγορεῖν, ἐν ἀδοξίᾳ δὲ καθιστάναι πειρωμένοις τὴν πόλιν ἐγκαλύπτεσθαι τοὺς καὶ ὁπωσοῦν βεβιωκότας σωφρόνως παρασκευάζει». Τέλος· «46. οὐ λήσομεν ἐπ' ἀμφότερα φερομένης τῆς ψήφου. πολλοὶ γὰρ οἱ καταπλέοντες ἐνθάδε. κοινόν ἐστιν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος ἡ πόλις. πολλοὶ πρὸς ἡμᾶς ἥκουσι τῆς εὐσεβείας μεθέξοντες, ὅταν τελῶμεν Ποσειδῶνι τὰ Ἴσθμια. πῶς οὖν εὔλογον οὕτως εὐσεβοῦντας περὶ θεοὺς εὐκλείας τοσαύτης ἀξιοῦν ἄνθρωπον ἑτοίμως προϊεμένην τοῖς ὠνουμένοις τὸ σῶμα;». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. 6, σελ. 463-492.

Σελ. 185,23, κῶδ. 107, φ. 127ᵛ. «κγ'. Νόμος ἐν Λακεδαίμονι τὸν εἴσω τριάκοντα ἐτῶν μὴ δημηγορεῖν. Θηβαῖοι τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην νικήσαντες πρέσβεις πρὸς Λακεδαιμονίους πεπόμφασι πόλεμον ἀπειλοῦντες, ἣν μὴ Μεσήνην ἀφῶσιν αὐτόνομον. λεγόντων ἀφεῖναί τινων Ἀρχίδαμος νέος ὢν ἔτι παραινεῖ τὸν πόλεμον δέξασθαι. πέπειχε. τροπὴ γέγονε τῶν δυσμενῶν καὶ γράφεταί τις παρανόμων Ἀρχίδαμον. — Μελετῶμεν τὸν Ἀρχίδαμον». — «Προθεωρία. Φιλοτιμεῖται καὶ νέοις πολλάκις ἡ φύσις λέγειν τὰ χρήσιμα καὶ λογίζεσθαί τι δίδωσι τοῦ χρόνου σοφώτερον· οὐ γὰρ ἡλικίας ἐστὶ τὸ κατόρθωμα, ψυχῆς δὲ μᾶλλον κρίνειν ἐπισταμένης τῶν πραγμάτων τὴν δύναμιν» κτλ. — «Ἡ μελέτη» — Ἀρχ. «Χάριν ἔχω τοῖς σεσωκόσι θεοῖς δι' ἐμοῦ τὴν πόλιν, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, κἂν δεήσῃ με νῦν παθεῖν, οὐκ ἀποκνήσω τὸν κίνδυνον, ὅτι φρονήματος Λακωνικοῦ πεφυλαγμένου τῇ Σπάρτῃ ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ τῆς ἐμῆς ἡλικίας κατήγορος δίκην τῆς εὐεργεσίας εἰσπράττεται δι' ἣν αὐτῷ γραφὴ καὶ βῆμα καὶ λέγειν ἐπ' ἐξουσίας». Τέλος· «ἐκεῖνο δὲ προσθεὶς ὧδε καταβήσομαι· ἡ παροῦσα κρίσις ἢ πολλοὺς διδάξει προκινδυνεύειν τῆς πόλεως ἢ λόγον ποιεῖσθαι ταύτης οὐδένα σιωπὴν τιμῶντας ἀπράγμονα». *Richardus Foerster,* Libanii opera, τ. 6, σ. 436-461.

Σελ. 185,24, κῶδ. 107, φ. 130. «κδ'. Πλούσιος ἀριστεύσας ᾔτησεν εἰς τὴν δωρεὰν τοὺς φυγάδας ἐπανελθεῖν». Reiske, τ. 4, σ. 540.

Σελ. 185,25, κῶδ. 107, φ. 133ᵃ. «κε'. Ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι (οὐχὶ δὲ ἀ π ι δ ο ῦ ν α ι) τῆς μελέτης τὸ λεῖπον, βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαριζομένη». Ἀρχ. «Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν τὸν λόγον ἀθροίσας ὁ ποιητὴς τὸν Τυδέως ἀνίστησι τῷ συλλόγῳ, καὶ δίδωσιν ἔπη τῷ νεανίσκῳ τοιαῦτα» κτλ. Τέλος· «πολεμικὴ γὰρ φροντὶς ἐν λόγοις πονεῖν οὐ φιλεῖ· ἐπεὶ δὲ ῥήτορα ὑμῖν ὑποκρίνομαι, καὶ τοῦτον ὧδε ἔχοντα γλώττης ὥστε αὐτῇ καὶ πόλεμον ἀπωθεῖν ἐπίοντα, πολὺν ἂν εἰκότως ὦφλησα γέλωτα, ἡμιτελῆ τὸν λόγον ὑφάνας». *Choricii Gazaei* Orationes declamationes fragmenta. Insunt orationes

duae. Curante Io. Fr. Boissonade. Parisiis, 1846, p. 203-204. Πρβλ. R. Foerster, Libanii opera, τ. 1, σ. 365.

Σελ. 185,26, κῶδ. 107, φ. 134α. «κς'. Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα τῇ τοῦ παιδὸς γυναικί». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων εὐκοσμίας». Reiske, τ. 4, σ. 568.

Σελ. 185,27, κῶδ. 107, φ. 138α-143. «Ἀλκίππη θυγάτηρ Ἄρεος ἦν, ἐτύγχανε δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἁλιρρόθιος ἐρῶν αὐτῆς, ὃ μαθὼν Ἄρης τοῦτον ἀπέκτεινε, καὶ δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει ὑπὲρ Ἁλιρροθίου».—Ποσιδών.—Ἀρχ. «Ἀπολωλεκώς, ὦ θεοί, τὸν ἐμαυτοῦ παῖδα Ἁλιρρόθιον, ὃν ἴστε, διὰ τὴν ὠμότητα τοῦ ῥᾳδίως τούτου κινοῦντος τὸ ξίφος ἥκω δίκην παρ' αὐτοῦ ληψόμενος, ὃ μόνον τοῖς ἠδικημένοις εἰς παραμυθίαν λείπεται. δεῖ δὲ ἕκαστον ὑμῶν ἣν ἂν εἶχεν ὀργὴν αὐτός τι τοιοῦτον πεπονθώς, ταύτῃ χρήσασθαι καὶ νῦν ἐν τῷ δικάζειν ἐπὶ τοῦτον· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ δίκαιον καὶ λυσιτελοῦν καὶ φυλάττον τῇ τιμωρίᾳ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τοὺς ἑαυτῶν». Τέλος· «Εἶτ' ἀπὸ τοιούτου μιάσματος εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεται καὶ βουλῶν ὑμῖνκοινωνήσει καὶ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ἄνθρωπος δὲ τὴν χεῖρα οὐ καθαρὸς εἴργεται νόμῳ; Καθήρατε τοίνυν τουτονὶ τῇ δίκῃ καὶ ποιήσατε σωφρονέστερον, εἰ δύνασθε καὶ παραμυθήσασθε μὲν ἐμέ, φανῆτε δὲ ἀλγοῦντες ὑπὲρ Ἁλιρροθέου, φυλάξετε δὲ τοὺς οὔπω τεθνεῶτας. παραινῶ δὲ καὶ τούτους τοῖς Ἀθηναίοις ἁγνίσαι τουτονὶ τὸν πάγον, ὃν μύσους ἐνέπλησεν ὁ φονεὺς οὗτος ἐπ' αὐτοῦ σταθείς». *Richart Foerster,* Libanii opera, τ. 5, σ. 412-421.

Σελ. 185, κῶδ. 107, φ. 140. *R. Foerster* (τ. 5, σ. 152). «140. Nullo spatio intermisso sequitur antilogia in margine inscripta ἐκ τοῦ ἐναντίου Ἄρης. Reiske, τ. 4, σ. 410.

Σελ. 185,28, κῶδ. 108, φ. 143β. «κη'. Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν ὁ νόμου» μετὰ προθεωρίας. Ἀρχ. «Ἥκω τοὺς ἐπιόντας» κτλ. Reiske, τ. 4, σ. 514.

Σελ. 185,29, κῶδ. 107, φ. 152β. «Ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν, ἐπισταμένη δὲ διακορεῖς ὑμᾶς ὄντας τοῦ μύθου

καινότερόν τι συνεισφέρει διήγημα: χθ'». Ἀρχ. «Λέγουσι Μῆδοι». Choric. ed. Boiss. 202. Cf. *R. Foerster*, Libani opera, pag. 224. Codex Vaticanus *Ottobonianus* gr. 69, f. 199v.

Σελ. 186,30, κῶδ. 107. *R. Foerster*, Libanii opera, τ. V, (σ. 150-152). «Hierosolymitanus bibliotecae patriarchalis S. Sepulcri 187 (cf. Papadopuli Ἱεροσολυμιτικὴν t. I, p. 183-186), f. 152v. Οὐκ ἀντεῖπε τῷ Φιλίππῳ γινομένῳ ὁ Αἰσχίνης λ'» (*Reiske* t. III). Folium 156v desinit verbis τὸ σῶμα; ναῦς (412, 19); 657 incipit ἐπένθεντ' ἂν (416, 20); media duo folia abrepta sunt. Folium 157v desinit verbis ἀναμιμνησκέσθω τῆς εἰς πύλας (421,9). Reliqua perierunt. Contuli Hierosolymis anno 1896». *R. Foerster*, Libanii opera, τ. VI, σ. 192-224. «Οὐκ ἀντεῖπε τῷ Φιλίππῳ γενομένῳ ἀμφυκτύονι ὁ Αἰσχίνης μόνος πεμφθεὶς πυλαγόρας καὶ ἐπανελθὼν κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων. — Οὐκ ἔοικεν, ἀρκοῦν Αἰσχίνῃ τούτῳ Πύλας ἀνοῖξαι τῷ Φιλίππῳ καὶ τοσοῦτον ἔθνος αὐτῷ παραδοῦναι (ὅσον) τὸ Φωκέων».—Σελ. 213 «καὶ τοὺς φρίττοντας τὰς παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀνδρείως παρέχειν τῷ σιδήρῳ τὸ σῶμα. ναῦς». — Σελ. — 219 «ἀλλ' ἐῶ τοῦτο, ἐκεῖνο δὲ ἀπόκριναί μοι· πότερον πάλαι φιλοῦντες τὸν Φίλιππον καὶ ἐπέθεντ' ἄν». — Τέλος· σ. 224 «ἀναμιμνησκέσθω τῆς εἰς Πύλας».

Σελ. 190,16, κῶδ. 108, φ. 61α-80α. Σελ. 147,3, κῶδ. 63, φ. 5α—98β. Codex Petropol. saec. XI, φύλ. 98. «Λέοντος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις»] Ἴδε τὰ ἐμὰ «Varia Graeca Sacra. Сборникъ греческихъ неизданныхъ богословскихъ текстовъ IV—XV вѣковъ съ предисловіемъ и указателемъ. СПБ, 1909, σ. XXVIII—XXXI, 213-253. Σελ. 298-302 «Variae lectiones ad imperatoris Leonis Libelum Οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις e codice S. Sepulcri s. XIII (cf. Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκη, t. p. 190).

Σελ. 203,1, κῶδ. 124. Ἱερεμίου γ' Κ/πόλεως γράμμα πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 385-389.

Σελ. 204,2, κῶδ. 124. «Σιλβέστρου Ἀντιοχείας πρὸς τοὺς μητροπολίτας Παρθενίου Μεσοποταμίας κτλ.] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 389-395.

Σελ. 206,8, κῶδ. 124, φ. 10[β]. «Σιλβέστρου Ἀντιοχείας «ἁπανταχοῦσα», 15 Δεκεμβρίου 1739] Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 2, σελ. 397-399. Ἐνταῦθα ἐν σελ. 397 τὸ ὄνομα Σεραφεὶμ διορθωτέον εἰς Σιλβέστρου.

Σελ. 208,18, κῶδ. 124, φ. 30[β] Νεοφύτου ς′ Κ/πόλεως ἀποκατάστασις ἱερέων ὀρθοδόξων ἐν Χαλεπίῳ παρὰ τῶν παπιστῶν ἀποβληθέντων καὶ καθαιρεθέντων] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 395-397.

Σελ. 211,42, κῶδ. 124, φ. 77[β]-79[α]. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐγκύκλιος κατὰ Λατίνων πρὸς πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους τοῦ θρόνου αὐτοῦ] Ἴδε Καρναπᾶ, Ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας Σίλβεστρος ὁ Κύπριος. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1907, σ. 213-220. Πρβλ. Νέα Σιών, τ. 6, σ. 641-647.

Σελ. 257,2, κῶδ. 161, φ. 57[α]-66. «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς Νέας τῆς ἐξ Ἐπιβατῶν, Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτῃ Μυρέων συγγραφείς»] Ἀνάλεκτα, τ. 1, σελ. κ′-κβ′ σ. 438-453.

Σελ. 267, κῶδ. 176. Προκοπίου μοναχοῦ Ναζιανζηνοῦ τοῦ Ἀράμπουλου, δραγομάνου τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων Ἱερουσαλὴμ καταπατουμένη»] Ἀνάλεκτα, τ. 3, σελ. 122-333.

Σελ. 275, κῶδ. 186, φ. 206-209. «Συνέχεια τῆς πατριαρχικῆς ἱστορίας Μαξίμου τοῦ Συμαίου»] Ἀνάλεκτα, τ. 3, σ. 80-86.

Σελ. 275, κῶδ. 186, φ. 89[β]-105[β], 209[α]-216[β]. Μαξίμου τοῦ Συμαίου σημειώματα μὴ καταστρωθέντα ἐν τῷ Ἱστορικῷ τῆς Ἱερουσαλήμ»] Ἀνάλεκτα, τ. 3, σ. 87-122.

Σελ. 309, κῶδ. 233, φ. 93[β]. «Ἔγγραφον Σαμουὴλ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας περὶ Σπαντωνῆ τοῦ Βυζαντίου»] Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 481-483.

Σελ. 310, κῶδ. 247, φ. 24-25. α′) «Λείψανον πράξεως τοῦ πατριάρχου Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου, 1091—92. — β′) «Πρᾶ-

ξις περὶ σταυροπηγίων ἐπὶ πατριάρχου Γεωργίου τοῦ Ξιφιλίνου, 1193] Ἀνάλεκτα, τ. 1, 460-464.

Σελ. 330-323, κῶδ. 274,1.—1) «Ἀκολουθία εἰς ῥασοφόρον μοναχόν», φ. 1. «Ἅγιε ἀγαθέ, ὁ τοῦ ἀγαθοῦ Πατρὸς Υἱός, ὁ τὴν ὑπερηφανίαν ἐκκόπτων καὶ καταργῶν τὴν ἔνστασιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἐκχέων τὴν δόξαν τῆς ταπεινοφροσύνης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων καὶ στέφων αὐτοὺς τὸν στέφανον τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, καὶ ὁδηγῶν εἰς τὴν στενὴν ὁδόν, δι' ἧς εἰσῆλθον οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ ἀπειλήφασι τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεως· Αὐτὸς Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δώρησαι τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ χάριν τῆς σῆς θεότητος ἐπὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τοῦ σοὶ προσελθόντος ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ δεξαμένου τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου σχήματος ἐν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγιάζοντι τὰ σύμπατα, ἵνα καὶ τοῦτον ἕξῃς ἐν τῷ ὀνόματί σου τῷ παντοδυνάμῳ καὶ ἀγαθῷ. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν — — — Πρβλ. Goar, σελ. 391. — 2) Φ. 2. «Τάξις εἰς σχῆμα μοναχοῦ σταυροφόρου». — «Εἰσφέρουσιν οἱ ἀδελφοὶ τὸν μέλλοντα φορέσαι τὸν σταυρὸν εἰς τὸ διακονικὸν καὶ ἐπιτίθουσι τὸ ψαλλίδιον ἐπὶ τὸ παρατράπεζον καὶ τὸν σταυρόν, καὶ λέγει ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀξίους σου εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιωτικὰ πάντα καταλιπόντας συγγένειαν — — — Goar, σ. 380. Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλάς. Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου ῥυσάμενος τὸν δοῦλόν σου τόνδε ἐκ τῆς ματαίας τοῦ κόσμου ζωῆς. Goar. 378. Εἶτα ἐγείρει αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ λαμβάνει ὁ μέλλων κουρευθῆναι τὸ ψαλλίδιον καὶ δίδωσιν αὐτῷ ἱερεῖ, ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν καὶ ἀεί. Καὶ κουρεύει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων· Ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ δεῖνα κείρεται τὴν κόμην τῆς ἀγγελικῆς καταστάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός — — — Κύριε ἐλέησον γ'. Λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· Κύριε, Κύριε, ἡ δύναμις ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

Goar, σ. 379. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλάς. Εἰς τὸν ζυγόν σου, Δέσποτα, τὸν σωτήριον πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου ὁ δεῖνα καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἐν τῇ ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Goar, σ. 378. Καὶ εὐθὺς ἀσπάζονται αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἀπόλυσις». Алексѣй Дмитріевскій, Εὐχολόγια, Кіевъ 1901, σελ. 505-527.

Σελ. 339, κῶδ. 276,30, φ. 58α-59α. «Γεωργίου μητροπολίτου Κερκύρας σημείωμα περὶ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Θεοδώρου Διαβατηνοῦ (οὐχὶ Διαβατινοῦ)]. Ἐδημοσίευσα τοῦτο ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστικῷ Φάρῳ», τ. 4 (1909), σ. 63-65. Τὸ δὲ ἐκ κώδικος τῆς ἐν Π/πόλει Αὐτοκρατορικῆς Δημοσίας Βιβλιοθήκης 250-οῦ, φ. 42α, τεμάχιον ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ αὐτοῦ σημειώματος κατεχώρησα ἐν τοῖς Βυζαντινοῖς Χρονικοῖς, τ. 13, 1907, σ. 342.

Σελ. 341, κώδ. 276,53, φ. 63. «Ἰωάννου Ναυπάκτου γράμμα πρὸς λύσιν ὅρκου τῇ εὐγενεστάτῃ κυρᾷ Θεοδώρᾳ τῇ Μαυροδουκαίνῃ ὑποσχεθείσῃ τῷ Θεῷ παραγενέσθαι πρὸς Ἱεροσόλυμα»]. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 361-2.

Σελ. 342, κῶδ. 276,71, φ. 97β. Ἰωάννου Ἀποκαύκου, μητροπολίτου Ναυπάκτου, «Διαζύγιον». Ἰδού, ὡς συνέταξε τοῦτο·

«Εἶδον ἀνομίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἄνδρα τριακοντούτην Κωνσταντῖνον τὸν Βορτροῦ γυναικὶ ἑξαετεῖ συναφθέντα εἰς γάμον, θυγατρὶ τῇ τοῦ Ἀσχήμου, ἀπὸ χωρίου Καμόντες, ἐπισκέψεως Βαρεσόβης. Καὶ ἀπεσπάσθη ἀπ' ἐντεῦθεν τὸ συνοικέσιον παρ' ἡμῶν, ἐπεὶ οὐκ ἦν εἰκὸς πολυπραγμονηθῆναι τῆς ὄψεως ἀμφοτέρων, γέλωτα μετὰ θαυμασμοῦ ἐμποιούσης τῷ βλέποντι, εἴ γε παιδίον ἑξάετες εἰς γόνυ ἀνατρέχον τοῦ συναφθέντος ἀνδρὶ γενειάτῃ συνεζύγη καὶ ὑπερήλικι. Ὅθεν παρηγγυήθη οὗτος ἀποστῆναι μὲν τοῦ παιδίου, ἑτέραν δὲ ἀγαγέσθαι τὴν κατ' αὐτόν, ἢ μὴν ἀφορισμὸς εἶναι ἀπὸ Θεοῦ, οἴνου ἀπέχειν καὶ παντὸς ἑψήματος· ὁ δέ γε πατρῷος καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐπιτιμηθήσονται». Ἐν ἑτέρῳ κώδικι, codex Baroccianus 131, βομβυκίνῳ καὶ 14-ης ἑκατονταετηρίδος (*H. O. Coxe*, Catalogi codicum manuscriptorum Bibliothecae Bodleianae pars prima, recensionem codicum

Graecorum continens. Oxonii 1853, σελ. 223-224), ὑπάρχουσι 32 διάφοροι ἐπιστολαί τε καὶ πράξεις κανονικαί. Πάντα ταῦτα εἷς τῶν ψευδωνύμων Assomptionistes, ὁ ψευδώνυμος Σωφρόνιος Πετρίδης (Sophronius Pétridès) ὑπὸ ἐπιγραφὴν «Jean Apokaukos, lettres et autres documents inédits» ἐξέδωκεν οἰκτρότατα οὐ μόνον ἐκ τοῦ cod. Barocc. 131, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ cod. Petrop. 250 καὶ cod. Hieros. 276, μετ' ἀγνοίας τοῦ ἀντιγράφου μου, ὅπερ μηδενίζει τὴν αὐτοῦ ἔκδοσιν.

Σελ. 342, κῶδ. 276,72, φ. 97β. Ἰωάννου Ζυγοστοπούλου διορθωτέον εἰς Γοστυλοπούλου.

Σελ. 344, κῶδ. 276,89, φ. 113. «Τὸ ἴσον τοῦ βουλγαρικοῦ χρυσοβούλου τοῦ ἐν τῇ τῆς Ἐλεούσης μονῇ»]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 467-8.

Σελ. 344, κῶδ. 276,90, φ. 124. «Τὸ ἴσον τοῦ προστάγματος τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου». (Ἐν ὑποσημειώσει ἔγραψα τοῦτο· «Καθῃρέθη οὗτος ἔτει 1384-ῳ. Acta Patriarch. τ. 2, σ. 85-81»] Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 470-1.

Σελ. 344, κῶδ. 276,93, φ. 128. «Ἔγγραφον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Συμεὼν τοῦ α', ἐκδοθὲν μετὰ τὸ ἔτος 1484». Γράμμα τοῦ Συμεὼν α' τοῦ Τραπεζουντίου Ἰωάσαφ ἱερομονάχῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ τρίτην πατριαρχίαν]. Ἀνάλεκτα τ. 1, σ. 476-8. Ἴδε *Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως*, Μανουὴλ Κορίνθιος καὶ ἓν ὑμνογραφικὸν αὐτοῦ πονημάτιον. Προσόμοια καὶ κανὼν εἰς τὸν ἁγιώτατον μητροπολίτην Ἐφέσου Μᾶρκον Εὐγενικόν. Θεσσαλικὰ σημειώματα. Ἐν Ἀθήναις 1902, σ. 1-32.

Σελ. 344, κῶδ. 276,94, φ. 130. «Χρυσόβουλον βουλγαρικὸν» ἔτ. 1395]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 468-470.

Σελ. 344, κῶδ. 276,95, φ. 131β. «Ἀνώνυμον ἔγγραφον ἐκδοθὲν μετὰ τὴν φραγκικὴν κατάκτησιν τῆς Κ/πόλεως»]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 464.

Σελ. 344, κῶδ. 276,96, φ. 131β. «Πρᾶξις τοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως Γερμανοῦ β', σταλθεῖσα πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἰκονίου»]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 464-5.

Σελ. 344, κῶδ. 276,97, φ. 132α. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ τῇ τοῦ Ξηροῦ γυναικί]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 465-6.

Σελ. 344, κῶδ. 276,98, φ. 132β. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Γερμανοῦ περί τινος ἀποκαρέντος καὶ πάλιν ἀποδυσαμένου τὰ μοναχῶν»]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 466-7.

Σελ. 345, κῶδ. 276,109, φ. 139-143. «Κωνσταντίνου τοῦ πρωτονοταρίου καὶ πρωτοβεστιαρίου τοῦ Λουκίτου ἐπιτάφιον εἰς τὸν ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμον ἐκεῖνον καὶ τρισμακάριστον κύριον Ἀλέξιον τὸν μέγαν Κομνηνόν»]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 421-430.

Σελ. 346, κῶδ. 276,113, φ. 153β-155α. «Θεολήπτου α' Κ/πόλεως συνοδικὸς τόμος περὶ τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως»]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 478-480.

Σελ. 350, κῶδ. 276,133, φ. 191. «Καλλινίκου β' Κ/πόλεως σιγίλλιον περὶ μετοχίου τῶν Σιναϊτῶν ἐν Ἀδριανουπόλει 1693»]. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 374-376.

Σελ. 360-1, κῶδ. 292, δ'. Περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐν Κύπρῳ Ὅμοδος σχολῆς ἴδε Κλ. Καρναπᾶ Ἀνέκδοτα Κυπριακὰ ἔγγραφα, σ. 69. Αὐτόθι σ. 361, στίχ. 5, φ. 76β διόρθου εἰς 78β.

Σελ. 363, κῶδ. 297. «Νεοφύτου Κυπρίου Ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαφόρων χριστιανικῶν ἐθνῶν καὶ λογομαχιῶν αὐτῶν περὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων μέχρι ἔτους 1844»]. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 404-463, τ. 3, σ. 411-456.

Σελ. 393, κῶδ. 370, φ. 455-471. «Τοῦ πρωτονοταρίου Τραπεζοῦντος Στεφάνου τοῦ Σγουροπούλου πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν στίχοι ἐγκωμιαστικοὶ» καὶ τρία ἕτερα ποιήματα]. Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. ιζ'—κ', 431-437.

Σελ. 401, κ. 388,6. Ἐφραὶμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων «Ἀπάντησις πρὸς τὸν ζητήσαντα μετὰ καὶ τοῦ ὀφειλομένου ἐν Χριστῷ ἀσπασμοῦ. 1759»]. Κλ. Καρναπᾶ Ἀνέκδοτα Κυπριακὰ ἔγγραφα, σ. 57-61.

Σελ. 422, κῶδ. 428. Μεταφράσεις ἀραβικῶν τε καὶ τουρκικῶν βασιλικῶν ἐγγράφων εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἱεροσολύμων. β') «Διαθήκη τοῦ Μωάμεθ ὁποῦ ἔδωσε διὰ τοὺς μοναχοὺς

καὶ ἁπλῶς περὶ πάντων τῶν χριστιανῶν»]. Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 401-403. Echos d'Orient, τ. 1, σ. 170-171. «Décret de Mahomet relatif aux chrétiens».

Σελ. 441, κῶδ. 488, φ. 2β. «Σαμουὴλ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον τῇ κυρίᾳ Αἰκατερίνῃ, μητρὶ τοῦ ἀρχιδιακόνου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Γαβριὴλ (12 Ἰαν. 1694). Ἀρχ. «Μητέρ' ἀριστογόνον ζακόρων Γαβριήλου»] Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος, τ. 8, 1911, σ. 332.

Σελ. 450, κῶδ. 487, φ. 156. «Σαμουὴλ Καπασούλη αὐτοβιογραφικαὶ σημειώσεις ἀπὸ ἔτους 1661 μέχρις ἔτους 1701]. Ἴδε *Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως*, Αὐτοβιογραφικαὶ σημειώσεις τοῦ πατριάρχου Σαμουὴλ Καπασούλη· (Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος, 1889, σ. 504-5). Δευτέρα ἔκδοσις τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ἐν ἀγνοίᾳ (!) τῆς πρὸ 22 ἐτῶν ἐκδόσεως. Ἴδε Ἐκκλησιαστ. Φάρος, 1911, τ. 8. «Σαμουὴλ Καπασούλη ἡμερολόγιον» (!), σ. 330-1.

Σελ. 460, κῶδ. 510. «Συλλογὴ τῶν ἑξῆς χειρογράφων» α') «Τέσσαρα φύλλα μεμβράνινα τῆς ιγ' ἑκατ., Σιμπλικίου εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τεμάχια». Ταῦτα δὲ ἐλήφθησαν ὑπὸ Abraham de Noroff. Ἴδε Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. τ. 2, σ. 713, ἀρ. 7.

Σελ. 466-8, κῶδ. 524. «Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἐπιστολαὶ 351 διὰ χειρὸς τοῦ ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου γραφεῖσαι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1600 καὶ 1601». Τὸ τεῦχος σύγκειται ἐκ σελίδων 564 καὶ τριῶν φύλλων ἄνευ σελίδων (ἀντὶ τοῦ ἀνυπάρκτου ἀσελιδώτων). Τοῦ κώδικος αἱ τρεῖς πρῶται σελίδες οὐχ ὑπάρχουσιν, ἄνευ δὲ σελίδων φύλλα 3 ἄγραφα μεταξὺ σελίδων μδ'—να' (με', μς', μζ', μη', μθ', ν'=45—50, οὐχὶ δὲ 48). Τῆς νῦν γ' σελίδος ἐπιστολὴ ἀκέφαλος. Τὸ ὅλον κείμενον παρατίθεται ὧδε· «— — μένοντας τῷ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης εἰλικρινεῖ· ἥνπερ οὐδ' αἱ τοιαῦται προσβολαὶ καταβαλεῖν ἴσχυσαν, οὐδὲ καταβαλεῖεν ποτὲ εὐσεβῶν ἀγάπην αἱ τῶν προσκαίρων περιπέτειαι· καὶ ἣν ἀμει-

βόμενος καὶ ὁ οἰκουμενικὸς σταθμοῖς δικαίοις οὐ μόνον τὰ ἡμέτερα προσνεμεῖ, ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκείων μεταδώσει· κεκινδυνευκὼς γὰρ ὁ θρόνος οὗτος ὁ ἀποστολικὸς τῷ Κωνσταντινουπόλεως παραπλησίως, πολλῶν χρημάτων ὁλκῇ τοῖς εὐσεβέσι διεφυλάχθη παρὰ Θεοῦ, δουλαγωγήσαντος ταῖς γῆς ὕλαις τοὺς παῖδας τῆς γῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἐνδείᾳ κατέστη πέρα δεινῆς, ἣν παριδεῖν οὐ πρὸς φίλων. Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πυανεψιῶνος γ' ἱσταμένου (3 Ὀκτ.), ͵αφϙα' (1591).—Ἐκ τούτου τοῦ κώδικος πηγάζουσι τὰ ἑξῆς ἀντίγραφα· α') κῶδιξ Πατμιακὸς 396, ἐκ φύλλων 250, τῆς ιζ' ἑκατ., ἐν ᾧ τοῦ Πηγᾶ 323 ἐπιστολαί. Ὁ Σακκελίων γράφει· «Αἱ δύο μέντοι τελευταῖαι ἐπιστολαὶ προσετέθησαν ἐν τῷ τοῦ τεύχους τέλει ἰδιογράφως παρὰ τοῦ μακαρίου Θεοφίλου, Λιβύης ἔτι τυγχάνοντος, ὥσπερ δηλοῖ ἡ μετ' αὐτὰς φερομένη σημείωσις αὕτη· «Γίνωσκε, ἀναγνῶστα, ὅτι τὸν περὶ Ἐκκλησίας Στρωματέα λόγον, ὃν ὁ μακαρίτης καὶ ἁγιώτατος κῦρις Μελέτιος ἄνωθι λέγει, τὸν ἐδιάβασα καὶ ἐγὼ ὁ ταπεινὸς Λιβύης Θεόφιλος, ὃν εὗρον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἐρριμμένον εἰς ἕνα τόπον· θαυμάσιος τῷ ὄντι καὶ πάσης θείας σοφίας ἀνάπλεως· καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ βιβλίου ἀντέγραψα ἐνθάδε τὰς δύο ταύτας ἐπιστολάς, ἵνα μὴ ἕωλοι γένωνται, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ φιλόσοφα μαθήματα τούτου τοῦ σοφωτάτου καὶ ἁγίου ἀνδρὸς ᾤλοντο· ἐπειδή, ὡς ἔμαθον, ἡ βιβλιοθήκη αὕτη τοῦ θρόνου ἔπεσε κατὰ καιροὺς εἰς διαφόρους οὐκ ἂν εἴποιμι ἀνθρώπους, ἀλλ' εἰς λῃστὰς καὶ φθοροποιοὺς καὶ κακοὺς ἐργάτας· ὡς καὶ πέρυσι εὗρον ἕν τι βιβλίον, ἐξήγησιν ποιούμενον εἰς τὰ Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου, εἰς ἑνὸς Κόπτου χεῖρας, ὅπερ καὶ ἐξηγόρασα παρ' ἐκείνου. Φέρει γὰρ τὸ βιβλίον ἐπιγραφήν· «Ἐκ τῶν τοῦ Κριτοπούλου καὶ τόδε», ὡς καὶ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς βιβλιοθήκης τὰ περισσότερα οὕτως ἐπιγράφονται. ͵αωα', Ἀπριλίου η', ἐν Αἰγύπτῳ» (*Ἰωάννου Σακκελίωνος*, Πατμιακὴ Βιβλιοθήκη. Ἀθήνησιν 1890, σ. 178-179). Περιγραφὴν ἴδε ἐν «Πανδώρᾳ» 1864, σελ. 609. — β') Cod. Parisiensis (Suppl. Grec) 1040. Μελετίου Πηγᾶ Ἀλεξανδρείας ἐπιστολαὶ 211, γραφεὶς ὑπὸ Θεοφίλου μητροπολίτου Λιβύης, τοῦ ὕστερον πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἔτει 1801· ἀριθ-

μεῖ δὲ σελίδας 376. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐν σελίσι 1-374, αἱ δὲ δύο τελευταῖαι σελίδες ἐνέχουσιν ἐπιστολὴν Ἰωάννου Χρυσοστόμου τῇ αὐτοκρατορίσσῃ Εὐδοκίᾳ τέως ἄγνωστον, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁ μὲν Θεὸς πάσης». Οὗτος ὁ κῶδιξ ἐκλάπη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ πωλητοῦ χειρογράφων Μανουὴλ τοῦ Γεδεόνος, ὃς ἀπεμπόλησεν αὐτὸν ἔτει 1888 τῇ Bibliothèque Nationale à Paris (Ἴδε *H. Omont*, Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale. 3-ème partie. Paris 1888, σ. 333, ἀρ. 1040. — *W. Regel*, Analecta Byzantino-Russica. Petropoli 1891, σ. CXVI: «Manuscrit grec 1040 Suppl. de la Bibliothèque Nationale à Paris, sur papier, 376 feuillets. Il contient 211 lettres de Mélétius Pégas. C'est une copie faite par le patriarche d'Alexandrie Théophile en 1801 sur l'original qu'il possédait. Le manuscrit appartenait autrefois à M-r Gédéon à Constantinople d'où il vint à Paris». Πρβ. *Νικολάου Κατραμῆ*, ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου, Ἀνάλεκτα Ζακύνθου φιλολογικά. Ἐν Ζακύνθῳ 1880, σ. 112-115· «Ὁ εὐπαίδευτος μεσαιωνοδίφης κ. Μανουὴλ Γεδεὼν ἐνεχειρίσατό μοι κώδικα ἀντιγραφέντα ἐν Αἰγύπτῳ τῷ ͵αωα' (=1801) ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου ἐπισκόπου Λιβύης, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν οὐ μόνον ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Παΐσιον μητροπολίτην Ῥόδου (πρόσθες· ἐπιλεγόμενον Ἁγιαποστολίτην), ἀλλὰ καὶ μία παραινετικὴ τοῦ Μελετίου ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, ἣν μεταφέρομεν ἐνταῦθα οὖσαν ἀνέκδοτον».— «Τοῖς κατὰ πᾶσαν τὴν περιφανῆ Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν τὰ πορρωτέρω καὶ σύνεγγυς εὑρισκομένοις ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, ἱερεῦσί τε καὶ λαϊκοῖς».—γ') Ἀπὸ τοῦ Πατμιακοῦ κώδικος ἔτει 1834 ἀντεγράφη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Φαρμακάκη καὶ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας ἀποσταλεὶς μεθύστερον μετηνέχθη εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Ἀθήναις μακαρίτου Σοφοκλέους Κ. Οἰκονόμου· ἀπὸ δὲ τοῦ θανάτου τούτου οὐδεὶς γινώσκει τι περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ κώδικος (πρβλ. *Σακκελίωνα* ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἱστορικῆς Ἑταιρείας, τ. 1, σ. 31).—δ') Ἕτερον ἀντίγραφον ἐγέ-

νετο ἔτει 1840, ὅ ἐστι νῦν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς (ἴδε κατωτέρω σ. 508).

ε΄) *Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως*, Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλην. Φιλολογ. Σύλλογος. Ἀρχαιολογικὴ Ἐπιτροπή. Παράρτημα τοῦ Κ΄ — ΚΒ΄ τόμου. Ἐν Κ-πόλει 1892, σ. 82-95. Ἀναγραφὴ 312 ἐπιστολῶν διαφόρων λογίων· Ἀρσενίου Μονεμβασίας, ἐπιστολὴ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Μανουὴλ τοῦ Κορινθίου (ἴδε *Ἀ. Π.-Κεραμέως*, Μανουὴλ ὁ Κορίνθιος καὶ ἓν ὑμνογραφικὸν αὐτοῦ πονημάτιον. Ἐν Ἀθήναις 1902, σελίδες 38. Παρνασσός, ἔτος ς΄, 1902, σ. 71-102), Ἀντωνίου Ἐπάρχου, Μιχαὴλ Ἑρμοδώρου, Ἰωάννου Ζυγομαλᾶ, Ἰακώβου Διασωρίνου, Ἰωάννου Κορέση, Διονυσίου ἱερομονάχου, Γεωργίου Αἰτωλοῦ, Δαμασκηνοῦ τοῦ Θετταλοῦ, Ἰακώβου τοῦ Ἀνδρέου, Martini Crusii καὶ Ἰωάννου Ζυγομαλᾶ, Ἱερεμίου β΄ Κ/πόλεως, Μ ε λ ε τ ί ο υ Π η γ ᾶ ἐπιστολαὶ 41, Κυρίλλου Λουκάρεως ἐπιστολαὶ 46, Ματθαίου Μυρέων, Νεοφύτου Ῥοδινοῦ, Διονυσίου Ἡρακλείας, Ματθαίου Καρυοφύλλου, Γεωργίου Μοσχέτου, Φιλοθέας Ἀθηναίας μοναχῆς τῷ Ἱέρακι λογοθέτῃ μεγάλῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Ῥωμανοῦ Νικηφόρου, Παϊσίου Λιγαρείδου 16 ἐπιστολαί, τρεῖς ἐπιστολαὶ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων, ἐπιστολὴ Ἀθηναίων πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Διονύσιον γ΄, Βησσαρίωνος Μακρῇ, Σωφρονίου Δωρακίου, Ἰωάννου Καρυοφύλλου 34 ἐπιστολαί, Εὐγενίου Αἰτωλοῦ ἐπιστολαὶ 43, Διονυσίου Λαρίσσης «τῷ σοφωτάτῳ καὶ ἐν τοῖς μεγίστοις ἀνακτορίοις τῶν σεκρέτων ὑπερλάμπρῳ καὶ βουλευτῇ κυρίῳ Παναγιώτῃ τῷ Νικουσίῳ» κατὰ Νοέμβριον 1665, Μανολάκη Καρυοφύλλου, Παναγιώτη Νικουσίου, Θεοφάνους τοῦ ἐξ Ἀγράφων, Οὐαλεντίου Γρεήγγε Χρυσάνθῳ Ἱεροσολύμων, Γερμανοῦ Νύσσης, Ἱεροθέου Δρύστρας, Σεβαστοῦ Κυμινήτου 11 ἐπιστολαί, Στεφάνου Μπραγκοβάνου, Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τῷ διδασκάλῳ Σπαντωνῇ 1683, Γαμηλιῶνος ιε΄ λήγοντος (=15 Φεβρουαρίου).—Κῶδιξ 10-ος γραφεὶς ὑπερμεσούσης τῆς 18-ης ἑκατ., δῶρον δὲ τοῦ μνήμης μακαρίας

Δέρκων Νεοφύτου ἔτει 1872-ῳ, ἔκτοτε δὲ κτῆμα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. «Παϊσίου ἐξ Αἰγύπτου, Μεταγειτνιῶνος 6 ἱσταμένου», οὐχὶ δὲ 1599, ὡς ἐτυπώθη ἐκ παροράματος, ἀλλὰ 1590. (Ἴδε σελ. 75, ἀρ. 37).

Περὶ δὲ τῶν ἐκδόσεων τῶν ἐπιστολῶν Μελετίου τάδε σημειωτέα. α΄) Ἐκ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ κώδικος ἐξέδωκα 40 ἐπιστολάς. Ἴδε *Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως* Ἑλληνικὰ κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥωμουνίας, συλλεγέντα καὶ ἐκδιδόμενα μετὰ προλόγου καὶ πίνακος ὀνομαστικοῦ. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1909, σ. λ΄, 343-352, 411-435.

β΄) «Παϊσίου Ἁγιαποστολίτου, μητροπολίτου Ῥόδου, Ἱστορία τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ. Ἔμμετρον σύγγραμμα συνταχθὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1577—1592, ἐκδιδόμενον νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ *Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως* καὶ συνοδευόμενον μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γαβριὴλ Σ. Δεστούνη. Православный Палестинскій Сборникъ. СПБ. 1891, 35-й выпускъ. Ἐν τῷ πονήματι τούτῳ ἐν μοίρᾳ παραρτήματος ὀκτὼ ἐπιστολὰς τοῦ Μελετίου Πηγᾶ ἐξέδωκα ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἱεροσολ. κώδικος σ. 157-165.

γ΄) *Ἀ. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμέως* Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας. Μέρος πρῶτον, περιλαμβάνον ἐπιστολὰς λογίων ἀνδρῶν τῆς ις΄ καὶ ιζ΄ ἑκατονταετηρίδος. (Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ΙΖ΄ τόμου τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλλην. Φιλολογικοῦ Συλλόγου). Ἐν Κ/πόλει 1886, σ. 54-57, 71-80. Ἐπιστολαὶ Μελετίου Πηγᾶ 17.

δ΄) A. *Papadopoulo-Kérameus*, Γαβριὴλ 1-ος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, Ἰασίτης μητροπολίτης Ἐφέσου. Rome 1906. Ἐνταῦθα ἐξέδωκα ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἱεροσολυμ. κώδικος 524 τὰς ἑξῆς ἐπιστολάς· α΄) Μελετίου Πηγᾶ Γαβριὴλ τῷ Θεσσαλονίκης (σ. 7-8).— β΄) Μελετίου Πηγᾶ Διονυσίῳ τῷ πανιερωτάτῳ Ἡρακλείας καὶ πρωτοθρόνῳ πάσης Θρᾴκης καὶ συλλειτουργῷ ἐν Κυρίῳ περιποθήτῳ (σ. 8-9).—γ΄) «Παϊσίῳ ἱερομονάχῳ τῷ Ἁγιαποστολίτῃ». Ἀρχ. «+ Ἐξῆν σου τῇ καλοκαγαθίᾳ, τέκνον φίλον, ταῖς ἡμετέραις

ὑφηγήσεσιν ἑπομένη περί τε τῆς προκειμένης ὑγιέστερον περιφρονηκέναι πραγματείας». Τέλος· «Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, τίμιον τέκνον. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δεκάτῃ φθίνοντος Βοηδρομιῶνος, ͵ζρδ'» (= Αὐγούστῳ 21-η, ἔτει 1596). Ἔχω ἀπὸ ἔτους 1888 τέλειον ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἕτοιμον εἰς μετατύπωσιν κείμενον κριτικόν, ἥτις περιστρέφεται εἰς τὸ «περὶ γενέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου» (ἴδε πρόλογον εἰς τὸν ἐμὸν Παΐσιον τὸν Ἁγιοαποστολίτην σ. V—VI). Ἀλλ' ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἀρχιμανδρίτης τε καὶ νῦν διευθυντὴς τῆς Ἀθήνῃσιν Ῥιζαρείου Θεολογικῆς Σχολῆς «οὐδὲ γρῦ» ἔφησε καὶ ἔσπευσεν ἐκδοῦναι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην. Ἴδε Χρυσοστόμου Π α π α δ ο π ο ύ λ ο υ, Μελετίου Πηγᾶ «Περὶ γενέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου». Ἐν Ἱεροσολύμοις 1904 (tir. à part), σελίδες 30. Ἴδε καὶ «Ν έ α Σ ι ώ ν». Ἐν Ἱεροσολύμοις 1904, τ. 1, 255-272.

ε') Ἕτεραι τέσσαρες ἐπιστολαὶ ἐκ τοῦ Ἱεροσολ. κώδικος 524 εὑρίσκονται ἐν τῷ *Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως*, Ἀντώνιος Στουδίτης καί τινα σύμμικτα. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1905, σ. 22-25 (ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «*Νέας Σιών*,» 1905, τ. 2, σ. 807-815, 833-853). Εἰσὶ δὲ αἱ ἑξῆς· 1) «Λεοντίῳ τῷ Εὐστρατίῳ ἱερομονάχῳ». Ἀρχ. «+ Καὶ τοῦ πεμφθέντος οἴνου χάριν καὶ τῆς εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς βίον ὁρμῆς εὐχαριστοῦμέν σου τῆς εὐλαβείας» κτλ. Τέλος· «Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, ποθεινὸν τέκνον, τῇ τοῦ Σωτῆρος χάριτι ἐνδυναμούμενος. Ἐν Ἀλεξάνδρου, δ' φθίνοντος Πυανεψιῶνος, κοσμογενείας ͵ζρδ^ψ» (Σεπτεμβρίου 27, ἔτους 1595). — 2) «Λεοντίῳ τῷ ὁσιωτάτῳ ἱερωμονάχῳ». Ἀρχ. «+ Τήκει με τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ μέριμνα, φίλον τέκνον». Τέλος· «ἀλλὰ καὶ παρακαλοῦμεν ἕνα γενέσθαι καὶ πάνυ γε ἕνα τῶν τυχόντων. Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, τέκνον ποθεινόν. Ἐν Ἀλεξάνδρου ͵ζρδ' (1595—1596).—3) Λεοντίῳ ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. «+ Ἰδού σοι μὴ Λιβανίῳ καὶ ἕτερον προσάγομεν Καππαδόκην». Τέλος· «Ἔρρωσο. ͵ζρε'».—4) «Κυπρίοις. + Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐν πνευματικοῖς κῦρ Λεοντίῳ τῷ Εὐστρατίῳ». Ἀρχ. «Ἐγνώρισαν ἡμῖν τὰ καθ' ὑμᾶς». Τέλος· «Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν. 10-η Φεβρουαρίου ͵ζρϛ'» (1598).

ζ') Σημειωτέα μία αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ Μελετίου Πηγᾶ ἐπὶ χάρτου μήκ. 0,215, πλ. 0,315. Ἀρχ. «+Τοῖς ἐν Μύλῳ εὑρισκομένοις ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς ἱερεῦσί τε καὶ λαϊκοῖς, υἱοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς» κτλ. Τέλος· «Οὕτως οὖν ποιήσατε, ἵνα ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. θῃ Μαΐου ,αφηζ'» (=1597). Ἴδε τὸ ἐμὸν τοῦτο· «Διάφορα ἑλληνικὰ γράμματα ἐκ τοῦ ἐν Πετρουπόλει Μουσείου τῆς Α. Ἐ. τοῦ κυρίου Nicolas Lichatcheff, ἐκδιδόμενα μετὰ παραρτήματος καὶ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως. Ἐν Πετρουπόλει 1907, σὺν φωτοτυπίαις γραμμάτων. Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς σ. 3, ὁ φωτογραφικὸς πίναξ Β' εἰς τὸ φυσικὸν σχῆμα.

η') Κλεόπας ὁ Κοικυλίδης μετεξέδωκεν (*Νέα Σιών*, τ. 6, ἐν Ἱεροσολύμοις, 1907, σ. 1124-1135) ἀπὸ τοῦ κώδικος 524, οὐδὲ σημειώσας τὰς σελίδας, ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μέλεκον Σαχάτ, βασιλέα τῆς Αἰθιοπίας. Τὸ κείμενον τοῦτο εὑρίσκεται ἐν σελίσιν ρξ'-ρξα'. Συνετάχθη δὲ αὕτη ιε' Ἀπριλίου ,ζργ' (1597). Ἀλλ' ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐστι δευτέρα. Ἄγνωστος τῷ Κοικυλίδῃ ἡ πρώτη ἔκδοσις ἐν τῇ «Πανδώρᾳ», τ. 13, 1862, σ. 311, ἥτις ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς κώδικος (ἴδε σ. 502 καὶ 508). Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Κοικυλίδου ὑπάρχει φράσις τοιαύτη· «οὕτως τοίνυν οἱ Κόπται ἐξέπεσον», ὁ δὲ κῶδιξ ὁ ἐν Χάλκῃ ἔχει οὕτως· «οὗτοι νῦν οἱ Κόπται ἐσχίσθησαν καὶ ἐξέπεσον εἰς ἀθεμίτους παρεκτροπάς». Ὁ Κοικυλίδης «πλάνην ἃ πάντα», ὁ δὲ τῆς Χάλκης κῶδιξ «πλάνην ἅπαντα». Ἐξέδωκε δὲ ὁ Κοικυλίδης αὐτόθι καὶ ἄλλην ἐπιστολὴν (κώδ. φ. 5), τὴν «Τῷ αὐθέντῃ Ἰβηρίας Ἀλεξάνδρῳ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀλλὰ καὶ τοῖς ἰδίοις ἔλεγεν ὁ Σωτὴρ μαθηταῖς» κτλ.

θ') *Φιλίππου Γεωργίου*, Εἰδήσεις ἱστορικαὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἀθήνησιν 1875, σελ. 78-80. Τρεῖς ἐπιστολαὶ Μελετίου τοῦ Πηγᾶ· α') «Λεοντίῳ τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις τῷ Εὐστρατίῳ σὺν τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσι τοῖς ἐν Λευκωσίᾳ». Ἐν Αἰγύπτῳ, Ἑκατομβαιῶνος (Ἰου-

νίου) φθίνοντος ἔτει ͵αφϟβ′ (=1592). Ἀρχ. «Ἀθυμίαν ἡμῖν οὐ μικρὰν τὰ σὰ γράμματα ἐνεποίησαν» κτλ. (ἐκ τοῦ Ἱεροσολ. κώδικος 524, σ. λα′). — β′) «Παϊσίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐν ἱερομονάχοις σὺν τοῖς τιμιωτάτοις ἄρχουσι Νεμεσίων», συνταχθεῖσα μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1592. Ἀρχ. «Ἀθυμοῦντας ἡμᾶς ἐπὶ ταῖς τῆς Ἐκκλησίας σχεδὸν ἁπάσης ἀφορήτοις ταλαιπωρίαις» κτλ. (ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος, σ. λβ′-λη′).—γ′) «Χριστοφόρῳ τῷ λογιμωτάτῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ Ἀμμοχώστου τῆς Κυπρίων ἐπαρχίας» κτλ., μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτ. 1599.

ι′) «Μελετίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Πηγᾶ ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἱερεμίαν τὸν β′, νῦν πρῶτον ἐκδιδόντος Ἰωάννου Σ α κ κ ε λ ί ω ν ο ς, ἐπιμελητοῦ τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἐν Ἀθήναις 1883, σελίδες 31-77 (ἐκ τοῦ Δελτίου τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας. Τόμος α′, 1883). Ἡ δεκάτη ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Καλῶς ὁρίζεις», ὑπάρχει ἐν τῷ Ἱεροσολ. κώδικι, σ. ρθ′· ἡ 11-η ὡσαύτως, σελ. ριζ′ (μία διόρθωσις· ὁ Σακκελίων 2-ῳ στίχῳ· «βεβηλώσαντα χ ρ ί σ μ α», ὅπερ ἀκατανόητον, ὁ μέντοι κῶδιξ· «βεβηλώσαντα χ ά ρ ι σ μ α καὶ λαβόντα ἀναξίως»). Αἱ ἐπιστολαὶ ιβ′, ιγ′ ἐπίσης εὑρίσκονται ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι, σ. ριη′. Ἡ ιγ′ ὡσαύτως, σ. ρλα′. Διορθώσεις· 1) στίχος 10 Σακκελ. «ἐ ν ό ν τ α μ ε», ὁ κῶδ. «ἐ ν ό ν τ α γ ε».—2) Αὐτόθι, τέλος τῆς ἐπιστολῆς.· «Μήνυσον τὸ ἐκβησόμενον σοῖς ἡμῖν γράμμασιν, ὡς ἂν εὐχυφῶμεν μαθόντες τὰ καθ' ὑ μ ᾶ ς. ͵αφϟγ′». Μετὰ τὸ ὑ μ ᾶ ς, ὁ κῶδιξ προστίθησιν· «Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, φίλη κεφαλή. Τῇ ἐπαύριον τῆς ἱερᾶς Ἀναστάσεως ἐν Τενέδῳ, ͵αφϟγ′» (= 1593). Αἱ ἐπιστολαὶ ιε′, ις′ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ἱεροσολ. κώδικι, σ. ρλδ′, ρξγ′. Ἐν τῇ ις′ στίχος 10 γράφεται· «ὅπερ ⟨κ α ὶ ἔ δ ε ι ξ ε ν⟩» μετὰ ὑποσημειώσεως τοῦ Σακκελίωνος· «οὕτως ἀναπληροῦν ἔκρινα τὸ ἐν τῷ χειρογράφῳ χάσμα». Ὁ κῶδιξ οὐδὲν ἐνέχει χάσμα, ἁπλῶς δὲ οὕτως ὁ Πηγᾶς συνέταξε τὴν φράσιν, ἀποτεινόμενος Ἱερεμίᾳ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ· (Λαυρέντιος ὁ ἐπίσκοπος Σινᾶ, ὁ σκανδαλοποιός) «πρὶν ἰδεῖν τὸ γράμμα τῆς σῆς Παναγιότητος, ὅπερ ἔγραφες πρὸς τὸν

παναγιώτατον, ὅπερ ἀπέστειλεν αὐτῷ ὁ ῥηθεὶς ἁγιώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων» (Σωφρόνιος ὁ δ').—Ἐπιστολαὶ ιη', ιθ' (κῶδ. σ. ρλη', ροβ'—ροδ'). Ἐν τῇ ιθ', 1-ῳ στίχῳ τῆς σελ. 59 ὁ Σακκελίων γράφει· «τῶν ὅσους ἀφορᾷ διαφερόντως ταῖς τῆς ὀρθοδοξίας ἀκτῖσιν ὑπερλάμποντας», ὁ δὲ ἱεροσολυμιτικὸς κῶδιξ οὕτως· «τῶν ὅσους ὁ ἥλιος ἐφορᾷ ταῖς τῆς ὀρθοδοξίας ἀκτῖσιν» || Σελ. 59, στ. 7 ἡμῶν] γράψον· ὑμᾶς || στ. 10 φροντίδων ἐσμὸς] κατὰ τὸν κώδικα· «φροντίδων ὁ ἐσμός» || στ. 32 Σακκελ. «πλούτου [ἴσως καὶ πλούτου]»] διορθωτέον οὕτω· πλούτου ⟨μ ὲ ν⟩ καταφρονήσασα, φρόνημα δ ὲ ἀντιμεταλαβοῦσα». || Σελ. 60 τέλος κατὰ τὸν Σακκελ. «Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν»] ὁ κῶδιξ μετὰ τὸ «Ἀμήν» ἔχει ταῦτα· «κα' Σεπτεμβρίου ͵ζρδ', ͵αφϟε' (1595). Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ζρδ'».—Σελ. 62-69, ἐπιστολὰς 22, 23, 24, σ. σιγ'-σιδ' τοῦ Ἱεροσολ. κώδικος, Εὐγενίᾳ μοναχῇ, ἐξέδωκεν ὁ Σακκελίων ἐξ ἑτέρου κώδικος, τοῦ Πατμιακοῦ, ὅστις λήγει εἰς τὸ *αἰχμαλώτων*· ἐν δὲ τῷ Ἱεροσολυμιτικῷ κώδικι ἡ τοῦ Μελετίου Πηγᾶ ἐπιστολὴ πέρας ἔχει οὕτω· «Μηδεὶς δὲ τολμησάτω ἐν ἐπιτιμίῳ ξενῶσαι αὐτὴν (=τὴν διαθήκην τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ) τῆς μονῆς, ἢ μήπου, ὡς ἔφην, ἀνάγκη τύχοι πτωχῶν ἢ αἰχμαλώτων. Ὁ δὲ Κύριος εἴη μεθ' ἡμῶν. λ^ῃ Αὐγούστου ͵ζρδ'+» (1595). —Ἕπεται (ἀρ. 25) συγγραφὴ τοῦ Μελετίου «Θρῆνος εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην Ἱερεμίαν».

κ') Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος. 1863, τ. 1, σ. 47-48. «Βιβλιογραφία. Ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ σῴζεται χειρόγραφον περιέχον τὰς ἐπιστολὰς Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, 319 τὸν ἀρίθμόν, ἐκ σελίδων 305, εἰς φύλλον μήκους 0,31 καὶ πλάτους 0,20, ἐκ χάρτου, ἀντιγραφὲν τῷ 1840 ἐξ ἑτέρου χειρογράφου γεγραμμένου τῷ 1801 ὑπὸ Θεοφίλου Λιβύης τοῦ Πατμίου, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἐν τέλει τοῦ Χαλκηνοῦ κώδικος ἀπαντωμένης σημειώσεως». Περὶ τοῦ κώδικος τοῦ Θεοφίλου Λιβύης ἴδε σ. 502. Ἐκ τοῦ ἐν Χάλκῃ κώδικος ἐξεδόθησαν αἱ ἑξῆς ἐπιστολαί. 1) Ἐλ-

λην. Φιλ. Σύλλ. τ. 1, σ. 47-48. «Κυρίλλῳ ἱερομονάχῳ τῷ Λουκάρει». Ἀρχ. «Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω· (πρβλ. Ἰλ. Υ, 198) τοῦτο λέγειν ἐμέ σοι προσήκει, μὴ πειθομένῳ τοῖς παρ' ἡμῖν λεγομένοις». Τέλος· «Ὁ θρόνος οὐ ζητεῖ τι τῶν σῶν, ἀλλὰ σέ. ,ζρβ'» (1593—1594).—2) «Κυρίλλῳ τῷ Λουκάρει». Ἀρχ. «Μὴ νόμιζε, Κύριλλε, τὰς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων περιπετείας συμβαίνειν ἐκ ταὐτομάτου» κτλ. Τέλος· «Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, τίμιον τέκνον, καὶ τήρει σεαυτὸν ἐν σωφροσύνῃ καὶ ἁγνείᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ. Βίβλους καὶ παρ' ἡμᾶς παράπεμπε καὶ λατίνους καὶ ἑλληνικὰς καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν σοφίας». — 3) «Τοῖς κατὰ τὴν Δύσιν πᾶσαν ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, ἀνδράσι τε καὶ γυναιξίν, ἀξίας τε καὶ τάξεως πάσης, υἱοῖς ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς». Ἀρχ. «Πᾶσαν ἀπαιτούμεθα διὰ τῶν ἀποστολικῶν πρὸς τοὺς ἡγουμένους ἡμῶν ὑπακοὴν» κτλ. Τέλος· «Μὴ τῶν πατέρων ἐκείνων ἀναχωρῶμεν, μεθ' ὧν ἐλπίζομεν τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας ἀξιωθῆναι, Θεοῦ φιλανθρωπίᾳ καὶ χάριτι, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν». — 4) σ. 522-43. «Γαβριὴλ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Ἠσθένουν καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, ἡνίκα τὸ σὸν τίμιον ἔλαβον γράμμα, τὰς ἱερὰς μηνύον ψήφους» κτλ. Τέλος· «Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ· ἐρεύνησον περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν βιβλίων τε καὶ ἱερῶν λειψάνων. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ζρδ' (1596), Σκιρροφοριῶνος ιβ' (12 Μαΐου)».— Τρεῖς ἐπιστολαὶ ἐν «Πρωΐᾳ» Γεδεόνος. α) «Γαβριὴλ τῷ πανιερωτάτῳ Φιλαδελφείας». Ἀρχ. «Πέτρος ἐγὼ τῷ τῆς πίστεως». Ἐν Αἰγύπτῳ, Σκιρροφοριῶνος δ' ἱσταμένου (4 Μαΐου) ,αφϟα' (1591). — β') «Μαξίμῳ Μαργουνίῳ τῷ θεοφιλεστάτῳ Κυθήρων», 1591. Ἀρχ. «Ξένον τινὰ τρόπον». — γ') «Ἀλοϋζίῳ τῷ Λολίνῳ ἐν Ἑνετῶν πατρικίοις λαμπροτάτῳ». Ἀρχ. «Τῶν σῶν ἀπεκλαύσαμεν».

λ') Ὁ Ματθαῖος Π α ρ α ν ί κ α ς (Ὁ ἐν Κ/πολει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος. 1879, τ. 12, σ. 147—155) ἐξέδωκεν ἑπτὰ ἐπιστολὰς ἐκ τοῦ 10-ου κώδικος τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τὰς ἑξῆς (ἴδε ἀνωτέρω σ. 503)· 1) «Θεοδώρῳ βασιλεῖ Μοσχόβου». Ἀρχ. «Κοινόν σε κατέστησεν

ὀφθαλμὸν τῆς οἰκουμένης ὁ παμβασιλεὺς Θεός, κράτιστε βασιλεῦ, ἥλιόν τινα λογικὸν» κτλ. Τέλος· «Διαφυλάττειε καὶ τὴν σὴν βασιλείαν ἀκατάλυτον, ἀμάραντον, διαιωνίζουσαν ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν, ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια (Ὠσηέ, ι', 1. «Ἄμπελος εὐκληματοῦσα». Ὠσηέ, ιδ', 6 «ὡς ἐλαία κατάκαρπος»· πρβλ. ψαλμ. να', 46). Ἀμήν. κα'. Ἑκατομβαιῶνος (Ἰουνίου) 1593».—2) «Τῷ κρατίστῳ βασιλεῖ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Τὸν ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον». Τέλος· «ἣν ὁ Κύριος διαφυλάττειεν ἀμάραντον. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Ἀπριλίου ͵ζρε'» (1597). Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὑρίσκεται καὶ παρὰ W. *Regel*, Analecta byzantino-russica, σ. 108-110.—3) «Τῷ Κνέζῃ Βασιλείῳ, αὐθέντῃ καὶ δεσπότῃ Ὀστροβίας, ἀρχηγῷ Λιθουανίας καὶ Κυεβίας» κτλ. Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν εὔχεται πᾶσιν ἡμῖν ὁτιοῦν καὶ σωτήριον». Τέλος· «Ἔρρωσθε ἐν Κυρίῳ, ψυχαὶ φίλαι καὶ Θεῷ τίμιαι. Ἀπριλίου δ', ͵ζρε' (1597). Ἐν Κων/πόλει». — 4) «Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ αὐθέντῃ Μιχαὴλ βοεβόδᾳ». Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν εὔχεται καὶ εὐλογεῖ τὴν σὴν αὐθεντίαν». Τέλος· «καὶ οἱ φυλάσσοντες αὐτὴν παρὰ Θεοῦ φυλαχθήσονται, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος μετὰ τῆς σῆς αὐθεντίας, υἱὲ ποθεινότατε. Ἀμήν. Μαΐου 23 ͵ζρε'» (1597). — 5) «Μιχαὴλ βοεβόδᾳ». Ἀρχ. «Ἔγραφες ἡμῖν, πῶς ἠδίκησε τοὺς ἀνθρώπους δὶς ἐν καιρῷ εἰρήνης ὁ Μπασᾶς ὁ εὑρισκόμενος ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῖς». Τέλος· «ἵνα καὶ ἡμεῖς ἔχωμεν εἰρήνην ἐν τῇ σκέπῃ τοῦ πολυχρονημένου βασιλέως καὶ τοῦ ὑψηλοτάτου βεζύρη, ὡς ἡμᾶς ἀγαπᾷ ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Αὐγούστου 5 ͵ζρε'» (1597). — 6) «Ἱερεμίᾳ τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ἐκλαμπροτάτῳ ἡγεμόνι Μολδοβλαχίας». Ἀρχ. «Ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς αὐθεντίας ἐγνώρισα σαφέστατα τὴν λαμπρὰν γνώμην τῆς σῆς λαμπρότητος πρὸς ἡμᾶς». Τέλος· «παρακαλοῦμεν δὲ τὸν Κύριον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς διαφυλάττειν τὴν σὴν αὐθεντίαν ἐν ὑγείᾳ, εὐημερίᾳ, εἰρήνῃ, γαλήνῃ καὶ σωτηρίᾳ ψυχῆς, σκεπομένην τῇ θείᾳ χάριτι. Ἀμήν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 14 Ἰουνίου ͵ζρε'» (1597).—7) «Πέτρῳ βοεβόδᾳ», ἀχρονολόγητος. Ἀρχ. «Ἐνετύχομεν τοῖς γράμμασι τοῦ εὐσεβεστάτου σου κράτους, μεγαλοπρε-

πέστατε Πέτρε». Τέλος· Ἐρρώσθω τὸ εὐσεβέστατόν σου κράτος».

μ') Συστατικαὶ δύο ἐπιστολαὶ διὰ περιηγητὰς Βόρελλον καὶ Οὐάρδεν ἐξεδόθησαν ἐν «Πανδώρᾳ» 1857, η', σ. 305-306.

ν') *Ἱερόθεος Φλωρίδης*, Νικηφόρος χαρτοφύλαξ (Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, 1882, τ. 4, σ. 420-421), ἐκ τοῦ Πατμιακοῦ κώδικος 396 (ἴδε ἄνωτ. σ. 501) ἐξέδωκε τρεῖς ἐπιστολάς. α') «Νικηφόρῳ ἱερομονάχῳ τῷ χαρτοφύλακι». Ἀρχ. «Δεδέγμεθά σου, φίλον τέκνον, τὰς ἐπὶ τῇ φθασάσῃ παραιτήσεις σιωπῇ φιλανθρώπως οὕτως» κτλ. Τέλος· «τὰς δὲ διαθήκας ἀμφοτέρας κρατεῖν παρὰ πᾶσι τό τε δίκαιον καὶ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ. Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ».—β') «Νικηφόρῳ ἱερομονάχῳ». Ἀρχ. «Ῥοπήν τινα ἐπὶ τὰ βέλτιστα καὶ οὐ τὴν τυχοῦσαν ῥοπὴν ἐσχηκέναι τὰ καθ' ἡμᾶς ταῖς ἡμετέραις ὑποθήκαις καὶ παραινέσεσι μηνύεις». Τέλος· «Τυχόν τινα, ἐξ ὧν παρακατέχομεν ἢ παρακατατιθέμεθα, Κύριος Σαβαὼθ ἐξαναστήσοι πάλιν, καὶ εἰ μὴ εἰς κτίσιν, ἀλλά γε εἰς ἀνάκτησιν τῆς ἑαυτοῦ Ἐκκλησίας, Βεσελεήλ. Ἔρρωσο. ,αφϞζ'» (1597).— γ') «Νικηφόρῳ». Ἀρχ. «Προσειπεῖν σε οὐκ ἀγνοῶν, πῶς σε προσείπω οὐ γινώσκω». Τέλος· «Γνώσῃ γὰρ τῆς κατὰ Θεὸν ἀγάπης τὸ εἰλικρινές, τοῦτο μὲν καὶ πρὸς ἄλλους ἅπαντας, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην. Ἔρρωσο. ,αφϞγ'» (1593).

ξ') W. Regel, Analecta Byzantino-russica, σ. 92-115. Ἐπιστολαὶ Μελετίου τοῦ Πηγᾶ 15.—α') Κῶδ. Ἱεροσολυμ. 524, σ. 73-74. «Θεοδώρῳ τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ βασιλεῖ Μοσχόβου καὶ αὐτοκράτορι πάσης Ῥωσίας, νικητῇ τροπαιούχῳ, ἀεὶ αὐγούστῳ, υἱῷ καὶ δεσπότῃ ποθεινοτάτῳ ἐν Κυρίῳ χάριν». Ἀρχ. «+ Χειμάζεται καθάπερ καὶ κεχείμασται πολυτρόπως ἡ ἐκκλησία». 12 Σεπτεμβρίου 1593. — β') σ. 74-77. «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «+ Ἡμεῖς, εὐσεβέστατε βασιλεῦ, καὶ πρὶν κατασταθῆναι παρὰ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἐν τούτῳ τῷ ἀποστολικῷ θρόνου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου» κτλ. 1592. — γ') σ. 85-88. «Ἰὼβ πατριάρχῃ Μοσκόβου καὶ πάσης Ῥωσίας καὶ τῶν ὑπερβορείων μερῶν». 1593. Πρώτη ἔκδοσις· *Κ. Ν. Σάθα*, Βιογραφικὸν σχεδίασμα περὶ τοῦ πατριάρχου Ἱε-

ρεμίου β'. Ἐν Ἀθήναις, σ. 92-93. — δ') σ. 88-91. «Τῷ Θεοδώρῳ βασιλεῖ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Θειοτέραν τινὰ θεοῦ σε εἰκόνα τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα εὖ ἔγνωμεν, κράτιστε Θεόδωρε, τοῦ πρωτοτύπου γνησίως τὸ ἀρχέτυπον κάλλος δι' ὧν πράττεις καὶ ἐν οἷς βασιλεύεις διασώζοντα». 1593. Πρώτη ἔκδοσις· *Σάθα,* Βιογρ. σχεδίασμα κτλ., σ. 94-97. — ε') σ. 92. «Τῷ Παρίσῃ ὑπάτῳ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἔγραψε πρὸς ἡμᾶς αἰτῶν καὶ παρ' ἡμῶν καὶ γνώμην καὶ γράμματα». 1593. — ς') σ. 92-93. «Μελέτιος ἐλέῳ Θεοῦ τῷ εὐλαβεστάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ ἄρχοντι κυρίῳ Ἀνδρέᾳ υἱῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ χάριν, ἔλεος καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ μετριότης ἡμῶν εὔχεται καὶ εὐλογεῖ τὴν σὴν λαμπρότητα» κτλ. Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ͵ζρα' (1593), κθ^η Ἀπριλίου.—ζ') σ. 93-94. «Εἰρήνῃ τῇ βασιλίσσῃ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Πᾶσαν ἡγούμεθα χαράν, ὅταν τὰς σὰς θεαρέστους πράξεις παρὰ τῶν αὐτόθεν ὡς ἡμᾶς ἐρχομένων μανθάνωμεν». Ἐν Κωνσταντινουπόλει, κθ' Ἀπριλίου 1593». *Σάθα,* Βιογραφ. σχεδίασμα κτλ., σ. 97-98. — η') σ. 103-105. «Θεοδώρῳ βασιλεῖ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Κοινόν σε κατέστησεν ὀφθαλμὸν τῆς οἰκουμένης ὁ βασιλεὺς Θεός, κράτιστε βασιλεῦ, ἥλιόν τινα λογικὸν οὐκ ἀκτῖσι φωτὸς τὴν οἰκουμένην αὐγάζοντα, ἀλλὰ φιλανθρώπου (Regel φιλάνθρωπον) προνοίας πυρσοῖς ζωογονοῦντα καὶ θάλποντα». Σελ. 105, στ. 19 τὸν αἰτοῦντα ταῦτα] ὁ Ἱεροσολ. κῶδιξ· «αἰτοῦντά σε ταῦτα». κα' Ἑκατομβαιῶνος (21 Ἰουλίου) 1593.— θ') σ. 146-148. «Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ θεοστέπτῳ ἁγίῳ βασιλεῖ καὶ αὐτοκράτορι, νικητῇ, τροπαιούχῳ, ἀεὶ αὐγούστῳ Θεοδώρῳ βίτζῃ Ἰωάννου, μεγάλῳ βασιλεῖ πάσης Ῥωσίας» κτλ. ϟργ' (1594—5). — ι') (*Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως,* Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων, σ. 86. Κῶδιξ 10, 89. *Μ. Παρανίκας,* Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικὸς Φιλ. Σύλλογος, τ. 12, σ. 147). «Τῷ κρατίστῳ βασιλεῖ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Τὸν ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον, τὸν ἐν ἀληθείᾳ πιστευόμενόν τε καὶ προσκυνούμενον». Τέλος· «Ποίησον ἔλεος, βασιλεῦ κράτιστε, εἰς μνημόσυνον τοῦ μακα-

ρίου πατρός σου καὶ τῆς μακαρίας θυγατρός σου Θεοδοσίας χαρίσας ταῖς ὁσίαις ἐκείναις ψυχαῖς τὸν ὁσιώτατον ἐμὸν υἱόν, καὶ ἕξεις εὐχέτας ἀκαμάτους πάντας ἡμᾶς· ἀλλὰ πέμψον ἀξίως τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἣν ὁ Κύριος διαφυλάττειεν ἀμάραντον. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 5 Ἀπριλίου ͵ζρε'» (1597).—ια') σ. 283-4. «Τῷ αὐτῷ βασιλεῖ». Ἀρχ. «Περὶ μὲν ἄλλων ὑποθέσεων, κράτιστε βασιλεύς, γράψομεν σὺν Θεῷ ἁγίῳ» κτλ. Σελ. 111, στ. 1 ἐπτώχευε] κατὰ τὸν Ἱεροσολ. κώδικα 524 ἐπτώχυνε. Τέλος· «Ὁ Κύριος διαφυλάττειέ σου καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν εὐσεβεστάτην Αὐγοῦσταν Εἰρήνην ἀχωρίστους καὶ ἀξιώσῃ τέκνων καὶ τέκνων τέκνων, τῆς βασιλείας διαδόχους καὶ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς, φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ιζ' Μαΐου ͵ζρε'» (1597).—ιβ') σ. 284-5. «Τῷ λαμπροτάτῳ καὶ ὑπερφυεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ ἄρχοντι κῦρι Παρίσῃ, ὑπάτῳ τῆς ὀρθοδοξοτάτης βασιλείας Μοσχόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, υἱῷ ἐν Κυρίῳ περιποθήτῳ, χάριν, ἔλεος καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ Κυρίου». Ἀρχ. «Παρακαλοῦμεν τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἵνα δέξηται τὸν ἡμέτερον ὁσιώτατον ἀναγνώστην Ἰωάσαφ» κτλ. — ιγ') σ. 285-7. «Τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ καὶ φρονιμωτάτῳ καὶ θεοφιλεῖ ἄρχοντι κῦρι Βασιλείῳ τῷ ἐπὶ τοῦ ταμείου τῆς ὀρθοδοξοτάτης βασιλείας Μοσχόβου, υἱῷ ἐν Κυρίῳ πάνυ ἠγαπημένῳ, χάριν, ἔλεος καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ». Ἀρχ. «Παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἀναγνώστου Ἰωάσαφ ἐμάθαμεν περὶ τοῦ ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου» κτλ. Τέλος· «Ἐλεύσομαι γὰρ πάντως εὐθύς, ὡς ποιήσομεν, ὡς ἠρξάμεθα, τὴν ἀγάπην τοῦ μεγάλου αὐθέντου μετὰ τοῦ Μιχαὴλ βοϊβόδα, ἔλθω μετὰ ἀγαλλιάσεως ψυχῆς καὶ περισσοτέρας χαρᾶς, ἔχων ὑμᾶς ὡς υἱοὺς ὑπηκόους, καθὼς καὶ πρέπει τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιεικείᾳ, οὓς ὁ Κύριος διαφυλάττειεν ἀτρώτους παντὸς κακοῦ ἕως τέλους. Ἀμήν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει Μαΐου 17 ἔτ. 1597». — ιδ') «Τῷ βασιλεῖ Μοσχόβου». Ἀρχ. «Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ θεοστέπτῳ μεγάλῳ βασιλεῖ» κτλ. (ἀχρονολόγητος). — ιε') «Θεοδώρῳ τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ Μοσχόβου βασιλεῖ» κτλ. Ἀρχ. «Νόμος κεῖται παρὰ Πέρσαις, κράτιστε βασιλεῦ

καὶ αὐτοκράτωρ Θεόδωρε». Τέλος· «Ἐρρώσθω ἐν κυρίῳ τὸ θεῖόν σου κράτος. Σκιροφοριῶνος ι', ἔτει σωτηρίῳ ,αφπγ' (1583?), ἐξ Αἰγύπτου».

π') *Emile Legrand*, Lettres de Mélétius Pigas antérieures à sa promotion au patriarcat, publiées d'après les minutes autographes». Paris 1902. (Bibliothèque Grecque vulgaire, t. IX). Εὑρίσκονται ἐνταῦθα (σελ. 1-138) ἐν συνόλῳ 97 ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιγράμματα γεγραμμένα ἑλληνιστί, λατινιστὶ καὶ ἰταλιστὶ πρὸς διαφόρους ἄνδρας συγχρόνους πνευματικούς τε καὶ λαϊκοὺς (ἡ ὑπ' ἀρ. 50 ἐπιστολὴ «Μαργαρίτῃ τῇ ὑψηλοτάτῃ αὐγούστῃ τῇ βασιλίσσῃ Ναβάρας») μεταξὺ ἐτῶν 1580 καὶ 1587. Μετὰ δὲ τὴν 97-ην ἐπιστολὴν (σελ. 138-155) εὑρίσκεται «Τόμος Ἀλεξανδρινὸς περὶ τοῦ Πασχαλίου. Τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πάπα Ἀλεξανδρείας κυροῦ Μελετίου περὶ τοῦ Πάσχα». Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πονήματος Θεόφιλος ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐσημείωσεν ἰδιοχείρως ταῦτα· «Θαυμάζειν μοι ἔπεισι πῶς ὁ σοφώτατος οὗτος πατριάρχης ἀπεσιώπησε τὸ πάσης μαρτυρίας ἐπέκεινα πανάγιον φῶς, ὅπερ δηλ(αδὴ) ἀναδίδοται ἐτησίως, κατὰ τὴν τοῦ μεγάλου σαββάτου ἡμέραν, ἄνωθεν τοῦ ζωοδόχου τάφου ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰ μή που τυχὸν τότε οὐκ ἦν, εἰ (sic) διέφυγε τὴν τούτου μνήμην. ✝ Α. Θ.»

Ἐν τῷ Ἱεροσ. κώδικι 524 ὑπάρχουσιν ἔτι αἱ ἑπόμεναι ἐπιστολαί. 1) Σελ. 513. «Μιχαὴλ τῷ Σάμῃ». Ἀρχ. «Τέκνον τίμιον». Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κγ' Αὐγούστου ,ζρη' (1600). — 2) Σελ. 513. «Διογένει τῷ ῥήτορι». Ἀρχ. «Ὠδινόν σου τῇ λογιότητι».—3) Σελ. 513. «Ἀθανασίῳ καθηγουμένῳ τοῦ Γδορνέτου». Ἀρχ. «Ἄρας ἡμᾶς εἰς ὕψος». Τέλος· «Ἐν Ἀλεξάνδρου ια' Σεπτεμβρίου ,ζρθ'» (1601). — 4) Σελ. 515. «Τοῖς ἐν Ῥεθύμνῃ». — 5) Σελ. 516. «Τοῖς ἐν Πάτμῳ». Ἀρχ. «✝Παρ' ὑμῖν ὄντες ἤδη». ιζ' Ὀκτωβρίου ,ζρθ'.—6) Σελ. 517. «Τῷ μεγάλῳ ῥήτορι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Ἅγιε ῥήτωρ ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητὲ ἐν εἰρήνῃ σοι». — 7) Σελ. 517. «Τοῖς ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξοις». Ἀρχ. «✝ Ὑποδοχῆς καὶ φιλοτιμίας ἁπάσης». — 8)

Σελ. 518. «Τοῖς ἐν Καστελλοροίζῳ». Ἀρχ. «✝Ζητηθέντες πάλιν περὶ τῆς ὑποθέσεως». Τέλος· «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ͵ζρθ', κγ' Ὀκτωβρίου».—9) Σελ. 518. «Κρησί». Ἀρχ. «✝Τιμιώτατα τέκνα». ζρθ', κς' Ὀκτωβρίου. — 10) Σελ. 519. «Εὐσταθίῳ ἱερεῖ τῷ ψηφιστῇ καὶ τῷ ἀδελφῷ Γεωργίῳ Σοιρίᾳ». Ἀρχ. «✝ Καθὼς εὐχαριστοῦμεν τῷ Κυρίῳ». κς' Ὀκτωβρίου ͵ζρθ'.—11) Σελ. 519. «Θωμᾷ Ῥεσνέρῳ Πολόνῳ». Ἀρχ. «✝ Σοῦ μεν ἐπαινεῖν τὸ ἐπιεικές». Πυανεψιῶνος ζ' ἱσταμένου (Ὀκτωβρίου 7) ͵ζρθ'.—12) Σελ. 520. «Διονυσίῳ μητροπολίτῃ Ἡρακλείας». Ἀρχ. «Αἴνιγμά σου κατεφάνη». — «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ͵ζρθ', κα' Ὀκτωβρίου». — 13) Σελ. 520. «Γαβριὴλ τῷ Φιλαδελφείας μητροπολίτῃ». Ἀρχ. «Δίκαιος ἦν».—«Ἐν Αἰγύπτῳ ͵ζρθ', γ' φθίνοντος Θαργηλιῶνος (28 Ἀπριλίου).—14) Ἀκέφαλος· «μογήσαντες, δέσποτα, καὶ πολλοὺς ἤδη πόνους ἐξηντληκότες». Τέλος· «Ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, Ὀκτωβρίου ιε', ͵ζπθ' (1580). Ἐν Κυρίῳ υἱὸς Μελέτιος».—15) Σελ. 521. «Κωνσταντίνῳ ἱερεῖ σὺν τοῖς προσγενέσι καὶ φίλοις». Ἀρχ. «Ἦκε μὲν καὶ ὑμέτερον».—«͵ζρθ' (1601), Ἀπριλίου κη'».—16) Σελ. 521. «Ματθαίῳ Χαλκεοπούλῳ». Ἀρχ. «✝Ἥσθην ἀλλὰ πῶς οἴει»;—«͵ζρθ', β' φθίνοντος Σκιρροφοριῶνος (30 Μαΐου). — 17) Σελ. 525. «Γεωργίῳ τῷ Μουρμούρῃ». Ἀρχ. «✝ Πρεσβεύσασι πρὸς ἡμᾶς».—«Ἐν Αἰγύπτῳ γ' ἱσταμένου Βοηδρομιῶνος (3 Αὐγούστου) ͵ζρθ'». — 18) Σελ. 525. «Τοῖς πατράσι». Ἀρχ. «✝ Τοῖς ἐν Γδορνέτῳ εὐαγεῖ μοναστηρίῳ».—«Ἐν Αἰγύπτῳ ͵ζρθ', γ' ἱσταμένου Βοηδρομιῶνος» (3 Αὐγούστου). — 19) Σελ. 527. «Ἱερεμίᾳ ἱερομονάχῳ τῷ Τζαγκαρέλλῃ». Ἀρχ. «✝Μὴ δυσχεραίνετε».—«͵ζρθ' ἐν Αἰγύπτῳ». — 20) Σελ. 528. «Ἀλεξάνδρῳ ἡγεμόνι Ὀστροβίας». Ἀρχ. «✝Κοινά σου τῇ λαμπρότητι».—«Ἐν Αἰγύπτῳ ͵ζρθ' ιε' Νοεμβρίου».—21) Σελ. 528. «Τοῖς ἁπανταχοῦ». ͵ζρθ', Ἀπριλίου ιγ'.—22) Σελ. 526. «Τῷ Κύπρου ἀρχιεπισκόπῳ». Ἀρχ. «✝Πιέρος τις Κύπριος». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ͵ζρθ', κη' Ἀπριλίου». — 23) Σελ. 530. «Τοῖς ἐν Ῥωσίᾳ τῇ Μικρᾷ». Ἀρχ. «✝Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἡγεμόνι». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ͵ζρθ', η' Ἑκατομβαιῶνος (8 Νοεμβρίου). — 24) Σελ. 531. «Ἰωάννῃ Σο-

λομοιρέτζκι». Ἀρχ. «+ Εὐχόμεθά σου ὑγιαίνειν». ,ζρθ'. — 25) Σελ. 531. «Θεοδώρῳ Σκούμῳ βοϊβόδᾳ νοβιγχορόσκι». Ἀρχ. «+Ἡ μετριότης ἡμῶν». Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρθ'.—26) Σελ. 532. «Τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις ἄρχουσι Ἀνδρέᾳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ Ζαγκορόβσκιε, τοῖς ὀρθοδοξοτάτοις καὶ ἐν Κυρίῳ περιποθήτοις υἱέσι». Ἀρχ. «+Πῶς οἴεσθε ἡμᾶς». Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρθ'.—27) Σελ. 533. «Μιχαὴλ Οὐλεβίτζης». Ἀρχ. «+Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν». Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρθ'. — 28) Σελ. 534. «Ἰανηγχόσκῃ Θεοδωρβαγίδᾳ». Ἀρχ. «+ Καὶ τὴν ὑμετέραν τιμιότητα». Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρθ'. — 29) Σελ. 534. «Βουλουτζέμσκι Στολοβίνῃ». Ἀρχ. «+Εὐχόμεθά σου τὴν εὐγένειαν». Ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ ,ζρι' (1602) ἔτους κοσμογονείας, ιγ' Ἀπριλίου». — 30) Σελ. 535. «Τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσι Σουμιλάντζιγε». Ἀρχ. «+Ἓν καὶ τοῦτο». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρθ'» (1601).—31) Σελ. 535. «Σδὰν μποροβίτζκι σταρόστα Ὀστροβίας». Ἀρχ. «+Καὶ πρότερον ἀπεστείλαμεν». ,ζρθ'. — 32) Σελ. 536. «Ἀδὰμ Μπαλαμπάνῳ καὶ τῇ συζύγῳ Μαρίᾳ». Ἀρχ. «Μετὰ τῶν ἐξαιρέτων». Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρθ'. — 33) Σελ. 537. «Στεφανίᾳ τῇ Ἀνδρόβσκᾳ». Ἀρχ. «+ Μανθάνω μετὰ πολλῆς περιχαρίας». ,ζρθ'.—34) Σελ. 538. «Τοῖς ἐν Μπάσκῳ». Ἀρχ. «+Ἐπαινοῦμεν τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρθ'».— 35) Σελ. 539. «Ἡσαΐᾳ». Ἀρχ. «Ποιμένα σε κατέστησεν». ,ζρθ'.— 36) Σελ. 539. «Λουκᾷ μητροπολίτῃ». Ἀρχ. «Ἐνέτυχες οὐκ ἀκαίρως». ,ζρθ'. — 37) Σελ. 540. «Ἰγνατίῳ ἱερεῖ». Ἀρχ. «+Παραιτεῖν σου τὴν λογιότητα». ,ζρθ'.— 38) Σελ. 541. «Βασιλείῳ καθηγουμένῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ». Ἀρχ. «+Ὑπομιμνήσκειν ὑμῖν ἐν Χριστῷ ἀγάπην». —39) Σελ. 541.«Μιχαὴλ ἐπισκόπῳ Πολεμισλένσκι καὶ Σαμβόρσκι». Ἀρχ. «+Πᾶσαν ἡγεῖσθαι φησὶ χαράν». ,ζρθ'.—40) Σελ. 542. «Τοῖς Ῥωγατίνῃ - - -». Ἀρχ. «Ἀγρυπνεῖτε, φησὶν ὁ Σωτήρ». Τέλος· «Ἰουλίου ιγ'. Ἐν Αἰγύπτῳ ,ζρθ'».— 41) Σελ. 543. «Βασιλείῳ σταρόστᾳ Σουράσκι καὶ τῇ συζύγῳ καὶ τῷ υἱῷ». Ἀρχ. «+Πυνθάνομαί σου τὴν τιμίαν». Τέλος· «ς' ἐπὶ δεκάτῃ Μεταγειτνιῶνος».—42) Σελ. 544. «Τοῖς ἁπανταχοῦ». Ἀρχ. «Ἀπαίροντα τῆς Αἰγύπτου». Τέλος· «Ἐν Αἰ-

γύπτῳ ͵ζρθ' Ἰουλίου λα'».—43) Σελ. 545. «Κνέζῃ Βασιλείῳ». Ἀρχ. «+ Ἐξαπεστείλαμεν τὸν ὁσιώτατον». ͵ζρθ'. — 44) Σελ. 545. «Γεδεὼν ἐπισκόπῳ Λεοντοπόλεως». Ἀρχ. «+ Λίαν ἡμᾶς εὐφραίνουσι». ͵ζρθ'. — 45) Σελ. 546. «Γαβριὴλ Θεοδωροβίτζῃ». Ἀρχ. «+Ἀνενδεῶς ἔχειν». Τέλος· «͵ζρθ' ε' Αὐγούστου». — 46) Σελ. 546. «Ἀλεξάνδρῳ κνέζῃ». Ἀρχ. «+ Ἐρχομένων πρὸς ἡμᾶς». Τέλος· «͵ζρθ', ε' Αὐγούστου».—47) Σελ. 547. «Τοῖς ἐν Βηλίνῃ ἀδελφοῖς ὀρθοδόξοις». Ἀρχ. «+ Ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ͵ζρθ', ε' Αὐγούστου». — 48) Σελ. 548. «Τοῖς ἐν Λεοντοπόλει ὀρθοδόξοις ἀδελφοῖς». Ἀρχ. «Περιττὸν ἂν δόξειέ τισι». ͵ζρθ'. — 49) Σελ. 549. «Χλέπᾳ ἄρχοντι». Ἀρχ. + Εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν». Τέλος· «͵ζρζ' (1599), ς' Αὐγούστου».—50) Σελ. 549. «Ἅπασι τοῖς ἐν Λεοντοπόλει ὀρθοδόξοις». Ἀρχ. «Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί». Τέλος· «͵ζρθ' ἐν Αἰγύπτῳ ιζ' Αὐγούστου».—51) Σελ. 551-561. «Γαβριὴλ Φιλαδελφείας μητροπολίτῃ».Ἀρχ. «Οὕτως ἡμᾶς διέθετό σου». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ͵αχα' (1601), ε' φθίνοντος Βοηδρομιῶνος» (5 Αὐγούστου).

Τὸ παρ' ἐμοὶ ἀντίγραφον ἐπιστολῶν Μελετίου τοῦ Πηγᾶ ἐκ τοῦ 524-ου Ἱεροσολ. κώδικος λήγει ἄχρι σελίδος 510, ὁ κῶδιξ ὅμως λήγει μέχρι σελίδος 562. Ὁ καλλιγράφος Μάξιμος ἀρχιδιάκονος ἐν σ. φξβ' (562) συνέταξε τοῦτο· «Τέλος τῶν ἐπιστολῶν Μελετίου τοῦ σοφωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τῶν ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἀξίᾳ ὄντι γραφέντων αὐτῷ. Αὕτη δὲ ἡ ἐπιστολὴ [νοεῖται ἡ ἐν σελ. φνα'-φξα' «Γαβριὴλ Φιλαδελφείας μητροπολίτῃ»] συνεγράφη τῷ σοφωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ ἐκείνῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Μελετίῳ ὀλίγας πρότερον ἡμέρας τῆς ἐν Κῷ αὐτοῦ ἀποβιώσεως, κατεχομένῳ μὲν τῇ ἀσθενείᾳ, οὔπω δὲ κλινοπετῇ τυγχάνοντι· μεθ' ἣν οὐδεμίαν ἄλλην συνεγράψατο, οὐδὲ ὅλως σχεδὸν τῆς γραφίδος ἥψατο. Ἔστι δ' αὕτη οἱονεὶ πασῶν ἡ κορωνίς, ἣ μετὰ πάντων τῶν ἄλλων αὐτῷ συγγραφέντων (συνεγράφη δὲ πλεῖστα ἑλληνιστί τε καὶ λατινιστί· ἦν γὰρ ἑκατέρων τῶν γλωσσῶν ἐς τὸ ἀκρότατον ἐπιστάμενος) πρό τε τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ψῆφον (οὐ γὰρ ἐθάρρει ἑαυτῷ πάντα εἰδέναι) τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἥ φησιν, Ἀνατολικῇ

Ἐκκλησίᾳ παρατίθησι τὴν ἣν ἐπεθύμει ἀεὶ ἀνάλυσιν αὐτοῦ, ὡς ἂν Χριστῷ συγγένοιτο, προεγνωκώς. Ἐπατριάρχευσεν οὖν δέκατον καὶ μικρόν τι πρὸς ἔτος. Ἔζησε δὲ τὸν ἅπαντα αὐτοῦ βίον πεντήκοντα δύο ἔτη. Ἐκοιμήθη δὲ ιγ' Σεπτεμβρίου, συνόντος κἀμοῦ αὐτῷ τέως, ὅστις συνῆν τεσσαρακαιδέκατον αὐτῷ ἔτος μέχρι τελευτῆς· ἀφ' οὗ καὶ ἐχειροτονήθην ἀναγνώστης τε καὶ ἱεροδιάκονος καὶ τῆς τῶν ἀρχιδιακόνων τάξεως ἠξιώθην, ἐν ᾗ τό γε νῦν Θεοῦ χάριτι τυγχάνω γε ὤν, πρότερον μαθητευθεὶς αὐτῷ ἀπὸ τῆς τῶν στοιχείων ἀρχῆς· ἡνίκα δ' ἔμελλον καὶ μείζονος ἀπολαῦσαι πρὸς αὐτοῦ τῆς παιδείας, κατελείφθην ὀρφανὸς πάντων στερηθεὶς ὑφ' ἕν. Μάξιμος ἀρχιδιάκονος Ἀλεξανδρείας».

Μετὰ τὸ σημείωμα τοῦτο τοῦ Μαξίμου ἀρχιδιακόνου ἐν τῷ κώδικι ἕπονται τρεῖς ἐπιστολαί, αἵτινες ὑπάρχουσιν καὶ ἐν Κ/πόλει ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου (ἴδε Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων, σ. 76-130).—1) Φ. 72^β^= Ἱεροσολ. κώδ. 524 σ. 562. «Θεοδοσίῳ ἱερομονάχῳ», ἐξ Αἰγύπτου 1585. Ἀρχ. «Εὐδαιμονίζω σε τῆς σπουδῆς». Καταλόγου σ. 85.—2) Φ. 69^α^, Ἱερ. κώδ. σ. 564. «Κωνσταντίνῳ Κορνιακτῷ». Ἀρχ. «Πατέρων εὐσεβῶν». Τέλος· «Μουνυχιῶνος ε' (5 Μαρτίου) ἔτει σωτηρίῳ ‚αφπζ'» (1587). Καταλόγου σ. 85.— 3) Φ. 84^α^, Ἱεροσολ. κώδ. σ. 564. Καταλόγου σ. 86. «Πέτρῳ βοϊβόδα». Ἀρχ. «Ἐνετύχομεν τοῖς γράμμασι τοῦ εὐσεβεστάτου σου κράτους».

---

## ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

---

Σελ. 22, κῶδ. 11 δεκάτης (οὐχὶ 11-ης) ἑκατ., ἀριθ. 3. «Τοῦ αὐτοῦ (Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου) λόγος εἰς τὴν Πεντηκοστήν»]. Ἐντεῦθεν ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀπέκοψε δύο φύλλα. Ἴδε Отчетъ Имп. Публ. Библіотеки за 1883 г., σ. 131, ἀρ. 331.

Σελ. 22-23, κῶδ. 12. Μεμβράνινον Εὐαγγέλιον τῆς 12-ης (οὐχὶ 11-ης) ἑκατ.]. Ἐντεῦθεν ὁ Πορφύριος ἀπέκοψεν ἓν φυλλον (Отчетъ, σ. 127,48), εὑρισκόμενον ἐν τῇ Αὐτοκρ. Δημ. Βιβλιοθήκῃ, ἀρ. 336.

Σελ. 34, κῶδ. 12,18, φ. $354^{β}$-$361^{β}$. «Μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων μαρτυρησάντων ἐν Κρήτῃ, μητροπόλει Γορτύνης, Θεόδουλος (οὐχὶ δὲ Θεόδωρος), Σατουρνῖλος, Εὔπορος, Γελάσιος, Εὐνικιανὸς καὶ λοιποί»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. η' καὶ 224-237. Τόμ. 5, σ. 399-400.

Σελ. 38, κῶδ. 23. Εὐαγγέλιον τῆς 11-ης ἑκατ.]. Δύο φύλλα ἐντεῦθεν ἔκοψεν ὁ Πορφύριος (Отчетъ, σ. 126—7, ἀρ. 304).

Σελ. 55, στίχος 5, φ. 203] διόρθου εἰς 209.

Σελ. 55, κῶδ. 27,40, φ. $237^{α}$-$238^{α}$. «(Ἱερωνύμου καὶ Σωφρονίου) βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος»] Ἀνάλεκτα, τ. 5, σ. 82-136.

Σελ. 55, κῶδ. 27,41. «Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως»] ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ *Elie Batareikh*, Oriens Christianus. Romae 1904, τ. 4, σ. 279-307. Πρβλ. *Th. Nissen*, Der Jerusalemer Text der Aberkios Vita (Byzant. Zeitschrift, 1908, τ. 17, σ. 70-74).

Σελ. 62, κῶδ. 30,16. «Διήγησις καὶ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου τοῦ πανσέπτου οἴκου τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν ταῖς Χώναις». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν καὶ χαρισμάτων». Ἴδε Narratio de miraculo a Michaele Archangelo Chonis patrato, adjecto Symeonis Metaphrastae de eadem re libello edidit Max. B o n n e t. Analecta Bollandiana, τ. 8, σ. 287-328.

Σελ. 83, κῶδ. 40. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον]. Δύο φύλλα ἐντεῦθεν ἔκοψεν ὁ Πορφύριος. Отчетъ, σ. 126, ἀρ. 303.

Σελ. 112, κῶδ. 64. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον]. Δύο φύλλα ἐντεῦθεν ἔκοψεν ὁ Πορφύριος. Отчетъ, σ. 130, ἀρ. 312.

Σελ. 146, κῶδ. 79,8, φ. $55^{β}$-$59^{α}$. Ἀνώνυμον ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον] Ἀνάλεκτα, τ. 5, σ. 70-73.

Σελ. 169, κῶδ. 94. Ἔσωθεν τῆς α΄ πινακίδος· «ἔτος ,ζρδ΄ [= 1696] ἰνδικτηῶνος διὰ χηρὸς ἐμοῦ — —».

Σελ. 169, κῶδ. 96. Εἰς τὴν κάτω ᾦαν τοῦ φ. 2α· «Βιβλίον τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου».

Σελ. 171, κῶδ. 99 τῆς ἑνδεκάτης ἑκατ.] διόρθου εἰς δωδεκάτης. Πρόσθες· «Ἐν ἔτει 1860 εἶδε τὸν κώδικα ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης».

Σελ. 172, κῶδ. 100, ἐν τρίτῳ στίχῳ «φύλλα σῶζον 166» διόρθου εἰς 165. Μετὰ τὸ πέρας σημείωσις· «κατὰ τὴν σήμερον ἥτις ἐστὶ κδ΄ τοῦ Ἰουλΐου μϊνὸς ἔ — — ἐν τὸ στ΄ θὸρ, βοΐδια μώδ⟨ια⟩ λα΄ εἰσὶ Παλάκι τὰ δὲ θ΄ εἰς τὸ Σηρήδην ἐγεωργήσαμεν βοήδ⟨ια —⟩.

Σελ. 174, κῶδ. 101. Σελίδες λευκαί· φ. 2β, 54α, 86β, 88α, 142β. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου φ. 210β σημείωμα τοιοῦτον· «+ Τοῦτο τὸ τετραβάγγελον ἀφιέρωσεν ὁ ενιερομονάχοις καὶ πνευματικος παπᾶ κῦρ Συμεών, καὶ ἀφΐεροσιν εἰς τὸν Ζωοδόχον Τάφον. εἴ τις ξηζεύσοι (= ἀποξενώσει) αὐτὸ απο τον Ἅγιον Τάφον νὰ ἔχῃ τὸ βάρος τοῦ ἀφορισμοῦ. Ἐν ἔτει ,ζνηῳ (1549—1550), ἰνδικτιῶνος ηης. + Γερμανὸς ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης Ἱεροσολύμων».

Σελ. 175, κῶδ. 103,3, φ. 12-16. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Φωτικῆς ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα»] Ἀνάλεκτα, τ. 5, σ. 74-81.

Σελ. 238, κῶδ. 153, φ. 77-103. «Δίπτυχα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας». α΄) «Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων». β΄) Ὁ κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· «Ὕμνοις γεραίρω τῆς Σιὼν τοὺς ποιμένας»· ἐν δὲ τοῖς τροπαρίοις τριαδικοῖς τε καὶ θεοτοκίοις· «τοῦ ἀναξίου Νείλου»] Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 124-143.

Σελ. 239, γραμμὴ 6, σ. 127 διόρθου εἰς «σ. *126*».

Σελ. 274-5 καὶ σ. 807, κῶδ. 162, 40. «Ἀντωνίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως προτροπὴ εἰς ἐξαγόρευσιν» κτλ. Πρβ. σελ. 807. «Ἀντώνιος ὁ Καυλέας ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως· περὶ

ἐξαγορεύσεως». Τὰ περὶ τοῦ Καυλέα κατεδίκασα ὡς ἀνακριβῆ ἔτει 1905. Ἴδε τὸ ἐμὸν βιβλίον «Ἀντώνιος Στουδίτης καί τινα σύμμικτα». Ἐν Ἱεροσολύμοις 1905, σ. 1-12, καὶ Νέα Σιών, τ. 2, 1905, σ. 807-816 καὶ 833-855. Ἀντώνιος Στουδίτης πατριάρχης ἦν οἰκουμενικὸς καὶ Κ/πόλεως ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ ἔτους 974 μέχρι 980. Αὐτὸν ἐγκωμιάζει Λέων ὁ Διάκονος. Ἴδε Leonis Diaconi e rec. C. B. Hasii. Bonnae 1828, σ. 164—5. Ἕτερον ἐγκώμιον τοῦ Ἀντωνίου ἀπέστειλέ μοι ὁ μακαρίτης Ἰωάννης Σακκελίων· «Ὁ Θεὸς ὡς καρδιογνώστης ἐπεῖδε τὸν ἄξιον, ὃς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἦν ἀεὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ἀδωρότατος, ταπεινοφροσύνης ἥκων ἐς τὸ ἀκρότατον, σύντροφος ἀκακίᾳ, φίλος ἁπλότητι, χαίρων μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίων μετὰ κλαιόντων, περιώδυνον ἕλκων τὸν βίον, εἰρήνης ἀληθοῦς καὶ θεοφιλοῦς ἑταῖρος, φυλάξας ἐν ἀρχῇ τοσαύτην ἄσκησιν ἀμετάθετον· ἦν δὲ καὶ ἀόργητος, συμπαθής, εὐποιΐᾳ χαίρων, πηγὰς ἐλαίου βλύζων, οἴκτου πέλαγος ἀναχέων, τὰ ἄλλα πάντα ἔχων μετ' ἐπιστήμης». Πρβλ. καὶ Εὐφραίμιον (Ephraemius ex rec. Im. Bekkeri. Bonnae 1840, σ. 403).

Σελ. 293, κῶδ. 179, φ. 79-83. «κς' Ὀκτωβρίου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἀπὸ Θεσσαλονίκης διὰ προστάξεως βασιλικῆς γενομένης εἰσελεύσεως τοῦ περιωνύμου καὶ ἀηττήτου Δημητρίου, τοῦ πρότερον ἐπικειμένου τῇ μυροβρύτῳ σορῷ καὶ σκέποντος ταύτην»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. η' καὶ 238-246. Τόμ. 5, σ. 400-1.

Σελ. 297, κῶδ. 184. Ἰωσὴφ τοῦ μελῳδοῦ κανὼν εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Νικήταν ἐπίσκοπον Χαλκηδόνος] Ἴδε *Ἀ. Παπαδοπούλου - Κεραμέως*, Νικήτας ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος (Ὁ ἐν Κων/πόλει Ἑλληνικὸς Φιλ. Σύλλογος. Τόμος 26, ἔτ. 1896, σ. 34-42). Ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ ἔστιν ἄχρι σήμερον ἄγνωστος. Ἀλλ' αἱ παλαιαὶ ἐκδόσεις τῶν τυπικῶν τῆς Λαύρας τοῦ ὁσίου Σάβα ἐπαναλαμβάνουσι τῇ 28-ῃ Μαΐου τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου ἐπισκόπου Νικήτα Χαλκηδόνος. (Τυπικὸν ἐδιορθώθη ὑπὸ Μάρκου ἱερέως Μαροῦ τοῦ Κρητός. Ἑνετίῃσι 1685, σελ. πα'· «Εἰς τὰς κη' (28 Μαΐου) τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα ἐπισκόπου Χαλκη-

δόνος»). Ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ πραγματείᾳ μου οὐχὶ μόνον Πρόλογον ἔχω, ἀλλ' ἐξέδωκα καὶ τὸν βίον ἀπὸ τοῦ 184-ου κώδικος Σαβαϊτικοῦ.

Σελ. 307, κῶδ. 200, α'. Τετραευαγγέλιον τῆς 14-ης ἑκατ.] Φύλλα τέσσαρα ἐντεῦθεν ἀπέκοψεν ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης. Отчетъ, σ. 145,11, ἀρ. 400. Λουκᾶ ιγ', 13—ιδ', 17. Ἀρχ.⟨καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν⟩ «θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, κτλ. Τέλος· Καὶ ἀπέστειλε τὸν ⟨δοῦλον αὐτοῦ⟩».

Σελ. 309, κῶδ. 203, ἔτους 1634, Ἀποστολοευαγγέλια. Ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀπέκοψεν ἐκ τούτου τοῦ κώδικος φύλλα δύο (Отчетъ, σ. 146,17· «Отрывокъ изъ Евангелія и Апостола (чтеніе апостола безъ начала и Евангелія въ недѣлю 10-ю по Пятидесятницѣ, чтенія Апостола въ субботу 10-й недѣли по Пятидесятницѣ) строчнаго письма 1634 года, въ 5-ю д. л., 2 листа. (Изъ верхней библіотеки лавры Саввы Освященнаго). (Греч. № CCCCVI). Ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἐν τῷ ἀνεκδότῳ τύποις «Καταλόγῳ τῶν ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Δημ. Βιβλιοθήκης» λέγω· «φ. 365. CCCCVI. Отр. изъ Еванг., написаннаго въ Іерусал. въ 1634 г. по Р. Х. Изъ верх. библ. с. Саввы». Αὐτόγραφον Πορφυρίου. Σημεῖον C. Χάρτης. 2 φύλλα. Γρ. 10. Ἐξ Ἀποστολοευαγγελίου. 0,205×0,153. — Κορινθ. 1, γ', 11-16. Ἀρχ. «⟨Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν⟩ κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός». Τέλος· «Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς».—Ματθ. ιδ', 22. «Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προ⟨άγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν⟩.—Πρὸς Ῥωμαίους ιε', 30-31. «Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί... Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ».

Σελ. 331, κῶδ. 221, χάρτινος, ἔτους 1416, φύλλα 415, κείμενον μονόστηλον ἐκ στίχων 30 (0,282×0,185=0,198×0,112). Τέσσαρα φύλλα ἀποκοπέντα ὑπὸ τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένσκη εὑρίσκονται ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Δημοσίᾳ Βιβλιοθήκῃ· ἀλλ' ἐν

τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Βιβλιοθήκης· «ἀριθ. 435. Отчетъ Имп. Публ. Библ. за 1883 г., σ. 150» ὁ ἀριθμὸς 435 ἐστιν ἀνακριβής· καὶ Отчетъ καὶ ὁ μὴ ἐκδεδομένος κατάλογός μου ἀριθμὸν δεικνύουσιν 434-ον. «Отрывокъ изъ постной Тріоди (изъ службы 5-й седмицы Великаго Поста), строчнаго письма 1416 года, въ листъ, 4 листа. Имѣются раскрашенныя заглавныя буквы. (Изъ верхней библіотеки лавры Саввы Освященнаго). (Греч. № CCCCXXXIV). Ἐν τῷ καταλόγῳ μου ἐσημείωσα, ὅτι ἐκ τῶν κοπέντων φύλλων διακρίνονται τὰ ἑξῆς· Ἀρχ. «*καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαι σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.* —Προκείμενον. *Ψαλμὸς πδ'*, ἦχος δ'. «*Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου*». Στίχ. «*Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου*». Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἐστι λείψανον, τὸ τέλος τῆς προφητείας τοῦ προφήτου Ἠσαΐου (λζ' κεφάλαιον, ἀπὸ τοῦ 33 στίχου μέχρι τοῦ 38-ου. Ἴδε Τριῴδιον. Ἐν Βενετίᾳ 1856, σ. 249), μετὰ δὲ τὸ 37-ὸν κεφάλαιον συνενοῦται τὸ 38-ὸν ἀπὸ τοῦ 1 στίχου μέχρι τοῦ 6-ου. Τὸ 2-ον ἀποκοπὲν φύλλον λήγει εἰς τὰ ἑξῆς τῆς προφητείας Ἠσαΐου, ἥτις ἀναγινώσκεται τῇ τρίτῃ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον· «ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς» κτλ. Τριῴδιον σ. 250. Κεφάλ. μ', 18.

Σελ. 339, κῶδ. 224,21, φ. 172β-182α. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου καὶ ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων αὐτοῦ»] Ἀνάλεκτα τ. 5, σ. 28-53.

Σελ. 354, κῶδ. 227, λδ'. Αὐγ. λα' τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου»] Πρόσθες μετ' αὐτό· «λε') φ. 194β. «Αἱ εὐχαὶ τῆς λιτῆς λεγόμεναι εἰς ἀγρυπνίαν».

Σελ. 374, κῶδ. 242,6, φ. 44β-50α. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους ἐπισκόπου»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 252-257, τ. 5, σ. 401-2.

Σελ. 374, κῶδ. 242,9, φ. 91α-103β. «Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ, γενομένου πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς με-

γάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 258-270, τ. 5, σ. 402-4.

Σελ. 374, κῶδ. 242,10, φ. 104α-140α. «Βίος καὶ θαύματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Αὐγάρου»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. ια', 367-400, τ. 5, σ. 408-410. *A. Hergès*, Le monastère des Agaures. Echos d' Orient, τ. 2, σ. 230-238.

Σελ. 375, κῶδ. 242,16, φ. 272α-309α. «Μαρτύριον τῆς ἁγίας Δόμνης καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων»] Ἐντεῦθεν Κλεόπας Κοικυλίδης ἐξέδωκε τοῦτο τὸ μαρτύριον ἐν τῷ «Βίοι τῶν Παλαιστινῶν ἁγίων». Ἐν Ἱεροσολύμοις 1907, σ. 60-82.

Σελ. 392, κῶδ. 261,27, φ. 242α-247β. «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου διήγησίς τις ἐν στίχοις ἰαμβείοις τινῶν θαυμάτων τοῦ θείου Νικολάου, ὧν οὐδαμῶς μέμνηται ὁ Μεταφράστης»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 357-366.

Σελ. 394, κῶδ. 265. Προσθήκη εἰς τὴν περιγραφήν. Μεταξὺ τῶν φύλλων 46 καὶ 47 ὑπάρχει χάσμα. Φ. 3α. Μαξίμου ὁμολογητοῦ «Λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν». Ἀρχ. «Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων, παρακαλῶ σε, πάτερ, εἰπεῖν μοι, τίς ὁ σκοπὸς τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως».—Φ. 33α. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «Λόγος περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι καὶ ἑρμηνεία τῆς προσευχῆς». Ἀρχ. «Πάσης μὲν θεοπνεύστου γραφῆς».—Φ. 78β. «Περὶ ἱερωσύνης». Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ζαχαρίας, ὅτι καθημένου μου ποτὲ» κτλ.—Φ. 82β. «Λόγος γέροντος». Ἀρχ. Ὅπως οἰκειωτικοὶ ἐν τῷ κόσμῳ».—Φ. 84α-138β. Τεμάχη ἐκ τοῦ Δευτερονομίου, Ἡσαΐου, Σολομῶντος, ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων ἐκ τῶν κατηχήσεων, τοῦ Νύσσης Γρηγορίου ἐκ τοῦ εἰς τὸ «Πάτερ ἡμῶν», τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς Ὀλύμπιον τὸν ἀσκητήν, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Κλίμακος, Διαδόχου ἐκ τῶν ἀσκητικῶν κεφαλαίων, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῶν κατὰ Ἰουλιανοῦ, Νείλου μοναχοῦ, Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ

τῶν εἰκονομάχων, Ἡσαΐου, Σειράχ, Πέτρου ἀποστόλου, Μαξίμου ἐκ τῶν ἀσκητικῶν, Μιχαίου, Ζαχαρίου, Ἰσιδώρου. — Φ. 139$^α$. «Παραίνεσις τῶν ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος». — Φ. 197$^α$. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου Ξενοφῶντος μετὰ τῆς συμβίου καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ». Ἀρχ. «Διηγήσατό τις γέρων, ὅτι Ξενοφῶν τις συγκλητικὸς» κτλ. — Φ. 219$^β$. Περὶ Μαρτυρίου μοναχοῦ». Ἀρχ. «Οὗτος τοίνυν διηγεῖτο, ὅτι ἐν αὐτῇ τῆς Βαλίας χώρας ἀνήρ τις ὑπῆρχεν». — Φ. 220$^α$. «Περὶ Σεβήρου πρεσβυτέρου». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς αὐτοῖς τῆς Δέρεως πόλεως μέρεσιν, μεταξὺ δύο ὀρέων ἐν κοιλάδι τινὶ» κτλ.—Φ. 221$^α$. «Περὶ τοῦ ἀββᾶ Παύλου τοῦ ἁπλοῦ». Ἀρχ. «Ὁ μακάριος ἀββᾶς Παῦλος ὁ ἁπλοῦς» κτλ.

Σελ. 404, κῶδ. 282. α') Σελίδες 1-432 Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγοι ις'.—β) Σελ. 433-452 (ἑτέρα γραφὴ τῆς 14-ης ἑκατ.). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Εὐχαριστία πρὸς Θεὸν περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν σκυθρωπῶν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἀνάμνησις τῶν διὰ τὴν στάσιν κατασυρέντων καὶ τιμωρηθέντων, καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας καὶ ὅτι φυσικὸν νόμον ἐδέξατο καὶ περὶ τοῦ τελείως κατορθῶσαι τὸ μὴ ὀμνύειν». Ἀρχ. «Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς καὶ τῶν αὐτῶν προοιμίων». Migne, Patr. Graeca, τ. 49, σ. 135-142. — γ') Σελ. 452-476. «Τοῦ δήμου παντὸς ἀφεθέντος τῆς ἀγωνίας καὶ θαρσήσαντος, τινὲς πάλιν τὴν πόλιν ἐτάραξαν φοβερὰς πλάττοντες φήμας καὶ ἠγγέλθησαν· εἰς τοῦτό τε οὖν ἡ ὁμιλία εἴρηται, καὶ εἰς τὴν περὶ τῶν ὅρκων παραίνεσιν· διὸ καὶ ἡ κατὰ τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Σαοὺλ ἱστορία καὶ τὸν Ἰεφθάε παρήχθη καὶ ἐδείχθη, πόσαι ἐξ ἑνὸς ὅρκου γίνονται ἐπιορκίαι». Ἀρχ. «Οὐχ ὡς ἔτυχε τὴν πόλιν ἡμῶν» κτλ. Migne, τ. 49, σ. 143-152. — δ') Σελ. 477$^α$-499$^β$. «Ἔτι εἰς τὴν συμφορὰν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, καὶ ὅτι χρήσιμον πανταχοῦ φόβος, καὶ ὅτι πένθος γέλωτος λυσιτελέστερον καὶ εἰς τὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· «ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις· καὶ τοῦ φονεύειν τὸ ὁρκίζειν χεῖρον». Ἀρχ. «Ἔδει καὶ τήμερον καὶ τῷ προτέρῳ».

Σελ. 424, κῶδ. 297. Θεοδώρου Στουδίτου κατηχήσεις 97. *Io. Fabricii* Bibliotheca græca, editio nova cur. G. Chr. *Harles*, Hamb. 1808, τ. 10, σ. 451-461. Theodori Studitae sermonum catecheticorum index.—*Ang. Maii*, Nova Patrum Bibliotheca, τ. 9, σ. 1-226. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου τῆς β' κατηχήσεως (φ. 31β) σημείωσις· «Τέρμα ἐνθάδε ἡμέρᾳ ς' (= Σαββάτῳ) τῆς ε' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, Μαρτίου κς', ὥρα ι' τῆς ἡμέρας, ἔτ. ,ζϙγ' (7093=1585). — Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου τῆς η' κατηχήσεως ἐπὶ τῆς ᾤας φύλλου ἄνευ ἀριθμοῦ λήθῃ τοῦ φύλλα ἀριθμήσαντος τὸ ἑξῆς σημείωμα· «Τὸ παρὸν ἀνάγνωσμα ἔλαβε τέρμα τῇ ἑσπέρᾳ καὶ νύξ, οἷον τῇ ς' (= Σαββάτῳ) τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου, τὸ ,ζϙγ' ἔτους, Ἀπριλίου β'».— Μετὰ τὸ πέρας τῆς ιε' κατηχήσεως (φ. 66α) ἐπὶ ᾤας σημείωμα· «Τὸ παρὸν ἀνάγνωσμα ἐτελειώθη κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον κγ', ἡμέρᾳ ς' (= Σαββάτῳ) τοῦ Θωμᾶ, τοῦ Ἀντίπασχα, τοῦ ,ζϙγ' ἔτους, ὥρᾳ θ' τῆς ἡμέρας ἐν τῇ ἁγίᾳ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάββα». — Μετὰ τὸ πέρας τῆς νθ' κατηχήσεως (φ. 179β) ἐπὶ τῆς ᾤας· «+Ἰου(λίου) κζ', ἡμέρα ζ' (= Κυριακή), ὥρα ι' τῆς ἡμέρας ,ζϙς' (7096=1588), Ἰν(δικτίον)ος α'. Ἰωήλ». — Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου τῆς πδ' κατηχήσεως (φ. 209β)· «Τῇ ε' τῆς δ' ἑβδομάδος Μαρτίου κβ' τὸ ,ζρα' (7101=1593) ἔτους τῶν Νηστειῶν».

Σελ. 431, κῶδ. 307. Σημειοῦμαι ἐκ τοῦ κώδικος κατ' ἐκλογὴν ταῦτα· σελ. 1: «Αἱ δέκα ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ μεθ' ἑρμηνείας δημοτικῆς γλώσσης». — Σελ. 22. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Χριστοδούλου τοῦ θαυματουργοῦ». Πρβλ. «Ἀκολουθία ἱερὰ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ θαυματουργοῦ». Ἀθήνησιν 1884. — Σελ. 49. «Βίος τοῦ ἐρημίτου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου». Πρβλ. *H. Delehaye*, Bibliotheca hagiographica graeca, ed. 2, σ. 146. — Σελ. 61-69. «Βίος τοῦ ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων ἀσκήσαντος Ἀντωνίου τοῦ νέου». Πρβλ. Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, Συλλογὴ Παλαιστινῆς καὶ συριακῆς ἁγιολογίας, ἐκδιδομένη καὶ συνοδευομένη μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως Β. Λατυσσέβου. Православный Палестинскій Сбор-

никъ, вып. 57, σ. VIII, 186-216, 209-243. — Σελ. 70-74. «Βίος καὶ μετάνοια τῆς μακαρίας Ταϊσίας». Πρβλ. Bibliotheca hag. graeca, ed. 2, σ. 240. — Σελ. 75. «Βίος τοῦ ὁσίου Νήφωνος». Νέον ἐκλόγιον. Ἐν Βενετίᾳ 1799, σ. 317-322. Κ. Δουκάκη, Μέγας Συναξαριστής. Ἰούνιος, σ. 138-144.—Σελ. 109-133. Ἰωάννου μητροπολίτου Ῥόδου «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου».—Σελ. 134-208. «Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου».—Σελ. 209-225. «Ἀνωνύμου διήγησις θαύματος πάνυ θαυμασίου θαυματουργηθέντος παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ μεγάλου καὶ θαυματουργοῦ». — Σελ. 262-3. «Περὶ τοῦ πατριάρχου Ἀμὼς τοῦ καταφρονήσαντος τὸ μοναχικὸν σχῆμα». Τὸ σύνολον τοῦ κειμένου. «Ἐγένετό ποτε ἀρχιεπίσκοπός τις τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν πόλεως Ἱερουσαλήμ, ὀνόματι Ἀμώς· ἦν δὲ οὗτος κατ' ἐνέργειαν τοῦ δαίμονος μισομόναχος, ὑπάρχων καὶ αὐτὸς μοναχός, εἰ καὶ ἀνάξιος ἦν. Κατὰ συγχώρησιν δὲ Θεοῦ περιπεσών τις μοναχὸς εἰς πειρασμὸν καὶ λαβὼν αὐτὸν καὶ ἐκδύσας τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, τὸ ὁποῖον ἐφόρει, ⟨καὶ⟩ ἐνέδυσεν αὐτὸν τοῦ χοίρου καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν. Τῇ οὖν αὐτῇ τῇ νυκτὶ φαίνεται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος φοβερίζων καὶ λέγων αὐτῷ· Οὕτως ἐποίησας, ἀτιμάσας τὸ σχῆμά μου, μέλλων δίκην ποιεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος. Ὁ δὲ ἐπίσκοπος διϋπνισθεὶς καὶ φόβῳ καὶ τρόμῳ συσχεθεὶς ἄρχεται κτίζειν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἔξω τῆς πόλεως, κατέναντι τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἐξ ἀνατολῶν, καὶ τελειώσας τὸν αὐτὸν ναὸν καὶ κοσμήσας αὐτὸν παντοίῳ κόσμῳ ἐδέετο ὁλοψύχως τυχεῖν συγχωρήσεως τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτεν, ἀτιμάσας τὸ ἅγιον σχῆμα, ἐν πολλῷ κλαυθμῷ, νηστείαις τε καὶ ἀγρυπνίαις. Ἐπιφαίνεται οὖν αὐτῷ ἐκ δευτέρου ὁ ἅγιος Ἰωάννης λέγων· Ἀλήθειαν λέγω σοι, ὅτι ἐὰν ἄλλους πέντε ναοὺς κτίσῃς μοι, μείζονας καὶ ὡραιοτέρους οὗ ἔκτισας, οὐ μὴ συγχωρηθῇς τὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἐποίησας, ἀλλὰ δίκην ποιήσω μετὰ σοῦ ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ οὕτως ἀνεχώρη-

σεν· καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς Ἀμώς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξηλείφθη ἀοράτως ἐκ τῶν διπτύχων τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως».—Σελ. 657. «Διήγησις περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τοὺς ͵αυπς' (1486) χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ καὶ ἐπέκεινα, τῶν Ἀγαρηνῶν ἐκεῖσε κυριευόντων, ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἰωακεὶμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Συμεὼν μοναχοῦ τοῦ τζαγκάρη, ἥτις ἀπὸ (κῶδ. ὑπὸ) τῶν ἀραβικῶν βιβλίων μετεγλωττίσθη ἁπλῶς παρά τινος εὐσεβοῦς κατὰ τοὺς 1688 καὶ τανῦν μικρὸν διορθωθεῖσα ὡς ἦν παρὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἐφραὶμ ἐξεδόθη εἰς τύπον διὰ τῆς αὐτοῦ ἐπιμελείας πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων χριστιανῶν».

Σελ. 434, κῶδ. 308. Προσθετέα· 1) Φ. 276$^α$. «Προκείμενα ἀναστάσιμα τοῦ ὄρθρου, τῶν ἤχων, ἤτοι τὰ ἄμνημα». Ἦχος α'. «Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος» κτλ.—2) Φ. 276$^β$. Προκείμενον καὶ ἀλληλουάρια ἀναστάσιμα τῶν η' ἤχων τῆς λειτουργίας ἤτοι τὰ ἄμνημα». Ἦχος α'. «Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου».

Σελ. 458, κῶδ. 332, 12, φ. 230-235. «Θαῦμα τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου συντεθὲν ὡς ἐν συνόψει»] Ἐξέδωκα ἐν τῷ πονήματί μου· «Varia graeca sacra. Сборникъ греческихъ неизд. богословскихъ текстовъ IV—XV вѣковъ, σ. 148-153.

Σελ. 460, κῶδ. 335, φ. 256$^β$-261$^α$. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ ἐκ τῶν τοῦ Συμεῶνος Μεταφράστου βίων καὶ πολιτειῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Ἐφραὶμ ὁ θαυμάσιος ἔφυ μὲν ἐκ τῆς Σύρων γῆς». Τέλος· «Οὕτως οὖν ὁ ἱερὸς Ἐφραὶμ ἐπὶ τέλει τοῦ βίου καὶ τηλικούτῳ θαύματι τὰς ἄνω πράξεις ἐπισφραγίσας, ἔπειτα δὲ καὶ παραινέσας τοῖς παροῦσι, καὶ συμβουλεύσας καὶ ὑποθείς, καὶ ἱκανῶς αὐτοὺς πρὸς ἀρετῆς ἐργασίαν διαναστήσας, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν σκηνὰς διαβαίνει, καὶ τὴν ἐκδεχομένην τοὺς τοιούτους λαμπρότητα ἐν Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα» κτλ. J. S. Assemani, Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς

ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου τὰ εὑρισκόμενα πάντα. Ἐν Ῥώμῃ, 1732, τ. 1, σ. XX—XXIX. Migne, Patr. gr. τ. 114, σ. 1253-68.—Περὶ τῶν τριῶν φύλλων παρειλημμένων ὑπὸ Πορφυρίου Οὐσπένσκη ἴδε Отчетъ Имп. Публ. Библ. за 1883 г., σ. 146,21: «№ CCCCX. Отрывокъ изъ твореній св. Ефрема (на об. л. 3-го значится: τέλος τῆς πρώτης βίβλου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου), строчнаго письма XVI вѣка, въ 4-ю д. листа (изъ нижней библіотеки лавры Саввы Освященнаго)».

Σελ. 468, κῶδ. 351. Ἐμπεριέχεται ἐν τούτῳ κυριακοδρόμιον, ἐξ οὗ ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀπέκοψε φύλλα δύο. Ἴδε Отчетъ Имп. Публ. Библіот. за 1883 г., σ. 146,19, κῶδ. 408: «Отрывокъ изъ Толковаго Евангелія (Κυριακοδρόμιον), строчнаго письма 1618 года, въ 4-ю д. 2 листа (Изъ верхней библіотеки лавры св. Саввы. Греч. № CCCCVII)».

Σελ. 468, κῶδ. 352, ἐμπεριέχων ὁμιλίας εἰς Κυριακάς. Ἐγράφη ἔτει 1619. Δύο αὐτοῦ φύλλα κοπέντα ὑπὸ Πορφυρίου εὑρίσκονται νῦν ἐν τῇ Αὐτοκρ. Δημ. Βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 458. Отчетъ 1883, σ. 153,69.

Σελ. 497, κῶδ. 373,2. «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ»]. Ἡ ἀρχὴ οὕτως ἐστὶν ἐν τῷ κώδικι· «Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ».—7) Φ. 104-116. «Πράξεις καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ» κτλ. Ἴδε Νικοδήμου Συναξαριστής, ἐκδ. Σεργίου Χ. Ῥαφτάνη. Ἐν Ζακύνθῳ 1868, τ. 1, σ. 127-131.—8) Φ. 117-128. «Διήγησις περὶ τοῦ ἁγίου Χριστομαίου ὁποῦ ἐσυνώδευσε τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις εἰς τὴν πόλιν τῶν Πάρθων». Τὸ κείμενον τοῦτο ἔστι πάντως νόθον, διότι ἅγιος Χριστομαῖος οὐδαμοῦ μνημονεύεται, οὐδ' ἀπόστολος Ἀλέξανδρος. Μόνον δὲ περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου διὰ σταυρώσεως γινώσκομεν ταῦτα (Νικοδήμου Συναξαριστής, ἐκδ. Ῥαφτάνη, τ. 3, σ. 98)· «Ὁ Βαρθολομαῖος ἦτον εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ἀποστόλων, κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς Ἰνδούς, τοὺς ὀνομαζο-

μένους Εὐδαίμονας· καὶ ἀφ' οὗ παρέδωκε εἰς αὐτοὺς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐσταυρώθη παρὰ τῶν ἀπίστων εἰς τὴν Οὐρβανούπολιν καὶ τελειώνει ἐνδόξως τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου του. Τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον τεθὲν ἐντὸς λάρνακος μολιβδίνης καὶ ῥιφθὲν ἐν τῇ θαλάσσῃ ὡδηγήθη ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας εἰς τὴν νῆσον τῆς Σικελίας Λιπάραν ὀνομαζομένην, ἔνθα καὶ ἐκβῆκε. Φανερωθὲν δὲ εἰς τοὺς ἐκεῖ ἐνεταφιάσθη καὶ ἀναβλύζει πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰαμάτων πηγὰς εἰς πάντας τοὺς προστρέχοντας αὐτῷ μετὰ πίστεως, οἵτινες τυγχάνοντες τῶν αἰτημάτων των ἐπανέρχονται μετὰ χαρᾶς εἰς τὰ ἴδια». Πρβλ. καὶ 25 Αὐγούστου. Νικοδήμου Συναξαριστής, τ. 3, σ. 276-7 ἐκδ. Ραφτάνη.

Σελ. 535, κῶδ. 417, 12. Ἀλεξίου Μακρεμβολίτου ἀλληγορία εἰς τὸν Λούκιον ἢ ὄνον]. Ἐξέδωκα τοῦτο ἐν τῷ «Сборникъ статей по класс. филологіи», 1899, τ. 27, σ. 19-23.

Σελ. 545, κῶδ. 429, β', σ. 3-48. «Ἐρωταπόκρισες· ποίημα κῦρ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου»]. Ἐξέδωκε τοῦτο ἐντεῦθεν ὁ Красносельцевъ, Addenda. Одесса 1898, σ. 25-30.

Σελ. 618, κῶδ. 619, 7. «Γαβριὴλ ἱερομονάχου γράμμα πρὸς πατριάρχην, ἴσως Κύριλλον τὸν Λούκαριν»]. Ταῦτα διορθωτέον οὕτω· «Γαβριὴλ ἱερομονάχου γράμμα πρός τινα πατριάρχην ἀνώνυμον». Τὸ κείμενον τούτου ἔχει οὕτως· «Ἑνδέκατος ἤδη μήν, ἀφ' οὗ παρὰ τοῦ ῥηθέντος μητροπολίτου ἡμῶν τοὺς δύο ἀνεψιοὺς ἐμπιστωθεὶς (κατὰ τὸ αὐτοῦ πρόσταγμα) ὧδε ἐκομισάμην εἰς τὸ Ἑλληνομουσεῖον, ἔνθα ὁ νῦν καθηγούμενος ἡδέως αὐτοὺς ὑπεδέξατο. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς σῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας τανῦν ἐπανέρχομαι, ἀπορῶ δὲ χρημάτων, ὅτι πάντα παρ' ἐλπίδας καταναλώσας διὰ τὸ ἐπιμήκιστον τῆς ἐνταῦθα μεθόδου, προσπίπτω πανευλαβῶς τοῖς ἱεροῖς σου ποσί, καὶ ἀπὼν ὡς παρὼν ἐδαφιαίως τούτους καταφιλῶν δέομαι καὶ ἀντιβολῶ, ὅπως βοηθήσεις μοι τὰ ἐφόδια τὴν ταχίστην· ταύτης δὲ τῆς βοηθείας καὶ χάριτος ἔσομαι διαπρύσιος κῆρυξ καὶ εὐχέτης διηνεκῶς εἰς Θεόν, ὅπως διαφυλάξῃ καὶ διατηρήσῃ κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἔνθεον

ὕψος καὶ ἄκρας καὶ θεοπροβλήτου σου ἀρχιερατείας εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους. Γένοιτο.—Ἐλάχιστος καὶ πανευλαβὴς δοῦλος τῆς σῆς Μακαριότητος Γαβριὴλ ἱερομόναχος».

Σελ. 635, κῶδ. 655, φ. 6β. Ἀντιγράφω ἕως τέλους τὸ σημείωμα τοῦ ἐπισκόπου Γερμανοῦ. «+ Αὕτη ἡ βῆβλος, ὑπῆρχε κἀμοῦ Γερμανοῦ εὐτελοὺς τοῦ Ἁγιοσαβίτου. καὶ τῶν ἐλαχίστων ἐπισκόπων ἐλαχιστοτέρου. επροσήλοσα δὲ αὐτήν. μετὰ καὶ πλῆστων ἑτέρων βηβλίων, εἰς τὴν ἁγίαν λαύραν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πρς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἱεροσολιμήτου. καὶ ἤτης τὸ ἡστερίσει ἐκ τὴν ἁγίαν λαύραν, ἢ νὰ τὸ περιορίζην εἰς τὸ κελήν του ὡς ἤδιόν του κτήσμα, νὰ ἔχει τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὸ θεοφόρων πρῶν καὶ νὰ ἔχει καὶ τὸν ἅγιον Σάββα μαχόμενον ἐν ἡμέρα κρίσεως. καὶ νὰ ἴνε καὶ ἐξεμοῦ τοῦ ἁμαρτολοῦ ἀσυγχώρητος καὶ ἀφορισμένος: +».—δ') «Εὐχαὶ ἐξομολογητικαὶ Μάρκου μοναχοῦ, φ. 11-37»]. Διόρθου ταῦτα οὕτω· «δ') φ. 11α-17α. Μάρκου μοναχοῦ τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ ὕστερον Ἐφέσου μητροπολίτου Εὐχαὶ ἐξομολογητικαὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὴν παρθένον Θεοτόκον, εἰς τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα».

Σελ. 659, στ. 1 ἀντὶ τοῦ «δίστηλον» γράφε «μονόστηλον».

Σελ. 658—661, κῶδ. 704. Θήκη, ἐν ᾗ συνήρμοσα ἐκ διαφόρων ἀρχαίων πινακίδων τὸ ὅλον 29 φύλλα μεμβράνινα καὶ ἓν τεμάχιον. Πάντα ἔχουσιν ἀξίαν παλαιογραφικήν· οἷον ἓν φύλλον ἔτους 1549, δύο φύλλα λατινιστί, δύο ἐν οἷς τεμάχια ἐκ διαφόρων λόγων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, φύλλον ἓν μετὰ κειμένου περὶ τῆς ἁγίας Ἄννης, δύο φύλλα ἐκ κώδικος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, δύο φύλλα ἐξ ὁμιλίας τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου, τέσσαρα φύλλα ἐκ κώδικος πανηγυρικοῦ, ἓν φύλλον Εὐαγγελίου, δύο ἐκ συναξαρίου, τεμάχιον προφητολογίου, ἓξ φύλλα ἐκ ψαλτηρίου, ἓν φύλλον πλῆρες ἀποφθεγμάτων Κάτωνος, Μενάνδρου καὶ ἑτέρων (ἴδε ἀρ. 14). Δύο φύλλα ἴσως ἐμπεριέχουσι τεμάχιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου, ὃν ἐξέδωκεν ὁ C. de Boor, Vita Euthymii, Berlin 1888, σελίδες 1-78. Πρβλ. *A. Papado-*

*

*pulos-Kerameus,* Monumenta graeca et latina ad historiam Photii patriarchae pertimentia. Petropoli 1899, σ. 25-35. «Ἀρέθα ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπιτάφιος εἰς Εὐθύμιον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως». Ὅλα ταῦτα εἰσὶν περιγεγραμμένα. Ἐξαίρεσιν ἔχουσι δύο ὑπὸ ἀριθμοὺς 1 καὶ 9.— α') Λείψανον μεμβρανίνου κώδικος ἐκ δύο φύλλων. Τὸ πρῶτον συνένωται τῷ ἄνω πρώτῳ τεμαχίῳ τοῦ δευτέρου φύλλου, ᾧ ἕπονται τρία τεμάχη. Ἡ μὲν πρώτη σελὶς τοῦ φ. 1 στοίχους ἀριθμεῖ 30, ἡ δ' ὀπισθία (φ. 1[β]) στοίχους 32. Τὰ φύλλα ταῦτα, ὡς ἔχουσι, λείψανόν ἐστιν ἀνωνύμου λόγου, οὗ ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή. «Περὶ τῆς τῶν ἀθέων Βαρβάρων (=Ἀβάρων) καὶ Περσῶν κατὰ τῆς θεοφυλάκτου ταύτης πόλεως μανιώδους κινήσεως καὶ τῆς φιλανθρωπίᾳ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς Θεοτόκου μετ' αἰσχύνης ἐκείνων ἀναχωρήσεως». Τὸν λόγον τοῦτον ἐξέδωκεν ὁ Leo S t e r n b a c h, Analecta Avarica. Cracoviae 1901, σ. 1-24. Τὸ φύλλον 1[α] ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «καὶ τῶν κενῶν μονοξύλων τῶν ἐκεῖ φερομένων καὶ τῶν μάτην περιπλεόντων» (Sternb. σ. 15, 10), λήγει δὲ εἰς τὸ «καὶ αὐτοὺς μηδενὸς διώκοντος ἐν τοῖς ὄρεσι φεύγοντας» (αὐτόθι στ. 40). Εἶτα αὖθις τὸ κείμενον (φ. 1[β]-2[α]) συνεχίζεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «Φασὶ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἀλιτήριον τύραννον αὐτόπτην γενόμενον τῆς αἰσχύνης», λήγει δὲ εἰς ἑξῆς λέξεις· «ἔχαιρε μὲν γὰρ ἐκ πλάνης οἰόμενος καταλελῦσθαι λοιπὸν τὰ Ῥωμαίων βασίλεια, ἔστενε δὲ καὶ ὠδύρετο διότι μὴ αὐτός, ἀλλ' ἕτερος, ὡς ᾤετο, τύραννος τὴν πόλιν ἐπόρθησεν· οὗτος γὰρ ἦν ὑποσχόμε⟨νος ὁ Ὀλο⟩φέρνης οὗτος ⟨Ναβουχοδονόσορ⟩ τῷ ⟨βασιλεῖ οὕτω, ὡς εἰ πολεμῶν ἢ ἀπάτῃ κυριεῦσαι παρασκευάζει τὸν ἀλιτήριον ταύτης τῆς πόλεως⟩».—Διορθώσεις εἰς τὸ κείμενον τοῦ Sternbach. Σελ. 3, 12 «ὁ προφήτης *ἐπόψεσι* τῶν ἀκουόντων] γράφε *ἐπ' ὄψεσι*. Πρβλ. 12, 23.—Σελ. 4, 3 διηγήσομαι ὑμῖν... διὰ τῆς Θεοτόκου] ἀνάγνωθι· διηγ. ὑμῖν ⟨ἅπερ ἔπραξε⟩ διὰ τῆς Θεοτόκου.—Σελ. 4, 12 «ἐν δρυμῷ ξύλου σαλεύεται»] πρβλ. Ἡσαΐου ζ', 2.—Σελ. 4, 31 «ὥστε κωλύειν τοῖς ἀπεριτμήτοις καρδίᾳ τὴν εἴσοδον»] πρβλ. Λευιτ. μδ', 7; Ἰεζεκ. μδ', 9. — Σελ. 5,

28 «ποῖον εἶδος εὐεργεσίας εἰς τὸν κύνα τοῦτον οὐκ ἐπεδείξαντο»;] γρ. ἐπεδείξατο. — Σελ. 5, 40 «εἴληφεν ὅλως χρήματά τε καὶ πράγματα» κτλ.] γράφε *ὅμως*. — Σελ. 7, 9 «ἀνθ' ἱκετηρίας καὶ θυμιάματος *εἰα'δους*»] γρ. *εὐά'δους*. — Σελ. 8, 31 «ὁ *ἐκ* ἀνατολῶν»] γρ. *ἐξ*. — Σελ. 9, 2 «Ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς Μωσῆς τοῦ μονογενοῦς θεοῦ τὸν τύπον, ὃν καὶ δαίμονες φρίττουσι (φασὶ δὲ τοῦτον *τὸν* ἀχειροποίητον) ἀθῴοις ἄρας χερσὶ» κτλ.]. Τὸ *τὸν* ἐξώβλητον κατὰ τὸν κώδικα.—Σελ. 10, 16«ἦν δὲ αὐτῷ ἡ τούτων σύμπηξις ῥᾴστη καὶ σύντομος καὶ λόγου γινομένη ταχύτερον, πλήθει τε βαρβάρων ταῦτα *ἐργαζομένων*» κτλ.] γρ. *ἐργαζομένῳ*. Νοεῖται ὁ τύραννος, ᾧ τινι αἱ ἀφετηρίων ὀργάνων καὶ ξυλίνων πύργων κατασκευαὶ ἐτεκταίνοντο ῥᾷστα πλήθει βαρβάρων.—Σελ. 10, 22 «λαβὼν τῆς συγκλήτου *τὸ* πρώτιστον» κτλ.] γρ. *τὸν* πρώτιστον.— Σελ. 11, 38 «ἀλλὰ γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν»] πρβλ. ψαλμ. θ', 21 «γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν».— Σελ. 12, 32 «ταύτην κλητὴν ἁγίαν ὁ καλῶν ἡμέραν ἐπαινεθήσεται»] πρβ. Ἔξοδ. ιβ', 16; Λευιτ. κγ', 8. —Σελ. 15, 25 «τῆς παρθένου»] ὁ κῶδ. τῇ παρθένῳ.

Σελ. 660, κῶδ. 704, 9. Δύο μεμβράνινα φύλλα κτλ. Μετὰ τὸν Rendel-Harris ὁ Edgar J. Goodspeed ἐξέδωκε διατριβὴν ἐπιγεγραμμένην οὕτω· «A martyrological fragment from Jerusalem (*American Journal of Philology*, τ. 23, 1902. σ. 68—78). Ταύτην τὴν διατριβὴν ἔκρινεν ὁ πατὴρ Hippolyte Delehaye, Analecta Bollandiana, τ. 22 (1903), σ. 408—410. Αὕτη ἡ κρίσις ἀπέδειξε φανερῶς, ὅτι ἐγὼ αὐτὸς ἐδικαιώθην γράψας ὧδε· «Δύο μεμβράνινα φύλλα μεγάλου μονοστήλου κώδικος γράμμασι γεγραμμένα κεφαλαιώδεσι».

---

## ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Σελ. 4—22, κῶδιξ 2. Νομοκάνων τοῦ ἁγίου πατριάρχου Φωτίου, ἐξ οὗ ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀφήρησε 2 φύλλα. Ἴδε

Отчетъ Импер. Публ. Библ. за 1883 г., σ. 141, 128. Εἰσὶ δὲ μεμβράνινα δίστηλα ἐκ στοίχων 43 (μέγ. 0,372×0,27). Φύλλον 1α ἄρχ. «— σαμειτῶν νομοθετηθέντα φυλαχθῇ. προνοείτωσαν οἱ ἐπίσκοποι.—Φύλ. 1β-2β. Ζ′. ταινιοειδὲς μέλαν κοσμημάτιον. «Τίτλος ε′. Περὶ αἱρετικῶν καὶ Μανιχαίων καὶ Σαμαρειτῶν· Ἑρμηνεία. α′) Τὰ προφάσει τῆς θρησκείας φιλοτιμηθέντα προνόμια κτλ. Τελευτᾷ εἰς «ις′. Οἱ ὀρθόδοξοι παῖδες τῶν αἱρετικῶν μὴ ἁμαρτήσαντες κατ' αὐτῶν τὸ ἐξ ἀδιαθέτου αὐτοῖς ἁρμόζον. καὶ. παρὰ ταῦτα γενομένη τελευταία βούλησις ἀκυροῦται. φυλαττομένων τῶν ἐ —».

Σελ. 45, κῶδ. 16, 85 ἀντὶ τοῦ «φ. 836β» γράφε 336β.

Σελ. 87, στ. 4 ἀναικνήσθηκεν] Ἀνάγνωθι κατὰ τὸν κώδικα «ἀνακανήσθηκεν» (= ἀνεκαινίσθη).

Σελ. 91, κῶδ. 41 οὐκ ἔστι τῆς *δεκάτης* ἑκατονταετηρίδος, ἀλλὰ τῆς ἑνδεκάτης.

Σελ. 114, κῶδ. 57. Πρβ. ἃ ἔγραψε περὶ τούτου τοῦ κώδικος ὁ *Richardus Foerster*, Libanii opera, vol. V (Lips. 1909), σ. 154—158.

Σελ. 121, στ. 6 ἀντὶ *Κυμινίτου* γράφε *Κυμινήτου*.

Σελ. 185, κῶδ. 12, 11. πρὸς Ἀθανάσιον μητροπολίτην Νικαίας] διόρθου τὸ «Νικαίας» εἰς «Νικομηδείας».

Σελ. 195, στ. 13 *τεταμμέναις*] γράφε *τεταμέναις*.

Σελ. 525, κῶδ. 21. Δύο τόμοι χάρτινοι (β′ καὶ γ′) συγγραφῆς ἱερομονάχου Νεοφύτου τοῦ Κυπρίου κτλ.] Ἀνάλεκτα, τ. 3, σ. 457—509, μετὰ τῆς εἰς τὸ τέλος σημειώσεώς μου· «Ἡ ἀκολουθία τῆς συγγραφῆς ταύτης ἀναβάλλεται». Διὰ τοῦτο τὸ τέλος τοῦ ἐκδοθέντος μέρους (ἔτ. 1834) οὐ συμβιβάζεται τῇ ἐπιγραφῇ· «μέχρι τοῦ ἔτους ͵αωμα′ Μαρτίου». Πρῶτος τόμος τῆς συγγραφῆς ἔστιν οὗτος· «Νεοφύτου Κυπρίου Ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαφόρων χριστιανικῶν ἐθνῶν καὶ λογομαχιῶν αὐτῶν περὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων». Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 405—463, τ. 3, σ. 410—456. Ὁ δὲ τρίτος τόμος ἐν ἀντιγράφῳ Σωτηρίου Ἀγγελίδου (ἔτ. 1908) εὑρίσκεται ἔτι

παρ' ἐμοὶ ἀνέκδοτος· ἐπιγραφὴν δὲ ἔχει ταύτην· «Ἐξακολούθησις τῆς ἱστορίας τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἢ τῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων διατρεξάντων ἀπὸ τοῦ ͵αωμα' Μαρτίου α' καὶ ἑξῆς, συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου Κυπρίου. Τόμος γ'».

## ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Σελ. 139, κῶδ. 151. Ὁ κῶδιξ οὗτος ἄρχεται οὐχὶ ἀπὸ τῶν λέξεων «- -ώνιον. μὴ οὖν τῇ γλυκύτητι», ἀλλ' ἀπὸ τῶν λέξεων· «- - ἀλλ' ἐπ' ἀφθαρσίᾳ τὸν ἄνθρωπον ἔκτισε κατ' εἰκόνα». Σημείωσαι ἔτι, ὅτι ἀριθμεῖ φύλλα 159, οὐχὶ δὲ 157.

Σελ. 146, κῶδ. 172. Κείμενον α' ἐν τῷ κώδικι τούτῳ: Γεωργίου Κορεσσίου ἑρμηνεία δωδεκαμερὴς εἰς τὸ Δωδεκαπρόφητον τῆς ἱερᾶς Γραφῆς, φύλλ. 1-99. Τοῦ πρώτου μέρους ἡ ἐπιγραφή· «Γεωργίου Κορεσσίου ἰατροῦ καὶ θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Χίου, ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην Ἠσαΐαν». Ἀρχ. «Τὸν προφήτην Ἠσαΐαν ἑρμηνεῦσαι προθεμένοις» κτλ. Τοῦ τελευταίου μέρους ἡ ἐπιγραφή· «Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην Μαλαχίαν». Μεταξὺ δὲ τῶν εἰς τοὺς προφήτας Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιὴλ ἑρμηνειῶν ὁ συγγραφεὺς ἀναπτύσσει «Ζητήματα τινά» (φύλλ. 55-57), ὧν ἡ ἀρχή· «Ζήτημα α^ον^: διατί ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὴν Εὔαν, εἰ οὐκ ἔμελλεν ὁ Ἀδὰμ ἐκ τῆς Εὔας τίκτειν παῖδας ἐν Παραδείσῳ» κτλ.—Κείμενον β', φύλλ. 100-121: «Ἐξήγησις εἰς τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων· τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ματθαίου τοῦ Καντακουζηνοῦ».

Σελ. 205, κῶδ. 240. Τὸν κώδικα τοῦτον ἐπανεῦρον ἐγὼ αὐτὸς μηνὶ Ἰουλίῳ τοῦ 1907 ἔτους ἐν ἑτέρῳ τόπῳ τῆς βιβλιοθήκης· ἦν γὰρ ἐκ παλαιοῦ μετατοπισμένος διὰ φθορὰν τοῦ ἀριθμοῦ 240, ὅστις ἀπολέσας τὸ 0 καὶ 24-ος γενόμενος ἐξετόπισε τὸν

κώδικα, τινὸς οὕτω τῶν ἐν τῷ Μετοχίῳ παλαιοτέρων βιβλιοφυλάκων ἀπροσέκτως παρεμβαλόντος αὐτὸν μεταξὺ τῶν κωδίκων 24 καὶ 25· νῦν δέ, τοῦ ἀριθμοῦ διορθωθέντος, κατέχει τὸν οἰκεῖον αὐτῷ τόπον· ἔχει δὲ ἡ περιγραφὴ αὐτοῦ οὕτω[1].

Κῶδιξ χάρτινος ἐκ φύλλων 175, μήκους περίπου 0,330 καὶ πλάτους περίπου 0,225· ἔστι δὲ συναπηρτισμένος ἐξ ἐννέα διαφόρων τευχῶν συνηνωμένων.

Α΄) Τεῦχος ἐκ φύλλων 48, ὧν τὸ ἔσχατον ἄγραφον· γεγραμμένον δὲ ἅπαν ἐπιμελῶς διὰ χειρός, ὡς ἐγὼ πιστεύω, Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἐν ἡλικίᾳ νεαρᾷ κατὰ τρεῖς διαφόρους χρόνους (διὸ καὶ τρισσάκις ἡ γραφὴ μετήλλαξεν ἐν τῷ τεύχει μορφήν), περιλαμβάνει ἐν μονοστήλῳ πολυαρίθμων ἐπιστολῶν ἀντίγραφα, τῶν ἑξῆς. α΄) Μαξίμου Μαργουνίου «Ἐπιστολὴ $\bar{\alpha}^{\eta}$ πρὸς τὸν Φιλαδελφείας» (1590). Ἀρχ. «Τὸ τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν», φ. $1^{\alpha}$.— β΄) «Ὁ Φιλαδελφείας τῷ Κυθήρων». Ἀρχ. «Εἰ μὲν τὸν πρῶτον καρπὸν» κτλ., φ. $1^{\beta}$· — γ΄) Μαξίμου Μαργουνίου ἐπιστολὴ «$\bar{\beta}^{\alpha}$ πρὸς τὸν Φιλαδελφείας» (1590). Ἀρχ. «Τὰ μὲν περὶ τὸ δόγμα», φ. $2^{\alpha}$.—γ΄) Γαβριὴλ Σεβήρου «τῆς $\beta^{\alpha\varsigma}$ ἀπόκρισις». Ἀρχ. «Τοῖς ἀπὸ μάργου τὴν ἐπωνυμίαν», φ. $2^{\beta}$. Ἐξέδωκε Β. Μυσταχίδης, Ὁ ἱερὸς κλῆρος κατὰ τὸν ις΄ αἰῶνα. Ἐν Ἀθήναις 1892, σ. 38. Εἰκοσιπενταετηρὶς τῆς καθηγησίας Κ. Σ. Κόντου. Ἐν Ἀθήναις 1893, σ. 160. — δ΄) Μαξίμου Μαργουνίου «πρὸς τὸν Φιλαδελφείας». Ἀρχ. «Τυφλώττεις ὡς ἔοικας», φ. $2^{\beta}$. Ἐξέδ. Μυσταχίδης ἔνθ. ἀν. σ. 39. Εἰκοσιπενταετ. Κόντου, σ. 161.— ε΄) τοῦ αὐτοῦ Ἱερεμίᾳ Κ/πόλεως (1590). Ἀρχ. «Φιλόξενον τὸν ποιητὴν» κτλ., φ. $2^{\beta}$.—ϛ΄) Τοῦ αὐτοῦ Θεοφάνει Φιλιππουπόλεως (1590). Ἀρχ. «Σὺ δ᾽ ἄρα τοῦ λοιποῦ», φ. $3^{\beta}$. Ἐξέδωκε Μυσταχίδης σ. 50. Εἰκοσιπενταετ. Κόντου, σ. 172.—ζ΄) Κων-

[1] Κατὰ τὸν κατάλογον Ἀντωνίνου ἔφερε πρότερον τὸν 463-ον ἀριθμὸν ἄχρι τοῦ 1886 ἔτους. Πολλὰ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων προεξέδωκε τύποις ὁ Emile Legrand ἐξ ἀντιγραφῆς Βασιλείου Μυσταχίδου· πρβλ. Bibliographie hellénique du XVII siècle, τ. 4, σ. XI. Βραχεῖαν περιγραφὴν τοῦ αὐτοῦ κώδικος ὑπὸ Γ. Σ[οφοκλέους] ὅρα ἐν τῷ βιβλίῳ: Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλολογ. Σύλλογος, 1863, τ. 1, σ. 219—220.

σταντῖνος Λούκαρις Ἐσχελίῳ (1591). Ἀρχ. «Οἶδά σοι χάριτας ἀθανάτους», φ. 3β.—η') Μελέτιος Βλαστὸς Μαξίμῳ Μαργουνίῳ (1591). Ἀρχ. «Καὶ ἡ ἔναγχός μοι πεμφθεῖσα», φ. 4α. — θ') Κωνσταντῖνος Λούκαρις Μελετίῳ Βλαστῷ. Ἀρχ. »Εἰ φιλεῖς, μὴ κατηγόρει», φ. 4α.—ι') «Εἰς τὸν αὐτὸν μεγάλην παρεσχηκότα τὴν βοήθειαν τῇ Κρήτῃ ἐν τῷ τοῦ λοιμοῦ καιρῷ» ἐπίγραμμα ἑξάστιχον. Ἀρχ. «Μήποτε γαρύειν πολυΐστορος ἀθλοθέτην», φ. 4β.—ια') Μελέτιος Βλαστὸς «τῷ τῶν Μουσῶν τροφίμῳ Κωνσταντίνῳ» Λουκάρει. Ἀρχ. «Χρόνιά σοι τὰ παρ' ἡμῶν ἀφικνεῖται», φ. 4β.—ιβ') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν» ἐπίγραμμα τετράστιχον. Ἀρχ. «Ἐκ σοφίης ἐπέεσσι», φ. 4β. Ἐξέδωκε Legrand, Bibliogr. hell. du XVII siècle, τ. 4, σ. 214. — ιγ') Κωνσταντῖνος Λούκαρις «Ἱππολύτῳ τῷ πανιερωτάτῳ Χίου» (1591). Ἀρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς», φ. 4β. Legrand, σ. 208.—ιδ') Τοῦ αὐτοῦ «Νεοφύτῳ τῷ Βενέρει» Ἐνετίηθεν 1591. Ἀρχ. «Εἰ καὶ μὴ εἰδὼς σου τυγχάνω», φ. 5α.—ιε') Τοῦ αὐτοῦ Νικολάῳ Ῥοδίῳ (1591). Ἀρχ. «Ἤτησα, ἀλλ' οὐκ ηὐμοίρησα», φ. 5α.—ιϛ') «Ἱππόλυτος Κρής, ὁ ταπεινὸς Χίου, τῷ ἐλλογιμωτάτῳ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Λούκαρι». Ἀρχ. «Ἦ τοῖς γράμμασί σου τῳόντι», φ. 5β. Legrand, σ. 212.—ιζ') «Τοῦ ἄνωθεν τῷ ἄνωθεν ἡρωελεγεῖον» ἐκ τριῶν στίχων. Ἀρχ. «Κωνσταντῖνον ἐμὸν», φ. 5β. Ἐν τῇ ᾤᾳ· «Ἰαμβικόν· κατὰ λάθος γέγραφα καὶ σύγγνωθί μοι». Legrand, σ. 212.—ιη') Μελέτιος Πηγᾶς πατριάρχης Ἀλεξανδρείας τῷ παπᾷ Θεοδώρῳ. Ἀρχ. «Τὰ τῆς εὐσεβείας μυστήρια», φ. 5β. — ιθ') Κωνσταντῖνος Λούκαρις Λαυρεντίῳ ἱερομονάχῳ (1591). Ἀρχ. «Τὸν σκοτέως γενέτην», φ. 6α. Legrand, σ. 207.—κ') Μαργούνιος τῷ πνευματικῷ πατρὶ Διονυσίῳ» Ἐνετίηθεν 1591. Ἀρχ. «Οὐ τὸ κατορθοῦν μοι καὶ μόνον δοκεῖ», φ. 6β.—κα') Γαβριὴλ Δωροθεΐδης «δεσπότῃ μου θεοτιμήτῳ Κυρίλλῳ» Λουκάρει. Ἀρχ. «Χθὲς καὶ σήμερον», φ. 6β. Legrand, σ. 211.—κβ') [Κωνσταντῖνος Λούκαρις] Ἱππολύτῳ Χίου. Ἐνετίηθεν. Ἀρχ. «Μὴ θαυμάσῃς, εἰ δοκῶ φορτικός«, φ. 7α.— κγ') [Ὁ αὐτὸς] Ἐσχελίῳ Ἐνετίηθεν 1591. Ἀρχ. «Οἶδά σοι

χάριτας», φ. 7α. Ἴδε καὶ ἀνωτέρω φ. 3β.—κδ') Νικολάῳ Ῥοδίῳ. Ἀρχ. «Ἐγώ σε τεθαύμακα πολλάκις», φ. 7α.—κε') Ναθαναήλῳ ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. «Ἠκέ τις ἀνδρῶν», φ. 7β. — κς') Ἀνώνυμος Κυρίλλῳ τῷ Λουκάρει, ἀρχιμανδρίτῃ Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Μέγιστον εἰκότως σημεῖον», φ. 7β.—κζ') Ἐπιστολίδιον πρὸς Λούκαριν ἐν τῷ φύλλῳ 8α, ἔχον οὕτως αὐτολεξεί. «Ὁσιώτατέ μοι καὶ λογιώτατέ μοι κύριε Κύριλλε, φιλικῶς καὶ ἐκ μέσης ψυχῆς ἀσπάζομαι τὴν σὴν αἰδεσιμότητα, ὑγιαίνειν σοι εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους εὐχόμενος εἰς τῶν αὐτόθι πιστῶν σύστασιν. Χάριτι Χριστοῦ ὑγιαίνομεν καὶ ἡμεῖς. Ἐμάθομεν ὡς ἐλέει Θεοῦ ὁ κύριος Νεόφυτος ἔρχεται ἐκ τῆς ἐξορίας· οὐκ οἴδαμεν δέ, τίς ὁ τὴν ὠφέλειαν αὐτῷ παρασχών. Πολλοὶ καὶ ἄλλοι τῶν μοναχῶν ἐκ τῆς Βλαχίας ἦλθον καὶ ἔτι ἔρχονται εἰς Ῥωσίαν, τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν ἔφοδον ἐκκλίνοντες. Εἴ τι νεώτερον ἔμαθες, γράφον, ἵνα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος. Ἔρρωσο· Ἀπριλλίου η̄η. + Ὁ Μονεμβασίας Ἱερόθεος». — κη') [Κωνσταντῖνος Λούκαρις] «τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χίου κυρίῳ Ἱππολύτῳ τῷ Καστρισίῳ, ἀνδρὶ σοφωτάτῳ». Ἐνετίῃθεν 1591. Ἀρχ. «Ἐδάκρυσά πως τὴν γῆν», φ. 8α.—κθ') [Τοῦ αὐτοῦ] τετράστιχον ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Αὔδαέ μοι, πατρίς, αὔδαέ Κρήτη», φ. 8α.—λ') [Κωνσταντῖνος Λούκαρις] Φιλίππῳ Σεμινέλλῳ. Ἐνετίῃθεν. Ἀρχ. »Ὁμηρικὸν ἔστω μοι τῆς ἐπιστολῆς τὸ προοίμιον», φ. 8α.—λα') Ἡρακλεῖ Κασιμάτῃ ἰατρῷ. Ἐνετίῃθεν. Ἀρχ. «Δέδηγμαι τὴν καρδίαν», φ. 8β. — λβ') Νικολάῳ Ῥοδίῳ. Ἀρχ. «Αἴσωνα Θετταλόν», φ. 8β. — λγ') Κωνσταντίνῳ Ζερβῷ ἰατρῷ. Ἀρχ. «Ἐγὼ μέν σοι καὶ συνήδομαι», φ. 8β.—λδ') Νικόλαος ἱερεὺς Ῥόδιος τῷ ἱερομονάχῳ Μαξίμῳ Μαργουνίῳ (1584). Ἀρχ. «Εἰ τἀληθές, ὦ φιλότης», φ. 9α.—λε') Λεόντιος Εὐστράτιος Κύπριος τῷ ἱερομονάχῳ Λαυρεντίῳ Μαρίνῳ. Ἐνετίῃθεν εἰς Κρήτην, 1591. Ἀρχ. «Οὐκ ἀγῶνα λόγων», φ. 10α.—λς') Ἱερόθεος Μονεμβασίας ἀνωνύμῳ ἀπὸ 6-ης Μαρτίου. Ἀρχ. «Ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν», φ. 10β.—λζ') Ὁ αὐτὸς Κυρίλλῳ Λουκάρει ἀρχιμανδρίτῃ Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ 11-ης Φεβρουαρίου. Ἀρχ. «Ὁσι-

ώτατέ μοι», φ. 10β.—λη') [Ὁ αὐτὸς] ἀνωνύμῳ ἀπὸ 28-ης Αὐγούστου. Ἀρχ. «Σός με πόθος», φ. 11α.—λθ') Ὁ αὐτὸς ἀνωνύμῳ. Ἀρχ. «Παρακαλῶ πολλὰ τὴν ἁγιωσύνην σου», φ. 11α.—μ') Ματθαῖος τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Λουκάρει. Ἀρχ. «Φίλτατέ μοι ἀρχιμανδρῖτα, χαίροις», φ. 11α.—μα') Ἱερόθεος Μονεμβασίας τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Κυρίλλῳ Λουκάρει. Ἀρχ. «Σπουδαίως γράφω σοι», φ. 11α.—μβ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. «Εὐψυχίας καὶ παρακλήσεως», φ. 11α.—μγ') Φίλιππος Σεμινέλος Κωνσταντίνῳ τῶν Λουκάρεων, Κρήτηθεν 1591. Ἀρχ. «Διττάς σοι καὶ πρότερον», φ. 11β. Legrand ἔνθ. ἀν., σ. 196.—μδ') Μάξιμος ἐπίσκοπος Κυθήρων Ἐσχελίῳ. Ἐνετίηθεν 1590. Ἀρχ. «Μικροῦ καὶ πυθαγορείων», φ. 12α. — με') Κωνσταντῖνος Λούκαρις Νικολάῳ Ῥοδίῳ. Ἐνετίηθεν. Ἀρχ. «Χρεμύλος ἐξαίφνης», φ. 12β. — μς') Ὁ αὐτὸς Ἐσχελίῳ. Ἐνετίηθεν. Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο (πῶς δοκεῖ σοι;) οὐ μικρόν», φ. 13α. Ἐξέδωκε Γ. Σοφοκλῆς ἐν Ἑλλ. Φιλολογ. Συλλόγῳ, τ. 1, σ. 210.—μζ') Ὁ αὐτὸς Φρεδερίκῳ Συλπουργίῳ. Ἀρχ. «Βιβλίῳ πρὸ μικροῦ ἐντετύχηκεν», φ. 13α. Legrand ἔνθ. ἀν., σ. 198.—μη') Μάξιμος Μαργούνιος Κωνσταντίῳ Λουκάρει Ἐνετίηθεν 1591. Ἀρχ. «Μόλις τῶν σῶν ψήφων», φ. 13β. Legrand, σ. 206.—μθ') Ὁ αὐτὸς Λιβίῳ Τζάκρᾳ. Ἐνετ. 1591. Ἀρχ. «Ἐγὼ καὶ προὔφθασα», φ. 13β.—ν') Ὁ αὐτὸς Φρεδερίκῳ Συλπουργίῳ Ἐνετ. 1591. Ἀρχ. «Ὀψὲ πάνυ», φ. 14α. — να') Φρεδερῖκος Συλπούργιος Κωνσταντίνῳ Λουκάρει ἐκ Φραγκοφούρδου 1590. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ χάρις χάριτι ἀκόλουθος», φ. 14α. Legrand, σ. 199.— νβ') Μάξιμος Μαργούνιος Συλπουργίῳ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Τὴν Θεοδωρήτου» κτλ., φ. 15α. — νγ') Κωνστ. Λούκαρις Μαργουνίῳ ἐκ Παταβίου 1591. Ἀρχ. «Ἐπήνεσα», φ. 15α. Legrand, σ. 210. — νδ') Νικόλαος Δωροθεΐδης Κωνστ. Λουκάρει, 1590. Ἀρχ. «Κύριε Κωνσταντῖνε», φ. 15α.— νε') Κωνστ. Λούκαρις Νικολάῳ Ῥοδίῳ Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Θεῖον τῳόντι», φ. 15β. Ἐξέδωκε Σοφοκλῆς ἔνθ. ἀν., σ. 220. Legrand, σ. 200.—νς') Νικόλαος Δωροθεΐδης Κωνσταντίνῳ Λουκάρει, 1590. Ἀρχ. «Κύριε Κωνσταντῖνε», φ. 16α. Legrand,

σ. 205.—νζ') Λεόντιος ἱερομόναχος Μαξίμῳ Μαργουνίῳ. Ἐνετίῃθεν. Ἀρχ. «Πέπεισμαι», φ. 16α.—νη') Ναθαναῆλος Κωνσταντίνῳ Λουκάρει, Κρήτηθεν 1590. Ἀρχ. «Ὅτι δὲ ἡμετέρας γραφῆς», φ. 16α. Legrand, σ. 205.—νθ') Κωνστ. Λούκαρις Λεοντίῳ Εὐστρατίῳ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Μήποτ' ἄρα», φ. 16β. Legrand, σ. 201.—ξ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Πῶς μόνον τοῦτο», φ. 17α. Legrand, σ. 208.—ξα') Ὁ αὐτὸς Νικολάῳ Ῥοδίῳ. Ἀρχ. «Οὐ μικρόν μοι ἐδόκει», φ. 17α.—ξβ') Ὁ αὐτὸς Σπυρίδωνι Βλόντῳ. Ἐνετ. Ἀρχ. «Φίλος φίλῳ φίλτατον», φ. 17β. Legrand, σ. 202.—ξγ') Μαργούνιος Ἱερεμίᾳ Κ/πόλεως. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Τέκνα μοιχῶν», φ. 17β. Ἐξέδωκε Β. Μυστακίδης, Ὁ ἱερὸς κλῆρος κατὰ τὸν ις' αἰῶνα, σ. 52. Εἰκοσιπενταετηρὶς Κόντου, σ. 174. — ξδ') Μαργούνιος Κωνσταντίνῳ Λουκάρει. Ἐνετ. 1591. Ἀρχ. «Ἀγανακτεῖς, ὡς ἔοικα», φ. 18α. Legrand, σ. 211. — ξε') Ὁ αὐτὸς Συμεῶνι ἱεροδιακόνῳ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Ἀποδέχομαί σου τὸ προσηνές», φ. 18α.—ξς') Νικόλαος Ῥόδιος Κωνσταντίνῳ Λουκάρει, 1590. Ἀρχ. «Πῶς σοι δοκεῖ», φ. 19α.—ξζ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1590. Ἀρχ. «Ἃς ὡμολόγηκά σοι χάριτας», φ. 19α. Ἐξέδ. Μ. Γεδεών, Κύριλλος Λούκαρις. Ἐν Κ/πόλει 1876, σ. 43. Legrand, σ. 202.—ξη') Δαβὶδ Ἐσχέλιος Κωνσταντίνῳ Λουκάρει, 1590. Ἀρχ. «Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολήν σου», φ. 19β. Ἐξέδωκε Σοφοκλῆς ἐν Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ, τ. 1, σ. 221.—ξθ') Μαργούνιος Ἐσχελίῳ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Νικᾷς μὲ τοῖς φιλικοῖς», φ. 19β.—ο') Ὁ αὐτὸς Κωνστ. Λουκάρει ἐκ Παταβίου 1590. Ἀρχ. «Καὶ σὺ δ' ἄρά γε ἡμῶν ἐπελάθου», φ. 20α. Legrand, σ. 203. — οα') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Δεινός μου τῇ ψυχῇ ἔρως», φ. 20β.—οβ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Καλῶς ἴσως ποιῶν,» φ. 21α. Legrand, σ. 175.—Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Ἀνεκαλέσατό μου», φ. 21β. Legrand, σ. 178.—οδ') Τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Καὶ τὴν ὑστάτην», φ. 21β. Legrand, σ. 180. — οε') Τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Οἶμαί σε καὶ ἀποδυσπετῆσαι», φ. 22α. Legrand,

σ. 181.—ος') Τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν καὶ συγγράμμασιν», φ. 22β. Legrand, σ. 182. — οζ') Τῷ αὐτῷ 1589. Ἀρχ. «Ἐκτετόξευταί μοι», φ. 23α. Legrand, σ. 183. — οη') Τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Καὶ δεύτερά μοι», φ. 23α. Legrand, σ. 184.—οθ') Ὁ αὐτὸς Ἱερεμίᾳ Κ/πόλεως 1590. Ἀρχ. «Ἤκουσά του τῶν ἱερωσύνῃ», φ. 23β. — π') Ὁ αὐτὸς Θεοφάνει (Καρύκῃ) καὶ Διονυσίῳ (μητροπολίτῃ Ἡρακλείας). Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Μάρτυρά τινα», φ. 24α. Ἐξέδ. Β. Μυστακίδης, Ὁ ἱερὸς κλῆρος, σ. 51. Εἰκοσιπενταετ. Κόντου, σ. 173.—πα') Ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνῳ Λουκάρει, 1589. Ἀρχ. «Τὴν σήμερον ἔλαβα», φ. 24α. Legrand, σ. 178.—πβ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Ἀγρῷ τινι παμφόρῳ», φ. 24β. Legrand, σ. 185. — πγ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1586. Ἀρχ. «Πρώην, οὔπω πάνυ πρώην», φ. 25β. Legrand, σ. 187.—πδ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Ἄμελγε γάλα», φ. 15β. Legrand, σ. 188.—πε') Νικόλαος Ῥόδιος Κωνστ. Λουκάρει. Κρήτηθεν 1589. Ἀρχ. «Μνήμης ἕνεκεν», φ. 26β.—πς') Κωνσταντῖνος [Λούκαρις] Νικολάῳ [Ῥοδίῳ]. Ἀρχ. «Ὅτι μηχανὰς (?) κατὰ σοῦ», φ. 26β. — πζ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἐκ Παταβίου 1590. Ἀρχ. «Πολύ μοι τὸ τῆς ψυχῆς», φ. 26β.—πη') Μαργούνιος Λεοντίῳ Μαρίνῳ, Ἐκ τῆς μονῆς Κυρίας Παντουργέτιδος, 1587. Ἀρχ. «Ἐμοὶ τὸ πρὸς ὑμᾶς γράφειν», φ. 27α.—πθ') Ὁ αὐτὸς Ἰωάννῃ Σωζομένῳ, 1587. Ἀρχ. «Ὡς ἥδιστά μοι τὰ παρὰ σοῦ», φ. 28α.—ϙ') Ὁ αὐτὸς τῷ διδασκάλῳ Καπῇ. Ἐνετίηθεν 1589. Ἀρχ. «Καὶ τὸ τῆς ψυχῆς σου οἶδα φιλάρετον», φ. 28β.—ϙα') Ματθαῖος ἱερομόναχος ἐπισκόπῳ τινί [πιθανῶς τῷ Μαργουνίῳ]. Ἀρχ. «Εἰ μὲν γὰρ ἐβούλου», φ. 28β.—ϙβ') Λεόντιος ἱερομόναχος τῷ ἐπισκόπῳ Μαξίμῳ [Μαργουνίῳ] ἀπὸ τῆς ἐν Κερκύρᾳ μονῆς Θεοτόκου τῆς Λαμποβήτιδος. Ἀρχ. «Σοῦ μέν, ὦ σοφώτατε δέσποτα», φ. 28β.—ϙγ') Μάξιμος Μαργούνιος Ἱερεμίᾳ Κ/πόλεως. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Οἶδά σου τὸ φιλεπιστῆμον», φ. 29α. —ϙδ') Ἱερεμίας Κ/πόλεως τῷ Φιλαδελφείας Γαβριήλ. Ἰουλ. 1590. Ἀρχ. «Τὴν ἀναφορὰν ὑμῶν κομισάμενοι», φ. 29β.—ϙε') Μαργούνιος Νικηφόρῳ ἱεροδιακόνῳ.

Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Τὰ δίκαια συμμάχων», φ. 30α. Ἐξέδ. Ἰ. Σακκελίων ἐξ ἑτέρου κώδικος ἐν Δελτίῳ τῆς ἱστορ. καὶ ἐθνολ. ἑταιρείας, τ. 2, σ. 76.—ϟς΄) Ὁ αὐτὸς τῷ πνευματικῷ πατρὶ Διονυσίῳ Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Οὐ τὸ κατορθοῦν μοι», φ. 30α.—ϟζ΄) Ὁ αὐτὸς Ἱερεμίᾳ Κ/πόλεως. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Τῶν ἐραστῶν οἱ περί τι ἐμμανῶς», φ. 30β.—ϟη΄) Κωνστ. Λούκαρις Νικολάῳ Ῥοδίῳ. Ἐνετίηθεν. Ἀρχ. «Τὴν τοῦ εὐγενοῦς Κρηπιδοπώλου ἀποκάλυψιν», φ. 31α.—ϟθ΄) Ὁ αὐτὸς Ναθαναήλῳ ἱερομονάχῳ ἐκ Παταβίου. Ἀρχ. «Ὁ Κωνσταντῖνος ἔρρωται», φ. 31α.—ρ΄) Ὁ αὐτὸς Ἱππολύτῳ Χίου. Ἐνετίηθεν. Ἀρχ. «Ὁ Μνησάρχου Πυθαγόρας», φ. 31β.—ρα΄) Ὁ αὐτὸς Νικολάῳ Ῥοδίῳ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Καὶ πρότερον περὶ ἀπευκτῶν», φ. 31β.—ρβ΄) Ὁ αὐτὸς Ναθαναήλῳ ἱερομονάχῳ. Ἐνετ. Ἀρχ. «Σφοδρῶς μὲν καὶ λυποῦμαι», φ, 31β.—ργ΄) Μάξιμος ἐπίσκοπος Κυθήρων Κωνστ. Λουκάρει Ἐνετ. 1591. Ἀρχ. «Ἄλλο μὲν γλαύξ», φ. 39α.—ρδ΄) Κωνσταντῖνος Λούκαρις Μαξίμῳ Μαργουνίῳ ἐκ Παταβίου 1591. «Οἶδά σου τὸ τῆς γνώμης θεάρεστον», φ. 32β. Legrand, σ. 212.—ρε΄) Μαργούνιος Κωνσταντίνῳ Λουκάρει. Ἐνετ. 1591. Ἀρχ. «Ἐπαινεῖς καὶ ψέγεις», φ. 32β. Ἐξέδ. Μ. Γεδεών, Κύριλλος Λούκαρις, σ. 42. Legrand, σ. 208. — ρς΄) Ὁ αὐτὸς Διονυσίῳ μεγάλῳ πρωτοσυγκέλλῳ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Οἶδά σοι χάριτας», φ. 33α. — ρζ΄) Γεώργιος Μοσχέτης τῷ Μαργουνίῳ. Ῥώμη 1588. Ἀρχ. «Οἶδα μέν, ὦ θεία καὶ ἱερὰ ψυχή», φ. 33β. Legrand, τ. 3, σ. 249. — ρη΄) Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, ἐκ Ῥώμης 1588. Ἀρχ. «Ἤσθην, ἀλλὰ πῶς οἴει;» φ. 33β. Legrand, αὐτ. σ. 250.—ρθ΄) Μαργούνιος Μαρτίνῳ Κρουσίῳ Ἐνετ. 1587. Ἀρχ. «Ἐγώ σου καὶ τεθαύμακα», φ. 34α. Ἐξέδωκε Β. Μυστακίδης, Ὁ ἱερὸς κλῆρος, σ. 46. Εἰκοσιπ. Κόντου, σ. 168.—ρι΄) Ὁ αὐτὸς Ναθαναήλῳ. Ἐνετ. 1587. Ἀρχ. «Πολὺ τὸ πρὸς σὲ φίλτρον», φ. 34β.—ρια΄) Ὁ αὐτὸς Μάρκῳ Παπαδοπούλῳ. Ἐνετ. 1588. Ἀρχ. «Οὕτως ἐγὼ τῶν ὧν ἐν σοὶ» κτλ., φ. 34β.—ριβ΄) «Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου εἰς Μανουῆλον τὸν Γλυνζόνιον» ἐπίγραμμα. Ἀρχ. «Ὑψιθρόνου σοφίης», φ. 35α. Ἐξέδ.

Β. Μυστακίδης ἔνθ. ἀν., σ. 55. Εἰκοσιπ. Κόντου, σ. 177. Πρβλ. Legrand, Bibliogr. hell. aux XV—XVI siècles, τ. 2, σ. 65. — ριγ′) Ὁ αὐτὸς Ἐσχελίῳ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Θεόν τινα εἶναι τὴν φήμην», φ. 35α. Legrand, αὐτ., σ. 109. — ριδ′) Ὁ αὐτὸς Ἀμβροσίῳ Καλλονᾷ μοναχῷ. Ἐνετ. 1589. Ἀρχ. «Καὶ τῇ Πυθαγόρου βίβλῳ», φ. 35β.—ριε′) Ὁ αὐτὸς Μελετίῳ Ἀλεξανδρείας τῷ Πηγᾷ. Ἐνετίηθεν 1590. Ἀρχ. «Ἐγὼ συνήδομαι», φ. 36α-38ν.—ριϛ′) Ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνῳ Λουκάρει. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Ἐμοὶ δὲ τῶν πάνυ», φ. 38α. Legrand, Bibl. hell. du XVII s., τ. 4, σ. 193.—ριζ′) Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἐνετ. 1586. Ἀρχ. «Ἐπαινῶ σου τὴν περὶ τοὺς λόγους σπουδήν», φ. 38β. Legrand, αὐτ. σ. 192.—ριη′) Κωνστ. Λούκαρις τῷ Μαργουνίῳ, ἐκ Παταβίου 1589. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ κώδικος ὁ Λούκαρις σημειοῦται ἰδιοχείρως τόδε· Ἀπόκρισις εἰς τὴν πεμφθεῖσάν μοι ἐπιστολὴν περὶ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ῥημάτων». Ἀρχ. «Ὡς διαταράττουσά μου τὸν νοῦν», φ. 39α. Legrand, αὐτ. σ. 190.—ριθ′) Μαργούνιος Κωνστ. Λουκάρει. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Νόσῳ τινὶ μέχρι τοῦδε», φ. 39β. Legrand, αὐτ. σ. 165.—ρκ′) Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Σφαίρᾳ τινὶ ἐπ' ὅρους», φ. 39β.—ρκα′) Κωνστ. Λούκαρις Φιλίππῳ Σεμινέλλῳ. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Πῶς οἴει με», φ. 40α. Legrand, αὐτ. σ. 198.—ρκβ′) Ἐμμανουῆλος Ἀχίλλειος Κυρίλλῳ Λουκάρει. Δούπνηθεν. Ἀρχ. «Εἰ μὲν τὰ συμβάντα μοι μετὰ τὴν ἀποδημίαν μου», φ. 40α.—ρκγ′) Ὁ αὐτὸς αὐτόθεν τῷ Λουκάρει, 1595. Ἀρχ. «Ἰδοὺ πέμπω σου τῇ λογιότητι», φ. 40β.—ρκδ′) Γαβριὴλ Φιλαδελφείας ἀδήλῳ, πιθανῶς τῷ Λουκάρει. Ἐνετ. 1595. Ἀρχ. «Εἰ μὲν ἐμαυτὸν ἐπέγνων», φ. 41α.—ρκε′) Ἐμμανουῆλος Ἀχίλλειος Κυρίλλῳ Λουκάρει, 1596. Ἀρχ. «Ἄχρι μὲν τοῦ παρόντος», φ, 41α.—ρκϛ′) Γαβριῆλος Δωροθεΐδης Κυρίλλῳ Λουκάρει. Ἀρχ. «Τρυγῶνος δίκην» φ. 41β. Legrand, αὐτ. σ. 225. — ρκζ′) Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. «Τὰ παρὰ τῆς σῆς λογιότητος ἀσπασίως ἐκομισάμην», φ. 42β.—ρκη′) Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1590. Ἀρχ. «Συνεργούντων», φ. 43α. Legrand, αὐτ. σ. 217.—ρκθ′)

Κυπριανὸς Λεοπολίηθεν Κυρίλλῳ Λουκάρει. Ἀρχ. «Τὴν τῆς ἐλλογιμότητος ἔφεσιν», φ. 43β. Legrand, σ. 218.—ρλ') Γαβριῆλος Δωροθεΐδης τῷ αὐτῷ, 1597. Ἀρχ. «Τὴν παρὰ τῆς σῆς ἐλλογιμότητος», φ. 43β. Legrand, σ. 229. — ρλα') Διονύσιος Λαυρεντίῳ. «Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἱερομονάχου τοῦ Φιλαδελφείας ἐστίν». Ἀρχ. «Τῷ ὄντι μὲν ἐσπουρασμένως ἐπέσταλκά σοι», φ. 44α.—ρλβ') Κύριλλος Λούκαρις ἀνωνύμῳ, πιθανῶς τῷ Νικηφόρῳ. Ἀρχ. «Σοφώτατέ μοι ἅγιε διδάσκαλε ἀκήκοα τὸν Συμεῶνα», φ. 44α. Legrand, σ. 218.—ρλγ') Ἀνώνυμος Αἰρεννίῳ. Ἀρχ. «Τῷ Χριστῷ δόξα. Εἰ καὶ ἐμπεδημένοι», φ. 44α.— ρλδ') Κυπριανὸς τῷ δεσπότῃ Μελετίῳ Πηγᾷ. Ὀστροβίηθεν 1595. Ἀρχ. «Γράμμα ἦλθέ μοι», φ. 44β.—ρλε') Κύριλλος Λούκαρις ἀνωνύμῳ, πιθανῶς τῷ Νικηφόρῳ. Ἀρχ. «Σοφώτατέ μοι ἅγιε διδάσκαλε», φ. 45α. Legrand, σ. 219.—ρλϛ') Ἰδιόχειρον Κυρίλλου Λουκάρεως. «Τὰ ἴσα τῶν γραμμάτων ἅ μοι γέγραπται τῆς Πολονίας ἐπιβάντι». Πρόκειται περὶ τῶν ἐν ἀριθμοῖς ρλϛ'—ρμα' ἐπιστολῶν. Τῷ ἡγεμόνι Ὀστροβίας καὶ Κιέβου στρατηγῷ βασιλείῳ. Ἀρχ. «Διὰ βραχέων», φ. 45α. Legrand, σ. 249.—ρλζ') «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Ἡμέραν ἐνταῦθα», φ. 45α. Legrand, σ. 219.—ρλη') «Τῷ σπουδαιοτάτῳ Κυπριανῷ». Ἀρχ. «Ἦκέ μοι πρότερον», φ. 45α.—ρλθ') «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Μὴ οἴει», φ. 45β. Legrand, σ. 220.—ρμ') «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Δίστιχον πρότριτα», φ. 45β. Legrand, σ. 220.—ρμα') «Τῷ σπουδαιοτάτῳ Γαβριήλῳ Δωροθεΐδῃ». Ἀρχ. «Μεμπτέος», φ. 45β. Legrand, σ. 221.—ρμβ') Νικηφόρος (?) «τῷ λογιωτάτῳ συγκέλλῳ Ἀλεξαδρείας Κυρίλλῳ». Δούπνηθεν 1596. Ἀρχ. «Πολλὰ τῶν δεινῶν», φ. 45β-46. Legrand, σ. 221.—ρμγ') Νικηφόρος Κυρίλλῳ Λουκάρει. Ἀρχ. «Ὅτι μὲν αὐτὸς οὐκ ἐκώλυσα», φ. 47α. Legrand, σ. 225. Περὶ τοῦ Νικηφόρου τούτου διδασκάλου καὶ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου ὅρα N. Jorga, Nichifor Dascalul. Bucuresti 1905 [= Analele Acad. Român. Memoriile sect. istoriée, τ. 27, σ. 183-200].—ρμδ') Νεόφυτος τῷ συγκέλλῳ Ἀλεξανδρείας Κυρίλλῳ Λουκάρει, ἐκ Ῥωσίας τῆς Μεγάλης 1595. Ἀρχ.

«Πανοσιώτατε ἐν ἱερομονάχοις», φ. 47α. Legrand, σ. 216.— ρμε΄) Μελέτιος Ἀλεξανδρείας Κυρίλλῳ Λουκάρει. Ἐξ Ἀλεξανδρείας 1595. Ἀρχ. «Παθὼν δή τι νήπιος», φ. 47β. Legrand, σ. 214. Ἐξ ἑτέρου κώδικος ἐξέδ. Γ. Σοφοκλῆς ἐν Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγῳ, τ. 1, σ. 47.

Β΄) Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 20 (τοῦ ὅλου κώδικος φύλλα 49-69), ἀπεσπασμένων μὲν ἐξ ἄλλου τινὸς κώδικος, ἠριθμημένων δὲ τακτικῶς ἀπὸ ἀριθμοῦ 127-146. Μήκους 0,30, πλ. 0,217. Γραφὴ 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Περιέχεται ἀνώνυμος ὁμιλία «Εἰς τὰ φρικτὰ καὶ σωτηριώδη πάθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Προοίμιον. Τί θέλει νὰ πῇ ἡ τόση μεγάλη σιωπὴ σήμερον εἰς τὸν ἄνθρωπον» κτλ.

Γ΄) Τεῦχος τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ χάρτου στιλπνοῦ καὶ παχέος, ἀριθμοῦν φύλλα 13 (τοῦ ὅλου κώδικος φύλλα 69-81), μήκους 0,286, πλ. 0,207. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 35 (0,21×0,14). Ἐπιγραφή· «Τοῦ πανοσιωτάτου ἐν μοναχοῖς σοφωτάτου τε καὶ συνετωτάτου κυροῦ Ἰωσὴφ Βρυεννίου τοῦ διδασκάλου διάλεξις μετὰ ἀπίστου». Ἀρχ. «Ἰσραήλ. Χρὴ τὸν ἐχέφρονα μὴ χαλεπαίνειν» κτλ.

Δ΄) Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ 4 φύλλων (τοῦ ὅλου κώδ. φ. 82-85) μήκ. 0,33, πλ. 0, 221, ὧν γεγραμμένα μόνα τὰ πρῶτα δύο. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 50. Τεμάχιον λογικῆς ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Τῶν οὖν εἰρημένων τριῶν ἀντιθέσεων κατὰ πάντα χρόνον ὁμοίως ἐχουσῶν, κατὰ τὸ ποιεῖν ἀντίφασιν, ἢ μὴ ποιεῖν, τὰς καθ' ἕκαστα προτάσεις φησὶν Ἀριστοτέλης» κτλ. Τέλος· «οὔτε πάντων ἔτι τὴν ὀφειλομένην αἰτίαν εἶναι ὁμολογήσουσιν, ἀλλὰ τούτων μὲν ἅλις».

Ε΄) Τεῦχος χάρτ. ἐκ φύλλων 6 (μήκ. 0,32, πλ. 0,22), ὧν τὸ ἔσχατον ἄγραφον (τοῦ ὅλου κώδ. φ. 86-91). Αὐτόγραφον Χρυσάνθου Νοταρᾶ. Ἐπιγραφή· «Ἔκθεσις πίστεως τῶν τῆς Σορβώνης θεολόγων, ἤτοι τῶν Παρισίων, ἣν ἐξέδωκαν τῷ γαληνοτάτῳ αὐτοκράτορι Μοσχοβίας Πέτρῳ Ἀλεξιοβίτζῃ διατρίβοντι τότε ἐν

Γαλλίᾳ. Ἐν ἔτει 1717ῳ Ἰουνίου 15. Ἐξέδοτο λατινιστί, ὡς ἔμπροσθεν ὁρᾶται, μεθερμηνεύθη δὲ παρ' ἡμῶν. 1725. μηνὶ (sic). +Ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος». Ἀρχ. «Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ἄλλα ὁποῦ περιέργως ἴδεν εἰς τὸ Παρίζι» κτλ.

ς') Τεῦχος χάρτ. ἐκ φύλλων 6 (τοῦ ὅλου κώδικος φ. 92-98) παχέων καὶ λείων, μήκ. 0,328, πλ. 0222. Τὰ δύο τελευταῖα ἄγραφα. Ἐπιγραφή· «Doctorum Sorbonistarum confessio fidei». Ἀρχ. «Inter caetera quae Parisiis» κτλ.

Ζ') Τεῦχος ἐκ φύλλων 43 λεπτοῦ καὶ λείου χάρτου (τοῦ ὅλου κώδικος φ. 99-141), ὧν τὰ τελευταῖα δύο ἄγραφα. Μήκ. 0,305, πλ. 0,21. Ἐπιγραφή· «Apologia per la nazione Greca in occasione delle differenze sorvenute in Venezia nella chiesa di S. Giorgio, scritta dall' abate Giovanni Muazzo Cretense». Πιθανῶς αὐτόγραφον τοῦ Μουάτσου· ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς 18-ης ἑκατονταετηρίδος.

Η') Τεῦχος χάρτ. ἐκ φύλλων 24 (τοῦ ὅλου κώδ. φ. 142-165), ὧν ἄγραφα τὰ τελευταῖα δύο· μήκ. 0,22, πλ. 0,17. Μετάφρασις τοῦ ἐν τῷ ζ' τεύχει κειμένου. Ἐπιγραφή· «Ἀπολογία εἰς βοήθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους διὰ τὴν διαφορὰν ὁποῦ ἐσυνέβη εἰς τὴν Βενετίαν διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου». Ἀρχ. «Ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ πειθώμεθα» κτλ.

Θ') Τεῦχος χάρτ. ἐκ φύλλων 10 (τοῦ ὅλου κώδ. φ. 166-175), μήκ. 0,32, πλ. 0,223. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐπιγραφή· «Κοινοβιακὰ τάγματα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Διὰ νὰ ἱστορήσωμεν μὲ σαφήνειαν τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν» κτλ.

Σελ. 271-283, κῶδ. 303. Προσθήκη εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ κώδικος τούτου.

104. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου στίχοι κατὰ ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν». Ἀρχ. «Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτείαν ποίου», φ. τπς'. Σελὶς ὀπισθία.

105. Γνωμικὸν τοῦ ἀββᾶ Ἠλία. Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἠλί-

ας· Ἐγὼ τρία πράγματα φοβοῦμαι», φ. τπϛ΄. Σελὶς ὀπισθία.

106. Τεμάχη βραχέα «τοῦ Θηκαρᾶ», ἕτερα ἀνώνυμα καὶ Χρυσοστόμου, σημειώματα περὶ πνευμάτων καὶ χαρισμάτων τοῦ ἁγίου πνεύματος, περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων· καὶ πάλιν τεμάχη Ἐφραὶμ Σύρου καὶ Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, φ. τπϛ΄—ζ΄.

107. «Σκόπει ὁ φιλομαθὴς καὶ τρόπους τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας». Ἀρχ. «Πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ λυπηρά», φ. τπζ΄. Σελὶς ὀπισθία.

108. «Ἱππολύτου περὶ τῶν ιβ΄ ἀποστόλων, ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν καὶ ποῦ ἐτελειώθη». Ἀρχ. «Πέτρος μὲν ἐν Πόντῳ», φ. τπη΄.

109. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ο΄ ἀποστόλων». Ἀρχ. «Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων», φ. τπη΄. Σελὶς ὀπισθία.

110. «Τὰ ἑπτὰ παλαιὰ τοῦ βίου θαύματα». Ἀρχ. «Ā αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Θῆβαι αἱ ἑκατοντάπυλαι», φ. τπθ΄.

111. «Θεολογία διὰ στίχων τοῦ φιλοσοφωτάτου κῦρι Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἄναρχος ἀρχὴ παντός», φ. τϟ΄. Migne, τ. 133, σ. 1221.

112. «Τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ» τεμάχιον. Ἀρχ. «Δεῖ οὖν τὸν μοναχὸν σχεῖν σχῆμα ὡραῖον», φ. τϟ΄. Σελὶς ὀπισθία. Πρβλ. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τὰ εὑρεθέντα ἀσκητικά, ἐκδ. Νικηφόρου Θεοτόκου. Ἐν Λειψίᾳ 1770, σ. 48.

113. Ἀνωνύμου «περὶ μοναχῶν» ἔμμετρον. Ἀρχ. «Τῶν ὅλων ἐστὶν ἀνώτερον συμβόλων | τὸ πάντως ἐξ ὕδατος πνεύματος αὖθις», φ. τϟα΄.

114. «Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῆς θείας κοινωνίας». Ἀρχ. «Ἰστέον δὲ ὡς ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν φρικτωτάτων μυστηρίων προσέχειν δεῖ τὸν ἱερέα», φ. τϟα΄.

*

115. «Περὶ τῶν ἡλικιῶν». Ἀρχ. «Γηραιὸς ἀπὸ ἐτῶν νζ′ ἕως ἐτῶν ξθ′», φ. τϞα′. Σελὶς ὀπισθία.

116. Τεμάχιον Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Ἀρχ. «Τρίτα δὲ ποιοῦμεν δι' αἰτίαν τοιαύτην», φ. τϞα′. Σελὶς ὀπισθία.

## ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ

τῶν νέων ἀριθμῶν πρὸς τοὺς παλαιοὺς τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου κωδίκων.

| Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | 100 | 23 | 51 | 45 | 431 | 67 | 527 |
| 2 | 184 | 24 | 121 | 46 | 529 | 68 | 400 |
| 3 | 243 | 25 | 430 | 47 | 457 | 69 | 563 |
| 4 | 242 | 26 | 42 | 48 | 532 | 70 | 424 |
| 5 | 241 | 27 | 382 | 49 | 231 | 71 | 214 |
| 6 | 404 | 28 | 175 | 50 | 232 | 72 | 226 |
| 7 | 373 | 29 | 453 | 51 | 386 | 73 | 203 |
| 8 | 183 | 30 | 57 | 52 | 229 | 74 | 619 |
| 9 | 608 | 31 | 129 | 53 | 253 | 75 | 523 |
| 10 | — | 32 | 95 | 54 | 450 | 76 | 571 |
| 11 | — | 33 | 54 | 55 | 449 | 77 | 207 |
| 12 | 407 | 34 | 46 | 56 | — | 78 | 481 |
| 13 | 58 | 35 | 172 | 57 | — | 79 | 215 |
| 14 | 408 | 36 | 28 | 58 | — | 80 | 189 |
| 15 | 606 | 37 | 18 | 59 | 211 | 81 | 402 |
| 16 | 406 | 38 | — | 60 | 187 | 82 | 225 |
| 17 | 410 | 39 | 87 | 61 | 196 | 83 | 192 |
| 18 | 516 | 40 | 173 | 62 | 197 | 84 | 204 |
| 19 | 99 | 41 | 617 | 63 | — | 85 | 577 |
| 20 | 228 | 42 | 393 | 64 | 219 | 86 | 534 |
| 21 | 252 | 43 | 43 | 65 | — | 87 | 528 |
| 22 | 240 | 44 | 126 | 66 | — | 88 | 601 |

| Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 89 | 549 | 121 | 505 | 153 | 368 | 185 | — |
| 90 | 509 | 122 | 267 | 154 | 469 | 186 | — |
| 91 | 216 | 123 | 188 | 155 | 295 | 187 | 535 |
| 92 | 205 | 124 | 244 | 156 | 221 | 188 | 557 |
| 93 | 191 | 125 | 208 | 157 | 331 | 189 | 362 |
| 94 | 194 | 126 | - | 158 | 264 | 190 | 179 |
| 95 | 538 | 127 | 266 | 159 | 546 | 191 | — |
| 96 | 537 | 128 | 158 | 160 | 363 | 192 | 466 |
| 97 | 394 | 129 | 77 | 161 | 217 | 193 | 487 |
| 98 | 511 | 130 | 5 | 162 | 213 | 194 | 306 |
| 99 | 512 | 131 | 40 | 163 | 471 | 195 | 550 |
| 100 | 508 | 132 | 77 | 164 | 220 | 196 | 560 |
| 101 | 581 | 133 | 304 | 165 | 506 | 197 | 149 |
| 102 | 109 | 134 | 305 | 166 | 34 | 198 | 153 |
| 103 | 370 | 135 | 412 | 167 | 507 | 199 | 494 |
| 104 | 258 | 136 | 583 | 168 | — | 200 | 504 |
| 105 | 222 | 137 | 576 | 169 | 353 | 201 | 533 |
| 106 | 223 | 138 | 522 | 170 | 324 | 202 | 536 |
| 107 | — | 139 | 256 | 171 | 376 | 203 | 475 |
| 108 | 489 | 140 | 371 | 172 | 496 | 204 | 558 |
| 109 | — | 141 | 145 | 173 | 107 | 205 | 891 |
| 110 | — | 142 | 79 | 174 | 484 | 206 | 688 |
| 111 | — | 143 | 319 | 175 | 502 | 207 | — |
| 112 | 540 | 144 | 621 | 176 | 575 | 208 | 590 |
| 113 | 369 | 145 | 160 | 177 | 294 | 209 | 602 |
| 114 | 113 | 146 | 260 | 178 | — | 210 | 603 |
| 115 | 514 | 147 | 589 | 179 | 101 | 211 | 604 |
| 116 | 555 | 148 | 556 | 180 | 543 | 212 | 599 |
| 117 | — | 149 | 566 | 181 | 602 | 213 | — |
| 118 | 337 | 150 | 288 | 182 | 8 | 214 | 598 |
| 119 | 263 | 151 | 287 | 183 | 422 | 215 | 336 |
| 120 | 259 | 152 | 367 | 184 | 184 | 216 | 462 |

| Νέος αριθμός, | Παλαιός. | Νέος αριθμός. | Παλαιός. | Νέος αριθμός. | Παλαιός. | Νέος αριθμός. | Παλαιός. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 217 | 510 | 249 | 390 | 281 | — | 313 | 105 |
| 218 | 436 | 250 | — | 282 | 574 | 314 | 198 |
| 219 | 463 | 251 | 391 | 283 | 467 | 315 | 106 |
| 220 | 112 | 252 | 370 | 284 | 33 | 316 | 147 |
| 221 | 314 | 253 | 127 | 285 | 334 | 317 | 313 |
| 222 | — | 254 | 56 | 286 | — | 318 | 359 |
| 223 | — | 255 | 123 | 287 | 503 | 319 | 178 |
| 224 | 224 | 256 | 89 | 288 | 480 | 320 | 284 |
| 225 | 86 | 257 | 230 | 289 | 1 | 321 | 513 |
| 226 | 114 | 258 | 47 | 290 | 318 | 322 | 286 |
| 227 | 50 | 259 | 384 | 291 | 368 | 323 | 291 |
| 228 | 349 | 260 | 455 | 292 | 352 | 324 | 322 |
| 229 | -- | 261 | 458 | 293 | 364 | 325 | 310 |
| 230 | 161 | 262 | 176 | 294 | 275 | 326 | 285 |
| 231 | — | 263 | 165 | 295 | 317 | 327 | 283 |
| 232 | 167 | 264 | 55 | 296 | 297 | 328 | 376 |
| 233 | 233 | 265 | 125 | 297 | 296 | 329 | 38 |
| 234 | 344 | 266 | — | 298 | 186 | 330 | 265 |
| 235 | 239 | 267 | — | 299 | 357 | 331 | 398 |
| 236 | 236 | 268 | 610 | 300 | 83 | 332 | 276 |
| 237 | 609 | 269 | — | 301 | 354 | 333 | 327 |
| 238 | 254 | 270 | — | 302 | 443 | 334 | 257 |
| 239 | 250 | 271 | 385 | 303 | 255 | 335 | 270 |
| 240 | 463 | 272 | 431 | 304 | 185 | 336 | 442 |
| 241 | 409 | 273 | 452 | 305 | 549 | 337 | 556 |
| 242 | 411 | 274 | 530 | 306 | — | 338 | 309 |
| 243 | 378 | 275 | 520 | 307 | — | 339 | — |
| 244 | 433 | 276 | 13 | 308 | 16 | 340 | — |
| 245 | 482 | 277 | 338 | 309 | 274 | 341 | — |
| 246 | 91 | 278 | 437 | 310 | 307 | 342 | 401 |
| 247 | 415 | 279 | 438 | 311 | 177 | 343 | 447 |
| 248 | 247 | 280 | 526 | 312 | 330 | 344 | 582 |

| Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 345 | 465 | 376 | — | 407 | 244 δίς | 437 | 124 |
| 346 | 425 | 377 | 77 μουσ. | 408 | 234 | 438 | 419 |
| 347 | 268 | 378 | — | 409 | 24 | 439 | 392 |
| 348 | 546 | 379 | 30 μουσ. | 410 | 245 } | 440 | 26 |
| 349 | 440 | 380 | 46 » | | 169 } | 441 | 23 |
| 350 | 468 | 381 | 20 » | 411 | 27 | 442 | 22 |
| 351 | 579 | 382 | 34 » | 412 | 89 | 443 | 493 |
| 352 | 488 | 383 | — | 413 | 525 | 444 | — |
| 353 | — | 384 | — | 414 | 44 | 445 | 163 |
| 354 | 414 | 385 | — | 415 | 279 | 446 | 343 |
| 355 | 601 | 386 | 461 | 416 | 120 | 447 | 53 |
| 356 | 202 | 387 | 69 | 417 | — | 448 | 387 |
| 357 | 151 | 388 | 464 | 418 | 182 | 449 | 51 |
| 358 | 181 | 389 | — | 419 | 94 | 450 | 49 |
| 359 | 293 | 390 | 441 | 420 | 383 } | 451 | 346 |
| 360 | 492 | 391 | 477 | | 167 } | 452 | 339 |
| 361 | 279 | 392 | 154 | 421 | 420 | 453 | 52 |
| 362 | — | | (παλαιότατος). | 422 | 516 | 454 | 50α |
| 363 | 271 | 393 | 614 | 423 | 517 | 455 | 531 |
| 364 | 290 | 394 | — | 424 | 418 | 456 | 48 |
| 365 | 280 | 395 | — | 425 | — | 457 | 45 |
| 366 | — | 396 | — | 426 | — | 458 | 92 |
| 367 | — | 397 | 585 | 427 | 246 | 459 | 429 |
| 368 | — | 398 | 24 μουσ. | 428 | 345 | 460 | 417 |
| 369 | — | 399 | 586 | 429 | 342 | 461 | 532 |
| 370 | 578 | 400 | 64 | 430 | 341 | 462 | 569 |
| 371 | 545 | 401 | 77 | 431 | 29 | 463 | — |
| 372 | 185 | 402 | 52 | 432 | — | 464 | 3 |
| | γ' | 403 | — | 433 | 405 | 465 | 515 |
| 373 | 299 | 404 | 97 | 434 | 347 | 466 | 227 |
| 374 | — | 405 | 251 | 435 | 25 | 467 | 333 |
| 375 | 444 | 406 | 249 | 436 | 128 | 468 | 623 |

| Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 469 | 573 | 501 | 277 | 533 | 261 | 565 | 304 |
| 470 | — | 502 | 85 | 534 | 193 | 566 | 580 |
| 471 | 562 | 503 | 600 | 535 | 199 | 567 | 495 |
| 472 | 78 | 504 | 311 | 536 | — | 568 | 146 |
| 473 | 224 | 505 | 521 | 537 | 448 | 569 | 15 |
| 474 | 35 | 506 | — | 538 | 395 | 570 | 375 |
| 475 | — | 507 | 555 | 539 | 620 | 571 | 303 |
| 476 | 212 | 508 | 802 | 540 | 499 | 572 | 445 |
| 477 | 332 | 509 | 39 | 541 | 155 | 573 | 302 |
| 478 | 156 | 510 | 355 | 542 | 152 | 574 | 154 |
| 479 | 326 | 511 | — | 543 | 104 | 575 | — |
| 480 | 240 | 512 | 624 | 544 | — | 576 | — |
| 481 | 300 | 513 | 570 | 545 | 159 | 577 | — |
| 482 | 500 | 514 | 272 | 546 | 486 | 578 | — |
| 483 | 292 | 515 | 612 | 547 | — | 579 | 68 |
| 484 | 423? | 516 | — | 548 | — | 580 | — |
| 485 | 329 | 517 | 472 | 549 | — | 581 | 65 |
| 486 | 328 | 518 | 479 | 550 | 554 | 582 | 142 |
| 487 | 32 | 519 | 552 | 551 | 116 | 583 | 140 |
| 488 | 561 | 520 | 273 | 552 | — | 584 | 70 |
| 489 | — | 521 | 611 | 553 | — | 585 | 60 |
| 790 | 433 | 522 | 611 | 554 | 36 | 586 | 132 |
| 491 | 459 | 523 | 351 | 555 | 37 | 587 | 7 |
| 492 | 2 | 524 | 551 | 556 | 565 | 588 | |
| 493 | 312 | 525 | 201 | 557 | 12 | 589 | 75 |
| 494 | 206 | 526 | 200 | 558 | 547 | 590 | — |
| 495 | 548 | 527 | 190 | 559 | 501 | 591 | 460 |
| 496 | 497 | 528 | 103 | 560 | 485 | 592 | 595 |
| 497 | 498 | 529 | 102 | 561 | 361 | 593 | 67 |
| 498 | — | 530 | 195 | 562 | 315 | 594 | 61 |
| 499 | 496 | 531 | 329 | 563 | 616 | 595 | 144 |
| 500 | 277 | 532 | 84 | 564 | 622 | 596 | 60 |

| Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 597 | 81 | 629 | 96 | 661 | 298 | 692 | 350 |
| 598 | 138 | 630 | 21 | 662 | 7 | 694 | 360 |
| 599 | — | 631 | 177 | 663 | 80 | 695 | 336 |
| 600 | — | 632 | 358 | 664 | 325 | 696 | 148 |
| 601 | 71 | 633 | 416 | 665 | 490 | 697 | 150 |
| 602 | 597 | 634 | 435 | 666 | 308 | 698 | 403 |
| 603 | 139 | 635 | 162 | 667 | 301 | 699 | 358 |
| 604 | 592 | 636 | 335? | 668 | 108 | 700 | 435 |
| 605 | — | 637 | 238 | 669 | 3 | 701 | 366 |
| 606 | 596 | 638 | 434 | 670 | 320 | 702 | 10 |
| 607 | $524^{δίς}$ | 639 | 164 | 671 | 542 | 703 | — |
| 608 | 572 | 640 | 456 | 672 | 321 | 704 | 707 |
| 609 | 115 | 641 | 389 | 673 | — | 705 | $707^{2}$ |
| 610 | 174 | 642 | 130 | 674 | 282 | 706. | 4.707 |
| 611 | 171 | 643 | 98 | 675 | — | 707 | $704^{9}$ |
| 612 | 518 | 644 | 93 | 676 | 470 | 708 | $704_{α}$ |
| 613 | 117 | 645 | 248 | 677 | — | 709 | $704^{β}$ |
| 614 | 122 | 646 | 380 | 678 | — | 710 | $705^{α}$ |
| 615 | 524 | 647 | 454 | 679 | 478 | 711 | 705 |
| 616 | 361 | 648 | 28 | 680 | 180 | 712 | 706 |
| 617 | 170 | 649 | 426 | 681 | 278 | 713 | 707 |
| 618 | 166 | 650 | 427 | 682 | 281 | 714 | $707^{α}$ |
| 619 | 166 | 651 | 428 | 683 | 9 | 715 | $704_{γ}$ |
| 620 | 168 | 652 | — | 684 | 17 | 716 | 708 |
| 621 | 100 | 653 | — | 685 | 1 | 717 | — |
| 622 | — | 654 | 11 | 686 | 356 | 718 | — |
| 623 | 90 | 655 | 559 | 687 | 399 | 719 | 711 |
| 624 | — | 656 | 4 | 688 | — | 720 | 722 |
| 625 | 30 | 657 | 10 | 689 | $185_{β}$ | 721 | 713 |
| 626 | 119 | 658 | 6 | 690 | 41 | 722 | 714 |
| 627 | 118 | 659 | 452 | 691 | 483 | 723 | 715 |
| 628 | 116 | 660 | 157 | 692 | 269 | 724 | 716 |

| Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμος. | Παλαιός. | Νέος ἀριθμός. | Παλαιός. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 725 | 717 | 757 | 730 | 789 | 757 | 821 | 819 |
| 726 | $717^{\alpha}$ | 758 | 731 | 790 | 758 | 822 | 820 |
| 727 | 8.718 | 759 | 732 | 791 | 759 | 823 | — |
| 728 | $718^{\alpha}$ | 760 | $732^{\alpha}$ | 792 | 760 | 824 | 823 |
| 729 | $718_{\beta}$ | 761 | 733,5 | 793 | 761 | 825 | 824 |
| 730 | $718_{\gamma}$ | 762 | $733_{\alpha}$ | 794 | 762 | 826 | 846 |
| 731 | $718^{\delta}$ | 763 | $733_{\beta}$ | 795 | 763 | 827 | 828 |
| 732 | $718^{\epsilon}$ | 764 | $733_{\gamma}$ | 796 | 764 | 828 | 830 |
| 733 | $718_{\zeta}$ | 765 | 733 | 797 | 765 | 829 | — |
| 734 | $718_{\eta}$ | 766 | 734 | 798 | 766 | 830 | — |
| 735 | 719 | 767 | 735 | 799 | 767 | 831 | 833 |
| 736 | 720 | 768 | 736 | 800 | 768 | 832 | 834 |
| 737 | 721 | 769 | 737 | 801 | 769 | 833 | 835 |
| 738 | 722 | 770 | 738 | 802 | 829 | 834 | 836 |
| 739 | 723 | 771 | 739 | 803 | 771 | 835 | 837 |
| 740 | 724 | 772 | 740 | 804 | 802 | 836 | 838 |
| 741 | 725 | 773 | 741 | 805 | 803 | 837 | 839 |
| 742 | 726 | 774 | 742 | 806 | 804 | 838 | 840 |
| 743 | 727 | 775 | 743 | 807 | 805 | 839 | 841 |
| 744 | $728_{\alpha}$ | 776 | 744 | 808 | 806 | 840 | 842 |
| 745 | $828^{\beta}$ | 777 | 745 | 809 | 807 | 841 | — |
| 746 | $728_{\gamma}$ | 778 | 746 | 810 | 808 | 842 | 843 |
| 747 | $728_{\alpha}$ | 779 | 747 | 811 | 809 | 843 | 844 |
| 748 | $728^{\beta}$ | 780 | 748 | 812 | — | 844 | 845 |
| 749 | 72[illegible]$_{\gamma}$ | 781 | 749 | 813 | 812 | 845 | — |
| 750 | $728_{\alpha}$ | 782 | 750 | 814 | — | 846 | 847 |
| 751 | $720^{\alpha}$ | 783 | 751 | 815 | 813 | 847 | 848 |
| 752 | 728 | 784 | 752 | 816 | 814 | 848 | — |
| 753 | 728 | 785 | 753 | 817 | 815 | 849 | — |
| 754 | 728 | 786 | 754 | 818 | 816 | 850 | — |
| 755 | 728 | 787 | 755 | 819 | 817 | 851 | — |
| 756 | 729 | 788 | 756 | 820 | 818 | 852 | — |

| Νέος αριθμός. | Παλαιός. | Νέος αριθμός. | Παλαιός. | Νέος αριθμός. | Παλαιός. | Νέος αριθμός. | Παλαιός. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 853 | 825 | 862 | 772 | 872 | 790 | 881 | 733 |
| 854 | — | 863 | 774 | 873 | 787 | 882 | 794 |
| 855 | — | 864 | 773 | 874 | — | 883 | 792 |
| 856 | — | 865 | 776 | 875 | 789 | 885 | 797 |
| 857 | — | 866 | 778 | 876 | — | 886 | 798 |
| 858 | — | 867 | 777 | 877 | 788 | 887 | 799 |
| 859 | 826 | 868 | 781 | 878 | — | 888 | 801 |
| 860 | — | 869 | 783 | 879 | 791 | 889 | 800 |
| 861 | 82 | 871 | 785 | 880 | 795 | 890 | 813 |

## ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ.

---

## ΚΩΔΙΚΕΣ ΑΧΡΟΝΟΛΟΓΗΤΟΙ

### τοῦ πέμπτου τμήματος.

| Αἰῶνος. | |
|---|---|
| IX | Κῶδ. 856. |
| X | Κῶδ. 505, 649 (φύλλ. 3—98, 100—220, 226—257. 263—370), 852, 857, 47, 67, 74, 95, 129 (σ. 458). |
| X—XI | Κῶδ. 8 (σ. 406). |
| XI | Κῶδ. 635, 642, 853, 855, 857, 1, 2, 47, 59, 60, 65. |
| XII | Κῶδ. 466, 490, 559, 854, 860, 23, 30, 47, 51, 58, 59, 65, 31, 86. |
| XIII | Κῶδ. 465 (φύλλ. 1—4, 56—59). 487, 634, 652, 653. 3, 48, 52, 21. 2 (σ. 455). |
| XIV | Κῶδ. 461, 465, 478, 504, 512, 598, 649 (φύλλ. 1—2, 99, 221—225, 258—262, 371—376), 859. 44 (φύλλ. 78, 211—218), 53, 59, 64, 71. 51. 1 (σ. 455), 6, 9. |
| XV | Κῶδ. 454, 456, 458, 460, 479, 491, 502, 557, 586 640, 647. 32, 69, 70, 73, 75, 85. 17. 4, 7, 8. |
| XV—XVI | Κῶδ. 509, 700, 797. |
| XVI | Κῶδ. 472, 503, 506, 520, 523, 524 (φύλλ. 1—8), 529, 536, 538, 542, 543, 551, 565, 569, 579, 581, 584, 587, 589, 590, 595, 596, 599, 600, 606, 630, 639, 641, 660, 663, 773, 777, 794, 823, 824. 15, 18, 44, 53, 56, 61, 72, 79, 83, 91, 116. 12, 22, 24, 64, 69. 3, 5. |
| XVI—XVII | Κῶδ. 550. |
| XVII | Κῶδ. 450, 451, 453, 473, 495, 496, 507, 514, 515, 517, 519, 521, 526, 528, 530, 535, 537, 546, 549, 553, 555, 558, 560, 561, 562, 564, 566, 570, 574, 582, 588, 592, 593, 597, 601, 602, 605, 615, 621, 636, 646, 659, 664, 667, 671, 673, 674, 677, 680, 682, 685, 687, 688, 695, 769 (φύλλ. 1—177), 770, 771, 775, 779, 780, 781, 784, 793, 896, 803, 815, |

| Αἰῶνος. | |
|---|---|
| | 819, 820, 825, 850. 13, 22, 24, 25, 44, 49, 56, 80, 81, 82, 97, 109, 114. 25. 7 (σ. 476). |
| XVIII | Κῶδ. 449, 463, 467, 468, 469, 471, 472, 474, 475, 476, 482, 485, 494, 500, 508, 513, 516, 525, 532, 563, 567, 580, 591, 604, 609, 611, 613, 616, 617, 618, 619, 620, 625, 626, 627, 631, 632, 651, 662, 665, 669, 676, 678, 681, 686 (φύλλ. 1—139), 696, 698, 699, 718, 721, 723, 724, 725, 726, 737, 739, 740, 741, 742, 743, 751, 757, 759, 760, 766, 769 (φύλλ. 179—235), 774, 782, 783, 786, 788, 790, 791, 804, 805, 809, 810, 811, 812, 813, 817, 818, 821, 822, 827, 841, 845, 859, 863, 890. 9, 10, 11, 12, 17, 19, 21, 33, 42, 43, 44, 68, 87, 94, 95, 96, 101, 111, 118, 120. 13, 15, 16, 25, 27, 36, 37, 38, 39, 43, 47, 48, 67, 74, 75, 76, 78, 88, 90, 92, 93, 96, 97, 99, 100, 102, 105, 106, 112, 116, 121, 126, 127, 132. 1 (σ. 471), 2 (σ. 471), 3 (σ. 473), 6 (σ. 476). |
| XVIII—XIX | Κῶδ. 454. 45, |
| XIX | Κῶδ. 470, 480, 483, 497, 518, 544, 573, 576, 577, 578, 608, 650, 675, 702, 704, 707, 708, 709, 713, 714, 715, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733. 734, 736, 738, 744, 745, 746, 747, 750, 752, 753, 755, 761, 762, 763, 764, 765, 772, 800, 806, 807, 808, 814, 816, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 838, 839, 840, 843, 844, 846, 847, 848, 849, 858, 861. 6, 7, 14, 34, 36, 37, 39, 41, 43, 62, 76, 77, 78, 84, 88, 89, 90, 93, 98, 99, 100, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 112, 117, 119. 14, 20, 26, 27, 29, 30, 33, 34, 35, 45, 46, 49, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 60, 61, 62, 71, 73, 78, 80, 81, 83, 84, 89, 94, 104, 107, 109, 110, 114, 115, 118, 119, 120, 125, 128. 10. 4 (σ. 474), 5 (σ. 474), 8 (σ. 478), 9 (σ. 478). |

## ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

*μετὰ χρονολογίας.*

| Ἔτος | Κῶδιξ. | |
|---|---|---|
| 1133 | 799. | Τετραευαγγέλιον. |
| 1152 | 18 (σ. 411). | Εὐαγγέλιον. |
| 1267—1275 | 648. | Ἀσματικά. |
| 1270 | 607. | Γρηγόριος Θεολόγος. |
| 1330 | 477. | Συλλογή. |
| 1390 | 2 (σ. 403). | Παρακλητική. |
| 1439—1440 | 31 (σ. 350). | Στιχηρά. |
| 1522 | 789. | Εὐχολόγιον. |
| 1560 | 628. | Θεόδωρος Μετοχίτης. |
| 1577 | 68 (σ. 430). | Θηκαρᾶ ὡρολόγιον. |
| 1584 | 459. | Ἑρμηνεία ψαλτηρίου. |
| 1594 | 5 (σ. 404). | Εὐαγγέλιον. |
| 1596 | 6 (σ. 404). | Εὐαγγέλιον |
| 1596 | 540. | Φιλοσοφικά. |
| 1597 | 7 (σ. 404). | Εὐαγγέλιον. |
| 1610 | 3 (σ. 404). | Εὐαγγέλιον. |
| 1620 | 70 (σ. 431). | Λειτουργίαι. |
| 1621 | 629. | Συλλογή. |
| 1621 | 87 (σ. 437). | Λειτουργίαι. |
| 1622 | 534. | Μάξιμος Πελοποννήσιος. |
| 1627 | 603. | Νομοκάνων. |
| 1628 | 55 (σ. 371). | Τρῳδια. |
| 1633 | 4 (σ. 404). | Εὐαγγέλιον. |
| 1634 | 545. | Πραξαπόστολος. |
| 1634 | 882. | Ἱστορία τῶν Μωαμεθανῶν. |
| 1637 | 868. | Βιογραφία σουλτὰν Μουράτ. |
| 1638 | 644. | Canones apostolorum. |
| 1640 | 877. | Λεξικολόγιον Περσοτουρκικόν. |
| 1641 | 533. | Ἑρμηνεία τοῦ κανόνος Ἀνδρέου τοῦ Κρητός. |
| 1641 | 571. | Παΐσιος Λιγαρίδης |
| 1642 | 791. | Συλλογή. |
| 1643—1651 | 778. | Συναξάρια. |

| Ἔτος | Κῶδιξ. | |
|---|---|---|
| 1645 | 638. | Ματθαῖος Βλαστάρης. |
| 1646—1647 | 2 (σ. 404). | Εὐαγγέλιον. |
| 1651 | 115 (σ. 390). | Πατερικόν. |
| 1654 | 448. | Μελέτιος Σύριγος. |
| 1655 | 4 (σ. 335). | Μουσικὴ ἀνθολογία. |
| 1656 | 547. | Ῥητορική. |
| 1658 | 493. | Συλλογή. |
| 1658 | 16 (σ. 332). | Ἀκολουθίαι. |
| 1659—1725 | 548. | Κατάστιχον. |
| 1661 | 787. | Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν. |
| 1661 | 866. | Χουμαγιουναμέ. |
| 1661—1689 | 643. | Συλλογή. |
| 1661—1741 | 622. | Γράμματα πατριαρχῶν. |
| 1662—1663 | 524. | Θεοδόσιος Κορυδαλλεύς. |
| 1663—1667 | 522. | Συλλογή. |
| 1665 | 1 (σ. 404). | Εὐαγγέλιον. |
| 1668 | 690. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1669 | 572. | Aristoteles. |
| 1671—1705 | 539. | Συλλογή. |
| 1672 | 50 (σ. 368). | Πράξεις Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. |
| 1673 | 457. | Συλλογή. |
| 1674 | 637. | Νεκτάριος πατριάρχης Ἱεροσολύμων. |
| 1675 | 692. | Θεοδόσιος Κορυδαλλεύς. |
| 1676 | 795. | Ψαλτήριον. |
| 1677 | 668. | Νικόλαος Κεραμεύς. |
| 1678 | 697. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1680 | 11 (σ. 408). | Εὐαγγέλιον. |
| 1681 | 583. | Νομοκάνων. |
| 1684 | 679. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1687 | 527. | Χρύσανθος Νοταρᾶς. |
| 1690 | 771. | Ἰωάννης Δαμασκηνός. |
| 1692 | 633. | Περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου. |
| 1692—1701 | 672. | Συλλογή. |
| 1693 | 531. | Σύνοψις χρονογράφων. |
| 1693 | 498. | Σλαβικόν. |
| 1695 | 113 (σ. 390). | Διακονικόν. |
| 1696—1741 | 541. | Συλλογή. |
| 1697 | 645. | Ἀνθολογία. |
| 1697 | 870. | Ἀριστοτέλης. |

| Ἔτος | Κῶδιξ. | |
|---|---|---|
| 1698 | 501. | Νομικόν. |
| 1701 | 684. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1701 | 693. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1702 | 683. | Συλλογή. |
| 1702 | 124 (σ. 449). | Ἑρμηνεία τοῦ κανόνος Ἀνδρέου Κρήτης. |
| 1704 | 43 (φ. 83—87, σ. 360). | Κατάβασις τῆς Θεοτόκου. |
| 1705 | 552. | Ἀνθολόγιον. |
| 1710 | 556. | Ἐπιστολαί. |
| 1713 | 666. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1714 | 95 (σ. 439). | Κεχραγάριον. |
| 1719 | 129 (σ. 451). | Παπαδική. |
| 1719—1721 | 689. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1720 | 488. | Μάξιμος Πελοποννήσιος. |
| 1720 | 58 (σ. 424). | Δοξαστάριον. |
| 1722 | 612. | Ματθαῖος Βλάσταρις. |
| 1723 | 594. | Μαρτύρια. |
| 1723—1724 | 569. | Σουγδούρης καὶ Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1725 | 883. | Νεκτάριος πατριάρχης Ἱεροσολύμων. |
| 1727 | 554. | Ῥητορική. |
| 1727 | 614. | Ἔκθεσις δογμάτων. |
| 1729—1734 | 510. | Συλλογή. |
| 1730 | 691. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1734 | 694. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1735—1736 | 624. | Ἰωάννης Χρυσόστομος. |
| 1738—1739 | 110 (σ. 388) | Κατάστιχον. |
| 1739 | 610. | Ἀρμενόπουλος. |
| 1739, 1750 | 492. | Μαθηματάριον. |
| 1740 | 719. | Στιχηράριον. |
| 1741 | 489. | Παπαδική. |
| 1742 | 867. | Χριστοφόρος Ἐμποροκομήτης. |
| 1744 | 686 (φ. 140—328) | Κούρσουλας Ζαχύνθιος. |
| 1746 | 656. | Διδαχαὶ τουρκιστί. |
| 1747 | 481. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1747 | 130 (σ. 454). | Στιχηράριον. |
| 1750 | 464. | Εκκλησιαστικὴ μουσική. |
| 1751 | 23(σ. 411). | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1752 | 886. | Ψαλτήριον. |
| 1753 | 701. | Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. |
| 1754 | 85 (σ. 436). | Παπαδική. |
| 1761 | 44 (σ. 419). | Λειτουργίαι. |

*

| Ἔτος | Κῶδιξ. | |
|---|---|---|
| 1763 | 111 (σ. 445). | Κεχραγάριον |
| 1764 | 658. | Γεώργιος Φραντζῆς. |
| 1767 | 867. | Ἱστορία τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου. |
| 1769 | 113 (σ. 446). | Παπαδική. |
| 1774 | 801. | Εὐχολόγιον. |
| 1775 | 452. | Στίχοι Ἐμμανουὴλ Τροχάνη. |
| 1780 | 40 (σ. 358). | Συλλογή. |
| 1781 | 499. | Βίος Βασιλείου Νέου. |
| 1781 | 103 (σ. 443) | Ἀναστασιματάριον. |
| 1782 | 5 (σ. 327). | Γραμματικὴ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ. |
| 1783 | 101 (σ. 442). | Παπαδική. |
| 1785 | 756. | Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. |
| 1787 | 864. | Ἑρμηνεία ψαλτηρίου. |
| 1789—1790 | 768. | Ἀκολουθία. |
| 1791 | 108 (σ. 445). | Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. |
| 1792 | 623. | Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. |
| 1792 | 661. | Ῥητορική. |
| 1792—1793 | 826. | Κῶδιξ δαπανῶν καὶ εἰσόδων. |
| 1795 | 670. | Ἑρμηνεία εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν. |
| 1798 | 717. | Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. |
| 1800 | 720. | Στιχηράριον. |
| 1800 | 802. | Γεωγραφία τοῦ Βουφφερίου. |
| 1802—1803 | 655. | Δανιὴλ Κεραμεύς. |
| 1805 | 798. | Εὐχολόγιον. |
| 1808—1814 | 837. | Κατάστιχον. |
| 1810 | 1 (σ. 401). | Ἀκολουθίαι. |
| 1812 | 66 (σ. 428). | Νομοκάνων. |
| 1813 | 483. | Θεοτοκάριον. |
| 1813 | 785. | Δοξαστικάριον. |
| 1814 | 9 (σ. 406). | Κῶδιξ διπτύχων τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. |
| 1815 | 716. | Κεχραγάριον. |
| 1816 | 56 (σ. 424). | Δοξαστάριον. |
| 1816 | 72 (σ. 431). | Δοξαστάριον. |
| 1816 | 135 (σ. 455). | Ψαλτήριον. |
| 1817 | 710. | Κρατηματάριον. |
| 1817 | 711. | Κρατηματάριον. |
| 1817—1818 | 754. | Μαθηματάριον. |
| 1818 | 703. | Παπαδική. |
| 1819 | 706. | Παπαδική. |
| 1819 | 722. | Παπαδική. |

| Ἔτος | Κῶδιξ. | |
|---|---|---|
| 1819 | 887. | Ψαλτήριον. |
| 1819 | 98 (σ. 441) | Σιωνίτης ὑμνῳδός. |
| 1820 | 575. | Δοξαστάριον. |
| 1820 | 654. | Ἰατρική. |
| 1821 | 63 (σ. 427). | Ἀκολουθία. |
| 1822 | 735. | Μουσικὴ ἀνθολογία. |
| 1823 | 40 (σ. 416). | Μάρκος Εὐγενικός. |
| 1825 | 8 (σ. 328). | Εἱρμολόγιον. |
| 1826 | 758. | Ἀναστασιματάριον. |
| 1827 | 776. | Κανῶνες. |
| 1829 | 705. | Παπαδική. |
| 1829 | 79 (σ. 437). | Ἀνατροπὴ εἰς τὰς βλασφημίας τῶν Λουτεροκαλβίνων. |
| 1832 | 749. | Στιχηράριον. |
| 1835 | 131 (σ. 454). | Εἱρμολόγιον. |
| 1837 | 712. | Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. |
| 1838 | 851. | Ἐπιστολαί. |
| 1840 | 585. | Βίος Βασιλείου τοῦ Νέου. |
| 1843 | 133 (σ. 455). | Σιωνίτης ὑμνῳδός. |
| 1844 | 42 (σ. 418). | Νεόφυτος Κύπριος. |
| 1845—1846 | 842. | Ἐπιστολαί. |
| 1846 | 91 (σ. 438). | Βιλκίου ἱστορία. |
| 1848 | 77 (σ. 433). | Δογματικὴ θεολογία. |
| 1860 | 122 (σ. 448). | Κλίμαξ εὐαγγελική. |
| 1862 | 38 (σ. 356). | Κῶδιξ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. |
| 1866 | 42 (σ. 417). | Τριώδια. |
| 1868 | 82 (σ. 435). | Ἁγιασματάριον |
| 1869 | 511. | Μαθηματάριον. |
| 1870 | 92 (σ. 383). | Διηγηματάριον. |

## ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΙ ἢ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙΣ.

Ἰγνάτιος ἱερεὺς Ζαγωρεύς XVII, κῶδ. 495.
Ἱερεμίας ἱερομόναχος Σιναΐτης 1617, κῶδ. 97 (σ. 386).
Ἱερόθεος 1720, κῶδ. 488.
Ἱερόθεος Λέσβιος 1979, κῶδ. 19 (σ. 337).
Ἰσαὰκ μοναχός XVI, κῶδ. 797.
Ἰωάννης Βερροιεύς 1656, κῶδ. 547.
Ἰωάννης ἱερεὺς 1768, κῶδ. 27 (σ. 348).
Ἰωάννης Πελοποννήσιος 1763, κῶδ. 111 (σ. 445).
Ἰωάννης Νικηφώρος XVIII, κῶδ. 17 (σ. 333).
Ἰωάσαφ 1627, κῶδ. 603.
Ἰωσὴφ ἱερομόναχος 1439, κῶδ. 31 (σ. 350).
Καλλίνικος μητροπολίτης Καισαρείας 1642, κῶδ. 792.
Κάλλιστος Ῥαδηνός 1390, κῶδ. 2 (σ. 403).
Κοσμᾶς Μακεδών 1676, κῶδ. 795.
Κωνσταντῖνος (Κύριλλος) Ἀθανασιάδης ἀρχιμανδρίτης 1846, κῶδ. 91 (σ. 438).
Κωνσταντῖνος Καρατζᾶς 1789—1790, κῶδ. 768.
Λαυρέντιος μοναχὸς Κύπριος 1622, κῶδ. 97 (σ. 385).
1628, κῶδ. 55 (σ. 381).
Λέων Ἁγιοπετρίτης XII, κῶδ. 860.
Λουκᾶς Πελοποννήσιος ἀρχιμανδρίτης XIX, κῶδ. 84 (σ. 370).
Μανουὴλ Στυλιανὸς ἱερεύς XIII, κῶδ. 648.
Μανουὴλ ἐκ Χανδάκου μοναχός 1522, κῶδ. 789.
Μανουὴλ Χρυσάφης πρωτοψάλτης 1655, κῶδ. 4 (σ. 326).
Μάξιμος Μαργούνιος XVI, κῶδ. 524, 773.
Μάξιμος 1782, κῶδ. 5 (σ. 327).
Ματθαῖος δομέστικος 1440, κῶδ. 31 (σ. 350).
Ματθαῖος Κιγαλᾶς ἱερεύς 1638, κῶδ. 644.
Μελέτιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, κῶδ. 522.
Μελέτιος Πηγᾶς XVII, κῶδ. 503.
Μελέτιος Συρίγος XVII, κῶδ. 778, 780, 787.
Μελέτιος Τζαμπλάκης ἱερομόναχος 1727, κῶδ. 554.
Μιχαὴλ Βυζάντιος 1698, κῶδ. 501.
Μιχαὴλ Μακρῆς 1674, κῶδ. 680.
Νεκτάριος ἱερομόναχος 1750, κῶδ. 464.
Νεόφυτος ἡγούμενος ἁγίου Σάββα, κῶδ. 672.
Νεόφυτος ἱερομόναχος ἐξ Ἰωανίνων 1740, κῶδ. 489.
Νεόφυτος Κύπριος 1844, κῶδ. 42 (σ. 418), 46 (σ. 421), 71 (σ. 431), 78 (σ. 433), 89 (σ. 437), 122 (σ. 448).
Νεόφυτος μοναχός 1695, κῶδ. 113 (σ. 390).
Νεόφυτος Πελοποννήσιος ἱερεύς 1692—1701, κῶδ. 672.

# ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΚΤΗΤΟΡΕΣ.

# ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ.

*

## ΠΙΝΑΞ ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΟΣ.

*Приложеніе.*

# Списокъ трудовъ

# А. И. Пападопуло-Керамевса,

составленный

**профессоромъ В. Н. Бенешевичемъ.**

# Списокъ трудовъ А. И. Пападопуло-Керамевса [1].

## 1873.

1. H. de Balzac. Σκηναὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς [2]). Μετάφρασις Ἀθ. Ἰ. Παπαδοπούλου. Ἐν Σμύρνῃ, τύποις Ν. Ἀ. Δαμιανοῦ. 12°. 25 страницъ [3]).

2. Ὁ Σαρδανάπαλος (Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις, стр. 13—14) [4]).

---

[1]) Въ бумагахъ покойнаго византиста А. И. Пападопуло-Керамевса сохранился списокъ трудовъ его, гдѣ перечислено все то, что ему показалось достойнымъ вниманія и переизданія, и что должно было поэтому войти въ особый томъ, выпускъ котораго пріурочивался сначала самимъ неутомимымъ труженикомъ къ своему 35-лѣтнему юбилею. Сохранился неприкосновенно и тотъ матеріалъ, при помощи котораго А. И. Пападопуло-Керамевсъ составлялъ списокъ своихъ трудовъ: отдѣльные оттиски и вырѣзки изъ газетъ и журналовъ, собранные въ хронологическомъ порядкѣ и переплетенные въ нѣсколько толстыхъ томовъ, которые наслѣдницей покойнаго Е. Г. Масленниковой были предоставлены въ мое распоряженіе. Хотя это собраніе и не совсѣмъ полно, но для первыхъ лѣтъ научной дѣятельности покойнаго оно содержитъ данныя, трудно возстановимыя другими средствами. Несмотря на всѣ мои усилія добиться полноты и точности указаній, я, однако, далекъ отъ мысли считать предлагаемую вниманію читателей библіографію ученыхъ трудовъ А. И. Пападопуло-Керамевса исчерпывающею: мнѣ приходится утѣшаться пока лишь тѣмъ, что она полнѣе всѣхъ, до сихъ поръ появившихся.

[2]) Scènes de la vie politique. Paris 1853.

[3]) На экземплярѣ своемъ покойный сдѣлалъ помѣтку: Τοῦτο εἶναι δοκίμιον παιδικόν, δεκαοκταετοῦς ἡλικίας, ὅτε κατὰ πρῶτον ἐμάνθανον τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ἐν τῇ Γερμανικῇ Σχολῇ τῆς πόλεως Σμύρνης· καὶ ἂν μὴ ἐκ δευτέρου διορθωθῇ σχεδὸν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, οὐδέποτε νὰ μετατυπωθῇ. И самъ покойный предпринялъ это коренное исправленіе своего труда, хотя и не имѣлъ въ виду переиздавать его.

[4]) По отзыву самого автора, παιδικὸν δοκίμιον.

3. Ο Καλβινισμὸς ἐν Ἀνατολῇ κατὰ τὸν ιζʹ αἰῶνα (Ὅμηρος, I, 479—488) [1].

## 1874.

4. Ἐπιγραφαὶ Σμύρνης (Πρόοδος, 8 Ἀπριλίου, № 326).

5. Βυζαντινὸν νόμισμα (Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις, стр. 28).

6. Какая-то статейка въ Πρόοδος, № 306—315 (?), о которой самъ авторъ отзывается такъ: Παιδικὴ διατριβή, ἧς οὔτε ἡ μέση οὔτε τὸ τέλος εὑρέθη. Сохранились обрывки ея, по которымъ трудно судить даже вообще о содержаніи.

7. Μακαρίου ἀνέκδοτοι ἐπιστολαί (Πρόοδος, 10 Ἀπριλίου, № 328)—письма извѣстнаго Макарія Патмосскаго.

8. Ἀνέκδοτοι Σμυρναϊκαὶ ἐπιγραφαί (Πρόοδος, Μαΐου 8, № 336).

9. Μικρασιανὴ ἀρχαιολογία. Ἡρακλῆς ὁ Ἐρυθραῖος καὶ ἀνέκδοτά τινα νομίσματα τῶν Ἐρυθρῶν (Ἰωνία, 18 Μαΐου, № 6).

10. Περιγραφὴ τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς χειρογράφων. Ἀνέκδοτα Γεωργίου Κορεσίου (Ἰωνία, Ἰουνίου 5, 8, 12, №№ 11—13). II. Ἀνέκδοτα Θεοφίλου Κορυδαλλέως (тамъ же, Ἰουνίου 19, 22, №№ 15, 16).

11. Μήτηρ Σιπυληνή (Ἰωνία, Ἰουνίου 15, № 14)

12. Ἀρχαιολογικά (тамъ же, Ἰουνίου 26, № 17).

13. Ἀρχαῖον ληστήριον ἐπί τινος κορυφῆς τοῦ ὄρους Τμώλου (тамъ же, Ἰουλίου 10, № 21).

14. Ἐπιτύμβιον γράμμα (тамъ же, Ἰουλίου 24, № 25).

15. Ἐπιγραφὴ ἐκ Τράλλεων [2]) (Ἀμάλθεια, 31 Ἰουλίου, № 2061, Ἐν Σμύρνῃ).

16. Ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα (Νέα Ἑλλάς, Αὐγούστου 10, № 24).

---

[1]) Рукой автора помѣчено на его экземплярѣ: Κάκιστα καὶ μετὰ παραλείψεων καὶ ἀνεικάστου ἀμελείας ἐτυπώθη ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν τοῦ «Ὁμήρου». Χρήζει οὖν ἀνακαθάρσεως. Πρέπει νὰ μεταβληθῇ παντελῶς. И весь текстъ имъ перечеркнутъ.

[2]) Какъ неизданная, опубликована потомъ и J. Sterrett'омъ (Mittheil. des Deutsch. Archäol. Instit. in Athen, 1883, VIII, 330—332).

17. Τραλλιανὴ ἀνέκδοτος ἐπιγραφή ('Αμάλθεια, 'Ιουλίου 31, № 2061).

18. 'Ανέκδοτον ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον καὶ χρονολογικαί τινες σημειώσεις (тамъ же, Σεπτ. 18, № 2075).

19. 'Ρητορικὴ Μελετίου τοῦ 'Αθηνῶν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν. Νῦν πρῶτον ἐκδιδόντος 'Α. 'Ι. Π. Κ. ('Ιωνία, №№ 41—47. 'Εν Σμύρνῃ).

20. Μικρασιαναὶ ἐπιγραφαί (тамъ же, Δεκ. 21, № 61).

## 1875.

21. Τὰ ἀρχαῖα σμυρναϊκὰ σταθμά. 'Εν Σμύρνῃ. 21 стр.+ 4 табл.

22. Νεοελληνικὰ ἀνάλεκτα ('Ιωνία, Φεβρ. 5, № 70).

23. Φιλολογικὰ ἀνάλεκτα (тамъ же, Μαρτίου 19, № 84).

24. Рецензія (тамъ же, Μαρτίου 21, № 85) на O. Rayet, Inscriptions inédites. . . (Revue Archéolog. 1875).[1]).

25. Σημείωσις περὶ δύο ἀνεκδότων σταθμῶν (тамъ же, 23 Αὐγ., № 128).

26. Περί τινος πρὸς τοὺς 'Ερυθραίους ἐπιστολῆς 'Αντιόχου Α' ('Αμάλθεια 20—27 Αὐγούστου, №№ 2170—2172. 'Εν Σμύρνῃ).

27. Quelques lampes d' Ephèse (Journal de Smyrne, 9 octobre, № 67).

28. 'Η λιθίνη ἐποχὴ ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ ('Ο Μέλης, II, отд. отт. 3—7, 57—63. 'Εν Σμύρνῃ).

29. 'Επιγραφαὶ δημοσιευόμεναι ἐπιστασίᾳ τῆς 'Εφορίας τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς (Μουσεῖον

[1]) Оканчивается словами: εὔκαιρόν ἐστι, νομίζομεν, νὰ ταλανίσῃ τις ὧδε ἐκείνους τῶν ἡμετέρων, οἵτινες κατ' οὐδένα τρόπον βούλονται ἐννοῆσαι τὴν ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν προκύπτουσαν ὠφέλειαν. Къ нимъ позднѣйшая приписка: Ταῦτα ὑπενόουν Σμυρναίους τινὰς οἵτινες εἰρωνικῶς εἶχον πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. Σχ., περίοδος πρώτη, 1873—1875, стр. 63—246; περίοδος δευτέρα, 1876—1878, стр. 1—64)[1]).

## 1876.

30. Ἔκθεσις περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἑλληνικῶν χειρογράφων. Ἐν Σμύρνῃ.

31. Κατάλογοι ἐπισκόπων ἐκ κώδικος τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελ. Σχολῆς (Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. Σχολ. 1875/6, I, 59—82).

32. Ἐπιγράμματα καὶ στιχουργήματα τοῦ ιζ' καὶ ιη' αἰῶνος (тамъ же, 83—100).

33. Ἀρχαῖος μονόλιθος τάφος (тамъ же, стр. 101—102).

34. Περὶ Φιλαδελφείας καὶ περί τινων ἐπιγραφῶν τῆς πόλεως ταύτης. (Ὅμηρος, IV, 237—240).

35. Ἀρχαιολογικαὶ σημειώσεις (тамъ же, 360—365).

36. Poids byzantins portant N et N (Revue Archéologique, XVII, p. 186—180).

37. Notice et collation d'un manuscrit grec de la bibliothèque de Smyrne contenant des lexiques grecs. (Annuaire de l'Association pour l'encourag. des ét. gr. en France, X, 121—136).

38. Ζεὺς Ὀσογῶα, Ζεὺς Ζηνοποσειδῶν. Ἐπιγραφαὶ Μυλάσων. (Ἀμάλθεια, 27 Μαρτίου. № 2232. Ἐν Σμύρνῃ).

39. Ἐνεπίγραφοι λαβαὶ καὶ ἀμφορεῖς εὑρεθέντες ἐν Σύμῃ καὶ Τήλῳ. (Πρόοδος, 21 Ἀπριλίου № 555).

40. Νέος Σμυρναϊκὸς σταθμός (тамъ же, 11 Δεκεμβρίου, № 629).

41. Beiträge zur inschriftlichen Topographie von Klein-Asien (Monatsbericht der kais. Akad. der Wissensch. zu Berlin, стр. 227—232).

42. Κῶδιξ τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς δαπάνῃ κ.κ. Μαρτζέλλα καὶ

[1]) Счетъ надписей въ первомъ выпускѣ съ α'—οβ', а во второмъ съ ογ'—σοε' и съ 117—153.

Δεγραμμάτη, πρὸς ὄφελος τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς. Τεῦχος Α'. Ἐν Σμυρνῃ 4°. 81 стр.

## 1877.

43. Lettre sur quelques monuments conservés dans le Musée de Smyrne. (Bullet. de corresp. hell., I, 53—56).

44. Περί τινος μήτρας σταθμῶν εὑρεθείσης ἐν Ὑπαίποις. Ἐν Σμύρνῃ.

45. Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς μετὰ παραρτήματος περιέχοντος καί τινα ἀνέκδοτα. Δαπάνῃ Ἀνωνύμου. Σμύρνη. 8ο 72 стр. — Въ видѣ приложеній: 1) Κατάλογος χειρογράφων εὑρισκομένων παρὰ τῷ ἐν Σμύρνῃ βιβλιοπώλῃ Κυρίῳ Ἀθανασίῳ Ζαχαρίᾳ. 2) Λόγος κατὰ τοῦ λατινόφρονος Νεοφύτου τοῦ Ῥοδινοῦ παρὰ Νικηφόρου τοῦ Πριγγιλέος.

46. Περὶ τῆς ὁλκῆς τῶν ἀρχαίων σμυρναϊκῶν σταθμῶν τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Ἐν Σμύρνῃ. 8°. 7 стр.

47. Περί τινος ἀντιγράφου τῆς ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Παρίου ἐκδοθείσης ἐν χειρογράφῳ «Θεολογίας» Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως (Ὅμηρος, V, 28—31).

48. Ἀναστάσιος Γόρδιος (тамъ же, 76—77).

49. Περί τινος λυχνίας εἰκονιζούσης τὴν ἁρπαγὴν τῆς Εὐρώπης (тамъ же, 164—167).

50. Σημείωσις περὶ τῆς Ἐφεσίας καὶ τῆς παρὰ Τράλλεσι Λαρίσης (тамъ же, 174—177).

51. Ἡ Σάμος κατὰ τὰ ἔτη 1874—1876 (тамъ же, 391—394).

52. Περί τινος μολυβδοβούλλου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ φραγκικῆς ἡγεμονείας (тамъ же, 498—501). Относитъ къ Боэмунду III.

53. Οἱ βρυκόλακες παρὰ Βυζαντινοῖς (тамъ же, 502—505).

## 1878.

54. Περί τινων ἰδιωτισμῶν τῆς ἐν Χίῳ καὶ ἐν Ἐρυθραῖς

Ἰωνικῆς διαλέκτου κατ' ἐπιγραφικὰ μνημεῖα τοῦ ε', δ' καὶ γ' π. Χ. αἰῶνος. (Παρνασσός, II, 134—141).

55. Περὶ τῆς τοπογραφίας καὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Φωκαίας (тамъ же, 350—361, съ табл.).

56. Inschriften aus Thira in Lydien. (Mittheil. des Deutsch. Archäolog. Instit. in Athen. III, 55—59).

57. Liste des agoranomes de Smyrne (Bullet. de corresp. hell. II, 28—31).

58. Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον πρὸς τιμὴν τοῦ σμυρναίου ἰατροῦ Ἀρτέμωνος (тамъ же, 489—492).

59. Περὶ τῶν βυζαντινῶν σταθμῶν τοῦ Μουσείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείας. Ἀθήνησι.

60. Κατάλογος πατριαρχῶν νῦν πρῶτον ἐκδιδόμενος. (Ὅμηρος, VI, 68—70).

61. Ἱστορικὴ ἔρευνα περὶ τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου τῆς Σμύρνης. (Νέα Σμύρνη, Σεπτεμβρ. 25—28, Ὀκτωβρίου 2, 4, №№ 1196—1200, 1202, 1204).

62. Συμβολαὶ εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Σμύρνης κατὰ πηγὰς ἀνεκδότους (Ἀμάλθεια, Νοεμβρίου 25, 27, Δεκεμβρίου 23, 26, №№ 2510, 2511, 2515, 2516).

## 1879.

63. Κατάλογος τῶν μεταλλικῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Μουσείου τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. (Mittheil. des Deutsch. Archäol. Instit. in Athen, IV, 114—122; отд. отт. стр. 3—11).

64. Φωκαϊκά. Ἱστορικὴ καὶ τοπογραφικὴ μελέτη μετὰ 7 εἰκόνων καὶ ἑνὸς τοπογραφικοῦ χάρτου. Ἐν Σμύρνῃ. 96 стр.

65. Διδασκαλικὸς Σύλλογος Σμύρνης. Καταστατικαὶ πληροφορίαι περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ νομοῦ Ἀϊδινίου (Συνέδριον τῶν ἑλληνικῶν συλλόγων. Πρακτικὰ τῆς πρώτης αὐτοῦ συνόδου συγκροτηθείσης ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1879. Ἐν Ἀθήναις, стр. 196—217).

66. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἀρχιερατείας τοῦ

ἀοιδίμου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε′. Въ книгѣ, изданной отцомъ покойнаго: Οἱ περὶ ἱερωσύνης λόγοι . . . Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μεταφρασθέντες εἰς κοινὴν διάλεκτον παρὰ Γρηγορίου Ε′. . . Ἐκδοθέντες νῦν τὸ δεύτερον ὑπὸ Ἰωάννου Παπαδοπούλου ἱερέως Σμύρνης. (Τύποις Προόδου 1879). Стр. 107—147.

67. Ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι Γερασίμου τοῦ Βυζαντίου. (Ἀμάλθεια, Αὐγ. 11, № 2581).

## 1880.

68. Ἐπιγραφαὶ Μιλήτου, Πριήνης καὶ Ἀφροδισιάδος. (Mittheil. des Deutsch. Archäolog. Instit. in Athen, V, 335—341).

69. Περὶ τῶν ἐν Σμύρνῃ ἐπισκόπων ἀπὸ τοῦ α′ αἰῶνος. (Ὅμηρος, VI, 205—217; Ἀνατολή, σύγγρ. περιοδ. Ἐν Σμύρνῃ, 1880, I, 149—156, 168—178).

70. Inscriptions de Rhodes et de Camiros. (Bullet. de corr. hell., IV, 331—339).

71. Περὶ Γαβριὴλ τοῦ Βριουλίτου (Ἀνατολή, I, 106—113). Онъ былъ учителемъ смирнской Евангелической школы и директоромъ школы въ Ано, умеръ въ 1814 г.

72. Catalogue descriptif des poids antiques du Musée de l' École Évangélique à Smyrne (accompagné de sept planches). (Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς, IV, 55—88).

73. Διάφοροι γραφαὶ εἰς τὸ κείμενον τοῦ Γοργίου τοῦ Πλάτωνος συλλεγεῖσαι ἐκ περγαμηνοῦ κώδικος τοῦ ιγ′ [1]) αἰῶνος. Ἐν Σμύρνῃ. 8°. β+15 стр. съ рис.

74. Ἀνεκδότων Συμαϊκῶν τεῦχος πρῶτον περιέχον ἐπιστολὴν Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παϊσίου Α′ πρὸς Νίκωνα Πατριάρχην Ῥωσσίας 1652—1653 [2]), ἐπιστολὴν Μακαρίου τοῦ Πα-

---

[1]) Рукой автора исправлено въ ιε′.

[2]) Какъ неизданное, это посланіе было напечатано немного спустя И. Е. Троицкимъ: Грамота патріарха Паисія къ патріарху Никону. СПБ. 1880.

τμίου πρὸς Σέρμαν, Γ. Ἰαννούλη Κανόνα ἰαμβικὸν εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. Ἐν Σμύρνῃ. 8ο. δ'+27 стр.

75. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ διδασκάλου Διαμάντη Ῥυσίου (1706—1747). (Παρνασσός, IV, 203—216).

## 1881.

76. Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἰωνίας καὶ Λυδίας. (Mittheil. des Deutsch. Archäol. Instit. in Athen, VI, 366—374).

77. Σταθμολογικαὶ σημειώσεις. (Ἀθήναιον, IX, 454—458).

78. Ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις ἐν Ἀνατολῇ. (Νεολόγος, Σεπτ. 21, № 3750).

## 1882.

79. Περὶ γενέσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἀρμενικῆς γραμματολογίας. Μέρος πρῶτον (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., XVI, 1—38, 356—357, 365) [1]).

80. Ζωγράφειος ἀγὼν περὶ συλλογῆς ζώντων μνημείων περὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἔκθεσις τῆς φιλολογ. ἐπιτροπῆς, ἀναγν. ἐν τῇ χοδ' τῆς 30 Μαΐου 1882 συνεδριάσει (тамъ же, 310—320).

81. Οἱ Χετταῖοι καὶ ἡ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κυριαρχία αὐτῶν (Πλάτων, IV, 205—217).

82. Рецензія (въ Νεολόγος, Ἰανουαρ. 21, 22, 25, № 3848, 3849, 3851) на Δ. Κυριακός, Ἐκκλησ. ἱστορία. 1881.

83. Συμβολὴ εἰς τὴν τοπογραφίαν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν (тамъ же, Μαρτίου 5, 31, №№ 3881, 3901).

84. Περὶ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ ἄχρι τῶν ἡμερῶν μας (тамъ же, Ἀπρ. 14, № 3912).

---

[1]) Первая половина этой первой части (стр. 1—28) прочитана была въ 1881 г., вторая (стр. 28—38) въ 1882 г. 8 марта. Вторая часть не напечатана, но была прочитана 18 янв. 1882 г.

Рецензіи тамъ же:

85. (Μαΐου 13, № 3935) на Εὐγενίου Βουλγάρεως ἐπιστολὴ περὶ φιλίας τὸ μὲν πρῶτον ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Ἠλ. Τανταλίδου, νῦν δὲ τὸ δεύτερον ὑπὸ Ν. Σταυρίδου. Ἐν Βόλῳ 1881.

86. (Μαΐου 19, № 3939) на Γρηγ. Παλαμᾶς, Ὀρθόδοξος χριστιανικὴ ἠθική. 1881.

87. (Ἰουνίου 23, № 3933) на Annuaire de la société pour l'encourag. des ét. gr. en France. 1881, XV-ème année.

88. (Αὐγούστου 11, № 4007) на Μ. Δ. Χαμουδόπουλος, Γεωγραφία πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων. Ἐν Κων πόλει 1881—1882.

89. (Αὐγούστου 19, № 4015) на Ὀργανισμὸς τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας συσταθείσης τῷ 1863... τροποποιηθεὶς τῷ 1882.

90. (Δεκεμβρίου 1, № 4101) на Ἀλ. Ῥιονδέ, Περὶ τῆς ἐλαίας (Ζάππειος Βιβλιοθήκη, τ. Α'). 1882.

91. Περί τινων ἐκκλησιῶν ἐν Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλεως. (Ἡμερολόγιον τῆς Ἀνατολῆς τοῦ ἔτους 1883, стр. 235—241).

92. Ἀνέκδοτος συνοδικὸς ὅρος θεσπισθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Νυμφαίῳ συγκροτηθείσης συνόδου τῷ 1233 ἔτει. (Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, Νοεμβρίου 3; отд. отт. 3—20).

## 1883.

93. Προξενικὸν ψήφισμα Ἰλιέων. (Ὁ Κόσμος, Φευρουαρίου 5, τεῦχος κβ', стр. 345—347) [1]).

94. Ζωγράφειος ἀγὼν ... Ἔκθεσις τῆς φιλολογ. ἐπιτροπῆς (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., XVII, 191—192).

[1]) Не зная ни объ этомъ изданіи, ни объ улучшенномъ вторичномъ въ Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ. παραρτ. τοῦ ιε' τομου, издалъ этотъ текстъ G. Cousin въ Bullet. de corresp. hell. 1885, IX, 160—163.

## 1884.

95. Ἔκθεσις παλαιογραφικῆς ἐκδρομῆς εἰς τὴν νῆσον Λέσβον διὰ τὴν Μαυρογορδάτειον Βιβλιοθήκην, κοινοποιηθεῖσα κατὰ τὴν ψκε′ τακτικὴν συνεδρίασιν τῷ Ἐξ. Προέδρῳ. Κ. Κ. Καλλιάδῃ-βέῃ (Αὐγή, 18-30 Ἰανουαρίου, № 1371—1373) [1]).

96. Προσθῆκαι εἰς τὰ σωζόμενα τῶν ἀρχαίων μετρολόγων ἐξ ἀρμενικῶν κειμένων νῦν πρῶτον Ἑλληνιστὶ μεταφρασθέντων καὶ σημειώσεσι πλουτισθέντων. (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., παραρτ. τοῦ ιε τόμου, стр. 9—35).

97. Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Λέσβου (тамъ же, 36—43).

98. Ἐπιγραφαὶ διαφόρων μερῶν (тамъ же, 53—54).

99. Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ τοῦ ἐν Κ/πόλει Αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου (тамъ же, 55-61).

100. Ἔκθεσις τοῦ Ζωγραφείου ἀγωνίσματος (тамъ же, 135—159).

101. Le Hiéron de Zeus-Urius et le monastère de St. Jean Baptiste-Phobéros à l'embouchure du Pont Euxin, d'après un manuscrit du XII siècle. (Труды VI Археолог. Съѣзда въ Одессѣ 1884 г., т. II, 140—162. Одесса 1888).

102. Communications archéologiques d'Albanie (тамъ же, 171—176).

103. Documents patriarchaux (Léontopolis en Pologne. Cafa en Crimée) (тамъ же, 177—181).

104. Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη, ἤτοι γενικὸς περιγραφικὸς κατάλογος τῶν ἐν ταῖς ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν βιβλιοθήκαις ἑλληνικῶν χειρογράφων, καταρτισθεῖσα καὶ συνταχθεῖσα κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. Τόμος Α′. 4°. Κ′+212 стр. +4 табл. — Описаны рукописи на о. Лесбосѣ монастыря τοῦ Λειμῶνος, гимназіи, м-ря св. Іоанна Богослова и нѣсколькихъ мелкихъ собраній.

---

[1]) Перепечатано въ Μαυρογ. Βιβλ., I.

105. Ἀνέκδοτα ἑλληνικὰ συγγραμμάτια ἔγγραφά τε καὶ ἄλλα κείμενα κατ' ἐκλογὴν συλλεγέντα ἐκ τῶν ἐν τῇ «Μαυρογορδατείῳ Βιβλιοθήκῃ» ἀναγραφομένων χειρογράφων καὶ νῦν πρῶτον ἐκδιδόμενα (Ἐν Κ/πόλει). 4°. 125 стр. — Сюда вошли: 1) житіе патр. Германа I, 2) письма Θеофана, митрополита Мидійскаго, 3) нѣкоторыя слова Іоанна Евхаитскаго и Филоѳея Силиврійскаго, 4) списки епархій Антіохійскаго патріархата, 5) историческіе документы (записки врача о плѣнѣ у сельджуковъ, каноны собора 1593 г., къ исторіи Трапезунта), 6) схоліи (къ бесѣдѣ св. Іоанна Златоуста и къ Аристофану), 7) нѣкоторыя произведенія Марка Евгеника.

106. Συμβολαὶ εἰς τὴν χρονολογίαν καὶ ἱστορίαν τῶν μεταγενεστέρων πατριαρχῶν Κ/πόλεως. (Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV 382—383, 385—387, 398—401).

## 1885.

107. Рецензія (въ Νεολόγος, 1885) на E. Legrand, Bibliographie Hellénique. I—II.

108. Ἡ ἀρχαιολογία καὶ ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος (Νεολόγος, Ἰαν. 26, № 4718).

109. Συνοπτικὴ ἔκθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν ἔν τε Κ/πόλει καὶ ἐν ταῖς χώραις τοῦ Πόντου διὰ τὴν Μαυρογορδάτειον Βιβλιοθήκην (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Συλλ., παράρτ. τοῦ ιϛ' τόμου, 3—8).

110. Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ μετὰ προλεγομένων καὶ κριτικῶν σημειώσεων (тамъ же, 9—35).

111. Λιβανίου ἐπιστολαί, Αἰσώπειοι μῦθοι καὶ αὐτόγραφοι ἐπιστολαὶ Νικολάου Καβασίλα ἐν τρισὶ κεφαλαίοις, οἷς προσήρτηνται πίνακες ἀναφερόμενοι εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ 157 ἀναμίκτου κώδικος τῆς ἐν Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου (тамъ же, 36—64).

112. Ἀντιβολὴ τοῦ ὑπὸ W. Wagner ἐκδοθέντος Πουλολόγου πρὸς Λεσβιακόν τινα κώδικα (тамъ же, 65—68).

113. Συνοπτικὴ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ ς′ ῥωσσικοῦ ἀρχαιολογ. συνεδρίου ἐν Ὀδυσσῷ συγκροτηθέντος κατ' Αὔγουστον τοῦ 1884 ἔτους (тамъ же, 173—187).

## 1886.

114. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας. Μέρος πρῶτον, περιλαμβάνον ἐπιστολὰς λογίων ἀνδρῶν τῆς ις′ καὶ ιζ′ ἑκατονταετηρίδος (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., XVII, 50—93) [1]).

115. Ueber ein Chrysobull von Trapezunt. (Sitzungsber. der philos.-philollog. Classe der K. Bayerisch. Akademie vom 3. Juli, 299—302).

116. Neue Briefe von Julianus Apostata. (Rhein. Mus. f. Phil., XLII, 15—28).

## 1887.

117. Σημειώσεις περὶ τῶν ὁμιλιῶν Μελετίου τοῦ Συρίγου (Δελτίον τῆς Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογ. Ἑταιρίας, II, τεῦχος 7, стр. 440—447).

118. Διορθώσεις εἰς τὸν ψόγον νικοτιανῆς Νικολάου Μαυρογορδάτου (тамъ же, стр. 447—451).

119. Ἔκθεσις παλαιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐρευνῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, γενομένων κατὰ τὸ ἔτος 1885 διὰ τὴν «Μαυρογορδάτειον Βιβλιοθήκην». (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ. Ἀρχαιολ. Ἐπιτροπή. Παράρτ. τοῦ ιζ′ τόμου. Ἐν Κ/πόλει, стр. 3—64).

120. Ἀρχαιότητες καὶ ἐπιγραφαὶ τῆς Θράκης, συλλεγεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος 1885· προσετέθησαν καί τινες ἐπιγραφαὶ Μακεδονίας (тамъ же, 65—113).

---

[1]) Читано въ засѣданіяхъ 8 ноября 1882 г. и 3 янв. и 7 февр. 1883 г.

121. Διαλεκτικαὶ ἐπιγραφαὶ Τραπεζοῦντος (тамъ же, 114—116).

122. Палеографическія замѣтки. (Зап. Имп. Русскаго Археолог. Общ., II, 133—142).—Сюда входятъ: 1) Codex Petropolitanus LIII, 2) загадочныя буквы, 3) заговоры противъ привидѣній, 4) грамота (1811 года) вселенскаго патріарха Іереміи IV, касающаяся послѣдняго царя грузинскаго Соломона II.

123. Когда жилъ Даніилъ митрополитъ ефесскій, авторъ «Хожденія по св. мѣстамъ» (Зап. Имп. Русск. Археолог. Общ. II, 293—298).

## 1889.

124. Μαγνησία ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ καὶ αἱ μητροπόλεις Ἐφέσου καὶ Σμύρνης. (Δελτίον τῆς Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογ. Ἑταιρίας, II, τεῦχος 8, стр. 650—660).

125. Ἐπιγραφὴ Θεσσαλονίκης τοῦ 1316 ἔτους κατ' ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας Νεοφύτου (1694) (тамъ же, стр. 630—632).

126. Ὁ τελευταῖος Κομνηνός (тамъ же, стр. 667—679).

127. Διορθώσεις εἰς ἔκδοσιν ἰάμβων Μάρκου Εὐγενικοῦ (тамъ же, стр. 679—681).

## 1890.

128. Ἀνωνύμου περιγραφὴ τῶν ἁγίων τόπων περὶ τὰ τέλη τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκδιδομένη νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ συνοδευομένη μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Прав. Палест. Сборникъ, вып. 26). 8°. XVI+31.

129. Ἔκφρασις διὰ στίχων πρωτονοταρίου τῆς Ἐφέσου τοῦ Περδίκου περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κυριακῶν θαυμάτων καὶ θεαμάτων. Ποιημάτιον τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκδιδόμενον μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμενον μετὰ ῥωσσικῆς μεταφρά-

σεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Прав. Пал. Сб., вып. 29). 8°. XVI+22.

130. Διάταξις τῆς τοῦ πατριάρχου λειτουργίας πῶς γίνεται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἐν Ἀθήναις 16°. η'+31 стр.

131. Zum Bündnissvertrag zwischen Rom und Methymna (Rhein. Mus. f. Phil., XLV, 160).—**Замѣтка къ статьѣ** C. Cichorius въ Rhein. Mus. 1889, XLIV, 440—447.

## 1891.

132. Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου μῦθοι. (Δελτίον τῆς Ἐθνολ. καὶ Ἱστορ. Ἑταιρείας, III, τεῦχος 11, стр. 445—451).

133. Περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ἰωαννίνων μετὰ τὴν φραγκικὴν κατάκτησιν τῆς Κ/πόλεως (тамъ же, 451—455).

134. Πατριαρχικὸν ἔγγραφον περὶ μονῆς τῶν Ἰωαννίνων (тамъ же, 456—459).

135. Μακάριος Μακρῆς (тамъ же, 459—467).

136. Τακτικὸν τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ κατάλογος ἀρχιερέων ἀκμασάντων ἐν αὐταῖς μεταξὺ τοῦ ιζ' καὶ ιη' αἰῶνος (тамъ же, 468—478).

137. Περὶ τῆς τρίτης πατριαρχείας Συμεὼν τοῦ Τραπεζουντίου (тамъ же, 478—486).

138. Περὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Θεολήπτου Α' (тамъ же, 486—493).

139. Σημειώσεις περὶ τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Νικηφόρου (тамъ же, 494—503).

140. Αὐτοβιογραφικαὶ σημειώσεις τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σαμουὴλ Καπασούλη (тамъ же, 504—505).

141. Σημειώσεις περὶ τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σαμουὴλ Καπασούλη (тамъ же, 505—521).

142. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς Γεώργιον τὸν Κορέσσιον (тамъ же, 521—528).

143. Σημειώσεις περὶ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ κώδικος τοῦ χρονικοῦ Παχυμέρη (тамъ же, 528—535).

144. **Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ΚΠ. τὸ περὶ τοῦ τάφου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπομνημάτιον** (γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 867 καὶ 878) καὶ ἄλλα τινὰ πονημάτια τοῦ αὐτοῦ ἑλληνιστί τε καὶ ἀρμενιστὶ γεγραμμένα. Ἐκδίδονται δὲ μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως τῶν κ. Γ. Σ. Δεστούνη καὶ Ν. Μάρρου (Прав. Пал. Сб., вып. 31). 8. XII+298.—Въ приложеніяхъ помѣщены: 1) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον Τριάδα καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, 2) Ἐπιστολὴ περί τινων κανονικῶν ζητημάτων, 3) Σχόλια εἰς τὰς πνευματικὰς πλάκας Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος, 4) Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, 5) Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, 6) Σχόλια καὶ τεμάχια ὁμιλιῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, 7) Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἥτις ἀποκατέστησε Φώτιον, 8 и 9) Посланіе къ Захаріи, католикосу Вел. Арменіи, и др. армянскіе тексты [1]).

145. Παύλου τοῦ Ἑλλαδικοῦ καὶ Κυρίλλου Σκυθοπολίτου συγγραφέων τῆς ς' ἑκατονταετηρίδος βίοι τοῦ ὁσίου Θεογνίου ἐπισκόπου Βητυλίου, ἐκδιδόμενοι νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ Α. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμενοι μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη. (Прав. Пал. Сб., вып. 32). 8°. IV+66.

146. Παϊσίου Ἁγιαποστολίτου μητροπολίτου Ῥόδου ἱστορία τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ. Ἔμμετρον σύγγραμμα, συνταχθὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1577—1592, ἐκδιδ. νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμενον μετὴ ῥωσσ. μεταφρ. τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Прав. Пал. Сб., вып. 35). 8°. XX+205. — Въ приложеніи изданы 8 писемъ Мелетія Пигаса къ Паисію.

147[a]. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη, ἤτοι κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ τε καὶ καθολικοῦ ὀρθοδό-

[1]) Н. Я. Марръ не только перевелъ, но и съ большимъ трудомъ привелъ въ порядокъ списанные покойнымъ армянскіе тексты.

ξου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης ἀποκειμένων ἑλληνικῶν κωδίκων, συνταχθεῖσα μὲν καὶ φωτοτυπικοῖς κοσμηθεῖσα πίναξιν ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ., τύποις δ' ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀρθοδόξου Παλαιστινοῦ Συλλόγου. Τόμος Α'. Ἐν Πετρουπόλει. 8°+633.—Описаны р-сп (645) собственно патріаршей библіотеки.

148ª. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας ἢ συλλογὴ ἀνεκδότων καὶ σπανίων ἑλληνικῶν συγγραφῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑῴαν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ μάλιστα τῆς τῶν Παλαιστινῶν, συλλεγέντα μὲν καὶ ἐκδιδόμενα ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ., ἐκτυπούμενα δὲ ἀναλώμασι τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀρθοδόξου Παλαιστινοῦ Συλλόγου. Τόμος Α'. Ἐν Πετρουπόλει. 8°. κβ'+535 стр.

149. Apollodori bibliothecae fragmenta Sabbaitica nunc primum edidit A. P.-K. (Rhein. Mus. f. Philol., XLVI, 161—192).

## 1892.

150. Lexicon Sabbaiticum. Nunc primum edidit et apparatu critico instruxit (Журн. Мин. Н. Пр., отд. кл. фил., II стр. 39—60; отд. отт. 1—22).

151. Отрывокъ неизвѣстнаго греческаго историка объ Александрѣ Великомъ (тамъ же, 139—144).

152. Παραίνεσις τοῦ Ἀθηνῶν Σωφρονίου (тамъ же, стр. 168—170).

153. Περὶ Θεοφάνους τοῦ Καρύκη ἐπιστολιμαία διατριβὴ (тамъ же, стр. 192—223).

154. Ἔγγραφα περὶ δύο ἐπισκοπῶν τῆς μητροπόλεως Ἀθηνῶν (тамъ же, стр. 224—229).

155. Ἐπιστολὴ τοῦ Λαρίσσης Μελετίου Ἀθηναίου въ трудѣ Καμπούρογλου, Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, II. (Ἐν Ἀθήναις 1892) (тамъ же, стр. 166—167, 193—223).

156. Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἑξήκοντα νέων μαρτύρων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλει ἐπὶ τῆς τυραννίδος τῶν Ἀράβων μαρτυρησάντων. Ποιημάτιον τοῦ ὀγδόου αἰῶνος συριστὶ μὲν

ἐξ ἀρχῆς γραφὲν καὶ εἶτα μεταφρασθὲν ἑλληνιστί, τύποις δὲ νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Δεστούνη (Прав. Пал. Сб., вып. 34). 8°. III+23.

157. Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων. Μέρος Α'. (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ., παράρτ. τ. κ'—κβ'. стр. 76—126.).

## 1893.

158. Documents grecs pour servir à l'histoire de la 4-ème croisade (Revue de l'Orient Latin, I, 541—555).

159. Handschriftliches zu Ignatios Diakonos. (Byz. Ztschr. II, 126—131).

160. Mittheilungen über Romanos (тамъ же, 599—603).

161. Въ какомъ году митрополитъ Смирнскій Даніилъ посѣтилъ Св. Землю? (Сообщ. Имп. Прав. Пал. Общ., IV, 631—637).

162. Προεισαγωγικὸς μαθήματος περὶ τῆς νῦν ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀναγνωσθεὶς ἐν τῷ Πετρουπόλεως αὐτοκρατορικῷ Πανεπιστημείῳ τῇ 20 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἔτους 1893. (Νέα Ἡμέρα, 6/18 φεβρ., № 949—1937).

163. Περὶ τῆς δῆθεν βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς (тамъ же, 27 νοεμβρ.—9 δεκ., 4-16 δεκ. №№ 991—1979, 992—1980).

## 1894.

164. Προσφώνησις εἰς τὸν νεκρὸν Ἀλεξάνδρου Φαρδῆ, καθηγητοῦ τῆς Τουρκικῆς ἐν τῇ Σχολῇ Πετρουπόλεως τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν (Νεολόγος, № 7434).

165. Ἱστορία. Νικήτα βασιλικοῦ κληρικοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον ζ' τὸν Πορφυρογέννητον περὶ τοῦ ἁγίου φωτός, γραφεῖσα ἔτει 947-ῳ, ἐκδιδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-

*

K. καὶ συνοδ. μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Прав. Пал. Сб., вып. 38). 8°. XII+34.—Въ приложеніи: Διήγησις θαύματος περὶ τοῦ ἁγίου φωτός, γεγονότος ἔτει 1634 (текстъ съ русскимъ перев., стр. 13—23).

166. Ἡ βυζαντινολογία ἐν Ῥωσσίᾳ (Νέα Ἡμέρα, 7/19 μαΐου, № 1014—2002).

167. Τρεῖς ἐπιγραφαὶ βυζαντιναί (Виз. Вр., I, 133—141).—Сюда входятъ: 1) ἐπιγραφὴ ἐξ Ἱεροσολύμων. Ἀρεόβινδος ἀπὸ ἐπάρχων. 2) Νικηφόρος πρόεδρος Ἡρακλείας. 3) Σημείωσις ἐξ ἐπιγραφῆς εἰς Ἰγνάτιον διάκονον.

168. Συμεὼν ὁ Θαυμαστοορείτης ὡς ὑμνογράφος καὶ μελῳδός (тамъ же, 141—150).

169. Σχεδίασμα περὶ τῶν λειτουργικῶν μηναίων. Α′—Γ′ (тамъ же, 341—388).

170. Περί τινος συγγραφῆς Ἀρκαδίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου (тамъ же, 601—612).

171. Θеофанъ Карикъ, патріархъ Константинопольскій (1597 г.). (Журн. Мин. Н. Пр., № 5, стр. 1—20).

172. Ἀνακοινώσεις ἐξ ἱστορίας τῆς Σμυρναϊκῆς ἐκκλησίας. Ἐν Πετρουπόλει [1]). 8°. стр. 24.

147^b. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Τόμος, Β′ Ἐν Πετρουπόλει. 8°. β′+894 стр.—Описаны р-си изъ лавры св. Савы Освященнаго.

148^b. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας. Τόμος Β′. Ἐν Πετρουπόλει. 8°. θ′+540 стр.

## 1895.

173. Θεοδωρήτου ἐπισκόπου πόλεως Κύρρου πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινος τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκόπων

[1]) Въ дѣйствительности, какъ сообщилъ авторъ и В. В. Латышеву и мнѣ, брошюра напечатана въ Смирнѣ, но мѣстомъ изданія, во избѣжаніе придирокъ турецкой цензуры, помѣченъ С.-Петербургъ.

ἀποκρίσεις. (= Зап. Ист.-Фил. Фак. СПБ. Унив. XXXVI) XIV+172+2 [1]).

174. Μερικὴ διήγησις ἐκ τῶν ἁγίων τόπων τῆς Ἱερουσαλὴμ διὰ τὰ πάθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. Ποιημάτιον ἀνωνύμου γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1253 καὶ 1254, νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Α. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμενον μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη. (Прав. Пал. Сб., вып. 40). 8°. III+29.

175. Σερραϊκά. Προσθήκη τοῖς περὶ Σερρῶν πόλεως εἰρημένοις (Βυζ. Χρ., I, σ. 673—683) (Виз. Вр., II, 629—632).

176. Βογομιλικά (тамъ же, 720—723).

## 1896.

177. Святѣйшаго патріарха Фотія, архіепископа Константинопольскаго, XLV [2]) неизданныхъ писемъ (= Зап. Ист.-Фил. Фак. СПБ. Унив. XLI). XVI+130.

178. Σελινδηνῶν κατοικία. (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., παραρτ. τοῦ κδ'—κς' τομου, стр. 127—128).

179. Νικήτας ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος. (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ. XXVI, 38—42).

180. Изъ исторіи Охридской и Ипекской патріархіи. (Виз. Вр., III, 118—120).

181. Τὸ πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας. (Νέα Ἡμέρα, 12/24 Ἰανουαρ., № 1102—2090).

182. Τρία ἀνώνυμα ἑλληνικὰ προσκυνητάρια τῆς ιϛ' ἑκατονταετηρίδος, νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ἐκδιδ. ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ

[1]) Критика (Byz. Ztschr., 1898) VII, 609—611) обнаружила, что отвѣты Θеодору Киррскому не принадлежатъ; и потому покойный съ величайшей неохотой вспоминалъ объ этомъ своемъ изданіи, даже старался не распространять его.

[2]) Самъ издатель вскорѣ долженъ былъ заявить (Φωτιακά), что только 21 письмо принадлежитъ Фотію (сравн. Byz. Ztschr., 1898, VII 612—614).

συνοδευόμ. μετὰ ρωσ. μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Прав. Пал. Сб., вып. 46). 8°. X+153.—Сюда входятъ: 1) Προσκυνητάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ ἐξήγησις περὶ τοῦ ἁγίου τόπου τῆς ἁγιωτάτης πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων τόπων (стр. 1—29).—2) Περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου Σινᾶ (стр. 31—39).—Приложенія: I. «Путешествіе св. града Іерусалима» XVI вѣка, посвященное Гедеону Балабану, еп. Львовскому (стр. 73—88); II. Ἱστορία καὶ ἑρμηνεία περὶ τοῦ ἁγίου τόπου τῶν Ἱεροσολύμων, συγγραφεῖσα παρὰ Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης καὶ ἀποσταλεῖσα πρὸς Κωνσταντῖνον βασιλέα τὸν μέγαν (стр. 89—103); III. Περὶ τοῦ Σιναίου ὄρους (стр. 103—105); IV. Περὶ τῆς Αἰγύπτου (стр. 105—107).

183. Ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα ἐν Ἑλλάδι (Изв. Русск. Археолог. Инст. въ Конст., I, хроника, стр. 1—10).

## 1897.

184. Συγγραφῶν Φίλωνος Ἰουδαίου τεμάχη (Журн. Мин. Н. Пр., янв., отд. кл. фил. 1—17).

185. Fontes historiae imperii Trapezuntini. Сборникъ источниковъ по исторіи Трапезунтской имперіи. I (=Зап. Ист.-Фил. Фак. СПБ. Унив., XLIV). 8°. XVI+177 стр.

147°. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Τόμος Γ'. Ἐν Πετρουπόλει 8°. β'+440.—Описаны р-си изъ м-ря Св. Креста (109), а также находящіяся въ другихъ мѣстахъ: въ ризницѣ храма Воскресенія, въ м-рѣ Μεγάλη Παναγία, въ большой залѣ патріархіи, въ игуменіи лавры св. Савы, въ лаврѣ Хузива и въ Московскомъ подворьѣ.

148^{c—d}. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας. Τόμος Γ'. Ἐν Πετρουπόλει. 8°. ϛ'+585 стр. Τόμος Δ'. ια'+613 стр.

186. Φωτιακά. Ἐν Πετρουπόλει. 8°. 16 стр.

187. Συμπλήρωμα τῆς Δυμοντείου συλλογῆς τῶν Θρακικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἐπιγραφῶν. (Θρακικὴ Ἐπετηρίς, т. I, отд. отт. стр. 1—16).

188. Ἀθωνικὰ κονδακαρίων ἀντίγραφα. (Byz. Ztschr., VI, 375—386).

## 1898.

148ᵉ. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας. Τόμος Ε΄. Ἐν Πετρουπόλει 8⁰. β΄+448 стр.

189. Къ исторіи греческихъ этимологиковъ. (Журн. Мин. Н. Пр., сент., отд. кл. фил. 115—133). — Поправки къ R. Reitzenstein, Gesch. der griech. Etymologika. Leipzig. 1897.

190. Рецензія на Fr. Hanna, Das byz. Lehrgedicht Spaneas. 1896. (Виз. Врем., V, 272—274).

191. Ῥητορικὸν γύμνασμα τοῦ Μανασσῆ. (тамъ же, 670—677).

192. Τραπεζουντιακά (тамъ же, 678—680).

193. Περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Διαυλείας. (Byz. Ztschr., VII, 50—56).

194. Κατάλογος τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Σουμελᾶ ἑλληνικῶν χειρογράφων (Съ особой нумераціей страницъ α΄—νς΄ приложеніе къ Ἐπαμ. Κυριακίδου, Ἱστορία τοῦ Σουμελᾶ. Ἐν Ἀθήναις).

## 1899.

147ᵈ. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Τόμος Δ΄. Ἐν Πετρουπόλει 8⁰. γ΄+600.—Описана часть р-сей Константинопольскаго подворья Іерусалимскаго патріархата (447).

195. Сборникъ греческихъ и латинскихъ памятниковъ, касающихся Фотія патріарха. Первый выпускъ. СПБ. (Зап. Ист. Фил. Фак. СПБ. Унив.) 8⁰. VI+48 стр.—Изданы: 1) житіе патр. КП. Антонія Кавлея, 2) Ареѳы Кесарійскаго надгробная рѣчь въ честь Евѳимія, патр. КП., 3) его же отвѣтъ на письмо армянъ при патр. Николаѣ I Мистикѣ.

196. Ψευδονικήτας ὁ Παφλαγὼν καὶ ὁ νόθος βίος τοῦ πατριάρχου Ἰγνατίου. (Виз. Врем., VI, 13—38).

197. Ἡ ψευδωνυμία καὶ ἡ νοθεία τοῦ φερομένου ἐπ' ὀνόματι Νικήτα Παμφλαγόνος βίου τοῦ πατριάρχου Ἰγνατίου (Ἐν Τεργέστῃ. Отд. отт. изъ Νέα Ἡμέρα, стр. 1—51).

Рецензіи:

198. на Γερμ. Μαυρομμάτης καὶ Γεώργιος Ἀρβανιτάκις, Προσκυνητάριον Ἀρσενίου 1512—1520. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1899. (Νέα Ἡμέρα. № 1269).

199. на Κλεόπας Μ. Κοικυλίδης, Κατάλοιπα χειρογράφων Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκης. 1899 (тамъ же, № 1629).

200. Алексій Макремволитъ (Журн. Мин. Н. Пр., янв., отд. кл. фил.), 19—23.—Издана его Ἀλληγορία εἰς τὸν Λούκιον ἢ ὄνον.

201. Βυζαντινὰ Ἀνάλεκτα (Byz. Ztschr., VIII, 66—81).— Подзаголовки: Α'. Ἀλφάβητος Οὐρανοῦ μαγίστρου. Β'. Γρηγόριος Παλαμᾶς. Γ'. Μιχαὴλ Κριτόβουλος. Δ'. Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ε'. Τετυπωμένα ποιήματα βυζαντινῶν ὑμνογράφων (Димитрія Хоматина, Константина Кавасилы и Симеона Солунскаго). ς'. Πιερωθεῖσα. Ζ'. Δύο ἔγγραφα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος.

202. Βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐγχειρίδια (тамъ же, 111--121).

203. Πατριαρχικοὶ κατάλογοι (1453—1636) (тамъ же, 392—401).

204. Ὁ πατριάρχης Φώτιος ὡς πατὴρ ἅγιος τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας (тамъ же, 647—671). Отд. отт. подъ загл.: Saint Photius et l'antiquité de son culte.

205. Εἷς καὶ μόνος Θεόδωρος Πρόδρομος (Лѣтопись Ист.-Фил. Общ. при Имп. Новоросс. Унив., VII. Виз. отд. IV, стр. 385—402).

Рецензіи:

206. на L. Sternbach, Ioannis Geometrae carmen de S. Panteleemone. Cracoviae 1892 (Виз. Врем. VI, 156—163).

207. на Theodori Ducae Lascaris epistulae CCXVII, ed. N. Festa, 1898. (тамъ же, 548—554).

## 1900.

208. Προσκυνητάριον τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων τόπων (1608—1634), νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Α. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμ. μετὰ ρωσ. μεταφρ. τοῦ μακαρίτου Γ. Σ. Δεστούνη. (Прав. Пал. Сб., вып. 53). V+88.

209. Denis de Fourna. Manuel d'iconographie chrétienne. Texte original édité d'après un manuscrit du XVIII-e siècle et précédé d'une préface. Premier fascicule, imprimé aux frais de feu Gr. Théod. Tchelistchew. St.-Pétersbourg. 4° min. κβ' + 128 стр.

210. Ἀναστάσιος κοιαίστωρ ὁ μελῳδός (Виз. Врем., VII, 43—59). Προσθήκη εἰς τὰ περὶ τοῦ μελῳδοῦ Ἀναστασίου (тамъ же, 276).

211. Ἡ ἐν τῷ νησίῳ Σωζοπόλεως βασιλικὴ μονὴ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ ἡ τύχη τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς (тамъ же, 661—695).

212. Θεοφάνης Σικελός. (Byz. Ztschr., IX, 370—378).

213. Δύο βυζαντινὰ σταθμία (тамъ же, 668—670).

Рецензіи:

214. на G. Owsepian, Die Entstehungeschichte des Monotheletismus. 1897. (тамъ же, 544—546).

215. на K. Βλαστός, Δοκίμιον ἱστορικὸν περὶ τοῦ σχίσματος τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς...Ἐν Ἀθήναις 1896. (тамъ же, 554—559).

216. Περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις φροντιστηρίου τοῦ 18-ου αἰῶνος (Ἁρμονία, ἐπιστημ. περιοδ. σύγγρ., № 10, стр. 606—612).

217. Εἷς ὕμνος τοῦ πατριάρχου Φωτίου. (Лѣтоп. Ист.-Фил. Общ. при Имп. Новоросс. Унив., VIII. Виз.-Слав. отд. V, стр. 527—538.

218. Γεράσιμος ὁ Γημάρης καὶ τὸ μικρὸν αὐτοῦ χρονικόν. (Πατρίς, №№ 2888—2891. Ἐν Βουκουρεστίῳ).

219. Ἡ ψευδοποιήτρια Εἰρήνη. (Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, XX, 191—194).—Обнаруживаетъ ошибку въ Krumbacher, Gesch. der byz. Lit.², 249: приписанное здѣсь подъ вліяніемъ М. Гедеона севастократориссѣ Иринѣ произведеніе принадлежитъ Θеодору Продрому.

220. Τὰ ψευδο-Γαλήσια τυπικά. Рецензія: на Μ. Ι ω. Γ ε δ ε ώ ν, Γνώσεις ἐκ τοῦ τυπικοῦ τῶν μονῶν τοῦ Γαλησίου ὄρους. 1898. (тамъ же, № 23, стр. 259—264).

221. Περὶ τοῦ τυπικοῦ τῆς μονῆς Αὐξεντίου (тамъ же, № 27, стр. 294—298).

222. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Μηναίων (тамъ же, 337—343, 388—395; 1901, XXI, 37—45, 77—80).

223. Ναοὶ Κωνσταντινουπόλεως ἔτει 1593-τῳ καὶ 1604-τῳ (тамъ же, стр. 521—525, № 52, стр. 560—563). Перепечатано въ Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ., 1904, XXVIII 118—125.

**1901.**

224. Νέα στιχηρὰ Κασίας μοναχῆς. (Byz. Ztschr., X, 60—61).

225. Θεόδωρος Εἰρηνικός, πατριάρχης οἰκουμενικὸς ἐν Νικαίᾳ (тамъ же, 182—192).

226. Ἡ μονὴ Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας (тамъ же, 193—199).

227. Ioannis Lydi de mensibus IV 26 Wünsch (тамъ же, 453—454).

228. Рецензія на K. Holl, Die Parallela des Ioh. Damascenus. 1897. и Fragmente vornicänischer Kirchenväter aus den Sacra Parallela. 1899 (тамъ же, стр. 287—294).

229. Περὶ Θεοφάνους τοῦ Σικελοῦ (Νέα Ἡμέρα, №№ 1406—2394, 1407—2395).

230. Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος (тамъ же, № 1411—2399, 13/28 Δεκεμβρίου) [1]).

---

[1]) Мнѣніе высказано анонимно, въ видѣ письма къ издателю Νέα Ἡμέρα.

231. Ὁ ὑμνογράφος Κυριακός (тамъ же, № 1413—2401).

232. Καὶ πάλιν περὶ τῆς δευτέρας ᾠδῆς τῶν ᾀσματικῶν κανόνων (Ἐκκλ. Ἀλήθ., XXI, 425—427, 468—470).

233. Μανουὴλ Χρυσάφης λαμπαδάριος τοῦ βασιλικοῦ κλήρου (Виз. Вр., VIII, 526—545).

234. Рецензія на М. Г. Δ ή μ ι τ σ α ς Μακεδονικῶν μέρος γ'. Ἡ Μακεδονία ἐν λίθοις φθεγγομένη. Ἐν Ἀθήναις 1896 (тамъ же, 572—587).

235. Сборникъ греческихъ и латинскихъ памятниковъ, касающихся Фотія патр. Второй вып. (=Зап. Ист.-Фил. Фак. Имп. СПБ. Ун. L, вып. 1). 8°. VIII+24 стр.— Изданы двѣ редакціи житія св. Іосифа Пѣснописца.

236. Νέα τεμάχη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Θεοδώρου Ἀναγνώστου τοῦ ἐντολέως (Журн. Мин. Н. Пр., отд. кл. фил., янв., 1—24).

237. Δημώδεις βυζαντιναὶ παροιμίαι (тамъ же, апр., 1—12).

238. Σημειώσεις ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου. (Ἐπετηρὶς τοῦ Παρνασσοῦ, V, 115—128; отд. отт., стр. 1—15). — Описаны между прочимъ 16 греческихъ р-сей м-ря св. Лаврентія.

239. Κατάλογος τῶν ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς ἐν Μηλέαις βιβλιοθήκης (тамъ же, 20—74; отд. отт., стр. 1—59).

## 1902.

240. Рецензія (Deutsche Litteraturzeitung 1902, № 7, стр. 405—408) на K. K r u m b a c h e r, Umarbeitungen bei Romanos. 1899.

241. Ὁ μελῳδὸς Ἀναστάσιος. (Νέα Ἡμέρα, №№ 1422/2410, 1423—2411).

242. Ὁ τῆς ἀκμῆς τοῦ Ῥωμανοῦ χρόνος. (тамъ же, №№ 1438—2426, 1439—2427).

243. Ὁ ὑμνογράφος Ἰγνάτιος. (Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, XXII, 37—39, 68—70, 88—91).

244. Рецензія: Καὶ πάλιν τὰ γνωστὰ ὡς ἄγνωστα (Κωνσταντινούπολις, 19 ἰουνίου, № 133)[1]). — Обнаруживаетъ «крайнее невѣжество» Гедеона, Δύο παλαιὰ κείμενα περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου (Ἐκκλησ. Ἀλήθεια 1902, стр. 221—223, 230—233), который не узналъ труда Константина Акрополита.

245. Описаніе принесенной въ даръ Его Имп. Высочеству Великому Князю Сергію Александровичу Блаженнѣйшимъ Мелетіемъ Патріархомъ Св. града Антіохіи и всего Востока греческой рукописи конца X вѣка (отд., 20 стр.; перепеч. въ Сообщ. Имп. Правосл. Палест. Общ., XIII, ч. 2, 1—15).

246. Σημειώσεις καὶ διορθώσεις εἰς τὴν μελέτην «Χριστιανικαὶ ἐπιγραφαί» (Ἁρμονία, II, 207—208).—Поправки къ работѣ D. Kinn (тамъ же, 49 и сл.).

247. Ἀθηναϊκὰ ἐκ τοῦ IB' καὶ IΓ' αἰῶνος (тамъ же, стр. 209—224, 273—293).

248. Νικηφόρος Κάλλιστος Ξανθόπουλος (Byz. Ztschr. XI, 38—49).

249. Μᾶρκος ὁ Εὐγενικὸς ὡς πατὴρ ἅγιος τῆς Ὀρθοδόξου Καθολ. Ἐκκλησίας (тамъ же, 50—69).

250. Συνοδικὴ πρᾶξις Γεωργίου Ξιφιλίνου[2]) (тамъ же, 74—78).

251. Ἡ ἐκ τῆς Terra d'Otranto ἐπιγραφή (тамъ же, 518—519).—Надпись 137⅞ года.

252. Ἐπαρχικοῦ καὶ οὐχὶ βασιλικοῦ (тамъ же, 520—523).

253. Μανουὴλ ὁ Κορίνθιος καὶ ἓν ὑμνογραφικὸν αὐτοῦ πονημάτιον. (Ἐπετηρὶς τοῦ Παρνασσοῦ VI, 71—89).

254. Προσόμια καὶ κανὼν εἰς τὸν ἁγιώτατον μητροπολίτην Ἐφέσου κῦρ Μᾶρκον τὸν Εὐγενικὸν ψαλλόμενα τῇ πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν, ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Μανουήλ (тамъ же, 90—102).

---

[1]) Рецензія подписана: Ἐν Χίῳ. Π. Α.

[2]) Уже раньше тотъ же документъ издалъ Сакелліонъ (Δελτίον τῆς ἱστορ. καὶ ἐθνολ. ἑταιρίας, III, 419—422).

255. Θεσσαλικὰ σημειώματα (тамъ же, 140—145).

256. Διορθωτικὰ εἰς χριστιανικὰς ἐπιγραφάς. (Журн. Мин. Н. Пр., сент., отд. кл. фил., 411—443).

## 1903.

257. Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, οἱ Ῥῶς καὶ ὁ πατριάρχης Φώτιος. (Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ, № 214). 8°. 88 стр.

258. Ὀκτὼ ἑλληνικαὶ περιγραφαὶ τῶν ἁγίων τόπων ἐκ τοῦ ιδ', ιε' καὶ ις' αἰῶνος, ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. μετὰ ῥωσ. μεταφρ. τοῦ Π. Β. Μπεζομπράζωφ. (Прав. Пал. Сб., вып. 56). 8°. XIII+294.—Сюда входятъ: 1) Διήγησις περὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ (стр. 1—16); 2) Ἑρμηνεία τῶν ἔξω τῆς Κρήτης τόπων (стр. 17—21); 3) Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος καὶ ὡραία περὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου (стр. 22—28); 4) ‚αφμβ'. Σημάδια τοῦ Ἁγίου Τάφου (стр. 39—40): 5) Θεοδοσίου Ζυγομαλᾶ περιήγησις (стр. 41—54); 6) Προσκυνητάριον περιέχον πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τερατουργηθέντα θεοσημεῖα ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς τοποθέσεις (стр. 55—118, 135—140); 7) Περὶ τοῦ τόπου τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν περιοχὴν αὐτῆς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας (стр. 119 127); 8) Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ τὸ Σίναιον ὄρος (стр. 128—134).

259. Ὁ ὑμνογράφος Γαβριήλ (Byz. Ztschr., XII, 171—2).

260. Νικηφόρος Μοσχόπουλος (тамъ же, 215—223).

261. Θρῆνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως (тамъ же, 269—272).

262. Ἀνάλωσις Ἀθήνας (тамъ же, 273—275).

263. Σημειώσεις ἐκ χειρογράφων (тамъ же, 325—326).

264. Εὐθύμιος Μαλάκης μητροπολίτης Νέων Πατρῶν. (Ἐπετηρὶς τοῦ Παρνασσοῦ, VII, 13—38).

265. Ἐπιγράμματα Ἰωάννου τοῦ Ἀποκαύκου. (Ἀθηνᾶ, XV, 463—478).

266. Διορθώσεις εἰς Εὐθύμιον Μαλάκην καὶ Εὐθύμιον Τορνίκην (тамъ же, 479—483).

267. Акаѳистъ Божіей Матери, Русь и патріархъ Фотій (Виз. Вр. X, 357—401).

268. Μᾶρκος Ξυλοκαράβης πατριάρχης οἰκουμενικὸς καὶ εἶτα πρόεδρος Ἀχριδῶν (тамъ же, 402—414).

269. Христіанскія надписи изъ ущелья Хузива, собранныя въ 1889 году. (Сообщенія Имп. Прав. Палест. Общ., XIV, ч. II, № 3, 181—228).

## 1904.

270. Αὐτοσχέδιος γνώμη περὶ νέας ἐκδόσεως τῶν Μηναίων. (Ἐκκλησ. Ἀλήθ., XXIV, 152—155).

271. Καὶ πάλιν περὶ Μανουὴλ τοῦ Κορινθίου. (Byz. Ztschr., XIII, 306—309).

272. Νικόλαος Μεσαρίτης (Виз. Вр., XI, 389—391).

273. Εἰς κατάλογον μητροπολιτῶν Παλαιῶν Πατρῶν (тамъ же, 391).

274. Εἰς Θεόδουλον Μάγιστρον (тамъ же, 392).

275. Ἰατρικὰ χειρόγραφα (тамъ же, 393—5).

276. Κατάλογος ἀγνώστου βιβλιοθήκης (тамъ же, 395—7).

277. Παρατηρήσεις εἰς τὰ Epirotica saeculi XIII (тамъ же, 849—868).

278. Δύο κώδικες τῆς βιβλιοθήκης Νικολάου Καρατζᾶ. (Ἐπετηρὶς τοῦ Παρνασσοῦ, VIII, 3—32).

279. Διορθωτικὰ εἰς Εὐθύμιον Μαλάκην (тамъ же, 32—34).

280. Τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μεγάλη κατήχησις. Βιβλίον δεύτερον (Ἐν Πετρουπόλει. 16°. ρα'+991 стр. Это—отд. отт. изъ Великой Минеи-Четьи, изд. Имп. Археограф. Комм., мѣсяцъ ноябрь день 11, прилож. 4°. XLII+414 стр.).

281. Ὁ πατριάρχης Φώτιος καὶ ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος (Νέα Ἡμέρα, №№ 1565—1567; отд. отт. стр. 1—20).

## 1905.

282. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν Τραπεζοῦντος. (Виз. Вр., XII, 132—147). —Сюда входятъ: 1) Θεόδωρος Γαβρᾶς, 2) Ἀθα-

νάσιος ὁ Δαιμονοκαταλύτης, 3) Βασίλειος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, 4) μητροπολῖται Τραπεζοῦντος.

283. Στίχοι ὡραιότατοι (тамъ же 489—496).

284. Λειτουργικὴ συγγραφὴ τοῦ Παχωμίου Ῥουσάνου (Ἡμερολόγιον τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων διὰ τὸ ἔτος 1905. Ἐν Κ/πόλει, стр. 237—240).

285. Σιγίλλιον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Β′ (тамъ же, 259—263).—Грамота соборная 1589 г. въ ноябрѣ; русскій переводъ ея изданъ у А. Петрушевича, Акты относ. къ исторіи ю.-зап. Россіи (Львовъ 1868), стр. 112—115, и въ Памятникахъ, издав. Кіевск. комм. для разб. древн. актовъ, изд. 2-е, т. III, 16—19 (Кіевъ 1898).

286. Житія двухъ вселенскихъ патріарховъ XIV в., свв. Аѳанасія I и Исидора I. (Зап. Ист.-Фил. Фак. Имп. СПБ. Унив., часть LXXVI) 8°. X+157 стр.

287. Ἀντώνιος Στουδίτης. (Νέα Σιών, I, 835—840).— Издана его προτροπὴ εἰς ἐξαγόρευσιν.

288. Σύμμικτα (тамъ же, 840—855).—Сюда входятъ: 1) ἐπιστολὴ Φωτίου πρὸς Λέοντα Καλαβρίας, 2) σημειώσεις εἰς Νικηφόρον Βλαχερνίτην, 3) ὁ ὑπὲρ Ἀνδρονίκου Β′ Παλαιολόγου συνοδικὸς τόμος, 4) Λεόντιος Εὐστράτιος, 5) σημειώσεις ἐκ Πάτμου, 6) Κωνσταντῖνος Ἁγιοναουμίτης.

289. Ῥωμανὸς καὶ Ἰωάννης Δαμασκηνός. (Byz. Ztschr. XIV, 234—236).

290. Ἀνύπαρκτος κῶδιξ Μαρίας βασιλίσσης τοῦ 800-οῦ ἔτους (тамъ же, 260—270).

291. Nachträge zum Register der Urkunden (vgl. BZ. XIII 697 sq.) (тамъ же, 384—399).

292. Διορθώσεις εἰς τὸ «Ἀνακάλημα τῆς Κωνσταντινόπολης (тамъ же, 495—497).

293. Ἀνέκδοτον ᾆσμα τοῦ μελῳδοῦ Κοσμᾶ (тамъ же, 519—526).

294. Ξιφιλῖνος, πρωτοπρόεδρος καὶ προνοητὴς Λακεδαιμονίας (тамъ же, 563—567).

295. Δυρραχηνά (тамъ же, 568—574).

296. Ὁ χρόνος τῆς ἀκμῆς τοῦ Ῥωμανοῦ. (Νέα Ἡμέρα, № 1604).

## 1906.

297. Κερκυραϊκά. Ἰωάννης Ἀπόκαυκος καὶ Γεώργιος Βαρδάνης (Виз. Вр. XIII, 334—351).

298. Δεύτεραι ᾠδαὶ ᾀσματικῶν κανόνων (тамъ же, 484—8).

299. Μέθοδος τῶν ὀκτὼ ἤχων (тамъ же, 488—493).

300. Ἰωάννης Σταυράκιος καὶ Δημήτριος Βεάσκος (тамъ же, 493—495).

301. Εἰς Κωνσταντῖνον Ψελλόν. (Byz. Ztschr., XV, 121—4).

302. Ἐπίγραμμα τῶν Βλαχερνῶν (тамъ же, 275—276).

303. Δύο χυμικὰ χωρία (тамъ же, 277—278).

304. Zum «Vulgargriechischen Weiberspiegel» (тамъ же, 504—505).

305. Γαβριὴλ Ι-ος οἰκουμενικὸς πατριάρχης. (Bessarione, IX, 286—295).

306. Ἰασίτης, μητροπολίτης Ἐφέσου (тамъ же, 295—298).

## 1907.

307. Λείψανον κονδακαρίου Σιναϊτικοῦ. (Byz. Ztschr., XVI, 202—203).

308. Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος. (Сборникъ въ честь В. И. Ламанскаго. т. I, стр. 227—250).

309. Συλλογὴ Παλαιστινῆς καὶ Συριακῆς ἁγιολογίας ἐκδιδ. ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ συνοδευομένη μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως Β. Λατυσσέβου. Τεῦχος πρῶτον (Прав. Пал. Сб., вып. 57. СПБ.). 8°. VIII+250.

310. Διορθωτικὰ εἰς χριστιανικὰς ἐπιγραφάς. (Журн. Мин. Н. Пр., отд. кл. фил. окт.-ноябрь, 482—516).

311. Τὸ ἐκ τῆς μονῆς Σουμελᾶ τραπεζουντιακὸν χρυσόβουλλον. (Νέος Ἑλληνομνήμων, IV, 233—244).—Поправки къ изданію Сп. Ламброса.

312. Μανουὴλ Κορίνθιος (тамъ же, 116—117). — Тоже поправки.

## 1908.

313. Παρθένιος Ἀλεξανδρείας καὶ Εὐγένιος Ἰαννούλης (Ἐκκλησ. Φάρος, II, 23—30).

314. Νεόφυτος, μητροπολίτης Χίου, Ἐφέσου καὶ Πυργίου (тамъ же, 47—49).

315. Σημείωμα περὶ Φιλιππουπόλεως (тамъ же, 193—194).

316. Ἐπισκοπὴ Διαυλείας καὶ Ταλαντίου (тамъ же, стр. 409).

317. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Ὄρους Σινᾶ, ἐκδιδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Α. Π.-Κ. καὶ συνοδ. μετὰ ῥωσσικῆς μεταφρ. Β. Λατυσσέβου (Прав. Пал. Сборн., вып. 58, 1-я полов. СПБ.). 8°. XX+283+XXX стр.

318. Ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ περὶ Ἀκαθίστου Ὕμνου ζητήματος. (Виз. Вр., XV, 357—383). Отд. отт. СПБ. 1910.

319. Λείψανον λόγου Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ (тамъ же, 428—435). Отд. отт. СПБ. 1910.

320. Διορθωτικὰ εἰς βίους ὁσίων (тамъ же, 435—437).

321. Διορθωτικὰ εἰς βίον τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, τοῦ ἐν τοῖς Εὐτροπίου στυλίτου (тамъ же, 437—439).

322. Λείψανον σειρᾶς ἑρμηνευτῶν εἰς τὰς Σολομῶντος Παροιμίας (тамъ же, 440—443).

323. Ἐπιστολαί τινες Μιχαὴλ Ψελλοῦ. (Νέα Σιών, 497—516).

## 1909.

324. Κανονικαὶ πράξεις Γεωργίου Βαρδάνη καὶ Ἰωάννου Ἀποκαύκου (Ἐκκλησ. Φάρος, IV, 62—69).

325. Παΐσιος Ἐμμανουὴλ Πωγωνᾶτος καὶ Γεώργιος Σπαντωνῆς (тамъ же 315—326).

326. Συνοδικὰ γράμματα Ἰωάννου τοῦ Ἀποκαύκου. (Βυζαντίς, I, 4—30, 502—503).

327. Varia Graeca sacra. Сборникъ греческихъ неизданныхъ богословскихъ текстовъ IV—XV вѣковъ съ предисловіемъ и указателемъ. (Зап. Ист.-Фил. Фак. Имп. СПБ. Унив. ч. XCV) 8°. XLIV+320 стр.

328. Διάφορα σημειώματα. (Ἀθηνᾶ, XXI, 356—359).

329. Πηγαὶ καὶ δάνεια τοῦ ποιήσαντος τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον (тамъ же, 517—540).

330. Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης καὶ αἱ κύριαι αὐτῆς ἀνέκδοτοι πηγαί, ἐκδιδομένη μετὰ προλόγου νῦν τὸ πρῶτον πλήρης κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτῆς κείμενον δαπάναις τῆς Αὐτοκρ. Ῥωσικῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας. Ἐν Πετρουπόλει 8°. να'+351 стр.

331. Ἑλληνικὰ κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥωμουνίας συλλεγέντα καὶ ἐκδιδόμενα μετὰ προλόγου καὶ πίνακος ὀνομαστικοῦ (=Documente privitoare la Istoria Românilor culese de Eudoxiu de Hurmuzaki. Vol. XIII. Bucuresti). 4°. με'+619 стр. [1]).

332. Δύο κατάλογοι ἑλληνικῶν κωδίκων ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ τοῦ Ζωγραφείου (Изв. Русск. Археол. Инст. въ Конст., XIV, 101—153). 4°.

333. Ἀποφθέγματα ἐκ κώδικος 14-ου αἰῶνος (Журн. Мин. Нар. Пр., отд. кл. фил. декабрь, 493—499).

334. Ἀνύπαρκτος κῶδιξ νομοκάνονος τοῦ 883-ου ἔτους (тамъ же, стр. 500—503).

[1]) Къ сожалѣнію, изданіе это произведено покойнымъ, повидимому, частью по его давнишнимъ копіямъ и далеко не можетъ считаться удовлетворительнымъ: сдѣланное мною сличеніе отдѣльныхъ мѣстъ съ оригиналомъ обнаружило массу грубѣйшихъ промаховъ.

335. Διάφορα ἑλληνικὰ γράμματα ἐκ τοῦ ἐν Πετρουπόλει μουσείου τῆς Α. Ἐ. τοῦ κυρίου Nicolas Likhatcheff ἐκδιδόμενα μετὰ παραρτήματος καὶ προλόγου. (Зап. Имп. Русск. Археол. Общ. т. IV). 4°. κζ′+55+6 табл.

336. Ἐπιστολὴ ἀνωνύμου πρὸς αὐτοκράτορα. (Ἐκκλησ. Φάρος, III, 323—356).—Письмо это, изданное по р-си Имп. Публ. Библ. греч. 535, вѣроятно, написано Димитріемъ Кидони къ Іоанну VIII Палеологу.

337. Γλωσσάριον ἑβραιοελληνικόν (Festschrift zum 70. Geburtstage A. Harkavy's. Отд. отт., 2—24).

338. Ἰωάννης Ἀπόκαυκος καὶ Νικήτας Χωνιάτης. (Πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ καθηγητοῦ Κ. Κόντου, стр. 373—382).

## 1910.

339. Ναοὶ καὶ μοναστήρια, ἐξωκλήσια καὶ μονύδρια ἐν Σκοπέλῳ. (Byz. Ztschr., XIX, 91—96).

340. Εἰς N. Bonwetsch, Ein antimonophysitischer Dialog (тамъ же 215—216).

341. Προσθῆκαί τινες εἰς τὴν Gesch. der byzant. Literatur [2], γενόμεναι μετὰ τὴν ἔκδοσιν ἀμέσως, 1897. (тамъ же, 260—264).

342. Ἑλληνικοὶ κώδικες ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. (Виз. Врем., XVII, 414—420).

343. Περὶ τῶν τριῶν Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου πατριαρχιῶν (Νέα Ἡμέρα, №№ 1250, 1251).

344. Ἔρευναι περὶ χρονίας καὶ πράξεων τῶν ἀπὸ Ἁλώσεως ἄχρι ἔτους 1639 οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν (тамъ же, 1851).

345. Ὁ θάνατος τοῦ Δαυὶδ Κομνηνοῦ. (Νέος Ἑλληνομνήμων, VIII, 494—495).—Поправки къ статьѣ Сп. Ламброса.

346. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος κρινόμενος ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ (Журн. Мин. Н. Пр., янв., отд. кл. фил. 1—25).

347. Γνωμικά τινα ἀρχαῖα ἐκ κώδικος 13-ου αἰῶνος (тамъ же, мартъ, 146—149).

348. Λείψανον κώδικος τοῦ Σιμπλικίου (тамъ же, стр. 150).

349. Ὑπόμνημα ἀδήλου ἰατροῦ. Λεσβίου τοῦ ΙΔ' αἰῶνος (тамъ же, май, 223—226).

350. Τρεῖς ἀνέκδοτοι προσωποποιΐαι ἢ διάλογοι Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου (тамъ же, ноябрь, 509—522).

351. Ὁ μέγας κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης. (Ἐκκλησ. Φάρος, V, 501—513).—Исправленія къ этому чрезвычайно неудачному [1]) труду даны покойнымъ авторомъ въ Ἐκκλησ. Φάρος, 1911, VII, 160.

352. Βυζαντινὰ ἀνέκδοτα. (Λαογραφία 1910, стр. 564—584).— Сюда входятъ: 1) δύο βυζαντινὰ κάλανδα, 2) δημῶδες βυζαντινὸν ᾆσμα αἰνιγματῶδες, 3) παλαιὰ καὶ νεώτερα αἰνίγματα, 4) αἱ τοῦ σώματος ἐλαῖαι, 5) Καισάριος ὁ Δαπόντες καὶ ὁ ἐκδότης τοῦ «Καθρέπτου τῶν γυναικῶν».

## 1911.

353. Εἰς τὰ τοῦ Leo Sternbach, Analecta Avarica. Cracoviae 1900 (Byz. Ztschr., XX, 129—130).

354. Μιχαὴλ γραμματικὸς ὁ ἱερομόναχος. (тамъ же, 131—6).

355. Ὁ Πωρικολόγος Πετρουπόλεως (тамъ же, 137—9).

156. Διορθωτέα (Βυζαντίς, II, 268). — Относится къ статьѣ, находящейся выше подъ № 362.

357. Noctes Petropolitanae. Сборникъ византійскихъ текстовъ XII—XIII вѣковъ. (Зап. Класс. Отд. Имп. Русск. Археол. Общ. т. VII). 8°. I+302.

## 1914.

147ᵃ. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Τόμος Ε'. Ἐν Πετρουπόλει 1914. 8°. 572 стр.—Окончаніе описанія р-сей Константинопольскаго подворья съ дополненіями ко всѣмъ предыдущимъ томамъ [2]).

---

[1]) См. Byz. Ztschr., 1911, XXI, 312—313.

[2]) Закончепъ послѣ смерти автора при участія В. В. Латышева и П. В. Безобразова (см. въ началѣ тома предисловіе А. А. Дмитріевскаго).

358. Описаніе греческихъ р-сей въ рядѣ монастырей Малой Азіи и Македоніи передано въ Виз. Вр. и будетъ напечатано, вѣроятно, въ теченіе ближайшихъ лѣтъ.

359. Остались не напечатанными, но сверстанными (корректуры помѣчены 24 сент. 1902 г.) четыре приложенія (стр. 257—285):

A′. Ἀντιβολὴ τῆς ἐκφράσεως Ἰωάννου τοῦ Φωκᾶ πρὸς τὸν ἐν τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ κώδικα Κ. 41.

B′. Προσκυνητάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ (варіанты къ Прав. Пал. Сб. вып. 46, стр. 1—19).

Γ′. Περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου Σινᾶ (къ тексту, напечатанному тамъ же стр. 32—39, варіанты изъ р-сей Ἰβήρων 694 лл. 210—231 и Metochii 358 лл. 151—153).

Δ′. Ἀντιβολὴ προσκυνηταρίου τοῦ 1661 ἔτους πρὸς τὸν ἐν τῇ μονῇ Δοχειαρίου 129-ον κώδικα.

Библіографія: Виз. Врем., 1895, II 280—289; 1896, III, 715—724; 1897, IV, 287—236; 1898, V, 336—346; 1899, VI, 264—283; 1900, VII, 250—268; 1901, VIII, 268—301; 1902, IX, 266—291; 1903, X, 265—277; 1904, XI, 295—316.

Некрологи: Виз. Врем., 1897, IV, 767—768 (архим. Германа Афѳонида и архіеп. Евстаѳія Вулисмы); 1901, VIII, 355—356 (Эпаминонда Стаматіада).

Νεοφύτου Παγίδα ἀρχιμανδρίτου κηδεία καὶ μνημόσυνον. Λόγος ἐπιμνημόσυνος ἐκφωνηθεὶς ἐν Πετρουπόλει (Κωνσταντινούπολις, 1892, ἰουνίου 17, № 133) [1]).

Ῥωσσία. Ἐν Πετρουπόλει 22/3 Ἀπριλίου 1895 (Νέα Ἡμέρα, 31/12 ἀπριλ., № 1061/2049)—некрологъ Г. С. Дестуниса († 18 апр. 1895 г.).

---

[1]) Архимандритъ Неофитъ Пагида, бывшій настоятелемъ греческой церкви въ СПБ., умеръ 13 апр. 1892 г.; слово было произнесено 22 мая 1892 г. въ присутствіи министра нар. просв. графа И. Д. Делянова.

# ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ.

---

Σημείωσις. Ἰστέον, ὅτι τὰ τῶν κωδίκων κείμενα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀπαραλλάκτως ἀντιγεγραμμένα ἐνταῦθα οὐ διορθοῦται. Τὰ σλαβικὰ κείμενα οὐ δοκεῖ πανταχοῦ ἀκριβῶς ἀντιγεγράφθαι.

| Σελ. | Στίχ. | Τετύπωται: | Ἀναγνωστέα: |
|---|---|---|---|
| 17 | 6—7 | οὐδέτετον | οὐδέτερον |
| 27 | 11 | Εὐγγελίου | Εὐαγγελίου |
| » | 19—20 | ὑψηλοτην | ὑψηλοτάτην |
| 28 | 13 | πρεσέθηκαν | προσέθηκαν |
| 30 | 4 | ποιειδὲς | πιοειδὲς |
| 31 | 15 | ἀναγινώσκονσκοντες | ἀναγινώσκοντες |
| 51 | 22 | ἕτερά ἔμμετρα | ἕτερά τινα ἔμμετρα |
| 53 | 7 | ποθὲ εἱς — θρεψόμενος | ποθέεις — δρεψόμενος |
| » | 10 | Γρηγρίου | Γρηγορίου |
| 58 | 32 | ῥήματα «(γρ. νῦν γράφει)» ἐξαλειπτέα. | |
| 60 | 15—16 | πολχοῦ | πολλαχοῦ |
| » | 26 | ἐπιστολὴ | «ἐπιστολή |
| 63 | 14 | το | τὸν |
| 70 | 27 | Ἱσπάνιαν | Ἱσπανίαν |
| 77 | 33 | τοιαῦτα | τοιαῦτα» |
| 91 | 12 | Εἰ μὲν | Εἰ (=Ἡ) μὲν |
| 92 | 28 | ἐνατιότατα | ἐναντιώτατα |
| 97 | 14 | 1688. | 1688». |
| 109 | 18 | 16-ης ἀρχομένης | 16-ης καὶ ἀρχομένης |
| 126 | 25 | μυῶν | μυιῶν |
| 130 | 29 | во́ктъ | вы́сть |
| 136 | 20 | ɪсповѣдъ | исповѣдь |
| 142 | 11 | Ἰουστιανῆς | Ἰουστινιανῆς |
| » | 16 | εἰ | εἰ (= ἤ) |
| 143 | 18 | pulbiée | publiée |
| 146 | 1 | κεκεσμημέναι | κεκοσμημέναι |
| 152 | 8 | Ἐγήγασι | Ἐπήγασι |
| 161 | 25 | Ῥόδῳ | Ῥόδου |
| 162 | 9—10 | Φεβρουρίου | Φεβρουαρίου |
| 173 | 30—31 | δοθεῖσα | δοθεῖσαν |
| 186 | 31 | μοχόμενα | μαχόμενα |
| 204 | 27 | χειρόγραφα | χειρόγραφα, |
| 207 | 30 | Νοεμβρίου | Νοεμβρίου, |
| 208 | 5 | ζῶσα | ζῶσι |
| 209 | 2 | κεφαλεώδεσιν | κεφαλαιώδεσιν |
| 219 | 11 | μαγίστῳ | μαγίστρῳ |
| 227 | 11 | (= σκῆπτον) | (=σκῆπτρον) |
| 236 | 22 | σποπὸς | σκοπὸς |
| 262 | 10—11 | ὀρθοξου | ὀρθοδόξου |
| 344 | 13 | συναθροισθεῖσαι | συναθροισθεῖσ |

| Σελ. | Στίχ. | Τετύπωται: | Ἀναγνωστέα: |
|---|---|---|---|
| 370 | 31 | μεβράνινον | μεμβράνινον |
| 371 | 30 | προεξέτασιν | πρὸς ἐξέτασιν |
| 392 | 5 | «ὑμεῖς | ὑμεῖς |
| » | 13 | Βηθλέμ | Βηθλεέμ |
| » | 17 | ἔνθα δ' | ἐνθάδ' |
| 400 | 1 | τῇ Κοινῆς | τῆς Κοινῆς |
| 404 | 19 | ποιειδῆ | πιοειδῆ |
| 416 | 10 | Καισαρείας». | Καισαρείας |
| 417 | 19 | φύλου | φύλλου |
| 418 | 29 | Καταλίπ. | Καταλ. (τ. ἐ. Καταλοίπων). |
| 423 | 11 | μαγίστου | μαγίστρου |
| » | 30 | ἐνεπίγραφος | ἀνεπίγραφος |
| 424 | 18 | ἐπερινὸν | ἑσπερινὸν |
| 450 | 13 | ματὰ | μετὰ |
| 452 | 10 | νέορ | νέου |
| » | 24 | τὸ δεύτερον «τὸ» ἐξαλειπτέον. | |
| » | 30 | τούκίκλην | τουπίκλην |
| 455 | 7 | ἕτερον | ἕτερος |
| 457 | 5 | ἐρυθρᾶ | ἐρυθρὰ |
| 458 | 3 | ΚΕΝΤΡΡΙΚΗΣ | ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ |
| » | 4 | 460-ῇ | 400-ῇ |
| 464 | 8 | (= Γέενναν) | (=Γεέννης) |
| 466 | 1 | «Δόξα».—«Τῇ ἁγίᾳ κτέ. | «Δόξα τῇ ἁγίᾳ κτέ. |
| 468 | 7 | Ἴδετε, Ἴδετε | Ἴδετε, ἴδετε |
| 469 | 3—5 | - - σαρκὸς ὑπερφυῶς πᾶσι προξενεῖς, θνητοῖς κτέ. | - - - σαρκός, ὑπερφυῶς πᾶσι προξενεῖς θνητοῖς κτέ. |
| » | 18—20 | - - τέτρωμαι, ἀλλά, Ἰησοῦ μου ὁ ἐκΜαρίας, σαρκωθεὶς ἐπιστάς με κτέ. | - - τέτρωμαι· ἀλλὰ Ἰησοῦ μου, ὁ ἐκ Μαρίας σαρκωθείς, ἐπιστάς με κτέ. |
| » | 27 | λόγχη | λόγχῃ |
| 470 | 6 | σταύρῷ | σταυρῷ |
| » | 9 | ἀνυμνούμενος· | ἀνυμνούμενος, |
| » | 12 | ἀφέλκομαι | ἀφέλκομαι· |
| » | 19 | ἀνυψώθημεν, \| ὕψος κτέ. | ἀνυψώθημεν \| ὕψος κτέ. |
| 471 | 12 | παλαιστίνῃ | Παλαιστίνῃ |
| 473 | 16 | συνοδιλῶς | συνοδικῶς |
| » | 25 | ἐπιγεγραμένοις | ἐπιγεγραμμένος |
| 474 | 5 | γράμμα | γράμματα |
| » | 16 | θριαμβευτικήντου | θριαμβευτικήν του |
| » | 17 | τοῦκυρίου | τοῦ κυρίου |
| » | 27 | —1) | —α') |
| » | 32 | ἐκεινου καὶ καὶ διὰ τὸ | ἐκείνου καὶ διὰ τὸ |
| 475 | 3 | Παλαισσίνης | Παλαιστίνης |
| » | 14 | γένου | γένους |
| » | 22 | κήπων | κῆπον |
| » | 26 | Ἰγράτιος | Ἰγνάτιος |
| » | 33 | Σαρασυτῶν | Σαρασιτῶν |

| Σελ. | Στίχ. | Τετύπωται: | Ἀναγνωστέα: |
|---|---|---|---|
| 476 | 1 | 404) γράφουσιν | 404)· οἱ γράφουσιν |
| » | 7 | εἰκείαις | οἰκείαις |
| » | 17 | † Χαλδίας | † Βενιαμίν |
| » | 25 | μετὰ τὰ «τῆς ἐκλογῆς» ἐκπέπτωκεν ὄνομα κύριον. | |
| » | 26—27 | τῆς ἐκκλησίας—τὴν μνήμην | τῆς ἐκλογῆς—τὴν μητρόπολιν |
| 477 | 30 | † Ὁ κατὰ κτέ. | † Κατὰ κτέ. |
| » | 31 | † ἐλάχιστος | † Ὁ ἐλάχιστος |
| 478 | 14 | συνοδικῶν | συνοδικόν |
| » | 18 | Οὐγκροβλαγία | Οὐγκροβλαχία |
| 479 | 10—11 | *Rendel-Harsis and Felicitas* etc. | *Rendel-Harris,* The acts of the martyrdom of Perpetua and Felicitas etc. |
| » | 16 | *Felicitatis,* | *Felicitatis.* |
| 481 | 1 | αἰῶνα. | αἰῶνας. |
| » | 13 | Αἰγύπτιον, | Αἰγύπτιον». |
| » | 24 | a S. | à S. |
| » | 25—26 | patriarca! | patriarcal |
| » | 28 | κῶδ. μεμδράνινος | κῶδ. 14 μεμβράνινος |
| 482 | 23 | κῶδ. φ. | κῶδ. 18, φ. |
| » | 29—30 | Ἀκροπομίτου—ἄγινον | Ἀκροπολίτου—ἄγιον |
| » | 33 | Κωνσταντίου | Κωνσταντίνου |
| 483 | 11 | Псалтиры | Псалтири. |
| » | 14 | по слѣдованія | послѣдованія |
| » | 15 | Причащепю | Причащенію |
| 485 | 13 | μεταλήψεω: | μεταλήψεως |
| 486 | 8 | reliteum | relictum |
| 487 | 24 | 346 | 346— |
| 489 | 20 | ἐμαύτῳ | ἐμαυτῷ |
| 490 | 3 | προσαγγέλει | προσαγγέλλει |
| » | 14 | ῥήματα «τοῦ πτώματος, ῥᾷον ἔσχον ἀπὸ» ἐξαλειπτέα. | |
| 491 | 5 | κάλλει—ὑποφθειομένης | κάλλει· ἐντεῦθεν—ὑποφθειρομένης |
| » | 9 | ζωμιαν | ζημίαν |
| » | 12 | πεισαί τινας | πεῖσαί τινας |
| » | 18 | οὔττω | οὕτω |
| » | 23 | νομίζειν ἀλλὰ | νομίζειν, ἀλλὰ |
| 492 | 13 | ἄνδρος | ἄνδρες |
| 493 | 17 | ὑμῖνκοινωνήσει | ὑμῖν κοινωνήσει |
| » | 20 | δύνασθε καὶ | δύνασθε, καὶ |
| » | 29 | κῶδ. 108 | κῶδ. 107 |
| 494 | 18 | Σελ.—219 | Σελ. 219. |
| 495 | 12 | τὸ δεύτερον «πρὸς» ἐξαλειπτέον. | |
| 496 | 3 | Σελ. 330—323 | Σελ. 330—333. |
| 502 | 5 | ἀπεμπόλησεν | ἀπημπόλησεν |
| 503 | 6 | σ. 82—95. | σ. 82—95). |
| 507 | 23 | εὐχυψῶμεν | εὐψυχῶμεν |

## Вынужденное послѣсловіе.

Просматривая отпечатанные листы настоящаго тома для выборки въ нихъ опечатокъ, предсѣдатель Отдѣленія научныхъ изданій и изслѣдованій Общества академикъ В. В. Латышевъ замѣтилъ, что листы 30 и 31, отпечатанные хотя и при жизни А. И. Пападопуло-Керамевса, но уже въ періодъ упадка его умственныхъ силъ, имѣютъ въ себѣ, къ сожалѣнію, всѣ тѣ недостатки, надъ устраненіемъ которыхъ В. В. Латышеву пришлось много поработать (какъ объ этомъ сказано въ предисловіи) при подготовкѣ къ печати послѣднихъ листовъ, оставшихся послѣ смерти автора въ безпорядочномъ наборѣ. Исправить замѣченные недостатки, конечно, было бы возможно путемъ перепечатки указанныхъ двухъ листовъ, но эта работа, несомнѣнно, обошлась бы очень дорого и, къ тому же, внесла бы безпорядокъ въ пагинацію тома, такъ какъ текстъ листовъ 30 и 31 пришлось бы значительно сократить. Въ виду сказаннаго, издатели считаютъ своимъ долгомъ просить благосклоннаго снисхожденія читателей къ указаннымъ двумъ листамъ.

# ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Стр.